

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΤΑ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ

HE S I O D I A S C R A E I

QVAE EXTANT

CVM NOTIS EX QVIBVSDAM
AVCTORIBVS SELECTIS

ACCEDIT

P A S O R I S I N D E X

OPERA ET STUDIO

CORNELII SCHREVELII

NVNC DENVVO

AD EDITIONEM ROBINSONII

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM

EMENDAVIT

NOTASQUE SVAS ADIECIT

IO. TOB. KREBSIUS

A. M.

L I P S I A E

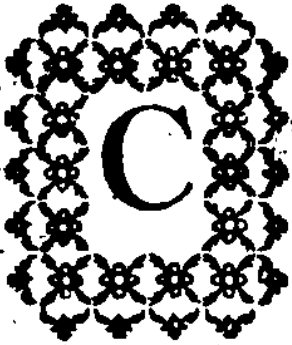
SVMP TIBVS IO. GODOFR. DYCKII

ANNO MDCCCXLVI.

PRAEFATIO.

 Cum me Dyckius, vir honestus, et de re litteraria optimis quibusque libris imprimendis optime merendi studiosus, certiore fecisset de Hesiodo denuo edendo, rogassetque, ut eius rei curam in me reciperem, et, si quid in promptu haberem, huic Poetae illustrando id adderem; etsi ea res non satis commode mihi accidebat, quod me ab aliis operibus, paene absolutis, abstraheret, tamen, cum hoc studio meo iuventutis, graecarum litterarum amantis, rationibus consulere me quodammodo posse intelligerem, facile me induci passus sum, ut ipsius voluntati concederem locum. Relictis autem omnibus id inprimis curae habui, ut mihi traditam editionem, (est autem Schreueliana hic Lipsiae ante quindecim annos edita) ad quam haec nova erat typis exscribenda,

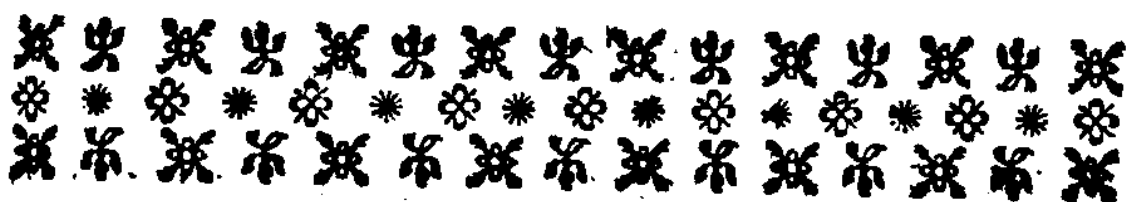
PRAEFATIO.

a vitiis, quibus innumeris scatebat, purgarem, et ad editionem Robinsonii, a liberalitate VIRI MAGNIFICI KAPPII, PATRONI mei OPTIMI, mihi commodatam, corrigerem. Ex interpretatione latina, quae, si qua alia, certe erat inficetissima et maxime insulsa, ingentem vim crassorum errorum sustulimus, quo tutius nunc iuventus, si in graecis haereat, ad eius opem decurrere possit. Notas denique quasdam de nostro addidimus, quales scilicet pro huius temporis et penuria et iniquitate (verſamur enim nunc in calamitosissimo belli strepitu) scribere potuimus: plures facile addere potuissemus, nisi rationibus ementium consulendum nobis fuisset. Caeterum vehementer optamus, ut ex tenui hac nostra opella utilitas aliqua ad iuuentutem redundet. Cui voto nostro si Deus responderit, satis amplum praemium laboris nostri tulisse nos existimabimus.

Scrib. Lips. a. d. XIIIX. Dec.

clb1bCCXLV.

HE-

HESIODI VITA.

EX LILII GYRALDI,

DE POETARVM HISTORIA,

DIALOGO II.

De Homero iam satis. A quo non longe abfuit senex rusticana agrestique facie. Iamdudum, inquit Pisko, Hesiodum nobis affers. Ipsum, inquam, profecto Hesiodum, quem et aliquo tempore cum Homero floruisse accurati quidam prodidere scriptores, alicubi licet Cicero noster Homerum longe faciat antiquiorem. Vetus certe disceptatio inter Grammaticos, Gellio et Seneca et Pausania testibus, vter aetate praecesserit: qua de re et dialogos duos Ponticus Heraclides scripsit, et Cyrillus libro primo contra Iulianum Caesarem, centesimo, inquit, LX. et quinto anno post captam Troiam, Homerum et Hesiodum

fuisse

HESIODI VITA.

fuisse dicunt, et reliqua. Tum paulo post subdit idem Cyrillus: Tradunt autem quidam, quod Homerus non fuit coætanæus Hesiodi, sed in illis fuerit temporibus, regnantibus apud Hebræos Azaria & Ozia, apud Medos Arbace, apud Latinos autem Proca Sylvio, ante scilicet constitutionem Olympiadum. Quæ cum dixissem, Nos, inquit Piso, summo opere avemus de te audire, quæ tu assidua lectione super hac re annotaveris. Quibus ego, Libenter sic agam, inquam, remque ideo altius aliquanto repetam. Porphyrius enim & plerique alii, Hesiodum Homero juniorem annis centum faciunt, atque ante primam Olympiadem. Quam opinionem sequi videtur Solinus, qui ita scribit: Inter Homerum & Hesiodum Poëtam, qui in auspiciis Olympiadis primæ obiit, centum XXX. anni interfuerunt. Alii eadem Homeri ætate floruisse scriptum reliquere; quam opinionem & Philostratus habuisse videtur. Et Velleius, non damnandus historicus, (tametsi quidam insulse nullum fuisse Velleium suspicantur) & M. Varro in primo de imaginibus, ut est apud Gellium, Non est,

HESIODI VITA.

est, inquit, dubium, quin aliquo tempore eodem vixerint Homerus & Hesiodus: idque ex epigrammate comprobatur, quod in tripode inscriptum fuerat, qui in Helicone Musis positus erat. Epigramma, quod apud Dionem legi, & inter Graeca epigrammata, tale est:

*Hesiodus posuit Musis Heliconibus istum,
Cum cantu vicit divinum in Chalcide Homerum.*

Græcum vero, si mavultis, hoc est:

*Ἡσίοδος Μέσσης Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκε.
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι, θεῖον Ὀμηρον.*

Verum ubi in hunc sermonem incidimus, hanc vobis, utcunque meis verbis potero, historiam ex Plutarcho recitabo, qui eam tum in quinto Symposiacon attigit, tum in eo, quod Septem sapientum convivium inscribitur, copiose explicavit. Homerus, inquit, & Hesiodus, in Oelyci Thessali exequiis, & Amphidamantis Chalcidensis, carminibus certarunt, quæ in re dubia atque anceps iudicium fuit sententia. Conversi, inquit, sunt ad huiusmodi interrogationes & proposuerunt inanes, ut ajunt, quasdam nugas (si modo recte interpreta-

* 4

mur,

HESIODI VITA.

mur, ὥς Φασι Λέσχας, non ὥς Φησι Λέσχης, ut passim legitur: non tamen decerno, conscius & Lesches nomen esse proprium Poëtæ Lesbii.) Homerus quidem sic:

*Musa mihi referas, quæ non unquam ante fuerit,
Neve futura retro.*

Tum vero ex tempore respondit Hesiodus:

*Verum cornipedes quando Jovis ante sepulcrum
Festinantes propter palmam plaustra terebant?*

Ob hoc ferunt, Hesiodum maximæ omnibus fuisse admirationi, atque tripodis præmium affecutum. Sed Græca, inquit Piso, ipsa carmina audire cupio: dure enim admodum & incondite ea vertisse vidèris. Audite ergo ea Græce, inquam. Non enim eo inficias quod ais. Homerus quidem ita:

Μῆσά μοι ἔννεπ' ἐκεῖνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάρι-
οιθεν,

Μήτ' ἔσαυ μετόπισθεν.

Sic vero Hesiodus:

Ἄλλ'

HESIODI VITA

Ἄλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ παναχήμεναι
ἵπποι

Ἄρματα συνλίσσων ἐπεγόμενοι περὶ νίκης.

Porro ne & hoc vos lateat, judicem inter Homerum & Hesiodum Panidem, Chalcidis regem, fuisse, res usque in proverbium deducta ostendit, Πανίδος ψῆφος, Panidæ suffragium: quod in eos ferri solet, qui inerudite, minusque sapienter judicant. Pulchre, inquit Piso, & sane simul monstrasti, eadem Homerum & Hesiodum ætate fuisse: sed nihil vetat, quominus eadem diligentia reliquam ejus Poëtæ vitam, ab Atticis usque litteris, (quod ajunt,) nobis repetas. Faciam id libenter, inquam, quando parum hoc a nostris hætenus hominibus est, quod sciam, factum. Hesiodi igitur nomen, ut ab hoc incipiam, a caste & pudice loquendo deductum videtur παρὰ τὸ ἥσιν ἄδω. Patria vero illi Cuma: quæ urbs inter Æolicas numeratur, ante Lesbum sita. Num tu, inquit Piso, Hesiodum Ascræum fuisse negas: eo enim nomine a Græcis & Latinis vocatur. Recte tu quidem, inquam, sed si me vos audire vo-

HESIODI VITA.

lueritis, qua id ratione factum intellige-
tis. Hesiodi quidem patria Cuma fuit
Æolica, ut ab Herodoto, Strabone & Ste-
phano traditum est. Valerius quoque
Probus, non alium quam Hesiodum in-
telligere Virgilium autumat, illo carmine:

Ultima Cumæi venit jam carminis ætas.

Quod scilicet Hesiodus Cumæus primus
ætates ex metallis commentus est; ut li-
quido videtur in eo, quod "Εγὼα inscri-
bitur, poemate. Natus ergo Hesiodus
Cumæ, patre Dio Ampelidis filio, qui
ex Melanopo Ithagænæo Critonis filio na-
tus erat, matre vero Pycimede: qui utri-
que parentes, ære alieno oppressi, cum
unde dissolverent nomina, non habe-
rent, in Ascram, Bœotix vicum, demi-
grarunt, ubi est puer Hesiodus educatus,
atque inde Ascraeus cognominatus. Plu-
tarchus ex Ephori Cumæi sententia
refert, Attelen, Mæona, & Diun, Cu-
mæos, fratres fuisse, quorum Dius, quem
nauticam exercuisse comperi, ob eam
quam attulimus causam, in Ascram mi-
gravit, ubi (ait) Pycimedem uxorem du-
xit, ex qua natum ferunt Hesiodum: qui
dum

HESIODI VITA.

dum paterna armenta puer custodiret, a Musis amatus fuisse perhibetur: quæ illi gustandam laurum dedere: eam enim lauri naturam esse scribit ipsius Poëtæ interpreter Proclus, & Isaacius Zezes, ut, qui eam mandunt, vates fiant: unde & Lycophron Poëta ea causa δαφνηφόρον vatem nominat. Idem & in Cassandra Sophocles. Et noster Tibullus agens de Sibylla:

*Vera cano sic usque sacras innoxia laurus
Vescar, & æternum sit mihi virginitas.*

Aphthonius quoque rhetor, laurum vaticinii symbolum esse prodidit: quare & laurum ipsam veteres μαντικὸν φυτόν appellare, hoc est, Vaticinam plantam. Et Claudianus ait:

- - - Venturi præscia laurus.

Eadem ratione Apollini sacra dicitur, qui vaticinii Deus a gentibus est creditus. Quin & hujus arboris foliorum crepitu, dum cremantur, antiqui futura (utinam non & hoc nostro tempore!) prædicebant: quod & Philosophus Porphyrius credit. Si enim magno strepitu in igne crepuissent,

HESIODI VITA

sent, felicitatem significabant: si filius
sent, unde & tacita laurus est dicta, in-
felicitatem. Et perinde de illa idem Ti-
bullus:

Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni.

Et Propertius:

Et tacet extincto laurus adusta foco.

Lauri insuper folia, si noctu pulvino sub-
jecta fuerint, somniorum veritatem con-
ciliare produntur. Dictam autem Da-
phnen, prodit Eustathius, a δα particula
intensiva, & φωνέω verbo, quod *uoco* &
ceno significat, quod laurus, in igne posi-
ta, crepet & sonet: unde fortasse & ipsi
nos Latini Laurum deduximus, a λα,
ut δα, particula intensiva, & *uro*, ut si
non voce, at significatu conveniat. Si
plura vero de lauro discere cupitis, præ-
ter ea, quæ a nostris traduntur, legite
Parthenii librum *Ἐρωτικῶν*, & Constantini
librum XI. de re rustica, quo loco plura
leguntur parum Latinis nota. Sed jam
a lauro ad Hesiodum revertar, qui lauro
gustata, haustaue Hippocrenes unda, re-
pente Poëta prodiit. Id cum alii, tum
ipse

HESIODI VITA.

ipse de se in Theogonia cecinit. Quam rem ita Maximus Tyrius interpretatur, ut Hesiodum putet voluisse, quæ sui ingenii & artis esset foetura, in Deas referre, ut se Musis gratum testaretur: ut si quis æra jam calleat, Vulcano tamen sua assignet opera. Sed hac de re plura apud ipsum Maximum legetis. Delectatum quidem peregrinationibus Hesiodum legimus, sicuti & Homerum: quam rem tamen in somnium quidam retulere. Alii, quod qui peregre proficiscuntur, facilius prudentiam cæterasque virtutes comparare existimantur, quod mores scilicet hominum multorum videant. Uxorem quoque duxisse proditum est Cremenem, Phrygiæ filiam, & ex ea Stesichorum Poëtam natum. Alii non uxorem fuisse, & ob hanc ipsum Hesiodum occisum. Nam cum de se scitatum oraculum Delphos ivisset, eique responsum foret, ut Nemeæ Jovis templum vitaret, quod ibi esset vitæ finem habiturus, cumque ea causa Nemeam Peloponnesi fugeret, forte in Oeneonem Locridis pervenit, ubi Nemeæ Jovis templum fuerat, ut scribit Thucydides, quo in loco incautus ab Amphiphane

HESIODI VITA.

phane & Ganetore Phylgei liberis interemptus est, quod ab eo vitiatam sororem Cremenem crederent. Cadaver ab iis in pelagum projectum est; id quod cum occulte fecissent, ab Hesiodi cane facinus est proditum, ut scribit Plutarchus. Alicubi tamen non Phylgei filii, sed Ganyctoris Naucleii dicti sunt, ut in illo est, cui titulus: Quænam animalia prudentiora, terrestriane, an aquatilia? Pausanias quoque in Bœoticis, Hesiodi interitum ita recitat: Filii, inquit, Ganyctoris, Ctimeus & Antiphus, in Molycrian ex Naupecto fugerunt ob Hesiodi necem, ubi in Neptunum impii existimati sunt, de illisque est facta quæstio, & cætera quæ ille prosequitur. Mortis Hesiodi causam Plutarchus sic in Dioclis convivio explicat. Cum Milesio, inquit, comite & Troilo puero, Hesiodus apud quendam hospitatus est: noctu Milesius hospitis filiam vitiauit: rei conscius Hesiodum rati puellæ fratres, illum inter pascua cum puero occiderunt, & cadaver in mare projecerunt: pueri vero corpus in littore reliquerunt, a quo & loco nomen inditum. Ferunt, inquit, Deorum voluntate a delphi-

HESIODI VITA

phinis cadaver ad littus delatum, ubi tum forte Neptunalia celebrabantur. Id scelus ubi incolæ intellexerunt, interfectorum domos diruerunt; vivos ipsos, qui facinus admiserant, aquis suffocarunt. Alii post diem tertium a delphine in litus cadaver devectum tradunt. Re cognita, occisores navigatione sibi consulere volentes, vi coortæ tempestatis ad unum omnes deprehensi, naufragio periisse dicuntur. Post hæc Hesiodi corpus in Nemea Locridis sepultum perhibetur, quæ de re extat Alcæi Poëtæ carmen. Dein vero oraculo monente, ejus ossa exportata ab Orchomeniis, & in medio foro hoc addito elogio tumulata:

*Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ Σανόντος
Ὅσέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδῳ, τῷ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.*

Tum Picus puer: Cur non & hos Latine, ut alios versus, nobis exprimis? Ut, inquam, noster Piso hos iplè convertat, & ego interea ad memoriam cætera revocem. Et Piso: Faciam equidem, inquit, ut-

HESIODI VITA.

utcumque poterō: &, non diu cunctatus,
sic cœpit:

Fertilis Ascrea quidem patria est: verum morientis

*Pugnaces Minye candida membra tenent
Hesiodi, cujus super omnes plurima laus est,
Spectatosque viros iudicio sophiæ.*

Quos cum Piso recitasset, mirum est quanto sit rubore suffusus: Quod animadvertens ego, causamque intelligens, statim subdidi. Legimus & Græcum alterum Pindari, quod ita noster Cælius Latine vertit:

*Salve cui pubes, tumulusque bis obtigit unus,
Tu sapis, Hesiode, quantum homini sapere est.*

Sed & Aldus ita prius:

*Hesiode ante alios sophia præstantior omnes,
Salve, bis quondam qui puer atque senex.*

Græcum Pindari, si vultis, sic habet:

*Χαῖρε δὲς ἡβήσας, καὶ δὲς τάφῳ ἀντιβόλῃσας
Ἑσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.*

Verum jam tempus est, inquam, ut, quæ ab Hesiodo scripta sint, commemoremus,
si

HESIODI VITA.

si tamen prius illud unum, quod in Græcis commentariis. reperi, attulero, super ea in *Ἔργοις* verba μήτ' ἐμὸς υἱός. Filius, aiunt, Hesiodi Mnaseas est. Philochorus vero Stesichorum dixit ex Clymene: ego tamen legendum puto, Ctemene, ut jam ostendi. Alii tamen ex Archiepe: quo fit, ut eos mirer, qui scribunt, Hesiodum præter Stesichorum & filiam habuisse Mnaseam nomine, quam Archiepen vocant alii. Porro sexdecim Hesiodi legitima feruntur volumina: in primisque Theogonia, a Philosopho Zenone inter alios interpretata. Deinde *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*, id est, Opera & Dies. In quo opere de re rustica præcepta tradit ad Persen fratrem, quem & ipsum Pœtam aliqui scribunt. Sunt & qui putent, *Ἡΐας μεγάλας*, sic vocata carmina, Hesiodi esse, ut Eunapius Græcus historicus, & in Bœoticis Pausanias. Quo loco & alia Hesiodi opera commemorat, de quibus jam ante plane meminimus. Post hæc Astronomica scripsit, tum Hypothecas, quas tamen Fabius Quintilianus, ex Aristophanis Grammatici sententia, Hesiodi esse negavit. At vero Aristoteles

* *

&

HESIODI VITA.

& Grammatici nonnulli, ut Hesiodi legitimum opus, in medium afferunt. Scripsit item Heroum & Heroidum Genealogias: ad hæc & de mulieribus: quo in opere Heroidas multas induxit virorum fortium nuptias, ut ait Servius, optasse. Dion vero Chrysostomus, ex Alexandri Macedonis sententia, Hesiodum ea causa de mulieribus scripsisse dixit, quod Homero concederet, qui de heroibus ante scripsisset. Et quidem Lucianus ait, Hesiodum mulierum virtutes concinuisse. Tradit Pausanias, Hesiodum vaticinandi artem ab Acarnanibus edoctum, de ea carmina scripsisse. Scribit Nicocles, quod & in Pindarum Grammatici notant, Hesiodum primum *ῥαψωδῆσαι*, hoc est, per rhapsodias carmina cecinisse. At vero Hesiodus ipse, se cum Homero, in Delo, in Apollinem hujusmodi versus primum concinuisse prodidit, dum sic cecinit, ut pridie diximus:

*In Delo tum primum ego Meonidesque Poëta
Lusimus inque novis carmen cantavimus hy-
mnis*

*Auricomam Phæbum, quem Latona edidit
alma.*

Sed

HESIODI VITA.

Sed videte, rogo, quam ille dulcius sua-
viusque sua lingua:

Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον, ἐγὼ καὶ Ὅμηρος
αἰοῖδοι

Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες αἰοί-
δην,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λη-
τώ.

Scripsit item Hesiodus Pelei & Thetidis
Epithalamium, sicuti priore sermone re-
tulimus. Scripsit & de Dactylis Idæis,
Item Epicedium in Batrachum amicum,
& quod adhuc legitur, poema inscri-
ptum Herculis Scutum: quod tamen Ari-
stophanes Grammaticus non Hesiodi esse
suspicatus est, sed cuiuspiam alterius,
qui Homericum sit imitatus. Megacles
autem Atheniensis, & Apollonius Rho-
dius, Stesichorusque, ipsius Hesiodi le-
gitimum carmen esse censuere. Scripsit
idem de Medicina, qua de re Plutarchus
in Symposio Dioclis. Hesiodus, inquit,
in Medicina plurimum valuit. Quod
manifeste apparet, cum de victus ratio-
ne, de vini temperamento, de aquarum
vi, de balneis, de foeminis, de tempo-

HESIODI VITA.

rum connexione, deque infantium statu differit. Et hæc quidem Cleodemus medicus apud Plutarchum. Sunt & qui Hesiodum de herbis scripsisse tradant, quod ex Plinio colligitur. Nec desunt, qui Hesiodum scribant, autorem eorum apologorum, qui Æsopi dicuntur. Quæ ego cum dixissem, Vide, inquit Pilo, quam paucis carminibus M. Manilius in secundo Astronomicon ista fere omnia Hesiodi opera complectatur. Nam cum Homerum laudasset, mox ita de Hesiodo subjunxit:

- - - *Sed proximus illi*
Hesiodus memorat divos, divumque parentes,
Et Chaos enixum terras, orbemque sub illo,
Infantem, & primum titubantia sidera cor-
pus,
Titanas juvisse senis cunabula magni,
Et sub fratre viri nomen sine fratre parentis,
Atque iterum patris nascentem corpora Bac-
chum,
Omniaque immenso volitantia corpora mundo.
Quin etiam ruris leges cultusque rogavit,
Militiamque soli, quod colles Bacchus ama-
ret,

Quod

HESIODI VITA.

adeo, ut stridere videretur, & cum ea Homeri quoque animam serpentibus undique incinctam, ea videlicet solummodo causa, quod de Diis falsa suis carminibus confinxissent. Quare factum puto, ut Ponticus Heraclides contra Homeri calumniatores librum illum ediderit, qui est inscriptus, Allegoriæ in iis, quæ de Diis ab Homero dicuntur, & responsiones in ejus calumniatores. Videri enim, inquit, posset Homerus, Salmoneus, vel Tantalus, immoderatam atque intemperatam linguam habens, si, quæ de Diis cecinit, sub alia significatione non intelligerentur. Et quidem de Homero Heraclides, quod & de aliis Poetis bonis, ut hesternæ die diximus, intelligi potest. Sed tametsi excellentis ac prope divini ingenii fuerit Hesiodus, non tamen ideo obrectatoribus illum caruisse accepimus: siquidem iniquas adversum eum controversias exercuisse Cercopem legimus: in tantum excellentissimus quisque aliquo detractore est vexatus. Homerus quidem, ut Zoilum mittem, Siagro Poeta laceffit, Pindarus ab Amphimane Coo, Simonides a Timocreonte. Nec Virgilio

HESIODI VITA.

hio Horatioque nostris, defuere Parones, Mævii, Bavii atque Suffeni, aliique, de quibus in nostris his sermonibus sparsim, ut feret locus, plura dicemus. Sed & hoc Homeromastigon, genus nostro hoc tempore non minus, quam pridem, viget. Plures quidem nunc Critici & Zoili, quam versificatores & Poetæ.

At de Hesiodo iam
satis.

Ἐν τῶν Σειδᾶ.

Ex Suida.

Ησιόδος Κυμαῖος. νέ-
ος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ
τῆ πατρὸς Δίᾳ, καὶ
μητρὸς Πυκιμήδης, ἐν
Ἀσκηρὶ τῆς Βοιωτίας.
Γενεαλογεῖται δὲ εἶναι
τῆ Δίᾳ τῆ Ἀμπελίδος τῆ
Μελανόπιδος, ὃν Φασίτι-
νες τῆ Ὀμήρου προπά-
τορος εἶναι πάππον, ὡς
ἀνεψιάδην εἶναι Ἡσιό-
δου τὸν Ὀμηρον. ἑκάτε-
ρον δὲ ἀπὸ τῆ Ἀτλαν-
τος κατὰ γένος. ποιή-
ματα δὲ αὐτῆ ταῦτα,

Hesiodus Cumæus.
Cæterum a patre
Dio & Pycimede ejus
matre, in Aspera, trans-
latus eo, vixit. Genus
ac familiam illius ab
Ampelide Dio, Mela-
nopi filio deducunt.
Quem nonnulli Home-
ri abavum fuisse volunt.
Ut Hesiodi consobrini
filius fuerit Homerus.
Utrumque autem ab At-
lante volunt oriundum
esse. Ejus autem hæc

Θεογονίᾳ, Ἔργα καὶ
Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυ-
ναικῶν κατάλογος ἐν
βιβλίοις ἐ. Ἐπικήμε-
ρος εἰς Βάτραχόν τινα
ἐρώμενον αὐτῆ. Περὶ
τῶν Ἰδαίων Δακτύλων
καὶ ἄλλα πολλά. Ἐτε-
λεύτησε δὲ ἐπιξενώθεις
παρ' Ἀντίφῳ καὶ Κτι-
μένῳ. οἱ νύκτωρ δέξαν-
τες ἀναιρεῖν Φθορέα
ἀδελφῆς ἐαυτῶν, ἀνέ-
λόν τὸν Ἡσίοδον ἀκον-
τες. ἦν δὲ καὶ Ὀμήρου
κατὰ τῶας πρεσβύτε-
ρος, κατὰ δὲ ἄλλας,
σύγχρονος. Πορφύριος
καὶ ἄλλοι πλείους νεώ-
τερον ἑκατὸν ἐνιαυτῶν
ὀρίζονται.

sunt poëmata: Deorum
generatio, Opera & Di-
es, Scutum, Mulierum
Catalogus, libris quin-
que. Epicedium Ba-
trachi, quem in deli-
ciis habuit. De Da-
ctylis Idæis. Alia item
multa. Obiit autem,
cum ad Antiphnum &
Ctimenum hospes di-
vertisset. Qui cum no-
ctu sororis suæ supra-
torem tollere se existi-
marent, Hesiodum igna-
ri sustulere. Fuit au-
tem Homero, ut qui-
busdam videtur, anti-
quior. Alii eadem tem-
pestate vixisse autumant.
Porphyrius & alii cen-
tum omnino post annis
floruisse tradunt.

Ἐκ τῶν Διονυσίῃς τῆς
Ἀλικαρνασσεύως.

*Ex Halicarnassensi Dio-
nyſio.*

Ἡσίοδος μὲν γὰρ
ἑφρόντισεν ἡδονῆς
καὶ Ὀνομάτων λείότη-
τος, καὶ συνθέσεως
ἱμνεύων.

Hesiodo autem ma-
gnā voluptatis fu-
it cura, tum æquabilem
dictionem accuratam-
que amat compositio-
nem.

Velle-

Vellejus Paterculus Hist. lib. 1.

Hujus temporis æqualis Hesiodus fuit, circa CXX. annos distinctus ab Homeri ætate, vir perelegantis ingenii, & mollissima dulcedine carminum memorabilis, otii quietisque cupidissimus. Ut tempore tanto viro, ita operis auctoritate proximus. Qui vitavit, ne in id, quod Homerus, incideret: patriamque & parentes testatus est. Sed patriam, quia multatus ab ea erat, contumeliosissime.

Fabius Lib. X.

Raro assurgit Hesiodus, magnaue pars ejus in nominibus est occupata. Tamen utiles circa præcepta sententiæ, lenitasque verborum & expositionis, probabilis: daturque ei palma in illo mediocri genere dicendi.

DANIELIS HEINSII
IN HESIODVM
EPIGRAMMATA.

Δ' Ἡμήτερ τρίλιπε, σὲ μὲν πολυγηθέα καρπὸν
Ἀλδαίνειν σοφίης εἰκός, ἄτε σασχύων.
Τὸν μὲν παῖς Δίοιο καὶ ἀγχινόε Πυκιμήδης,
Ἄσκηρς εἰναέτης, οἶδεν ἀμνησάμενος.
Σεῦ γάρ ὑπατρεφθεῖς μεγαλῶνυμε, χειρὶ δ'
ἐχέτλην
τῇ μὲν ἀεργάζων, τῇ δὲ μέγα δρέπανον,
Ἄρτον τ' ὀκτάβλωμον, αἰεκέα λιμὸν ἀμύνειν,
Παντοίης κορυφὴν δρέψατ' ἀπ' ἰδμοσύνης.
Τῶν δὲ σοι ἀγλαόκαρπα θαλύσσια δῶκε κομίζειν,
Μελπόμενος γλυκερῆς ἔργα γεηπονίης.
Σωφροσύνην δ' ἐδίδαξε, καὶ ὥς πλέον ἥμισυ
παντός,
Ἐκ Μισσέων σοφίης μέτρα διδασκόμενος.
Ἀλλὰ γέρον μάλα χαῖρε, πανόλβιε. σοὶ γάρ
ἔνεγκα
Παλὴν καὶ πινυλὴν γαῖα φυτοσπορίην.

In eundem:

Δαφνοφάγος, γλυκύμυθος, ἀνὴρ φίλος ἐρα-
νίδησι,
Γῆς ἀρότῃς θεῖος δέικνυεν Ἡσίοδος,
Πιερίδων γείτων πολυώνυμος. ὦ πόποι, ὦ Ζεῦ
Ἡ γλαφυρῶς ταύτης ὤνατο γειτονίης.

In eundem:

Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσπον τ' ἀγαθός, μέγ' ὄνειδος,
Αἱ αελίδες θεῖε φάντο παθ' Ἡσίοδε.

Ταῦτ'

Ταῦτ' ἄρα Φρασσάμενος, γλυκερῆς Φίλος ἤλυ-
θα Μῆσης,
Γειτονίης αὐτῶν ἔμμορε Πιερίδων.

In eundem.

ὦ μάκαρ, ὦ ξανθῆς Δημήτερος ἔργα κομίζων,
Βέλτις Εἰρήνης παῖ, γέρον Ἡσίοδε,
Δαίμοσιν οἷος ἔησθαι, νέμων ἐνὶ βένθεσιν ὕλης
Ποίμνην ἠδ' ἀγέλην τῆς Ἑλικωνιάδος.
Ενθά σε βεκολέοντα θεῶν καλὰ τέκνα θεῶντο,
Πηκτίδι σῇ Φίλην τερπόμενον κραδίην.
Ἡ τάχα πεμπάζοντα βῆας, καὶ μηκάδας αἴγας,
Ἡ τάχα καὶ λεπίδες πηγάμενον δόνεσσας,
Ἐν τε πόης ραδινῆσι καὶ ἀνθεσιν εἰαρηνοῖσιν,
Ὅσα Φιλῆι λιγυρῶν σήΐσας μηλονόμων.
Καὶ τοισκῆπτρον ἔδαν Μεσσήων βασιλῆα γενέσθαι,
Ἄυτοφυῆς θεῖον σῆμα δαημοσύνης.
Χαῖρε πάτερ τοῖδεσσι, καὶ ἴλαος ἄμμι γένοιο,
Αἰπόλε μὲν πρότερον, νῦν δ' ἄρ' αἰοῖδοπόλε.

In eundem.

Ἵψαγόραν ποτ' αἰοῖδ' ἀναζητῶντος Ἀρης,
Ἡ φύσις ἀρχαῖον δείξατο Μαιονίδην.
Δεινὸς Ἀρης μέγ' ἔχαιρε, καὶ οἱ πολέμευς τε,
μάχους τε
Κέκλετο, καὶ δῖον μελπέμεν Αἰακίδην.
Τῷ δ' ἄρα γινόμενοιρ' πάλαμ κλύε πότνια Διὶ,
Βῇ δ' ἔμεν ὑψηλῆς ἄγχεα Πιερίης.
Ἐνδ' ἄρα οἱ κλυτότοχος ἐναντίος ἦλθεν Ἀπόλλων,
ὦκα μάλ' Ἀσκραῖον δείξατο δ' Ἡσίοδον.
Ἡσίο-

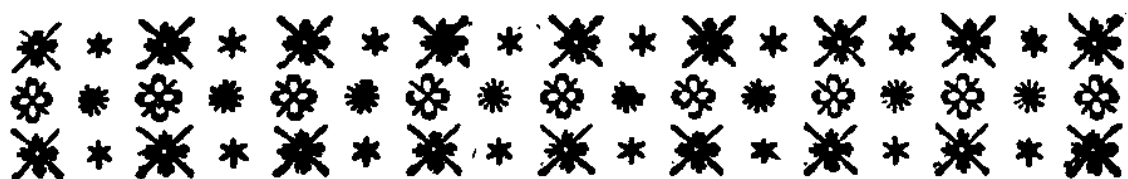
Ἡσίοδον Φιλόμυθον, οἰζυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Βοσκόμενον. Μισῶν ἄγχ' Ἐλικωνιάδων.
 Ὡς ὁ μὲν ἦδε μάθον Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Καὶ προτέρων ὀρμαῖς καὶ μένος ἡμιθέων.
 Αὐτὰρ ὁ γῆς ἀρότεις, καὶ ἀρηρότα τοῖσι μάλισσα.
 Ἐκ Διὸς ἔρανεῖς σήματα, τὰς τ' ἐρίδας.
 Ὡς ἐρίδων μεγάλων δισσῶν ἀνάγαῖαν ἔεσῶν,
 Ὃς γ' ἐπιμωμητὴν ἦνεεν, ὃς δ' ἀγαθὴν.

In eundem.

Χαῖρε θεῶν Ἀσκραίῃ τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχου
 Μῆδεα καὶ πλήθη καὶ γένος ἔξαιύσας.
 Μισάων ὑποφῆτα παλαιγενές. ἦτοι ἔκλυθες
 Πολλὰ πάτερ θυμῷ δῆνεα καὶ πρᾶπίδας,
 Τείρεα πάντα μαθὼν, τὰ περ ἔρανος ἐξεφά-
 νωται,
 Καὶ Κρονίδε βαλὰς, καὶ Φαῖος ἡελίς,
 Τὴν τε Σεληναίης λιπαρὴν φλόγα, μαῖαν
 ἀρέρης,
 Ἀγλαὸν ἀρχαίης σῆμα φυτοσπορίης.
 Ἀρκάδες ἰλήκοιτε μόνος προσέληνος ἔσκε
 Πάντα Σεληναίης γυνὲ πόρον Ἡσίοδος.

AR-

ARGVMENTVM
IN
HESIODI ASCRÆI
OPERA ET DIES.

ΗΣΙΟΔΟΥ.) *Super Homeri atque Hesiodi ætate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non consentitur, uter natu prior. Dubium tamen non est, quin aliquo tempore eodem vixerint.*

ΑΣΚΡΑΙΟΥ.) *Sacerdos fuit templi Musarum in Helicone monte Bæotie, in Ascra pago ad radicem ejus montis. Inde Virgilius, quia hunc Poëtam e tot Georgicorum scriptoribus imitatus est, dixit, lib. 2. Georg. vers. 176.*

Ascræumque cano Romanæ per oppida carmen.

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.) *Non dubium est, quin idem Virg. initio Georgicorum, hanc inscriptionem expresserit, hoc versu:*

Quid faciat lætas segetes: quo sydere terram &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus: nam per Opera significat, agriculturam esse artem, quæ non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione peragatur. Per Dies autem innuit, suo tempore singula facienda esse. In priori igitur Operum libro, ad laborem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam alia atque alia præcepta de moribus tradit, ad justitiam & pietatem colendam; injustitiam vero & ignaviam vitandam. In secundo autem artem agriculturæ tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium habeat agricolam: deinde, ut peritum.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἔργα καὶ Ἡμέραι.

Μοῦσαι Πιερίῃθεν, αἰοιδῆσι κλείεσσαι,
 Δεῦτε δὴ, ἐννέπετε σφέτερον παλὲρ ὑμνεῖσσαι.
 Ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥητοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἔκητι.

Ῥεῖα

1. *Μοῦσαι.*) *Dores & Æo-*
les dicunt *Μῶσαι*, quibus fa-
 miliare est *vertere & in ω*.
 Hinc appellatas volunt eas
 a verbo *μῶ*, quod est *qua-*
ro, investigo; nam investi-
 gando disciplinas assequi-
 mur. Adfert aliam ratio-
 nem Plutarchus, forsitan
 probabiliorem. Is enim
 in commentario *περὶ φιλα-*
δελφίας, dicit, *μέσας* nomi-
 natas, ut *ὁμᾶ ἕσας*, idque
δι' ἔννοιαν αἰεὶ καὶ φιλαδε-
φίαν, quæ scilicet vivunt in
 perpetua quadam benevo-
 lentia & mutuâ charitate.
 Vel denique inde habent
 nomen, quod *Musæ*, hoc
 est, artes & disciplinæ, ta-
 li inter se cognatione &
 nodo conjunctæ, conglu-
 tinatæque sint, ut altera ex
 altera pendeat, & altera si-
 ne altera manca sit. *Πιερίη-*

θεν, construitur cum *δεῦτε*
 adverbio hortantis. *Musæ*
 huc adeste ad me ex *Pieria*.
Θεν vero est particula fina-
 lis, de loco. *Μῶσαι.*) Du-
 plicem invocationem po-
 nit: prior hæc ad *Musas*:
 posterior (vers. 8.) ad *Jo-*
vem dirigitur, ut in *Perse*
 fratre docendo sit auxilia-
 tor.

2. *Δεῦτε δὴ.*) *Δι'* legen-
 dum monet Eustathius:
 quem sequitur H. Steph.
Δὴ mihi magis probatur,
 & ita omnes legisse inter-
 pretes veteres manifestum:
 Proclum dico, Tzetzen,
 Moschopulum, & ita MS.
 Palatinæ Bibliothecæ. Sic
Orpheus Hymnorum suo-
 rum initio, *Μῶσαν δὴ*
Μεσαῖε ὕμνεσσαι.) Id est,
 celebrantes, est activæ si-
 gnificationis, quamquam
 aliqui

HESIODI ASCRÆI OPERA ET DIES.

Musæ Pierides, carminibus gloriam conciliare solitæ,
Agite sane, vestrum patrem celebrate,
Et per quem mortales homines pariter obscurique sunt cla-
Nobiles, ignobilesque, Jovis magni voluntate. (rique
Faci-

aliqui neutraliter expo-
nant, quæ estis celebres
aut inclytæ.

3. "Οὐτε δὲ.) Enumerat
pías quasdam sententias de
Deo. Porro in οὐν potest
intelligi, inquit Tzetzes,
τρόπον, more Attico, ut sit
δι' οὐν, τρόπον, quomodo, cur:
quod nonnulli interroga-
tive; alii vero absque in-
terrogatione intelligunt.
Alii non minus commode
exponunt, δι' οὐν vel καθ' οὐν
Δία, secundum quem Jo-
vem gubernantur homines.
* Miræ sunt, ne dicam ine-
ptæ, particulæ δὲ interpret-
ationes hic allatæ. δὲ h. l.
est per. viri enim docti, qui
δὲ, accusativo junctum,
nunquam per significare
contendunt, humaniter er-
rant. vide Longin. p. 31. &
89. Edit. Tollii, & inpri-

mis Schol. Aristoph. ad
Plut. v. 93. Sensus est: per
quem Jovem s. cujus benefi-
cio homines sunt &c. KREB-
SIVS.

4. Διὸς μεγάλοιο.) Re-
sponsio Musarum. Sic apud
Homerum Διὸς δ' ἐτελείετο
βελή. Subintelligitur hic
γίγνεται, aut simile verbum.
Διὸς.) Musarum responsio,
vel, ut alii volunt, poëta,
ipse respondet ceu a Musis
edoctus. * Hæ notulæ, cu-
juscunque sunt, non unius
assis sunt æstimandæ. Aequè
minus in hoc, ac Homeri lo-
co *Ιλιάδ. α.* est responsio.
Hi duo versus sine inter-
rogatione legendi, & ita
exponendi: *Per quem Jo-
vem homines cum obscuri,
tum clari sunt: cum nobi-
les, tum ignobiles, Jovis
magni voluntate.* Locus,

ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δὲ βριάοντα χαλέπτει;
 ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀδῆλον αἰέξει.
 ῥεῖα δὲ τ' ἰθύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
 Κλυθὶ ἰδὼν αἰὼν τε· δίκη δ' ἰθύνει Θέμιστας
 Τύνη· ἐγὼ δὲ κε Πέρση ἐτήτυμα μυθήσάμην. 10

Οὐκ ἄρα μῆνον ἐν ἑρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
 Εἰσὶ δύο. τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,
 ἥ δ' ἐπιμωμητή· διαὶ δ' ἀνδριχα θυμὸν ἔχουσιν.
 ἥ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
 Σχέλιη· ἔτις τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' αἰν-
 αγκης 15

Ἀθα-

huic perquam similis, est
 in Theogon. v. 429.

Ὡς δ' ἰθέλει μεγάλως πα-
 ραγίνεται, ἥ δ' ὀνύησιν.

Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μετα-
 πρέπαι, ὃν κ' ἰδέλυσιν.

Cui vero vult, magnifice
 praesto adest Jupiter, at-
 que juvat. Inque concio-
 ne inter homines eminet,
 quem voluerit; quem ipsum
 quoque locum viri quidam
 docti secus acceperunt. K.

5. ῥεῖα μὲν.) Contractio
 est in vocē ῥεῖα, ut Iliad. ρ.
 Virgil. quoque dixit *alva-*
ria pro *alvearia*. vid. Guil.
 Canterum lib. 7. cap. 17.
 Aesopus (teste Laertio)
 quum rogaretur, quid age-
 ret Deus; respondit: τὰ

μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ
 ταπεινὰ ὑψοῖ.

6. Ἀρίζηλον.) Eum vo-
 cat, qui dignus est xmu-
 latione atque imitatione.

7. *Κάρφαι.) Vulgo red-
 ditur, contrahit. Sed Pro-
 clus hic erat audiendus,
 qui exponit κάρφαι, ἐυτελῆ
 καὶ ταπεινὸν ποιῶν: quare
 reddendum, deprimit, hu-
 milemque reddit. K.

9. Κλυθὶ.) Invocatio ad
 Jovem. Θέμιστας vocat prae-
 cepta de moribus. * Immo
 potius Θέμισται sunt *judicia*,
 ut recte Enarratores Græ-
 ci. Sic in Theogon. v.
 85. de Rege, διακρίνοντα Θέ-
 μιστας Ἰθάησι δίκησιν *admi-*
nistrantem judicia justitia.

Sen-

*Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimit :
Facile præclarum minuit, & obscurum adauget :
Facileque corrigit pravum, & superbum attenuat
Jupiter altitonans, qui supremas domos incolit.
Audi intuens & auscultans, & juste rege judicia
Tu : Ego vero Persa vera dicere queam.*

*Non sane unum est contentionum genus, sed in terra
Sunt duo : alteram quidem probaverit sapiens,
Altera vituperio est digna, diversa autem sentientem
animum habent.*

*Nam hæc bellum exitiosum & discordiam auget
Noxia : nullus hanc amat mortalis, sed neces-
saria*

A 3

Immor-

Sensus hujus loci est : *Iu-
ste dirige judicia s. præsis
judiciis, ut jus ad justitia
normam dirigatur, & ex-
erceatur. K.*

10. Ἐγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ.)
Propositio est. Ego Per-
sæ consulam optima. Jam
κα potentialis particula ad
μυθησαίμην, referenda est,
quasi dicat : Tum vera di-
zero fratri meo, ubi tu le-
ges gubernaveris Jupiter,
& affueris mihi præscri-
benti præcepta de moribus.

* Dan. Heinsius pro Πέρσῃ
legit Πέρση vocandi casu :
quod ipsum quoque in
MS. suo invenisse se testa-
tur Grævius, verba autem
καλῶδ. ἰδὼν αἰῶν τε non, ut

vulgo fit, ad Jovem, sed
ad Persam fratrem referen-
da. Totus autem locus ex
Heinsii Græviique senten-
tia interpungendus, & ex-
ponendus : καλῶδ. ἰδὼν αἰῶν
τε. δὲ καὶ ἰδὼν δέμους τὴν,
ἔγὼ δὲ καὶ Πέρσῃ ἐν τῷ μα μν-
θησαίμην. Vide & atten-
de Persa, & ex justitia ju-
dica : ego vero, o Persa, tibi
vera seu justa præcipiam. K.

11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem
narrat contentionem au-
gendæ rei familiaris : alte-
ram vituperandam, quum
per injuriam & scelus cu-
mulantur opes : alteram di-
gnam laude. Ἐν, ἦν, pro
ἐν, Attice.

15. Οὐτις τήνγαι φιλαῖ.
Osten-

Ἀθανάτων βαλῆσιν ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
 Τὴν δ' ἑτέραν, προτέρην μὲν ἐγείνατο νύξ ἐρεβεννή,
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Γαίης ἐν ρίζησι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω,
 Ἥ τε καὶ ἀπάλαμνον περ' ὁμῶς ἐπὶ ἔργον ἐγείρει. 20
 Εἰς ἕτερον γάρ τις τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
 Πλάσιον, ὅς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἢ δὲ φυτεύει,
 Οἶκόν τ' εὖ θάσσει· ζηλοῖ δὲ τε γείτονες γείτων,
 Εἰς ἄφρονον σπεύδοντ'· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῖσι.
 Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, καὶ τέκλονι τέκλῳ, 25
 Καὶ πλάχος πλάχῳ φθονέει, καὶ αἰκιδὸς αἰκιδῶ.
 Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεῶ ἐνικᾶτ' θεο θυμῷ.
 Μὴ δὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
 Νείκε' ὀπιπλεύοντ', ἀγορῆς ἐπακχὸν ἑόντα.

Ωρη

Ostendit, non fieri per se, ut hæc contentio tantopere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens; quia scilicet non possint discernere a vere expetendis ea, quæ falso boni speciem præ se ferunt: idque naturæ quodam fato.

19. Γαίης τ' ἐν ρίζησι.) Interpretibus autem, qui verba illa ad Jovem referunt, non ad τὴν ἔριν, nescio quid in mentem venerit.

20. Ἀπάλαμνον.) Inertem, qui manus nulli operi admovet. παλάμη enim

& manum, & ipsum opus significat.

24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις.) Probat artificum inter se æmulationes. Hos duos versus Plato in Lyfide, & Arist. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bonæ illi & salutari cum Poëta nostro attribuit.

25. Κοτέει, φθονέει.) Verba hæc pertinent hic ad laudem: probat enim illam æmulationem artificum, qua alter altero citius diste-

tesce-

*Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit vero ipsam Saturnius sublimis, in aethere habitans,
Terra in radicibus, & inter homines, longe meliorem.
Hec quantumvis inertem tamen ad opus excitat.
In alterum enim quispiam intuens, opere vacans,
Divitem, & ipse festinat arare atque plantare,
Domumque recte gubernare, emulatur vicinum vicinus
Ad divitias festinantem. bona vero haec contentio homi-
Et figulus figulo succenset, & fabro faber, (nibus.
Et mendicus mendico invidet, & poeta poetae.*

*O Persa, tu vero haec tuo repone in animo:
Neque malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
Litespectantem, concionum auditorem factum. (ducat,*

A 4

Qu

tescere conatur. Mira huius loci suavitas, dum artifices aliquot nominatim exprimit. * Vir quidam Doctus in Observ. Miscell. T. I. Vol. II. p. 315. pro περιμῆς περιμῆς legi vult, περιμῆς περιμῆς ποτὲς. Contra omnes codd. eam tantum ob causam, quia sic versum hunc laudat Aristoteles. Sed ea causa est nulla, cum satis constet, veteres aliorum ᾠδὰς saepe adduxisse ita, ut non tam verborum, ordinisque ipsorum, quam sensus rationem haberent. K.

27. Ὡς Πέρση.) Alloquitur fratrem, & jam traditam doctrinam ad ejus emendationem accommodat: eumque dehortatur a contentionibus forensibus, quia infelicitate circa eas versetur, cui singulis temporibus sui proventus non adfuerint.

28. Καὶ ὁ χαρπός.) Epitheton aptissimum inhonestae contentionis, quia malis gaudeat, vel quod mali ea gaudeant, ambigua enim huius vocis significatio.

29. * Ἀγοστή (παύση) ἀγοστή

ὦρην γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων 1e, 30
 ὧς τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηρετανὸς κατὰκειται
 ὦρᾶιος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτὴν.
 Τῷ κεκορεσσάμενος, νείκεα καὶ δῆρην ὀφέλλοις
 Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἐκέτι δεύτερον ἔσται
 ὦδ' ἔρδειν. αἶψ' αὖθι διακρινώμεθα νέκος 35
 Ἰθίησι δίκαις, αἵ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
 Ἦδ' ἂν γὰρ κλῆρον ἔδασσάμεθ' ἀλλά τε πολλὰ
 Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τήνδ' εὖ δίκην ἐθέλῃσι δικάσσαι.
 Νήπιοι δ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἤμισυ παντός, 40
 ὦδ'

ἀγορή h. l. non est *forum*,
 ut inepte reddebatur *fori*
auscultatorem, sed, ut recte
 Enarratores Græci, ῥήμα-
 τα, Φημή, ἦγαν Φιλανακίας ἐν
 ἀγορᾷ. *Sermones*, *rumores*,
 & *contentiones*, quæ in fo-
 ro moventur. ἀγορῆς ἐπα-
 κτός igitur est, *homo con-*
tionum, *contentionumque*
in foro audiendarum cupi-
ditus, ut dudum Grævius ad
 h. l. docuit. K.

30. ὦρην.) *Ætiologia* est
præcedentis adhortationis.
 Ille *forum* & *litigium* vita-
 re debet, qui sibi non est
 conscius magnarum divitia-
 rum. Non absurdum ergo
 erit legere ὦρην cum aspira-
 tione, ut significet *tempus*,

& *sensus* tum erit: Ille li-
 tes diu sustentare non po-
 terit, cui non est bene in-
 structa & opulenta domus.
 ὦρην.) Absque aspiratione,
 pro φροντίς. Sed *Stephanus*
 non videtur satis conveni-
 re cum *præcedentibus*: ni-
 si ὦρην ὀλίγη πέλεται accipia-
 mus, pro ὀλίγην ὦρην δὲ πέ-
 λεσαι; non enim negat He-
 siodus id fieri (quum potius
 de hoc ipso fratrem repre-
 hendat) sed debere fieri
 negat.

32. Δημήτερος ἀκτὴν.)
 Idem quod βίος, id est vi-
 ctus, *cibus*. Δημήτης au-
 tem dicitur *Ceres*, quasi
 γημήτης, hoc est, *terræ ma-*
ter, mutato γ in δ.

* Ho-

*Cura enim parva esse debet litiumque & solis
Cui non est victus domi in annum repositus
Aestate collectus, quem terra fert, Cereris munus,
Quo satiatus lites ac rixam moveas
De facultatibus alienis. Tibi vero non amplius licebit
Sic facere: sed in posterum discernamus litem
Rectis judiciis, quæ ex Fove sunt optima.
Nam nuper quidem patrimonium divisimus: alia autem
Rapiebas, valde demulcens reges (multa
Donivoros, qui hanc litem volunt judicasse,
Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit togo,*

A 5

Ne

* Homer. Iliad. N°v. 327.
Ἰνυτός τ' ἄη καὶ ἔδοι Δημη-
τέρος ἀκτῆς: ubi Schol. Δη-
μητέρος ἀκτῆς exponit τὸν
εἶπον: ἐπὶ καταπασσόμενος
καὶ ἀλάμενος ἄρτος γίνεται.
KREBSIVS.

33. Τῷ κικορεσσάμενος.)
Concessio ironica: Quando
ditatus es & abundas jam re
familiari, nec animus a
malo revocari potest, age
per me licebit, litiges
quamdiu voles.

4. Σαί δ' ἐπὶ δεύτερον.)
Antiqui, cum stricte ali-
quem cogerent, unam con-
ditionem proponebant, cui
adstringebant eum: cum
minus cogerent, sed plus
permitterent, secundam sta-
tuebant, usitata formula,

τῷ δὲ δεύτερον καὶ: id est, si
primum non placet, lice-
bit & secundum. Δεύτερον
ἐστὶ, nihil aliud est, quam
ἔξεν, & potentiam denotat,
seu licentiam potius.

36. Ἐκ Διὸς ὦσιν ἄριται.)
Ita enim senserunt viri sa-
pientes, esse animis nostris
innatam rationem æqui &
boni.

38. Βασιλῆας.) Βασιλῆας
vocat præfectos singula-
rum urbium, quemadmo-
dum & Homerus.

40. Νήπιαι.) Mediocri-
tatem commendat, ac redar-
guat iudices & gubernato-
res, qui indulgent suis cu-
piditatibus & a vitæ frugali-
tate digrediuntur ad πλεον-
εξίαν

Οὐδ' ὅσων ἐν μαλακίῃ τε καὶ αἰσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ
 Κρύψαντες γάρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι ἐργάσαιο,

Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν ἔντα
 Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνῆ καταθεῖο, 45.

Ἔργα βόων δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.

Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος Φρεσὶν ἡσιν,

ὅτι

νεξίαν injustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim & utilitatem justitiæ longe potiore, quam injustitiæ & πλεονεξίας: deinde etiam non considerare, quanta sit commoditas tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo per ἡμῖν, medium inter lucrum & damnum, quod est justum, & honestius atque utilius παντός, id est, toto: quo & sua pars retinetur, & alterius p̄d se pertrahitur. Plato 5. aolit. & 3. Legum, intelligit de mediocritate, in statibus civilibus amplectenda.

* Ego subscribo sententiæ Platonis de Legg. Lib. III. & Aristotelis IV. Politic. quorum uterque existimat, præstare dimidium, si scilicet moderate utare, toto, hoc est, magnis divitiis, si eas luxu

perdas. Videtur consilium Hesiodi in hoc dicto esse hoc, ut admoneat fratrem, melius esse dimidiam possessionem quiete & secure habere, quam totam liti- bus, contentiōibusque quærere. K.

42. Κρύψαντες γάρ ἔχουσι.)

Pro ἔκρυψαν, Attice, occuluerunt. Causam hujus ignorantie ostendit esse voluntatem Dei, qui voluerit abscondi ab intelligentia, communi hominum, hanc faciliorem vitæ rationem.

43. Ῥηϊδίως.) Illius primæ & melioris vitæ rationem commendat, ita ut ostendat in ea servata, posse facile quemque, non admodum industrium, vel unius diei labore efficere, quod sufficiat in integrum annum. Innuat ergo Poëta facilitatem victus quærendi apud priscos; illi non arabant,

*Neque quam magnum in malva & asphodelo bonum.
Occultarunt enim Dii victum hominibus.
Facile enim alioqui vel uno die tantum acquisivisses,
Ut in annum quoque satis haberes, etiam otiosus.
Statimque clavum quidem in fumo poneret,
Opera vero bonum cessarent multorumque laboriosorum.
Sed Jupiter abscondit iratus animo suo,*

Quia

bant, uno die tantum colligebant, quantum per totum annum erat necessarium. Erant autem frugalissimi, malva & asphodelo contenti: verum posteri homines ad voluptatem proni, nec quibuslibet contenti, laboriosissimam sibi ipsis vitam compararunt, dum undique ventri grata quæerunt.

44. Ως τί σέ κ' εἰς.) Venustissimo idiomate οἱ εἰς διαικυτόν ἔχοντες dicuntur οἱ πλάσιοι, quibus opponebantur οἱ εἰς ἡμέραν ἔχοντες.

45. Πηδάλιον.) Quidam non pro navis gubernaculo, sed pro stiva, stivamque pro aratro accipiunt. Solent autem rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia collocare, ut fumus ea corroboret & induret.

47. Ἀδὰ Ζεὺς.) Longam

fabulam recenset de Pandora, qua docet Jovem iratum abdidisse ignem, id est, veritatem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cum Prometheus ostendisset hominibus recta & honesta, misit Jupiter Pandoram, id est, voluptatem, quæ multis rebus opus habet, augetque quotidie sumptus, & quamvis multis modis adblandiatur, malorum tamen omnium, morborumque causa est. Prometheus autem, id est, sapiens aliquis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem; & Epimetheus, id est, sensus, non auscultans rationi, noxiam voluptatem incautus recipit, sed sero recepisse poenitet. Nonnulli paulo aliter exponunt. Προμηθεὺς, quasi προμηδόμενος, prospiciens, solers, industrius, eoque nomine secun-

Ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τένε' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά.

Κρύψε δὲ πῦρ τὸ μὲν αὔθις εὖς παῖς Ἰαπετοῖα 50

Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος

Ἐν κόιλῳ νείεσθαι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.

Τὸν δὲ χολώσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.

Ἰαπετίονιδι, πάντων περὶ μῆδεα εἰδώς,

Χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἠπερο-
πύσας, 55

Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα ἢ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.

Τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὃ κεν ἄπαντες

Τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγα-
πῶντες. (ῶντε.

Ὡς ἔφατ'. ἐκ δ' ἐγέλασσε παλὴρ ἀνδρῶν τε θε-

Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα βῶ
Γαῖαν

cundum quosdam intelli-
gitur vis humani ingenii.

48. Ἀγκυλομήτης.) Lege
Ποικιλομήτης. Sed alteram
præfert Proclus, auctorem
Plutarchum laudans.

50. Κρύψε.) Jupiter ab-
scondit ignem, cuius bene-
ficio fere omnes artes exer-
centur. Vel ignem, id est,
mentis vim solertem, ut
simplicius viverent homi-
nes.

52. Ἐν κόιλῳ.) Ignem fe-
rulis optime servari, auctor
est Plin. l. 13. c. 22.

55. Χαίρεις) Est quædam

νεμεσητικὴ approbatio. Pul-
chre hic notatur ingeniofo-
rum studium, & inconfide-
rata in successu suorum co-
natuum lætitia.

58. Ἐὼν κακὸν ἀμφαγα-
πῶντες.) Ea fere est huma-
narum rerum conditio, ut
illæ ipsæ cupiditates, quæ
omnis generis mala secum
trahunt, nos delectent.

59. * Ἐκ δ' ἐγέλασσε) Vir
quidam doctus in Observ.
Miscell. Tom. I. Vol. II.
p. 315. Origenis auctorita-
te inductus, legere mallet
ἐτέλεσσε, quam lectionem
animo

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.
 Quocirca hominibus paravit tristia mala.
 Abscondit vero ignem : quem rursus egregius Japeti filius
 Surripuit ad hominum usum Jove a consulto
 In cava ferula, fallens Jovem fulminibus gaudentem.
 Huncque indignatus affatus est nubicoga Jupiter :
 Japetionide, omnium maxime versute,
 Gaudes gnem furatus, quodque animum meum de-
 ceperis,
 Quod tibi quæ ipsi magnum erit malum, & posteris.
 Iphis namque pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum vehementer amant-
 tes.

Sic ait : risitque pater hominumque Deumque.
 Vulcanum vero insignem jussit quam celerrime

Terram

animo Jovis tunc temporis
 magis convenire putat, ob
 superius *χολωσάμενος*. Sed
 id quidem nihil efficit. Sæ-
 pe enim risus tribuitur
 animo, diverso licet affe-
 ctu occupato. Locus, huic
 simillimus, Clerico jam huc
 adductus, est apud Virgi-
 lium Aeneid. X. v. 742.

*Ad quem subridens mista
 Mezentius ira.*

ad quem dignus qui confe-
 ratur Cerda. Bene etiam ad
 hunc Hesiodi locum Scho-
 liaſtes : *Θυμῶτα μὲν περι-
 φρονέμενοι, γελῶ δὲ πάλω*

τῇ ἐλπίδι τῆς τιμωρίας. Ira-
 scitur offensori despectui
 habitus, ridet autem ob
 spem ultionis mox sumen-
 dæ. K.

60. "Hφαστον.) Recenset
 jam, quomodo Pandora
 condita sit. M. Garbitius
 sensum hujus fabulæ sic ex-
 plicat : Hominem prius ha-
 buisse sinceriores & pu-
 riores naturam, simpli-
 tiusque vixisse. Postquam
 vero lascivia mentis ipsius
 contra voluntatem Dei sibi
 vendicavit ingenii & cogni-
 tionis vim exercitatiores,
 inde

Γαῖαν ὕδρι Φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπων θέμεν αὐδὴν,
 Καὶ Δένος, αἰθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήραϊον· αὐτὰρ Ἀθήνην
 Ἔργα διδασκῆσαι πολυδαίδαλον ἴσον ὑφαίνειν·
 Καὶ χάριν ἀμφιχέα κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδί-
 την, 65

Καὶ πόθον ἀργαλέον, καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας.
 Ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπὸν ἦσας
 Ἑρμείην ἥνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.

Ως

inde quasi transformatum in aliam naturam, & κράσιν corpoream, & illam quidem excellentem virtutibus cœlestibus, sed quibus corporea fæce contaminata, mens humana & ipsa ex consortio contaminata, varie abutatur ad lasciviam & luxuriam variarum artium, & inventionum: & hoc sub spe & specie boni & vitæ melioris; sed quam omnem industriam suam posteriore consideratione, & eventu stultorum magistro, experiatur contrariam esse suis effectis, solaque spe reliqua sustentetur in perpetua anxietate animi. Cæterum si de voluptate hæc potius libeat intelligere, dicemus, Poëtam hic significare, non unum esse genus voluptatis.

62. Ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα εἵσκειν. MS. Palat. Παρθενικῆς, id est, παρθένα, ut habent glossæ.

63. * Παρθενικῆς) Antea legebatur παρθενοκαῖς. Sed recepi lectionem, quam Grævius in quibusdam Codd. invenit, & Proclus quoque habet, tanquam convenientiorem huic loco. Παρθενικῆς εἶδος referendum est ad Pandoram, non ut vulgo faciunt, ad Deas. K.

66. Καὶ πόθον.) Indefessam cupiditatem superandi alios vel (secundum quosdam) desiderium vehemens, ut vehementer ametur. Γυιοκόροι, vox apta meditationibus & curis, quæ ad satietatem usque arrodunt & absumunt membra: sicut fere videre est, inge-

*Terram aqua miscere, hominibusque imponere vocem
Et robur, immortalibus vero Deis facie similem reddere
Virginis pulchram formam peramabilem: at Minervam
Opera docere, ingeniose telam texere:
Et venustatem, circumfundere capiti auream Vene-
rem.*

*Et desiderium vehemens, & ornandi corporis curam.
Indere vero impudentem mentem, & fallaces mores.
Mercurium jussit nuncium Argicidam.*

Sic

ingeniosos pallidos & extenuatos esse. Aliam etiam interpretationem addit Proclus, quam nonnullos affectuosos non esse animadvertit: γυνόκοι μελεδῶνας, inquit, ὡς τὰ γυνῖα ποσμέσας. τὸ γὰρ ποσμεῖν καὶ καλῶναι οἱ παλαιοὶ πορεῖν ἔλεγον, de curatura, quæ bonam virginum naturam corrumpit, ἐν τῷ καλῶπιζαν, Proclum agere existimo. Stephanus inallet leg. γυνόκοι. Illa enim etymologia nimium longe petita esse videtur, τὰς τὰ μέλη ἐσθιάσας ἄχρι κόρυ.

* Non multum sani inest iis, quæ ad horum verborum illustrationem hic afferuntur. γυνόκοι μελεδῶνες sunt curæ, quas femina colendo ornandoque cor-

pori impendunt. Stephani conjectura γυνόκοι nulla veri specie est commendabilis. Poteratne illi ignotum esse, πορεῖν sæpe esse, curare, purgare, ornare? unde in Actibus Apost. XIX, 35. Ephesus dicitur νεωκόρος Ἀρτέμιδος, quasi ædituus Dianæ. K.

67. Ἐν δὲ θύμῳ.) Impudentiam intelligit, quæ utrique interpretationi, quam attulimus, commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti, nullam prorsus honestatis rationem habere: itemque negotiatores & πλεονέκται variis artibus & dolis lucrum captare.

68. Ἐρμῆν ἤνωγε.) Mercurium finxerunt nuntium Deorum, quod ejus motus sit

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπὶ θοῖο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις 70
 Παρθένω αἰδοίῃ ἵκελον, Κρονίδεω διὰ βελάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Παιθῶ
 Ὀρμυς χρυσείας ἔθεσαν χροῖ. ἀμφὶ δὲ τήν γε
 Ὄρεα καλλιόμοι ἔεφον ἄνθεσιν εἰαρινόισι. 75
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμυσε Παλαὸς Ἀθήνη.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σῆθεσσι διάκτορος Ἀργειφόντης.
 Ψεύδεά θ' αἰμυλίης τε λόγους καὶ ἐπὶ κλοπονῆθος
 Τεῦξε, Διὸς βελῆσι βαρυκτύπε. ἐν δ' ἄρα Φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα 80
 Πανδώρην. ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν αἰλφῆσῃσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἶπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 Εἰς Ἐπιμηθεά πέμπε παῖδ' ἡς κλυτὸν Ἀργειφόντην,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν ταχὺν ἄγγελον. 85
 ἐπὶ
 μηθεύς

85

Ἐφρα-

fit maxime admirabilis, & quod ejus varia ratio fit in genituris.

72. Ζῶσε.) Hoc potest de bellicis dotibus intelligi.

73. Πότνια Παιθῶ.) Eloquentiæ Dea ab antiquis habitata, quam Græci peculiari templo & ceremoniis colebant.

79. * Φωνὴν Θῆκε.) Redditur vulgo: *vocem imposuit*. Sed quid attinebat Mercurium demum id facere,

quod antea quam fecisse dicebat Vulcanus? quid multa? Φωνή, hic est, ὄνομα, *nomen ipsi imposuit* Mercurius: quod sequentia confirmant, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα πανδώρην. Sed hoc Grævius jam dudum monuit. K.

81. Πανδώρην.) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alii variam quandam ingenii & mentis industriam propositam,

*Sic dixit. illi autem obtemperarunt Jovi Saturnio regi.
Moxque ex terra finxit inclytus Vulcanus
Virgini verecundæ imaginem Jovis consiliis.
Cinxit vero & ornavit Dea casia Minerva.
Circum vero Charitesque Dea, & veneranda Suada,
Monilia aurea imposuerunt corpori. ipsam porro
Hora pulchricomæ coronarunt floribus vernis.
Omnem vero illius corpori ornatum adaptavit Pallas Mi-
At in pectore illi nuncius Argicida (nerva.
Mendacia blandosque sermones, & dolosos mores
Condidit, Jovis consilio tonantis, sed nomen illi (ce
Imposuit Deorum præco, appellavit autem mulierem hanc-
Pandoram: quia omnes cælestium domorum incolæ
Donum contulerunt, detrimentum hominibus industriis.
At postquem dolum perniciosum & inevitabilem absolvit,
Ad Epimethea misit pater inclytum Argicidam
Munus ferentem Deorum celerem nuncium. Neque Epi-
metheus*

Cogi-

litam, quam admirantur ho-
mines, tanquam magnum
suum bonum, cum sit ipso-
rum malum. Quod mirum
est, cum mens humana tam
divinis dotibus sit exorna-
ta: sed hoc fit per accidens
vitio naturæ.

82. 'ΑΛΦησιων.) Intelli-
git solertes, qui discedunt
a simplicitatis rectitudine;
& qui curiosi sunt. 'ΑΛΦη-
σιων indagatores exponunt,
sed id accipiendum est in

malam partem pro curiosis,
quia sic sunt hominum in-
genia, ut præsentia fasti-
diant, cupiant & adfectent
alia. Sicut & pisces αλφη-
σιων vocant, quia statim ad-
natare solent, si quid adje-
ceris in piscinam. Porro
gravissime ista curiositas re-
prehenditur ab Horat. lib. i.
Ep. 14. vers. pen.

*Optat ephippia bus piger,
optat arare caballus.*

85. Οιδ' Επισμηδεις.) Mit-

B

titur

Ἐφράσαθ' ὥς οἱ εἶπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 Δέξασθαι παρ' Ἰδης Ὀλυμπίης, ἀλλ' ἀποπέμπειν
 Ἐξοπίσω, μήπερ τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζώσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' αἰθρώπων θο
 Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνου,
 Νέσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηρεάσκεσι.
 Ἀλλὰ

titur donum ad Epimethea,
 & recipitur. Nam pars in-
 ferior cupiditatum & affe-
 ctionum, quæ est iste Epi-
 metheus, id est, vis animi
 humani inconsiderata &
 præceps, non obsequitur
 plerumque parti superiori
 meliorique mentis & ratio-
 nis, quæ est προμηθεὺς animi
 hominis. Ideoque specie
 hujus boni deceptus, postea
 noxium comperiens, fero
 recepisse pœnitet. Recte
 ergo Horatius,

- - Nocet empty dolore
 voluptas.

*86. Μήποτε δῶρον δέξασθαι
 παρ' Ἰδης.) Adducit hunc
 locum Plutarchus in libello
 de audiendis Poëtis, ubi
 contendit, nomen Jovis h.l.
 usurpari de Fortuna poten-
 tia. Sed quid de judicio
 Plutarchi de hoc, & Ho-

meri locis, in quibus no-
 men Διὸς s. Ἰδης pro Τύχῃ
 sumendum putat, sit statu-
 endum, dicemus in Anim-
 adversationibus nostris ad
 aureum illum Plutarchi li-
 bellum, qui, Θεῶν δίδοντας,
 mox in adspæctum prodi-
 bit. K.

91. Νόσφιν ἄτερ τε.) Hæ
 duæ particulæ, quamvis
 idem denotent, intendunt
 tamen hic significationem.
 Vel hinc magna incuria li-
 brariorum deprehendi po-
 test, qui Νόσφιν ἄτερ κακῶν
 reliquerint: quum paulo
 post, v. 113. Νόσφιν ἄτερ τε
 πόιν, ponant.

*In quibusdam legitur ἄτερ
 κακῶν, quæ lectio Grævio
 quoque probatur: etsi in ea
 re Stephanus incuriæ li-
 brarios accusat. Sine causa:
 nam & sic metro sua inte-
 gritas

*Cogitavit quod illi præcepisset Prometheus, ne quando
Susciperet a Jove Olympio, sed remitteret (munus
Retro, nec ubi mali quippiam mortalibus eveniret.*

*Verum ille recepto eo, cum jam malum haberet, sensit.
Prius namque in terra vivebant homines
Seorsim a malis, & sine difficili labore,
Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
Statim enim in afflictione mortales consenescent,*

Sed

gritas constat, cum prima in κακῶν ob alterum κ, quod pronunciando duplicatur, possit produci: plane ut v. 113. ubi in quibusdam MS. legitur ἄτερ πόνων, sine τῷ τε. ubi Tzez. πόνων δὲ τὸ πο κοινή ἐστι συλλαβή. ὑπὸ γὰρ τῷ ἁμεταβολῇ ἐκτείνεται. At tamen cum in plerisque Codd. legatur Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν, neque sine ulla necessitate legem metricam neglexisse Poëtas credibile sit, eam lectionem exhibendam curavi. K.

92. *Γῆρας ἔδωκαν.) Vir quidam doctus in observ. Miscell. Tom. I. Vol. II. p. 316. pro γῆρας ex Origene κῆρας legendum, sequentemque versum delendum censet. In quo assentientem sibi habet alium virum do-

ctum, qui l. c. tradit in antiquo codice κῆρας legi, sequentemque versum desiderari. Sed ad hæc regeritur Tom. I. Vol. III. p. 77. earundem Observatt. facilius creditu esse, oscitantes librarios κ pro γ posuisse, quam ut scriberent γ pro κ, & postea integrum versum de suo addidisse. Addatur & hoc, γῆρας sensum multo commodiorem efficere quam κῆρας, cum Morbos adferre mortem locutio sit inepta; sed senectutem accelerare eos usitatius esse. Denique senectutem h. l. figurate adhiberi, & significare, infirmitates senectutis, quæ dicantur morbis accelerari. K.

93. Αἴψα.) Κακότης hic pro malo externo accipitur.

Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσσι πίθῃ μέγα πῶμ' ἀφελῶσα,

Ἐσκέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ. 95

Μένη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισι

Ἐνδον ἔμιμνε πίθῃ ὑπὸ χεῖλεσιν, ἐδὲ θύραζε

Ἐξέπτη· προῦθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,

Αἰγίοχῃ βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο. (ταμ. 100

Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνδράπῃς ἀλάλη-

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ

Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι

Σιγῇ. ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητιέτα Ζεὺς.

Οὕτως

* Plutarchus *de Audiendis Poëtis* observat, vocem κακότητος interdum significare κακίαν καὶ μοχθηρίαν ψυχῆς, *malitiam, pravitatemque animi*, quod confirmat illo Hesiodio *Erg.* v. 287.

Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἐστὶν ἐλέδαμ.

Interdum autem κακῶσιν ἢ δυσυχίαν, *calamitatem & miseriam*, in quam rem adducit hunc ipsum Hesiodium versum, ita tamen, ut Homero adscribat. Et legitur sane apud Homer. *Ὀδυσσ.* T. v. 360. K.

94. Ἀλλὰ γυνή.) *Proverb.* Γυναικῶν ὄλεθροισι. *Mulier, id est, appetitiva & feminea*

affectio, & publica indulgentia δημαγωγικὴ & ψυχαγωγικὴ atque συρφετώδης, unde laxatur disciplina feverior. Hinc deinde sublata disciplina tanquam operculo Pandoræ, id est, corporis & animi humani, statim quasi ex antro Æolī venti & impetus affectuum,

Qua data porta ruunt, & terras turbine perflant, & nusquam non pervadunt, & nihil non moliantur. Quod tamen spes remansit, significat, neminem tam desperatis rebus esse, quin aliquando speret. Ovid.

Vivere spe vidi, qui moriturus erat.

98. Πρόσθεν γὰρ.) *Ratio folius*

*Sed mulier manibus vasis magnum operculum cum dimo-
visset,*

Dispersit: hominibus autem immisit curas graves.

Sola vero illic spes in non fracta pyxide

Intus mansit dolii sub labris, neque foras

Evolavit. prius enim injecit operculum dolii,

Ægiocbi consilio Jovis nubicogæ.

Alia vero innumera mala inter homines errant.

Plena enim terra est malis, plenumque mare.

Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu

Utro oberrant, mala mortalibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit prudens Jupiter.

B 3

Sic

folius spei in pyxidē reli-
ctæ. Magnum certe Dei do-
num spes, quo solo affectu
homines inter tot ærumnas
sustentantur & aluntur, &
sine cujus condimento o-
mnia non solum fatua, vel
etiam insuavissima sunt.

99. * Hunc versum delen-
dum censet Heinsius, suf-
fragante Grævio, ea ratione
inductus, quia Plutarchus,
hunc locum *in consolatione
ad Apollonium* adducens,
eum omittit: quæ ratio an
satis gravis sit, judicent me
acutiores. K.

102. * 'ΕΦ' ἡμέρη.) Græ-
vius corrigit ἐφ' ἡμέρας. Sine
idonea causa. Nam quod
suz emendationi confir-

mandæ adducit Plutar-
chum, qui *in consolatione
ad Apollonium* ita locum
hunc laudat, nihil valet.
Satis enim constat, veteres
sæpissime aliorum loca lau-
dasse ita, ut ipsa non in-
spexerint, sed ut memoria
sugesserit, sensum potius,
quam ipsa verba referre
contentos. Quod si ex ci-
tatione aliorum omnia ve-
terum loca essent emen-
danda, quis corrigendi finis
esset? K.

104. Σιγῇ, καὶ φωνῇ.)
Verissime contra Hesiodum
dicit Plutarchus in præce-
ptis sanitatis; non omnes
morbos solere tacite & fur-
tim invadere ipsos, homi-
nes

Οὕτως ἔστι πρὸς Διὸς νόον ἐξαλέαθαι. 105

Εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ καὶ ἐπισαμένως· σύ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμῶς γεγάασιν θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρῦσεον μὲν πρῶτις γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. 110
 Οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνῳ ἦσαν, ὅτ' ἔραιῳ ἐμβασίλευεν
 Ὡς τε θεοὶ δ' ἔζων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἰζύος· ἔδέ τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπῆν· αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι κακῶν ἔκτοθεν ἀπάντων· 115
 [Ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσι]

Θνη-

nes; sed plurimi κατὰπερ
 προαγγέλεις καὶ προδρόμους καὶ
 πύρην καὶ ἔχουσιν ἀπειρίας καὶ
 δυσκινήσεις.

106. Εἰ δ' ἐθέλεις.) Quin-
 que ætates jam fingit: quo
 commento significat, natu-
 ram & mores subinde dete-
 riores fieri, & vitia homi-
 num augeri. Hanc descri-
 ptionem ætatum omnes fe-
 re Latini Poëtæ imitati sunt.
 Ἐκκορυφώσω, significat ex-
 positionem ordine factam
 & integram, neque tamen
 prolixam.

108. Ὡς ὁμῶς γεγάασιν.)
 Sequitur ætatum descriptio,
 qua monstrat, omnia fatis
 in pejus ruere.

109. Χρῦσεον.) Aureum,
 ut inquit Plato, propter
 præstantiam naturæ, mo-
 rum & vitæ.

112. Ὡς τε.) Cognoverat
 fortasse Poëta aliquid de vi-
 ta primorum parentum in
 paradiso: & ideo respici-
 ens eo, hæc dicit: Θεοὶ δ'
 ἔζων. Lege Θεοὶ ζώεσθαι.
 Ut paulo ante v. 90.

113. *Νόσφιν ἄτερ τε πόνων.)
 Vir quidam doctus Observ.
 Miscell. Tom. I. Vol. II.
 p. 317. pro ἄτερ τε legen-
 dum contendit ἄτερθε, quod
 idem sit ac χωρὶς. Nisi quis
 cum Gujeto malit ἄτερ γε.
 Nulla ratione, si quid vi-
 deo, fatis gravi permotus.
 KREBSIVS.

Sic nequaquam licet Jovis decretum evitare.

*Ceterum si voles, alium tibi sermonem paucis absolvam
Belle ac scienter: tu vero precordiis imposito tuis.*

*Ut simul nati sunt Dii mortalesque homines,
Aureum primo genus diversiloquentium hominum
Dii fecerunt cælestium domorum incolæ.*

*Et ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Et ut Dii vivebant, securo animo præditi,
Plane absque laboribus & ærumna: neque molesta
Senectâ aderat; semper vero pedibus ac manibus sibi
Delectabantur in conviviis extra mala omnia: (miles
[Abundantes pomis, cari beatissimis Diis.]*

B 4

Morie-

115. 'Εν θαλίῃσι.) 'Εορταῖς, saccis epulis. Græci enim sæpenumero totam τὴν αὖ θύνασιν voce θαλίᾳ designant, quod Latini *Divum epulas* dicunt. Vocant enim θαλίᾳ sacras epulas, ἀπὸ τῆς θάλασσης, id est, sbrere.

* Quod Hensius hic de ἀθανασία, per vocem θαλίᾳ indicat, tradit, id, more ipsius, argute magis, quam vere dictum. Θαλαῖα h. l. sunt epulae, instructæ ex rebus iis, quas terra non culta, & jussa, sed sua sponte proferebat. Priscis Græcis θαλαῖα dicebantur, convivia laute instructa, quia ad ea conveniebant in hono-

rem Deorum: quod me docuit Athenæus Lib. II. c. 3. θαλίᾳς ὠνόμαζον. ὅτι Θεῶν χάριν ἡλίζοντο καὶ συνήεσαν. τῷτο γὰρ ἐπεὶ τὸ δαῖτα θάλασσαν. Inde pro quibuscunque epulis lautioribus. confer. Plutarch. Sympos. Lib. IX. πρόβλημα. 15. & Bisetum ad Aristoph. Nub. v. 308. K.

* Αφ' ἑνὸς) Hunc versum, qui & nunc in editionibus tantum non omnibus desideratur, inserendum curavi, auctoritate Diodori Siculi permotus, qui eum Libr. V. Bibliothecæ antecedenti versui adjungit: eum quoque exhibet Robinsonius, & Grævius jam

audum

Θνησκον δ' ὡς ὕπνω δεδμημένοι· ἔδλα δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἦν· καρπὸν δ' ἔφερε Ζεῖδωρος ἄρδρα
 Αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἱ δ' ἐθελήμοι
 Ἥσυχοι ἔργα νέμοντο σὺν ἔδλοισιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυ-
 ψεν, 120

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι, Διὸς μεγάλα δια βελάς,
 Ἐδλοὶ, ἐπιχθόνιοι, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσοσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἥερα ἐσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαι
 Πλετοδοταὶ καὶ τῷτο γέρας βασιλήϊον ἔσχον. 125
 Δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ἐλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέω ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιον, ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
 Ἐτρέφει ἀτάδων μέγα νήπιος ὦ ἐν οἴκῳ. 130
 Ἀλλ' ὅταν ἠβήσῃς, καὶ ἤβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παιυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
 Ἀφρε-

dudum restituendum cen-
 suit. K.

117. Καρπὸν δ' ἔφερε.) Sic
 Virgil. 1. Georg. v. 127.

ipsaque tellus
 Omnia liberior nullo po-
 scente ferebat

Ζεῖδωρος.) Elegans epithe-
 son terræ, quod vitæ neces-
 saria det. Sic etiam Venus
 dicitur Ζεῖδωρος. Plinius vult
 sic terram dictam, quod
 zeam proferat.

121. Δαίμονες.) Hæc omnia

non multum discrepant ab
 iis, quæ sacra scriptura tra-
 dit de bonis Angelis. Δαίμο-
 νες, quasi δαήμονες, quod Cui
 omnia sciant. Vide Macro-
 bium Saturnal. 1. cap. 13.

* Plutarchus de oraculo-
 rum defectu hos duos vir-
 sus ita adducit:

Τοὶ μὲν δαίμονες ἐδλοὶ ἐπι-
 χθόνιοι τελέθουσιν,
 Ἄγνοί, ἀλεξίκακοι Φύλακες
 θνητῶν ἀνθρώπων.

Eodem

Moriebantur autem cœu summo domiti: bona verò omnia
 Illis erant; fructum autem ferebat fertile aruum
 Sponte sua multumque & copiosam rēque pro arbitrio
 Tranquillæ res suas curabant cum bovis multis.

Verum postquam hoc genus terræ abscondit,
 Li quidem dampnes facti sunt, Jovis magni consilio,
 Boni, in terris versantes, eustodes mortalium homi-
 num.

Qui quidem observant & justa & præva opera
 Caligine induti, passim oberrantes per terram,
 Opum datores, atque uno regum honorem consecuti sunt.

Secundum inde genus multo deterius postea
 Argenteum fecerunt cœlestium domorum incola,
 Aureo neque corporis habitu simile, neque ingenio.
 Sed centum annis puer apud matrem sedulam
 Nutriehatur crescens valde rudis domi suæ:
 Cum vero adolevisset, & pubertatem attigisset,
 Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

B 5

Ob

Eodem modo leguntur apud Aristidem & Platonem:
 quorum auctoritate per-
 motus Grævius eam lectio-
 nem vulgatæ præferendam
 putat. Cæterum de Genio-
 rum natura multis dispu-
 tat Plutarchus libro cita-
 to. K.

125. Πλατοδότης.) Dicti
 sunt Dii, qui τὴν ἐπικαρπίαν
 promoverent, & quocun-
 que modo terræ præfes-
 sent.

126. Ἀργύρεον.) Alterum
 sæculum describit per suas
 circumstantias, quod ar-
 genteum vocat: & eo dete-
 rius priori fuisse ostendit,
 quo argentum est xilius
 auro.

129. Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς)
 Ἀλλ' eleganter hoc locò
 pro ἀλλ' ὅμως ponitur.

131. Ἡβῆς μέτρον.) Vocat
 median ætatem, quæ Græ-
 cis ἡβή dicitur.

Ἀφραδίαις ὕβριν γὰρ αἰτάσθαι ἐκ ἐδύναντο
 Ἀλλήλων ἀπέχουσιν ἔδ' αἰθανάτῃς θραπέουσιν
 Ἡθέλον, ἔδ' ἔρδαν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135
 Ἡθέμις ἀνθρώποις κατ' ἡθεα. τῆς μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολέμενος ἕκιστα τιμᾶς
 Οὐκ ἐδίδεν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τῷτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μακάρες θνητοὶ καλέονται 140
 Δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
 Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 χαλκεον ποίησ', ἐκ ἀργυρῶ ἔδεν ὁμοῖον, (πων
 Ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὀμβριμον οἷσιν Ἀρηος
 Ἔργ' ἔμελε σονόεντα, καὶ ὕβριες ἔδεν τι σῖτον 145
 Ἡθιον, ἀλλ' αἰδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυ-
 μον,

Ἀπλα-

135. Οὐδ' ἔρδαν.) Ἐρδαν,
 non raro apud Græcos ca-
 pitur pro sacrificare, ut fa-
 cere apud Latinos. Virgil.
Cum faciam vitula pro
frugibus.

137. Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε.)
 Significat propter impieta-
 tem & neglectam religio-
 nem mortuos esse: docet-
 que ob id factum, ut non
 converterentur quidem in
 divinos spiritus, ut illi pri-
 ores, sed tamen essent bea-
 ti, & sub terra degerent.

140. Ἐπιχθόνιοι.) Lege
 Ἐπιχθόνιοι.

*Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι.) Hunc
 locum, paullo obscurio-
 rem, ita exponit Grævius:
 Hi beati mortales secundū
 sunt terrestres, scilicet dæ-
 mones: hoc est secundū gra-
 dus, inferiores illis dæmo-
 nibus, qui ex aurei seculi
 θνητοῖς sunt orti. Qui qui-
 dem non regium honorem
 sunt adepti, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ
 καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ, sunt ta-
 men & hi in dignitate con-
 stituti. K.

142. Ζεὺς δὲ.) Tertium
 genus hominum ærὶ com-
 parat, immane, ferox, &
 omni-

*Ob stultitias. Injuriam enim pravam non poterant
A se mutuo abstinere, neque Deos colere
Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
Ut fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Jupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
Non dabant beatis Diis, qui Olympum habitant.*

*At postquam & hoc genus terra occultavit,
Hi quidem terrestres beati mortales vocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur:
Jupiter vero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
E fraxinis, vehemens & robustum: quibus Martis
Opera curæ erant luctuosa, ac injuriæ: neque ullum cibum
Edebant, sed ex adamante habebant durum ani-
mum,*

In

omnino Martium; fortasse
Gigantes intelligit.

144. *Ἐκ μελιᾶν.*) Fingit
natos ex arboribus, ut signi-
ficet duritiem & feritatem
animorum, utpote qui toto
impetu ad armorum & bel-
licorum instrumentorum
usum ferebantur.

145. *Οὐδὲ τι σῖτον.*) Non
frumentum ederunt, sed
primi pecudes laniarunt, &
carne vesci cœperunt, quod
antea magnum nefas est cre-
ditum. Sic enim de bove
aratore ait Varro: *Ab hoc*

*antiqui ita manus absti-
neri voluerunt, ut capite
sancierint, si quis occidis-
set. Et apud Homërium,
cum socii Ulyssis boves fo-
lis mactasse dicuntur, in-
telligi debent, boves arato-
res, quos violare impietas
erat.*

146. *Ἄλ' ἀδάμαντος ἔχον.*)
Pulchra descriptio virium
corporis est, & volebat
significare mirabilem duri-
tiem in illorum animis fu-
isse, quod a civilibus discor-
diis, quæ florentissimas res-
publicas evertere solent,
impia

Ἀπλάστοι μεγάλη δ' αὖ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ τριβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
 Χαλκῷ δ' ἐργάζοντο μέλας δ' ἔκ' ἔσκε σίδη-
 ρος. 150.

Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετέροις δαμέντες
 Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυερῷ Αἰδάο,
 Νώνυμοι θάνατος δὲ καὶ ἐκπάγλῃς περ' ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπρὸν δ' ἔλιπον Φαῖος ἡέλιος. (155)
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ γένος κατὰ γαῖα κάλυψεν,
 Αὔθις ἔτ' ἄλλο τέταρτόν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποίησε δικαιοτέρον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος, οἱ καλέονται
 Ἡμίθεοι, προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τὸς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή, 160
 Τὸς μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι
 γαίῃ,

Ὡς

impias manus non cohi-
 buerint.

149. Τοῖς δ' ἦν &c.) Vidi
 Vetr. Codd. in quibus &
 ipsis ita scriptum esset: sed
 quamvis paulo ante in ἔργα
 producat, ut producen-
 dum erit in τεύχεα post αὐ-
 τῶν, credibile est tamen,
 Hesiodum τεύχη scri-
 psisse.

152. Εὐρώεντα.) Gatake-
 rus mallet hoc verti, situ

obsitum potius, quam la-
 tum.

* Ejusdem sententiae Græ-
 vius est, qui *squalidum* red-
 di vult: quos si sequeris,
 derivabis ab εὐρώς *situs*,
squalor: neque tamen illi
 inepti, qui *latum*, *amplum*
 reddunt. Sæpe enim εὐρώς
latus, *amplius*, unde Hesy-
 chius εὐρώεντα exponit πλα-
 τεά: quo sensu deducenda
 vox ab εὐρος *latitudo*, ut do-
 cet Eustath. ad *Iliad.* T. p.
 962. Edit. Rom. K.

*Inconditi: magna vero vis & mantis invictæ
Ex buneris nascebantur in validis membris.
His erant aenea arma, aeneaque domus:
Ære vero operabantur: nigrum enim nondum erat
ferrum.*

*Et hi quidem, manibus suis interfecti,
Descenderunt amplam in domum horribilis Plutonis,
Ignobiles: mors vero, tametsi terribiles erant,
Invasit atra, splendidumque liquerunt lumen solis.*

*Sed postquam & hoc genus terra operuit,
Rursum aliud quartum in terra multorum altrice,
Jupiter Saturnius fecit justius & melius,
Virorum heroum divinum genus, qui vocantur
Semidei, priori ætate, per immensam terram.
Hos quoque bellumque malum & pugna gravis,
Alios quidem ad septem portas habentes Thebas, Cad-
mæam terram,*

Per-

155. 'Αυτὰρ ἱστ.) Jam ante dictum est, hoc consilio ætatum differentias recen-
seri, ut describeret Poëta,
quomodo vitia hominum
aucta sint.

158. 'Ανδρῶν.) Quartam
ætatem Heroicam appellat,
quando Hercules, Jason &
alii Argonautæ vixerunt,
qui Heroës vocati sunt,
quod virtute communi ho-
minum naturæ præstarent:
& semidei, vel quod altero
tantum parente deo nati

essent, vel quia in natura
humana virtute divina præ-
diti essent.

161. Τὰς μὲν ἐφ.) Heroica
ætas continet Argonautas, &
res gestas ad Theben & Tro-
janam historiam. Posteriora
tantum tempora recenset.

'Επταπύλῳ.) Ad differen-
tiam Thebarum Ægyptia-
rum, quæ dicebantur ἐκα-
τόμυλοι, & illarum quæ
dictæ sunt ὑποπλάκιοι, a
monte, sub quo sitæ sunt
in Cilicia.

Ωλεσε μαρναμένους μῆλων ἕκην Οἰδιπόδαο.
 Τὲς δὲ καὶ ἐννήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Ἔς Τροίην ἀγαγών, Ἑλένης ἔνεκ' ἠϋκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι ἴδ' ἐς μὲν θανάτῳ ἔλεος ἀμφεκάλυψε. 165
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἦθ' ὀπάσσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε παλῆς ἐς πείρατα γαίης,
 [Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασίλευει.]
 Καὶ τοὶ μὲν ναίεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Ὀλβιοὶ ἦρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν 170
 Τρεῖς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρερα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὦφειλον ἔγῳ πέμπτοισι μετέναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρότ' εὖ θανεῖν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
 Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐς ἰσιδίηρεον ἔδ' ἐποτ' ἤμαρ
 Παύσσονται καμάρ' καὶ οἰζύους, ἔδ' ἐτι νυκτὼς 175
 Φθειρόμενοι. χαλεπαῖς δὲ θεοὶ δώσσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἐὼλὰ κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ τὸτο γένος μερόπων ἀνθρώ-
 πων,

Εὐτ'

162. Μῆλων.) Id est, propter regnum ac potentiam; nam prisca reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filii Oedipi, monomachia de regno decertantes, ambo mutuis vulneribus conciderunt.

*Τηλὲ) Hunc versum, antea in hac editione desideratum, exhibendum curavi, ob rationes, a Grævio redditas.

Inferendum quoque curavit Robinsonius suæ editioni. K.

169. Ἐν μακάρων.) De Fortunatis insulis vide Plinium, lib. 6. c. 23. & Homerum Odyssææ δ. Παρ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην.) Hesiodus hoc libro injustitiæ pœnam constituit τὸν Ὠκεανόν, tanquam necessarium, a quo etiam justos separat: quibus hoc præmium proponit

Perdidit pugnares propter oves Oedipi.
 Alios vero in navibus per ingentem maris amplitudinem,
 Ad Trojam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ:
 Ubi mors quoque oppressit ipsos. (ens
 lis autem seorsim ab hominibus victum & sedem tribu-
 Jupiter Saturnius pater constituit eos ad terræ fines,
 [Procul ab immortalibus: Saturnus horum Rex est.]
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis juxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quotannis florentem profert sæcunda tellus.

O utinam ego quinto non interesssem (natus!
 Hominum generi, sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: neque unquam aut die
 Quiescent a labore & miseria, aut nocte
 Corrupti: graves vero Dii dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis,
 Jupiter autem perdet etiam hoc genus varie loquentium
 hominum,

Cum

ponit, futurum, ut ne Ocea-
 no quidem opus habeant.
 Sicut enim ante ἐπιθυμίαν
 & τὸ ἐπιθυμητικόν, Oceanus
 ignotus erat, aut semotus:
 ita Heroum καὶ τῶν μακάρων
 animæ ultra Oceanum con-
 stituuntur, quod extra ἐπι-
 θυμίαν sint; qua qui ca-
 rent, ἄφρα ζῶαν dicun-
 tur.

171. Τρις τὰ ἔτας.) Ele-
 gantius Palatinus: Τρις 4.

ταος, id est, πολλαίς, inquit
 interpretes. Et sic τρις infra
 vers. 594.

172. Μηκέτ'.) Descriptio
 postremæ & ferreæ ætatis,
 quæ moribus est pessimis,
 impiis & depravatissimis,
 vitæque cursu calamitosis-
 simo. Vox ὠφελον usur-
 patur adverbialiter signifi-
 catione optandi, & tamen
 formatur ut verbum, tri-
 bus personis.

Εὖτ' ἂν γεινόμενοι παλιοκρόταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ἔδ' ἐ τι παῖδες, 180
 Οὐδὲ ξεῖνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἑταῖρος ἑταίρῳ,
 Οὐδὲ κασίγνητος φίλος ἔσσεται, ὥς τὸ πάρος περ.
 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσσι τοκῆας.
 Μέμψονται δ' ἄρα ἰὺς χαλεποῖς βάζοντ' ἐπέεσσι
 Σχέτλιοι, ἔδ' ἐ θεῶν ὅπιν εἰδότες. ἔδ' ἐ μὲν οἷ γε 185
 Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
 Χειροδίκαι. ἕτερος δ' ἑτέρῃ πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Οὐδέ τις εὐόρκῃ χάρις ἔσσεται, ἔτε δίκαιε,
 Οὕτ' ἀγαθῶ. μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 Οὐκ ἔσαι. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα Φῶτα,
 Μύθοι.

181. Οὐδὲ ξῆνος.) Eleganter hunc locum expressit Ovid. lib. 1. Met.

- - Non hospes ab hospite
 tutus,
 Non socer a genero, fratrum
 quoque gratia rara est.

184. Βάζοντ'.) Ita MS. Palat. Βάζοντε ἀντὶ τῆ βάζοντες, dualis pro plurali, inquit Tzetzes, ut apud Homer.

ὦ Λύκιοι πῶς φεύγετον;
 αἰδῶς, νῦν θοοὶ ἔτε.

Alii, Βάζοντες ἐπέεσσι, & ita legisse videtur Moschopu-

lus: qui alias in grammaticis istis observationibus nimius est; alii ἔπεσσι.

185. Θεῶν ὅπιν.) Ὅπιν Poëta usurpant pro intuitu, & præcipue Dei, & hominum in imperio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex hoc pro metu, reverentia, & cultu. Hinc ergo illi erunt protervi, quia nulla reverentia erga Deum nec parentes præditi sunt.

186. Γηράντεσσι.) Athenis capitale fuit, θρεπτήρια non persolvere parentibus.

187. Χειροδίκαι.) Violenti,

Cum vix nati canescant.

Neque pater liberis similis, neque liberi patri,

Neque hospes hospiti, neque amicus amico,

Neque frater amicus erit, ut antehac:

Statim vero senescentes dehonorare solent parentes.

Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis

Impii, neque Deorum iram veriti, neque hi sane

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti, alter vero alterius civitatem diripiet:

Neque ulla pii gratia erit, neque iusti,

Neque boni: magis vero maleficum & injurium

Virum colent, Justitia vero in manibus & pudor

Non erit. Ladetque malus meliorem virum,

Verbis

ti, quibus jus est in mani-
bus, qui neque jus, neque
leges norunt.

189. "Τέριον.) Pro ὕβρισιν,
ut Latinis *scelus* pro sce-
lesto.

* Proclus ad h.l. ὕβριν, ἀντὶ
τῆς ὕβρισιν καὶ κακῆργον ἄν-
δραπον. τοιαῦτον καὶ τὸ παρ'
Ἑυριπίδῃ ἐν Θυέστῃ. Πόλεμον,
ἀντὶ τῆς ἐρισικῆς, πολέμιον.
Robinsonius in Notis ad
h.l. scribit, se dubitare, an
ullis exemplis probari pos-
sit, πόλεμον etiam pro πολέ-
μιον. Sed quam dubitandi
causam habeat vir doctus,
non video. Quasi non usi-
tatissimum Græcis sit, duo

substantiva ponere ita, ut
alterum munus adjectivū
sustineat. Sophocl. in Ajac.
v. 59. μανίᾳσι νόσοις, *morbis*
furiosis. Oed. Tyran. v. 21.
μαντείᾳ σποδῶ pro μαντικῇ.
quod cum quidam non in-
telligerent, scripserunt μαν-
τείᾳς. in Electr. v. 182. Κρίσας
αἰκτὴν pro κρίσῃ. Callimach.
Hymno in Del. Φυγῶ ἐπὶ
πρῦμνῳ pro Φυγηῖ. Ubi
quoque male Faber, deletο
τῷ jota, scribebat Φυγῶ. Do-
rice pro Φηγῆ. Sed de hoc
loquendi more Græcorum,
ad quem viri quoque docti
non semper attendisse vi-
dentur, pluribus, in juve-
num gratiam, disputabimus

C

in

Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμῆται.
 Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακίχαρτος ὁμαρτήσῃ συγε- 195
 ρώπῃς. (δείης,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπόν ἀπὸ χθονὸς εὐρυο-
 Λευκοῖσιν Φαρέεσσιν κρυψαμένῳ χροῶ καλόν,
 Ἀθανάϊων μετὰ Φῦλ' ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπων,
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακῆ δ' ἐκ ἔσσεται ἀλκή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω φρονέουσι καὶ 200
 αὐτοῖς.

Ωδ'

in Lectiōibus nostris Sophocleis. K.

192. Ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμῆται.) Ubi notandum est, non jungi præpositionem cum verbo, sed cum nomine: & licet ὄρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὄρκον ὀμῆται, pro ὀμῆται δ' ἐπὶ ὄρκον, ut infra vers. 280.

193. Ζῆλος.) Jam redit ad primam propositionem de litibus. Posteaquam vero præclare affectum invidiæ epithetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemefin Deas, reliquisse terras, id est, nec pudore bonos ab-

sterreri amplius a turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis enim hic significat justitiam, quæ ulciscitur malefacta flagitiosorum. Locus hic, vere philosophicus, etiam a Platone in Protagora tractatus fuit.

197. *Προλιπόντ'.) Adducit hunc Hesiodi locum Scholiastes Sophoclis ad Oed. Colon. v. 1746. ob figuram loquendi scriptoribus Atticis frequentatissimam, qua de fœminis in Duali adhibent genus Masculinum: ut in illo Sophoclis loco, ἰδόντε καὶ παθῆσα; ubi Schol. ἀντὶ τῆ ἰδῆται καὶ παθῆσαι. πολλὰ καὶ δὲ τῷ σχήματι χρῆται, ἀντὶ

*Verbis iniustis alloquens, pejerabit vero:
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens comitabitur in-
viso vultu.*

*Tum demum ad cælum a terra spatiosa
Candidis vestibus, tectæ corpus pulchrum,
Ad Deos abierunt, relictis hominibus,
Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graves
Mortalibus hominibus: mali vero non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam a brutis desumptam regibus narrabo,
quamvis ipsi sapiant.*

Sic.

ἀντὶ τῶν θηλυκῶν τὰ ἀρρε-
νικὰ τιθεῖς. καὶ ἐν Ἡλέκτρος
Ω τοῖσιν ἑχθροῖς εὖ βεβη-
κόσι ποτέ,
Ψυχῆς ἀφαιδήσαντε πρᾶ-
σαίτην φόνε.

καὶ πάλιν,

"Ορα, κακῶς πράσσοντε, μὴ
μάζω κακὰ κτησώμεθα.

καὶ "Ομηρος,

Τῷγε βήτην τρήρωσι πε-
λαῖασι ἰθμαδ' ὁμοῖα.

καὶ Ἡσίοδος

- - Ἀθανάτων μετὰ Φῦλον
ἴσαν προλιπόντ' ἀνδρώπας,
Αἰδῶς καὶ Νέμεσις.

Ex quibus & illud intelli-
gitur, Scholiasten hunc He-
siodi locum paullo aliter
legisse, ac nunc exhibe-
tur. K.

199. Κακὰ δ' ἐκ ἴσσετα

ἀλκή.) Id est, in tantum ma-
litia invalescet, ut plane
nullum vel remedium vel
auxilium hisce tantis malis
expectandum, (id enim
ἀλκή significat). Et per-
spexerunt sapientes, omnia
in rebus humanis mala cor-
rigi non posse, nec jus ci-
vile corrigit omnia. Multa
enim toleranda & dissimu-
landa veniunt, non quod
laudem mereantur; sed
quod sine maximo incom-
modo e medio tolli neque-
ant.

200. Νῦν δ' αἶνον.) Nar-
rat apologum, quo notat,
potentiorum mores adver-
sus inferiores. αἶνος fabulam
ejusmodi significat, quæ fi-
gurate & tectè contineat ad-

ὦ Ωδ' ἱρήξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
 ὦ Τψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς.
 Ἦδ' ἐλεὼν, γναμπτοῖσι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι,
 Μύρετο· τὴν δ' ὄγ' ἐπικρατέως πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. 205
 Τῇ δ' εἷς, ἥ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοιδὸν ἔδσαν.
 Δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 † Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι πρὸς κρείσσονας ἀντιφερί-
 ζειν.

† Νίκης τε φέρεται, πρὸς τ' αἰχεσιν ἄλγεα πάχει.
 ὦ Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ, τανυσίπτερος ἔρως. 210
 ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκχε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
 ὦ Τβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ. ἐδὲ μὲν ἐδλὸς
 Ῥηιδίως φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆς,
 Ἐγκύρσας ἀττησιν ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παρελθεῖν
 Κρείσ-

monitionem feriam & gra-
 vem, & ex usu vitæ petitam.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ'.) Pro-
 positio est. Tradam nunc
 præcepta Regibus & Magi-
 stratibus: & dicit Magistra-
 tum nil minus decere, quam
 vi grassari more bestiarum.

201. Ἀηδόνα.) Per Lusci-
 niam intelligit doctos ho-
 mines & sapientes; vocat
 hanc aviculam ποικιλόδειρον,
 gutture vario, propter soni
 & vocis varietatem.

205. Δαιμονίη, τῇ δ' εἷς.)
 Tyrannica vox plane pro-
 verbialis, de alterius vi-

ta pro libidine statuentis.
 Quasi dicat, quantumvis
 iusta sint ea, quæ postules,
 tamen penes me est jus de
 te statuendi, quid velim.

206. * Τῇ δ' εἷς,) Reddi-
 tur hac vadis. male, red-
 dendum, hac via incedere
 debes. Est hic usus præ-
 sentis temporis frequen-
 tissimus. Supra vers. 30.
 ὦρη ὀλίγη πέλεται pro πέλε-
 δαι δαί, exigua cura esse
 debet. Neque aliter in sa-
 cris litteris. Matth. III. πᾶν
 δένδρον, μὴ ποιεῖν καρπὸν κα-
 λὸν, ἐκκόπηται καὶ αἱ πῦρ
 βάλ-

*Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Alte in nubibus ferens, unguibus correptam.
 Illa vero misere, curvis confixa unguibus,
 Lugebat: eam autem violento ille sermone allocutus est:
 Infelix, quid strepis? habet te multo fortior.
 Hac vadis, qua te duco, licet sis cantatrix.
 Utrum vero libet, vel epulabor te, vel dimittam.
 † Imprudens autem, quicumque velit cum potentioribus con-
 tendere: (titur.
 † Quippe victoria privatur, & præter convitia dolores pa-
 Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.
 O Persa, tu vero cole justitiam, neque injuriam fove.
 Injuria enim perniciosa est misero homini, nam nec dives
 Facile ferre eam potest, gravaturque ab ipsa,
 Quoties in damna incidit. Via vero altera perveniendi*

C 3

Melior

*βιδεραγ, h. e. exscindi, &
 in ignem conjici debet. Et
 sic infinitis locis aliis. K.*

208. *Αφρων) Epiphone-
 ma seu ἐπιμύδιον hujus fa-
 bulæ, quod monet, non
 esse reluctandum potentio-
 ribus.

*Αφρων.) Hunc versum
 cum sequenti obelis suis
 notavit Aristarchus, eam
 ob causam, quod sententiæ
 & ἐπιμύδιον non conveniant
 brutis. Illius sententiæ sub-
 scribit Grævius, qui pro-
 pterea versum, paullo post
 sequentem, his duobus an-

teponendum censet, ita ut hi
 duo versus, tanquam ἐπιμύ-
 διον & epiphonema tribua-
 tur Hesiodi. Quam trans-
 positionem versuum inve-
 nisse se in MS. Vossiano
 idem Vir doctus testatur. K.

211. *Ω Πέρση.) Primum
 præceptum, quo fratrem ad
 justitiam colendam, & in-
 justitiam vitandam adhor-
 tatur. Ὡς οὖν opponit justitiæ,
 quia pro injustitia univer-
 sali hæc vox usurpatur:
 quamvis tamen sæpius ac-
 cipiat pro insolentia, quæ
 comitatur divitias.

Κρείσσων ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει 215
 Ἐς τέλος ἐξελεύσεται. παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
 Ἀυτίκα γὰρ τρέχει Ὀρκος ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἐλκομένης ἧ' κ' ἄνδρες
 ἄγωσι

Δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κρίνωσι θέμιστας.
 Ἦδ' ἔπεται κλαίεσθαι πόλιν τε καὶ ἦθεα λαῶν, 220
 Ἥρα ἔσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 Οἳ τὲ μιν ἐξελεύσονται, καὶ ἐκ ἰθείαν ἐνειμάν.
 Οἳ δὲ δίκας ζείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδῶσιν
 Ἰθείας, καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικάϊα,
 Τοῖσι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθεῦσιν ἐν αὐτῇ. 225
 Εἰρήνη δ' αἰνὰ γῆν κερυττόφος, ὅδε ποτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται ἐνρύοπα Ζεὺς,
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 Οὐδ' αἴτη θαλίης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι

215. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει.) Ratio præcepti est, quare sit satius sequi justitiam, quia ad bonum finem perducere non potest, si quis injuria afficiat alium. Nam ut veritas laborare non potest, extinguere non potest, ita nec injustitia. Atque hoc significare voluit, cum inquit, ἐς τέλος ἐλεύσεται· ἴσχειν vero est prævalere, obtinere.

216. Παθὼν.) Proverbialis locutio, quæ significat

miserrimam esse prudentiam, quæ ex malis nostris perdiscitur.

217. Ἀυτίκα.) Commotatur in collatione justitiæ & injustitiæ, ut hominibus metum incutiat, ne contra justitiam faciant. Per ὄρκον intelligit omnem fidei violationem: per δίκας σκολιαῖς lites iniquas, quæ falso intenduntur per calumnias & fraudes.

218. Ῥόθος.) Tractus violentus, quo justitia ducitur coacta

*Melior ad justa : Justitia enim injuriam vincit,
Ad finem progressa : Stultus vero malo suo discit.
Continuo enim sequitur jurisjurandi Deus injusta judicia:
Justitiæ vero aspera est semita tractæ quocunque homines
duxerint*

*Donis corrupti, pravis judiciis cum judicarent causas. -
Hac vero sequitur deflexa urbemque & sedes populorum,
Caligine induta, malum hominibus adferens,
Quique ipsam expellunt, neque recte jus reddunt.
At qui jura tam hospitibus quam populis dant
Recta, neque a justo quicquam exorbitant,
Iis viget urbs, populi que florent in ipsa:
Pax vero per terram alma; neque unquam ipsis
Molestum bellum immittit late cernens Jupiter,
Nec unquam justos homines infestat fames,
Neque noxa: convivia autem celebrant.*

C 4

Fert

coacta, pro fraudibus accu-
santium, & judicium.

220. Ἡ δ' ἐπετα.) Sub-
intelligendum fortassis κα-
τὰ ἡθεα, id est, cætus, con-
ventus, statuta, & alia pra-
va, quæ sunt in consuetu-
dine civili.

* Erravit vir doctus, qui
ἡθεα h. l. cætus, statuta pu-
tat. Poteratne ipsi ignotum
esse τὰ ἡθεα sexcenties Græ-
cis esse loca consuea, ubi
commorantur, sedes, habi-
tacula? sic supra v. 167.

Τοῖς δὲ δῖχ' ἀνθρώπων βίω-
τον καὶ ἡθε' ἐπασας,

*Iis autem seorsim ab ho-
minibus vitam & se-
des dedit. K.*

223. Οἱ δὲ δίκας.) Eru-
ditissime insignia justitiæ
præmia & commoda enu-
merat. Eadem fere recen-
set Homerus in clypeo
Achillis.

229. Θάλῃς.) Uterque
codex Palatinus.

236.

Τοῖσι φέρεται μὲν γαῖα πολὺν βίον ἔρρει 230
δὲ δρυς

Ἀκρῇ μὲν τε φέρεται βαλάνης, μέσση δὲ μελίσσας·
Εἰροπόκοι δ' οἷες μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
Τίκτῃσιν δὲ γυναῖκες εἰκότα τέκνα γονεῦσιν·
Θάλλουσιν δ' αἰγαδοῖσι διαμπερές· ἔδ' ἐπὶ νηῶν
Νείσσονται· καρπὸν δὲ φέρεται ζείδωρος ἄρῃρα. 235
Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηλε κακῇ, καὶ χέτλια ἔργα,
Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεὺς.
Πολλάκι καὶ ζύμπασα πόλιν κακῶ ἀνδρὸς ἀπήνρα,
Ὅστις ἀλιτράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
Τοῖσιν δ' ἔρκενόςθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα Κρο-
νίων, 240

Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν. ἀποφθινύθῃσι δὲ λαοί.
Οὐδὲ γυναῖκες τίκτῃσιν. μινύθῃσι δὲ οἶκοι,
Ζηνὸς φραδμοσύνησιν Ὀλυμπίῃ· Ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἣ ὄγε τείχος,
Ἡ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίννυται αὐτῶν. 245
Ὡ βασιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
Τήνδε δίκην. Ἐγγὺς γάρ ἐν ἀνθρώποισιν ἔοντες
Ἄθλί-

236. Οἷς δ' ὕβρις.) Anti-
thesi quadam confert inju-
storum pœnas ad præmia
justorum. Sunt autem o-
mnia illa nata ex legibus
naturæ; quia recta ratio
dictat, sceleratis & flagitio-
sis hominibus nullum ma-
lum fore impunitum, &
mala non esse commit-
tenda.

238. Πολλάκι.) Hæc sen-
tentia totidem fere verbis
est in Ecclesiaste: *Sæpe uni-
versa civitas mali viri pœ-
nam luit.* Ἐκκυρῶν, dici-
tur luere peccata. Ἐκκυρῶν)
Apud Æschinem in oratione
adversus Ctesiphontem legi-
tur ἀπήνρα. Eustathius item
in lib. α. Iliad. legit, docens,
Homerum ἐκκυρῶν ponere
pro

*Fert quippe iis terra multum victum: in montibus vero
quercus*

Summa quidem fert glandes, media vero apes:

Lanigerae autem oves velleribus onustae sunt:

Pariunt vero mulieres similes parentibus liberos;

Florentque bonis perpetuo: neque navibus

Navigant: fructum vero profert fecundus ager.

Quibus vero injuria mala cura est, pravaque opera,

Is poenam Saturnius parat late cernens Jupiter.

Saepeque universa civitas malum ob virum punitur,

Qui peccat, & iniqua machinatur.

*Illis autem caelitus magnum importare solet malum Sa-
turnius,*

Famem simul & pestem: intereunt vero populi;

Neque mulieres pariunt; decrescuntque familiae,

Jovis Olympii consilio. interdum vero rursus

Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut ille murum,

Aut naves in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges, vos autem considerate etiam ipsi

Poenam hanc, prope enim inter homines versantes

C 5

Dii

pro eodem, ubi dicit, *ἡ
πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.*

Tzetzes quoque, & vet. cod. Palatinus, ut & Eustathius, *ἐπύρα* scribunt.

241. *Λιμὸν ὅμῃ & λοιμὸν*) Poetae constanter observant, semper pestilitatem sequi caritatem annonae.

244. *Ἡ τῶν γε.*) Haec & familia procul dubio ab He-

braeis & doctrina Mosis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebrae sunt hujusmodi comminationes.

* *"Ὅ γε τῶν γε.*) In edit. Clerici editur *τό γε*. quod sine dubio in locum *ὅ γε* fuit acceptum, quia redundare videbatur. male. Vocem enim, *ὅ γε*, ita usurpatam, singularem vim habere, Robin-

Ἀθάνατοι λεύσσειν, ὅσοι σκολιῇσι δίκησι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μύριοι εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πελυβοτείρῃ 250
 Ἀθάνατοι Ζηνός, Φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων.
 Οἳ ῥα φυλάσσειν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἥρα ἑσσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν. 255
 Καί ῥ' ὁπότε ἄν τις μιν βλάπτῃ σκολιῶς ὀνοιάζων,
 Αὐτίκα παρ Διὸς πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι,
 Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδίκον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
 Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἳ λυγρὰ νοεῦντες
 Ἀλλήπαρκλίνουσι δίκας, σκολιῶς ἐνέποντες. 260
 Ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπιπάγχυ λά-
 θεσθε.

Οἳ αὐτῶ κακὰ τέυχει ἀνὴρ ἄλλω κακὰ τεύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βεβλή τῶ βελεύσαντι κακίση.

Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας, 265
 Καί

binsonius ad h. l. exemplis
 cum ex Hesiodo, tum Ho-
 mero petitis ostendit. K.

249. Τρίβουσι.) Emphasis
 hujus vocis significat ejus-
 modi odio inter se mutuo
 exasperari homines, ut po-
 tentior impotentiorē pla-
 ne conterat, & ad nihilum
 redigat.

254. Ἡ δέ τε παρθένος.)
 Facit nunc proferopœiam,

cum fingit justitiam federe
 juxta Jovem, atque illum
 adhortari, ut justis det præ-
 mia, de sceleratis vero su-
 mat pœnas.

255. *Κυδρή τ') Recepti-
 lectionem, quam nobis ser-
 vavit Proclus. ἀπὸ τῆ κυδρὸς,
 inquit, γίνεται κυδρὸς, καὶ κυ-
 δρῇ, ὡς ἀπὸ τῆ ἔχθρος ἐχθρὸς.
 legebatur antea κυδρῇ, quæ
 vox non unius affis est. K.

259. Βασιλῆων.) Synize-
 sis

*Dii vident, quotquot pravis judiciis
 & mutuo atterunt, nullam Deorum vindictam curantes.
 Ter enim decies mille sunt in terra multorum altrice
 Dii Jovis custodes mortalium hominum:
 Qui judicia observant, & prava opera,
 Caligine induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Justitia, Jove prognata,
 Augusta & veneranda Diis qui cælum habitant.
 Et certe, cum quis ipsam laeserit contumelia afficiens,
 Statim apud Jovem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquitatem ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Alio deflectunt judicia, injuste sententiam pronuntiantes.
 Hec caventes, o reges, corrigite sententias
 Donivori, injustorumque judiciorum prorsus obliviscami-
 ni.*

*Sibi ipsi mala fabricatur vir alii mala fabricans:
 Malumque consilium ei, qui concepit, pessimum.
 Omnia videns Jovis oculus, omniaque intelligens,*

Et

sis τῆ η καὶ τῆ ω. in Palat.
 supra ἡ adscriptum erat é.

261 Ταῦτα φυλασσόμενοι.)
 Apostrophe ad iudices, ut
 recte judicent; neque fru-
 stra est, quod hæc sæpius ite-
 rando inculcat. Nam eam
 esse humanæ mentis mali-
 tiam, ut difficillime ad ea,
 quæ recta sunt, feratur, o-
 mnes passim viri sapientes
 viderunt. Et subjecit gno-
 mas aliquot, quas dubium

non est, ex legibus naturæ,
 tanquam ex fonte, proma-
 nasse. Ταῦτα.) Principes
 dehortatur ab injustitia, tri-
 bus peculiaribus argumen-
 tis, quorum primum est.

263. Οἱ αὐτῶ.) Quæ sen-
 tentia mire convenit cum
 ista,

*Incidit in foveam, quam
 fecit.*

Alterum, v. 22. a pruden-
 tia & animadversione divi-
 na.

Καί νυ τὰδ', αἳ κ' ἐθέλῃσ', ἐπιδέρκελαι, εὐδὲ ἐλήθει
 Οἷν δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐντὸς ἔεργει.
 Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶην, μὴτ' ἐμὲς υἱὸς· ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
 Ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἔξει. 270
 Ἀλλὰ τὰγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέ-
 ραυνον.

ᾠ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ Φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
 Καί νυ δίκης ἐπάκβε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάμ-
 παν·

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίων,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεεινοῖς, 275
 Ἔδειν ἀλλήλους, ἐπεὶ εἰ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς·
 Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἥ πολλὸν ἀρίστη
 Γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέληται δίκαι ἀγορεύειν
 Γινώσκων, τῷ μὲν τ' ὄλβον δίδοι εὐρύσπα Ζεὺς.
 Ὃς δὲ κε μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσσαις 280
 Ψεύσεται, ἐν δὲ δίκην βλάβας, νήκεσθαι
 αἰάσθαι,

Τῷδ' ἔτ' ἀμαυροτέρῃ γενεῇ μετόπιθε λείπεται·
 Ἀνδρὸς δ' εὐόρκῃ γενεῇ μετόπιθεν ἀμείνων.

Σοί

na. Tertium, v. 24. ab absurdis, & indignitate rei.

268. Νῦν δὲ ἐγὼ μὴτ' &c.)

Ἄπορον argumentum, id est, ab absurdo, quasi dicat, nihil referret quales essemus, si non essent constitutæ pœnæ & præmia. Atqui sunt pœnæ & præmia. Itaque multum refert. In vulg.

edit. Νῦν δ' ἐγὼ) Quo errore deceptus Ceporinus, putat in ἐγὼ litteram ε, ministerio δ adjutam produci. Idem vero ex multis aliis mendis, quæ in vulg. Hesiodi editionibus habentur, regulas colligit falsas.

272. ᾠ Πέρση.) Denuo fratrem ad justitiam cōfendam

*Et hæc (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
Quale hoc quoque iudicium civitas intus exerceat.
Ego porro nec ipse nunc inter homines justus
Sim, nec meus filius: quando malum est, justum
Esse: siquidem plus juris injustior habebit.
Sed hæc nunquam arbitror facturum Jovem fulmine gau-
dentem.*

*O Persa, cæterum tu hæc in animo tuo repone,
Et justitiæ quidem obtempera, violentiæ vero obliviscere
prorsus.*

*Namque hanc hominibus legem posuit Saturnius:
Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
Se mutuo ut devorent, quandoquidem justitiæ carent:
Hominibus autem dedit justitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim velit vera in publico dicere
Quæ novit, ei opes largitur late videns Jupiter:
Qui vero testimoniis volens pejerans
Mentietur, adversus justitiam delinquens, sine spe reme-
dii læditur.*

*Atque ejus obscurior posteritas postea relinquitur:
Viri autem justæ progenies apud posteros præstantior.
Cate.*

dam adhortatur, argumen-
to sumpto a natura homi-
nis.

273. *Kai vñ dixns, &c.*) Di-
cit, hominibus quasdam
sententias esse infitas, seu
divinitus inscriptas in ani-
mis, quæ doceant nos recta:
in bestiis non sunt ejusmo-

di sententiæ, quæ indicent,
quid sit faciendum.

282. *Ἀμαυροτέρα γένη.)*

Posteritas quæ propemo-
dum oblitteratur. Neque
enim tantum sumitur sup-
plicium de ipso; sed de
ipsius etiam liberis: nam
illi postea deterius habe-
bunt.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρση.
 Τὴν μέντοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι 285
 Ῥηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύθι ναίεις.
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
 Ἀθάνατοι. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον. ἐπὴν δ' εἰς ἄκρον ἵκηαι,
 Ῥηϊδίη δ' ἤπειτα πέλει χαλεπή περ ἔσσαι. 290
 Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει,
 †Φρασσάμενος ἰάκ' ἐπειλα καὶ ἐς ἔλεος ἦσιν ἀμείνω.
 Ἐσθλὸς δ' αὖ καὶ κῆνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
 Ὃς δὲ κε μήτ' αὐτὸς νοέη, μήτ' ἄλλε ἀκέων
 Ἐν θυμῷ βάλληται, ὃδ' αὖτ' ἀχρήσιος ἀνὴρ. 295
 Ἀλλὰ σύγ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
 Ἐργάζεο. Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
 ἔχθαι·

284. Σοὶ δ'.) In sequen-
 tibus Poëta laboris & in-
 dustriæ fructus, incommo-
 da vero & opprobria igna-
 viæ, variis argumentis de-
 clarat. Hortatur ergo ad la-
 bore, & ita eum proponit,
 ut sit conjunctus cum vir-
 tute & justitia. Estque egre-
 gia hæc sententia: *Mala, & improbitas, ubique pro for-
 ribus sunt.*

285. Κακότητα.) Hic pro
 malo interno accipitur.

286. * Ὀλίγη μὲν ὁδὸς.)
 Si hæc verba ita, ut vulgo
 eduntur, leguntur ταυτο-
 λογίαν habent maxime in-

gratam, cum ὀλίγη & ἐγγύθι
 ναίεις unum idemque sit.
 Quare ambabus amplector
 alteram lectionem, quam
 vir quidam doctus in Ob-
 servatt. Miscell. Tom. I.
 Vol. I. p. 318. e Platone pe-
 titam exhibuit,

Ῥηϊδίως. ΛΕΙΗ μὲν ὁδὸς,
 μάλα δ' ἐγγύθι ναίεις.
 quod & sequentibus ὄρθιος
 & τρηχὺς melius respon-
 det. K.

287. Τῆς δ'.) Argumen-
 tum a natura virtutis. Ita
 enim laborem proponit, ut
 conjungat cum virtute &
 justitia. Hunc locum imita-

*Ceterum tibi ego bene cupiens dicam, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, & in proximo habitat.
 Ante virtutem vero sudorem Dii posuerunt
 Immortales, longa vero atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera: ubi vero ad summum veneris,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 †Cogitans quaecunque dein & ad finem usque sint meliora.
 Sed & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui vero nec sibi sapit, neque alii parere
 In animum inducit, ille contra homo inutilis est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, o Persa, divinum genus, ut te Fames*

Oderit,

tus est, qui literam Pythagoræ descripsit.

288. Μακρὸς δὲ καὶ ὁρῶντος αἶνος.) Oportet enim, ut quod justum est, simplex, planum & perspicuum sit. Nam & veritatis oratio simplex est, & rectum sibi per omnia constat.

289. Εἰς ἄνθρωπον ἵκηται.) Duplex lectio est. Sunt enim qui ἵκηται: sunt qui ἵκηται, legant. Quod si legas ἵκηται, tunc impersonaliter erit exponendum.

291. Οὔτως.) Tria hominum genera describit. Livius in Fabio & Minucio

hunc locum pæne ad verbum expressit: Sæpe ego audiui, milites, eum primum esse virum, qui ipse consulat, quod in rem sit: secundum, eum, qui bene monenti obediat: Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenii esse.

296. Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρας, &c.) Hæc demum est de labore propositio. Labora, ut possis effugere famem. Et argumentatur a locis honestatis, quod & Diis & hominibus sint cari homines solertes. Oderunt

autem

Ἐχθαίρη, Φιλήν δὲ εὐσέφανος Δημήτηρ
 Λίδοιη, βίοντα δὲ τήν πῖμπλησι καλήν.
 Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρὶ. 300
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κηφήνεσσι κοθέροισι ἵκελος ὀρμήν,
 Οἳ τὰ μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί,
 Ἐθόντες σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν,
 Ὡς κέ τοι ὠραία βίοντα πλήθωσι καλῖαι. 305
 Ἐξ ἔργων δ' ἀνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος, πολὺ φίλτερος αἰθανάτοισιν
 Ἔσσεαι ἢ δὲ βροτοῖς. μάλα γάρ συγέσθιν ἀεργῆς.
 Ἔργον δ' ἐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργὸς 310
 Πλετεῦνται πλέτα δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ.

Δαί.

autem Dii ignavos. Addit quoque similitudinem, qua vitam inertium fucis comparat.

298. Φιλήν δὲ εὐσέφανος.)

Alii: δὲ σ' εὐσέφανος.

302. Κοθέροισι.) Κόθρος, ἀ κρύθω, abscondo, & ἄρ', cauda, quod aculeum non exerant fuci, vel propter ignaviam, vel quia non habeant: fucorum enim alii aculeos habent, alii non, ut Plato docet.

304. Σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔσω μέτρια κοσμεῖν.) Philosophi sæpe μέτριον dicunt id, quod in unaquaque re bona ma-

ximum est. Sic & apud Platonem μετρίως λέγειν, ubique est optime & verissime dicere; Ἀμέτριον σοφίης, multum sapientiæ. Id enim quod optimum est, extra mediocritatem esse non potest, quia alias ad vitium deflecteret.

* Nihil hic vidit vir doctus. ἔργα μέτρια, h. l. sunt opera, quæ viros honestos decent. Bene Τζεζες μὴ ἀπρεπῆ. Jubet Hesiodus fratrem suum curare opera honesta, atque adeo animum ab ignavia, alienique intervertendi studio abducere.

Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victuque tuum impleat horreum.
 Fames namque semper ignavo comes est viro.
 Atque eundem & Dii oderunt, & homines, quicumq; otiosus
 Vivit, fucis aculeo carentibus similis cupiditate,
 Qui apum laborem absument otiosi
 Vorantes; tibi vero opera decentia obire gratum sit,
 Ut tibi æstate collecto victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri evadunt divites & opulenti.
 Et laborans multo etiam carior jam immortalibus
 Eris ac hominibus: valde enim oderunt otiosos.
 Operari autem non est dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quodsi laboraveris, mox te æmulabitur & otiosus
 Ditescentem: divitias vero virtus & gloria comitatur.
 Deo

tere. Neque *μειρίως* apud
 Platonem est, optime, &
 verissime dicere, sed loqui
 convenienter, apte, & ut
 ipsius rei dignitati conve-
 nit, ut dudum vidit *ὁ πάνυ*
 Grævius. K.

309. "Εργον.) Est occu-
 patio contra fratris & mul-
 torum stultam opinionem.

311. * Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ
κῦδος ὁπηδεῖ) Mire in his
 verbis laborat Clericus pa-
 ter, quomodo Hesiodus di-
 cere possit, virtutem esse di-
 vitiarum comitem & quasi
 pedissequam. Multa ad id
 defendendum affert, sub-

tiliter excogitata: sed sub-
 tilitas in aliam occasionem,
 differenda. Audiamus Plu-
 tarchum, optimum horum
 verborum interpretem: qui
 in libello, de Audiendis Po-
 etis, vocem ἀρετῆς diver-
 simode capi ostendit: in
 quam rem tradit hæc: ὅταν
 ὁ νέος ἀναγνώσκει τό, τε

Πλάτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος
 ὁπηδεῖ.

Μὴ καθήδω τὰς πλεῖστας ἐκ-
 πεπληγμένους, καὶ τεθνηπῶς,
 καὶ διαπερ ὧνιον εὐθύς ἀργυρίᾳ
 τὴν ἀρετὴν ἔχοντας; μὴδ'
 ἐπὶ τύχῃ κῆδαι τὴν αὐτῇ
 φρόνησιν αὐξάνῃ καὶ πολέαν νο-

D

μίζων,

Δαίμονι δ' οἶος ἔηθαι. τὸ ἐργάζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρέψας, μελετᾷς βίη, ὥς σε κέλευω.
 Αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει. 315
 Αἰδῶς ἦτ' ἄνδρας μέγα σίνεταί· ἰδ' ὀνίνησι
 Αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίνην, θάρσος δὲ πρὸς ὄλ-
 βον.

Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπακτά. θεόσδοτα πολλὸν
 ἀμείνω.

Εἰ γάρ τις καὶ χερσὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἦ ἔγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσsetαι, (οἷά τε πολλὰ 320
 Γίνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδῶ δὲ τ' ἀναιδείῃ κατοπάσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοὶ, μινύθουσι δὲ οἶκοι
 Ἀνέρι

μίζων, ἀλλ' ἀντὶ δόξης ἢ δυνάμεως, ἢ εὐτυχίας, ἢ τινος ὁμοίᾳ τῇ ἀρετῇ κεχρησθαι τὸν ποιητὴν ἡγόμενος. Cum Juvenis legit hoc: Divitias virtus & gloria sequuntur, ne desideat, divites cum stupore admirans & suspiciens, quasi vero ii pecunia virtutem emere possint, aut sua prudentia incrementum, decrementumque in fortune sit potestate. Verum hoc judicet, virtutis voce pro gloria, potentia, secundarum rerum, aut similis alicujus rei nota poetam fuisse u-

sunt. Dignus quoque, qui ad h. l. conferatur Tzezes: quorum sententiae non dubito quin quisque lubentius subscribat, quam Robinsonio, qui ἀρετὴν h. l. formam, pulchritudinem significare dicit. K.

312. Δαίμονι.) Occurrit objectioni de paupertate.

313. Ἀεσίφρονα θυμὸν.) Hesychius ματαιόφρονα exponit, ὁ κέφας ἔχων τὰς φρένας.

315. Αἰδῶς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egen-
 ti.

*Deo autem similis fueris. Laborare (inquam) melius,
Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
Ad opus convertens, de victu sis sollicitus, sicut te jubeo.
Pudor autem non bonus indigentem virum tenet:
Pudor qui viros valde & laedit & juvat.
Pudor quidem ad paupertatem, audacia ad divitias
(ducit).*

*Opes vero non rapiendæ: divinitus enim data multo
meliores.*

*Si quis enim & manibus per vim magnas opes paraverit,
Aut lingua prædatus fuerit, (qualia multa
Fiunt, quam primum lucri amor mentem deceperit
Hominum: pudorem vero impudentia vicerit)
Facile & illum pessumdant Dii, minuuntur vero familia
Viro*

ti. Citatur hic versus proverbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutiquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex verecundia. Prodest in loco pudor: obest, si eo ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo inertium improbat, quos vocat Virgil. *Degeneres animos.* Hunc versum, sicut & proxime sequentem, ex Homero insertum esse, Plutarchi testimonio confirmat Proclus. Priorem Odyss. ρ. posteriorem Iliad. α.

317. Ἀπολῶν.) Vet. Palat.

Θεῖος δὲ πρὸς ὅλῳ. in altero tamen dandi casu.

318. Χρήματα δ' ἔχ' ὀρπακτά.) Est in omnium ore hæc sententia: *Male parta, male dilabuntur*: honeste parta durant apud hæredes.

319. Εἰ γὰρ τις.) Duo genera injuriæ facit. Sunt qui alienas facultates vi rapiant. Alii per fraudem & perjuriam ditescere cupiunt.

323. Πᾶσι τέ μιν μαυροῦσι.) Validissimum argumentum est, quo absterrentur homines a malefactis, videlicet metu poenarum.

Ἄνερι τῷ, παῦρον δὲ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἰκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει. 325

Ὅς τε κασιγνήτοιο ἔξ ἀνὰ θέμνια βαίνοι,
Κρυπταδῆς εὐνῆς ἀλόχε, παρακαίρια ῥέζων.

Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ
τέκνα.

Ὅς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ,
Νεικέη χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν. 330

Τῷ δὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγασσεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκαν χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔργ' αἰεσίφρονα θυ-
μόν.

Καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἱερὰ ἀθανάτοισι θεοῖσιν

Ἀγνώως κ' καθαρώως, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίεν. 335

Ἄλλοτε δὴ σπονδῆς θυέεσσι τεῖλα σκεῦθαι,

Ἥ μὲν ὅτ' εὐνάζῃ, καὶ ὅταν φάος ἱερὸν ἔλ-
θῃ.

Ὡς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν.

Ὅφρ' ἄλλων ἀνῆ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλος.

Τὸν

324. Παῦρον.) *Male par-
tum, male disperit. Et, de
male quaesitis non gaudet
tertius haeres.*

325. Ἴσον.) *Supplicem an-
tiquitus nefas erat non so-
lum lædere, sed & ope pri-
vare. Jus etiam hospitii sa-
crofanctum habebatur: un-
de Jupiter ξένιος. Sequitur
catalogus præceptorum de
variis officiis.*

328. Ὅς τέ τευ ἀφραδῆς.)
*Et sacra scriptura horren-
dum supplicium iis minan-
tur, qui pueros lædunt. Est
enim alioqui ea ætas ob-
noxia malo. Bis autem pec-
cant, qui lædunt orphanos.
Ἀλιτράινεται.) In v. Pal. in
alio ἀλιταίνων.*

329. Κακῷ ἐπὶ γήραος ἐδῶ.)
*Antithesi quadam præcepta
decalogi refert. Nam cum
in*

*Viro illi: exiguum vero ad tempus divitiæ adsunt.
 Par est delictum, si quis supplicem & hospitem malo af-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit, (ficiat:
 Furtivi causa concubitus uxoris, scelerata patrans:
 Quique mala cujuspiam fraude deceperit orphanos li-
 beros:*

*Quique parentem senem, misera in senectute,
 Probris affecerit gravibus incessens verbis:
 Huic certe Jupiter irascitur, ad extremum vero
 Pro operibus iniquis gravem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum ani-
 mum.*

*Pro virili autem sacra facito immortalibus Diis
 Caste & pure, splendidaque femora adurito.
 Interdum certe libaminibus atque odoris placas,
 Et quando cubitum ieris, & quando matutinum tempus
 venerit:*

*Ut benevolum erga te cor atque animum habeant;
 Ut aliorum emas agrum, non tuum alius.*

D 3

Ami-

in decalogo doceamur, pa-
 rentes esse honorandos,
 eamque ob causam addita
 sit promissio: nihil præci-
 pitur hic aliud, quam non
 esse contumelia & probris
 afficiendos. Est autem ele-
 gans metaphora, ἐπὶ γῆρας
 εἶναι, id est, in limine sene-
 ctæ, pro extrema senectæ.

334. Καθύναµιν.) Præ-
 ceptum de cultu divino.

Primus est, hostiarum fe-
 mora pinguedine obducta
 cremare. Secundus, liba-
 re, cum vinum effunditur.
 Tertius, suffitum facere.

339. "Οφρ' ἄλλων ὠνῆ κλη-
 ρον.) Hoc est, ut aliorum
 juves rem familiarem, pos-
 sessionem &c.

* Male hæc a viro docto
 capta. Sensus est: ut alio-
 rum agrum emas, non alius
 tuum

Τὸν Φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἔχ- 340
θρὸν ἑᾶσαι.

Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν, ὅστις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον ἄλλο γένη-
ται,

Γείτονες ἄζωσοι ἔκιον, ζώπαντο δὲ πηοί.
Πῆμα κακὸς γείτων, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ'
όνειαρ.

Ἐμμορὲ τοι τιμῆς ὅστ' ἔμμορε γείτονος ἐδῶλῃ. 345
Οὐδ' ἂν βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδῆναι,
Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἴκε δύνηαι.

Ὡς ἂν χρηρίζων, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἔυρης.
Μὴ κακὰ κερδαίνειν κακὰ κέρδεα ἴσ' ἀτήσιν. 350

† Τὸν Φιλέοντα Φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι.

† Καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

† Δώτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' ἕτις ἔδωκεν.

Δὼς ἀγαθὴν, ἄρπαξ δὲ κακὴν, θανάτοιο δότεира.
Ὡς

tiunt. Κλῆρος h. l. est ager, facultates, quarum maxima pars consistebat in agris. K.

340. Τὸν Φιλέον. τ' &c.) Adjicit quædam præcepta liberalitatis, sed tamen alieniora a primis illis justitiæ gradibus. Sic & Cicero in Officiis facit.

341. Τὸν δὲ μάλισα καλεῖν &c.) Admonet, vicinum studiose colendum esse. Cum enim tota nostra vita ad societatem compa-

rata sit, nemo ignorat, quam ingens bonum sit, bonum habere vicinum. Nec poëta hanc sententiam temere multis rationibus amplificat, ubi vicinorum & cognatorum sedulitatem in negotiis obeundis, & officiis præstandis ita confert, ut quam longissime cognatos, si opus sit alieno auxilio, vicini antecellant.

342. Εἰ γάρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus in-

Amicum ad convivium vocato, inimicum vero relinque.

Eum vero potissimum vocato, quicumque te prope habitat. Si enim tibi aliquod negotium rusticum inexpectatum eveniat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.

Noxa tam magna est malus vicinus, quantum bonus commodum.

Nactus est rem bonam, quicumque nactus est vicinum bonum.

Neque hos interierit, nisi vicinus malus sit. (num.

Recte quidem a vicino mutuum accipe, recteque redde,

Eadem mensura, & amplius, si quidem possis:

Ut indigens etiam in posterum promptum invenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra aequalia damnis.

† Amantem te ama, & invisentem te invise.

† Et da ei, qui dederit, neque da, qui non dederit.

† Datori namque est qui dat, non danti vero nemo dat.

Donatio bona, rapina vero mala atque lethifera.

D 4

Qui-

insuetis & improvvisis. Ἐγχαίριον ἄλλο.) Elegantissimum est illud ἄλλο: quo hoc loco ea ratione usus est, qua frequenter scriptores Attici τῷ ἄλλω.

342. * Χρῆμα ἐγχαίριον.) Vulgo redditur, res fortuita. Sed malim cum Grævio interpretari, opus rusticum, quod ad agricolas pertinet, de qua re plura ad h. l. Grævius.

343. Ἀζωσι.) Id est, si-

ne mora. Affines autem cunctantius adsunt, & non tam prompte.

345. Τιμῆς.) Id est, famam, honorem.

347. Εὖ μὲν.) De gratitudine præcipit in referendo beneficio. Μετρεῖν δαί, dimensum accipere, vel mutuo.

554. Δὲς ἀγαθῇ &c.) Liberalitatis præceptum est. Quamquam autem nullæ leges cogant hominem ad libe-

Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δόη, 355
Χαίρει τῷ δῶρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν.

Ὅς δέ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀναιδείῃφι πιθήσας,
καὶ τε σμικρὸν ἐόν τό τ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθῆο,
καὶ θαμὰ τῷ ἐρδοῖς, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ 360
γένοιτο.

Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅδ' ἀλύζεται αἰδοπα λιμόν.
οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρήφι.
Ἐθλὸν μὲν παρσύντος ἐλέσθαι πῆμα δὲ θυμῷ,
Χρηίζειν ἀπείντος ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα. 365

Ἀρχομένῃ δὲ πίθῃ, καὶ λήγοντος κορέσασθαι,
Μεσσόθι φεῖδεσθαι δειλὴ δ' ἐνὶ πνυθμένῃ φεῖδαι.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔσῃ.

καὶ τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.
Πίσεις δ' ἄρα ὁμᾶς ἢ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας. 370
Μηδὲ

liberalitatem præstandam, ipsa tamen humanitas obtinet & cogit nos, ut beneficiamus bonis viris, & communem societatem juvemus.

359. Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν.) Ad multa utilis erit hæc sententia. Verum non inepte ad studia literarum referri queat. Commendat autem nobis diligentiam & assiduitatem. Est enim jucundum præsentī copia frui, & semper aliquid

habere præ manu. Ἐπὶ σμικρῷ.) Malim cum vet. & recentiore Palatin. quum apud Platonem & Plutarchum ita legatur.

361. Αἰδοπα λιμόν.) Sic vocat famem ab effectu, quod nigrum aut luridum colorem inducat.

366. Ἀρχομένῃ.) Extrema liberalitatis fugienda monet, ut neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum aëri: in imo sæcu-

*Quicumque etenim vir libens dat, et si multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui vero libens rapuerit, impudentia fretus,
Quamvis id sit exiguum, tamen cruciat suum animum.
Siquidem enim parvum parvo addideris,
Et frequenter istud feceris, mox magnum & hoc eva-
serit.*

*Qui vero partis adjicit, is vitabit atram famem. (beta
Neque vero quod domi repositum est, virum sollicitum ha-
Domi melius esse : quoniam obnoxium quod foris est.
Bonum quidem de presenti capere : noxa vero animo
Egere absente : id quod te cogitare jubeo.
Quin relinitur dolium, & fere est epotum, saturare,
Medio parce : sera vero in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
Etiam cum fratre ludens testem adhibeto.
Credulitas pariter ac diffidentia perdunt homines.*

D 5

Ne

faculentum est : in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia.

367. Δαλή.) Proverbium in eos qui omissis demum occasionibus incipiunt sapere, Δαλή δ' ἐνὶ πυθμένι φασάω. Alii legunt δανή. Sed sicut Poëtis δαελινὸν μετὰ πλεονασμῷ Ἰωνικῷ est δαλι-
νόν : sic δαλὸν μετὰ συκο-
πῆς, idem est, quod *serum*.

368. Μισθὸς δ' ἀνδρός.) Mer-
cenarios benigne tractan-

dos dicit ; mercedemque sufficientem solvendam iis, quos conduxisti ; ita illi vicissim operam dabunt, ut respondeant in laborando.

369. Καὶ τε.) Non temere ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre jocans, testem adhibeas. Vel, secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per jocum, sine offensione fra-

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοςόλος ἐξαπατάτω,
Αἰμύλα κωτίλλεσσα, τεὴν διφῶσα καλήν.

Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε Φιλήτησι
Μενογενὴς δὲ παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον (σι. 375
Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλῆτος ἀέζεται ἐν μεγάροις·
Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ' ἐγκαταλείπων.

Ῥεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄτπετον ὄλβον,
Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζαν δ' ἐπιθήκη.
Σοὶ δ' εἰ πλάττε θυμὸς ἐέλδεται ἐν Φρεσὶ σῆσι.

Ὡδ' ἔρδειν· ἔργον δὲ τ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι. 380

Πλησιάδων Ἀτλαγενέαν ἐπιτελλομενάων,

Ἀρχεῖθ' ἀμητῆ· ἀρίστοιο δὲ, δυσσομενάων.

Αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα

Κεκρύ-

fratris, & aliqua diffidentiae
tuae indicatione.

371. Πυγοςόλος.) De me-
retrice intelligit, quae im-
modicae elegantiae cultus sit
dedita.

374. Μενογενὴς δὲ παῖς
σῶζοι.) Eo admonemur,
juxta vetus proverbium:
Oculo domini saginari e-
quum.

* Si hi versus eo, quo
vulgo exhibentur, ordine
leguntur, sensum non satis
commodum habent. Sub-
scribo igitur D. Heinsio, qui
ita locum exhibet:

Μενογενὴς δὲ παῖς σῶζοι
πατρῷον οἶκον,

Γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον
παῖδ' ἐγκαταλείπων

Φερβέμεν· ὥς γὰρ πλῆτος
ἀέζεται ἐν μεγάροις. K.

375. Φερβέμεν.) Pueri φέρ-
βονται dicuntur, dum in te-
nera illa aetate sunt, qua
crescunt, nutriunturque, ut
& βόσκειται. Heinsius vult,
ut sequens versus huic an-
teponatur.

376. Γηραιὸς δὲ θάνοις.)
Duplex sensus horum ver-
suum. Prior ratio est, quo
major liberorum grex re-
linquitur, hoc felicius pro-
cedere rem familiarem. Al-
tera est, quod res domesti-
ca non unius tantum opera
potest augeri. Siquidem

iiiiis

*Ne vero mulier te animo nates exornans, (meretrix) dec-
Blande garriens, tuum inquirens sinum. (piat,
Qui namque mulieri confidit, confidit is furibus.
Unicus vero filius servet paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in ædibus.
Senex autem moriavis, alium filium relinquens.
Facile vero & pluribus præbuerit Jupiter ingentes opes.
Major autem plurium cura, major quoque accessio.
Tibi vero si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamque operæ subinde addito.
Pleiadibus Atlante natis exorientibus,
Incipe messem; arationem vero, occidentibus.
Hæ quidem noctesque & dies quadraginta*

La-

*unus vir, nullus vir; ut ha-
bet proverbium.*

379. Σοι δ'.) Conclusio
generalis, vel παρασκευὴ ad
doctrinam sequentis libri.
Assiduitate ditescas, inquit,
sis sedulus in opere tuo:
Gutta enim cavat lapidem,
non vi, sed sæpe cadendo.

381. Πληιάδων.) Hoc loco
primum per ortum & oc-
casum Pleiadum ostenditur
tempus messis & arationis,
tam pro locis maritimis,
quam a mari remotis. Sunt
autem Pleiades, septem stel-
læ in tergo Tauri, Latini
Vergilias vocant. Siderum
autem ortum & occasum
tribus modis advertit agri-

cola. Quod Soli orienti
cooritur coocciditque, κο-
σμηκῶς oriri vel cadere dici-
tur. Quod Soli occidenti,
χρονικῶς. Quod autem So-
lis adventu abituve occul-
tatur aut emergit, ἡλιακῶς.
Quando igitur Pleiades ma-
ne ante Solis ortum con-
spiciuntur, quod fit men-
se Junio, messem inchoari
vult. Quando autem ma-
ne sub terram descendunt
(quod fit mense Novembri)
arationis tempus adesse di-
cit.

383. Αἱ δὴ.) Occultantur
40. dies & noctes propter
vicinitatem Solis, Taurum
& Geminos peragrantis:
quod

Κεκρύφονται αὐτὶς δὲ περιπλομένῃ ἐνιαυτῷ
 Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαραιομένοιο σιδήρεϊ. 385
 Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἱ τε θαλάσσης
 Ἐγγύθι ναϊετάωσ', οἱ τ' ἄγχεα βησσήεντα
 Πόντῃ κυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χῶρον
 Ναίωσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βιωτῆν,
 Γυμνὸν δ' ἀμάειν, εἴ χ' ὥρια πάντ' ἐθέληθαι 390
 Ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος ὥς τοι ἕκαστα
 Ὡρεὶ ἀέξεται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 Πτώσσης ἀλλοτρίῃς οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσσης,
 Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες. ἐγὼ δέ τοι ἐκ ἐπιδάσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω. ἐργάζεο, νῆπιε Πέρση, 395
 Ἔργα, τὰτ' ἀνδράποισι θεοὶ διετεκμήσαντο
 Μὴ ποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων,
 Ζη-

quod est a Maio usque ad Junium. Post menses ergo duos mane cernuntur, ubi longius jam Sol discesserit a Tauro. Deinde mense Octobri post matutinum occasum, noctu rursus cernuntur. Neque est sic accipiendum, quod post occasum matutinum, post autumnum lateant, nam ita noctu cernerentur. Nunc Poëta nec noctu, nec interdiu conspici dicit. Id fit in æstate, dum Sol propius Taurum versatur.

384. Περιπλομένῃ.) Epith. anni, a πέλομαι, id est,

existo: vel παλέω, verto: vel a περιπλάμα, Gellius 3. c. 16.

386. Οὗτός τοι πεδίων.) Elliptica oratio est, vult enim dicere, illis, qui prope mare habitant, quippe valles concavas, &c. hæc lex servanda est.

387. Ἄγχεα.) Palustrem terram significat.

389. Γυμνόν.) Vult ut hos labores perficiat mature & ante sævitiem hyemis, atque licite & festinanter, ad egestatem & ejus molestias vitandas. Hic versus in Homeri & Hesiodi certamine

Latent: rursum vero revoluta anno

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hac utique arborum est lex, quique mare

Prope habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serito, nudusque arato,

Nudus quoque metito, si quidem matura omnia voles

Opera ferre Cereris: ut tibi singula

Matura crescant, ne quando interim egeas

Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (donabo,

Sicut & nunc ad me venisti: ego vero tibi non amplius

Neque amplius mutuo dabo: Labora, stolide Persa,

Opera, quæ hominibus Dii destinarunt:

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Qua-

mine, ab H. Steph. edito, ita legitur: Γυμνόν τ' ἀμείων ὅταν ὤρῃαι πάντα πέλωνται. in MS. P. ἀμείων, id est, συναθροίζαν ἢ διεκρίζαν. Εἰ χ' ὤρῃαι πάντα.) "Ὀρίον non est semper τὸ κατ' ὥραν; sed & τὸ ἐντελές in fructibus.

* Ad hunc locum respexit Virgilius: Nudus ara, fere nudus, hyems ignava colono. Ubi Servius: id est, adeo sereno cælo, ut vestimentis non egeas. Γυμνός autem, & nudus, ut hoc in tironum gratiam addam, dicitur in ea re de homine, qui, sola tu-

nica indutus, vestibus exterioribus caret; ut homines vulgo opus facere solebant. Cujus rei imaginem exhibuit Ampliff. Cuper. Observatt. I. 7. ex quo more exponenda illa D. Matthæi XXIV, 18. ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ, μὴ ἐπιστρέψαιτω ὀπίσω ἄρας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, qui in agro colendo occupatus est, ne domum redeat, vestem exteriorem sumpturus. KREBSIUS.

396. Ἔργα, τὰτ' ἀνδρῶν ποιοῖ.) Causa quare sit laborandum. Quia homo factus & ordinatus est ad labo-

Ζητεύεις βίτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσιν.
Δὺς μὲν γάρ ἢ τρεῖς τάχα τεύξεαι· ἦν δ' ἔτι λυ-
πῆς,

Χρῆμα μὲν ἐπρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλιν 400
ἀγορεύσεις.

Ἀχρεῖος δ' ἔσαι ἐπέων νομός. ἀλλὰ σ' ἀνώγα
Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμὲν τ' ἀλεωρήν.
Οἶκον μὲν πρώτισα, γυναῖκά τε, βῆν τ' ἀροτῆρας,
Κτητὴν ἐγαμετήν, ἥτις καὶ βδστὴν ἔποιτο.

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι 405

Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾶ,

Ἥ δ' ὥρη παρὰ μείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' ἔννηφον.

Οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλὴν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δέ τοι ἔργον 410
ὀφέλλει.

Λιεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ αἴτησι παλαίει.

Ἦμος

labores. Neque frustra est, quod hoc tam sedulo inculcat & urget Poëta. Nam præterquam quod Dei voluntas est laborare, etiam hoc significare Poëta voluit, non posse fieri, ut quis honeste vivat, nisi simul laboret. Διατεκμαίρομαι, est ordino, constituo.

401. Νομός.) Alii fortasse melius νόμος legunt, id est, oratio vel series verborum ad persuadendum apposita: nonnulli etiam de modulis

& cantu mendicorum intelligunt.

403. Οἶκον μὲν πρώτισα.)

Primus versus, hujus libri continebat propositionem, complectens summam agriculturæ, messis videlicet & arationis: Nunc narrationem contexit, qui generalia quædam præcepta continet, de constituenda re familiari.

404. Κτητὴν.) Famulam

intelligit jure acquisitam: Aristoteles tamen, initio Oeco-

Queras victum per vicinos, hi vero negligent.

Bis enim & ter forsitan consequeris: si vero amplius molestus fueris,

Rem quidem non facies, tu vero inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te jubeo

Cogitare debiti que solutionem, famisque evitacionem.

Domum quidem primum, uxoremque bovemque aratorem,

Famulam non nuptam, qua & boves sequatur:

Instrumenta vero domi omnia apta para:

Ne tu quidem petas ab alio, illeque recuset, tu vero careas,

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus.

Ne vero differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinator: studium vero tibi opes auget.

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctatur.

Quum

Oeconomici sui, ad uxorem refert. Κτητὴν δ.) Notarunt jam olim viri docti, Philosophum in Oeconomicis etiam τὴν κτητὴν pro conjugē sumere. In jure certe Attico etiam conjux inter τὰ κτήματα numerabatur, & maritus ὁ κύριος appellabatur.

405. Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ.) Commendat ordinem & curam in re domestica hoc præceptum. Columella enim nihil magis prodesse

dicit, quam si servetur ordo.

407. Ἡ δ' ὤφει παραμεύεινται.) Oportet agricolam diligenter observare occasionem, quia non levis jactura est in mutuo accipiendo: dum enim mutuum petis, perdis temporis occasionem.

408. Μὴδ' ἀναβάλλειν.) Sunt hæc communia præcepta de non cunctando. Recte Ovidius in hanc senten-

Ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμῃ, μετοπωρινὸν ὀμβρῆσαντος
 Ζηνὸς ἐριθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεος χροῦς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος· (δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ 415
 Βασιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κηριτρεφέων αἰθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτις, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ.)
 Ἦμος ἀδηκτοτάτῃ πέλεται τμηθεῖσα, σιδήρῳ
 Ὑλῃ, φύλλα δ' ἔραζε χέει, πτόρθοιό τε λήγει.
 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομεῖν μεμνημένος ὤρειν ἔργον. 420
 Ὀλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερσον δὲ τρίπη-

χυν,

Ἄξονά θ' ἐπὶ τὰ πόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον ἔστω.
 Εἰ δέ κεν ὀκταπίδην ἀπὸ καὶ σφύραν κε τάμοιο,
 Τρισπίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ αἰμά-

ξῃ,

Πόλλ'

tentiam dixit l. i. de Rem.
 Am.

*Qui non est hodie, cras
 minus aptus erit.*

Ἐπιηφιν.) Ab ἐνῇ, id est, postremus dies mensis.

412. Ἦμος δὴ λήγει.) Secundum præceptum, de aratro faciendo, & quando cædenda sit materia ad rem rusticam. Orditur autem a chronographia. Ἰδαλίμον καῦμα, τὸ ἰδραποιδόν expouunt, id est, æstus, qui sudorem ciet.

414. Μετὰ δὲ τρέπεται &c.) Id est, remisso æstu respi-

rat corpus. Nam propter æstum & calorem corpora torpent.

415. Σείριος.) Stella est in ore canis majoris, ad latus Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calore exsiccat & debilitet vires humanas.

417. Πλεῖον.) Ubi sol accesserit Scorpionem, Canicula mane aliquantisper ante solem, ortu Heliaco, conspicitur: Orto autem sole statim labitur sub terram.

* Πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ) Reddebatur: nocte autem magis fruatur. po-

te-

*Quam itaque jam desinit robur acuti Solis
A calore sudorifero, per autumnum plente
Jove præpotente, movetur vero humanum corpus
Multo levius. (nam tunc Sol
Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
Venit interdiu, magis autem nocte laborat.)
Quando incorrupta est cæsa ferro
Materia, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
Tunc sane ligna secare tempestivum esse opus memento.
Mortarium quidem tripedale seca, pistillum vero tricubitale,
Axemque septempedalem: valde enim certe conveniens sic.
Si vero octopedalem & malleum inde secueris,
Trium palmorum curvaturam rota secato decem palmo-
rum currui,*

Mul-

teratne imperitius? reddendum, nocte autem magis laborat, majores capit labores. Subintellecto τῷ κακάτῃ. τὸ ἐπαυρῆν est ἀδιάφορον & cum in bonam, tum malam partem sumitur, pro diversa voce ἀγαθόν, κακόν subintellecta. Idem lapsus interpretis in illo Homérico Ιλιάδ. α. Ἵνα πῖντες ἐπαυρωνται βασιλῆος, quod reddidit, ut omnes fruantur rege, cum esset reddendum, ut omnes pñiantur ob regem. Genitivus dependet a τῷ ἔνικα,

aut simili particula subintellecta. K.

418. Ἦμος ἀθηκτοτάτη.) Describit commodum tempus secandi ligna. Durant enim hæc longo tempore, nec sunt obnoxia corrosioni. Hoc significat ἀθηκτοτάτη, i. e. incorruptissima, ἀθήκω, i. e. mordeo, quæ non mordentur a vermibus.

421. Ὀλμον τριπόδην.) Per ὄλμον τριπόδην quidam intelligunt mortarium trium pedum, quo veteres usi sunt pro mola.

424. Δεκαδῶρον.) Ἀδῶρον, id

Πόλ' ἐπὶ καμπύλῃ καῖλα· φέρειν δὲ γύην, 425
 ὅτ' ἂν ἔυρης,

Ἐἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἄρξραν,
 Πρίννιον ὅς γάρ βυσὶν ἀρεὴν ὀχυρώτατός ἐστιν·
 Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς ἐν ἐλύματι πήξας
 Γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἰσοβοῇ.

Δοιὰ δὲ θέσσαι ἄροισα, πονησάμενος καὶ αὖ οἶκον, 430

Ἀυτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἔτω.

Εἴ χ' ἕτερον γ' ἄξαις, ἕτερόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.

Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκιώτατοι ἰσοβοῆες.

Δρυὸς ἔλυμα, πρίνθ δὲ γύην. βόε δ' ἐνναετήρῳ

Ἄρσενε κεκτῆσθαι (τῶν γάρ θένος ἕκ ἀλα- 435
 παδνόν)

Ἦβης μέτρον ἔχοντε· τῷ ἐργάζεσθαι ἀρίσω.

Οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι καμμέν ἄροτρον

Ἀξίαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὐτῷ λίποιεν.

Τοῖς δ' αἶμα τεσσαρακονταετῆς αἰζήσας ἔποντο,

Ἄρτον δεπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον, 440

Ὅσ κ'

id est, palmus, quod mune-
 rum datio δῶρον appelletur:
 id autem geritur per pal-
 mam manus.

428. Ἀθηναίης.) Sic vo-
 cat Cererem, quod ipsa
 Athenienses, adeoque o-
 mnes homines, de frugi-
 bus docuerit.

* Εὖτ' ἂν Ἀθηναίης δμῶς.)
 Reddebatur, *Attica Cereris*
famulus. Satis inscite. quis
 iste famulus? Poteratne in-
 terpres Latinus ignorare

Ἀθηναίαν esse Minervam,
 eamque a veteribus tan-
 quam praesidem omnium
 artificum, imprimisque ar-
 tis fabricae magistram cele-
 brari? Ἀθηναίης igitur δμῶς
 h. l. est τέκτων s. faber. K.

430. Δοιὰ δὲ θέσσαι ἄρο-
 τρα.) Indicat, patrem fami-
 lias oportere bene instru-
 ctum esse, ne quis casus per
 inopiam suppellectilis remo-
 retur rusticum laborem.

Multa praterea curva ligna : ferto autem burim, cum inveneris,

*Domum, sive in monte quærens, sive in agro,
Iligneam. Hæc enim bobus ad arandum firmissima est :
Nempe quum Palladis famulus dentali infigens
Clavis conjungens adaptaverit temoni.*

*Bina vero facito aratra, laborans domi,
Non compositum & compactile : quoniam multo optimum
Si quidem alterum fregeris, alterum bobus injicias. (sic
E lauro autem vel ulmo firmissima stiva sunt.
E quercu dentale, ex ilice burim, boves vero duos novennes
Masculos comparato (horum enim robur non imbecil-
lum est,)*

*juventutis mensuram habentes, hi ad laborandum optimi.
Non utique hi contendentes in sulco aratrum
Fregerint, opus vero imperfectum reliquerint.
Hos autem simul quadragenarius juvenis sequatur,
Panem cœnatus quadrifidum, octo frustorum,*

Quæ

431. Ἀρόγρον.) Aratrum quod habet dentale solidum & adnatum, non affixum : vel quod non sit plane elaboratum, sed usque ad dentale.

439. Τοῖς δ' ἑμα προσεραπειταις.) Habes hoc loco præceptum de ministro, qua hunc ætate & moribus præditum esse oporteat. Si hoc in ministro requirit Hesiodus, ut juvenem bobus præficere noluerit,

quanto minus Ecclesiasticis & rebus publicis præficeret?

440. Ὀκτάβλωμον.) Octo morsuum, a βλωμός morsus, ita tamen, ut unum frustum habeat binos morsus. Servum intelligit robustum, qui integrum panem in 4. partes divisum absumat in cœna, vel cui opus sit pane, cujus quadrantes octonis bolis seu partibus consent.

Ὅς κ' ἔργε μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 Μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 Θυμὸν ἔχων τῷδ' ἔτι νεώτερος ἄλλος ἀμείκων.
 Σπέρματα δάσσαιθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι.
 Κερότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὁμήλικας ἐπτοίηται. 445
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' ἂν Φωνὴν γερᾶν ἐπακέσθης
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυῖης,
 Ἥ τ' ἀροτοῖο τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὥρην.
 Δεικνύει ὁμβρηρῶ κραδίην δ' ἔδασκ' ἀνδρὸς ἀδέτεια.
 Δὴ τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἐνδὸν ἰόντας. 450
 Ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἶπεν, βόε δὸς καὶ ἄμαξαν.
 Ῥηίδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ἔργα βίεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμα-
 ξαν,
 Νήπιος· ἐδὲ τόγ' οἶδ' ἑκατὸν δέ τε δέρας ἀμαξίης.
 Τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν, οἰκῆϊα θέσθαι 455
 Εὖτ' ἂν δὲ πρώτῃς ἀροτὸς θνητοῖσι φα-
 νείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὲς,
 Λύην καὶ διερὴν ἀρόων, ἀροτοῖο κατ' ὥρην,
 Πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄερα.
 Εἵαρι

441. Ὅς κ'.) *Ætatis, quam in fervo requirit, rationes addit admodum graves, sentitque multum situm esse in maturitate ætatis.*

444. Ἐπισπορίην.) *Quasi superfeminatio, quæ usurpari solet, cum prior semen- tis non est rite peracta.*

446. Φράζεσθαι.) *Tempus*

arandi indicat per clangorem gruum avolantium, id- que (ut Poëtæ fingunt) in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.

449. Ὀμβρηρῶ.) *MS. Πα- lat. & alii, ὁμβρηρῶ. Κρα- δίην δ' ἔδασκ' ἀνδρός.) Id est, terret eum, cui non sunt bo- ves,*

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos, sed in opere
 Animum habens. Hoc vero neque junior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem evitandam,
 Junior enim vir æqualium desiderio flagrat.
 Considera verò, cum vocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis;
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat imbriferæ: cor autem rodit viri bobus carentis,
 Tunc sane pascere cunctos boves, domi manentes. —
 Facile enim dictum est, par' boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, (& dicere,) boves occupati sunt.
 Constituit autem homo, qui opinione sua dives est, fabri-
 care currum,

Stultus: & hoc nescit centum esse lingua plaustri.
 Horum ante curam habere oportet ut sibi acquirat.
 Cum primum igitur arationis tempus mortalibus appa-
 ruerit,

Tunc aggredere, simul & servi & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus:
 Summo mane festinans, ut impleantur tibi arva.

E 3

Vere

ves, propterea quod jam
 inflat tempus postremæ ara-
 tionis.

451. 'Πηδίων) Occupatio-
 ne negligentiam & infei-
 tiam rusticorum taxat, qui
 non considerant, quibus
 opus habeant, sed in alie-
 nam opem sunt intenti. Re-
 spondet ergo eadem opera

posse aliquem petere & ne-
 gare.

456. Εὐρ' &c.) Docet di-
 ligentiam, quæ est adhiben-
 da in aratione. Addit versu
 458. signa & circumstantias,
 qualis terra sit aranda, sicca
 scilicet & humida, id est,
 non lutosa, & tamen made-
 facta.

460.

Εἴσαρι πολὺν θέρους δὲ νεωμένην ἔσ' ἀπατήσει. 460
 Νεὸν δὲ σπείρειν ἔτι κεφίζουσιν ἄρβραν.
 Νεὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτερα.
 Εὐχασθαι δὲ Διὶ χθονίῳ, Δημήτερι δ' ἄγνῃ,
 Ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν αἶκτῆν
 Ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότε, ὅταν αἶκρον ἐχέλῃς 465
 Χεῖρι

460. Εἴσαρι.) Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari: Qui vero tenuius solum habent, ter arant. Prima aratio est proscissio: secunda fit mense Junio, quæ est iteratio: tertia cum ante fementem aratur, quæ est tertiatio.

461. Νεὸν.) Concedendum est suum intervallum terræ, quo interquiescat, ut deinde copiosiores fructus ferat. Est autem Novale, ager qui alternis annis seritur. *Κεφίζουσιν*, id est, recens aratam, adhuc elevatam.

462. Ἀλεξιάρη.) Pellens execrationem. Solent enim agricolæ maledicere, quando fructus ex sententia non proveniunt. *Εὐκηλήτερα*, liberos exhilarans, utpote quibus suppeditet copiosum victum.

463. Διὶ χθονίῳ.) Redditur

vulgo, *Jovi terrestri*. Sed quis sit ille Jupiter terrestris ego cum ignarissimis scio. *Ζεὺς χθόνιος*, qui & *βασιλεὺς χθόνιος* dicitur, est Pluto, cujus sedes sub terra sunt. *Χθόνιος* enim dici de eo, quod sub terra est, diu docuit maximus Salmasius ad *Consecrat. Templ. in Agr. Herod.* p. 116. in *Crenii Museo Philolog. Tom. II.* Apud *Sophocl. in Ajac.* vers. 847. occurrit *Ερμης χθόνιος*, quod male reddunt, *Mercurius terrestris*. Dicitur *Mercurius χθόνιος* eam ob causam, quia, deducendis ad orcum mortuorum animis, sæpe apud inferos commoratur. Cæterum quare Pluto ab agricolis fuerit invocandus, docet ad h. l. Grævius. Scilicet id exinde exponendum, quod in Plutonis ditione, potestateque terram, & omnia, quæ sub ea sunt, esse, illum-

*Vere vertito, æstate vero iterata non te fallit.
 Novalem vero serito adhuc levem terram. (est
 Novalis imprecationum expultrix, liberarum placatrix
 Supplica vero Jovi infero, Cererique casta,
 Ut matura grandescant, Cereris sacra munera.
 Ut primum incipias arare, cum extremum stiva*

E 4

Ma-

illumque ipsum crediderint veteres esse auctorem, munificumque datorem divitiarum omnium, quæ e terra proveniant. K.

464. ἱερὸν.) Id est, aram. Alludit enim ad Eleusinia Cereris sacra, quæ Athenis fiebant, & vocabantur mysteria. Videntur mihi fuisse conspirationes & fœdera, quibus se adstrinxerant cives ad civilia officia. Erant autem majora & minora sacra, & hæc sub autumnum fiebant.

* Hic male Interpretis partes vir doctus egit. quid enim sibi vult, eum per ἱερὸν hic intelligi aram dicat? cave eum audias. De ara quadam æque minus ac de Mysteriis Eleusiniis hic cogitavit Hesiodus. Decepit forte virum doctum ἱερὸν τῷ ἀπτήν junctum. sed id quidem nullam crucem ei figere debebat; dictum

enim pro ἱερὸν ἀπτήν. Apud Sophoclem in Ajac. v. 501. δάλαος τροφή. quod quoniam non erat publici saporis, mutari oportuit in δαλαία: Male, ut ad illum locum pluribus dicemus. Constat enim Græcos adjectivi desinentis in os genus masculinum & femininum eodem modo efferre. conf. Schol. Aristoph. ad Nub. v. 53. Exterum quod idem vir doctus putat, sacra Eleusinia fuisse conspirationes & fœdera quædam, in eo vereor, ut multis sententiam suam sit probaturus. Sed de ea re fuse docteque nuper egit amicissimus Bæchius noster, in perquam eleganti dissertatione *Pro Mysteriis Eleusiniis*. K.

465. Ἀρχόμενος.) Quomodo sit arandum. Ἐχέτλη, stiva, quia αὐτῆς ἔχεται ὁ ἀρότης, quod eam manu teneat arator.

467.

Χεὶρὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 Ἐνδρουν ἐλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὀπιθεὺς
 Δμῶς ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη,
 Σπέρματα κακκρύπτων. εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις· κακοθημοσύνη γὰρ κακίστη. 470
 Ὡδὲ κεν αἰδρυσὴν σάχυες νεύοιεν ἔραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθεὺς Ὀλύμπιος ἐθλὸν ἐπάξοι·
 Ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια καὶ σεῖο λπα
 Γηθήτεν, βίοτοιο ἐρεῦμενον ἔνδον ἔοντος.
 Εὐοχθέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ· ἔδδ' πρὸς ἄλλας 475
 Αὐγάσει· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχηρμένος ἔσαι.
 Εἰ δέ κεν ἡελίοιο τροπαῖς ἀρόης χθόνα διᾶν,
 Ἥμενος ἀμήσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔεργων,

Ἀντίος

467. Ἐνδρουν.) Καρδίας δένδρε, καὶ τὸ μέσον, inquit Hesych. Vett. Codd. Palat. ἔνδρουν, id est, δρυῖνον, vel αὐτὸν τὸν ἰσοδότα, lignum esse dicunt, quod est proximum temoni.

469. Εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη.) Epiphonema est. Crede mihi, multum commodi affert industria. Homo ignavus vix unquam distet. Solet autem sic Poëta subinde spargere sententias de diligentia, quod sine ea nemo quicquam laude dignum efficere potest.

472. Εἰ τέλος αὐτὸς.) Egregia hæc sententia est, quam nemo negare potest ex pa-

trum religione promanasse, veluti per manus traditam esse. Convenit enim cum primo Decalogi præcepto, quo jubemur Deum honorare ac illi fidere: & ne in prosperis insolescamus vel in adversis dejiciamur. Ad hunc modum Hesiodus Agriculturam & quicquid est laborum, nobis commendat. Vult ut pro se quisque acriter in laborem animum intendat: verum finem laborum, & ut nos vocamus, benedictionem, non nisi a Deo, expectet.

473. Ἐκ δ'.) Quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint.

Manu capiens stimulum bouum terga attigeris
 Quernum tēmonem trahentium loro. juvenis autem pone
 Servus ligonem tenens negotium aribus faceffat,
 Semina abscondens. rectus ordo enim optimus
 Mortalibus hominibus est; confusio vero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Jupiter bonum præbuerit.
 E vasis autem ejicies araneas: teque arbitror
 Gavisurum, victu potitum intus reposito.
 Bene instructus cibus autem provenies ad canum ver, neque
 Respicias: tui vero alius vir indigus erit. (ad alios
 Si vero bruma araveris terram aliam,
 Sedens metes, paucillum manu comprehendens,

E 5

Ex

474. Ἐρεῦμαινον.) Cum in-
 quisi- tione & delectu capi-
 entem.

475. Πολιὸν ἔαρ.) Epithe-
 ton veris, quod adhuc ab
 hyeme & pruinis canescit.
 Et ὑωχέων cum ω in ante-
 penultima scribendum, con-
 cidit autem rursus longa
 brevem, ut sæpe jam supra.

477. Εἰ δέ.) Improbatur hic
 arationem dilatam ad solsti-
 tium hybernū.

478. Ἡμερος.) Ob culmo-
 rum brevitem scilicet &
 paucitatem. Singula verba
 significanter hic ponuntur,
 ad declarandum tristē e-
 ventum tardæ arationis.

* Ἡμερος ἀμῆσας.) Red-

ditur sedens metes. ratio
 ejus rei in hac notula red-
 ditur, ob culmorum brevi-
 tatem scilicet, & paucita-
 tem: egregie sane, & nollem
 factum! Neque tamen sub-
 scribere possum sententiæ
 Grævii, qui ad h. l. ita scri-
 bit: ἡμερον ἀμῆσας est, tempo-
 re messis, cum alii occupan-
 tur & exercentur in deme-
 tendis & congerendis fru-
 gibus, otiosum esse, nihil
 habere quod agas, quia
 ager nullos tulit fructus, ob
 serotinam arationem. Nam
 quod vir doctus eo loco
 multus est in significato τῆ
 ἡμερας pro otiosum esse pro-
 bando, eo non efficit quod
 debe-

Ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, ἔμῃ μάλα χαίρων.
 Οἷσιν δ' ἐν Φορμῶν παῦροι δέ σε θήσονται. 480
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιός Ζηνὸς νόος Αἰγίοχοιο
 Ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρίσας, τόδε κέν τοι Φάρμακον εἴη.
 Ἥμος κ' ἐκκυζ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι
 Τὸ πρῶτον, τέρπει τε βροτῆς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, 485
 Τῆμος Ζεὺς ὑοι τρίτῳ ἤματι, μῆδ' ἀπολήγοι,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλὴν, μῆτ' ἀπολείπων
 Οὕτω κ' ὄψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσεο· μηδὲ σε λήθοι
 Μῆτ' ἔαργινόμενον πολὺν μήθ' ὤριος ἔμβρος, 490
 Παρ δ' ἴθι χάλκειον θῶκον, καὶ ἐπ' αἰεὶ λίσσῃν,
Ωρη

debebat: de eo enim nemo, opinor, dubitat. Sed an ἡμενος ἀμήσας significare possit, tempore mellis otiosus eris, de eo ego quidem vehementer dubito. * Amplector potius sententiam Clerici, ita hunc locum exponentis: *Metes otiose. Nam non erit, cur festines.* Vide ipsum pluribus ad h. l. de ea re disputantem. K.

480. Οἷσιν δ' ἐν Φορμῶν.) Extenuatio est: Donum portabis, non vehes: opus tibi erit calathos, non onusto plaustro: habebis enim multum culmorum & parum granorum. Φορμῶν &

nim dicitur, quidquid confutum est, Φορμῶν, stragulum factum ex juncis,

481. Ἄλλοτε.) Ἀνθυπαφορὰ, & mitigatio præcepti de tarda aratione, quod tempestates variae sint pro voluntate Jovis.

483. Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρίσας.) Si vero sero araveris, hoc poterit esse remedio, & verna aratio tum felix esse poterit, si pluerit ad tertium usque diem, ita ut pluvia neque superet ungulam bovis, neque destituat: in summa, ut impleat vestigia. Et quia humor est principium vitæ, hinc fit, quod

*Ex adversa parte manipulos ligans cum labore, nec valde
Feres autem in sporta: pauci vero te suspicient. (gaudens
Alias vero alia Jovis mens Ægiochi:*

Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

*Sin autem sero araveris, hoc quidem tibi remedium fue-
Quando cuculus canit quercus in frondibus (rit:*

Primum, delectatque mortales in immensa terra,

Tunc Jupiter phuat triduo, neque desinat,

Non utique supra bovis ungulam, neque infra:

Ita & serus arator primo aratori æqualis fuerit,

Animo autem bene omnia serva: neque te lateat

Neque ver exorients canum, neque tempestiva pluvia,

*Præteri autem æariam officinam, & calidam tabernam,
Tem-*

quod humor tam facile non
lædit quam siccitas.

489. Ἐν θυμῷ δ' εἰ πάν-
τα.) Admonet rursus dili-
gentiæ: solet enim Poëta
subinde morales sententias
aspergere, præcipue de se-
dulitate, cuius usus & vis
in omnes vitæ partes se ex-
tendit. Nam, ut res dili-
gentia crescunt, ita socor-
dia decrescunt.

491. Πάρ δ' ἴθι.) Id est,
παράτρεχε, παρέχε, ut gloss.
& præteri interpretandum
potius, quam accede: li-
cet utramque interpretatio-
nem Proclus admittere vi-
deatur. Monet enim dili-
gentem agricolam, ne vel

tempus hybernium, more
vulgi, ociosis & inanibus
confabulationibus trans-
igat, sed tum etiam rem
familiarem promovere stu-
deat. Per χαλκῶν θῶκον in-
telligit officinas ferrarias,
in quas antiquitus in Græ-
cia pauperiores & ociosi
solebant convenire ad col-
locutiones frivolas, sicut
apud Romanos in tondi-
nis. Pro ἐπ' ἀλῆα, ut con-
stet versus, quidam legunt,
ἐπ' ἀλῆα, neutro genere,
in locis calidis, ab ἀλῆος.
Doctiss. G. Canterus ἀπαλῆα
uno verbo, quem vide lib. 5.
c. 23. Λέχαι quondam di-
cebantur conventicula Phi-
loso-

Ὡρη χειμερὶν, ὅπότε κρύος ἀνέρας ἔργον
 Ἰσχάνει. ἐνθά κ' ὄοκνος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλει.
 Μή σε κακῶ χειμῶνος ἀμύχανῃ καταμάρψῃ
 Σὺν πενήνῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ 495
 πιέζοις

Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμων,
 Χρηίζων βιότοιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀγαθῇ κεχημέιον ἄνδρα κομίζει,
 Ἥμενον ἐν λésχη, τῷ μὴ βίος ἄρκιος εἴη.
 Δείκνυε δὲ δμῶεσσι, θέρους ἔτι μέσσε' ἔοντος, 500
 Ὅυκ αἰεὶ θέρους ἔσσειται, ποιῶδε καλιάς.
 Μῆνα δὲ Ληναίων, κακ' ἤματα, βέδορα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύαθαι καὶ πηγάδας, αἵτ' ἐπὶ γαῖαν
 Πνεύσαντος βορέαο, δυσηλεγέες τελέθουσιν.
 Ὅς

lophorum: deinde quia inter ipsos plerumque de rebus levissimis agitabatur; factum est, ut mendicorum conventus etiam hoc nomine vocarentur: Atque inde etiam ipsæ nugæ λέγαι dictæ sunt. Ἐπ' ἀλέα.) Eustathii lectionem ἐπ' ἀλέα, propter teporem, seu teporis captandi gratia, confirmat simile hemistichium infra.

495. Λεπτῇ δὲ.) Aristot. I. sect. Problem. scribit, fame diutina laborantibus pedes intumescere. Superiores

autem partes eadem ratione extenuantur & macrescunt. Huc alludit Poëta, cum jubet cavere, ne pedem tumefactum tenui manu demulcere oporteat.

* Unde in Scuto Herculis. v. 264. γανοπαχῆς, fame confecta, & exhausta, ubi conferendus Grævius.

496. Πολλὰ.) Verissimum est Columellæ dictum, Homines nihil agendo, male agere discunt.

497. * Κακὰ προσελέξατο θυμῷ.) Vulgo redditur: mala animi sui increpat.

*Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
Detinet: tunc sane impiger vir valde domum auget.
Ne te mala hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta vero crassum pedem manu
premas.*

*Multa vero ignavus vir vanam ob spem expectans,
Egens victus, mala versat in animo.
Spes vero non bona indigentem virum fovet,
Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
Dic autem servis, æstate adhuc media,
Non semper æstas erit, facite tuguria.
Mensem vero Lenæonem, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc vitate: Et glacies, quæ quidem, super terram
Flante borea, molestæ existunt:*

Qui

pat. inepte. Critici anti-
qui hic erant audiendi, qui
προσλθὲν θυμῷ κακῷ, ex-
ponunt κακὰ ἔννοῶν ἐν ταύτῃ
ψυχῇ. Cogitare de malis
artibus victus comparandi.
Reddendum igitur: Mala
in animo suo versare solet.
Hæc enim est Aoristorum
vis. Sic v. 675. ἔθηκεν pone-
re solet. infinitisque locis
aliis. K.

500. Δείνυε δὲ θυμῷ σπ.)
Spargit rem in personas, at-
que ita a temporis circum-
stantia auget. In media æ-
state certa opera præscribe.

Sequitur ratio, quia non
semper æstas erit. Hæc sen-
tentia speciem proverbii
habet, qua monemur, oc-
casionem temporis non esse
negligendam.

502. Μῆνα.) Hyemis tem-
pus, id est mensem, Boreali
frigore gravissimum, co-
piose & eleganter descri-
bit. Ἀπραιῶν, mensis Janua-
rius est. Lenæa enim Bac-
chi feriæ & Pythia sub id
tempus agebantur, cum vi-
ni primitias libabant. Βέρο-
γα vocat frigora, quæ ad-

urunt

Ὅς τε διὰ Θρήκης ἵπποτρέφε' εὐρέϊ πόντῳ 505
 Ἐμπνεύσας ὥρνε. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη
 Πολλὰς δὲ δεῦς ὑψικέμεις, ἐλάτας τε παχέας,
 Οὔρεος ἐν βήσσις πιλναῖ, χθονὶ πελυδοτείρη
 Ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοῶ τότε νήριτος ὕλη.
 Θῆρες δὲ Φρίσσας, ἔρας δ' ὑπὸ μέζῃ ἔθεντο, 510
 Τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκιον· ἀλλὰ νυ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν διάησι, θασυτέρων περ ἔόντων.
 Καί τε διὰ ῥινῆ βοὸς ἔρχεται, ἔδῃ μιν ἴτχει.
 Καί τε δι' αἶγα αἴησι τανύτριχα πάρεα δ'
 ἔτι,

Οὐνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, ἔ' διάησιν 515
 Ἴς ἀνέμῳ βορέῃ τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχροος ἔ' διάησιν,
 Ἦτε δῖμων ἔντοθε φίλη παρὰ μητέρι μίμνει,
 Οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσῃ Ἀφροδίτῃς·
 Εὐτε λοεσσαμένη τέρενα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ 520
 Χρυσάμενη, νυχίη καταλέζεται ἔνδοθεν οἴκῃ
 Ἡματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόςσεος ὄν πόδα τένδει,
 Ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἥθεσι λευγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δείκνυ νομὸν ὀρμηθῆναι

Ἀλλ'

urunt & excoriant, etiam
 ipsos boves.

505. Ὅς τε.) Naturam vi-
 ni, effectus Boreæ, prolixè
 declarat.

516. Τροχαλὸν.) Inclina-
 tum, contractum vel pro-

perantem in incessu, quam-
 libet alioqui tardum. Τρο-
 χαλὸν.) Distributione qua-
 dam hyemis incommoda re-
 censet, & aptissime dicit, in-
 curvum senem Boreæ inju-
 riis obnoxium, quod hæc
 ætas omnium maxime gau-
 deat sole & fugiat frigus;
 unde

*Qui per Thraciam equorum altricem late mari
 Inspirans illud movet: constringitur autem terra & sylva:
 Multas vero quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus dejicit, ad terram multos pascentem
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylva.
 Ferae nitem horrent, caudasque sub pudenda ponunt,
 Ex etiam quarum villis cutis densa est, sed & has
 Frigidus valde perflat, villosas licet pelles habentes.
 Quin etiam per bovis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
 Etiamque per capram flat hirsutam: ovium autem greges
 non item*

*Eo quod densi ipsarum villi sunt, non perflat
 Vis venti boreæ: incurvum vero senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ in ædibus caram apud matrem manet,
 Nondum opera sciens aureæ Veneris:
 Beneque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctæ, noctu cubat intra domum (arrodit,
 Tempore hyberno, quando exossis polypus suum pedem
 Inque frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi Sol ostendit pabulum ut invadat:*

Sed.

unde notum est illud: apri-
 ci meminisse senes.

518. "Ἡς δόμων.) Curam
 virginum in honestioribus
 familiis exponit, quæ domi
 asservabantur, nec in publi-
 cum prodibant.

522. "Ὁτ' αἰνέσας.) Polypi
 hæc natura est, teste Plin.

lib. 9. c. 19. ut fame labo-
 rans sibi pedes arrodat; quo
 maxima hyemis sævitia no-
 tatur: & quia vehementer
 frigore læditur, latet pluri-
 mum in antro suo. Vocat
 hanc speciem polyporum
 αἰνέσας, quod cartilaginem
 pro spina habeat.

Ἄλλ' ἐπὶ κυάνεων ἀνδράων δῆμόν τε πόλιν τε 525
 Στρωφᾶται, βραδίων δὲ Πανελλήνεσσι φαίνεαι.
 Καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλίωντες ἀνά δρυά βησσήεντα
 Φεύγουσιν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τῷτο μέμηλεν,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινὰς κευθμῶνας ἔχουσι, 530
 Καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶϊσσι,
 Οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς ἔδρας ὀράται.
 Τῷ ἵκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκὴν.
 Καὶ τότε ἔσσαδαι ἔρυμα χροὸς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τερμίνεντα χιτῶνα. 535
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.
 Τὴν περιέσσασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέωσι,
 Μηδ' ὀρθαὶ φρίσσωσιν, αἰερόμεναι κατὰ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφικταμένοιο.
 Ἀρμενα δῆσασθαι, πῖλοις ἐντοδὲ πυκᾶσας. 540
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύος ἄριον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρῶάπτεν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ἐπὶ ἅμῳ
 Ὑετ' ἀμφιβάλλῃ ἀλεὴν· κεφαλῇ φη δ' ὑπερθεῖν
 Πῖλον ἔχειν ἀσκήτον, ἵν' ἔατα μὴ καταδεύῃ·

Ψυχρῇ

525. Ἄλλ' ἐπὶ.) Sol tum, cum est in Sagittario, diutius versatur apud Æthiops, qui sunt meridionales, quam apud Græcos.

528. Μυλίωντες.) Μύλη dentem molarem significat, a quo fit verbum μυλιάω, quod significat, dentes con-

cutio, strideo propter frigus.

531. Γλάφυ.) Pro γλαφυρόν. Τρίποδι βροτῶ, homini feni, tertio jam pedi, nempe bacillo, innitenti. Vide proverb. Βαετικά ἀνιγμᾶτα.

534. Καὶ τότε ἔσσαδαι.) Versatur per omnes circum-

*Sed super nigrorum hominum populumque & urbem
 Vertitur, tardius autem Græcis lucet.
 Et tunc sane cornuta bestia & incornuta silvicuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum clivosum
 Fugiant; & passim omnibus id curæ est,
 Quæ recta inquirentes densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas: tunc utique tripedi homini similes,
 Cujus & humeri fracti sunt, & caput terram spectat:
 Huic similes incedunt vitantes nivem albam.
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te jubeo,
 Lenam mollem, & talarem tunicam.
 Stamine vero in paucis multum tramam subteminis intexi.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum vero pedes calceos bovis vi occisi
 Aptos ligato, pedulibus intus condensans.
 Primogenitorum vero hædorum, cum frigitis tempestivum
 Pelles confuit o nervo bovis, ut super humerum (venerit,
 Contra pluviam injicias munimentum. supra caput vero
 Pileum habeto elaboratum: ut aures ne humefiant:*

Fri-

cumstantias corporis, & monet, propter frigus ar-
 cendum crasso panno &
 multis pilis intertextis u-
 tendum esse.

535. Χλαῖνός τε.) Χιτῶν
 interior vestis erat, supra
 quam utebantur pallio.

536. Κρόνα.) Pro προ-
 κίδα.

539. Ὡς ἡλπίσταιο.) Quem
 fuit difficile prostertere:
 vel qui fuit robustus cum
 prosterneretur.

543. Τετῶ.) Ad pluviam
 propulsandam: ut ἀλεῖ sit
 ab ἀλείψαι. Gloss. MS.
 Palat. τῷ ὀμβρῷ περιθῆαι ἀ-
 λεωρήν, ad propulsandam
 pluviam. Quare expun-

F

gen-

Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως πέλεται βορέας πεσόντος· 545
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔραν ἄξερόεντος
 Ἄηρ πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις.
 Ὅς τε ἀρυσσάμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀεναόντων,
 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν θ' ὕει ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι, 550
 Πυκνὰ θρηϊκίῃ βορέῃ νέφεα κλονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ἔργα τελέσας, οἶκόνδε νέεσθαι,
 Μήποτέ σ' ἔρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ.
 Χρῶτά τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ θ' εἵματι δεύσῃ.
 Ἄλλ' ὑπαλεύσασθαι μῆς γὰρ χαλεπώϊατος ἔλος 555
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀν-
 θρώποις.

Τῆμος θ' ἡμισυ βῆσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλέον εἴη
 Ἀρμαλιῆς μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόδοι εὐφρόναι εἰσὶ.
 [Ταῦτα φυλασσόμενος, τελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἰσθῆναι νύκτας τε καὶ ἡμέατα, εἰσόκεν αὐθις 560
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα, μετὰ τροπᾷ ἡελίοιο,

Χειμέ-

genda erit illa interpreta-
 tio, quæ habet ἀλίην, *τερο-*
νενι.

545. Ψυχρὴ γάρ τ' ἥως.)
 Enumerat jam causas plu-
 viæ. Quemadmodum enim
 vapor ex olla in operculo
 percussus in aquam re-
 solvitur: sic vapor ex ter-
 ra in nubibus percussus
 in aquam resolvitur, & de-
 inde decidit. Postea quid

ventus sit, dicit, nimirum
 nubium agitatio.

547. Ἄηρ πυροφόρος.) Va-
 por ex terrâ in nubibus re-
 percussus, & in aquam re-
 solutus, decidit; humectat
 autem aër sata & arva.

555. Μῆς γάρ.) Repetit
 admonitionem de vitando
 hoc mense Januario: cujus
 difficultates hæcenus de-
 scripsit.

*Frigida enim aurora est Borea cadente:
Matutinus vero super terram a cælo stellifero
Aër frugifer extensus est beatorum super opera:
Qui hauriens e fluminibus semper fluentibus,
Alte supra terram levatus venti procella,
Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
Densas Thracio Borea nubes excitante.
Hunc anteverrens, opere perfecto, domum redi,
Ne quando te cælitus tenebrosa nubes opprimat,
Corpusque madidum faciat, vestesque humectet,
Sed evitato. mensis enim gravissimus hic
Hybernus, gravis ovibus, difficilisque homini-
bus.*

*Tunc medium bobus, homini vero amplius adfit
Alimonia: longæ enim noctes succurrunt illis.
[Hac observans, totum in annum
Æquato noctesque & dies, donec rursus
Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.]
Quum autem sexaginta, post versiones Solis,*

Hyber-

557. Τῆμος.) Bobus dimidiam partem pabuli detrahendam, viro vero aliquid addendum: in noctem scilicet. Nam Græci homines tantum cœnabant, & largius quidem.

558. Εὐφρόνας.) Sic vocant Poëtæ noctem, παρὰ τὸ εὐφροναῖν ἡμᾶς ἐν αὐτῇ, vel διὰ τὸ εὐφραίνειν τὸ σῶμα διὰ τῆς ἀναισθήσεως.

559. Ταῦτα Φυλασσόμενος.) Absolvit hætenus descriptionem hyemis, nunc autem veris descriptionem hoc caput continet. Estque primum signum, quando Jupiter sexaginta dies, id est, duos menses, Januarii videlicet & Februarii, confecerit, post brumam, vel conversionem Solis: tum stella Arcturus,

Χειμέρι ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡματα, δὴ ῥα τὸτ' ἀστὴρ
 Ἀρκτῦρος προλίπων ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων ἐπιέλλεται ἀκροκνέφαιος. 565
 Τόνδε μετ' ὀρθρογὴ Πανδιονὶς ὤρτο χελιδὼν
 Ἐς Φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἰσαμένοιο.
 Τὴν φθάμενος οἴνας περιλαμένεμεν ὥς γὰρ ἄμεινον.
 Ἀλλ' ὅπότε ἄν Φερέοικος ἀπὸ χθονὸς ἀν Φυλᾷ βαίνη,
 Πληϊάδας Φεύγων, τότε δὴ σκάφος ἐπέτι οἰνέων. 570
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν,
 Φεύγειν δὲ σκιερὸς θώκας, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Ὄρη ἐν ἀμῆτι, ὅτε τ' ἥλιος χροῶα κάρφῃ.
 Τημέστος σπένδειν, καὶ οἴκαδ' ἐκαρπὸν ἀγείρειν,
 Ὄρθρε ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρκιος εἴη. 575
 Ἦώς γάρ τ' ἐργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἴσαν.
 Ἦώς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργον.
 Ἦώς ἦτε Φανείσα πολέας ἐπέβησε κελεύθε
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βεσὶ τίθησιν.
 Ἥμος

nuncia veris, primum apparere incipit.

* Ταῦτα φυλασσόμενος.) Hunc versum cum duobus sequentibus expungendos censuit olim Plutarchus, &, si Grævii iudicio standum est, rectius abessent. KREBSIUS.

564. Ἀρκτῦρος.) Stella est sub zona Bootæ: oritur vespere initio veris.

566. Πανδιονὶς.) Hirun-

dinem intelligit: respicit autem ad fabulam de Progne & Philomela, Pandionis filiabus.

567. Ἐς Φάος.) Poëta videtur in ea opinione esse, ut putet, hirundines hyeme latere quasi mortuas in suis nidis. Alii putant, eas avolare in regiones tepidiores.

569. Ἀλλ' ὅπότε.) Messis tempus describit. Per Φερέοικον intelligit testudinem, quod

*Hybernos perfecerit Jupiter dies, tunc sane stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exorietur vespertinus.
 Post hunc mane ligens Pandionis venit hirundo
 In lucem hominibus, vere nuper cæpto.
 Hanc prævertens vites incidito: sic enim melius.
 At cum damiporta testudo a terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites:
 Sed falcesque acuito, servosque excitato.
 Fugito vero umbrosas sedes, & matutinum somnum
 Tempore messis, quando Sol corpus attenuat,
 Tunc festina, & domum fruges congere,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit victus.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem. (laborem.
 Aurora magis promovet quidem viam, magisque promovet
 Aurora quæ apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.*

F 3

Quum

quod domum suam circum-
 ferat. Alii aliud animalcu-
 lum intelligunt, quod pro
 vitando Solis æstu solebat
 ascendere plantas & vir-
 gulta.

572. Φεύγων.) Prohibet
 tempore messis somnum ad
 multam lucem protrahere.
 Καὶ ἐν τῷ καίρον.) Ubi ut
 quinta versus regio spon-
 deum habet pro dactylo,
 ita in superiori hemistichio
 anapaestum habet pro dacty-

lo seu spondeo: quomodo
 & prima regio apud Home-
 rum, Βορέης καὶ Ζέφυρος:
 item, Πλάτες καὶ μνηστῆρες &
 apud Virgilium:

Fluviorum rex Eridanus.

Quamquam & synizesis in
 istis potest statui; ut in Ho-
 merico illo,

Θάλασσαν ῥήξαν θήϊον αἶμα
 Φι σήδεσσι.

Qua de re monuit etiam
 Hephæstio.

Ἦμος δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἤχεται τέτλιξ 580
 Δενδρέω ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύει αἰοιδὴν
 Πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρους καματώδεος ἄρη,
 Τῆμος πίοταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόλαιαι δὲ γυναῖκες, ἀφαιρόταλοι δέ τε ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γένατα Σείριος ἄζει, 585
 Αὐσάλες δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος. ἀλλὰ τότε ἤδη
 Εἴη πετραῖη τε σκίη, καὶ βύβλινος οἶνος,
 Μάζα τ' αἰμολγαῖη, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυ-
 μενάων,

Καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκυῖης,
 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων. ἔτι δ' αἶθοπα πινέ- 590
 μεν οἶνον,

Ἐν σκίῃ ἐζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Ἀντίον ἀκραέος ζεφύρου τρέψαντα πρὸς ὄπλον,
 Κρήνης τ' αἰενάου καὶ ἀπορρέυτου, ἢ τ' αἰθόλωτος
 Τρεῖς δ' ὕδατος προσχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰάμεν οἶνον.
 Δμωσὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν 595
 Δ-

580. Ἦμος δὲ σκόλυμος.) Hesiodus æstatem constituit ἐπὶ σκολύμῳ καὶ τέτλιγι: Ita loquuntur eleganter οἱ χαρίεντες, id est, tempore cardui & cicadae, vel dum carduus & cicada est. Ἦμος δὲ σκόλυμός τ'.) Æstatis a solstitio descriptio. Primum ponit prognosticum maximæ æstus, deinde quid faciendum sit. Græci post ver statim incipiunt messem. Deinde se-

quitur solstitium æstivale, tunc nos habemus messem.

587. Βύβλινος.) Byblinum vinum dicitur a Byblia regione Thraciæ, ubi nobilissima vina sunt.

590. Πρωτογόνων.) Illa enim caro est valde laudata, quod facilis sit concoctur. Estque in æstate istis cibis utendum, qui facile concoqui possunt. Itaque & huius mentionem hic facit Poëta. Ἀζῆσα.) Vinum rubrum

Quum vero scolymusque floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum fundit cantum
 Frequenter sub alis, æstatis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capræ, & vinum optimum.
 Salacissimæ vera mulieres, & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sol exsiccat,
 Siccum vero corpus ob æstum. Sed tunc jam
 Sit in antro umbra, & Byblinum vinum,
 Polentaque pastoritia, lacque caprarum non amplius la-
 Etantium

Et bovis quæ frondibus pascitur, cævo nondum enixæ,
 Tenerorumque hædorum. præterea nigrum bibito vi-
 num,

In umbra sedens, animo saturatus cibo,
 Contra purum zephyrum obverso vultu,
 Fontemque perennem ac defluentem, quique illimis sit.
 Tres aquæ partes prius infunde, quartam vero partem vini
 Famulis autem impera Cereris sacrum munus (admisce.

F 4

Tri-

rubrum pinguius est, &
 magis alit, tenuiusque est,
 & facilius penetrat.

592. Ἀρτίον ἀνταίος αἰθέ-
 ρος.) Inter cæteras volupta-
 tes non postrema est, si quis
 in æstate sub umbra gratam
 auram captet, ita ut faciem
 versus leviter susurrantem
 ventum vertat. Erit major
 hæc voluptas, si adfuerint
 rivuli perpetuo scaturien-
 tes, quibus semper multum
 delectati sunt Poëtæ. Ἀνέ-

ρος.) Pro eo diserte Palat.
 ἑσθίονα legit & gloss. ἄδης
 αἰθέρος.

594. Τρεῖς δ' ὄντος.)
 Græci nunquam merum bi-
 bere solebant. Athenæus
 hanc diluendi vini consue-
 tudinem fuisse dicit, ut ad
 duos vini cyathos quinque
 aquæ adderent: nonnun-
 quam ad quatuor vini cya-
 thos, duos aquæ.

595. Ὅμοι δ' ἐπὶ τὸν ποταμὸν.)
 Servavit hunc ordinem
 Poët.

Δινέμεν, εὐτ' ἂν πρῶτα Φανῇ Δένος Ὠρίωνος,
 Χώρῳ ἐν εὐαίῃ καὶ εὐτροχάλῳ ἐν αἰλῳῇ.
 Μέτρῳ δ' εὐκομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν. αὐτὰρ ἐπὶ ἦν δὴ
 Πάντα βίον κατὰ θηαι ἐπαύρμενον ἔνδοθεν οἴκῃ,
 Θῆτάτ' ἄοικον ποιῆσαι, ἢ ἄτεκνον ἔριθον 600
 Δίξεσθαι κέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἔριθός.
 Καὶ κύνες καρχαρόδοντα κομῆν μὴ Φεῖδες σίτῃ.
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόκαιος ἀνὴρ ἀπὸ χρέμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐπκομίσαι, καὶ συρφετόν, ὃ Φρά τοι εἴη
 Βροσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπιητανόν. αὐτὰρ ἐπεὶ 605
 Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γένασθαι, καὶ βόε λῦσαι
 Εὐτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 Οὐρα-

Poëta, ut a vere describe-
 ret, quicquid singulis anni
 temporibus fieri conveni-
 ret: nunc subjicit præce-
 ptum de tritura, quæ sit in
 mense Augusto, cum mane
 ortu Heliaco paulisper ante
 Solem emergens Orion cer-
 nitur. Addit etiam locum,
 in quem sit reponenda area,
 nimirum qui sit ventis ex-
 positus, & quia fruges de-
 bent torrerī a Sole, ergo
 necesse est locum esse ex-
 positum Soli.

596. Εὐτ' ἂν.) Id incidit
 in mensem Augustum.

598. Μέτρῳ.) Monet men-
 surandas esse fruges, ut sciat
 agricola, quantum ex agro
 redeat.

600. Θῆτα ἄοικον.) Con-
 ducendum suadet mercena-
 rium aliquem, qui possit re-
 bus domesticis vacare, qui
 non habeat multa, quæ sibi
 ipsi domi agat. Fieri enim
 non potest, ut multa simul
 bene agere possimus. Ea-
 dem ratio habenda ancillæ,
 ut non habeat liberos. Sub-
 jecit deinde præceptum de
 Cane, quem vocamus custo-
 dem rei familiaris. Θῆτα.)
 Venet. & Steph. exempl.
 edit. Θῆτ', reponendum ex
 MSS. Palat. Θῆτά τ' & ita
 legisse Moschopulum li-
 quet.

702. Καρχαρόδοντα.) A so-
 no factum videtur. Sunt au-
 tem

*Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
Loco in ventoso, & bene planata in area.*

*Mensura vero diligenter recondita in vasis. sed postquam
Omnem victum deposueris conditum intra domum,
Servum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere jubeo: molesta est autem, quæ liberos habet ancil-
Et canem dentibus asperum nutrito: nec parcas cibo: (la-
Ne quando tibi interdiu dormiens fur facultates auferat.
Fœrum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Robus ac mulis annum pabulum, sed postea
Servi refocillent cara genua, & boves solvantur.*

Quum vero Orion & Sirius in medium venerit

F 5

Cœlum

tem canes asperrimis den-
tibus, & omnium firmissi-
me tenent semel in fauces
recepta.

603. Ἡμερόκοιτος.) Fu-
rem intelligit.

604. Συρφετόν.) Intelli-
git non tantum paleas, sed
& folia vitium, quercuum,
tum vero herbas, aliaque id
genus, quæ pecoribus in
hyeme possint esse non in-
commodum pabulum.

606. Δμῶν ἀναψύξαι.) Fe-
riandum esse a labore non
tantum homini, verum e-
tiam pecori. Sunt enim re-
cuperandæ vires, alioqui
nemo tam ferreus esse po-

terit, qui sufficeret conti-
nuis laboribus, juxta illud
Nasonis:

*Quod caret alterna re-
quie, durabile non est.*

*Hæc reparat vires fessa-
que membra levat.*

Γέναια.) Usitatum est Poëtis
usurpare hoc vocabulum
pro potentia, viribus, &
robore. Vel quia fessis ge-
nua labant, & fatigatio ma-
xime in his sentitur, ideo
dixit, famulis cara genua
esse reficienda.

607. Ἐν ᾧ.) Tempus
vindemiz describit.

Οὐρανὸν, Ἀρκτῆρον δ' ἐσὶ δὴ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκα δὲ βότρυς.
 Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἡμέαια καὶ δέκα νύκτας. 610
 Πέντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς αἶγγέ ἀφύσ-
 σαι

Δῶρα Διωνύσῃ πολυγηθέος. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
 Πληιάδες θ', Ὑάδες τε τό τε θένος Ὠρείωνος
 Δύνωσιν, τότε ἔπειτ' αἰρότ' μεμνημένους εἶναι
 Ὠραίῃ· πλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς αἰρμενος εἶη. 615
 Εἰ δέ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλ' ἴμερος αἰρῇ,
 Εὖτ' αἶν Πληιάδες, θένος ὄβριμον Ὠρείωνος
 Φεύγεται, πίπτωσιν ἐς ἡεροειδέα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴῃται·
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ αἴναπι πόντῳ. 620
 Γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε καλεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρ' ἐρύσαι, πυκνᾶσαι τε λίθουσι
 Πάν-

610. Δεῖξαι.) Hoc intelli-
 gunt nonnulli de quadam
 certi vini præparatione, in
 qua rationem faciendi uvas
 passas complexus sit. Alii ge-
 nerale præceptum esse pu-
 tant de modo vindemiandi
 pro temporibus & locis il-
 lis optimo.

611. Συσκιᾶσαι.) Intelli-
 git autem, ex aprico in lo-
 cum non expositum Soli au-
 ferendas esse.

612. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ.) Re-
 dit ad arationem & ad hyc-

mem. Sunt vero ea repe-
 tenda, quæ supra de aratio-
 ne diximus. Nam pro qua-
 litate & natura soli proscin-
 ditur ager. Feracius solum
 ut minimum ter arari solet.
 Nam mense Octobri mane
 cum Tauro occidunt Pleia-
 des & Hyades, item Orion :
 sed principio noctis rursus
 apparent. Pleiades sunt in
 postrema parte Tauri, Hy-
 ades vero in fronte, quas
 Latini *Suculas* vocant.

615. Πλειῶν δὲ κατὰ χθον-
 ος.

*Celum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe & fer domum uvas.*

Exponito vero Soli decem dies totidem noctes.

*Quinque autem in locum opacum repone, sexto in vasa
baurito*

Dona latitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique

Pleiadesque, Hyadesque, ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestiva, ita annus in opere rustico bene dispositus sit.

Quod si te navigationis periculosa desiderium ceperit,

Quando utique Pleiades, robur validum Orionis

Fugientes, occiderint in obscurum pontum,

Tunc certe variorum ventorum strident flamina:

Et tunc ne amplius naves habe in nigro ponto:

Terram autem exercere memento ita, ut te jubeo.

Navem vero in continentem trahito, munitoque lapidibus

Undi-

ris.) Ephemeris in operi-
bus Hesiodi, non in diebus
est: & ibi incipit: Μηνας
δὲ Ἀγναίων. Ita ut tota agri-
culturae doctrina in Ephe-
meride definat. Hanc post-
quam cum anno termina-
vit, cujus doctrina ab hye-
me incipit, in autumno de-
finit; totam simul Ephe-
meridem & agriculturæ do-
ctrinam, tali clausula con-
cludit: πλεῖστον δὲ κατὰ χρο-
νὸς ἀρμενας ἔη. quod inter-
pretes Latini ineptissime

vertunt, *Annus vero per
terram accommodus sit.*
Multum torsit omnes illud
κατὰ χρόνους, quæ verba ab-
solvunt agriculturæ præ-
cepta, simulque ad naviga-
tionem viam præparant.

616. Εἰ δὲ αὖ) De navi-
gatione præcepta quædam
subjicit. Fuit enim illis
familiare, devehere fruges
& merces. Prohibet, sub
Autumnum esse navigan-
dum, cum Pleiades occi-
dunt propter tempestatem
maris,

Πάντοθεν, ὃφρ' ἰσχωσ' ἀνέμων μίνος ὑγρὸν αἰέντων,
 Χείμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπάρμενα πάντα λεῶ ἐγκάτ' θεοοίκῳ, 625
 Ἐυκόσμως σολίσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο.
 Πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνὶ κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλοῶν, εἰσὶ κεν
 ἔλθῃ.

Καὶ τότε νῆα θεὸν ἄλλα δ' ἐλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
 Ἀρμένον ἐντύνασθαι, ἵν' αἰκάδε κέρδος ἄρῃαι, 630
 Ὡς περ ἐμός τε πατήρ καὶ σὸς, μέγα νήπιε Πέρση,
 Πλωῖζέσκειν νηυσὶ βίε κεχρημένους ἐὼλῃ.
 Ὅς ποτε καὶ τῇδ' ἦλθε πολὺν διὰ πάντων αἰνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλεπών, ἐν νῆϊ μελαίνῃ.
 Οὐκ ἄφενος φεύγων, ἐδὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον, 635
 Ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδρεσσὶ δίδωσι.
 Νάσσαστο δ' ἀγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῇ ἐνὶ κόμῃ,
 Ἀσπρη, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, ἐδὲ ποτ' ἐὼλῃ.
 Τύνη δ', ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 Ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιτα. 640
 Νῆϊ ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτίᾳ θεῖσθαι.
 Μεί-

maris, infaniunt enim venti, & quemadmodum Virgilius ait, lib. i. Æneid. vers. 87. *Qua data porta ruunt.*

624. Χείμαρον.) Clavum significat, quo foramen in navis carina obstruitur, quo amoto naves in siccum tractæ aquam in sentina collectam emittunt.

625. Ἐγκάτ' θεο.) MS. ἐνικάτ' θεο.

626. Νηὸς πτερὰ.) Remos intelligit.

631. Ὡς περ.) Exemplum patris sui proponit, quem dicit ex patria profugisse non propter invidiam ex opibus conflata, sed propter paupertatem.

633. Καὶ τῇδ' ἦλθ.) Significat

*Undiquaq; ut arceant ventorum robur humide flantium,
Sentina exhausta, ut ne putrefaciat Jovis imber.*

*Instrumenta vero congrua omnia domi tuæ repone,
Recte contrahens navis alas pontigrada.*

Clavum vero fabrefactum super fumum suspendito.

*Ipse autem tempestivam expectato navigationem, dum
veniat.* (nus

*Tuncque navem celerem ad mare trahito, intus vero o-
ptum imposito, domum ut lucrum reportes,*

*Quemadmodum meusque Pater, & tuus, stultissime Persa,
Navigabat navibus, victus indigus boni.*

*Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
Cum Æolide relictâ, in navi nigra:*

*Non reditus fugiens, neque opulentiam ac facultates,
Sed malam pauperiem, quam Jupiter hominibus dat.*

*Habitavit autem prope Heliconem misero in vico,
Æscra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.*

Tu vero, o Persa, operum memor esto

Tempestivorum omnium, navigationis vero maxime.

Navem parvam laudato, magnæ vero onera imposito.

Majus

ficat hic, se in Ionia natum. Magnum mare vocat Ægæum mare. Æolicam Cumam ideo vocat, quia Æoles eam condiderunt. Sita est in littorali Asia.

636. Ἄλλα παρὲν πεινῆν.) Hic locus ad providentiam pertinere videtur, cum dicit, Jovem hominibus dare paupertatem; quia sæpe ac-

cidit, ut etiam boni & optimi viri sint pauperes.

637. Νάσσατο.) Describit nunc patriam suam Poëta.

639. Τὴν δ', ὅ Πέρον.) Cum in omni re temporis ratio habenda sit, Tu vide, o Persa, ut suo quæque tempore facias, alia enim aliis temporibus conveniunt.

641. Νῆ' ὀλίγην.) Medio-

Μείζων μὲν Φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος
 Ἔσsetαι, εἴ κ' αἰετοὶ γε κακὰς ἀπέχουσιν αἵητας.
 Εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας αἰσίφρονα θυμόν,
 Βέληαι δὲ χεῖρα ἰε προφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, 645
 Δείξω δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσφισμένος, ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γάρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἥ ποτ' Ἀχαιοὶ,
 Μείναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν 650
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 Ἐνθαὶδ' ἐγὼν ἐπ' αἰέθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα
 πολλά

Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθαὶ μέφημι
 Τμῶ

diocritatem tutiorem esse dicit.

* Νῆ' ὀλίγη.) De hoc versu multis disputavimus in Commentariolis nostris ad Plutarchi libellum *de audiendis Poëtis*, quæ huc transferre non necesse est. Plutarchus τὸ αἰετοὶ sumi vult pro ἱπποῖν, h. e. *re-jicere, recusare*. alii aliter. Mihi hoc Hesiodium simplicissime sumendum videtur, ut illud Virgilianum:

*Laudato ingentia rura
 exigua colito. K.*

646. Δείξω δὴ τοι μέτρα.) Si volueris, inquit, debi-

tum effugere & injucundam famem, ostendam tibi modum, quando commodum sit navigare, & quando non; licet navigationis peritus non sim.

647. Οὔτε τι.) Removet a se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus, σοφίζαν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ aliis.

649. Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος.) Commemorat hic, quomodo victor extiterit carminibus in Chalcide, & Musis suis in Helicone victoria-

*Majus quidem onus, majus vero lucrum ad lucrum
Erit, si quidem venti malos contineant flatus.
Quando autem ad mercaturam verso imprudente animo
Volueris & debita effugere, & famem molestantem,
Ostendam tibi rationes sonori maris,
Etsi neque navigandi peritus, neque navium.
Neque enim unquam navi transmisi latum mare,
Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Græci,
Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum.
Græcia e sacra ad Trojam pulchris fœminis prædi-
tam.*

*Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis
Chalcidemque trajeci. prædicta vero multa
Præmia posuerunt juvenes magnanimi: ubi me glori-
or Carmi-*

toriale præmium dedica-
rit, ut dignum erat homine
Poëta. Aulis civitas litto-
ralis est in Bœotia, non pro-
cul ab Helicone: Chalcis
est urbs celebris in Eubœa.

652. Ἀμφιδάμαντος.) Am-
phidamas rex Eubœæ in
bello adversus Erythræos
occisus fuit: in cujus obi-
tum filii ejus certamina edi-
xerunt. Apparet sane, He-
siodum Homero postero-
rem fere centum annis fu-
isse: proinde cum eo in
hoc certamine non certa-
vit.

* Quod dicit vir doctus,

fatis apparere Homero Hesi-
odum centum fere annis po-
steriorem esse, id nondum
est confectum, sed de eo ad-
huc sub judice lis. conf. in
eam rem Robinsonii Dis-
sertationem Hesiodo præ-
missam. K.

653. * Τὰ δὲ προπεσφραδ-
μὲνα.) reddebatur; præde-
liberata vero multa certa-
mina instituerunt. Immani
errore. Προπεσφραδμὲνα non
sunt prædeliberata, sed,
ut bene doctissimus Tzezès,
προεκηρυγμὲνα, per præcones
indicta. Neque ἀγῶνες sunt
certamina, id enim ἀγῶνες
de-

Ἕμινω νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶέντα. 655
 Τὸν μὲν ἐγὼ Μῆσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' αἰνέθηκα,
 Ἐνθά με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τίσσόντο νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγίοχοιο.
 Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν ἀθέσφατον ὕμνον 660
 αἰεῖδεν.

• Ἡματα πεντήκοντα μετὰ τροπαῖς ἡλίοιο,
 Ἐς τέλος ἐλθόντος θέρους καματώδεος ὥρης,
 Ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος, ἔτε κε νῆα
 Καυάζαις, ἔτ' ἀνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων 665
 Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλησιν ὀλέσσαι..
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι, καὶ πίντος ἀπήμων,
 Εὐκηλὸς πότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
 Ἑλκέμεν ἐς πόντον, φόρον δ' εὖ πάντ' αἰθεραὶ. 670
 Σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
 Μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον.
 Καὶ χειμῶν' ἐπιόντα, νότοιο τε δεινὰς αἴητας,
 Ὃς τ' ὥρικε θάλασσαν, ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ
 Πολ-

denotat, sed premia certaminis. Jam dudum Ampliff. Cuper. Observatt. Lib. III. c. 20. hos interpretis errores notavit. K.

660. Μῆσαι γάρ μ' ἐδδίαξαν.) Significat, divinitus esse doctos Poëtas, quod hi, qui egregium quiddam in Poëtica efficere voluerint,

opus habeant furore Poëtico divinitus inspirato, quem furorem recte Φυσικὰς ἀρετὰς dixerunt.

661. Ἡματα.) Tempus navigationis commodissimum tradit, æstivum scilicet. Spectum nobis esse non debet hoc τροπαῖς, quod ultimam habeat brevem, sic enim

*Carminē victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
 Ubi me primum sonori compotem fecerunt cantus.
 Tantum naves expertus sum multos clavos habentes.
 Sed tamen dicam Jovis consilium Ægiocchi,
 Musa enim me docuerunt divinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones Solis,
 Ad finem progressa æstate laboriosi temporis,
 Tempeſtiva eſt mortalibus navigatio: nec certe navem
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Niſi dedita opera Neptunus terræ quaſſator,
 Aut Jupiter immortalium rex velit perdere.
 Penes hos enim poteſtas eſt ſimul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilesque aëræ, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc navem celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum, onus vero bene omne colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
 Neque vero expectato vinumque novum, & autumnalem imbrem,
 Et hyemem accedentem, Notique moleſtos flatus,
 Qui concitat mare, comitatus Jovis imbre*

Mul-

enim paulo poſt νότοιο τε
 δαυαίς αἱῆτας, & hujusmodi
 alia alibi. Sic apud Theo-
 critum τὰς τέχνας ἡγεία, &
 alia multa.

667. Ἐν τοῖς.) Proverbia-
 lis eſt hic verſiculus, & val-
 de pius, quo admonemur,
 quidquid nobis adverſum

aut proſperum accidit, Deo
 adſcribendum eſſe.

668. Εὐκρινέες αὔραι.) Sic
 vocat faciles & leves flatus,
 ut ſunt Eteſiæ, & ſimiles
 placidi.

672. Μὴδὲ μέγαν οἶνον.)
 Monet, tempeſtive domum
 eſſe redeundum: Nam o-
 culus domini paſcit equum,

Πολλῷ ὀπωρινῷ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν 675
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν
 Ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ἕσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 Ἰχθυὸς ἐποίησεν, τίσσον πέταλ' ἀνδρὶ Φανείη
 Ἐν κρᾷδῃ ἀκροτάτῃ· τότε δ' ἄμβυξιός ἐσιθάλασσε,
 Εἰαρινὸς δ' ἔτος πέλεται πλόος· ἔμιν ἔγωγε 680
 Αἴνημ'· ἔ γάρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
 Ἀρπακτός· χαλεπῶς κε φύγοις κακόν· ἀλλὰ νυ
 καὶ τὰ

Ἄνθρωποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσιν νόοιο.
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ἐστὶ θαιεῖν μελὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' 685
 ἀνωγα

Φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ φρεσὶν ὅσσ' ἀγορεύω.
 Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντ' ἀβίον κοίλῃσι τίθεσθαι
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέονα φορτίζεσθαι
 Δεινὸν γὰρ πόντε μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.
 Δεινὸν γ' ἐπ' ἁμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος αἰίρας, 690
 Ἀξονα καυχέσθαι, τὰ δὲ φορτί' ἀμαυρωθεῖν.
 Μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 Ὠραῖος δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι
 Μῆτε

ut dici solet. Præstat itaque ante Autumnum conficere navigationem, ob autumnales imbres & tempestates impendentes.

679. Ἄλλος.) Vernam navigationem describit; quam ipse quidem non probat, ut periculofam, sed quæ ta-

men est usitata hominibus ob cupiditatem pecuniæ.

686. Ὅσσ' ἀγορεύω.) In uno ὥς σ' ἀγορεύω, in altero ὥς σε κελεύω.

687. Μηδ' ἐνὶ νηυσὶν.) Id est, ne semel adducas in discrimen quicquid est rerum tuarum, nec omnia navi-

*Multo autumnali: difficilem vero pontum facit.
Sed alia verna est navigatio hominibus,
Nempe cum primum, quantum incedens cornix
Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
Summa in ficu: tunc sune pervium est mare.
Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
Probo: neque enim meo animo grata est,
Quia occasio ipsius invadenda. ægre quidem effugeris
malum, sed tamen & hæc
Homines faciunt stultitia mentis.
Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te jubeo
Considerare hæc omnia in animo, quæcunque tibi consulo.
Ne vero intra naves omnem substantiam cavas pone:
Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere:
Miserum etiam, si quidem in currum prægrande onus im-
ponens,
Axem fregeris, onera vero intereant.
Modum serva: tempus vero in omnibus optimum
Mature autem uxorem tuam ad domum ducito.*

Neque.

navibus committas; sed re-
tine quædam, & viliora im-
pone: ne si navem frege-
ris, de toto victu pericli-
teris. Generaliter vero,
mediocritatis laudem con-
tinet.

692. (Μέτρα.) Epiphone-
mate generali concludit,

modum esse servandum.
Μέτρα Φυλάσσειν.) Non
intellexerunt hæc inter-
pretes. Hesiodus μέτρα θα-
λάσσης vocavit τὸν ὠρεῖον
πλῆν.

693. Ὠρεῖος) Tradit tem-
pus conjugio maturum in
mare & femella.

Μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πολλ' ἀπολείπων,
Μήτ' ἐπιθεῖς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὤριος 695
ἔτος.

Ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἰδῶν, πέμπτω τὲ γαμοῖτο.
Παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἦθεα κεδνὰ διδάξης.
Τὴν δὲ μάλισα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γείτοσι χάσματ' αἰ-
μησ.

Οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊζεν ἄμεινον 700
Τῆς ἀγαθῆς τῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ ἱγίον ἄλλο,
Δειπνολόχης ἥτ' ἀνδρα καὶ ἰφθιμόν περ ἑόντα
Εὖε ἄτερ δαλῆ, καὶ ὡμῶ γήρῳ ἴθῃκεν.
Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος
εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον. 705
Εἰ δέ κε ποιήσης, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξης.
Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἄρχῃ
Ἡ τῇ

694. Τριηκόντων.) Alii
τριήκοντα.

696. Τέτορ'.) Pollux qua-
tuordecim exponit. Plato
& Aristot. constituunt pu-
ellæ decimum octavum an-
num nubendi.

699. Μὴ γείτοσι χάσματ' αἰ-
μησ.) Propter tuum infortunium
& malum. Hoc est, ne jo-
cus fias, quod talem duxeris
uxorem.

700. Οὐ μὲν γάρ τι.)
Commendat bonam mulie-

rem hic versus, quam etiam
sacræ litteræ non vulgariter
prædicant.

702. Δειπνολόχης.) Quæ
comestationibus clam in-
dulget, & quæ passim adit
convivia. Ἡτ' ἀνδρα καὶ ἰ-
φθιμόν.) Efficit, ut etiam
validus vir ante tempus
senescat.

703. Ἡ τῇ.) Sine fa-
ce, id est, clam, etiam si fo-
ris nihil appareat. Et cru-
dam

*Neque triginta annis valde multum deficiens,
Neque superans multum: nuptiæ vero tibi tempesti-
væ hæ.*

*Mulier autem quartodecimo anno pubescat, quinto deci-
mo nubat.*

*Virginem vero ducito, ut mores castos doceas.
Eam vero potissimum ducito, quæ te prope habitat:
Omnia diligenter circum contemplatus, ne vicinis ludi-
bria ducas.*

*Neque enim muliere quicquam vir sortitur melius
Bona: rursus vero mala non gravius aliud,
Comessatrice: quæ virum, licet robustum,
Torret sine face, & crudæ senectæ tradere solet:
Bene vero reverentiam erga Deos immortales observato,
Neque fratri æqualem facito amicum:
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne vero mentiaris dicis gratia. Sin autem cæperit*

G 3

Aut

dam senectutem, τὴν παρὰ
καρπὸν vocat & præcocem.

* Θῆκεν.) Recepi lectio-
nem Robinsonii, ex MSto
prolatam, Stobæo etiam,
Tzezi & Proclo confirma-
tam. δῶκεν, quod vulgo edi-
tur, sensum minus commo-
dum habet. K.

704. Εὖ δ'.) De religio-
ne præcipit. "Ὀψις, in Deo
significat inspectionem &
gubernationem rerum, ju-

stamq; indignationem con-
tra impios: In homine au-
tem respectum ad Dei me-
tum & reverentiam.

705. Μηδὲ.) Præceptum
plenum humanitatis, nul-
lam amicitiam præponen-
dam esse sanguinis con-
junctioni.

707. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσ-
σης.) Hoc est, ne præ te fe-
ras benevolentiam simula-
tam, nec aliud sentias &
aliud dicas. Et ne simules,

ne

Ἡ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,
 Δὺς τόσα τίννυθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖτις
 Ἡγῆτ' ἐς Φιλότῃα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παραχεῖν, 710
 Δέξαθαι· δειλός τοι ἀνὴρ Φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται· σὲ δὲ μή τι νέον κατελεγχέτω εἶδος·
 Μηδὲ πολύζεινον, μηδ' ἄζεινον καλέεσθαι,
 Μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐθλῶν νεικεσῆρα.
 Μηδὲ ποτ' ἐλομένην πενίην θυμοφθόρον 715
 ἀνδρὶ

Τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἑόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος

Φει-

ne præ te feras linguæ quan-
dam gratiam.

708. Ἡ τι ἔπος εἰπὼν.)

Si quis aut verbis offendet
aliū, aut manibus vim in-
feret, memor sit, quod re-
talietur injuria multipli-
citer.

709. Δὺς τόσα.) Jūbet of-
fensionem amici duplici
vindicta pensare, idque eo,
ut agnoscat delictum: &
tum si in gratiam redire
velit, benigne recipiendum
docet. Alii sic intelligunt,
ac si in genere diceret, nul-
lum peccatum impunitum
relinqui.

712. Σὲ δὲ.) Tu vites
omnia, quæ in amicis im-
probandur, nec prodas ani-
mum tuum minus, quam

conveniat integrum. Vel,
vide ne vultus tuus præ se
ferat simultatem, sed ex
animo ejicias omnem pri-
stinarum injuriarum me-
moriā.

713. Μηδὲ πολύζεινον.) U-
traque extrema liberalita-
tis fugienda monet. Est au-
tem hic intelligenda prisca
illa hospitalitas, quæ erat
sacrosancta.

714. Μηδὲ κακῶν ἕταρον.)
Admonet, malorum consue-
tudinē esse fugiendam:
corrumpunt enim bonos
mores colloquia prava.
Proveniunt autem duo ma-
la ex malorum commercio.
Primum quia nos induimus
mores istius, quocum vivi-
mus. Secundo etiam fa-

mam

*Aut verbum aliquod loqui ingratum, aut facere,
Bis tantum punire meminervis: Sin vero rursus
Redeat ad amicitiam, pœnam autem velit præstare,
Suscipe, miser namque vir amicum alias alium
Facit: te vero ne quid animum coarquat vultus.
Ne vero multorum hospes, neve nullius hospes dicaris,
Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
Neque inquam miseram pauperiem, animi consumptri-
cem, homini*

*Sustineas exprobrare. divorum minus immortalium.
Lingua certe thesaurus inter homines optimus*

G 4

Par-

mam propriam prostitui-
mus. Μηδ' ἐσθλῶν νεκροῦ-
ται.) Id est, ne facias convi-
tium bonis, quia virtus est
honore afficienda. Sed im-
possibile est in benefactis
invidiam effugere, quem-
admodum nec corpus um-
bram potest declinare.

715. Μηδὲ ποτ' ἐλπομένην.)
Docet hoc loco, nemini ex-
probrandam esse paupertate-
m; ratio est, quod sit do-
num Dei, esse divitem vel
pauperem.

* Μηδὲ ποτ'.) Adducit
hos duos versus Plutarchus
in sæpius jam laudato li-
bro de audiendis Poëtis, &
de his verbis μακάριον δό-
σιν αἰὲν ἔόντων ita differit,
δεύσαντων νῦν τὸ τυχερὸν αἰ-

ρηκεν, ὡς ἐκ ἄξιον ἐγκαλεῖν
τοῖς διὰ τὴν τύχην πενομένοις,
ἀλλὰ τὸν ποτ' ἀργίας καὶ
ἐσθλότητος καὶ μαλακίας καὶ
πολυτελείας εὐπορίαν αἰσχρὰν
καὶ ἰπνονίδισον ἔσαν. Divi-
nitus datum vocat id,
quod fortuna obtigit: in-
uens, non esse eos culpan-
dos, qui fortunæ injuria
pauperes sunt: cum igna-
via potius, socordia, molli-
tie & luxu conjunctas di-
vitiis in turpibus, & vi-
tuperatione dignis haben-
das. Et in sequentibus ob-
servat, cum nondum τύχης
vocabulum fuisset in usu,
Veteres Fortunæ vim Jo-
vis, aut aliorum Deorum
nomine designasse. K.

717. Γλώσσης τοι θησαυ-
ρὸς.)

Φειδωλῆς, πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰότης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μῆζον ἀκέσαις.
 Μηδὲ πολυζεῖν δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι 720
 Ἐκ κοινῶς πλείη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλι-
 γίση.

Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ λείβειν αἰθοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις αἰθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀποπτύουσιν δὲ τ' αἰράς.
 Μηδ' ἀντ' ἡλίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν. 725
 Αὐτὰρ ἐπὴν κε δύνῃ, μεμνημένος, ἐς τ' ἀνιόν-
 τας

Μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδῶ προβάδην ἐρήσης,
 Μηδ' ἀπογυμνωθεῖς μακάρων τοι νύκτες ἑάσσειν.
 Ἐξόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 Ἦ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐερέος αὐλῆς. 730
 Μηδ'

ρός.) Generalis hæc sententia est. Linguae thesaurus inter homines optimus. Nam sermo vincit omnes opes & quicquid est admirabile in rebus humanis.

719. Κακὸν εἴποις.) V. C. Palat. κακὸν γ' εἴποις; & μοχ ἀκέσαις. Sunt qui legant, εἰ δὲ κακὸν τ' εἴποις, ubi elidendum esset, vel ε, vel ι. Hic certe τι aptius esset, quam τε, quod alioquin esset παραπληρωματικόν. Durior tamen elisio existimatur τῷ ι, quam τῷ ε.

720. Δυσπέμφελος.) Mo-

rosus, id est, non sis difficilis accessionis & collationis.

722. Μηδέ ποτ' ἐξ ἧς Διὶ.) Hactenus leges tradidit, quæ ad mores pertinent, jam tradet ceremonias, id est, ritus sacrorum. Sunt autem illi ritus symbola quædam, id est allegoriæ, ut in Moyse: *Bovi trituvanti ne obligaveris os*, significatur, quo animo in illos esse debeamus, quorum opera utimur. Sic quum dicit, *Mane Jovi libes nigrum vinum manibus lotis*; significat,

*Parca, plurima vero gratia ejus, quæ modum servat.
Quod si malum dixeris, forsân & ipse majus audies.
Neque in convivio publico morosum te præbeas,
Quod communibus sumptibus instruitur: plurima enim
gratia, sumptusque minimus.*

*Neque unquam mane Jovi libato nigrum vinum
Manibus illotis, neque aliis immortalibus.*

Neque enim illi exaudiunt, respuunt vero etiam preces.

Neque contra Solem versus erectus mejito,

*Sed etiam postquam occidit, memor ejus rei, usque ad
orientem,*

Neque in via, neque extra viam progrediendo meas,

Neque denudatus: Deorum quippe noctes sunt.

Sedens vero divinus vir & prudens,

Aut ad parietem accedens bene septa cæula.

G 5

Neque

ficat, sacra reverenter esse tractanda, & ut non solum corpus foris, verum etiam animum a contagione vitiorum abluant.

725. Μηδ' ἀντ'.) Non esse mingendum contra Solem. Vel allegorice, contra magnos & honestos viros nihil propterve & irreverenter agendum.

726. Ἀνιόντα.) Al. Ἀνιόντος.

729. Ἐξομενος.) Turcis etiamnum hodie religiosum est, ut sedentes mingant, & ingens flagitium

designari credunt, si quis in publico cacaret aut mingeret.

730. * Ἀυλῆς.) Reddebatur *atrii*. non satis accurate. Ἀυλαί antiquis dicebantur loca subdialia, aperta, quæ vento exposita erant. unde locus διαυλιζαν dicitur, qui ventum ab utraque parte admittit; ut docet Athenæus Lib. V. c. 5. in his locis apertis, quæ ante domos erant, quoniam pecudes continebantur, factum est, ut ἀυλή denotet *cæulam*. qua notione h. l.

sumen-

Μηδ' αἰδοῖα γοῇ παπαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκῃ
 Ἐσὶν ἔμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαθαι.
 Μηδ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀπονέψῃσάντα
 Σμερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 Μηδέ ποτ' ἀνείων ποταμῶν καλλιῖρρον ὕδωρ 735
 Ποσσὶ περᾶν, πρὶν γ' εὐξηῖδων εἰς καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνίπτως,
 Τᾷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλείῃ 740
 Αὔρον ἀπὸ χλωρῆς τάμειν αἶθωνι σιδήρῳ.
 Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὑπερθεῖν
 Πινόν-

sumendum. Denique αὐλαὶ
 dicebantur palatia, domus
 potentium hominum. cuius
 denominationis Athenæus
 l. c. duplicem reddit ratio-
 nem, aut quia ante domos
 divitum ejusmodi loca sub-
 dicialia fuerint, aut quia in
 iis locis regii stipatores sta-
 tionem suam habuerint,
 ibique dormiverint. conf.
 ad illum Athenæi locum
 Casaubonus. K.

731. Μηδ' αἰδοῖα.) A con-
 gressu uxoris ne ad sacra ac-
 cedas.

733. Μηδ' ἀπὸ.) Ab hi-
 lariore convivio, non a
 tristioribus sacris, acceden-
 dum ad uxorem docet.

* Τάφῳ.) Reddebatur
 bustum. male. τόφος h. l.
 est περίδαιπνον, silicernium
 s. cæna funebris. Hesychius
 τάφος τὸ γινόμενον περίδαιπνον
 ἐπὶ τῇ τῶν κατοικομένων τι-
 μῇ. Τάφος est convivium
 quod in mortuorum hono-
 rem celebratur. K.

735. Μηδέ ποτ' ἀνείων πο-
 ταμῶν.) Poëtæ senserunt,
 vim quandam numinis esse
 infusam in omnes res; ita-
 que & omnibus fluminibus
 suos deos finxerunt, qui il-
 la agitent & moverent,
 ob quam causam & sacra
 illis fecerunt.

740. Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο.)
 Ungues non esse præciden-
 dos

*Neque pudenda semine pollutus intra domum
Focum juxta revelato, sed caveto.
Neque a feralibus epulis reversus
Seminato progeniem, sed Deorum a convivio.
Nec unquam perennium fluviorum limpidam aquam
Pedibus transito, priusquam oraveris aspiciens pulchra
Manus lotus amœna aqua limpida. (fluente,
Qui fluxum transferit, malitia vero manus illotus,
Ei succensent Dii, & damna dant in posterum.
Ne vero a manu, Deorum in celebri convivio,
Siccum a viridi refeca nigro ferro.
Neque unquam patinam libatoriam pone super craterem
Biben-*

dos in convivio, præsertim solenni. Πέντοζον vocat manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

742. Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην.) Duplex potest esse sensus: vel, ut prohibeat parvum poculum supra craterem magnum collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quantum velint: vel ut ne velit parvum poculum pro crateri apponere, atque ita prohibeat parcimoniam in computationibus. Tzetzes allegorice sic interpretatur. Ubi agitur de republica, ne proprium commodum publico præposueris, neque partem to-

ti, ex hoc enim infortunium sequitur, pretiosior enim crater quam trulla aut calix.

* Μηδὲ ποτ'.) Plutarchus in Libello de audiendis Poëtis eo loco, ubi præcipit causam dictorum esse querendam, inter cætera & hæc addit: ἀλλ' οἱ πολλοὶ τῶν μὲν τοιούτων τὰς αἰτίας πικρῶς ἀπαυτῶσι, καὶ διακυνδύνονται, πῶς λέλεκται.

Μηδὲ ποτ' οἶνοχόην τεθέρμεν χρητῆρος ὑπερθεῖν. Τῶν δὲ μεγάλων ἀβασανίστως παραδέχονται τὴν κρίσιν. Sed plerique nimis curiose causas inquireunt, quomodo & cur dictum sit,

Ne

Πινότων ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖραι τέτυκται,
 Μηδὲ δόμον ποιωὺν ἀνεπιζέσον καταλένπεν,
 Μήτοι ἐφεζομένη κρώζη λακέρυζα κορώνη. 745
 Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιζρέκτων ἀνελόντας
 Ἔδαιεν, μηδὲ λόμεσθαι ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ
 Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζεν (ὃ γὰρ ἄμεινον)
 Παῖδας δωδεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνήνορα ποιῇ.
 Μηδὲ δωδεκάμηνον ἴσον καὶ τῆτο τέτυκται. 750
 Μηδὲ γυναικίῳ λειτῶν χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα. λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἐς ἐπὶ καὶ τῷ
 Ποινῇ μηδ' ἱερῶσιν ἐπ' αἰδομένοισι κυρήσας,
 Μωμεύειν αἰδήλα· θεὸς νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.
 Μηδὲ

*Ne cum vina bibunt, su-
 pra cratera tenebis
 Tu cyathum.*

*Gravioribus autem sine ul-
 lo examine assentiuntur.*
 Ex quo loco apparet, Plu-
 tarchum existimasse, cum,
 qui in hujus dicti causa
 quærenda nimis curiose la-
 boret, tempus operamque
 perdere, cum res sit nullius
 aut exiguæ certe utilitatis.
 Et quamquam hoc Hesio-
 dum dictum apud eundem
 Plutarchum in *Convivio se-
 ptem sapientum* ita a quo-
 dam exponitur, quasi præ-
 cipiatur, poculum s. cya-
 thum non quiescere debe-

re, ne mora inter biben-
 dum fiat (quam legem illi,
 qui largius vino invitare se
 volebant, sibi ipsi posuisse
 videntur) tamen non credi-
 derim Hesiodum hoc dicto
 id præcipere voluisse, qui
 potius existimen, hoc &
 plura alia, hic allata, dictum
 inter aniles superstitiones
 esse referendum. K.

744. Μηδὲ δόμον.) Spar-
 tam quam nactus es, orna.
 In quocunque genere ver-
 feris, in illud incumbere, &
 in eo perseverare.

745. Κορώνη.) Fama fini-
 stra & maligna potest intel-
 ligi.

*Bibentium: perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neque domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne forte insidens crocitet stridula cornix.
 Neque a pedatis ollis nondum dedicatis rapiens
 Comedito, neque lavator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super bustis locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia virum inertem facit:
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: gravis enim suo tempore & hujus rei
 Pœna. neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana: Deus quippe & hæc indigne fert.*

Nec

ligi. Λακέρυζα, pro κελάρυζα, garrula, stridula.

746. Μηδ' ἀπό.) Ex ollis nondum sacrificatis & illibatis non capiendum esse cibum. Quidam per χυτρόποδας ἀνεπιρρέκτας intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cibi, nondum rite patinis infusi, mensis impositi atque consecrati sunt.

748. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις.) Prohibet liberorum collocationem super sepulcra & morticina, (quæ vocat ἀκίνητα, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod priscis infaustum videbatur. Vel allegorice pro-

hibet ignaviam, otium & delicias in prole XII. annorum. Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοις καθίζαν.) Pueri autem δωδεκαταῖοι & δωδεκάμηνοι omnia communia cum matribus habebant, διαίταν, τροφήν, οἶκον, id est, ipsum Gynæceum. Hesiodus ergo, ne ejusmodi puerulos matrum λατρός affuescere sinant, ex disciplina veteri, quia θηλύνοσθαι τὰ σώματα ex aquæ tepore existimabant, diligenter monet. Ibid. Οὐ γὰρ ἄμεινον.) Vetus clausula, qua potissimum utebantur in interdictis suis principes, erat, Οὐ γὰρ ἄμεινον.

Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλαδε προ- 755
ρέοντων,

Μηδ' ἐπὶ κρηναίων ἔρεϊν, μάλα δ' ἐξαλέαθαι.

Μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ ἔτι λωϊόν ἐστιν

ᾧ δ' ἔρδειν. δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο Φῆμην.

Φῆμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κέφη μὲν αἰεῖραι

ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' 760
ἀποθέσθαι.

Φῆμη δ' ἔτις πάμπαν ἀπύλλεται, ἣν τινὰ πολλοὶ
Λαοὶ Φημίζεσι. Θεὸς νύ τις ἐστὶ καὶ αὐτῇ.

ΕΡΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

755. Μηδέ ποτ') Hi recte
in fontes immingere dicun-
tur, qui sacram doctrinam
commaculant.

men agnoscunt Scholiastæ,
vel alio loco poni volunt,
nempe versu 735. ut in edi-
tione Stephani, & hic, & ibi
positus est.

756. Μηδ' ἐπὶ κρηναίων.)
Hic versus in Ald. & aliis
editionibus deest; quem ta-

758. Δεινὴν.) Boni no-
minis præcipuam curam
haben-

*Nec unquam in alveo fluviorum mare influen-
tium,*

Neque super fontes mejito: quin valde evitato.

Neque incacato. id enim nihilo est melius

Sic facere. gravem vero mortalium evitato famam.

Fama enim mala est, quæ celeriter quidem excitatur

*Facillime, molesta vero portatu, difficilisque de-
positu.*

Fama vero nulla prorsus perit, quam quidem multi

Populi divulgant. quippe Dea quædam est & ipsa.

OPERV M FINIS.

habendam esse vult, quia
(versu sequenti) nulla fama
prorsus evanescat tanquam
inanis, & non omnino de
nihilo sit, quod vulgo fer-
tur, famæ enim vim quan-
dam divinam etiam inesse.

Ex hoc loco desumfit Vir-
gilius descriptionem famæ,
4. Æneid. v. 173.

Fama malum, &c.

762. Φημιζουσι.) Ita C.V.
alii Φημιζουσι. 9. v. τοι.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἡμέραι.

ARGVMENTVM IN DIES.

Tradit discrimina dierum, qui fausti vel inauspicati sint, item alia aliis diebus licere. Quædam vero discrimina ad causas naturales referri possunt; quædam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eatenus discrimina servanda, quatenus causæ naturales cogunt. Superstitio vero præter causas naturales est, & ex impietate profecta. Esset vero infania, non

Η Ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένος, εὖ κατὰ
μοῖραν,
Πεφραδόμεν δμώεσσι τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην
Ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἢ δ' ἄρμαλιν δατέαθαι.
Εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.
Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητίεντος. 5
Πρῶτον ἔνη· τετράς τε, καὶ ἑξόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ.
Τῇ

2. Πεφραδόμεν δμώεσσι, τριηκάδα μηνός.) Orditur a tricesima mensis die, quam dicit optimam esse. Eo die exactiones debitorum & usurarum, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia judicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim

populus in feriis, ut judicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res politicas, non physicas referendi sunt.

4. Εὖτ' ἂν.) Quidam Scholiastes

HESIODI ASCRAEI DIES.

ARGVMENTVM IN DIES.

non habere naturæ rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa a Deo condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex parte ex aspectibus, quibus Luna intuetur Solem: nam quadrati aspectus eient pugnam naturæ cum morbo: sed superstitiosa observatione aucta sunt. Nam inde apparet, non esse certam rationem discriminis dierum apud Hesiodum, quod ait, aliis alios dies probari.

Dies vero ex Jove observans, bene secundum decorum

Præcipe servis: tricesimam mensis optimam

Ad opera inspicienda, demensumque dividendum:

Nempe cum circa iuris negotia & judicia populi versen-

Hi dies enim sunt Jove a prudente.

(tur.

Primum novilunium, quartaque, & septima, sacra dies:

Hæc

liastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μετὰ ἀληθείας κρῖναι οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας ἦτοι ὅταν τὴν ἀληθῆ ἐπίσαντα σύνοδον, καὶ μετ' ἀκριθείας γινομένην.

6. Πρῶτον ἔν.) Athenienses mensem, qui apud

eos est 30. tantum dierum, in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσαμένα μηνός, secundam μεσάντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam ναμηνίαν, secundam δευτέραν ἱσαμένα, tertiam τρίτην ἱσαμένα, &

H

ita

Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.
 Ὀγδοάτη ἑνάτη τε, δύω γε μὲν ἡμέλαι μηνός (770)
 Ἐξοχ' αἰεζομένοιο βροθήσια ἔργα πένεθαι.
 Ἐνδεκάτη τε, δυωδεκάτη τ', ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί. 10
 Ἡ μὲν οἷς πείκεν, ἡ δ' εἴφροντα καρπὸν αἰμᾶ-
 δαι.

Ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μέγ' αἰμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖ νήματ' αἰεσιπότητος ἀράχνης
 Ἡματος ἐκ πλείε, ὅτε ἴδρις σωρὸν αἰμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν γήσαιο γυνή, προβάλοιό τε ἔργον. 15
 Μηνός δ' ἰσαμένε τρισκαιδεκάτην ἀλέαθαι
 Σπέρμαίος ἄρξαθαι· φυτά δ' ἐνθρέψαθαι αἰρίση.
 Ἐκλή δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐσι φυτοῖσιν. (780)

Λυ-

ita deinceps usque ad δε-
 κατήν ἰσαμένε. Secundæ de-
 cadis diem primam πρώτην
 ἐπὶ δέκα, secundam δευτέραν
 ἐπὶ δέκα usque ad αἰκοτήν
 sive εἰκάδα, id est, xx. diem.
 Tertiæ primam πρώτην ἐπὶ
 αἰκάδι: vel Solonis inven-
 to, numeros dierum ad Lu-
 næ decrementum minuen-
 do, ἑνάτην φθίνοντος, secun-
 dam ὀγδόην φθίνοντος, ter-
 tiam ἐξδόμην φθίνοντος, us-
 que ad τριακάδα, id est 30.
 diem, quam etiam ἦν καὶ
 νέαν vocabant, id est, vete-
 rem & novam: quo nomi-
 ne etiam instantis mensis
 prima dicebatur: itemque
 prima dies Lunæ jam appa-

rentis, & tertia a coitu di-
 gressæ. Cæterum Hesio-
 dus hic, nec singulatim om-
 nes dies, aut ex ordine,
 nec iisdem etiam appella-
 tionibus commemorat, sed
 repetit quosdam bis aut ter,
 nonnullis interim velut με-
 ταδέπων & ἀκηρίων præter-
 missis: quod suo quoque
 loco notabimus. Ἐν ἰγι-
 tur primus dies est, pro ἦν
 καὶ νέα, nempe metri cau-
 sa. Hunc dicit esse sacrum:
 sunt enim omnia initia sa-
 cra: τετραῖς pro τετάρτη,
 quartus dies, qui itidem
 sacer est, quia eo die prodit
 a coitu Luna, primumque
 tunc conspicitur.

8. Ὀγδο-

*Hac enim Apollinem ense aureo armatum genuit Latona.
Octavaque & nona, ambæ dies mensis,
Egregie crescentis ad curandum opera mortalium.
Undecima vero, duodecimaque, ambæ quidem bonæ:
Hac quidem tondendis ovibus, illa latis segetibus me-
tendis.*

*Duodecima tamen undecima multo melior.
Hac enim net fila in aëre suspensus araneus
Die adulto, quum & prudens (formica) acervum colligit.
Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
Mensis autem inchoati decima tertia caveto
Sementem incipere: plantis vero inferendis optima est.
Sexta vero media valde incommoda est plantis:*

Viri-

8. Ὀγδοάτη.) Præteritis secundo & tertio, quinto item & sexto diebus, ut mediis, venit ad octavum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia lunæ.

10. Ἐνδεκάτη.) Decimo præterito, undecimum & duodecimum varie laudat: quia Luna Solem trigono aspectu intuetur, quem beneficium vocant.

11. Ἡ μὲν ὄϊς.) Per synæresin pro ὄϊς.

13. Τῇ.) Id est, ταύτῃ. Ἀερσιπότητος, pro ἀερσιπότης, in aëre pendens.

14. Ἡματός.) Quidam legunt ἐκπλάς, unico vo-

cabulo, & dicunt, ita vocari xxii. diem, quasi cumulatam & adauctam.

16. Μηνός.) Ait, xviii. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. Vetant enim sementem facere in solo humidioris justo. Contra plantas ferere præcipiunt pluviis etiam tempestatibus. Vocat autem hunc diem τρισκαιδεκάτην μηνός ἰσταμένην, qui dicitur alias τρίτη ἐπὶ δέκα.

18. Ἑκτη.) Præter vulgatum morem vocat decimum sextum diem, ἕκτην μέσσην, quum alias dicatur ἕκτη ἐπὶ δέκα. Est autem

H 2

hæc

Ἄνδρογόνος τ' ἀγαθή· κέρη δ' ἐ σύμφορός ἐστιν,
 Οὔτε γενέσθαι πρῶτ' ἔτ' ἄρ' γάμε ἀντιβολῆσαι. 20
 Οὐδὲ μὲν ἢ πρώτη ἔκτη κέρησι γενέσθαι
 Ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μῆλων
 Σηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥπιον ἥμαρ.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος, φιλέει δέ τε κέρτομα βάζειν,
 Ψεύδεά θ', αἰμυλίους τε λόγους, κρυφίους τ' 25
 ὁαρισμούς.

Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βῆν ἐρίμυκον
 Ταμνέμεν, ἐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 Εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέω ἥματι, ἴσθρα φῶτα (790)
 Γείνασθαι μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένος ἐστίν.
 Ἐσθλή δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κέρη δέ τε τετραῖς 30
 Μέσση. τῇ δέ τε μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 Καὶ κύνα καρχαρόδοντα, καὶ ἐρῆας ταλαεργούς
 Πρηῖναι, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετραδ' ἀλεύασθαι φθινοτός θ' ἴσαμένους τε
 Ἄλ-

hæc dies, contra quam superior, incommoda plantis, decrescente nimirum Luna; utilis vero maribus gignendis: nam ex humido femine femellæ, ex sicciore puelli nascuntur. Et decrescente Luna semen minus humidum est, quam crescente.

20. Οὔτε γενέσθαι ἔτ' ἄρ' γάμε ἀντιβολῆσαι.) Id est, non est utile puellis, ut tum contrahant nuptias, quia a plenilunio cœpit jam

humor deficere. Addit deinde quædam pastoralia officia, quæ omnia ad quadratum aspectum pertinere videntur. *Ibid.* Γενέσθαι. MSS. Γείνασθαι μάλα.

26. Μηνὸς δ' ὀγδοάτῃ.) Hoc tempore aprum & bovem castrare convenit.

27. Ταμνέμεν.) Hoc loco ἰνυχίζαν, non occidere, ut vulg. interpr.

28. Εἰκάδι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa dies sit μηνὸς μεσσηντος, die-

*Viripara bona: puellæ vero non utilis est,
Neque gignendæ primum, nec nuptiis tradendæ,
Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ
Apta est, sed hædis castrandis & gregibus ovium,
Stabuloque circumsepiedo pastorali benigna dies est,
Bona vero viripara, amatque convitia loqui,
Mendaciaque, & blandos sermones, & occulta collo-
quia.*

*Mensis vero octava caprum & bovem valde mugientem
Castrato, mulos autem duodecima laboriosos.*

*Vicesima vero in magna, plena die, prudentem virum
Generato: valde enim animo sapiens est.*

*Bona autem viripara decima, puellæ vero & quarta
Media. hac vero & oves, & curvipedes canuros boves,
Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos*

*Cicurato, manum imponens. Teneto vero memoria,
Quarto die ut vites finientis & inchoantis mensis*

H 3

Dolo-

diebus τὰ Φθίνοντος conti-
nuo insequentibus. Εἰκάδι
δ' ἐν μεγάλῃ.) In vigesima
die dicit prudentem virum
nasci, & qui bona indole
præditus sit. Ἴσορα eum
vocat, qui multa scit &
vidit.

29. Γίνεσθαι.) Hic pro πε-
πυκασμένος nonnulla exem-
plaria habent πεπνυμένος.

30. Κέρη δέ τε τετράς.)
Vocat diem decimum quar-
tum, τετράδα μέσσην, qui
puellæ gignendæ bonus est,

quia Luna tum abundat hu-
more, ejusque lumen est
gelidum magis, & calor
temperatior, quapropter
etiam animantia, cum tunc
propter humoris abundan-
tiam mitiora sint, facilius
cicurantur.

34. Τετράδ'.) Quàrtam
diem a fine mensis & deci-
mumquartum, vel (ut alii
volunt) quartum & vige-
simum quartum improbat.
tunc enim & oppositio &
interlunium lædunt corpo-
ra.

Ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τέλεσμένον ἦμαρ. 35
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸς ἄγεσθαι ἐς οἶκον ἀκοῖτιν,
 Οἷων δὲ κρίνας, εἰ ἐπ' ἔργματι τέτρω ἄριστοι
 Πέμπτας δ' ἐξαλέσθαι. ἐπεὶ χαλεπαί (800)
 τε καὶ αἰναί.

Ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν,
 Ὀρκοντιννύμενας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις, 40
 Μέσση δ' ἐβδόματ' ἡ Δημήτερος ἱερὴν ἀκτὴν
 Εὐμαλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλα ἐν ἀλῶν
 Βάλλειν ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμήϊα δῆρας,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετραδί δ' ἄρχεσθαι νῆας πήγνυθαι ἀραιάς. 45
 Εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λῶϊον ἦμαρ.

Πρωτίσῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν.
 Ἐθλή μὲν γάρ θ' ἡδὲ φυτευέμεν, ἡδὲ γενέσθαι (810)
 Ἀνέρι τ' ἡδὲ γυναικί. καὶ ἔποτε πάγκακοι ἦμαρ.
 Πᾶῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισενάδα μηνὸς ἀρίστην 50
 Ἀρξάσθαι τε πῖθ'ε, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θῆναι
 Βασί

ra. Qui laborant cholericis morbis, ad postremam quartam magis languent; phlegmatici contra.

38. Πέμπτας.) Quintos dies monet fugiendos, nempe v, xv, & xxv. cujus rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam, quæ est de religione, nempe quod tunc furix obambulent, & poenas expetant a sceleratis hominibus.

41. Μέσση δ'.) Monet Poëta. fruges ventilandas a plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius: nam madidum importatum, statim corrumpitur.

43. Βάλλειν ὑλοτόμον.) Jubet secari ligna ad thalamos & naves, quod materia, quæ creditur decrescente Luna, firmior sit; quæ vero

*Doloribus, conficere animum. valde hæc sacra est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducto,
 Observatis avibus, quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas vero equitæ: quia noxiæ sunt & graves.
 In quinta enim ajunt Furias obambulare,
 Horcum vindicantes: quem Eris peperit in perniciem
 perjuratorum.*

*Media vero septima Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene æquata in area
 Ventilato: roborumque sector incidito cubicularia ligna,
 Navalique ligna multa, & quæ navibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere temes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Relinendis doliis, & ad jugum collo imponendum.*

H 4

Bobus

vero crescente Luna, illico putrescat.

44. Νήϊα.) In quibusdam exempl. interjicitur hic versus, Τῆμος ἀδηντο-
 πάτη πέλεται τμηθῶσα σι-
 δῆρ. Sed quoniam is supra habetur versu 419. abundante omnino videtur.

46. Εἰνάς.) Nona dies media, id est, xix. meridiana, melior est. Ἐπιδάελα, adverb. e plurali numero, ut πρῶτα. Quidam legunt

ἐπὶ δαῖδα. Derivatur a δαῖ-
 ελον, crepusculum.

47. Πρωΐη.) Prima nona dies, scilicet a principio mensis, innocua est propter geminum aspectum, cum Sol abest a signis.

49. Ἀνέρι ἄποτε πάλκα-
 πον.) Proverb. Nullus dies omnino malus.

50. Παῦροι.) Loquitur de xix. die mensis, biduo nempe ante ἔην καὶ νέαν.

51. Ἀρξάδα πῖθξ.) Græ-

ci

Βροτὶ καὶ ἡμίονοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι· παῦροι δὲ τ' αἰληθεῖα κηλήσκουσι.
 Τετραδί δ' οἶγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμᾶς 55
 Μεσσή· παῦροι δ' μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 Ἥες γινομένης· ἐπιδείελα δ' ἐς χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ. (820)
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δέποι, ἀκήρεια, ἔτι φέρεσσαι.
 Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. 60
 Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τὰδε πάντα
 Εἰδὼς ἐργάζηται, ἀναίτιος αἰθαλιάτοισιν,
 Ὅρνιθας κρένων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεείνων.

T B Λ Ο Σ.

cismus, pro aperire do-
lium.

54. Εἰρύμεναι. παῦροι δὲ
τ', &c.) Id est, pauci certe
servant hoc dierum discrimen,
pauci norunt, quis-
nam dies præstet.

55. Τετραδί.) Diem xiv.
intelligit.

56. Μεσσή. παῦροι δ' αὖτε.)
Ἐξ αὐτοῦ hic est: nam ad
dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesi-
mam mensis optimam pro-

bant sequentes dies. Nam
& tempestatum & corpo-
rum maxime mutationes
fiunt principio postremæ
quartæ.

58. Αἶδε μὲν.) Epilogus
est præceptorum. Est igitur
considerandum, quid
religio præcipiat, deinde
quid oriatur ex causis na-
turalibus. Quod enim se-
cus se habet, superstitio
est.

59. Αἱ

Bobus & mulis & equis celeribus.

*Navem multa transtra habentem celerem in nigrum
Trahito. Sed pauci veracem dicunt. (pontum*

*Quarta vero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media: pauci vero rursum post vicesimam mensis optimam
Aurora oriente. pomeridiana vero est deterior.*

Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commodo.

Ceteræ autem intercidentes sunt, nihil significantes, nihil

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt. (ferentes.

Interdum noverca est dies, interdum mater.

De his beatusque & felix, qui hæc omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus diis,

Auguria observans, & delicta evitans.

F I N I S.

59. Αἰδ.) Μεράδανον promiscuum sonat. Ἀνήριοι autem videtur Politianus vertisse emortuos dies. Et Hom. somnia vocat ἀνήρια, quasi dicas inania.

60. Ἀδός.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum certam rationem, sed in plerisque superstitionem & consuetudinem hominum.

61. Ἀδός.) Proverbium: Dies noverca & parens.

62. Τάων.) Bene, inquit, habebit, qui servaverit discrimina rerum. Adjecit tamen correctionem, quod alii alias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis, i. e. ille non peccabit, qui non violabit ea, quæ religiose & utiliter constituta sunt. Nam Dii favent iis, qui natura recte utuntur.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Ἀσπίς Ἡρακλέους.

ARGUMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

Inscribitur hoc Poëma proprio nomine Herculis Scutum, quod ejus præcipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphii facta expeditione in Electryonis boves, interemerunt fratres Alcmenæ, qui armenta a vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire vellet, non prius promisit, quam de fratricidis pœnas sumisset. Quamobrem ipse eo profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeunt & Jupiter & Amphitryo: hic reversus a prælio, ille vero homini-

Η* οἷη, προλιπῆσα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν,
Ἦλυθεν ἐς Θήβας, μετ' αἰρήϊον Ἀμφιτρεύονα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσσόου Ἡλεκτρεύωνος.
Ἦ ῥα γυναικῶν Φῦλον ἐκείνυτο θηλυτεράων
Εἶδ' αἶ τε μεγάθει τβ. νόον γε μὲν ἔτις ἔριζε 5
Τάων

1. *Η οἷη.) Dubitari a multis solet, quid sibi velit hoc ἀσπίδος initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est exposi-

tum. Nos igitur, ex G. Cantero, declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum sibi auctorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli

HESIODI ASCRAEI SCVTVM HERCVLIS.

ARGVMENTVM IN SCVTVM HERCVLIS.

minibus auxiliatorem generare volens. Peperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Jove vero Herculem: qui cum auriga Iolao proficiscitur adversus Cygnum, Martis filium: qui decimas ducentes ad Pytho, deprædabatur. Profectus igitur, scuto per Vulcanum facto, Trachinem abit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, eum interimit, Martemque pro filio suo pugnantem in cruce vulnerat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonoën.

*A*ut qualis relicta domo ac patria tellure
Venit Thebas, secuta martium Amphitryonem
Alcmena, filia bellicosi Electryonis.
Quæ mulierum genus superabat mollium (certabat
Formaque & proceritate. mente utique ulla cum ea
Illa-

tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter cætera, quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ἡσίας*, ut vocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonii, Pindari, Sophoclis interpres: in quibus præclarissimas quasque mulieres & heroínas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis pro-

Τάων, αἷς θνήτῃσι θνήτοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι.

Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
Τοῖον αἶψ', οἷον τε πολυχρύσε' Ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔον τίσκεν αἰκοί-
την,

Ὡς ἔπω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων, 10

Ἡμὴν οἱ πατέρες ἐθλὸν ἀπέκτανεν, Ἴφι δαμάσσας,
Χωτάμενος περὶ βροσί. λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα
γαῖαν,

Ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακέας Καδμείας.

Ἐνθ' ὄγε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτῇ.

Νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφίμερθε, ἔγάρ οἱ ἦεν 15

Πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι εὖσφύρε' Ἡλεκτρυώνης,

Πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων

Ἡς

proponeret, vel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt ἡοίαι, quod singulæ similitudines ab his vocibus, Ἡ οἷη, inciperent: sicut & in Homeri Βαοτία factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut Ἡοίην posteriores Poætæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebraverit, ut & Homerus Penelopen, & alii alias. Earum igitur Ἡοίῳ fragmentum est, quod

hodie exstat, Scutum Herculis, quo una comparatio earum, quibus totum opus constabat quam plurimis, continetur: itaque & ab Ἡ οἷη, sicut etiam reliquæ, incipit. Et quamvis hoc opusculum magni sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Herculis vocatur, quod ejus præcipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur. Hæc igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a com-
men-

*Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumben-
Cujus & a vertice, & a palpebris nigricantibus (tes-
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atque hæc talis existens, tam animo suum colebat conju-
gem,*

*Perinde ut nulla unquam coluit mulierum mollium,
Quanquam ipsi patrem præstantem occidisset, vi domitum
Ira commotus propter boves: relicta autem ille patria tel-
lure*

*Thebas venit, supplicans scutatis Cadmeis.
Ubi idem habitabat cum veneranda conjuge, (ipfi
Scorsim absque concubitu desiderabili. Non enim licebat
Ante lectum conscendere formosæ Electryonidis,
Quum eadem ultus esset fratrum magnanimorum
Sua*

mendatione Alcmenæ, quæ
Amphitryonem patris inter-
fectorem Thebas secuta est.

* De initio hujus opu-
sculi agit quoque vir qui-
dam doctus in Observat.
Miscell. Tom. I. Vol. III.
p. 81. Mihi non displicet sen-
tentia Clerici, qui existimat,
hæc verba ἢ οἴη continere
ἀπόδειξιν comparisonis, cu-
jus πρότασις cum Poematis
initio perierit. Cum enim
in antecedentibus fuerit τοῖν
μεν, secutum probabile est
τοῖαδε & deinde ἢ οἴη. K.

7. Κουρεάων.) Religio fuit
in versu, qui tam male ha-

beret, mutare quicquam vi-
ris doctis, quod ignorarent
rationes Poëticas. Legen-
dum κουρεάων.

13. Ἐς Θήβας ἰκέτευσε.)
Ἰκετεύειν, hoc loco ζενίζων,
μετοικίζεσθαι ἐπὶ ἑορδαίᾳ. ἰ-
κέτευσε ἰς Θήβας Καδμείας,
nihil aliud est, quam εἰς
Θήβας ἐπὶ ἑορδαίᾳ τὰς Καδ-
μείας ἐπώχιστο: Thebanos
auxilii causa petebat: Vel
Thebas, imploraturus au-
xilium Cadmeorum, pro-
ficiscebatur. Quæ ἰκτεταία
veteribus & ducibus erat
usitatissima.

15. Νόσφιν.) Declarat oc-
casio-

Ἦς αἰλόχῃ, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κώμας
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.

Ὡς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμαίρτυροι ἦσαν. 20
Τῶν οὖν ὅγ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ἔττι τά-
χιςα

Ἐκτελέσαι μέγα ἔργον. ὃ οἱ δίοθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε Φυλόπιδός τε,
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείον-
τες,

Λοκροὶ τ' αἰγχεμάχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
Ἔσποντ'. ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
Κυδίων λαοῖσι πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἀλκην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
Ἀνδράσι τ' ἀλφηστῆσιν ἀρήϊς ἀλκτῆρας φυ-
τεύσῃ.

Ὡς το δ' αἶπ' Ουλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδο- 30
μεύων,

Ἰμείρων Φιλότητος εὐζώνοιο γυναικὸς
Ἐννύχιος τάχα δ' ἔξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖθις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς
Ἐνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
Αὐτῇ μὲν γάρ νυκτὶ τανυσφύρῃ Ἠλεκτρυώνης 35
Εὐνῇ

casionem suscepti belli ab
Amphitryone.

22. "Ο οὐ δίοθεν θέμις ἦεν.)
Vox θέμις hic τὸ ἀναγκαῖον
designat, sicut ex imitatio-
ne Græcorum apud Latinos
sæpe, & præcipue Hora-

tium: *Quicquid corrigere
est nefas*, ὑπὲρ διορθώσασθαι
ἀδύνατον, & per consequens,
ὑπὲρ μὴ καθορθώσασθαι ἀνά-
γκη ἔχει, vel ἀναγκαῖον ἔστι.
Cæterum vox δίοθεν ad jura-
mentum spectat quod præ-
cesserat. Quicunque ergo
jura-

*Sue conjugis, flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atque Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, diique testes facti fuerant.
Quorum ille verebatur iram, festinabatque quam celer-*
vime

*Exequi magnum opus, quod ipsi divinitus incumbibat.
Hunc autem una, cupidi bellique praeliique,
Bæotii equitando insignes, super clypeis spirantes, (scil.*
robur,)

*Locrique cominus pugnantes, & Phocenses magnanimi,
Sequebantur. ducebat autem eos præstans filius Alcæi,
Gaudens tot populis. At pater hominumque deorumque
Aliud consilium texebat in animo, ut Diis pariter
Et hominibus rerum indagatoribus malorum depulsato-*
rem generaret.

Profectus autem ab Olympo est dolum alta mente vol-
vens,

*Desiderans concubitus elegantis mulieris (rursum
Per noctem: celeriterque venit in Typhaonium, unde
Ad Phicium summum accessit prudens Jupiter.
Ubi residens mente versabat divina opera.*

Nam eadem quidem nocte cum pulchra Electryonide

Leſto

juramento se obstringit, il-
lum urget Διὸς θέμις, aut
θέμις διόθεν: quare jusju-
randum, Jovis jurandum
dixerunt veteres.

29. Φυτίσση.) Legitur
etiam Φυτίσση.

32. * Τυφάονιον.) Cum
Typhaonii montis in Boeo-
tia nusquam alibi occurrat
mentio, τιλφώσιον ὄρος au-
tem, mons Tilphosius. Cle-
ricus h. l. pro τυφάονιον le-
gi vult, τιλφώσιον. Sed vi-
de quid pro vulgata asse-
ren-

Εὐνῇ καὶ Φιλότῃτι μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιτρεύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
 Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκατο ὅνδε δόμονδε.
 Οὐδ' οὐ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
 ὦρετ' ἵεναι, πρὶν γ' ἧς ἀλόχῃς ἐπιβήμεναι 40
 εὐνῆς.

Τοῖος γὰρ κραδίην πάθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὡς δ' ὅτ' αἰνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγη κακότητος
 Νέσθ' ὑπ' ἀργαλέης, ἢ καὶ κρατερῷ ὑπὸ δεσμῷ.
 Ὡς ἔα τότε Ἀμφιτρεύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυ-
 πεύσας,

Ἀσπασίως τε Φίλως τε εὐὸν δόμον εἰσαφίκανε. 45
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρὰ κοιτι,
 Τερπόμενος δάροισι πολυχρύσῃς ἱφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμηθεῖσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίσῳ,
 Θήβῃ ἐν ἐπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμᾷ φρονέοντε, (κασσιγνήτω γε μὲν ἦσιν.) 50
 Τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινὸν τε κρατερόν τε, βίην Ἑρακλεΐην.
 Τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινέφει Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆᾶ γε δορυσσία Ἀμφιτρεύωνι.
 Κεκριμένην γενεήν. τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μι- 55
 γείσα.

Τὸν δὲ, Διὶ Κρονίῳνι, θεῶν σημάντορι πάντων
 Ὃς καὶ Κύκνον ἔπεφινεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
 Εὐρε

renda attulerit vir quidam
 doctus in Observat. Miscell.
 Tom. I. Vol. I. pag. 350.
 KREBS.

36. Εὐνῇ.) Sunt exempl.

quae habent Εὐνῇ ἐν Φιλό-
 τητι.

42. * Τπεκπροφύγη.)

Non exprimitur vis harum
 particularum, verbo adjun-
 ctarum

*Leslo & concubitu mixtus est, perfecitque desiderium:
Eadem autem & Amphitryo bellicosus illustris heros,
Perfecto magna opere, rediit domum suam.*

*Neque ille ad famulos & pastores agrestes (Etum.
Perrexit ire, antea quam suæ conjugis conscendisset le-
Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem popu-
lorum,*

*Sicut quando quispiam magno affectu effugit malum
Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
Ita tunc Amphitryo difficili labore exantlato,
Magnoque affectu, lubentique animo domum suam re-
versus est,*

*Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore,
Oblectando se muneribus aureæ Veneris. (ptimo,
Illa autem a Deo pariter compressa, & ab homine longe o-
Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
Haud quaquam similes, (quamquam fratres essent,)
Alterum siquidem deteriorem, alterum autem longe præ-
Magnum ac validum, Herculem. (stantiorem virum,
Hunc quidem compressa a pluviae auctore Jove,
Iphicleum autem hastarum a concussore Amphitryone,
Diversa sobole: alterum quidem, cum viro mortali con-
cumbens. (um:*

*Alterum autem, cum Saturnio Deorum imperatore omni-
Qui & Cygnum occidit, Martis filium, magnanimum.*

Inve-

*starum in interpretatione,
magno affectu effugit, red-
dendum, si quis vix ac ne
vix quidem effugerit, de vi
diversarum particularum,*

*cum verbo compositarum,
cujus rei exempla multa
apud Homerum, agit Lon-
ginus πρὸς Ὀδυσ. Sect. X.
p. 84. Ed. Toll. K.*

Εὖρε γάρ ἐν τεμένει ἑκάστηβόλῃ Ἀπόλλωνος
 Αὐτόν, καὶ πατέρ' ὄν, Ἄρην, αὐτὸν πολέμοιο,
 Τεύχεσι λαμπόμενες, σέλας ὡς πυρὸς αἰθομέ- 60
 νοιο,

Ἐσαότ' ἐν δὶ φρεσὶ χθόνας δ' ἐκτυπον ὤκτες ἵπποι,
 Νύσσοντες χηλῆσι κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδῆει.
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἄρματα δ' εὐποίητα καὶ ἀντυγες ἀμφαράβιζον,
 Ἴππων ἱεμένων κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων, 65
 Ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρήϊον, ἠνίοχόν τε.
 Χαλκῷ δηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ εὐχολέων ἐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γάρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλεΐην.
 Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίῃς 70
 Λάμπεν ὑπαίδεινοιο θεῷ τευχέων τε, καὶ αὐτῷ.
 Πῦρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς εὖν κατεναντίον ὀρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμῃς Ἰολάε;
 Κείνων γάρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες αἰπτοί 75
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιδαροῖσι μέλεσσι.
 Ὃς ἔα τόθ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.

Ἦρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἦ τι μὲν ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχου-
 σιν,

Ἦ λῖτέν Ἀμφιτρύων, ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ Θῆβην 80
 Ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθον εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κτείνας Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἐνέκ' εὐρυμετώπων
 Ἰκετο δ' εἰς Κρεῖοντα, καὶ Ἠνίοχην τανύπεπλον.
 Ὅι ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενας πάντα παρῆ-
 χον,

Ἦ

*Inuenit enim in luco longe jaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius, Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
 Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis; pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis a curribus & pedibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum
 resonabant,*

*Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus egregius;
 Sperans se Jovis filium, strenuum, aurigamque
 Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturum,
 Sed ipsius vota non exaudivit Phæbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit Herculem.*

*Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso; (illi
 Et quasi quidem ignis ex oculis effulgebat. Quis autem
 Sustinuisset mortalis obviam ire
 Præter Herculem & præclarum Iolaum?
 Illorum enim & vis magna & manus invictæ
 Ex humeris natæ erant una cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.*

*O heros Iolaë, mortalium longe carissime omnium,
 Utique in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavit Amphitryo, quoniam bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho urbe bene fundata,
 Postquam occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
 bentes frontes: (stibus.*

*Venitque ad Creontem, & Heniochen longis ornatam ve-
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præ-
 buerunt,*

Ἡ δίκη ἔσθ' ἱκέτησι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μάλλον· 85
 Ζῆε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἡλεκτρυώνῃ
 Ἡ ἀλόχῳ τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
 Γεινόμεθ', ἔτε Φυὴν ἐναλίγκιαι, ἔτε νήμα,
 Σὺς τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τῷ μὲν Φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
 Ὃς προλιπὼν σφέτερόν τε δόμον, σφετέρης τε 90
 τοκῆας,

Ὡς ἔχeto τιμήσων ἀλιτῆμενον Εὐρυθῆα,
 Σχέτλιος· ἥ περ πολλὰ μετεξοναχίζειτ' ὀπίσσω,
 Ἦν ἄτην ἀχέων· ἥ δ' ἐπαλινάγρετός ἐστιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλετ' ἀέθλης.
 ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θᾶσσον ἔχ' ἥνία φοινικέεντα 95
 Ἴππων ὠκυπόδων μέγα δὲ Φρεσὶ θάρσος ἀέζων,
 Ἴθὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων θένος ἵπ-
 πων,

Μηδὲν ὑποδδεΐσας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνου,
 Ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοῖβος Ἀπόλλωνος ἐκατηβέλετο ἀνακτος. 100
 Ἡ μὲν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἀάται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἡ θεῖ', ἥ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος Εὐνοσίγαιος,
 Ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύσται τε πόλιν· 105
 Οἶον

90. Ὃς προλιπὼν.) Multa exemplaria & quædam MSS. pro δόμον hic habent δῶρα, non sine magno fac-
 doque errore: cui tamen
 facillimum erat mederi, vel
 eo modo, quo nos fecimus,

vel sic: Ὃς προλιπὼν δῶμα
 σφέτερον σφετέρης.

92. Σχέτλιος.) Hic etiam
 pro μάλα, e Palat. cod. re-
 posuimus πολλὰ, ut constet
 versus.

Quatenus fas est supplicibus, colueruntq; ex animo magis
 Vivebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniuge sua: moxque nos revoluta anno
 Nati sumus, neque statura similes corporis, neque ingenio,
 Pater tuus & ego: cujus quidem mentem sustulit Jupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneraturus nocentem Eurystheum,
 Infelix. certe multum ingemiscebat postea,
 Culpam suam lugens: sed illa irrevocabilis est.
 Mibi vero Deus difficiles imperavit labores.
 O amice, sed tu celeriter accipe habenas rutilantes
 Equorum alipedum: magnamque mente fiduciam concipi-
 ens, (rum,
 Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equo-
 Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris,
 Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
 Phœbi Apollinis longe jaculantis regis. (nemus
 Enim vero, etiam validus licet existat, tamen exsatu-
 rabitur bello.

Hunc contra allocutus est egregius Iolaus:
 O venerande, certe multum pater hominum atque Deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur civitatem:

I 3

Quem

94. Ἀντίρ.) Pro ἐπὶ τῇ λ-
 λειο, legitur etiam ἐπὶ τῇ λειο.
 MS. Palatin. priori assen-
 titur.

103. ἢ 93.) Ita C. Palat.
 Alii 3 93.

105. Ὁς Θύβης.) Fuit &

Thebe in Ægypto, a Busi-
 ride rege condita, ambitu
 centum quadraginta stadio-
 rum, centum portis insignis.
 Præterea etiam Thebe in
 Bœotia fuit a Cadmo Age-
 noris filio condita, quare

Am-

Οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν
τε

Σᾶς ἐς χεῖρας ἄγασιν, ἵνα κλέος ἐθλὸν ἄρῃαι.
Ἄλλ' ἄγε, δύσσεο τέυχ' ἄρῃαι, ἵφρα τάχιστα
Δίφρα εἰμπελάσαντες, Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε,
Μαρνώμεσθ'. ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱόν, 110
Οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίζεσθαι. ἀλλὰ μιν οἶω
Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
Οἳ δὴ σφι χεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
Φυλόπιδας σῆσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερά θοί-
νης.

Ὡς φάτο. μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληεῖη, 115
Θυμῷ γηθήσας. μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπεν.
καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἦρως ᾧ Ἰόλαε, διοτρεφὲς, ἐκέτι τηλῆ
Ἰσμήνη τρηχέας· σὺ δ', ὥς πάρος ἦσθα δαί-
φρων,

Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαί- 120
την

Πάντη ἀναεζρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν ὥς κε δύνηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνημίδας ὀρεῖχάλκοιο φαιενῆ,
Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε.

Δεύτερον αὖ θάρεκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε
Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἔδωκε 125
Παλαῖς Ἀθηναίη κέρη Διὸς, ὅππότε ἔμελλε

Τὸ

Amphio puris ornavit,
Bacchi & Herculis patria.

116. Θυμῷ.) Nonnulli
codices habent μυθῷ.

114. Φίλτερα.) Palatin.
Φίλτερα.

118. Ἰόλαε.) Nomen pe-
ritissimi aurigæ, quasi di-
cas,

Quemadmodum & hunc mortalem validumque ma-
gnumque

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
Sed age, induere arma Mavortia, ut quam celerrime
Curus inter se committentes, Martis & nostrum,
Decertemus. Quoniam neque intrepidum Jovis filium,
Neque Iphiclidem perterrebit: sed ipsum puto
Mox fugituum duos filios inculpati Alcidae,
Qui prope adsunt, cupientes bello
Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior quam
epulæ.

Sic ait. Arrisit autem fortis Hercules,
Animo oblectatus, admodum enim illi grata dixerat.
Atque ipsum, respondens, verbis volucris allocutus est:
O heros Iolaë, Jovis alumne, non procul etiam hinc
Pugna aspera. Tu vero, quemadmodum antea fuisti bel-
licosus,

Ita & nunc magnum equum Arionem nigricantibus setis
obsitum

Quoquoversum converte, & auxiliare pro eo ac poteris

Sic locutus, ocreas ex Orichalco splendido,
Vulcani inclita dona, tibiis induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum: quem ipsi dederat.

Pallas Minerva filia Jovis, tunc cum cæperat

I 4

Pri-

cas, ἰδὲ τῶν λαῶν, jaculum seu
telum populi.

122. Ὀρεχάλκον.) Ori-
chaleum, æs montanum.
Schol. Hesiodi scribit esse

æs candidum, quod in mon-
tibus inveniat, aut mate-
riam quandam metallicam,
ære pretiosiore.

123. Ἡφαιστῆος.) Vulcani,
que

Τὸ πρῶτον συνέντας ἐφορμήσασθαι αἰέθλας.
 Θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρής ἀλκτῆρα σίδηρον
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῃν δὲ περὶ στήθεσσι Φαρέτρην
 Καββάλετ' ἐξόπιθεν. πολλοὶ δ' ἔντοσθεν οἷσσι 130
 Ῥιγηλοὶ, θανάτοιο λαθιφθόγγου δατῆρες.
 Πρὸθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι
 μῦρον.

Μέσσοι δὲ ξεστοὶ, περιμήκεες. αὐτὰρ ὅπιοθεν
 Μορφνοῖο φλεγύαιο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
 Ἦσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἶλετο 135
 χαλκῷ.

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὖτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 Ἦτ' εἶρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ' γε μὲν σάκος εἶλε πάναιόλον. ἔδ' ἐτις
 αὐτό

Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ἔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέ- 140
 θαι.

Πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπές ἐην, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπόμενον· κυάνε δὲ διὰ πτύχες ἠήλαντο.
 Εἵ

quæ vox quibusdam vide-
 tur orta ex *Tubalkain*, de
 quo Genes. IV. v. 22. sic
 dicta ab ἄπτω accendo, &
 αἰσώω destruo.

130, Καββάλετ'.) Est alia
 lectio, quæ pro δ' ἔντοσθεν,
 ut est in Palat. habet δὲ τοὶ
 ξεστοί.

136. * Ἀδάμαντος.) Notent
 tirones hoc enallages exem-
 plum. Dicendum enim fu-
 erat ἀδάμαντίνην, ut δαιδα-
 λέην. Sed hujus generis
 exempla apud optimum
 quemque obvia. Homer.
Ιλιάδ. ζ. v. 180.

Ἦ δ' ἄρ' ἦν θᾶτον γένος,
 εἰδ' ἀνθρώπων.

Pro

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autem circa humeros malorum depulsores ferrum

Fortis vir : cavam autem circa pectora pharetram

Rejecit in tergum, in hac multæ erant sagittæ

Horrendæ, mortis, vocem eripientis, datrices.

Hæ ab anteriori quidem parte mortem habebant præ-
fixam, & lacrymis madebant :

Mediæ autem politæ erant, longæ : sed a tergo

Nigræ aquilæ contactæ alis

Erant. ille autem validam hastam præfixam ære corri-
puit :

Capiti vero ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variegatam, firmam temporibus adaptatam,

Quæ tutum reddebat caput Herculis divini.

At manibus clypeum accepit varium totum, quem
nemo quisquam

Neque perripisset jaciendo, neque comminuisset, mirum
visu. (ebore,

Nam totus quidem circumquaque gypso, candidoque

Et electro lucidus erat, auroque fulgido

Splendens : cæruleæ laminæ erant ductæ.

I 5

In

Pro ἀνδραγαθῶν, de quo cum non cogitaret Barnesius, ut centena alia in Homero, ita & hoc, Codicibus non addicentibus, mutavit in ἀνδραγαθῶν. K.

ptio. In MS. Palatin. & fere eodem modo. Ald. & Flor. editionibus præfixus est titulus huic versui, Ἀρχὴ τῶν ἀνδραγαθῶν τῆς ἀνείδος, quasi vero præcedentia non pertineant ad idem opus.

139. Χρῶς.) Sequitur jam clypei Herculis elegantissima & admirabilis descri-

143. Κράτα.) Aliis κρα-
τῆς.

148.

Ἐν μέσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος, ἔτι φαί-
τεός,

Ἐμπαλιν ὅσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι δεδορ- 148
κώς.

Τῷ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο σόμας λευκὰ θέν-
των,

Δεινῶν, ἀπλήτων. ἐπὶ δὲ βλοσυροῖο μετώπῃ.

Δεινὴ Ἐρις πατότητο, κορύσσεια κλόνον ἀνδρῶν,
Σχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φων-
τῶν.

Οἵτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἱὶ φέροιεν. 150

Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνας δύνει· αἶδος εἶσιν

Ἀυτῶν ὅσα σφι περὶ ῥινόιο σαπίσης.

Σειρὶς ἀζαλέοιο κελαίνῃ πύθεται αἷη.

Ἐν δὲ προΐωξις τε παλῖωξις τε τέτυκτο.

Ἐν δ' ὁμαδός τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίη τ' ἔδε- 155
ῖται.

Ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμός ἐθύνειον. ἐν δ' ὀλοή κῆρ,

Ἄλῃον

148. * Δεινὴ Ἐρις.) In hac clypei descriptione Cleritus reprehendit duo: primo, quod plures imagines in hunc Clypeum ab Hesiodo fuerint congestæ, quam contineri in eo potuisse verosimile fit. Deinde, quod in eo finxerit αὐτόματα seu res se ipsas moventes. Primam dubitationem jam dudum sustulit Cl. Boivinius in dissertatione de Clypeo Homérico: alteram remo-

vet Robinsonius in notis ad h. l. ita, ut doceat, in harum rerum, quæ se ipsas movere dicantur, descriptione intelligendum esse, ὥσα, ἑταῖρος &c. ita ut Δεινὴ Ἐρις πατότητο significet, calata erat imago contentionis volitantis: cf. virum laudatum ad h. l. K.

153. Κελαίνῃ.) Quidam malunt, μελαίνῃ: eadem tamen significatione.

*In medio autem draconis erat terror, haudquaquam
effabilis,
Retro oculis igne lucentibus tuens.
Cujus & dentibus quidem repletum erat os candican-
tibus,
Sevis, magnis, super terribilem autem frontem
Seva contentio devolitabat, accendens pugnas homi-
num,
Tetra, quæ & mentem exiniebat & præcordia viris
Quicumque bellum adversus Jovis filium gererent.
Quorum & animæ quidem sub terram eunt ad Orcum in-
Ipforum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta, (tro
Sole sub torrido, in nigra putrescunt terra.
In eo autem & propulsatio & vice versa persecutio factæ
erant. (indignatione.)
In eo tumultus, horror, & homicidium ardebant (sc. ira,
In eo contentio quoque, & motus furebant: in eo perni-
ciosa Parca,*

Vi-

154. Εν δὲ) Est hic ὑπο-
τίπνωσις acerrimæ pugnæ.
προΐωξις, q. d. prosecutio,
vel propersecutio: Interpr.
ἐν τῷ τοῖς φησὶν ἦν καὶ προ-
δίωξις καὶ ὁπισθοδίωξις, ὥς τινες
θεοὶ ἐξωγραφεμένας. καὶ γὰρ
οἱ πολέμοι ποτὲ μὲν διώκουσι,
καὶ καλεῖται τῷ τοῖς προΐωξις,
ποτὲ δὲ διώκονται, καὶ καλεῖται
τῷ τοῖς παλίωξις. Igitur πα-
λίωξις est, quum ii qui fu-
gerant, eos, qui fugarant
atque vicerant, versa Mar-

tis alea, insectantur. Huic
loco similis est ille apud
Virg. cum Trojana pubes
pugnæ ciet simulacra sub
armis:

*Inde alios ineunt cursus
aliosque recursus*

Adversis spatiis. - -

*Et nunc terga fuga nu-
dan*, nunc spicula
vertunt*

Insensi &c.

Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεῖτατον, ἄλλον αἵταν,

Ἄλλον τεθνεῶτα, κατὰ μῖθον ἔλκε ποδῶν.

Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὁμοῖσι δαφοίνεσσιν αἵματι Φω-
τῶν,

Δεινὸν δερκομένη, καναχῆσιν τε βεβριθυῖα. 160

Ἐν δ' ὀφίαν κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν ἔτι Φαττειῶν

Δώδεκα. τὰ Φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνδρῶ-
πων,

Οἷτνες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς οὐκ ἔφεραεν

Τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μά-
χοιτο

Ἀμφιτρυωνιάδης. τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔργα. 165

Στίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δρᾶ-
κῃσι

Κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεα,

Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλῆνων ἔσαν, ἠδὲ λεόντων

Ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων τ' ἱεμένων τε,

Τῶν καὶ ὁμιληδὸν σίχες ἦισαν· ἔδδ' ἐν τῷ γε 170

Οὐδέτεροι τρεῖτην· Φρίσσον γε μὲν αὐχένεσσιν
ἀμφω.

Ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῆς, ἀμφὶ δὲ κῆπροι

Δοιοί, ἀπεράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν

Λῆμ' ἀπελείβει· ἔραξ'. οἳ δ', αὐχένεσσιν ἐξερί-
ποιτες,

Κεῖατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέεσσι. 175

Τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέθην, κοτέοντε μάχεσθαι,

Ἀμφότεροι, χλῆναί τε σύες, χαροποί τε λέοντες.

Ἐν

165. Θωῦτά ἔργα.) Sunt
cum Palat. qui legant θαυμα-
τά. Τὰ δὲ δαίετο θωῦτά ἔγ-

γα.) Videtur legisse Diaco-
nus, θαυματά, quod glossa
sua satis declarat.

*Vivum alium tenens recens vulneration, alium autem
illaesum,*

Alium mortuum, per pugnam trahabat pedibus.

*Vestem autem habebat circum humeros cruentam sangui-
ne virorum,*

Savum videns, clamoribusque vehementer strepens.

*In eo autem & serpentum capita saevorum erant, haud
quaquam effabilem,*

*Duodecim; quae per terrefaciebant super terram homines,
Quicumque bellum contra Jovis filium moverent.*

*Quorum & dentium quidem crepitus edebatur, quoties
pugnabat (opera.*

*Amphitryoniades. Haec autem distincta erant miranda
Porro veluti puncta quaedam apparebant saevis draco-
nibus*

Cerulea per terga, denigrataque erant illis maxilla.

*In eo autem & suum greges agrestium erant, atq; leonum
Mutuo se se aspicientium, irascentiumque & ruentium,*

*Quorum etiam turnatim ordines incedebant, neq; vero hi,
Neque illi alteros timebant; horrebant attamen colla,
amborum.*

Juxta enim ipsos jacebat magnus leo, circum autem apri

Duo, spoliati vita, deorsumque ipsis niger

*Cruor destillabat in terram. Ipsi autem, cervicibus dejectis
Facebant mortui sub terribilibus leonibus.*

*At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
Utrique, agrestesque sues, trucesque leones.*

In

167. Κούρεα.) Idem Palat.
& quaedam alia exempl. ha-
bent Κούρεοι.

176. Τοι δ'.) Alii malunt
πόρεόν τε, & irascebantur, seu
incendebantur. & ita Palat.

Ἐν δ' ἦν ὑσμίνη Λαπιθαίων αἰχμητῶν,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνακίᾳ, Δρύαντά τε, Πειρίθοόν τε,
 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρέν τε, Πρῶλοχόν τε, 180

Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήσιον, ὄζον Ἄρηος,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν
 Ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον, ἰδ' Ἀσβάλον οἰωνιστήν, 185
 Ἄρκτον θ', Οὐριόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
 Καὶ δύο Πευκείδας, Περιμήδεά τε, Δρύαλόν τε,
 Ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε συναίικτην, ὥσεί ζωὴ περ ἔοντες,
 Ἐγχεσιν ἠδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
 Ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἔσασαν ἵπποι
 Χρῦσοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος ἔλιος Ἄρης
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, περὶ λέεσσι κελεύων,
 Αἵματι φοινικέεις, ὥσεί ζωὴς ἐναρίζων,
 Δίφρῳ ἐμβεβαώς. παρὰ δὲ Δειμός τε Φόβος τε 195
 Ἐσασαν, ἰέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ Διὸς θυγατρὸς Ἀγελείῃ Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχην ἐθέλεσσα κορύσσειν,
 Ἐγχος ἔχεσ' ἐν χερσὶ, χρυσείην τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις. ἐπὶ δ' ὤχετο Φύλοπιν 200
 αἰνὴν.

Ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσω
 Ἰμαρῶεν κηθάριζεν Λητῆς καὶ Διὸς υἱός

Χρυ-

178. Ἐν δ' ἦν.) Allusit ad pugnam Lapitharum cum Centauris in nuptiis Pirithoi.

186. Ἄρκτον.) Alia exempl. habent Θέριον τε.

189. * Συναίικτην.) Vir quidam

*In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Caneus rex, Dryasque, Piritheusque,
 Hoplesque, Exadiusque, Phalerusque, Prolochusque,
 Mopsusque Ampycides, Titaresius filius Martis,
 Theseusque Ægides, similis immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte contra hos congrega-
 Magnus Petreus, atque Asbolus augur, (bantur,
 Arctusque, Huriusque, nigerque pilis Mimias,
 Et duo Peucida, Perimedes, Dryalusque.
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atque impetum pariter faciebant, perinde ac si vivi
 essent.*

*Lanceisque atque abietibus cominus certabant.
 Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Micronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque vivos spoliaret,
 Currui insistent, juxta autem Pavorque Metusque
 Stabant, gestientes bellum subire virorum.
 Ibidem autem & Jovis filia Agelea Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet ciere.
 Hastam habens in manibus, aureamque galeam,
 Ægidemque circum humeros: gradiebatur autem in præ-
 lium sævum.*

*At erat in eo clypeo & immortalium chorus, in cuius medio
 Dulce personabat Latonæ & Jovis filius*

Aurea

dam doctus in Observatt. busdam Codd. ουαίην.
 Miscell. Tom. I. Vol. I. KREBSIUS.
 p. 416. mallebat ex qui- 202. (Ιαργόν.) Deest for-
 tasse

Χρυσείῃ Φόρμιγγι θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος.
 Ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπείρητος ἔσφαινώτα,
 Ἀθανάτων. Ἐν αἰῶνι θεαὶ δ' ἐξήρχον αἰοιδῆς 205
 Μῆσαι Πιερίδες λιγυῖ μελπομέναις εἰκυῖαι.
 Ἐν δὲ λιμὴν εὖορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐτέτυκτο πανέφθε κασσιτέροιο,
 Κλυζομένω ἵκελος· πολλοί γε μὲν ἀμμέσον αὐτῇ
 Δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύονον ἰχθυόοντες, 210
 Νηχομένοις ἵκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
 Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθόινον ἔλτοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκειοι τρέον ἰχθύες· αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
 Ἦτο ἀνὴρ αἰλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον, ἀποβρίψοντι ἑοικώς. 215
 Ἐν δ' ἦν ἡνύκομε Δαναΐης ἱέκος ἱππότα Περσεύς,
 Οὗτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, ἔθ' ἐκάς
 αὐτῇ.

Θαῦμα μέγα φράσσαι· ἐπεὶ ἔδαμῃ ἐσήρικτο.
 Τῷ γάρ μιν παλάμαις τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Χρύσειον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πλερίεντα πέδιλα. 220
 Ὡμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
 Χάλκεον ἐκ τελαμῶνος, ὃ δ' ὥς τε νόημ' ἐπο-
 τᾶτο.

Πᾶν δ' μετὰ φρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρης

Γορ-

tasse articulus, ὃ ante Λητῆς,
 vel simile quippiam, ad ex-
 plendum versum; non ali-
 ter tamen Palat.

203. Θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀ-
 λυμπος.)Scribendum omni-
 no existimo: θεῶν δ' ἔδος
 ἄγνυτ' Ὀλυμπος. Græcis ἄ-

γνυδαί, Latinis frangere,
 est ἡχώ τινα ἀποτελεῖν, so-
 pitum edere. Unde *fracti*
fluctus Horatio dicuntur.
 Et ne quis dubitet, infra
 dicitur περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο
 ἡχώ. ubi Diaconus inter-
 pretatur: ἐκλάτο ἢ ἡχώ,
 sicut

*Aurea cithara. Deorum autem sedes resonabat Olympus
Ibi & cætus, circum autem splendor immensus fusus erat
Immortalium. In certamine Deæ autem incipiebant can-
Musæ Pierides, suave canentibus similes.* (tum

*In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
Rotundus factus erat purissimo e stanno,
Inundanti similis: multi vero per medium ipsius
Delphines hac utque illac ferebantur piscibus inhiantes,
Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argenti delphines, depascebant muros pisces.
Sub his ærei trepidabant pisces, sed in ripis
Sedebat vir piscator observans; habebat autem manibus
Piscinum rete, projecturo similis.*

*In eo autem & pulchricomæ Danaës filius eques Perseus,
Neque quidem contingens clypeum pedibus neque longe
separatus ab illo:* (tur.

*Miraculum magnum dictu: quoniam nusquam niteba-
Ita enim ipsum manibus fecerat inclitus Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris autem circa cum nigro capulo nigra ensis
pendebat*

Æreus de loro: ipse autem velut cogitatio volabat.

Totum autem tergum ejus tenebat caput sævi monstri

Gor-

sicut hoc loco, ἄγχι ὁ λυμ-
ον, nihil aliud est.

204. * "Ολβος.) Cleri-
cus legi mallet ὄχλος, con-
jectura satis infelici. ὄλβος
h. l. denotat felicissimam il-
lam Deorum conditionem,
quæ εὐδαιμονία alias dici-

tur. Sensus est: Circum-
fusa erat immensa beati-
tudo, sive, immensa pompa,
splendor. K.

216. 'Εν δ' ἤν.) Perseum
clypeo antevolantem fin-
git.

222. Χάλαρον.) Quædam
K exempl.

Γοργῆς ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θέε, θαῦμα
ιδέσθαι,

Ἄργυρῇ θύσανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοὶ 225

Χρῦσειοι. δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἀνακτος

Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.

Αὐτὸς δὲ σπένδοντι καὶ ἐρρίγοντι εἰκῶς

Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνετο. ταῖ δὲ μετ' αὐτὸν

Γοργόνες ἀπλητοὶ τε καὶ ἐφαταὶ ἐρρώοντο, 230

Ἰέμεναι μαπέειν. ἐπὶ δὲ χλωρῇ ἀδάμαντος

Βαινυστέων ἰάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ

Ὅξεα καὶ λιγέως ἐπὶ δὲ ζώνησι δράκοντε

Δοιῶ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτάοντε κάρηνα.

Λίχμαζόν δ' ἄρα τώγε. μένει δ' ἐχάρασσον 235

ὀδόντας,

Ἄγρια δερκομένῳ. ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι

Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

Ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.

Τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκῆων

Λοιγὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ πρᾶθ' ἐν μεμαῶτις. 240

Πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες

Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναῖκες εὐδμήτων ἐπὶ πύργων

Χάλκεον ὀξύβοων. κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειαῖς,

Ζωῆσιν ἱκέλαι, ἔργα κλυτὰ Ἥφαιστοι·

Ἄνδρες δ' οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας ἴε μέμαρπον, 245

Ἀθρόοι ἔκτροθεν πυλέων ἔσαν, αἶν δὲ θεοῖσι

Χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι

Δειδιότες. τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐλῆς

Κῆ-

exempl. habent, νόημα πο-
τατο. Palat. νόημ' ἐπ' αὐτο.

227. Κεῖτ'.) Orei galeam
invisibilem facit.

Gorgonis. ipsum autem caput pera erat inclusum, mirum
 Argentea, funbriaque dependebant lucida (visu,
 Aurea, sava autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem gravem habens.
 Ipse autem fugienti & formidanti similis
 Perseus Danaides currebat. post ipsum vero
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant.
 Cupientes ipsum apprehendere: in pallido autem chalybe
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & tinnulum quippiam: in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, incurvantes capita.
 Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentibus,
 Crudele tuentes. supra sava autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror, ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes,
 Hi quidem a sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellentes: illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem jacebant, plures autem etiam pugnam
 cientes
 Dimicabant. mulieres autem in bene constructis turribus
 Vehementer acute clamabant, lacerabanturque genas,
 Vivis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem affecuti
 Conferti extra portas ibant, sursumque Diis (erant,
 Manus tendebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi autem contra pugnam conferebant, post
 ipsos autem

Par-

242. Μαράνθ.) Quidam
 legunt ἀπὸ πύργων.

245. Ἄνδρες.) Alii malunt
 γῆρας τ' ἐμείμασθον.

Κῆρες κυάνεαι, λευκὰς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 Δεινωτοί, βλοσυροί τε, θαφρινοί τ' ἀπλητοί τε 250
 Δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' αἶρ' ἱέντο
 Ἄϊμα μέλαν πίεον· ὃν δὲ πρῶτον μεμάποιεν
 Κείμενον ἢ πίπτοντα νεέτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλας. ψυχὴ δ' αἰδὸς δε κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυάενθ'. αἰ δὲ φρένας εὖτ' ἀρέ- 255
 σάντο

Ἄϊματος ἀνδρομέε, τὸν μὲν εἰπτασκὸν ὀπίσσω,
 Ἄψ δ' ὄμμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὐτίς ἰῆσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέσασαν. ἡ μὲν ὑφῆσ-
 των,

Ἄτροπος, ἔτι πέλεν μεγάλη θεός, ἄλλα καὶ ἔμ-
 πης

Τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερέης τ' ἦν, πρε- 260
 σβυτάτη τε.

Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δαμνεῖαν ἔθεντο.
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Πάρ δ' Ἀχλὺς εἰσήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 Χλωρὴ, αὐσαλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα, 265
 Γενοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑπῆσαν.
 Τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἶμ' ἀπελείβετ' ἔραζε, ἡ δὲ ἀπλητον σεσαρυῖα
 Εἰσήκει. πολλὴ δὲ κόνις κατενύνοθεν ὤμους,
 Δαίκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὐπυργὸς πόλις 270
 ἀνδρῶν.

Χρύ-

252. Αἶμα.) Legitur etiam melius fuit versus. Et
 μαῖρποιεν, sed cum μεμάποιεν supra etiam est λέμεναι μα-
 πίας.

*Purca nigra eandidis crepantes dentibus,
Torva terribilesque, cruentaque, inaccessaque
Certamen habebant de iis, qui cadebant. omnes enim
cupiebant*

*Cruorem nigrum bibere, & quem primum forte ceperant
Jacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
Injiciebant ungues magnos. animaque ad Orcum obibat,
Tartarum in frigidum. illa autem praeordia postquam
exsatiassent*

*Sanguine hominis, ipsum quidem abjiciebant post tergum,
Retro autem in tumultum & stragem festinabant ite-
rum ire.*

*Clotho & Lachesis ipsis astant, atque paulo minor
Atropos: neque enim erat magna Dea: sed tamen
Aliis quidem praestantiorque erat, & aeo grandissima.
Omnes autem circa unum virum pugnam acerbam inste-
tuerant: (sentes.*

*Sevoque modo seipsas mutuo aspiciebant, oculis succen-
Inter se autem ungues manusque audaces conferebant.
Juxta autem & Tristitia stabat, arumnosu & gravis,
Pallida, aridaque, fame exhausta,
Crassis genibus: longique ungues a manibus prominebant.
Hujus quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autem
Cruor destillabat in terram, ipsa autem terribiliter den-
tes stringens*

*Stabat, multusque pulvis constraverat ei humeros,
Lacrymis humida. Juxta autem turrita civitas hominum.*

K 3

Aurea

*παιρ. & vers. 304. ἱεμενος
ματιαν.*

259. "Ατροπος.) Vel, ἀδ.
ἀπὸ ἡγῆ, ut Palat.

276.

Χρῦσαι δὲ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι
Ἑπτὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χε-
ροῖς τε

Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρεθ' ἐπ' ἀπῆνης
Ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα. πολὺς δ' ὕμέναιος ὀρώρει.
Τῆλε δ' ἀπ' αἰδομένων δαΐδων σέλας εἰλύ- 275

Φαζε

Χερσὶν ἐνὶ δμῶων, ταὶ δ' ἀγλαΐη τε θαλυῖαι
Πρόθ' ἔκιοι, τοῖσιν δὲ χεροὶ παίζοντες ἔποντο.
Τοὶ μὲν ὑπαὶ λυγυρῶν συρίγγων ἴεσαν αὐδὴν
Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων, περὶ δὲ σφισιν ἀγνύλο ἦχα.
Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα. 280
Ἐκθεν δ' αὖθ' ἑτέραθ' νεοὶ κώμαζον ὑπ' αὐλῶ,
Τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῆ.
Τοί γε μὲν αὖ γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἑκάστος
Πρόθ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θαλῖαι τε χοροὶ τε
Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ προπᾶροιθ' ἐπὶ 285
ληος

Νῶθ' ἔππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' αἰρατῆρες
Ἦρεκον χθόνα δῖαν, ἐπισολαΐδην δὲ χιτῶνας
Ἐσάλατ'. αὐτὰρ ἦν βαθυὸν λήϊον. οἷγε μὲν
ἡμῶν

Αἰχμῆς ὀξεῖησι κορωνιόωντα πέτηλα,
Βριθόμενα σαχύων, ὥσ' ἐ Δημήτερος ἀκτὴν. 290
Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλπεδανοῖσι δέον, καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ.
Οἱ

276. Χερσὶν.) Vel ἀγλαΐ-
αις, ut idem liber.

289. Αἰχμῆς.) Nonnulli
codices habent κορωνιόωντα,

q. d. fastigiatos culmos. In-
terpr. ἐαβδῶδη, καὶ δι' ἐνκαρ-
πίαν εὐογκά.

291. Οἱ δ' ἄρ' ἱν.) Pro ἔπε-
πλον

*Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adaptatæ
Septem portæ, hominesque in voluptatibus & choreis
Obletationem capiebant. Alii siquidem fabrefacto in
curru (tur.*

*Ducebant viro uxorem, multusque hymenæus excitaba-
Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat
In manibus famulorum. Mulieres autem venustate flo-
Præibant, quas chori saltantes sequebantur. (rentes
Atque hi quidem canoris tibiis mittebant cantum
Ex tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur echo.
Illa autem ad cytharam ducebant chorum amabilem,
Inde rursus ex alia parte juvenes comessabantur ad
fistulam:*

*Alii quidem contra ludentes saltatione & cantu,
Alii autem contraridentes. Sub tibicine autem singulî
Procedebant, totamque civitatem lætitiæ choreæque
Voluptatesque tenebant. Alii autem rursus extra civi-
tatem*

*Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem
Proscindebant terram bonam, ornateque tunicas
Succinctas habebant: sed erat magnus ager, segetibus
consitus, ubi alii quidem metebant*

*Mucronibus acutis incurvos culmos,
Gravidos spicis, veluti Cereris donum, (aream:
Alii autem in manipulos ligabant & projiciebant in*

K 4

Rur-

πλον Palat. & alii legunt
ἐπιπλον.

* ἐπιπλον.) Secutus sum
lectionem Robinsonii, a

Grævio jam ex Codd. ex-
hibitam ἐπιπλον, quod ve-
teres Critici exponunt, ἐξέ-
τασαν ἐπὶ τὴν ἄλω, extendē-
runt

Οἱ δ' ἐτρεύγων οἶνας, δρεπάνους ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητήρων.
Λευκὰς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλαν ἀπὸ ὄρ-
χων,

Βριθόμενων Φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν. 295
Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάρας ἐφόρουν. παρὰ δὲ σφισιν
ὄρχος

Χρῦσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο)

Σείόμενος Φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.

[Τῷ γε μὲν ἐν παίζονταί ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος]

Βριθόμενος σταφυλῇσι μελάνθησάν γε μὲν 300
αἶδε.

Οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν. οἱ δ' ἐμάχοντο

Πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν

Ἄνδρες θηρευταὶ, καὶ καρχαρόδοντες κύνη προ,

Ἰέμενοι μαπέειν, οἱ δ' ἰέμενοι ὑπαλύξαι

Παῖρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἶ- 305
θλοῖς

Δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. εὐπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων

Ἠνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἱππες,

Ῥυτὰ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπιμροτέοντα πέτοντο

Ἄρματα κολλήεντ', ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὖτευν.

Οἱ μὲν ἄρ' αἰδίδιον εἶχον πόνον. ἔδῃ ποτέ σφιν 310

Νίκη ἐπηνύθη, αἶψ' ἀκριτον εἶχον αἶθλον.

Τοῖσι δὲ ἢ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς αἰγῶνος,

Χρῦσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.

Ἄμ-

tunt manipulos in area.

Qui vulgatam ἐπιπλον tu-
entur, exponunt, arcam s.
horreum implent. K.

293. Οἱ δ' αὖτ.) In hoc

& quarto deinceps versu
pro ἰς ταλάρας est in non-
nullis

Rursum alii vindemiabant vineas, falces in manibus habentes. (ceptos,

*Alii autem in calathis ferebant a vindemiatoribus ac-
Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,
Gravidis foliis, & argenteis capreolis.* (tium

*Alii rursus in calathis portabant, juxtaque ipsos ordo vi-
Aureus erat (incluta opera prudentis Vulcani)*

Agitatus foliis, & argenteis perticis.

[*Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque*
Oneratus uvis, quæ ipsæ nigrae erant.

*Alii quidem calcabant in lacu, alii hauriebant, alii au-
tem dimicabant* (tur

*Pugnis, & luctando: alii vero alipedes lepores venabant-
Viri venatores, & serratis dentibus canes duo ante ipsos,
Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.*

*Juxta ipsos autem & equites habebant laborem, proque
præmiis* (curribus

*Certamen habebant & pugnam. bene junctis autem in
Auriga stantes immittebant veloces equos,*

Habenas laxantes, illi autem subsultantes volabant

Curvus compacti, rotarumque modioli valde resonabant.

*Illi quidem igitur perpetuum habebant laborem, neque
enim dum ipsi*

Victoria expedita erat, sed anceps habebant certamen.

*Ipsis autem etiam propositus erat magnus tripus in stadio,
Aureus, incluta opera prudentis Vulcani.*

K 5

Cir-

nullis codicibus, in ταλά-
ποις.

sus Grævio videtur irre-
ptitius. K.

304. Ἰέμενος.) Legitur in

299. * Τῷ γε.) Hic ver-

Palatin. ἀπαλύξαι.

Ἀμφὶ δ' ἵτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἔοικώς·
 Πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ' 315
 αὐτὸν

Κύννοι ἀερσιπότεαι μεγάλ' ἤπυνον· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ· παῖρ δ' ἰχθύες ἐκλονέοντα,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, ἔθια βελαῖς
 Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος 320
 υἱός

Πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ' ἱππεῖς θόρε δῖφρε,
 Εἵκελος ἀεροφοῖ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βιβάς· τῷ δ' ἡνίοχος κρατερός· Ἰόλαος
 Δίφρε ἐπεμβεβαώς ἰσύνετο καμπύλον ἄρμα.
 Ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις 325
 Ἀθήνη,

Καὶ σφέας θαρσύνεσθ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Χαίρετε Λυγγῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο,
 Νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὑμῖν δίδοι, μακάρεσσιν αἰνέσ-
 σων.

Κύννον τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦ-
 σαι.

Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν. 330
 Εὖτ' ἂν δὴ Κύννον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρῃς,
 Τό μὲν ἔπειτ' αὐτῷ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖα·
 Αὐτὸς δὲ βροτολογὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας,
 Ἐνθά κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, εἴθ' ἐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ. 335
 Ἀψ

326. Καὶ σφέας.) Alias
 φωνάσας.

330. Ἄλλο.) Legitur e-
 tiam, Ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερῶ.

Circa extremam autem oram manabat Oceanus, inun-
danti similis.

Totum autem continebat clypeum variegatum, per ipsum
autem

Cygni altivolantes magnum clangebant, qui illic multi
Natabant in summa aqua. juxta autem pisces lasci-
viebant,

Mirum visu etiam Jovi gravitonanti, cujus consiliis
Vulcanus fecit clypeum magnumque validumque,
Aptans manibus, quem quidem Jovis fortis filius
Factabat facile: equestrem autem affiliit in currum,
Similis fulguri patris Jovis, ægida tenentis.

Leviter irigrediens: huic autem auriga fortis Iolaus,
Bigis insistens regebat curvum currum.

Prope autem ipsis advenit Dea cæsis oculis Minerva,
Atque ipsos confirmans verbis volueribus alloquebatur:
Salvete Lyncei progenies longe inclyti,
Nunc itaque Jupiter robur vobis dat, is, qui bentis im-
perat,

Cygnumque interficere, & inclyta arma ejus despoliare.
Sed tibi aliud verbum dicam, multo fortissime mortu-
lium.

Postquam jam Cygnum dulci vita spoliaveris,
Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius:
Ipsæ autem homines perimentem Martem accedentem ob-
servans,

Ubi nudatum clypeo variegato
Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro;

Re-

333. Αὐτός.) Quædam ex- habent, ἐπὶ τῷ πρὸ ἐπὶ-
emplaria, inter quæ Palat. οὐκ.

344.

* Ἀψ δ' ἀναχάσσεσθαι, ἐπεὶ ἔνυ τοι αἰσιμόν ἐστιν
Οὐθ' ἵππῳ ἐλέειν, ἔτε κλυτὰ τεύχεα τοιοῖο.

Ὡς εἰπὼς ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖε θεάων,
Νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα
Ἑσσυμένως. τότε δὴ ῥα διόγνητος Ἰόλαος 340
Σμερδαλέον θ' ἵππαισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμο-
κλῆς

Ρῖμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίῳ.
Ἐν γάρ σφιν μένος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰγίδ' ἀνασσεύσασα. περισσινάχιζε δὲ γαῖα.
Τοὶ δ' ἄμυδις προγένοντ' ἄελοι πυρὶ ἢ θυέλλῃ, 345
Κύνος θ' ἵππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος αὐτῆς.
Τῶν θ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπεναντίοι ἀδελήλοισιν
Ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δὲ σφιν ἄγνυτο ἡχώ.
Τὸν πρότερον προσέειπε βίη Ἡρακλεΐη.

Κύνε πέπον, τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας 350
ἵππῳ,

Ἄνδράσιν, οἳ τε πόνε καὶ οἰζύος ἰδρίες εἰμέν;
Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον εὖξοον, ἠδὲ κελυῖθε
Εἴκε παρὲξ ἵεναι. Τρηχῖνα δὲ τοι παρελαύναι
Ἐς Κήυκα ἀνακταῖ· ὁ γάρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνος προβέβηκε. σὺ δ' εὖ μάλα οἶδαι 355
καὶ αὐτός.

Τῷ γάρ ὀπυῖεις παῖδα Θεμιστόνην κυανῶπιν·

Ὡ πέπον. ἔμην γάρ τοι Ἄρης θανάτοιο τελευτὴν
Ἄρκε-

344. Αἰγίδ'.) Περισινάχιζε-
σε, idem eod.

355. * Προβέβηκε.) Red-
dendum: *Trachinem in-*
perio suo tenuit, ἔτι ἀδύ-

tener. Hæc genuina est hui-
jus Temporis vis; sic apud
Homer. *Ιλιάδ. α. v. 37. ὃς*
χρύσῃ ἀμφιβέβηκας, qui
Chrysen tenuit es, ἔτι ἀδύ-

*Retroque te recipe, quoniam tibi fas non est
Neque equos capere, neque incluta arma illius.*

*Sic locuta, in currum ascendit diva Dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam tenens
Celeriter. Tunc igitur generosus Iolaus
Horrendum equos increpuit. illi autem a comminatione
Leviter ferebant celerem currum, pulverem cientes per
campum.*

*Nam ipsis animum addiderat Dea cæsis oculis Minerva,
Ægide concussa. ingemiscebat autem circumquaque tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, sive procellæ,
Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis bello.
Horum equi deinde obviam sibi mutuo facti
Acutum hincivere, circaque ipsos resonabat echo.
Atque hunc prior alloquebatur Hercules:*

*Cygne ignave, cur nobis immittis veloces equos,
Viris, qui laboris & ærumnæ experti sumus?
In diversum age currum bene politum, atque e via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & majestate
Trachinis imperium tenet. Tu vero satis hoc scis etiam
ipse:*

*Ejus enim connubio tenes filiam Themistondem nigricu-
lam.*

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium

Pro-

*rueris. Ad quem locum di-
gnus est, qui legatur accu-
ratissimus Clarcus. K.*

*In Solonis legibus oppone-
bantur. βίαν (male legitur
βίαν) & ὀπνίαν. Hefych.
βίαν τὸ βίω μίγνυδαν, τὸ δὲ
κατὰ νόμον ὀπνίαν.*

356. Τὸ γὰρ ὀπνίαν παῖδα.)

364.

Ἀρκέσει, εἰ δὴ νῶϊ συνοισόμεθα πτολεμίζειν.

Ἦδη μὲν τέ ἐ Φημί καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι

Ἐγχεος ἡμετέρου, ὃν ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόεντος 360

Ἀντίος ἔση ἐμεῖο, μάχης ἄμοτον μενεαίνων.

Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δρεὶ τυπαῖς ἤρῃσατο γαίῃ,

Οὐταμένιν σάκεος τὸ δὲ τέτρατον, ἤλασας
μηρόν,

Παντὶ μένει σπυῖδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραζα·

Πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὀρμῇ. 365

Ἐνθα καὶ δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,

Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα Κύκνος εὐμμελὴς ἐμενοίνα

Τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματα ἵππου.

Δὴ τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' 370
ἐπὶ γαῖαν

Παῖς τε Διὸς μεγάλου, καὶ Ἐνυαλίῳ ἀνακτος.

Ἠνίοχοι δ' ἐμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.

Τῶν δ' ὑποσσευομένων κανάχιζε ποσ' εὐρεῖα χθών,

Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῳ

Πέτραι ἀποθρώσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέ- 375
σωσι,

Πολλὰ δὲ δρεὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δὲ τε πεῦκαι,

Αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν

Ῥίμφα κυλινδομένων, εἰως πεδίον δ' ἀφίκωνται.

Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.

Πᾶ-

364. Παντὶ.) Notandum est hic σάκος poni priorī longa, ut & infra vers. 461. quum tamen alibi soleat Hesiodus alios Poëtas in corripienda illa syllaba sequi.

* Causa, quare prima in σάκος produci possit, est in τῷ κ. quod quoniam pronuntiando quodammodo duplicatur, præcedentem syl-

*Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur pugnando.
Jam ipsum quidem ajo ante quoque aliquoties pericu-
lum fecisse*

*Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenosa
Adversus stetit mihi pugnam insatiabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus sustinuit se terra.
Vulnerato clypeo: quarto autem transadegi femur ejus,
Omnibus visibus incumbens, magnumque illius clypeum
perforavi.*

*Promus autem in pulveribus humi prostratus cecidit
hastæ impetu.*

*Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,
Manibus sub nostris relictis spoliis cruentis.*

*Sic dixit: at Cygnus bellicosus haudquaquam volebat
Huic obtemperans retinere trahentes currum equos.*

*Ac tunc a bene compactis bigis desilierunt celeriter in
Et Jovis filius magni, & Enyalii regis. (terram,
Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.*

*Illis autem irrudentibus sonitu pedum concitata est la-
Ut autem ab alto vertice montis magni (ta terra.*

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multæque quercus alticomæ, multæ item piceæ

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore.

Tota

syllabam efficit longam,
quod ipsum quoque de
litteris μ , π , ρ & aliis est
notandum, de quo cum
viri docti non cogitarent,
sæpe sunt lapsi. K.

372. Ἡρώχοι.) Scribe cum
Palat. Ἡρώχοι.

374. Ὡς δ' ὄτρ.) Compa-
ratio hæc est Homero fre-
quens.

Πᾶσαι δὲ Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ' Ἴα- 380
ωλκός,

Ἄρνη τ', ἠδ' Ἑλίην, Ἄνθρα τε ποιήσσαι,
Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰάχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
Θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' ἐρανόθεν ψιῖδας βάλεν αἵμα-
τοέσσας,

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσείῳ παιδί. 385
Οἷος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
Καίπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
Ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγαι δέ τε λευκὸν ἰδόντα
Δοχμῶθεις, ἀφρὸς δέ περὶ σῶμα μασιχόωντι
Λαίβεται, ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι 390
εἴκτην,

Ὁρθαὲς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας, ἀμφὶ τε
δειρήν.

Τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεύς θόρε δίφρε.
Ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
Ὅζω ἐφεζόμενος θέρους ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
Ἀρχεται, ὥς τε πόσις ἢ βρώσις θῆλυς ἐέρση, 395
καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἠῶος χέει αὐδὴν
Ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε χρεὼ Σείριος ἄζει.
Ἦμος δὲ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
Τῆς τε θέρει σπείρῃσιν, ὅτ' ὄμφακες αἰόλονται,
Οἷα Διώνυσος δῶκ' ἀνδράσι χάριμα καὶ αἰ- 400
χθος

τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ὡς δὲ λέοντες δύο, ἀμφὶ κταμένης ἐλαίφοιο

Ἄλλῃ-

*Tota autem Myrmidonum civitas, celebrisque Iacolcus,
Arneque, & Helice, & Anthea herbosa,
Præ voce utriusque valde resonabant. Illi autem cum
clamore*

*Mirando congressi sunt. magnum autem insonuit pru-
dens Jupiter,*

*Et a cælo guttas dimisit sanguinolentas,
Signum id ponens bello suo multum confidenti filio.
Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
Aper dentes habens exsertos fertur impetu ad pugnan-
dum*

*Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem
Incurvatus, spuma autem circa os mandenti
Destillat, oculique ipsi igni splendenti similes sunt,
Erectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
Talis similis Jovis filius ab equestri desiliit curru,
Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
Ramo infidens, æstatem hominibus canere
Incipit, cujus & potus & cibus herbas vegetans ros est
Atque per totum diem, & mane fundit vocem
Æstu in gravissimo, quando corpus Sirius exsiccat,
Quando item & milio aristæ surgunt,
Quæ æstate seminant, cum uvæ acerba colorem
mutant,*

*Qualia Bacchus dedit hominibus in letitiam & laborem;
Eo tempore pugnabant, multis autem tumultus excita-
batur.*

Ut autem leones duo, pro occisa cerva

Sibi

Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ἐπὶ σφέας ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων.
 Οἶδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλο- 405
 χεῖλαι,

Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθην
 Αἰγὸς ὀρεσσιόμυς ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 Πίονος, ἣν τ' ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήϊος ἀνὴρ
 Ἴω, ἀπαὶ νευρῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλῃ
 Χώρῃ αἰδρεῖς ἐών· οἱ δ' ὀτραλέως ἐνέησαν, 410
 Ἔσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγ-
 χος.

Οὐδ' ἔρρηξεν χάλκιν. ἔρυτο δὲ δῶρα Θεοῖο. 415
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὲ βίῃ Ἡρακλῆει
 Μεσσηγύς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῷ
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπένερθε νεικίῃ
 Ἥλας ἐπιπρατέως· ἀπὸ δ' ἀμφω κέ, σέτενον γε
 Ἀνδρσφόνος μελὶν. μέγα γὰρ θένεσσι ἵμπεσσι 420
 Φωτός.

Ἥριπε δ', ὥς ὅτε τις δρυὸς ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἥλιδας, πληγείσα Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 Ὡς ἔριπ. ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τεύχεα ποίκιλα
 χαλκῷ.

Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός,
 Ἀυτὸς δὲ βροτολογγὸν Ἄρην ἐπίοντα δοκεύσας, 425
 Δει-

415. Οὐδ'.) Scholiastes
 Græcus Tzetzes scribit, Se-
 leucum quendam legere

χαλκός, ut de hasta intel-
 ligatur, nam scutum, in-
 quit, non erat æneum.

*Sibi mutuo irati, in se ipsos impetum faciunt,
Sevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur den-
tium;*

*Atque ut vultures incurvis unguibus, repandis rostris
Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
Capra montivaga gratia, aut fera cerva
Pinguis, quam interfecit jaculando juvenis vir,
Sagitta e nervo emissa: ipse autem vagatur alio loco
Loci ignarus existens. at illi celeriter animadverterunt,
Certatimque pro ea pugnam acrem instituerunt:
Sic & hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
Ibi sane Cygnus quidem potentis Jovis filium
Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,
Neque tamen perrupit æs: defendebant enim dona
Dei.*

*Contra autem Amphitryonides Hercules,
Inter galeam & clypeum hasta longa
Cervicem nudatum celeriter infra mentum
Percussit valde, ambosque detondit tendones
Homicida lancea, valde enim robustus inciderat vir.
Cecidit autem, veluti cum quercus aliqua, aut cum rupes
Excelsa, icta Jovis fumanti fulmine:
Sic cecidit. circum ipsum autem resonabant arma va-
riegata ære,
Atque hunc quidem ibi reliquit Jovis ærumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem ob-
servans,*

Sæ-

423. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχαι &c.) λυτελής. Nec discedit mul-
Τεύχαι ποικίλα sunt, sicut tum Diaconus, qui interpr.
Terentio vesti varia, ἢ πο- πεκαλωπισμένα ἐν χαλαρῷ.

Δεινὸν ὄρῳ ἔσσοισι, λέων ὥς σώματι κύρσας,
 Ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 Σχίσσας ὅττι τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπῆύρα.
 Ἐμμενέως δ' ἄρα τῷ γε κελευσινὸν πῆμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσοις δεινὸν, πλευραῖς τε καὶ ὤμῃς 430
 Οὐρῇ μασιγῶν, ποσσὶ γλάφει· ἔδῃ τις αὐτῷ
 Ἐτλη ἔς ἅντα ἰδὼν χερσὶν ἔλθειν, ἔδῃ μάχεσθαι
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσῃ Ἀρης· ἐπὶ φρεσὶ θάρσος ἀέζων
 Ἐσσυμένως. ὃ δὲ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμε 435
 νος κῆρ.

Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαὶ μεγάλῃ πέτρῃ πρηῶνος ὄρεσσε,
 Μακρὰ δ' ἐπιθρῶσκεσσα κυλινδεται, ἡ δέ τε ἡχῇ
 Ἐρχεται ἔμμεμαυῖα, πάγος δὲ οἱ ἀντεβόλησεν
 Ὑψηλός, τᾷ δὲ συνενέικεται, ἔνθα μιν ἴχει. 440
 Τόσση ὃ μὲν ἰαχῇ βρισάρεματος ἔλιος Ἀρης
 Κεκλήγως ἐπόρεσεν· ὃ δ' ἔμματα πῆλός ὑπέδεκτο.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κέρη Διὸς αἰγιοόχοιο
 Ἀντίῃ ἤλθεν Ἀρης ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
 Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἔπεα πτερόεντα προσ- 445
 ηύδα·

Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερόν καὶ χεῖρας
 ἀάπτεις.

Οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡρακλέα κτείναντα Διὸς θρασυκαρδίου υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴσασ' ἐμῷ.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' Ἀρεως μεγαλήτορα 450
 θυμὸν.

Ἀλλὰ

*Sæuum videns oculis, ut leo corpus forte nactus,
 Qui admodum accurate pelle validis unguibus
 Dissecta, quam celerrime dulcem vitum abstulit:
 Alacriter autem hujus nigrum expletur cor,
 Ac castis intuens oculis sæuum, costusque & humeros
 Cauda flagellans, pedibus fodit; neque quisquam ipsum
 Sustinet ex aduerso aspiciens prope ire, neque pugnare.
 Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis bello.
 Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens.
 Celeriter. Ille autem prope venit afflicto corde.
 Utrique autem cum clamore alter alterum invaserunt.
 Ut autem, quando a magno rupes cacumine præcipi-
 tans,*

*Et in longum delata saltu voluitur, fragorque
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius fit
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:
 Tanto ille fremitu currum gravans perniciosus Mars
 Vociferans irruit; ille autem prompte venientem ex-
 cepit.*

*Porro Minerva filia Jovis agida tenentis.
 Obuiam venit Marti, tenebrosam habens ægidem,
 Sæva autem torve intuens verbis volucris allocu-
 ta est:*

*Mars, inhibe animos ingentes & manus invictas.
 Neque enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiso, Jovis magnanimo filio.
 Sed age, desiste a pugna, neque adversus steteris
 mihi.*

Sic ait: sed non persuasit Martis magnanimi animo:

L 3

Sed

Ἄλλὰ μέγα ἰάχων φλόγι ἔκελα τεύχεα.
πάλλων,

Καρπαλίμως ἐπόρθε βίη Ἡρακλεΐη,
κακτάμεναι μεμαώς. καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον
ἔγχος

Σπερχνόν, ἔῃ παιδὸς κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
Ἐν σάκει μεγάλῳ. ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη 455
Ἐγχος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου,
Δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἶλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ
ὄξυ,

Ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλεΐῃ κρατερόφρονι. τὸν δ'
ἐπιόντα

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
Μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδάλεοιο, 460
Οὐτας ἐπικρατέως. διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξε,
Δέρεσσι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση
Τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος εὐτροχὸν ἄρμα καὶ
ἵππους.

Ἠλασαν αἶψ' ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυο-
δείης

Ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον αἶψα δ' 465
ἔπειτα

Ἴππους μασιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον·
Ἵιός δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
Νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος
ἵκοντο

Ἴπποισι ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις 470
Ἀθήνη

Ἐξί-

*Sed magno fremitu flammæ similia arma vi-
brans,*

Celeriter invasit Herculem,

Occidere festinans; Et conjecit aratam hastam

*Magno impetu, ob suum filium irascens mor-
tuum,*

In clypeum magnum. At procul cæsis Minerva

Hasta impetum avertit, protendens se a curru,

*Acerbus autem dolor Martem cepit: extractoque gladio
acuto,*

*Iruit contra Herculem magnanimum. at illum acce-
dentem*

Amphitryoniades sævo insatiabilis bello

Femore nudatum clypeo sub variegato

Vulneravit valide: magnumque trajecit clypeum,

*Hasta perfrumpens, in terra autem prostravit mediæ
Martem,*

At illi Pavor Et Mæus agilem currum Et equos

Adegerunt celeriter propius, Et a terra lata

*In currum posuerunt variegatum: atque inde cele-
riter*

*Equos flagellis impulerunt, veneruntque in altum Olym-
pum.*

Filius autem Alcmenæ Et gloriosus Iolans,

*Cygro despoliato armis ab humeris pulchris de-
tractis*

*Revertebantur. moxque exinde ad civitatem Trachi-
niam venerunt*

Equis velocibus. At cæsis oculis Minerva

Ἐξίκετ' Οὐλυμπόνδε μέγαν καὶ δώματα πα-
τρός.

Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀπείρων,
Οἳ ῥ' ἐγγυὺς ναῖον πόλιος κλειτῆ βασιλῆος,
Ἀνθην, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ'
Ἰαωλκόν,

Ἀρην τ' ἠδ' Ἑλίκην· παλὸς δ' ἠγείρετο 475
λαός,

Τιμῶντες Κήϋκα, Φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

Τῇ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναυρος,

Ὅμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν
Ἀπόλλων

Λητοίδης ἤνωξ', ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας

Ὅσις αἶγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκεύων. 480

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΗΣΙΟ-

*Pervenit in Olympum magnum, & domos patris.
Cygnum autem contra Ceyx sepelivit, & populus infi-
nitus.*

*Qui prope civitatem habitant inclyti regis,
Anthem, Myrmidonumque civitatem, celebremque Ja-
olcum,*

*Arnenque & Helicen. multus autem congregabatur po-
pulus,*

Honorantes Ceycem, carum beatis Diis.

*Sed illius sepulcrum & monumentum obscurum reddidit
Anaurus,*

*Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas
Quicumque portaret Delphos, eum vi spoliabat insidiatus.*

F I N I S.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Μουσαίων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
 Αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγας τε ζαί-
 θεόν τε,

Καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα ποσσ' αἰπαλοῖσιν
 Ὀρχεῦνται, καὶ βωμὸν ἐριθενέος Κρονίωνος,
 Καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροά Περμησσοῖο, 5
 Ἡ Ἴππεκρήνης, ἥ Ὀλμειᾶ ζαθέοιο,
 Ἀκροαίτῳ Ἑλικῶνι χορὰς ἐνεποιήσαντο,
 Καλὰς, ἰμερόεντας· ἐπερξάσαντο δὲ ποσσίν.
 Ἐνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἥερι πολλῷ
 Ἐννύχιαι σείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἱῆσαι, 10
 Ὑμνεῦσαι Δία τ' Αἰγίοχον καὶ πότνιαν
 Ἥρην

Ἀργεῖν, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 Κέρην, τ' Αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθή-
 νην,

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἡδὲ Πασειδάωνα γαιήοχον, ἐνιostíγαιον, 15
 Καὶ Θέμιν αἰδοσθῆν, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥδην

5. Καί τε.) In nonnullis exemplaribus est Τερμησσοῖο & vers. sequenti quidam dividunt Ἴππε κρήνης.

9. * Ἡέρι πολλῷ.) Recepi lectionem a Robinsonio ex quibusdam MSS. prolatam.

Pleraque Edd. exhibent πολλῇ. quod sine dubio inde ortum est, quod putarunt, qui & Pavonis error est (vid. Vann. Crit. p. 108.) αἷρ caligo genere masculino non usurpari. Ea autem

HESIODI ASCRAEI

DEORVM GENERATIO.

A *Musis Heliconi adibus incipiamus canere,
Quæ Heliconis habitant montem, magnumque di-
vinumque:*

*Et circa fontem cæruleum pedibus teneris
Saltant, aramque præpotentis Saturnii,
Atque abluta tenerum corpus in Permessi aqua,
Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles; fortiterque tripudiarunt pedibus.
Inde concitata, velata ære multo,
Noctu incedunt, perpulchram vocem emittentes,
Celebrantes Jovemque ægida tenentem, & venerandam
Junonem*

Argivam, aureis calceamentis incedentem:

*Filiamque Ægiocchi Jovis, cæruleos oculos habentem
Minervam:*

*Auguremque Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem,
Atque Neptunum terram continentem, terræ motorem,
Et Themis venerandam, & blandis oculis Venerem,*

He.

tem est lex Critica, eaque certissima, quæ ex duabus lectionibus minus usitatam jubet præferri. *ἀνρ* enim si caliginem denotat, etiam masculino genere efferri, docet Eustathius ad *Ilad.* 5.

v. 776. etsi negari nequit, sæpius, si pro caligine sumitur, genere fœminino usurpari; adeo ut doctissimus Robinsonius humani quid passus videatur, cum ad h. l. scribit, *ἀνρ* sæpius gene-

Ἦδην τε χρυσοσέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἡώ τ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Λητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἐγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέ- 20
 λαιναν.

Ἄλλων τ' Ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἑόντων.
 Αἷνύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἐλικῶνος ὑπὸ Ζαθέοιο.
 Τόνδε δέ με πρώτισα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπαν.
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς Ἀγχιόχοιο. 25
 Ποιμένες ἄγραυλοι, κακ' ἐλέγχεα, γαστέρες
 οἷον,

Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ἱμοῖα·
 Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.
 Ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλῃ Διὸς ἀρτιπέπαι,
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον, 30
 Δρέψασθαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν,
 Θείην, ὥς κλείοιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρότ' ἑόντα.
 Καί με κέλονθ' ὑμῶν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
 Σφαῖς δ' αὐταῖς πρῶτόν τε καὶ ὕπερον αἰὲν αἰεῖν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην; 35
 Τύνη, Μισαίων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
 Ὑμνεῦσαι τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 Εἰρεῦσαι, τὰτ' ἑόντα. τὰτ' ἐσόμενα, πρότ' ἑόντα,
 Φωνῇ ὀμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
 Ἐκ σομάτων ἡδεῖα. γελαῖ δέ τε δῶματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς

genere masculino usurpari.
 KREBS.

32. Θάη.) Magis place-

ret altera lectio, ἵνα κλείοιμι,
 si cum ea stare posset ver-
 sus, quod infra quoque
 Poëta utatur verbo κλείειν.

Quid

*Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionen,
Auroramque, Solemque magnum, splendidamque Lunam,
Latonamque, Japetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram:
Aliorumque immortalium sacrum genus semper existen-
tium.*

*Quæ olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnos pascentem Helicone sub divino.
Hoc autem me primum Deæ sermone compellarunt,
Musa Olympiades, filia Jovis Ægiœchi:
Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres so-
lum,*

*Scimus mendacia multa dicere veris similia:
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

Sic dixerunt filia magni veridica.

*Et mihi sceptrum dederunt, lauri perviridis ramum,
Decerpere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
Divinam, ut canerem tam futura quam præterita.
Et me jubebant celebrare beatorum genus sempiternorum
Se vero primo & postremo semper decantare.
Sed quo mihi hæc circa quercum, aut circa petram?*

*O tu, a Musis ordiamur, quæ Jovi patri
Canendo oblectant magnam animum in Olympo,
Memorantes, & præsentia, & futura, & præterita,
Voce concinentes; illarum vero indefessa fluit vox
Ab ore suavis. vident autem domus patris*

Jovis

*Quid si vero legamus ὡς
κλειόμεναι.*

** Quam conjecturam
protulit vir doctus, eam*

*ex MSS. confirmat Robin-
sonius, eamque, tanquam
sensui magis convenien-
tem, recepi in textum;
sen-*

Ζηνὸς ἐριγδύποιο θεῶν ὅπῃ λειριόεσση
 Σκιδναμένη ἤχῃ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπῃ,
 Δώματα ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὅσσαν ἰεῖσαι,
 Θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν αἰοιδῇ
 Ἐξ ἀρχῆς, ἕς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ἐτι- 45
 κτον,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτῆρες εἰσών.
 Δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Ἀρχομεναί θ' ὑμνεῦσι θεαί, λήγῃσαι τ' αἰοιδῆς,
 Ὅσσαν φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτееίτε μέγιστος.
 Αὔθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κραιτέρων τε γι- 50
 γάντων

Ὑμνεῦσαι, τέρπεσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπῃ,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγῆσαι
 Μνημοσύνη. γυνοῖσιν Ἐλευθῆρος μεδέεσσαι,
 Δημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμη- 55
 ράων.

Ἐννέας

sensus est, ut canerem.
 KREBSIUS.

48. Ἀρχόμεναι.) Altera lectio, λήγῃσαι, videretur fortassis melius convenire, si mensura versus ferre posset. Sensus certe est manifestus, idem nempe qui est vers. 34. Σφαῖρα δ' αὐταῖς πρῶτον τε καὶ ὑπερὸν αἰὲν αἰεῖν. qui commode effici non potest, si legamus λήγῃσαι, nisi ita exponamus:

καὶ λήγῃσαι αἰοιδῆς subintellige, αὐτὸν ὑμνεῦσαι.

* Λήγῃσαι.) Viris doctis quibusdam hæc lectio crucem fixit, quoniam, servata ea, metrum laborare putarunt. Itaque Guictus legendum contendit λήγῃσαι, quod etiam quædam Edd. sunt secutæ. male. Sensus enim non postulat, sed necessario exigit λήγῃσαι, qui est hic: Iterum Jovem Mensa celebrant & incipien-

*Jovis valde tonantis, Dearum voce a suavi
Dispersa. resonat vero vertex nivosi Olympi,
Domus immortalium. hæc vero immortalem vocem emit-*
tentes,

*Deorum genus venerandum inprimis celebrant cantilena
Ab exordio, quos Tellus & Cælum Latum genuerunt,
Quique ex his prognati sunt Dii, datores bonorum.
Secundo rursus Jovem, Deorum patrem atque etiam*
hominum,

*Incipientesque canunt Dea, & finientes carmen,
Quam sit præstantissimus Deorum, & imperio ma-*
ximus.

*Perro & hominum gentis, fortiumque gigantum
Celebrantes, oblectant Jovis mentem in Olympo.
Musa Olympiades, filia Jovis ægida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, collibus Eleutheris imperans,
Oblivionemque malorum, & solatium curarum.*

No-

pientes & finientes can-
tum. quomodo Virgilius:
A te principium, tibi de-
sinet. Frigidissimus autem
elicietur sensus, si Guietum
sequare. Sed quomodo
metro constabit, inquis,
integritas sua, hac lectione
servata? Doctissimus qui-
dem Jensus in Lect. Lu-
cian. p. 181. hunc locum
inter ea affert; quibus effi-
ciat, diphthongos etiam
ante consonantes corripere.

Sed hæc sententia, Casau-
bono quoque & Salmasio
quondam probata, jam du-
dum a Francio, Bentleio,
& novissime ab Arnolfo est
confutata: qui in Animad.
Critic. p. 29. seqq. omnia
loca, a Jensio l. c. allata
examinat & refellit, in qui-
bus & hunc Hesiodium a
fictitia illa licentia poëti-
ca ita vindicat, ut dicat,
priores duas syllabas in
æoidῆς per Synizesin esse,
tan-

Ἐννέας γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 Νέσφιν ἀπ' Ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνων,
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραίπον ὦραι
 Μηνῶν Φθινόντων, περὶ δ' ἡμάτα πόλλ' ἐτελέσθη,
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἐνιέα κέρας ὁμόφρονες, ἥσιν αἰοιδὴ βο
 Μέμβλεται, ἐν σήθεσιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχέσας,
 Τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος

Ὀλύμπου,

Ἐἰθάρφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ.
 Παῖρ δ' αὐτῆς Χαίριες, καὶ Ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 Ἐν Θαλίῃς ἐρετὴν δὲ διὰ σόμα ὅσσαν ἰῆσαι, ὅς
 Μέλπονται πάντων τε νόμος, καὶ ἡθεα κεδναὶ
 Ἀθανάτων κλαῖουσιν, ἐπήρατον ὅσσαν ἰῆσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπὸν ἀγαλλόμεναι, ὅπῃ
 καλῇ,

Ἀμβροσίῃ μολπῇ περὶ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα
 Ὑμνεύσας ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπὸ δῆπος ὀρώρει, 70
 Νισσομένων πατέρ' εἰς ὃν, ὃ δ' ἐρατῶ ἐμβασι-
 λεύει.

Αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἢ δ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καίρτει νικήσας πατέρας Κρίνον· εὖ δὲ ἕκαστα
 Ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῆσαι αἶδον, Ὀλύμπια δώματ' 75
 ἔχουσαι,

Ἐννέα θυγατέρας μεγάλῃ Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάληά τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρα-
 νίη τε,

Καλ-

tanquam unam, pronun-
 ciandas, & ita effici ver-
 sum Spondaicum : Cujus

sententiae subscribo. KREB-
 SIVS.

δι.

*Novem enim ei noctes mixtus est prudens Jupiter,
Scorsim ab immortalibus, sacrum lectum conscen-
dens.*

*Sed cum jam annus exactus, circumvoluta vero essent
tempora*

*Mensium decrescientium, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Curæ est, in pectoribus securum animum habentibus,
Paululum a summo vertice nivosi cæli,
Ubi ipsis splendidique chori, & ædes pulchræ.*

*Juxta vero eas Gratiæ & Cupido domos habitant
In conviviis: amabilem autem per os vocem emittentes,
Canunt omniumque leges, & mores venerandos
Immortalium celebrant, amabilem autem per os vocem
emittentes.*

*Istæ tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchrâ,
Immortali cantilena: undique vero resonabat terra
atra*

*Canentibus hymnos: jucundus vero a pedibus strepitus
excitabatur,*

Euntium ad patrem suum, ille autem in cælo regnat.

Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,

Vi superato patre Saturno. bene autem singula

Immortalibus disposuit simul & ordinavit honores.

Hæc sane Musæ canebant, cælestes domos tenentes:

Novem filiæ magno e Jove prognatæ:

Clioque, Euterpeque, Thaliaque, Melpomeneque,

Terpsichoreque, Eratoque, Polymni aque, Uraniaque,

Cal-

61. Μέμλεται.) Ald. edit.
habet μέλται: Germ. μέλ-
ται: Venet. μεμέληται.

Sed notum est ex Homero
μεμέληται contrahi in μέλ-
ται.

Καλλιόπη θ'. ἡ δὲ προφερέσάτη ἐστὶν ἀπασέων.
 Ἡ μὲν γάρ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδέϊοισιν ὀπηδεῖ 80
 Ὅντινα τιμήσῃσι Διὸς κῆραι μεγάλοιο,
 Γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσση γλυκερὴν χεῖρσιν ἔερσην,
 Τῷ δ' ἐπὶ ἐκ σώματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ
 λαοὶ

Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι, διακρήνεται θέμισας 85
 Ἰθείησι δίκησιν. ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἴψά τε καὶ μέγα νῆκος ἐπισαμένως κατέ-
 παυσε.

Τένεκα γάρ βασιλῆες ἐχέφρονες, ἔνεκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορῇφι μετὰ τρεπὰ ἔργα τε-
 λεῦτι

Ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν. 90
 Ἐρχόμενον δ' αἰνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, ἱλάσκονται
 Αἰδοῖ μελιχίῃ μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν
 Οἷα ται Μῆσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν
 Ἐκ γάρ Μῆσάων καὶ ἐκηβύλα Ἀπόλλωνος
 Ἄιδρες αἰcidoὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισαί. 95
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὁ δ' ὀλβιος, ὅντινα Μῆσαι
 Φιλεῦνται γλυκερὴ οἱ ἀπὸ σώματος ῥεῖ αὐδῇ·
 Εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 Ἀζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰcidoς
 Μῆσάων θεράπων κλεῖα πρῶτέρων ἀνθρώπων 100
 Ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεῶς, οἱ Ὀλυμπον
 ἔχουσιν,

Αἴψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, ἐδέ τι κηδέων
 Μῆ-

83. * Ἐέρση.) Legebatur antea αἰοδῆν. Sed alteram lectio-
 nem

Calliopeque : hæc autem præstantissima est omnium.

Hæc enim & reges venerandos comitatur.

*Quemcunque honoraturæ sunt Jovis filia magni,
In lucem editumque aspexerint a Jove nutritorum regum,
Huic quidem super linguam dulcem fundunt rorem,
Hujus verba ex ore fluunt blanda : cæterum populi
Omnes ad ipsum respiciunt, reddentem jus
Rectis judiciis. hic autem secure in concione verba fa-
ciens,*

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

*Propterea etiam reges prudentes sunt, quod populis
Damno affectis in foro res iterum integras restituant
Facile, mollibus alloquentes verbis.*

*Incedentem vero per urbem, veluti Deum, venerantur
Reverentia blanda : eminet vero inter ipsos congregatos*

Tale Musarum ingens munus hominibus,

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram & citharædi :

*Ex Jove vero reges. Ille vero beatus, quemcunque Musæ
Amant : suavis ei ab ore fluit vox.*

*Quod si enim quis, luctum habens recenti dolore saucio
animo,*

Tristetur, animo dolens, Poëta vero

Musarum famulus res claras priscorum hominum

*Laudibus celebraverit, beatosque Deos, qui Olympum in-
colunt ;*

*Statim hic sollicitudinum obliviscitur, nec quicquam
dolorum*

Memi-

*nem tanquam verissimam, a Grævio vindicatam, re-
cepi. K.*

M 2

Μέμνηται Ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεῶων.
 Χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἡμερόεσσαν αἰοιδήν.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔστων, 105
 Οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανῷ ἀξερόεντος,
 Νυκτὸς καὶ ὀνοφερῆς, ὅς θ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε
 Πόντος·

Εἶπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο.
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ Πόντος ἀπείριτος, οἷσματι θύων,
 Ἄστρα τε λαμπυρόωντα, καὶ ἔρανος εὐρύς 110
 ὕπερθεν,

Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὥς τιμαῖς διέλοντο,
 Ἦδ' καὶ ὥς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔχον Ὀλυμ-
 πον.

Ταῦτά μοι ἔσπετε Μῆσα, ὀλύμπια δώματ' ἔχου-
 σαι,

Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γένετ' 115
 αὐτῶν.

Ἦτοι μὲν πρῶτις αὖ Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 Γαῖι εὐρύς τερος, πάντων ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἡερόεντα μυχῶ χθονὸς εὐρυοδείης·
 Ἦδ' Ἔρος, ὅς κ' ἀλλήλους ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, 120
 Λυσιμελῆς, πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βεβλήν·
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβὸς τε, μέλαινα τε Νύξ ἐγέ-
 νοντο.

Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἥμερη ἐξεγένοντο·
 Οὓς τέκε κυσσαμένη, Ἐρέβει Φιλότῃτι μι- 125
 γείσσει.

Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσον ἑαυτῇ
 Οὐρα·

DEORVM GENERATIO. 181

*Meminit : cito enim deflexerunt eum alio dona
Dearum.*

Salvete nata Jovis, date vero amabilem cantilenam.

*Celebrate quoque immortalium divinum genus, semper
existentium,*

Qui Tellure progenerati sunt, & Cælo stellato,

Noctæque caliginosa, quosque salsus nutrit Pontus.

Dicite insuper, ut primum Dii & terra fuerint,

Et flumina, & Pontus immensus, æstu furens,

Astraque fulgentia & cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt Dii, datores honorum.

*Utque opes diviserint, & quomodo honores distinxe-
rint,*

*Atque quomodo primum multa juga habentem tenuerint
cælum.*

Hæc mihi dicite Musæ, cælestes domos inhabitantes

*Ab initio: & dicite quodnam primum fuerit il-
lorum.*

Primo omnium quidem Chaos fuit, ac deinde

Tellus lata, omnium sedes tuta semper.

Immortalium, qui tenent juga nivosi Olympi,

Tartaraque tenebricosa in recessu terræ spatiosa:

*Atque Amor, qui pulcherrimas inter immortales
Deos,*

*Solvens curas, & omnium Deorum, omniumque ho-
minum*

Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.

Ex Chao vero Erebusque, nigraque Nox editi sunt.

Ex nocte porro Ætherque & Dies progenerati sunt:

Quos peperit ubi concepisset, Erebo concubitu mixta.

Tellus vero primum quidem genuit parem sibi

Οὐρανὸν ἀστερόενθ', ἵνα μὴν περὶ πάντα κα-
λύπτοι,

Ὅφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
Γείνατο δ' ἔρεα μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλεις
Νυμφέων, αἳ ναίεισιν ἀν' ἔρεα βησσέεντα. 130
Ἡ δὲ καὶ ἀτρυγέτον Πέλαγος τέκεν οἴδατι
θύον,

Πόντον, ἄτερ Φιλότῆτος ἐφιμέρῃ· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῶ εὐνηθεῖσα, τέκ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε, Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ', Ἴαπετόν τε,
Θεῖάν τε, Ρεῖαν τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε, 135
Φοῖβην τε χρυσοσέφανον, Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
Τῆς δὲ μεθ' ὀπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλο-
μήτης.

Δεινότατος παίδων· θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
Γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε, Στερόπην τε, καὶ Ἀργὴν ὀβριμό- 140
θύμον.

Οἱ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν, τευξάν τε κεραυνόν.
Οἱ δὴ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
Μῆνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα
σφέων

Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο μετώπῳ. 145
Ἴσχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ἔργοις·
Ἄλλοι δ' αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανῶ ἐξεγένοντο,
Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ἐκ ὀνομαστοί,
Κοτ-

140. Βρόντην.) Hæc lectio Latinorum Poëtarum testimo-
niis confirmatur. Altera autem Ἀστερόπην habet pro
Στερόπην.

*Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
Utque esset beatis Diis sedes tuta semper.*

*Genuit præterea montes altos, Dearum grata de-
micilia*

*Nympharum, quæ habitant per montes saltuosos.
Atque etiam infrugiferum pelagus peperit æstu furens,
Pontum, absque amore suavi. cæterum deinde
Cælo concumbens, peperit Oceanum profundos vortices
habentem,*

*Cæumque, Creumque, Hyperionemque, Japetumque,
Theamque, Rheamque, Themineque, Mnemosynenque
Phæbenque aurea corona insignem, Tethynque ama-
bilem.*

*Hos vero post natu minimus natus est Saturnus vaser,
Seuissimus inter liberos: floridum autem odio prosequen-
batur parentem.*

*Porro genuit & Cyclopes superbum cor habentes,
Brontenque, Steropenque & Argen forti animo præ-
ditum:*

Qui Jovi & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.

Qui sane per alia Diis similes erant,

Unus vero oculus media positus erat fronte.

Cyclopes vero illis nomen e re erat, eo quod ipsorum

Circularis oculus unicus inerat fronti;

Roburque & vires, & fraudes erant in operibus.

Alii rursus e Tellure & Cælo prognati sunt,

Tres filii magni, & prævalidi, nefandi,

M 4

Cos-

145. Κυκλοτερής.) Al. δις, al. τρις. patet autem legen-
dum esse τρις, pro δις per diaresin.

Κοττός τε, Βριάρεώς τε, Γύγης δ', ὑπερήφαινα
τέκνα.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰσποντα 150

* Ἀπλασοὶ κεφαλαὶ δὲ ἑκάστω πεντήκοντα

* Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.

* Ἰσχυς δ' ἀπλᾶτος, κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἶδει.

* Ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανὸς ἐξεγένοντο,

Δεινότατοι παίδων, σφατέρῳ δ' ἤχθοντο 155
τοκῇ.

* Ἐξ ἀρχῆς, καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοκτο,

Πάντας ἀποκρύπτασκε, καὶ ἐς Φάος ἐκ αἰέεσκε,

Γαίης ἐν κεντρῴῳ κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργα

Οὐρανίης· ἣ δ' ἐντὸς σοναχίζετο Γαῖα πελώρη

Στενωμένη, δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράσατο 160
τέχνην.

Αἴψα δὲ παῖσασα γένος πολὺν ἀδάμαντος,

Τεῦξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι Φί-
λοιαν.

Εἶπε δὲ θαρσύνεσθαι Φίλον τετιμημένην ἦτορ·

Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατὴρ ἀτασθαλίας, αἶψ' ἐθέλητε

Παίδεσθαι, πατέρες γε κακὴν τισάμεσθαι 165
λῶβην.

* Ὑμετέρῃ πρότερος γὰρ αἰεκέα μῆσατο ἔργα.

* Ὡς Φαῖτα τὲς δ' ἄρα πάντας ἔλεν δέος, ἐδέτε
αὐτῶν.

Φθέγγεσθε, θαρσήσας δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλα-
μήτης.

* Ἀψ αὐτίκ' ἐμύθοισι πρῶτον μὲν μητέρα κεδνὴν.

Μῆτερ, ἐγὼ κεν τέτάρῃ ὑποχόμενος τελεί- 170
σαιμι.

* Ἐργον, ἐπεὶ πατὴρ γε δυσανύμεν ἐκ ἀλεγγίζω

Ἡμε-

*Cottusque, Briareusque, Gygesque, superba proles,
Quorum centum quidem manus ab humeris prorump-
bant*

*Inaccessæ : capita vero unicuique quinquaginta
Ex humeris prognata erant super robustis artus,
Robur autem immensum, validum, ingenti in
statura.*

*Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, a suo infestabantur parente
Ab initio. & horum quidem ut quisque primum nasce-
batur,*

*Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
Terræ in latebris : malo autem oblectabatur
opere*

*Cælum, ipsa vero intus ingemiscebat Terra vasta,
Dolens : dolosam vero malamque excogitavit ar-
tem.*

*Statim vero cum procreasset genus cæni ferri,
Fabricavit magnam falcem, edixit vero caris li-
beris.*

*Dixit autem animum addens, cara mærens corde :
Filii mei & patris nefarii, si volueritis
Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
Vestri. prior enim sæva machinatus est opera.*

*Sic dixit : illos vero omnes invasit metus, neque quis-
piam illorum*

*Locutus est. confirmata animo tandem magnus Satur-
nus versutus.*

Rursus verbis compellavit matrem venerandam :

*Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus, patrem enim detestabilem nihil curo*

Ἡμετέρῃς πρότερος γὰρ αἰκέα μῆσατο ἔργα.
Ὡς Φάτο γήθησεν δὲ μέγα Φρεσὶ Γαῖα πε-
λώρη.

Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λόχῳ· εἰέθηκε δὲ χειρὶ
Ἄρπην καρχαρόδοντα· δόλον δ' ὑπεθήκατο 175
πάντα.

Ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπάγων μέγας Οὐρανός· ἀμ-
φὶ δὲ Γαίῃ

Ἰμείρων Φιλότῃτος ἐπέσχετο· καὶ ῥ' ἐτανύσθη
Πάντῃ ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάϊς ὠρέξατο χειρὶ
Σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν Ἄρπην,
Μακρὴν, καρχαρόδοντα Φίλῃ δ' ἀπὸ μῆδεα 180
πατρός

Ἐσσυμένως ἤμῃσε, πάλιν δ' ἔρριψα φέρεσθαι
Ἐξοπίσω· τὰ μὲν ἔτι ἐτώσια ἐκφυγε χειρός·
Ὅσσαι γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσουθεν αἵματόεσ-
σαι,

Πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
Γείνατ' Ἐρίνυς τε κρατεράς, μεγάλας τε 185
Γίγαντας,

Τεύχεσσι λαμπομένους, δόλιχ' ἔγχεα χερσὶν
ἔχοντας,

Νύμφας θ' αἷς Μελίας καλέεσθ' ἐπ' ἀπείρονα
γαῖαν.

Μῆδεά θ', ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
Κάββαλ' ἐπ' Ἠπείροιο πολυκλύσῳ ἐνὶ Πόντῳ·
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πελὺν χρόνον ἀμφὶ 190
δὲ λευκός

Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ' ἐνὶ κέρῃ
Ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι Ζαθέοισιν
Ἐπλετο· ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
Ἐκ

Nostrum. prior enim seua meditatus est opera.

*Sic dixit: gavisa est autem valde animo Tellus
ingens.*

*Collocavit autem ipsam celans in insidiis: indidit ve-
ro manui*

*Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Venit autem Noctem adducens magnum Cælum: undi-
que vero Telluri*

*Flagrans desiderio concubitus incumbibat, & sane exten-
sus est*

*Passim. ex insidiis autem filius petiit manu
Sinistra, dextra vero immanem cepit falcem,
Longam, asperos dentes habentem, sui que genitalis
patris*

*Festinanter demessuit, rursusque abjecit ut ferrentur
Pone. illa quidem non incassum elapsa sunt manu:
Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
Omnes suscepit Terra. circumvolutis autem annis,
Produxit Erinnyasque validas, magnosque Gigantes,
Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
Nymphasque, quas Meliās vocant super immensam
terram*

*Testesque, postquam ut prius (scil. dictum) resecurit
ferro,*

Projecit e continenti undis agitatum in pontum.

*Sic ferebantur per pelagus longo tempore: circumcirca
vero alia*

*Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea autem
puella*

*Innutrita est: primum vero ad Cythera divina
Vehebatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.*

Pro-

Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός· ἀμφὶ δὲ ποίη
Ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέζετο· τὴν δ' Ἀφρο- 195
δίτην,

Ἀφρογενῇ τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον Κυθέρειαν
Κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, ἔνεκ' ἐν Ἀφρῷ
Θρέφθη ἅταρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθή-
ροις.

Κυπρογενῇ δ', ὅτι γέντο πολυκλύσω ἐνὶ Κύπρῳ
Ἥδ' Φιλομμηδέα, ὅτι μμηδέων ἐξεφαάνθη. 200
Τῇ δ' Ἔρος ὠμάετ' ἔθηκε, καὶ Ἴμερος ἔσπετο καλός.
Γεινομένη τὰ πρῶτα θεῶν τ' ἐς Φῦλον ἴσθη.
Ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἥ δὲ λέλογχε
Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
Παρθενίς τ' ὁάρεσ· μειδήματά τ' ἐξαπά- 205
τας τε,

Τέρψιν τε γλυκερὴν, Φιλότῃτά τε, μελιχίην τε.

Τὸς δὲ πατὴρ Τιτῆνας ἐπικλήσιν καλέεσκεν,
Παῖδας νεκείων μέγας Οὐρανός, ἔς τέκεν αὐτός.
Φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἅταρ θαλίη μέγα ῥέξαι
Ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσιν μετόπιον 210
ἔσεσθαι.

Νύξ δ' ἔτεκε συγγέν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν,
Καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὑπνον· ἔτικτε δὲ Φῦλον
Ὀνειράν.

Οὕτῃ κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νύξ ἑρεβεννή.
Δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀῖζυν ἀλγινόεσσαν.
Ἔσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέρην κλυτὰ 215
Ὠκεανοῖο

Χρύ-

209. Φάσκε.) Τιταίνοντας quidam exponunt no-
centes.

*Prodiit vero veneranda formosa Dea: circum vero herba
Pedibus sub mollibus crescebat: Aphroditem autem
ipsam,*

*Spuma progeneratam Deam, & decoram pulchris fertis Cy-
theream,*

*Nominant tam Dii quam homines: eo quod in spuma
Nutrita fuit: Cytheream autem, quod appulit Cythera:
Cyprigenam vero, quod nata sit undosa in Cypro:*

*Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
Hanc vero Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
pulcher.*

*Natam primum, & Deorum ad cætum euntem.
Hunc vero ab initio honorem habet, atque sortita est
Sortem inter homines & immortales Deos,
Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,
Olestationemque suavem, & amicitiam, blanditiasque.*

*Illos vero pater Titanas cognomento vocabat,
Filios objurgans magnus Cælus, quos genuit ipse
Dislabat porro, festinantes ex protervia magnam pa-
trasse*

*Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcæ
atram,*

*Et Mortem: peperit etiam Somnum, peperit vero agmen
Somniorum:*

*Quæ nulli mixta Dea peperit Nox obscura.
Rursum postea Momum, & Ærinnam dolore plenam,
Hesperidesque, quibus mala ultra inclytum Oceanum*

Aurea

*rentes. sed iudicet lector, num potior sit in-
terpretatio extendentes, scilicet manum*

Χρύσας καλαὶ μέλυσσι, φέροντά τε δένδρεα καρ-
πον.

Καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποιίους,
Κλωθώ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον αἶτε βρο-
τοῖσι

Γεινομένοισι διδῶσιν ἔχειν ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Αἴτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιδασίας ἐφέ- 220
πυσαι,

Οὐδέποτε λήγῃσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
Πρὶν γ' ἀπὸ τῶ δώωσι κακὴν ὅπιν ὅσις αἰμάρτη·
Τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νύξ ὅλοή· μετὰ τήν δ' Ἀπάτην τέκε, καὶ Φιλότητα,
Γῆρας τ' ἐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον. 225
Ἄυτάρ Ἔρις συγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε, Φόνους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκλασίας τε,
Νείκεά τε, ψευδέας τε Λάγους, Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην, Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλοισιν 230
Ορκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμῶσση.
Νηρέα τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος,
Πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέσσι γέροντας,
Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος· ἐδὲ θεμισέων 235
Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δήνεα οἶδεν.
Αὐτὶς δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν, καὶ ἀγήνορα
Φόρκυν,

Γαίη μισγόμενος, καὶ Κητῶ καλλιπάρηον,
Εὐρυδίην τ' αἰδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμόν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγάρτα τέκνα θεάων 240
Πόν-

240. Μεγάρτα.) Alii legunt μεγάρτα τέκνα, id est,
μεγάλα,

*Aurea pulchra curæ sunt, ferentesque arbores fructus,
Et fatales Deas, & Parcas genuit immites,
Clothoque, Lachefinque & Atropon: quæ mortalibus
Nascentibus dant habendum bonumque malumque,
Quæque hominumque Deorumque delicta persequentes,
Nunquam desinunt Deæ a vehementi ira,
Priusquam illi rependerint malam ultionem, quisquis
peccarit. (nibus,*

*Peperit præterea & Nemefin, cladem mortalibus homi-
Nox perniciofa: post hanc Fraudem enixa est, & Concu-
bitum,*

*Seniumque noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
Cæterum Contentio odiosa peperit quidem Laborem mo-
lestum,*

*Oblivionemque, Famemque, & Dolores lacrymabiles,
Pugnasque, Cædesque, Præliaque, Stragesque virorum,
Furgiaque, menducesque Sermones, Disceptationesque,
Legum contemptum, Noxamque, familiares inter sese:
Juramentumque quod plurimum terrestres homines
Lædit, quando quispiam volens pejeraverit:*

*Nereumque alienum a mendacio, & veracem genuit Pon-
Maximum natu filiorum: sed vocant senem, (tus,
Eo quod verus atque placidus: nec juris & æqui
Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.*

*Deinde rursus Thaumantem magnum & fortem Phorcyn,
Terræ commistus, & Ceto formosam,
Eurybiamque, ferreum in pectore animum habentem.
Ex Nereo porro prognatæ sunt perquam amabiles filiæ
Dearum*

Ponto

μεγάλα, ἐπίκρατα, ἢ ὑπεκκρήφοντα τέκνα, διὰ τὸ πάθος.

Πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδος ἠὲ κόμοιο,
 Κέρης Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ', Εὐκράτῃ τε, Σαῶ τ', Ἀμφιτρίτῃ τε,
 Εὐδῶρῃ τε, Θέτις τε, Γαλήνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
 Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε, Θοῇ, Θαλίῃ τ' ἐρέεσσα, 245
 Καὶ Μελίτῃ χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδέῃ τ', Ἐρατῶτε καὶ Εὐνείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτῶ τε, Πρωτῶ τε, Φέρεσσά τε, Δυναμένη τε,
 Νησαίῃ τε, καὶ Ἀκταίῃ, καὶ Πρωτομέδεια,
 Δωρίς, καὶ Πανόπῃ, καὶ εὐειδῆς Γαλάτεια, 250
 Ἴπποδόῃ τ' ἐρέεσσα, καὶ Ἴππονόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ θ', ἥ κύματ' ἐν ἠερσίδει πόντῳ,
 Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
 Ῥεῖα πρηῖναι, καὶ εὐσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ.
 Κυμῶτ', Ἡϊόνῃ τε, εὐσέφανός θ' Ἀλὶμήδῃ, 255
 Γλαυκονόμῃ τε Φιλομμείδῃς, καὶ Ποντοπόρεια,
 Λεαυγόρῃ τε, καὶ Εὐαγόρῃ, καὶ Λαομέδεια.
 Πελυνόμῃ τε, καὶ Λύτονόῃ, καὶ Λυσιαίνασσα,
 Εὐάρνῃ τε Φυῇ τ' ἐρατῇ, καὶ εἶδος ἄμαυρος.
 Καὶ Ψαμάθῃ χαρίεσσα δέμας, δῖη τε Με- 260
 νίππῃ.

Νησῶ τ', Εὐπόμπῃ τε, Θεμισῶ τε, Προνόῃ τε.
 Νημερτῆς θ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοισι.
 Αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
 Κῆραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖα.
 Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεΐταο θυγάτηρ 265
 Ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἥ δ' ἀκῆαν τέκεν Ἴριν,
 Ἠὲ κόμος θ' Ἀρπυίας, Ἀελλῶ τ', Ὀκυπέτην τε,
 Αἷ δ' ἀνέμων πνοῇσι καὶ οἶωνοῖς ἅμ' ἐπονται,
 Ὀκείης

Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchra,
 Filia Oceani ultimi fluvii,
 Protoque, Eucrateque, Saoque, Amphitriteque,
 Eudoraque, Thetisque, Galeneque, Glanceque,
 Cymothoë, Spioque velox, Thaliaque jucunda,
 Et Melita gratioſa, & Eulimene & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Eunice roſeis lacertis prædita,
 Dotoque, Protoque, Pherusaque, Dynameneque,
 Neſeaque, & Actæa, & Protomedia.
 Doris, & Panope, & ſpectioſa Galatæa,
 Hippothoëque amabilis, & Hippone roſeis lacertis præ-
 dita,

Cymodoceque, quæ fluctus in obſcuro ponto,
 Et ſtatus vehementium ventorum, una cum Cymatolege,
 Facile mitigat, & cum pulchros talos habente Amphitrite:

Cymoque, Ejoneque, pulchreque coronata Halimede,
 Glauconomeque hilaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedia:
 Polynomeque, & Autonoe, & Lyſianaffa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata formæ.
 Et Pſamathe decora corpore, divinaque Menippe:
 Neſoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque,
 Nemertesque, quæ patris habet animum immortalis,
 He quidem ex Nereo inculpato procreate ſunt
 Filie quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thuanas vero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aëlloque, Ocypetenque,
 Quæ ventorum flamina, & aves aſſequuntur

Ὀκείης πτερύγεσσι μεταχρόνια γὰρ ἴαλλον.
Φόρκυι δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπάρ- 270
ρηος.

Ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν
Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' ἄνθρωποι.
Πεφρηδῶ τ' εὐπεπλον, Ἐνυῶ τε κροκόπεπλον,
Γοργῆς θ', αἱ ναῖεσι πέρην κλυτῷ Ὀκεανοῖο,
Ἐχαιτῇ πρὸς νυκτός· ἴν' Ἑσπερίδες λιγύ- 275
φωνοι.

Σθαινώ τε, Ἐυρυάλη τε, Μέδυσά τε λυγρὰ πα-
θῆσα.

Ἡ μὲν ἔην θνητὴ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρω
λί δύο. τῇ δὲ μῆ παρελέξατο Κυανοχαΐτης,
Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρηνοῖσι.
Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεύς κεφαλὴν ἀπεδείρο- 280
τόμησεν,

Ἐξέθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήγασος ἵππος·
Τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὀκεανῷ περὶ πηγὰς
Γαίνεθ' ὁ δ' ἄορ χρύσειον ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλησι.
Χ' ὧ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέ-
ρα μῆλων,

Ἴκετ' ἐς ἀθανάτους· Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει, 285
Βροντὴν τε Σεροπὴν τε Φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε τρικάρηνον Γηρυονῆα,
Μιχθεὺς Καλλιρόη κέρη κλυτῷ Ὀκεανοῖο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάρειζε βίη Ἡρακληεΐη,
Βασὶ πάρ' εἰλιπόδεσσι, περιρρύτῳ εἴν' Ἐρυθείῃ. 290
Ἡμα-

269. Μεταχρόνια.) In cœ-
lum volabant : cœlum enim
etiam χρόνον dici annotat

Schol. Sed sunt, qui le-
gant μεταχθόνια, ut sit re-
lictæ terra.

Pernicibus alis. sublimes enim feruntur.

Pborco post hæc Ceto Græas peperit formosa.

A partu canas, quas ob id Græas vocant

Immortalesque Dii, humique incedentes homines.

Pephiroque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,

Gorgonesque, quæ habitant celebrem Oceanum,

*In extrema parte ad occasum : ubi Hesperides ar-
guta,*

Sthenoque, Euryaleque, Medusaque, gravia perpeffa.

*Ipsa erat mortalis, ast aliæ immortales, & senio non
obnoxia*

*Dua : cum una concubuit cærulea cæsarie Neptunus
In molli prato & floribus vernis.*

Ejus autem Perseus caput cum amputasset,

Exiliit Chrysaor magnus, & Pegasus equus.

*Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fon-
tes*

*Natus esset : hic, quod ensẽ aureum tenebat manibus
suis.*

*Et ille quidem cum avolasset, relicta terra matre peco-
rum,*

*Pervenit ad immortales : Jovis vero in domo habitat,
Tonitruque & fulgur ferens Jovi prudenti.*

Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem,

Mixtus Calliroæ filia nobilis Oceani.

Illum quidem armis exuit Hercules,

Boves apud flexipedes, circumflua in Erythia :

Die

270. Καλλιρ.) Al. καλλι-
παινος.

288. Μίχθαις.) Versus

hic in omnibus exemplari-
bus collocatus reperitur 9.
vers. superius, post illum

Ἡματι τῷ, ὅτε περ βῆς ἤλασεν εὐρυμετώπης
 Τίρυνθ' εἰς ἱερὴν, διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
 Ὅρθρον τε κτείνας, καὶ βεκόλον Ἐυρυτίωνα.
 Σταθμῷ ἐν ἡερόεντι, πέρην κλυτῷ Ὠκεανοῖο.
 Ἄ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ἔδεν 295
 εἰκός

Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἔδ' αἰθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναν.
 Ἡμισυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρην,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Ποικίλον, ὠμησὴν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης 300
 Ἐνθα δέ οἱ σπέος ἐσὶ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὲ ἀπ' αἰθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀν-
 θρώπων.

Ἐνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ
 Ἐχιδναίᾳ,

Ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήρατος, ἥματα 305
 πάντα.

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μιγήμεναι ἐν Φιλότῃτι,
 Δεινόν θ', ὑβρισὴν τ' ἄνεμον, ἑλικώπιδι κέρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
 Ὅρθρον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηγρυονῆϊ·
 Δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, ἔτι φα- 310
 τειόν,

Κέρβερον ὠμησὴν, Ἀΐδεω κύνα χαλκεόφωνον,
 Πεντηκοντακάρηνον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε.

Τὸ

Ἐν μαλακῷ, cum tamen eo
 pertinere nullo modo possit.
 Nam tres tantum traduntur
 Gorgones, Stheno, Euryale,

& Medusa, neque in his re-
 censetur Calliroë. Quo-
 circa nos, G. Canterum se-
 quuntur

DE ORVM GENERATIO. 197

*Die illo cum boves egit latas frontes habentes
Tirynthum in sacram, mensus iter Oceani,
Orthroque interfecto, & bubulco Eurysione,
Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.*

*Ipsa insuper peperit aliud monstrum, ingens, nihil
simile*

*Mortalibus hominibus, neque immortalibus Diis,
Specu in concavo; divinam animo infraeto Echid-
nam:*

*Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
Dimidio item ingentem serpentem, horrendumque ma-
gnumque,*

*Varium, crudivorum, divina sub cavernis terræ,
Illic vero ei specus est in imo, cava sub petra,
Procul ab immortalibusque Diis mortalibusque homi-
nibus:*

*Ibi sane ei destinarunt Dii inclytas domos incolere,
Atque coërcebatur apud Syros sub terra tetra Echidna,
Immortalis nympha & senii expers, diebus omnibus.
Huic Typhaonem ajunt mixtum esse concubitu,
Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decoræ
puellæ.*

*Illæ vero gravida factæ, peperit fortes filias.
Orthrum quidem primo canem peperit Geryoni.
Iterum secundo edidit partu immensum, dirum,
Cerberum crudivorum, Plutonis canem magna voce,
Quinquaginta capitum, impudentemque fortemque.*

N 3

Ter

quæti, versum illum hæc
transtulimus. Nam hoc
cum historia plane conve-
nit, quæ tota repetitur Κύων

δ' Ὀκεανοῖο, supra in Aspidæ,
vers. 142.

297. Σπῆϊ.) Alii rectius
legunt

Τὸ τρίτον, ὅδρην αὐτίς ἐγένεατο λύγρ' εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

Ἄπλητον κοτέσσα βίη Ἡρακληείη. 315

Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ

Ἀμφιτρυανιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάῳ,

Ἡρακλῆς, βελήσιν Ἀθηναίης Ἀγελείης.

Ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσιν ἀμαιμάκετον πῦρ,

Δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδώκεά τε, κρατε- 320
ρήν τε.

Τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μία μὲν, χαροποῖο λέ-
οντος,

Ἡ δὲ χιμαίρης· ἡ δ' ὄφις κρατεροῖο δράκοντος.

Πρόθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χιμαίρα,

Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰδομένοιο.

Τὴν μὲν Πήγασος εἶλε, καὶ ἐὼλός Βελλερο- 325
φόντης.

Ἡ δ' ἄρα Φῖκ' ὀλοὴν τέκε, Καδμείοισιν ὄλεθρον,

Ὅρθρῳ ὑποδηθεῖσα· Νεμειᾶν τελέοντα,

Τὸν δ' Ἥρη θρέψασα, Διὸς κυδρὴ παρὰ κοιτίς,

Γενοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ' ἀνθρώποις.

Εὐθ' ἄρ' ὄγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο Φῦλ' ἀν- 330
θρώπων,

Κοιρανέων Τρητοῖο, Νεμείης, ἡ δ' Ἀπέσαντος·

Ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

Κητώ δ' ὀπλότατον, Φόρκυϊ Φιλότῃτι μιγείσα,

Γείνα-

legunt *εἶσα*, *σπῆος*, *ἑσσι*, *τῶ*,
antrum.

321. *Χαροποῖο*.) *Χαροπός*,
lætitiæ cordis vultu pro-
dens. Peculiariter autem

χρῶμα quoddam dicitur
χάροπον & *χαροποί*, qui eo
sunt præditi. Is color pu-
tatur esse cæsius vel cœru-
leus, vel etiam fulvus, ut

hic

*Tertio, Hydram rursus gemit perniciosam
 Lernaam, quam enutrivit Dea albis ulnis Juno,
 Insatiabiliter indignans Herculi.
 Ac illam quidem Jovis filius occidit saevo ferro
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules, ex consiliis Minervæ Ageleæ
 Tum ipsa Chimeram peperit, spirantem terribilem
 ignem,
 Trucemque, magnamque, pernicemque, validamque,
 Illius erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ: tertium vero serpentis robusti dra-
 conis.*

*Ante leo, pone vero draco, in mediõ autem capra,
 Horrende efflans ignis vim ardentis.
 Hanc quidem Pegasus occidit, & strenuus Bellerophontes,
 Illa sane Sphingem exitialem peperit, Cadmeis perni-
 ciam,*

*Ab Orthro subacta: Nemeæumque leonem,
 Quem Juno cum enutrivisset, Jovis veneranda uxor,
 In locis fertilibus collocavit Nemeæ, cladem homi-
 nibus,*

*Ibi sane hic commorans, damna intulit hominibus,
 Imperans Treto, Nemeæ, atque Apefanti.
 Sed ipsum robustus domuit Hercules.*

Ceto vero minimum natu, cum Phorcynæ concubita mixta,

N 4

Pe-

hic pro fulvo leone sumi-
 tur.

326. * Φῆκ') Antea lege-
 batur Σφίγγ'. Sed Scholia-
 stes docet, quondam lectum

fuisse, Φῆκ' ὀλοήν, quod ex-
 plicat σφίγγα ὀλοήν. conf.
 Grævium ad h. l. pluribus
 hanc lectionem vindican-
 tem. K.

Γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃς ἐρεμνῆς κεύθεσι γαίης,
Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυ- 335
λάσσει.

Τῷτο μὲν ἐκ Κητῆς καὶ Φόρκυος γένος ἐστὶ
Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμὸς τέκε δινήεντας,
Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα, Μαίανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιρέεθρον,
Φᾶσιν τε, Ῥῆσον τ', Ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, 340
Νέσσαν τε, Ῥαδίον θ', Ἀλιάκμονά θ', Ἑπτάπο-
ρον τε

Γρήνικόν τε, καὶ Αἴσηπον, Θείον τε Σιμῶντα,
Πηνειόν τε, καὶ Ἑρμον, εὐρρέϊτην τε Καΐκον,
Σαγγαρίον τε μέγαν, Λαδάναά τε, Παρθένιον τε.
Εὐήνον τε, καὶ Ἀρδῆσκον, Θείον τε Σκάμανδρον. 345
Τίττε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἷ' κατὰ γαῖαν
Ἄνδρας κερίζουσιν, Ἀπόλλωνι ξὺν ἄνακτι,
Καὶ ποταμοῖς ταύτην δὲ Διὸς παρὰ μοῖραν
ἔχουσι,

Πειθῶ τ', Ἀδμήτη τε, Ἰάνθῃ τ', Ἠλέκτρῃ τε,
Δωρίς τε, Πρυμνώ τε, καὶ Οὐρανίῃ Θεοειδῆς, 350
Ἴππῳ τε, Κλυμένη τε, Ῥοδίᾳ τε, Καλλιρρόῃ τε,
Ζευξῶ τε, Κλυτίῃ τε, Ἰδυϊᾷ τε, Πασιδόῃ τε,
Πληξαύρῃ τε, Γαλαξάυρῃ τε, ἐρατὴ τε Διώνῃ,
Μηλόβοσις τε, Θόῃ τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ,
Κερκῆϊς τε Φυὴν ἐρατὴν, Πλατῶ τε βοῶπις, 355
Περσηΐς τ', Ἰάνειρά τε, Ἀκάσῃ τε, Ξάνθῃ τε,
Πε-

345. Εὐήνον.) In nonnul-
lis exemplaribus est Ἀλδ-
σκος, pro Ἀρδῆσκος.

356. Ἀκάσῃ.) Ab αἰκάσῃ

acuo, accentus retrahitur,
discriminis causa, αἰκάσος, ἢ
ὄν, sic ἐρασὸς amabilis: at
quum est nomen viri, re-
trahi-

*Peperit gravem serpentem, qui obscuræ in latibulis terræ
Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.*

Hoc quidem Cetus & Phorcynis genus est.

*Tethys autem Oceano flumina peperit vorticosa,
Nilumque, Alpheumque, & Eridanum profundos vorti-
ces habentem*

*Strymonem, Maandrumque, & Istrum pulcherrimum,
Phasinque, Rhesumque, Acheloiū limpidum,
Nessumque, Rhodiumque, Haliacmonemque, Heptapo-
rumque*

*Granicumque, & Æsepum, divinumque Simoënta,
Peneumque, & Herunum, amœneque fluentem Caicum,
Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,
Euenumque, & Ardescum, divinumque Scamandrum.*

*Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per ter-
ram*

*Viros a teneris educant, una cum Apolline rege,
Et fluminibus: hanc vero a Jove sortem habent,
Pitboque, Admeteque, Jantheque, Electraque,
Dorisque, Prymnoque, & Urania forma Deam referens,
Hippoque, Clymeneque, Rhodiaque, Calliroëque,
Zeuxoque, Clythieque, Idyiaque, Pasitboëque,
Plexaureque, & Galaxaure, amabilisque Dione,
Melobosisque, Tboëque, & venusta Polydora,
Cerceisque indole amabilis, Plutoque magnis oculis,
Perseisque, Janiraque, Acasteque, Xantheque,*

N 5

Petræ.

trahitur accentus, Ἐπυρος,
Rom. XVI, 23. vel ab ἄνυ-
ρος, η, ον, non ornatus, καίςω,
orno. Joh. Tzetzes: ἀνίστη,

ἡ θεραπεία, sanatio, ἀνίστηται,
medeor. ἀνίστη, ἔ, ὅ, Medi-
cus. Verum primum Ety-
mon convenienti9 videtur.

Πετραίη τ' ἐρέεσσα, Μενεδώ τ', Εὐρώπη τε,
Μῆτις τ', Εὐρυνόμη τε, Τηλεδώ τε κροκόπε-
πλος.

Κρισίη τ', Ἀσίη τε, καὶ ἱμερόεσσα Καλυψώ·
Εὐδώρη τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφισώ, Ὠκυρόη τε· 360
Καὶ Στύξ, ἣ δὴ σφέων προφερεσάτη ἐστὶν ἀπα-
σέων.

Αὐταὶ δ' Ὠκεανῷ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
Πρεσβύταται κῆραι· πολλαὶ γέ μιν εἰσι καὶ ἄλλαι·
Τρεῖς γάρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανίναί,
Αἷ ῥα πολυσπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης 365
Πάντη ὁμῶς ἐφέπῃσι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
Τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχιδὰ ῥέοντες,
Τιέες Ὠκεανῷ, τὰς γένετο πότνια Τηθύς·
Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἄνδρα ἐνί-
σπιν·

Οἱ δὲ ἑκάστοι ἴσασιν οἳ ἂν περιναμετάωσι. 370
Θεία δ' Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
Ἡώ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαέει,
Ἀθανάτοισ τε θεοῖς τοῖ ἔρᾶνόν εὐρὺν ἔχουσι,
Γείναθ', ὑπευνηθεῖς Ὑπερίονος ἐν Φιλότῃτι.
Κρίω δ' Εὐρυδίη τίκτεν, Φιλότῃτι μιν γαῖσα, 375
Ἀσφαῖον τε μέγαν, Πάλλαντά τε, δῖα θεάων,
Πέρ-

363. *Πρεσβύταται.) Red-
ditur: majores nati. male.
πρεσβύταται, h. l. sunt ma-
xime veneranda, praestanti-
ssima. Saep̄ eo sensu
apud Poetas imprimis ea
vox. Homer. *Iliad.* δ. v. 59.

Καὶ μὲ πρεσβυτάτην τέκε-
το πρόνος ἀγκυλομήτης.
Ubi Scholia recte, ἐντιμιο-
τάτην. & sic Ὀδυσσ. N. v:
142. aliisque locis multis.
Interpretes saep̄ in ea vo-
ce sunt lapsi. K.

*Petræaque lepida, Menesthoque, Europaque,
Metisque, Eurynomeque, Telesthoque croceo peplo:
Crisieque, Asiaque & amabilis Calypso:
Eudoreque, Tycheque, & Amphiro, Ocyroëque:
Et Stryx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
Præstantissimæ filiæ. multæ quidem sunt & aliæ.
Ter mille enim sunt pulchræ filiæ Oceani,
Quæ sane dispersæ terram, & profunditates lacus,
Passim pariter incolunt, Dearum splendida proles.
Tot rursus alii fluvii cum strepitu fluentes,
Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys:
Quorum nomina difficile omnium mortalem virum pro-
loqui:*

*Sed singuli noverunt, quicunque circumhabitant.
Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lu-
nam,*

*Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
Immortalibusque Diis qui cælum latum tenent,
Genuit, congressa cum Hyperione in concubitu.
Crio autem Eurybia peperit, per amorem mixta,
Astræumque magnum, Pallantemque, præstantissima
Dearum,*

Per-

370. Οἱ δὲ θεοὶ.) Legi-
tur etiam ὅσοι περιπατοῦσι.

375. Κρίω.) Omnino le-
gendum est & corrigen-
dum, Κρίω δ' Εὐρυβίῃ: ut
sit sensus, Eurybiam pepe-
risse Creo &c. Nam vir

Creus recensetur supra in
catalogo filiorum Cæli &
Terræ, vers. 134. Eurybiæ
autem mulieris fit mentio,
v. 239. ubi Εὐρυβίῃ ex Pon-
to, & terra prognata dici-
tur. Porro in hoc versu

pro

Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνησιν.

Ἄσραίῳ δ' Ἡὼς ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,

Ἀργέσῃν Ζέφυρον, Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον,

Καὶ Νότον, ἐν Φιλότητι θεῶν θεὰ συνηθεῖσα. 380

Τὸς δὲ μετ' αἰτέρας τίκτεν Ἑωσφόρον ἡριγένεια,

Ἄσρα τε λαμπετόωντα τά τ' ἑβάνος ἐσεφάνωλα.

Στύξ δὲ τέκ' Ὠκεανῷ θυγάτηρ, Πάλλαντι μι-

γείσα,

Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,

Καὶ Κράτος, ἠδὲ Βίην, ἀριδείκεται γείνατο 385

τέκνα,

Τῶν ἐκ ἑς' ἀπαίνευθε Διὸς δόμος, ἔδῃ τις ἔδρη

Οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.

Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἐδριόωντα.

Ὡς γὰρ ἐβέλευσε Στύξ ἄφθιτος, Ὠκεανίνῃ,

Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας Ὀλύμπιος αἰτέρας- 390

πητῆς

Ἀθανάτης ἐκάλεσσε θεὸς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.

Εἶπε δ', ὃς ἂν μετὰ εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχοιτο,

Μὴ τιν' ἀπορῥαίσειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκασον

Ἐξέμεν, ἣν τοπάρους γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ' ἔφαθ', ὅσις ἄτιμος ὑπὸ Κρόνῳ ἦδ' 395

ἀγέραςος,

Τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν ἢ θέμις ἐστὶ.

Ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Στύξ ἄφθιτος, Ὀλυμπόνδε

Σὺν σφοῖσι παίδεσσι, φίλῃ διὰ μήδεα πατρός.

Τὴν δὲ Ζεὺς τίμησε, περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκεν.

Αὐτὴν

pro τίκτεν, legitur, etiam
τέκεν ἐν Φιλότητι.

377. Πέρσην θ'.) Legitur
etiam ὃς πᾶσι.

379. Ἀργέσῃν.) Alias λα-
ψηροκόλευθον.

393. Μὴ τιν'.) Ἀπορῥαί-
σαν

*Persenque, qui etiam omnes præcellebat peritia.
Astræo vero Aurora ventos peperit validos,
Celerem Zephyrum, Boreamque rapidum,
Et Notum, in amore cum Deo Dea congressa.
Post hos vero Aurora stellam genuit Luciferum mane-*
genita,

*Astraque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
Styx vero peperit Oceani filia, Pallanti mixta,
Zelum & Nicen, formosam in ædibus,
Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios.
Quibus non est seorsim a Jove domus, nec ulla sedes,
Neque via, qua non illis Deus præit:
Sed semper apud Jovem graviter tonantem sedem ha-*
bent.

*Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
Immortales vocavit Deos ad altum cælum.
Dixit autem, quod quisquis una secum Deorum contra
Titunes pugnet,
Nulli se adempturum præmia, sed honorem quemque
Habiturum, quem antea inter immortales Deos.
Illum etiam dixit, qui honoris expers fuerit sub Satur-*
no & immunis,

*Ad honores ac præmia provecturum, ut fas est.
Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
Cum suis filiis cari per consilia patris.
Ipsam vero Jupiter honoravit, eximia quoque dona dedit.*
Ipsam

σας reposuimus pro ἀπο-
ρίσας, Hesychium secuti.
Videtur autem hic capi vox
illa pro vi spoliare, vel

simpliciter pro adimero.
Sunt tamen, qui malunt
pro carere accipere.

Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι 400
 ὄρκον,

Παῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μεταναιέτας εἶναι
 Ὡς δ' αὐτως πάντεσσι διαμπερές, ὥσπερ ὑπέσθην,
 Ἐξετέλεσσ' αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἠδὲ ἀνάσσει,
 Φοῖβη δ' αὖ Κοῖε πολυήρατον ἦλθεν εἰς εὐνὴν.
 Κυσσαμένη δ' ἤπειτα θεὰ θεῶ ἐν Φιλότῃτι, 405
 Λητὴ κυανόπεπλον ἐγείνατο μέλιχον αἰεὶ,
 Ἥπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Μείλιχον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπῳ
 Γένετο δ' Ἀσερίην εὐώνυμον, ἣν ποτε Πέρσης
 Ἠγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, Φίλην κεκληῖσθαι 410
 ἀκοῖτιν.

Ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάν-
 των

Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσερόεντος ὑπὲρ Οὐρανῷ ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλις. 415
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε περ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 Ἐρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
 Κικλήσκει Ἑκάτην· πολλή τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ
 Ῥεῖα μάλ', ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς·
 Καὶ τε οἱ ὄλβον ὀπάζοι ἐπεὶ δύνάμεις γε πάρ- 420
 εῖν.

Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἐξεγένοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶτων ἔχει αἶσαν ἀπάντων.
 Οὐδὲ τί μιν Κρονίδης ἐδῆσατο, εἰδὲ τ' ἀπηύρα
 Ὅσσ' ἔλαχεν Τιτῇσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
 Ἀλλ' ἔχει ὡς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο 425
 δασμός·

Οὐδ'

*Ipsam enim constituit Deorum magnum ut sit juramen-
tum,*

Filii autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,

Perfecit: ipse autem præpotens est, atque regem agit.

Phæbe porro Cæi peroptabilem venit ad lectum.

Gravida vero facta deinde Dea Dei in concubitu,

Latonem cæruleo peplo peperit blandam semper,

Mitem hominibus atque immortalibus Diis,

Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses

Duxit in amplam domum, cara ut esset uxor.

Illam autem gravidatam Hecaten peperit, quam super omnes

*Jupiter Saturnius honoravit: dedit vero ei splendida
dona,*

Potestatem ut habeat terræque & infrugiferi maris.

Imo etiam stelligero a Cælo sortita est honorem,

Immortalibusque Diis honorata est maxime.

*Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium homi-
num*

Faciens sacra fausta secundum patrios mores expiat,

Invocat Hecatem: ingens vero eum sequitur honor

Facillime, cujus benevola Dea suscipit preces:

Et illi divitias largitur; nam facultas ipsi adest.

Quotquot enim Terra Cæloque prognati sunt,

*Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem
omnium.*

*Neque quicquam ipsi Saturnius per vim ademit, neque
privavit*

Eorum, quæcunque sortita est Titanas inter priores Deos.

Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.

Nec

Οὐδ' ὅτι μνηογενῆς, ἥσπον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ἔραυνῳ, ἥδ' ἐθαλάσση.
 Ἄλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
 Ωἷ δ' ἐθέλει μεγάλως παραγίνεται, ἥδ' ὀνίνησιν,
 Ἐν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὃν κ' ἐθέ- 430
 λησιν.

Ἡ δ' ὁπότε ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
 Ἄνδρες, ἔνθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἐθέλησι,
 Νίκην προφρονέως ὁπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι,
 Ἐν τε δίκη βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
 Ἐθλή δ' αὖθ' ὁπότε ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν, 435
 Ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτεϊ, καλὸν ἄεθλον
 Ῥεῖα φέρει, χαίρων τε τοκεῦσιν κῦδος ὁπάζει.
 Ἐθλή δ' ἱππήεσσι παρεσάμεν οἷς κ' ἐθέλησι,
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, 440
 Εὐχόνται δ' ἑκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ,
 Ῥηϊδίῳ δ' ἄγρην κύδρην θεὸς ὥπασε πολλήν,
 Ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλυσά γε θυμῷ.
 Ἐθλή δ' ἐν σαθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' αἶζειν,
 Βακολίας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλε- 445
 τε αἰγῶν,

Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε θέλυσσε.
 Ἐξ ὀλίγων βριαίει, καὶ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογενῆς ἐκ μητρὸς ἔβασε,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεραίεσσι.
 Θῆκε δέ μιν Κρονίδης κροτοτρόφον, οἱ μετ' 450
 ἐκείνην

Ὅφθαλ-

438. Ῥεῖα.) Quidam ma-
 lunt, φίρσι χαίρων τε, τοκεῦσι
 δὲ κῦδος.

450. * Κροτοτρόφον, οἷ) Illud ei non habere vide-
 tur,

*Nec quia unigenita, minorem Dea sortita est honorem,
Et potestatem tam in terra ac cælo, quam in mari:
Sed insuper multo magis, quoniam Jupiter honorat ipsum.
Cui vero vult, magnifice præsto est, atque iuvat,
Inque concione inter homines eminent, quem scilicet vo-
luerit.*

*Atque quando ad bellum perdens viros armantur
Viri, tum Dea adest quibus voluerit,
Victoriam prompte ut præbeat, & laudem porrigat.
Inque iudicio reges apud venerandos sedet.*

*Bona insuper quando viri in certamine colluctantur;
Ibi Dea & illis præsto est, atque iuvat.*

*Qui vero vicerit virtute & robore, pulchrum præmium
Facile fert, latusque parentibus gloriam dat.*

Bona item equitibus adesse, quibus voluerit:

*Et his, qui glaucum mare tempestuosum exercent,
Votaque faciunt Hecata, & valde sonanti Neptuno.*

*Facile etiam prædam inclyta Dea dedit copiosam,
Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.*

*Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
Armenta que bouum, gregesque, & greges magnos capra-
rum,*

*Gregesque lanigerarum ovium, animo certe volens,
Ex paucis copiosos facit, & ex multis pauciores reddit.*

Adeo sane licet unigenita ex matre existens,

Omniibus inter Deos honorata est muneribus,

*Fecit autem ipsam Saturnius alumnam juvenum, qui
post ipsam*

Oculis

tur, quo referatur. Sed no-
tent tirones referri ad κῆποι,
quod inclusum est in τῷ κῆ-

πορῶφον, idem enim est ac
si dixisset τῶφον κῆπων.
KREBS.

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο Φάος πολυδερκέες Ἡῆς.
 Οὕτως ἐξ αἰρχῆς κερστρέφος αἰδέε τε τιμαί.
 Ῥεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρένω τέκε Φαίδιμα τέκνα,
 Ἑσίνην, Δήμητρα, καὶ Ἡρην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Αἰδὴν, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάματα 455
 ναίει,

Νηλεὲς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
 Καὶ τὸς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅσους ἔκα-
 —505

Νηδυός ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γέναθ' ἵκοιτο. 460
 Τὰ φρονέων, ἵνα μή τις ἀγαυῶν ἐρανιαίων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληίδα τιμήν.
 Πεύθετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀσερόεντος,
 Οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἔω ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
 Καὶ κρατερῷ περ ἑόντι, Διὸς μεγάλῃ διὰ β8-465
 λᾶς.

Τῷ ἔγχε ἔκ ἀλαοσκοπὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 Παῖδας ἔς κατέπινε. Ῥέην δ' ἔχε πένθος ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λιτάνευε τοκῆας
 Τὸς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀσερέεντα, 470
 Μῆτιν συμφράσσεσθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσαι
 Παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐρινύς πατρὸς ἐοῖο
 Παίδων, ἔς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομή-
 της,

Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
 Καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ υἱεὶ καρτεροθύμῳ,
 Περ-

Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Anvoræ.

Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.

*Rhea autem compressa a Saturno, peperit illustres liberos,
Vestam, Cererem, & Junonem aureis calceamentis gau-
dentem,*

Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,

Immite cor habens, & valde sonantem Neptunum,

Jovemque sapientem, Deorum patrem atque hominum,

Cujus & a tonitru concutitur lata terra.

*Atque istos quidem deglutiebat Saturnus magnus, qui-
cunque*

Ex utero sacro matris ad genua venerat:

Hac agitans, ne ullus clarorum filiorum Cæli

Alius inter Immortales haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra, & Cælo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio a filio domari,

Quantumvis robusto existenti, Jovis magni per consilia.

*Ideoque hic non vanam speculationem habuit, sed insti-
dias struens* (vis.

Filios suos devorabat: Rheam autem tenebat luctus gra-

*Sed quando jam Jovem erat Deorum patrem atque vi-
rorum*

Paritura, jam tum charis supplicabat parentibus

Suis, Terræque, & Cælo stellato,

Consilium ut suggererent, quo pacto clam pareret.

Filium charum, possetque ulcisci furias patris sui

Contra filios, quos devorabat ingens Saturnus versutus.

Illi vero filie dilectæ auscultarunt & morem gesserunt,

*Et ei commemorarunt, quæcunque fatis constitutum esset
fieri*

Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.

Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πῖονα δῆμον,
 'Οππότε ἄρ' ὀπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέσθαι,
 Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη(ἐν) εὐρείῃ τραφέμεν ἀτῖτα λέμεναί τε. 480
 'Ενθα μὲν ἴκτο Φέρυσσα Θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 Πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβῆσα
 'Αντρω ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
 'Αιγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκασμένῳ ὑλήεντι.
 Τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυά- 485
 λίζεν

Οὐρανίδῃ μὲν γ' ἀνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ.
 Τὸν τόθ' ἔλῳν χεῖρεσσιν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδὺν,
 Σχέτλιος· ὃδ' ἐνέησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 'Αντὶ λίθου εὖς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδής
 Λείπεθ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χειρὶ 490
 δαμάσσαις

Τιμῆς ἐξελαίαν, ὃ δ' ἐν αἰθανάτοισιν ἀνάξειν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαίδιμα
 γυῖα

Ἡὔξετο τοῖο ἀνακτος· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,
 Γαίης ἐννεσίησι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 'Ον γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλο- 495
 μήτης,

Νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφί τε παιδὸς ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμησε λίθον, πύματον καταπίνων.
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήριξε κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησσοῖο,
 Σῆμ' ἔμεν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι. 500
 Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτας ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν
 Οὐρα-

480. Κρήτη.) Judicet lector, num recte additum sit ἐν.

*Miserunt autem in Lyctum, Cretæ ad pinguem tractum,
Cum minimum natu filiarum esset paritura,
Jovem magnum. hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
In Creta lata ad educandum & enutriendum.*

*Tum quidem pervenit ferens celerem per noctem nigram
Primum ad ipsum Lyctum: abscondit autem ipsum ma-
nibus prehensum*

*Antro in excelso, divinæ sub latebris terræ,
Aigæo in monte denso sylvofo.*

*Huic autem fasciis involutum magnum lapidem in ma-
nus dedit*

Cæli filio præpotenti, Deorum priori regi.

*Quem tum arreptum manibus suam condidit in alvum,
Miser; nec cogitavit animo quod sibi in posterum*

Pro lapide suus filius invictus & securus

*Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus esset impe-
raturus.*

Celeriter autem deinde robur & fortia membra

Crescebant illius regis: revoluto autem anno,

Terræ consilio astuto circumventus,

*Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
Victus artibus ac vi filii sui.*

Primum vero evomuit lapidem, ultimo devoratum.

*Illum quidem Jupiter firmiter defixit in terram spacio-
Pytho in divina, in anfractu Parnassi, (san*

*Monumentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus
hominibus.*

Solvit vero patruos noxis a vinculis

O 3

Cæ.

493. Hūžero.) Nonnulli codices habent *ἐν τῷ λυκτικῷ*
δ' ἐνικυτῶν.

503.

Οὐρανίδας, ἔς δ' ἤσε πατὴρ αἰσιφροσύνησιν,
 Οἳ οἱ ἀπεμνήσαντα χάριν εὐεργεσιάν,
 Δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Καὶ ξεροπὴν τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει. 505
 Τοῖς πίσυνος, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρην δ' Ἰαπετὸς καλὸς Φυρον Ὠκεανίην
 Ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.
 Ἠδ' οἱ Ἀτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδας.
 Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα Μενoitιον, ἥδ' Προμη- 510
 θεά

Ποίκιλον, αἰολόμητιν ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 Ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῇσι
 Πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναῖκα
 Παρθένον. ὕβρισιν δὲ Μενoitιον εὐρύσπα Ζεὺς
 Εἰς ἔρεβος κατέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι κε- 515
 ραυνῶ,

Εἴνεκ' αἰταθαλίης τε καὶ ἠνορέης ὑπερόπλη.
 Ἀτλας δ' ἔρῃανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 Πείρασιν ἐν γαίης, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 Ἑσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάταισι χέρεσσι.
 Ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητίετα 520
 Ζεὺς.

Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδησι Προμηθεά ποικιλόβελον,
 Δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσον διὰ κίον ἐλάσσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ οὐ
 ἦπαρ

Ἠθιεν ἀθάνατον τὸ τ' αἰέζετο ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἤμαρ ἔδοι τανυσίπτε- 525
 ρος ὄρνις.

Τὸν

*Cæligenas, quod vinxerat pater ex amentia:
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur; quæ antea immanis terra occultaverat:
 Quibus confusus, mortalibus atque immortalibus im-
 Puellam porro Japetus pulchram Oceanidem (perat,
 Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa vero ei Atlantem magnanimum peperit filium:
 Peperit præterea gloria præsignem Menætium, atque
 Prometheus.*

*Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inventoribus rerum.*

*Primus enim Jovis flectam suscepit mulierem
 Virginem. Flagitiosum vero Menætium late videns.
 Jupiter*

*In Erebum detruxit, feriens ardente fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas vero cælum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, & regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Jupiter.
 Ligavit verò firmissimis compedibus Promethea ver-
 sutum,*

*Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: cæterum hac hepar
 Comedebat immortale: quin ipsum crescebat tantum
 ubique (avis.*

Noctu, quantum toto die edisset extensas alas habens

Τὸν μὲν αἶρ' Ἀλκμήνης καλλιφύρα ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκεν
 Ἰαπετιονίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων·
 Οὐκ αἰέκητι Ζηνὸς Ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντος,
 Ὅφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη 530
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπάροισιν ἐπὶ χθόνα παλυδύτειραν.
 Ταῦτ' αἶρα αἰζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν.
 Καὶ περ χυόμενος, παύσθῃ χόλῳ, ὃν πρὶν ἔχεσκεν
 Οὐνεκ' ἐρίζετο βελαῖς ὑπερμενείῃ Κρονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ, θνητοὶ τ' ἄν- 535
 θρωποι

Μηκῶνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βῆν πρέφρονι θυμῷ
 Δασσάμενος πρέσθηκε, Διὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκατα πῖονι δημῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσέα λευκὰ βοῖς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 Εὐθετίσας κατέθηκε, καλύψας ἀργέτι δημῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέπον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαι μοίρας.
 Ὡς φάτο κερτομένων Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα 545
 εἰδώς.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἥ κ' ἐπιμειδήσας (δολίης δ' ἐλήθετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδισε, μέγιστε θεῶν αἰετγενετῶν,
 Τῶν δ' ἔλευ ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ

32. * Ταῦτ' αἶρ'.) In his duobus versibus τευτολογία est maxime ingrata, eamque ob causam Guietus priorem versum suppositi-

tium putat. Robinsonius ex codice quodam exhibet locum ita, ut duo versus in unum coalescant.

Ταῦτ'

*Hunc quidem Alcmenæ formosæ fortis filius
Hercules occidit, malam vero pestem profligavit
Ab Japetionida, & liberavit ab agritudine:
Non invito Jovē Olympio in alto imperante,
Quo Herculis Thebis geniti gloria esset (tem.
Major etiam quam antea super terram multos pascen-
Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
Et licet succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
Eo quod contendisset consilio cum præpotente Jove.
Etenim quando disceptabant inter se Dii mortalesque
homines*

*Meconæ, ibi tum magnum bovem volente animo
Divisum proposuit, Jovis mentem fallens.
Nam hac quidem parte carnesque & intestina cum pin-
In pelle deposuit, regens ventre bovino: (gni adipe
In altera rursus ossa alba bovis dolosa arte
Rite disponens recondidit, regens candida arvina.
Jamque tum ipsum allocutus est pater hominumque
Deorumque:*

*Japetionida omnium illustrissime regum,
O amice, quam inique partitus es portiones!
Sic dixit eum carpens Jupiter perpetua consilia sciens.
Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
Tacite arridens: (dolosæ autem non immemor erat artis)
Jupiter gloriosissime, maxime Deorum sempiternorum,
Harum elige utram tibi in pectoribus animus suadet.*

O 5 Dixit

Ταῦτ' ἄρ' αἰσόμενος παῖδ' ἠ-
χόλον, ὃν πρὶν ἐπαχεν.
Quo facto ταυτολογία tol-
litur. K.

537. Δασσόμενος.) Finis

hujus versus sic legitur in
Ald. & Flor. edition. Ζηρὸς
νόον ἐξαπατίσκων. ubi Ζηρὸς
nullo modo ferri potest. de

ἐξ α-

Φῆρα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μή- 552
δεα εἰδώς

Γνώρ', εἰδ' ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ
Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν·
Χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλει-
Φαρ.

Χώσατο δὲ φρένας· ἀμφὶ χόλος δὲ μνῖσκε θυ-
μόν,

Ὡς ἴδεν ὅσέα λευκὰ βοός, δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555
Ἐκ τῆ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώ-
πων

Καίεισ' ὅσέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν,
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα
Ζεὺς.

Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
Ὡ πέπον, ἐκ ἄρα πω δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560

Ὡς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Ἐκ τῆτε δ' ἠπειτα δόλῳ μεμνημένος αἰεὶ,

Οὐκ ἐδίδε μελέοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς παῖς Ἰαπετοῖο, 565
Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

Ἐν κοίλῳ νάρθηκι. δάκεν δ' ἄρα νεῖδι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιδρεμέτην, ἐχόλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ,

Ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

Αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώ- 570
ποισι.

Γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Παρθένω αἰδοίῃ ἱκελόν, Κρονίδεω διὰ βεβλάς.

Ζα-

ἱεκαπνίσκων autem (quod tanquam ab ἱεκαπνῑάω de-
ductum

*Dixit sane dolosa cogitans. Jupiter autem aeterna
consilia sciens
Cognovit certe nec ignoravit dolum: mala autem con-
cipiebat animo*

*Adversus homines mortales, quæ & perficienda erant.
Manibus vero hic utrisque sustulit album adipem.
Irascebatur autem mente: ira vero ejus occupabat ani-
mum,*

*Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
Ex illo tempore Diis super terram genus hominum
Adolent ossa alba odoratis in aris.
Hunc autem valde indignatus allocutus est nubicogus
Jupiter:*

*Japetionida, super omnes sapiens,
O amice, nondum sane dolosæ oblitus es artis.*

*Sic dixit ira percitus Jupiter aeterna consilia sciens.
Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
Non dabat miseris ignem insatiabilem
Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
Sed ipsum decepit egregius filius Japeti,
Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem
In concava ferula. momordit vero imo animo
Jovem in alto tonantem, & ad iram ipsius animus
commotus est,
Ut vidit inter homines ignis longe apparentem splen-
dorem.*

*Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
Et terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
Virginis pudicæ simulacrum, Saturnii consilio.*

Cinxit

ductum videtur) lectori judicium relinquimus.

Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργυφείῃ ἐδῆτι· κατὰ κρηθὲν δὲ καλύπτρην
 Δαίδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα 575
 ἰδέσθαι.

Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάινε νεοθηλέος ἄνθεσι ποίης
 Ἰμερτὸς παρέθηκε καρρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σεφάνην χρυσέην κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 Τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 Ἀσκίσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί. 580
 Τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλαί πολλαὶ τετεύχαστο, θαῦμα
 ἰδέσθαι,

Κναΐδεε' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε· (χάρις δ' ἀπελάμπετο
 πολλή,

Θαυμασίη) ζῶοισιν ἑοικότα φωνήεσσιν.

Λύτῃς ἐπειδὴ τεύξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγα- 585
 θοῖο,

Ἐξάγαγ' ἔνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἠδ' ἄνθρωποι,
 Κίσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκάπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεὸς, θνητὸς τ' ἀν-
 θρώπους,

Ὡς εἶδον δόλον αἰπὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐστὶ γυναικῶν θηλυτεράων. 590
 Τῆς γὰρ ὁλώϊόν ἐστι γένος, καὶ Φῦλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 Οὐλομένης πενίης ἐ σύμφορα ἀλλὰ κόροιο.

Ὡς

576. Ἀμφί.) Pro νεοθη-
 λέος quidam reponunt νεοθη-
 λέας, ut jungatur cum ποίης.

593. Οὐλομένης.) Men-

dose prorsus legitur hic
 versus in nonnullis exem-
 plar. cum injuria tam me-
 tri, quam sensus ipsius, hoc
 modo:

Cinxit vero & adornavit Dea cæsis oculis Minerva

Candida veste: a capite vero calyptram

Ingeniose factam manibus imposuit, mirum visu:

Circum vero eiserta recens florentis e floribus herbæ

Amæna imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumque ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Jovi patri.

In hac artificiosa multa cælata erant, mira visu.

Belluæ quas Continens plurimas alit, atque Mare,

*Ex illis multas in ea posuit. (gratia vero resplendebat
magna,*

Mirabilis) animantibus similes vivis.

Ceterum postquam effecit pulchrum malum, pro bono,

Eduxit ubi alii erant Dii atque homines,

*Ornatu gestientem cæsæ Palladis forti patre pro-
gnatæ.*

*Admiratio autem cepit immortalesque Deos, mortales-
que homines,*

*Ubi viderunt dolum exitiosum, inexplicabilem homini-
bus.*

Ex illa enim genus est mulierum tenerarum.

Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum,

*Nocumentum ingens mortales inter homines habi-
tant,*

Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.

Ac

modo: Οὐλομένης πενίης ἀ-
σύμφοροι, ἀλλ' ἀκόροισι. Per-
peram etiam σύμφορα ex-
ponitur in vulgat. interpr.

commoda, cum significet,
comitantia, ut in illo ejus-
dem Poëtæ loco in "Erg.
vers. 306. Αἰμὴς γὰρ τοῖς

πᾶσι.

Ὡς δ' ὁπότ' ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι
 Κηφῆνας βόσκεισι, κακῶν ξυνήονας ἔργων, 595
 Αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμάτια σπεύδουσι, τιθεῖσί τε κηρία λευκά,
 Οἱ δ' ἐντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται.
 Ὡς δ' αὐτως ἀνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖ-

καις

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήονας ἔργων
 Ἀργαλέων. ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ὃς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναι-

κῶν,

Μὴ γῆμαι ἐθέλη, ὅλοόν δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃδ' ἐ βιότῃ ἐπιδευής 605
 Ζῶει, ἀποφθιμένῃ δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντα
 Χηρωσαί. ὧ δ' αὐτὲ γάμῃ μετὰ μοῖρα γέηται,
 Κερνὴν δ' ἔχεν ἀκοιτίν, ἀραρυῖαν πρᾶπίδεσσι,
 Τῷ δὲ ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐδῶλ' ἀντιφερίζει

Ἔμμεναι. ὃς δὲ κε τέτμη' αἶταρ τηροῖο γενέθλης, 610
 Ζῶει ἐνὶ σῆθεσσι ἔχων ἀλίαςον αἰνίην

Θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήμεσον κακὸν ἐστίν.

Ὡς ἐκ ἔσι Διὸς κλέψαι νόον, ἐδὲ παρελθεῖν,
 Οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' 615
 ἀνάγκης

Καὶ πολυῖδριν ἔοντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριάρεω δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
 Κόττω τ' ἠδὲ Γύγῃ, θῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,

Ἦνο-

πάμ. &c. Est ergo sensus; quæ non sedantur
 pau-

*Ac veluti cum in alveariis testis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum,
 Illæ quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurna laborant; & faciunt favos albos,
 At illi intus permanentes coopertis in alveariis,
 Alienum laborem suum in ventrem metunt:
 Similiter piris rem malam mortalibus mulieres
 Jupiter altitronans dedit, participes operum
 Molestorum. aliud vero præbuit malum pro bono,
 Qui nuptias refugiens, & laboriosa opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem vero attigerit se-
 nectam,*

*Caret senectutis suæ fomento, si non sine opibus
 Vivat, mortui possessionem inter se dividunt
 Remoti cognati. cui vero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam vero habuit conjugem, sapientem,
 Huic perpetuo malum cum bono certat
 Ut adsit. Qui vero adeptus fuerit nocentis generis
 fæminam:*

*Vivit in pectore gestans perpetuum mærorem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Adeo non licet Jovis fallere consilium, neque effugere.
 Neque enim Japetionides nulli injurius Prometheus
 Illius evitavit gravem iram, sed necessario
 Quamvis multiscium existentem magnum vinculum
 coërcet.*

*Briareo vero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyga, ligavit forti vinculo,*

For-

paupertatem, sed luxus sunt asseclæ.

650.

Ἦνορέην ὑπέροπλον αἰγώμενος ἦδ' καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυο- 620
 δείης,

Ἐνθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐσχατιῇ, μεγάλης ἐν πείρασι Γαίης,
 Δηθὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχον-
 τες.

Ἀλλὰ σφέας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῃ ἐν Φιλότῃτι, 625
 Γαίης Φραδμοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς Φαίος αὐτίς.
 Αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοισιν νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
 Δηρὸν γάρ μάρναντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Τιτῆνες τε θεοὶ, καὶ ἔσοι Κρόνῃ ἐξεγένοντο, 630

Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατεραῖς ὑσμῖνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀθρύος Τιτῆνες ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Ουλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἑάων,
 Οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα,
 Οἷ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχον- 635
 τες,

Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτὸς.
 Οὐδέ τις ἦν ἐρίδος χαλεπῆς λύσις, ἐδὲ τελευτὴ
 Οὐδετέροις, ἴσον δ' τέλος τέτατο πτολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέχεθεν ἄρμενα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ 640
 ἔδουσι,

Πάντων ἐν σήθεσιν ἀέζετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ὡς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν,
 Δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανῷ ἀγλαὰ
 τέκνα,

Ὅφρ'

DEORVM GENERATIO. 225

Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

*Et magnitudinem: collocavit autem sub terram latam,
Ubi illi dolores habentes sub terra agentes.*

*Sedens in extrema plaga magna in finibus Terra,
Usque valde mærentes, corde magnum luctum habentes,*

Sed ipsos Saturnius atque immortales Dii alii

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in concubitu,

Terræ consiliis reduxerunt in lucem iterum,

Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,

Cum illis victoriamque & splendidam gloriam accepturos.

Dii enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes.

Titanesque Dii, & quotquot e Saturno nati sunt,

Contra sese mutuo per validas pugnas:

Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,

Illi vero ab Olympo, Dii datores bonorum,

Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens,

Illi sane tum inter se pugnam animum excruciantem habentes,

Continue pugnant, decem totos annos.

Neque ullus erat contentions gravis exitus, neque finis

Neutris: aequaliter autem extendebatur bellum,

Sed quando jam illis præbuit congruentia omnia,

Nectarque ambrosiamque, quibus Dii ipsi vescuntur,

Omnium in pectoribus augebatur animus generosus.

Ubi vero nectar comederunt & ambrosiam amabilem,

Jam tum ipsos sic affatus est pater hominumque Deorumque:

Audite me, Terraque & Cali inclyti liberi,

Ὅφρ' εἶπω τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει. 645

Ἦδ' ἄρ' μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι,

Νίκης καὶ κράτεος περὶ μαρνάμεθ' ἡματα πάντα,

Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσσι Κρόν' ἐκγενόμεθα.

Ἵμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας αἰάπτες

Φαίνετε Τιτῆνεσσιν ἐναντίοι ἐνδαῖ λυγρῇ, 650

Μνησάμενοι Φιλότητος ἐννέος, ὅσσα παθόντες

Ἐς Φάος ἄψ' ἀφ' ἑκάσθ' εὐσηλεγέος ἀπὸ δεσμῶ,

Ἡμετέρας διὰ βελας, ἀπὸ ζόφου ἠερόεντες.

Ὡς φάτο. τὸν δ' ἐξαὔτις ἀμείβετο Κόττος
ἀμύμων

Δαιμόνι, ἐκ ἀδάητα πιφάσκειαι. ἀλλὰ καὶ 655
αὐτοὶ

Ἰδμεν ὅτι περὶ μὲν πρᾶπίδες, περὶ δ' ἔσι νόημα,

Ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο.

Σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἠερόεντος

Ἀψορρόν δ' ἐξαὔτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν

Ἠλύθαμεν, Κρόν' υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα πα- 660
θόντες.

Τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόω, καὶ ἐπίφρονι βελῇ

Ῥυσόμεθα κράτος ὑμῶν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

Μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κράτερας ὑσμίνας.

Ὡς φασί. ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες εἰάων,

Μῦθον ἀκέσαντες. πολέμ' δ' ἐλίλαίετο θυ- 665
μὸς

Μᾶλλον ἔτ' ἢ τοπάρουθε μάχην δ' ἀμέγαρτον
ἐγείραν

Πάν-

650. Φαίνετε.) Pro ἐναν-
τίοι potest etiam legi ἐναν-
τίον.

652. Ἐς Φάος.) Pro ἀπὸ
legitur etiam ὑπὸ: & for-
tasse rectius, ut ejus aspi-
ratio

*Ut dicam quæ me animus in pectore jubet.
Jam enim admodum diu adversi nobis mutuo,
Pro victoria & imperio, pugnavimus dies omnes,
Titanesque Dii, & quotquot e Saturno sati sumus.*

*Vos vero magnamque vim & manus invictas
Ostendite Titanibus contrarii in pugna gravi,
Memores amicitiae placida, & quæ perpeffi
Ad lucem redieritis molesto a vinculo,
Nostra per consilia, a caligine obscura.*

Sic dixit. illum vero rursus excepit Cottus egregius:

*Venerande, non ignota loqueris: sed & nos
Scimus, quod excellas prudentia & intellectu,
Depulsor immortalibus damni fueris horrendi.
Tua vero prudentia ab caligine opaca
Retro iterum acerbis a vinculis*

*Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio
Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu,*

Pugnantes cum Titanibus per acra praelia.

Sic dixit. collaudarunt vero Dii datores bonorum,

*Sermone audito. bellum vero cupiebat animus
Magis etiam quam antea: pugnam vero arduam excitarent*

Omnes

ratio fulciat præcedentem lectione Σπρ. δ' ἀνιπποσύνη-
syllabam. 517,

658. Σπρ. δ'.) Est & alia

659. "Αψορρόν δ'.) Con-
P 2 junxi-

Πάντες, θήλειά τε καὶ ἄρσενες, ἡματι κείνῳ,
 Τιτῆνες τε θεοί, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντο,
 Οὓς τε Ζεὺς ἐρέβυσσεν ὑπὸ χθονὸς ἥκε Φόωσδαι,
 Δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέραπλον ἔχον- 670
 τες.

Τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες αἰπ' ὤμων αἰύσσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλὰ δὲ ἐκάστῳ πεντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεσσι.
 Οἱ τότε Τιτῆνεσσι κατέεσθον ἐν δατ' λυγρῇ,
 Πέτρας ἡλιβάτας σιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675
 Τρωῆνες δ' ἐτέρεσθον ἐκαρτύναντο Φάλαγγας
 Προφρονέως, χειρῶν τε, βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν δὲ περιέχε πόντος ἀπείρων.
 Γῇ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν ἐπέεσσι δ' ἔρανός εὐρύς
 Σειόμενος, πεδόςθην δ' ἐτινάσσετο μακρὸς 680

Ὀλυμπος

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων. ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠέροντα, ποδῶν αἰπεία τ' ἰωή
 Ἀσπέτ' ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀπῆλοις ἴσαν βέλεα σονόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἔρανόν αἰερόεντα 685
 Κεκλομένων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐ δ' ἄρ' ἔτι Ζεὺς ἴσχεν εὖν μένος· ἀλλὰ νῦν τῷ γε
 Εἶθαρ μὲν μένος πλῆντο φρέιες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν
 Φαῖνε βίην· ἀμυδὶς δ' ἄρ' αἰπ' ἔραν' ἠδ' αἰπ'

Ὀλυμπος

Ἀσράπτων ἔσειχε συναχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ 690
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀερεοπῇ ποτέοντο
 Χειρὸς

junximus δὲ cum præce- delictet sit adverbium mo-
 denti voce ἀφ' ὧν, ut vi- tus, non autem conjunctio
 δὲ,

Omnes, feminæque & mares, die illo,
 Titanesque Dii, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Juppiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris erumpebant
 Omnibus simul, capita vero unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artubus.
 Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
 Titanes vero ab altera parte confirmabant phalanges
 Alacriter, manumque viriumque simul opus ostentabant
 Utrique, horrenda vero insonuit pontus immensus.
 Terra vero valde stridebat: ingemiscebat vero latum
 cælum

Quassatum, & penitus concutiebatur amplus Olympus
 Impetu a Deorum. concussio vero venit gravis.
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum acris fragor,
 Inmodici tumultus, ictuumque fortium.
 Ita sane in sese inuicem jaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
 Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum cla-
 more.

Neque sane amplius Juppiter cohibebat suum robur, sed
 ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim. simul etiam a cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrime una cum tonitru & fulgure volabant

P 3

Manus

de, quæ jam est in præceden-
 ti versu.

675. Πέρπας.) Pro σιγά-
 γης, Steph. editio σιγάης,
 quæ

Χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφάων-
τες

Ταρφέες. ἀμφὶ δὲ γαῖα Φερέσβιος ἐσφαράγιζεν
Καιομένη. λάκκῳ δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος
ὕλη.

Ἔξεε δὲ χθονὶ πᾶσαι, καὶ Ὠκεανοῖο βέεθρα, βῆθ
Πόντος τ' ἀτρεύγετος. τῆς δ' ἀμφεπε θερμὸς
αὐτμή

Τιτῆνας χθονίης. φλόξ δ' ἥερα δῖαν ἵκανε
Ἄσπετος ὅσσε δ' ἀμερθε καὶ ἰφθίμων περ ἐόν-
των

Αὐγὴ μαρμαίρεσθαι κεραυνῷ τε σεροπῆς τε.
Καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· εἶσατο γοο
δ' ἅντα

Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὅσσαν ἀκῆσαι.
Λύτως ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος εὐρύς ὑπερθε
Πίλνατο, τοῖος γάρ κε μέγιστος δῆπος ὀρώρει,
Τῆς μὲν ἐρειπομένης, τῇ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος.
Τόσσος δῆπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων. 705
Σὺν δ' ἄνεμοι ἐνοσίν τε κόνιν δ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
Βροντὴν τε, σεροπῆν τε, καὶ αἰθαλόεντα κερα-
νόν,

Κῆλα Διὸς μεγάλου. φέρον δ' ἰαχὴν τ' ἐνοπὴν το
Ἔς μέσον ἀμφοτέρων· ὀτοβος δ' ἀπλητος ὀρώρει
Σμερδαλέης ἔριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο ἐρ- 710
γων.

Ἐκλίν-

quæ minus placet. vide
versf. 715.

703. Πίλνατο.) Legitur

hic etiam, μέγας ὑπὸ δῆπος,
aspiratione præpositionis
fulciente ultimam sylla-
bam

*Maui a robusta, sacram flammam circumvolantia
Crebra, circum vero terra alma reboabat*

Ardens: crepitabat vero undique igne valde magna

Sylva.

Fervebat vero terra tota, & Oceani fluenta,

Pontusque immensus. circumdedit autem calidus vapor

Titanes terrestres: flamma vero ad aërem divinum

pervenit.

Magna. oculos vero visu priuabat quantumvis fortium

Splendor radians fulminisque fulgurisque.

Incendium autem immensum occupauit inferorum sedes.

videbatur autem coram.

Oculis aspicere, ac auribus vocem audire.

Itidem ut cum olim & terra & cælum latum superne

Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-

batur.

Hac quidem diruta, illo autem ex alto diruente,

Tantis fragor erat Diis pugna confligentibus.

Simul quoque venti motumque pulueremque cum strepi-

tu excitabant,

Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen,

Tela Iovis magni. ferebant autem fremitum, clamo-

remque,

In medium utrorumque: strepitus autem ingens exci-

tabatur

Strepente pugna: robur autem exferebatur operum.

P 4

Incl.

bam præcedentis dictio-
nis, ut jam antea vidimus
v. 652. *Es Ques.*

706. Σὺν δ'.) Quidam
malunt ἐσφραγίζον, quam
dictionem Hesych. exponit

ἐσφ-

Ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ' αἰθέλοισι ἐπέχοντες,
 Ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὕμιναις·
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμύτιν ἔγειραν,
 Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης τ' αἶατος πολέ-
 μοιο.

Οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας ἔβαρων ἀπὸ χει- 715
 ρῶν

Πέμπον ἐπασσυτέρας· κατὰ δ' ἐσκίασαν βε-
 λέεσσι

Τιτῆνας καὶ τὲς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδαίης
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
 Νικήσαντες χερσὶν, ὑπερθύμεις περ ἑόντας,
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον ἔρανος ἔς' ἀπὸ 720
 γαίης,

Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόντας.
 Ἐννέα γάρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Οὐρανόνθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκεος ἀκ-
 μων

Ἐκ γαίης κατιῶν, δεκάτῃ ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 Τὸν περὶ χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν
 νύξ

Τριστοχὲρ κέχυται περὶ δεσρὴν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 Γῆς ῥίζαν πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

Ἐνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόντι,
 Κεκρύφαται, βελῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
 Χάρω ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἰσχυατα γαίης.

Τοῖς

ιδίον, id est, jactabant, ciebant, movebant. Sed
 vide-

Inclinata vero est pugna. prius vero sibi mutuo imminentes,

Fortiter pugnabant in forti praelio,

Illi vero inter primos pugnam acrem excitarunt,

Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.

Hi sune trecentas petras robustis e manibus

Mittebant frequentes: obumbrarunt autem jaculis

Titanas: atque hos quidem sub terram longe patentes

Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,

Vincentes manibus, superbos licet existentes,

Tantum infra sub terram, quantum cælum distat a terra.

Par enim spacium a terra in Tartarum caliginosum.

Novem enim noctes ac dies ferrea incus

Cælitus delapsa, decimo die ad terram perveniret:

Novem rursus noctes & dies ferrea incus

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret.

Quem circa ferreum septum ductum est. circum vero ipsum nox

Triplici ordine fusa est circa collum. sed superne

Terræ radices creverunt & infructuosi maris.

Illic Dii Titanes sub caligine obscura

Absconditi sunt, consiliis Jovis nubicogi,

Loco in squalido, ubi vastæ ultima terræ.

Τοῖς ὅκ' ἐξίτον ἐς πύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν.
 Χαλκείας τείχος περικείται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάλ-
 θυμος

Ναῖσιν, Φύλακες πισοὶ Διὸς αἰγίοχοιο. 735

Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος,
 Πόντος τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔρωνδ' ἀστερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγὰ καὶ πείρατ' ἔουσι,
 Ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε συγέσσι θεοὶ περ.
 Χάσμα μέγ'. ἔδ' κε πάντα τέλεσφόρον εἰς 740
 ἑνναυτὸν

Οὐδὰς ἴκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων ἔνθοσε γένοιτο.
 Ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι προθύελλα θυέλλη
 Ἀργαλέη δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τέτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 Ἔσηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα κυανέησι. 745
 Τῶν πρόθ' Ἰάπετοιο παῖς ἔχετ' ἔρανὸν εὐρὺν
 Ἐσηὼς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 Ἀσεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσπον ἴεσσαν
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαν ἔδ'·
 Χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύρα- 750
 ζεν

Ἔρχεται, ἔδ' ποτ' ἀμφοτέρως δῶμος ἐντὸς ἐέργας
 Ἀλλ' αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοθεν ἔῃσα,
 Γαῖαν ἐπισρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔῃσα,
 Μίμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὅδ'· ἔς' ἂν ἴκηται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι Φαῖος πολυδερκὲς ἔχουσα 755
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἡερείδει.
 Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 ὕπνος

DEORVM GENERATIO. 235

His non exitus patet : portas vero imposuit Neptunus

Ferreas : murus etiam circumdatus utrimque.

*Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
Habitant, custodes fidei Jovis Aegiochi.*

Ibidem terræ tenebricosa, & Tartari caliginosi,

Pontique infructuosi, & cæli stelkigeri,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt,

Molesti, squalidi, quos oderunt etiam ipsi Dii:

Hiatus ingens. nec vero quisquam toto integro anno

Solum attingeret, ubi primum portas intra venerit.

Sed sane huc & illuc ferret impetuosa procella

Molesta : horrendumque etiam immortalibus Diis

Hoc monstrum : & noctis obscuræ domus horrenda

Stans, nubibus obrecta nigris.

Has ante Japeti filius sustinebat cælum latum,

Stans, capiteque & indefessis manibus

Firmiter, ubi Noxque & Dies appropinquant

*De se mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
limen.*

Ferreum. hæc quidem intrat, illa vero foras

*Egreditur, neque unquam utrasque domus intus co-
hibet :*

Sed semper altera saltem extra domos existens,

Terram supermovetur : altera rursus in domo existens,

Exspectat sui tempus horam itineris, donec veniat.

Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,

Illæ vero Somnum in manibus, fratrem Mortis,

Nox noxia, nube tecta atra.

Ibi autem Noctis obscuræ filii domus habent,

Somnus

Ἵπνός καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοὶ· ἔδ' ἐπεὶ αὐτὰς
 Ἥλιος Φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν, 760
 Οὐρανὸν εἰσανιών, ἔδ' ἐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσ-
 σης

Ἵσυχος ἀντρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ σιδηρῇ μὲν κραδίη, χαλκρον δὲ οἰήτορ
 Νηλεὺς ἐν σήθεσσιν· ἔχει δ' ἂν πρῶτα λά- 765
 βησιν

Ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ἐνθα θεῷ χθονίᾳ πρόθεν δάμοι ἠχήμεντες
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 Ἑσῶσιν. δαίμων δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης· τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας 770
 Σαίνει ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν·
 Ἐξελθεῖν δ' ἐκ αὐτῆς ἑὴ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
 Ἐδίει ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοθεν ἰόντας
 Ἰφθίμῃ τ' Αἰδέῳ καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.
 Ἐνθαῖδε ναίετ' αἰεὶ συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι, 775
 Δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόος Ὠκεανοῖο
 Πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
 Μαιῆσι πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντα
 Κίσιν ἀργυρέοισι πρὸς ἔρανὸν ἐσήμεται.
 Παῦρα δὲ θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα 780
 Ἴρις

Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Ὅππότε ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται·
 Καί ῥ' ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόν-
 των,

Ζεὺς

764. Τῷ δὲ.) Σιδηρῇ scribendum, sed per συνίησιν le-
 gendum σιδηρῇ.

Somnus & Mors, graves Dii: neque unquam eos.

Sol lucidus intuetur radiis,

Cælum scandens, nec cælitus descendens.

Horum alter quidem terræque & lata dorsa maris

Quietus percurrit & placidus hominibus.

*Alterius vero: ferreum quidem cor, æreum vero ei
pectus*

*Crudele in præcordiis: tenet autem quem primum ar-
ripuerit*

Hominum: hostis vero etiam immortalibus Diis.

Illic Dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,

Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina

Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,

*Sævus. artem autem malam habet. introeuntibus qui-
dem*

Adulatur pariter caudaque & auribus ambabus:

*Exire vero non iterum permittit denuo, sed obser-
vans*

Devorat, quemcunque prenderit portas extra euntem

Fortisque Plutonis & terribilis Proserpina.

Ibidem habitat abominanda Dea immortalibus,

Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani,

*Maximè natu. seorsum vero a Diis inclytas ædes in-
colit*

Ingentibus saxis superne tectas: circum vero quaque

Columinis argenteis ad cælum firmatæ sunt.

Raro vero Thaumantis filia pedibus velox Iris,

Nuncia versatur super lata dorsa maris,

Quando lis & contentio inter Deos exorta fuerit.

Et sane quisquis mentiatur cælestes domos tenentium,

Jupi-

Ζεὺς δὲ τε Ἴριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνέ-
και

Τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ 785
Ψυχρὸν, ὃ, τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο,
Ψηλῆς. πολλὸν δὲ ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης.
Ἐξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν.
Ὠκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασαι.
Ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θα- 790
λάσσης

Δίνης ἀργυρῆς εἰλυγμένος εἰς ἄλλα πίπτει,
Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.
Ὅσκειν τὴν ἐπίορκον ἀπολλείψας ἐπομόσση
Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφάεντος Ὀλύμπου,
Κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν 795
Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυ-
δος

Στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα κα-
λύπτει.

Αὐτὰρ ἐπὴν νῆσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος 800
ἄθλος.

Ἐννάστες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἑόντων,
Οὐδέ ποτ' ἐς βῆλὴν ἐπιμίσγεται, ὃδ' ἐπὶ δαῖτας,
Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῃ δ' ἐπιμίσγεται αὐτῖς
Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
Τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον 805
ὕδωρ,

Ὠγύγιον, τὸ δ' ἴησι κατακυφίλει διὰ χώρῃ.

[Ἐν-

793. Ὅσκει.) Ἀπολείψας, ab ἀπολλάσσω. Quidam ta-
men

*Jupiter cum Irim mittit Deorum magnum jusjuran-
dum ut ferat*

*E longinquo in aureo vase aquaria celeberrimam
aquam*

Frigidam, quæ e petra destillat alta,

Excelsa. multum vero subtus terram spaciosam

E sacro flumine fluit per noctem nigram,

Oceani cornu. decima vero pars attributa est.

Novem quidem circa terramque & lata dorsa maris

Vorticibus argenteis intortum in mare cadit.

Una vero ex petra profluit, magnum damnum Diis.

Quisquis perjurium libans juraverit

Immortalium, qui tenent verticem nivosi Olympi,

Jacet spiritus expers integrum per annum:

Neque ambrosiæ & nectaris fruitur

Cibo, sed jacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis, malus autem veternus obtegit.

*Sed postquam morbo defunctus est magnum per an-
num,*

Alia ex alia excipit molestissima ærumna.

Novennio autem e Diis relegatur sempiternis,

*Neque unquam ad consilium ineundum cum iis versa-
tur, neque ad epulas,*

Novem totis annis: decimo tandem versatur iterum

*Cum cætibus immortalium, qui cælestes domos inco-
lunt.*

*Tale itaque jusjurandum constituerunt Dii Stygis per-
ennem aquam,*

Magnum, quæ tranat valde asperum locum.

[Ibi

men ab ἀπολαίῳ deducunt, & relinquentes expo-
nunt.

[Ἐνθα δὲ γῆς ὀνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος,
 Πόντος τ' αἰγυγέτοιο καὶ Οὐρανὸς αἰερόεντος,
 Ἐξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', εὐρώεντα, τὰ τε συγέθοι θεοὶ 810
 περ.]

Ἐνθαδὲ μαρμαράει τε πύλας, καὶ χάλκεος ἑδὸς
 Ἀσεμφῆς, ῥίξῃσι διηνεκέσσιν αἰρηρῶς,
 Αὐτοφυῆς προΐδεν δὲ θαῶν ἑκτοῖδεν ἀπάντων,
 Τιτῆνες ναίεσι, πέτρην χάεος ῥοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρυσμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκθροι 815
 Δώματα νοιετάουσιν ἐπ' Ὀκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης Βριάρεών γε μὲν ἦν ἑόντα,
 Γαμβρόν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐιννοσέγατος.
 Δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ἑπτύειν, θυγατέρα ἦν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' ἔραν ἔξέλασσε 820
 Ζεὺς,

Ὀπλόταπον τέκε παῖδα Τυφώεα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν Φιλότῃτι, καὶ χρυσῇν Ἀφροδίτην.
 Οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν π' ἰσχυροῖς ἔργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες αἰκάματοι κρατεροὶ θεῶν ἐπ' αὖτε οἱ
 ὤμων

Ἦν ἑκατὸν κεφαλαῖ ἑφίος, δεινοῖο δράκοντος 825
 τος,

Γλώσσησι ὀνοφερῇσι λελειχμότες ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
 Θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμεί-
 ρυσσε.

Παισίων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δευκομένον,
 Φω-

807. * Ἐνθα δὲ γῆς.) Hic post versum enim 734. col-
 & tres sequentes versus e-
 loeandi. Sed hinc fortasse
 superioribus repetiti sunt,
 tollendi. Guictus.

[Ibi autem terra caliginosa, & Tartari obscuri,
 Pontique infructuosi, & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt etiam Dii ipsi,]
 Illic splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud vero extra omnes Deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Caterum valde tonantis Jovis inclyti auxiliarii
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareum quippe, fortis cum
 esset,
 Generum suum fecit graviter fremens Neptunus.
 Dedit autem Cymopoliam, ut duceret in uxorem, filiam
 suam.

Ast ubi Titanes e Cælo expulit Jupiter.
 Minimum natu peperit filium Typhœum Terra ma-
 gna,
 Tartari in concubitu, per auream Venerem.
 Cujus manus quidem operantur, ob robur semper,
 Et pedes indefessi robusti Dei: ex humeris vero ei
 Erant centum capita serpentis, horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentia: præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis mica-
 bat:
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cornen-
 tis.

Voces

811. "Ερ3α δδ.) Legitur & gunt ἀπερτοῖς ὁπλίσσονται.
 λείπον.
 828. Πασίτων.) Legitur &
 825. "Ην.) Nonnulli le. ἀναῖον.

Q

830.

Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 Παντοίην ὅπ' ἰῆσαι αἰθέσφατον. ἄλλοτε 830
 μὲν γάρ

Φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνίμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταύρε ἐριβύχῳ μένος ἄσχετον ὅσσαν ἀγασρεῖ·
 "Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος αἰαιδέα θυμὸν ἔχοντος.
 "Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκότα, θαύματ'
 ἀκῆσαι.

Ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζασχ', ὑπὸ δ' ἦχεεν ἔρεα 835
 μακρά.

Καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόητε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, καὶ ὄβριμον ἀμφὶ δὲ γαῖας
 Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ Ὀυρανὸς εὐρύς 840
 ὑπερθεν,

Πόντος τ', Ὠκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετ'
 Ὀλυμπος.

Ὀρνυμένοιο ἀνακτος ἐπεξενάχιζε δὲ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κατέχευεν ἰοειδέα πίν-
 τον,

Βροντῆς τε, σεροπῆς τε, πυρὸς ἀπὸ τοῖο πε- 845
 λώε,

Πρηστῆρων ἀνέμων τε, κεραυνῶ τε φλεγέθοντος.
 "Εἶε

830. Παντοίην ὅπ' ἰῆσαι.)
 Si ἴημι scribitur, cur non
 ἰῆσαι hic scriptum est?
 (quod consentaneum est).

cur non ὅφ' ex ῥπ' factum
 est? Mihi quoque id mi-
 rum videri fateor; sed ex
 consensu omnium quos vi-
 di

*Voces quoque in omnibus erant horrendis capitibus,
Omnigenum sonitum emittentes ineffabilem. interdum
enim*

*Sonabant, ut Diis intelligere liceret: interdum
rursum*

*Tauri valde mugientis robore indomiti vocem fe-
rocis:*

Interdum rursus leonis sævum animum habentis:

Interdum rursum catulis similia, mira auditu:

Interdum vero stridebat, resonabantque montes alti.

Et sane evenisset res inevitabilis die illo,

Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,

*Nisi statim intellexisset pater hominumque Deorum-
que.*

*Graviter autem intonuit atque fortiter. circum vero
terra*

Horrende edidit fragorem, & cælum latum superne,

Pontusque & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

*Pedibus vero sub immortalibus magnus contremuit
Olympus*

Insurgente rege: ingemiscebat autem tellus.

*Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pon-
tum,*

Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,

Igneorumque turbinum, & fulminis ardentis.

Per

di codicum hanc lectionem idem iisdem in vocibus
reliqui: præsertim quum observassem. Ibi enim le-
jam antea in quodam Ho- gitur, αὐτὸν ἄμεινον ὄν-
meri hymno αὐτὸν ἄμεινον, non ὅτι ἴσται. Steph.

Ἔξεε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ ἔρως, ἥδ' ἐθάλασσα
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς περὶ τ' ἀμφὶ τε κύμα-
 τα μακρὰ

Ῥιπῇ ὑπ' αἰθανάτων ἔνσσις δ' ἄσβεστος ὁράει.
 Τρεῖς δ' Αἰδῆς δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν 850
 ἀνάσσω

Τιτῆνές θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἔοντες,
 Ἄσβεστος κελεύδοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κόρθονεν ἔον μένος, εἴλετο δ'
 ὄπλα,

Βροντὴν τε, ξεροπὴν τε, καὶ αἰθαλόεντα περαυνόν,
 Πληξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος ἀμφὶ δὲ 855
 πᾶσας

Ἐπρεσε θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 Ἦριπε γυνώθεις, σενάχκε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ κραυνοθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος,
 Οὔρεας ἐν βήσσησιν αἰδῆνης παιπαλοέσσης 860
 Πληγέντος· προδὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
 Ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 Τέχνη ὑπ' αἰζήων ὑπὸ τ' εὐτρεῖτα χαλάνοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδηρος, ὅπερ κρατερώτατός ἐστι,
 Οὔρεος ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέω, 865
 Τήκεται ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα, σέλας πυρὸς αἰδομένοιο.
 Ῥῖπκε δὲ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

Ἐκ δὲ Τυφωέος ἔς' ἀνέμων μένος ὑγρὸν αἰέν-
 των,

Νόσφε

850. Τρεῖς.) Melius fortasse sic, quoniam ut alia exempli-
 habent

*Fervebat autem terra omnis, & cælum, atque mare.
Æstuabant etiam circum litora, & circumcirca fluctus
magni (batur.*

*Impetu Deorum: concussio autem sedatu difficilis orie-
Expavit autem Pluto inferis mortuis imperans,
Titanesque sub tartarum detrusi, circa Saturnum,
Ob inextinguibilem fremitum, & gravem conflictum.
Jupiter vero postquam excitavit suum robur, sumsitque
arma,*

*Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
Percussit ab Olympo insiliens. circum vero omnia
Combussit ingentia capita sævi portenti.
Cæterum ubi ipsum vicit ictibus percutiens,
Cecidit mutilatum, ingemiscebat autem terra vasta.
Flamma autem fulmine icta profiliebat a rege,
Montis in saltibus opacis asperis
Percussi. multa autem ac vasta ardebat terra
Ardore ingenti, & liquecebat stanni instar,
Quod arte juvenum & in magnum foramen habente
catino*

*Calefactum, vel ut ferrum, quod solidissimum est,
Montis in cavitatibus, victum ab igne quod omnia
comburit,*

*Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus.
Sic sane liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
Abjecit autem ipsum animo mæstus in Tartarum va-
stum. (tium,*

*Ex Typhoëo autem est ventorum vis humide flan-
Q 3 Exce-*

*habent, Τρίσας δ' αἰῶνας, cum qua lectione verius consta-
re non potest.*

Νόσφι Νότῃ, Βορέῳ τε, καὶ ἀργέσῃ Ζεφύ- 870
ροιο.

Οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ θνητοῖς μέγ' ὄνειρα,
Αἱ δ' ἄλλα μαψαῦρα ἐπιπνέουσι θάλασσαν,
Αἱ δὴ τοι πίπτουσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,
Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ.
Ἄλλοτε δ' ἄλλα αἴσι, διασκιδνᾷσί τε νῆας, 875
Ναύτας τε φθείρουσι. κακῶ δ' ἔγινεταί αἰκὴ
Ἀνδράσιν, οἳ κείνοισι συναντῶσιν κατὰ πόντον.
Αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν
Ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
Πιμπλεῦσαι κίνιος τε καὶ ἀργαλέεσσι κολοσυρτῶ. 880
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσ-
σαν,

Τιτήεσσι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλευμένῃ δὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδομοσύνησιν, ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἀθανάτων. ὃ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς. 885
Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θύτο
Μῆτιν,

Πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεᾶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Αἰμυλίοισι λόγοισιν ἦν ἐσκάτθετο νηδὺν 890
Γαίης

870. Νόσφι.) Malim Ζε-
φύρῃ τε cum plerisque aliis.
Nam superius vers. 379. se-
paravit quoque Zephyrum
ab Argeste. Aut igitur hic

legendum Ζεφύρῃ τε, aut
superius conjungenda hæc
duo Ἀργέστην & Ζέφυρον.

875. * Ἄλλοτε δ' ἄλλα
αἴσι.) Ita legendum Aeolice
pro

Excepto Noto, Boreaue, & celeri Zephyro.

*Qui sane ex Diis sunt nativitate, hominibus magna
utilitas.*

*Ast alii sine usu venti inspirant mare,
Qui utique incidentes in obscurum pontum,
Clades magna hominibus gravi sæviunt turbine,
Nuncque hi, nunc illi flant, dissipantque naves,
Nautasque perdunt. mali autem non est remedium
Viris, qui illis occurrerint in ponto.*

*Iidem rursus per terram immensam floribus ornatam
Opera jucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
num,*

Replentes pulvereque & molesto palearum strepitu.

*Sed postquam sane laborem Dii beati perfecerunt,
Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vi,
Jam tum jubebant regnare atque imperare,
Ex Terræ consilio, Olympium late cernentem Jovem,
Immortalibus. Hic vero inter illos rite distribuit munia.
Jupiter autem Deorum rex primam uxorem suam fecit
Metin,*

*Plurimum ex Diis edoctam, & mortalibus hominibus.
Sed cum jam esset Deam cæcis oculis Minervam
Paritura, tum demum dolis animo decepto
Blandis sermonibus, in suam condidit alvum,*

Q 4

Telhu-

pro αἰσι. ostendit Auctor
Etymologici, τὸ γ' τῶν πλη-
θυντικῶν αἰσιν, Ἀιωλικώτε-
ρον. ἔχρησεν γὰρ αἰσι, ὡς περ
ἰᾱσιν. Ἀλλοτε δ' ἄλλαι αἰσι.

Quod etiam sequens διασκι-
δῶσι confirmat. vulgo edi-
tur ἄησι; quod ferri non
potest. K.

884. Γαίης.) Versus hic
est

Γαίης Φραδμοσύνησι, καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντος.

Τὼς γάρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμὴν

Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντὶ, θεῶν αἰετιγενετῶν.

Ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γειέσθαι.

Πρώτην γὰρ κέρην γλαυκάπιδα Τριτογέ- 895
νειαν,

Ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βελλήν·

Αὐταὶς ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀν-
δρῶν

Ἦμελλον τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·

Ἄλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρέσθεν ἐὼν ἐγκατάθετο
νηδύν,

Ὡς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε 900

Δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρσας,

Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν·

Αἴτ' ἔργ' ἀραιῖσι καταθνητοῖσι βροτοῖσι·

Μοίρας θ', ἧς πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς,

Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον αἴ τε 905
διδῶσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπα-
ρήας,

Ὀπεανῷ κέρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,

Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρατεινήν·

Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἵβετο δερκο- 910
μενάων

Λυσιμελής· καλὸν δὲ ὑπ' ὀφρύσι δερκίοανται.

Αὐταῖς

est hypermeter in nonnullis exempl. quæ habent,
αἵ αὖ Ζῆνα.

Telluris consiliis, & Cæli stellati.

Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem

Alius haberet Jovis loco Deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.

*Primum quidem virginem cæsis oculis apud Tritonem
genitam,*

Par habentem patri robur, & prudens consilium:

Caterum deinde sane filium Deorum regem & virorum

Erat paritura, magnum animum habentem:

*Sed illam sane Jupiter ante in suum condidit ven-
trem,*

Ut nempe ei indicaret Dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Ænomiamque, Dicenque, & Irenen florentem:

*Quæ operibus venustatem conciliant mortaliū ho-
minum.*

*Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens
Jupiter,*

Clothoque, Lachésinque, & Atropon: quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

*Tres vero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
habentes,*

Oceani filia, peroptabilem formam habens:

Aglaïam & Euphrosynen, Thaliamque amabilem:

Quarum e palpebris amor destillat contuentium

*Solvens membra: jucundum vero sub superciliis aspi-
ciunt.*

Q 5

Por-

903. Αἵρεσι.) Quidam scribunt ὡραῖοι, spiritu leni:
nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa fa-
ciunt:

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφόρῳ ἐς λέχος ἦλθεν,
 ἥ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδώνεὺς
 ἤρπασεν ἥς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δὲ μητίετα
 Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο, 915
 ἣς αἱ Μῆσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
 Ἑννέα, τῆσιν ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰοιδῆς.
 Λητώ δ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἱμερόεντά γόνον περὶ πάντων ἔρανιώνων,
 Γένετ' ἄρ', αἰγυίοιο Διὸς Φιλότῃτι μιγῆσαι. 920
 Λοιοδοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποήσατ' ἄκοιτιν.
 Ἡ δ' Ἥβην, καὶ Ἀρηα, καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε,
 Μιχθῆσ' ἐν Φιλότῃτι θεῶν βασιλῆϊ καὶ ἀν-
 δρῶν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν,
 Δεινὴν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέσρατον, ἀτρυτώνην, 925
 Πότνιαν ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἥρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν ἐ Φιλότῃτι μιγῆσαι
 Γένετο, (καὶ ζαμένησε, καὶ ἥρισεν ὦ παρακοίτῃ)
 Ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον ἔρανιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἐρικτύπε' Ἐννοσιγαίῃς 930
 Τρίτων εὐρυδείης γένετο μέγας ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν' ἔχων, παρὰ μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ
 ἀνακτι

Ναίει χρύσεα δῶ, θεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἀρηϊ
 Ῥινοτόρῳ Κυθήρεια Φόβον καὶ Δαῖμον ἔτικτεν
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσι Φά- 935
 λαγγας

Ἐν

ciunt : quod nimirum Horæ dicantur pulchri-
 tudinis Deæ.

*Porro hic Cereris multa nutrientis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam formosam, quam Pluto
 Rapiuit sua a matre, dedit autem sapiens Jupiter.
 Mnemosynen vero deinceps amavit pulchricornam,
 Ex qua Musæ aureis articulis ornatae natae sunt
 Novem, quibus placent convivium, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem, & Dianam sagittis gau-*
dentem,

*Suavissimam prolem præ omnibus cælicolis,
 Peperit sane, Ægiocho Jovi concubitu mixta.
 Postremam vero Junonem floridam duxit uxorem.
 Hac autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta concubitu Deorum regi & hominum.
 Ipse vero ex capite, cæsis oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultum excitantem, ducem exercitus, indo-*
mitam,

*Venerandam: cui clamoresque placuerunt, bellaque
 pugnaeque.*

*Juno autem Vulcanum inclytum, sine concubitu
 Peperit, (& vires intendit, & contendit cum suo marito)
 Præ omnibus, artibus ornatum, cælicolis.*

*Ex Amphitrite autem & gravicrepe Neptuno
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam & patrem re-*
gem

*Incolit aureas ædes, magnus Deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti Venus Terrorem & Metum peperit,
 Graves, quique virorum densas turbant phalanges*

In

927. * Οὐ φιλότητι.) Recepi emendationem Cuperi,
 sensu postulante, antea legebatur ἐν φιλότητι. K.

Ἐν πολέμῳ κρυέντι, σὺν Ἀρηϊ πτολιπόρθῳ,
 Ἀρμονίην θ', ἣν Κάδμος ὑπέρθυμος θέτ' ἀκοιτίν.
 Ζηνὶ δ' αἶρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν.
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχος εἰσαναβάσας.
 Καδμείη δ' αἶρα οἱ Σεμέλη τέκε Φαίδιμον υἱόν. 940
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότητι. Διώνυσον πολυγηθέα,
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δ' ἀμφοτέροι θεοί εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' αἶρ' ἔτικτε βίην Ἡρακληΐην,
 Μιχθεῖς ἐν Φιλότητι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀγλαΐην δ' Ἡφαιστος ἀγακλυτὸς, ἀμφι- 945
 γυῖεις,

Ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀρτιάδην,
 Κέρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοιτίν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε Κρονίων.
 Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρεσ ἀλκιμος υἱός, 950
 Ἴς Ἡρακλῆος, τελέσας σονόεντας ἀέθλους,
 Παῖδα Διὸς μεγάλῳ καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλῃ,
 Αἰδοίην θέτ' ἀκοιτίν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι.
 Ὀλβιος, ὅς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας,
 Ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγῆραος ἤματα πάντα 955
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίην
 Περσηΐς Κίρκην τε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς Φαεσιμβρότερ Ἡελίοιο,
 Κέρην Ὠκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
 Γῆμε, θεῶν βέλησιν, Ἰδυίαν καλλιπάρηον. 960
 Ἡ δὲ οἱ Μήδειαν εὖσφυρον ἐν Φιλότητι
 Γείναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
 Τμῆς

938. Ζηνί.) Αἰὶ Φαίδι-
 μον Ἑρμῆν.

954. Ὀλβιος.) Legitur
 quod; ἀθανάτοισι τελέσσαι.

*In bello horrido una cum Marte urbes devastante,
 Et Harmoniam, quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Jovi vero Atlantis filia Maja peperit gloriosum Mercurum,
 Praeconem Deorum, sacrum lectum conscendens. (rium,
 Cadmi filia vero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalis: nunc vero ambo Dii sunt.
 Alcmena vero peperit Herculem,
 Mixta in concubitu Jovis nubicogi. (dicans
 Aglaia vero Vulcanus perceleber, utroque pede clau-
 Minimam natu e Gratiis, floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnen,
 Filiam Minois, floridam fecit conjugem:
 Hanc vero ei immortalem expertemque senii fecit Sa-
 turnius. (lius,
 Heben autem Alcmena pulchros talos habentis fortis fr-
 Hercules peractis luctuosus certaminibus,
 Filiam Jovis magni, & Junonis aureis calceamentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nivoso: (utentis,
 Felix, qui magno facinore inter Deos confecto,
 Habitat illaesus & expers senii omnibus diebus,
 Soli autem indefesso peperit incluta Oceanis
 Perseis Circeque, & Aëtem regem.
 Aëtes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani ultimi fluvii (ditam.
 Duxit, Deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis præ-
 Hac autem ei Medeam pulchram in concubitu
 Peperit, subacta per aetream Venerem.*

Vos

961. 'H δὲ οἱ.) : in par- ratione sequentis dictio-
 ticula δὲ sustentatur aspi- nis.

986

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ', ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἅλμυρός ἐνδοθι πόντος.
 Νῦν δὲ θεάων φῦλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι 965
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, κῆρα Διὸς Αἰγίοχοιο,
 Οσσα δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάναται, γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῆτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μίγεῖσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι, 970
 Νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πίονι δήμῳ,
 Ἐδλόν' ὥς εἰς' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐρέα νῶτα θα-
 λάσσης,
 Πᾶσαν τῷ δὲ τυχόιτι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τέ οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 Καδμῶ δ' Ἀρμονίη, θυγάτηρ χρυσεῆς Ἀφρο- 975
 δίτης,
 Ἰνώ καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρηον,
 Αὐτονόην θ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαίτης,
 Γέναντο, καὶ Πολύδωρον εὖσεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
 Κέρη δ' Ὠκεανῷ Χρυσάορι καρτεροθύμῳ.
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλότῃτι πολυχρῦς Ἀφροδίτης, 980
 Καλλιρρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτισον ἀπάντων,
 Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακληεῖη,
 Βοῶν ἔνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιβρύτων ἐν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνῶ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνοια χαλκοκορυστῇν,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἀνακτα. 985
 Ἀντάρτοι κεφάλῳ φυτήσατο Φαίδιμον υἱόν,
 Ἰφθιμὸν Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.
 Τὸν ῥα νέον, τέρεν ἄνδρος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥδης,
 Παιῖδ'

986. * Φυτήσατο.) Qui-
dam legunt φυτεῖσατο, quod

metro repugnat, cum pri-
ma in φυτεῖσατο sit brevis.

*Vos quidem nunc valetē, cælestes domos tenentes,
 Insulaeque, & continentes terræ, & salsus intus Pontus.
 Nunc autē Dearum cætum cantate, blandiloquæ
 Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiocchi,
 Quæcunque mortales apud viros cubantes
 Immortales, pepererunt Diis similem prolem.*

*Ceres quidem Plutū genuit, præstantissima Dearum,
 Jasio heroi mixta jucundo concubitu
 Novali in ter proscisso, Cretæ in fertilissimo agro,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui vero obviam fuerit, & cujus ad manus
 venerit, (tem.*

*Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia, filia aureæ Veneris.
 Ino & Sernelem, & Agaven pulchras genas habentem,
 Autonoëque, quam duxit Aristæus densa cæsarie præ-
 ditus, (Thebis,*

*Peperit, & Polydorum in mœnia pulchra habentibus
 Filia vero Oceani Chrysaori magnânimo,
 Mixta in concubitu abundantis auro Veneris.*

*Calliroë peperit filium mortalium robustissimum omnium
 Geryonem, quem interfecit Hercules,*

Boves propter flexipedes circumflua in Erythea.

*Tithono vero Aurora peperit Memnona area galea mu-
 Æthiopum regem, & Emathionem regem. (nitum,*

*Verum Cephalo peperit inclytum filium,
 Fortem Phaëtonem, Diis similem virum, (pubertatis,
 Quem sane juvenem tenerum florem habentem gloriosæ
 Puerum*

*Etsi enim apud Tragicos exemplis aliquot ostende-
 interdum producat, quod mus in lectionibus nostris
 Sopho-*

Παῖδ' ἀπαλαὶ φρονέοντα φιλομμηδῆς Ἀφρο-
δίτη

᾿Ωρετ' ἀνδρείψαμένη, καὶ μιν ζαθέαις ἐνὶ νηοῖς 990
Νηοπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

Κέρην δ' Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης, βελῆσι θεῶν αἰειγενεταίων,

᾿Ηγε παρ' Διὶ τ' εὐτελέσας συνάεντας ἀέθλ' εἰς,
Τὸς ποδῶς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερ- 995
ἥνωρ,

᾿Υβριτῆς Πελῆος, καὶ ἀτάσθαλος, ὀβριμοεργός.
Τὸς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκατο, παλαιὰ μογῆ-
σας,

᾿Ωκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κέρην,
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίτην.

Καί ῥ' ἤχε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσῃσι ποιμένι λαῶν, 1000
Μήδεων τέκε παῖδα, τὸν ἔρρεσιν ἔτρεφε χείρων
Φιδυρίδης· μεγάλη δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ Νηρῆος κῆρυα ἀλκίῳ γέροντος,

᾿Ητοι μὲν Φῶκον Ψαμαῖθι τέκε, δῖα θεάων,
Αἰακῆ ἐν Φιλότῃτι, διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην. 1005

Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

Γείνατ' Ἀχιλλῆος ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

Αἰνείαν ἄρ' ἔτικτεν εὐσέφανος Κυθήρεια,

᾿Αγχίστην ἥρωϊ μιγείσ' ἐρατῇ Φιλότῃτι,

Ἰδῆς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχῃ, ὑλῆσσης. 1010

Κίρκη δ' Ἡελίῳ θυγάτηρ Ὑπεριονίδας,

Γέννατ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν Φιλότῃτι,

Ἀγρίον, καὶ Λαερτιάδαν αἰμύμονά τε, κρατερὴν τε,

Οἱ

Sophocleis, tamen nescio,
an apud alios occurrat. K.

1003. Αὐτὰρ.) Reperitur
etiam Νηρηίδει.

1013.

*Puerum juvenilia sapientem amans visus Venus,
Celeriter abripuit & ipsum in templis
Ædium nocturnum fecit, demonem divinum.
Filiam vero Aëta a Jove nutriti regis
Æsonides, voluntate Deorum sempiternorum,
Abduxit ab Aëta, peractis gravibus certaminibus,
Quæ multa imperabat magnus rex superbus,
Injurius Pelias, & impius fortium facinorum patrator
Quibus peractis, ad Jolcum rediit multa perpeffus,
Veloci in nave vehens blandis oculis præditam puellam,
Æsonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
Et sane hæc subacta ab Jasone pastore populorum,
Medeum peperit filium, quem in montibus educabat
Chiron*

*Phillyrides: magni vero Jovis voluntas perficiebatur.
Ceterum Nerei filia marini senis,
Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima Dea-
rum;*

*Æaci in concubitu, per auream Venerem. (bens,
A Peleo autem subacta Dea Thetis argenteos pedes ha-
Peperit Achillem prosternentem viros, leonis animo præ-
ditum.*

*Æneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
Anebise heroi mixta jucundo concubitu,
Idæ in verticibus, habentis multa juga, sylvosæ.
Circe vero, Solis filia, filii Hyperionis,
Peperit Ulyffis ærumnosi in concubitu,
Agrium, atque Latinum inculpatumque, fortemque,*

Qui

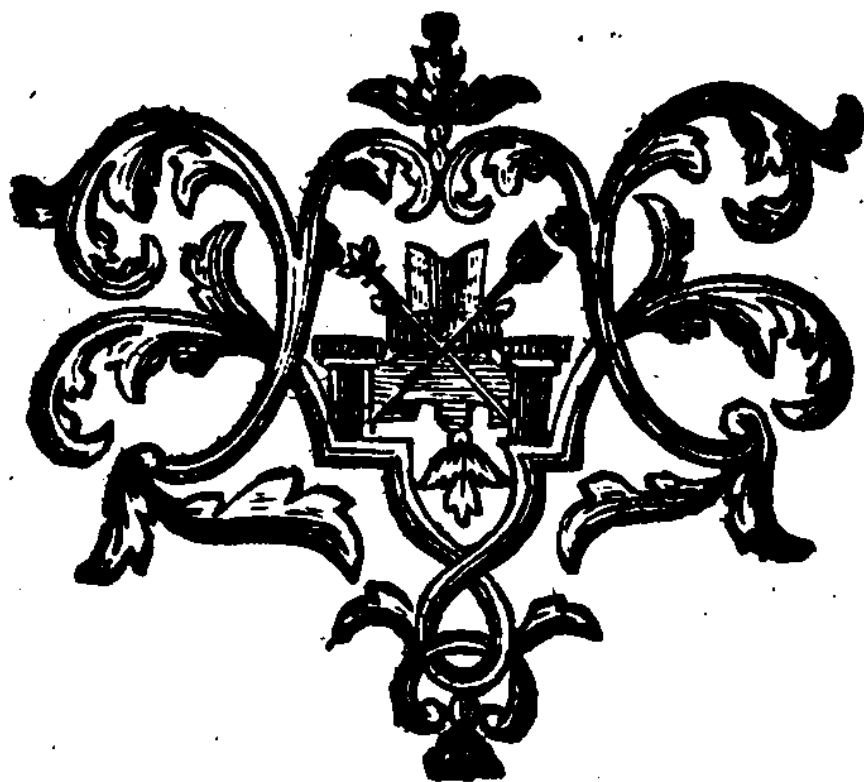
1013. Ἀγρίον.) In nonnul- ba, ἀμύμονα, & κρατερὸν, scri-
lis codicibus hæc duo ver- buntur ut propria nomina.

Οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε μυχῶν νησῶν ἱεράων,
 Πᾶσιν Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἀνασσον. 1015
 Ναυσίθοον δ' Οδυσῆϊ Καλυψώ δια θεάων
 Γείνατο, Ναυσίνοόν τε, μιγῆς' ἐρατῇ Φιλότῃτι.

Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι
 Ἀθάνατάς γε γέναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα.
 Νῦν δὲ γυναικῶν Φῶλον αἰείσατε, ἡδυέπειαι 1020
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες, πᾶσαι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ

Τῆς Ἡσιόδου Θεογονίας.

*Qui sane, valde procul in recessu insularum sacrarum,
Omnibus Tyrrhenis valde inclytis imperabant.*

*Nausithoum vero Ulyssi Calypso excellentissima Dearum
Peperit, Nausinoumque, mixta grato concubitu.*

*Hæ quidem, mortales apud viros cubantes
Immortales pepererunt Diis pares filios.*

*Nunc vero fæminarum agmen cantate suaviloque
Musæ Olympiades, filia Jovis Ægiochi.*

FINIS

Theogoniæ Hesiodi.

Π Ρ Ο Λ Ε Γ Ο Μ Ε Ν Α

De quorundam versuum dimensione,
nec non de aliis.

Non contracta legenda sunt ceu contracta, metro id postulante. Verbi gratia. ε. 5. Ρῆα μὲν γὰρ βριῖα, ῥῆα δὲ βριάοντα χαλῆπτα. Hic prius ῥῆα proferendum ῥά. ε. 30. Ὀρη γὰρ τ' ὀλάγη πέλεται ναπέων τ' ἀγορέων τα. Hic metrum postulat, ut pro ναπέων dicas ναπίων, & pro Ionico ἀγορέων, ἀγορέων. Iones nimirum non contrahunt. Et pro νῆκεα in dimensione (quam alii scansionem vocant) legendum νῆκη. In dimensione, inquam, secus non. ε. 109. χρύσειον μὲν πρῶτισαμένον. Legendum hic χρυσῆν. & sic in aliis. ε. 129. ἔτεα, ubi τὸ ἄλφα per se breve in cæsura producitur. Cæsura vocalem reddit ancipitem. Sic Ovid. *Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.* ubi ultima in *attuleris* propter cæsuram est anceps. Sic α. 5. ἄδ᾽ τε μέγῃ τε, ubi prius τε producitur, & est quasi cæsura. τε, enim prius, cum ἄδ᾽ cohereret, tanquam pars illius vocis conjunctæ. α. 458. pro Ἡρακλῆι lege, scil. in dimensione, Ἡρακλᾶ. β. 93. pro Μασάων, lege Μασῶν, pro ἀψευδέα, lege ἀψευδῆ, nimirum in dimensione. Secus *Ionismus* passim retinendus, & singula legenda, sicut sunt scripta. Sic Ἰλιάδ. α. 1. Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Hic non legendum Πηληϊάδεω, sed Πηληϊάδε, vel Πηληϊάδω, per syncopen τῆ ἐψιλῆ. Scilicet tanta est Poëtarum licentia, ut pro πηλείδης (ὁ υἱὸς τῆ Πηλέως) dicant per Ionicam διαίρεσιν, Πηληϊῆδης, α, ε & per novam τῆ α epenthesein, Πηληϊᾶδης, α, ὁ, pro Πηληϊάδῃ vero Ionice Πηληϊάδεω. Tantopere luxuriantur αἱ διάλεκτοι, adeo, ut idcirco Græcanica seu Graja Poësis omnium facillima, & Poëta iudice, Musas videatur habere faventiores. Tum observandum, Hesiodum usum esse Dialecto Ionica, & quæ illi dialecto propria sunt, accurate e Grammaticis petendum. ex.gr. α mutant in η. dativum pl. formant a nominativo plurali, ἔργοιο, pro ἔγῃ. re-jiciunt ferè ubique augmenta verborum; & alia similia, quæ usu facilius quam præceptis addiscuntur. IN-

INDEX VOCABVLORVM,

QVÆ IN

HESIODO

OCCVRRVNT.

*In Indice brevitatis ergo, literis quibusdam
usi sumus; ut Th. designat Thema. p. præteritum.
a. aoristum. f. futurum. m. medii, f. g. fæminini ge-
neris. ε. ἔργα καὶ ἡμέρας designat. α. ἀσπίδα, seu
scutum. θ. θεογονίαν.*

A Quæ, nom. pl. n. g.
ab ὃ quod: articulus
postpositivus. ε. 365.

ἄπτο:, ἀπτας, ab ἀπτος,
ε, ὃ, ἡ, non tangendus, ex
α priv. & ἄπτω vel ἰάπτω,
& per pleonasmum τῷ α,
ἀάπτω. lædo, noceo. f.
φω. ε. 147. α. 75. θ. 649.

Ἀάδῃ, 3. sing. a. i. pass. ab
ἄτω lædo, F. ἄσω. quod
fit ex αἰώ. hinc a. ι.
ἀάδον pro ἡδον. tollitur
augmentum, & α poëtice
reduplicatur. Th. ἀτάω,
ω, f. ἡσω. lædo, noceo. ε.
281.

Ἀἴσι, flant. 3. pl. ab ἄνι, flo,
ut ἱσημι, ἱσαῖσι. Th. ἄω,
flo, spiro. θ. 875.

Ἀταῖ, saturatus, 3. per-
son. ab ἄνι. in pass.
ἄαμαι expleor, satior, ad
formam τῷ ἱσαμαι. Th.
ἄω, f. ἡσω. flo, spiro. α.
101.

Ἀατος, ε, ὃ καὶ ἡ. insatiabi-
lis, innoxius. Th. ἀτάω,
ω, f. ἡσω, lædo. θ. 714.

Ἀῆστεω, gen. Ionicus pro
ἀῆττε, ab ἀῆττης, ε. bo-
bus carens. ex α priv. &
βῆς, βοῦς, ὃ, ἡ, vacca, bos,
taurus. ε. 449.

Ἀγαγών, part. a. 2. Attice
pro ἀγών, ab ἄγω, duco. f.
ἄγω. p. ἡχα. a. 2. ἡγον,
Att. ἡγαγον. ε. 164.

Ἀγαθός, ἡ, ὄν, bonus, a, um.
dat. pl. ἀγαθοῖσι, parago-

ge Ionica, pro ἀγαθοῖς.
comp. ἀμείνων, βελτίων,
πρεῖσσαν, ἀρείων, λωίων.
Superl. βέλτιστος, κράτι-
στος, ἄριστος, λῦτος. ε. 24-
234.

*Αγαίεται, 3. pers. ind. ab
ἀγαίομαι. irascor, invi-
deo. ε. 331. Th. ἀγίω, ὦ, f.
ἦσω. demiror.

*Αγακλυτός, adjec. ex ἄγαν
nimis & κλυτός celebris.
α κλύω, pro quo etiam
κλύμι audio, ἀγακλυτοῖ-
σιν, dat. pl. Ion. 9. 1015.

*Αγαυάτατον, superl. ab ἀγα-
υός, ἄ, ὁ. placidus, ex α
epitatico & γάνος, εος, τὸ,
lætitia, gaudium. 9. 408.

*Αγαλλόμενος, præf. part.
passiv. ab ἀγάλλω, f. λῶ,
p. κα. οησ. ἀγάλλομαι
exulto: ad formam τῆ
ἀγαλλιῶμαι, exulto, ab
Hebræo חגל. ἀγαλλόμε-
ται, præf. part. f. g. pl.
num. α. 86.

*Αγανή, nomen fœminæ,
splendida, a masculino
αγαυός, admirabilis,
splendidus. Th. ἀγίω
miror. 9. 246.

*Αγανήν, nomen mulieris.
vide paulo ante ἀγανή.
9. 976.

*Αγαυός, ἄ, ὁ. nobilis,
admirabilis. ab ἀγαίομαι

admiror. ἀγκυῶν, gen.
pl. 9. 461. 632.

*Αγαυός, fetocis. gen. sing.
Th. γαυρός, α, ὁ. super-
bus, elatus: ἀγκυρός val-
de superbus. α non est
privativum, sed intensi-
vum. 9. 832.

*Αγγί pro ἄγγια, vasa. nom.
pl. n. g. ἄγγισιν, dat. pl.
Th. ἄγγος, εος, τὸ, vas
quodlibet. ε. 611.

*Αγγελος, α, ὁ. nuntius. ε. 45.
ἀγγελίη, proprie res quæ
nuntiatur. 9. 781. ab ἀγ-
γέλλω, nuntio. f. λῶ, p.
ἡγγαλα, α. 1. ἡγγαλα.

*Αγγισιν, vide paulo ante
ἄγγι. ε. 473-598.

*Αγε, Adverb. hortantis, ab
ἄγε, præf. imperat. act.
verbi ἄγω, ago. α. 449.

*Αγσραν, 3. pl. α. 1. act. Ion.
pro ἡγσραν, ab ἀγείρω,
congrego. Poëtæ metri
causa tollunt augmen-
tum. f. ερῶ. p. ἡγερκα.
Att. ἀγήγερκα. α. 1. ἡγα-
ρα. ε. 650.

*Αγέλαι, pl. num. greges.
ἢ ἀγέλη, grex. ab ἄγω.
Grex agitur. sic Latine
agmen ab agendo. pro-
prie pecudes aguntur,
homines vero ducuntur.
α. 268. 9. 445.

*Αγε-

- Ἀγλαΐη, pro ἀγλαΐᾳ, αἷ, ἡ.
Ion. *praedatrix*, ab ἄγω
& λαΐα, αἷ, ἡ. *praeda*. α.
197. §. 318.
- Ἀγέραςος, α, ὁ, ἡ. *immunis*,
praemio carens. ex α *privat.*
& γέρας, τος, τὸ, *praemium*, *munus*. §. 395.
- Ἀγεῶν, *praef. inf.* pro *imper.*
verbi ἄγω, *duco*. f.
ἄζω. p. ἡχῶ. a. 2. ἡγον.
ε. 693. 798.
- Ἀγέστρατος, ὁ, ἡ. *dux exercitus*.
Minervæ epitheton.
ab ἄγω, *duco*, & στρατός,
ῶ, ὁ, *exercitus*. §. 925.
- Ἀγήνορα, *acc. sing. fortem*,
ab ἀγῆνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*.
compositum ex
ἀγαν *valde* & ἀνὴρ *vir*.
ε. 7. §. 641.
- Ἀγῆραςος, α, ὁ καὶ ἡ, *senii ex-*
pers. μὴ γηράσκων. *com-*
positum ex α *priv.* &
γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.
§. 305. 955.
- Ἀγῆρω, *acc. sing. 4. simpli-*
cium, ab ἀγῆρως, ω, ὁ καὶ ἡ,
senii expers. Et ἀγῆρω,
nomin. plur. 4. simpl.
Ex α *privat.* & γῆρας,
ατος, τὸ, *senectus*. §.
277. 949.
- Ἀγκεια, *pl. num. valles*, ab
ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*. ε. 387.
- Ἀγκυλομήτης, α, ὁ. *versipellis*,
qui profert obli-
- qua, non recta consilia,*
compositum ex ἀγκύλος
obliquus, & μῆτις, εως, ἡ,
consilium. ὁ ἀγκύλα, τα-
τίς, σκολιὰ βουλευόμενος.
ε. 48. §. 19. 473. 495 &c.
- Ἀγκυλοχαΐλα, *nom. pl. re-*
parandi rostri. ex ἀγκύλος
inflexus, κυρτός, & χαΐ-
λος, εος, τὸ, *labrum*, a
nominativo singulari
ἀγκυλοχαΐλης, α, ὁ, pro
quo etiam legitur ἀγκυ-
λόχαλος, *curva habens*
labra. α. 405.
- Ἀγλαΐαι, *nom. pl. volupta-*
tes, gaudia. ab ἀγλαΐα,
splendor, ornatus. ab
ἀγλαός, ῶ, ὁ, *splendidus*.
α. 285.
- Ἀγλαά, *splendida*. Th.
αἰγλήης, ἡ-fulgor, splen-
dor. ε. 335. §. 412.
- Ἀγνῆ, *dat. sing.* ab ἀγνός,
ῶ, ὁ. *castus*. ε. 463.
- Ἀγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. *sing.*
imp. passivi, ab ἄγνυμι
frango, pro quo etiam
dicitur ἀγνύω. Th. est
ἄγω. f. ἄζω, &c. *frango*.
α. 279. 348.
- Ἀγνῶς, *caste, adverb.* ab
ἀγνός *castus*. ε. 335. α. 203.
- Ἀγοι, *portaret, praef. act. opt.*
ab ἄγω. *porto*. ἄγοντα, *acc.*
sing. praef. part. act. vide
supra ἀγαγών. α. 480.

**Ἀγορεύω*, f. *εὐόω*, p. *ευκα*, publice & in foro dico, & per syn. speciei, aperte dico. ε. 278. 400.

**Ἀγορά*, ᾤς, ἡ. forum, ab ἀγείρω congrego. in præf. med. ἡγορά, quia in foro homines congregantur. ε. 686.

**Ἀγορέων*, Genitivus pl. Ionice pro ἀγορῶν. ε. 30. a nomine ἀγορά, ἡ, forum. Th. ἀγείρω congrego, ut supra, & ἀγορή, Ionice pro ἀγορά. ἀγορῇφι, in foro, φι est paragoge poëtica, & reddit vocem ἀκλίτον. α. 204. §. 89.

**Ἀγραυλοί*, ruri seu in agro pernoctantes: Epitheton pastorum. compositum ex ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & αὐλή, ἡς, ἡ, atrium, hoc est, locus subdialis, apertus & vacuus ante ipsas ædes, τὸ ὑπαιθρον. item stabulum, septum. hinc αὐλίζομαι, stabulor: item pernoctō, unde est ἀγραυλίω, ruri pernoctō. §. 26.

**Ἀγρην*, Ion. pro ἄγρην ab ἄγρα, αἱ, ἡ, captura, venatio. §. 442.

**Ἀγρία*, neutrum plural. ponitur pro adverbio. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, ager. α. 236.

**Ἀγριον*, acc. est nomen proprium viri. Ἀγριος, α, ὁ. §. 1013.

**Ἀγροιώτας*, acc. pl. ab ἀγροϊότης, α, ὁ, agrestis, agricola, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, rus. α. 39.

**Ἀγροκύνδοιμος*, α, ὁ. qui in agris tumultuatur. ab ἀγρός, ἄ, ὁ, ager, & κύνδοιμος, ἄ, ὁ, tumultus. §. 925.

**Ἀγρομένοισιν*, dat. pl. part. præf. Ion. syncope, pro ἀγρομένοις ab ἀγείρω congrego. f. εἰῶ. p. ἡγερεα & Attic. ἀγήγερεα. α. 1. ἡγερα. §. 92.

**Ἀγροτέρης*, feræ, gen. cas. f. g. ab ἀγρότερος vel ἀγρώτερος. Substantiva quandoque etiam comparantur. Th. ἀγρός, ἄ, ὁ, ager. α. 407.

**Ἀγχ'*, pro ἄγχε prope. construitur cum Genitivo: est Adv. ε. 637.

**Ἀλχίμαχοι* vel ἀλχίμαχοι, plural. num. cominus pugnantes. ex ἄγχι prope, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι. p. μεμάχημα. α. 25.

**Ἀγχίμολον*, adverbialiter hic accipitur hoc neutrum, ex ἀγχίματος, α, ὁ παρ' ἡ, e propinquo veniens, ex ἄγχι prope, & μόλις,

- μολέω, seu μάλω, venio. α. 325.
- *Αγχίστη, dativus singul. ab Ἀγχίστης, α, ὁ. nomen viri. ex ἄγχι & ἴσος. q. d. ἄγχι τῆς ἰσότητος. §. 1009.
- *Αγώμενος, præf. part. pass. verbi ἀγάομαι, ὤμαι, demiror. Th. ἀγῶ, ἦσω, idem. §. 619.
- *Αγων, vehens. part. præfens. ab ἄγω duco, veho. vide ἀγαγών. §. 998.
- *Αγω, duco, f. ἄζω, p. ἦχα. α. 1. ἦξα. α. 2. ἦγον. ε. 206.
- *Αγῶνι, dat. sing. ab ἀγών, ὤνος, ὁ, certamen. §. 435. α. 205.
- *Αγωσιν, 3. pl. subj. ab ἄγω duco, veho, traho. f. ζω. ε. 218.
- *Αδάητα, indocta, acc. pl. n. g. ab ἀδάητες, incognitus. Th. δαίω scio, discō. §. 655.
- *Αδάμαντον, pro ἀδάμαντα. Declinatur duobus modis, vel ἀδάμαντος, α, vel ἀδάμας, αντος, ὁ, nomen clarissimæ gemmæ per metaph. ponitur pro ferro. ἀδάμαντος genitivus ab ἀδάμας, αντος, ὁ. ex α, quod hic idem valet quod δυς, & δαμάω domo. ε. 146. α. 137. §. 188. 239.
- *Αδηντοσύνη, ε. 418. est superlativus, a positivo ἀδηντος, α, ὁ, ἦ, proprie morsui non obnoxius: hic vero caviem minime sentiens. a δένω mordeo. f. δήζομαι. α. 2. ἔλαπον. p. δέδηχα. unde etiam est nomen δήξ vermis, qui lignum corrumpit. ἦψ (ab ἔπτω noceo) vermis qui cornua lædit. ἦξ (ab ἔκω advenio) vermis, qui palmitibus obest. σῆς (a σῆσω putrefacio) vermis qui vestes depravat. τρώξ (a τρώγω) qui vitiat legumina. ψήν, qui ficus arrodit, &c.
- *Αδηλος, α, ὁ καὶ ἦ. non manifestus, obscurus. Th. δῆλος, α, ὁ, manifestus. ε. 6.
- *Αδικος, α, ὁ καὶ ἦ. injustus. ἀδικώτερος, comp. Th. δίκη, ἦ, justitia. ε. 258. 270.
- *Αδμήτη, nomen mul. q. d. indomita, a δαμάω, domo. §. 349.
- *Αδον, pro ἥδον. 3. pl. α. 2. act. ab ἀδέω, placeo, f. ἦσω, p. ἦκα. at ἔδω, saturo, expleo. §. 917.
- *Αδρυσύνη, ἦ, ubertas, copia. ab ἀδρὺς, α, ὁ, dives, crassus, magnus. ε. 471.

- Ἄδωτη, dat. sing. ἀδότης, &, ὁ, qui nihil dat. Ratio compositionis plane insolens, ex α priv. & δότης, &, ὁ, qui dat. Th. δίδωμι do. ε. 353.
- Ἄεθλον, &, τὸ, certaminis præmium. ab ἄεθλος seu ἄθλος, &, ὁ, certamen. ε. 652. α. 94.
- Ἀεθλεύωσιν, colluctentur. 3. plur. præf. subj. act. ab ἀεθλεύω. f. εὐσω. p. πα. idem quod ἀεθλίω, pugno, dimico. vide ἄεθλον. §. 435.
- Ἄε, adverb. semper. §. 388.
- Ἀεγενεάων, Genit. pl. Æolicus, ab ἀεγενέτης, &, ὁ, sempiternus. ex αἰ & γενετός, qui genitus est. Th. γέννομαι, nascor. f. γενήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην. §. 548.
- Ἀείδαν. præf. inf. αἶδον, 3. pl. imperf. act. pro ἥαδον, ab αἶδω cano. Metri causa abjicitur augmentum: in prosa αἶδω. f. αἶσω. p. ἥκα. ε. 660. §. 1.
- Ἀἶρα, a. i. act. inf. ab αἶρω tollo. f. αἶρω. a. i. ἥρα. hinc αἶρας. a. i. part. act. αἶρόμενα, plur. part. præf. f. g. ε. 759. 538.
- Ἀσπεία, acc. sing. ab ἀσπής, εἶος, ὁ, ἡ, durus, asper. Th. ἄκω, cedo, f. ξω. §. 166.
- Ἀέκητι, non invito, adverb. ab αἶκων invitus. Th. ἐκὼν, ὄντος, ὁ, spontaneus. §. 529.
- Ἀείσατε, 2. pl. a. i. act. imperat. ab αἶσω, f. σω. p. κα. canto. §. 965.
- Ἀέδῃ, dat. sing. ab αἶδα, ης, ἡ, turbo, procella, ex αἶω spiro & αἰέω convolvō. §. 874.
- Ἀεῶ, nomen mul. q. d. procellosa. §. 267.
- Ἀεναόντων, gen. pl. in nom. αἰανάων, οντος, perpetuo fluens. alii legunt αἰνάων, οντος. ex αἰ semper & νάω, fluo. Th. ναίω, habito. ε. 548.
- Ἀενία, genit. g. f. ab αἰένος. perennis. Poët. pro αἰένος, ex αἰ semper & νάω fluo. αἰνάων. gen. pl. ε. 593.
- Ἀέντων. gen. pl. part. præf. activi, ab αἶμι flo, ad formam τιδέις, έντος. Sed quia est ab αἶω, potius juxta ἴσημι esset flectendum. Notetur ergo hæc exceptio. ε. 623.
- Ἀέζα, 3. præf. ab αἶζω augeo, pro quo in prosa αὐζάνω

αὐξάνω & αὐξω. f. ἤσω.
p. ἡύξηκα. ε. 6. αἰξομαι,
π, εται, pass. αἰξίτο. im-
perf. αἰξομένοιο. gen. Ion.
part. præs. ε. 6. 771. 9.
195. 444.

*Αεργός, ε, δ. iners. αεργῶ,
dativ. hinc αεργία, inertia,
Ionice, pro αεργία, αι, ἡ,
pigritia. ab αεργός, pro
quo in prosa αργός. Th.
ἔργον, opus. Prosa di-
citur quasi profusa; ora-
tio vero ligata, quæ cer-
tis numeris astricta est.
quale est poema. ε. 301.
309. 310.

*Αερισπότης, nom. pl. *alte*
volantes. Epitheton
cygnorum, compositum
ex αἶψω, in altum tollo,
& πέτομαι, volo. decli-
natur duobus modis.
αερισπότης, ε, δ. prim.
simplic. & in quinta sim-
plicium, αερισπότης, ητος,
δ, in aere suspensus. α.
316. ε. 775.

*Αεισέφρων, acc. sing. *stoli-*
dum. ε. 313. a nominati-
vo αεισέφρων, ονος, δ, ἡ. ex
αἶω, flo, & φρήν, ενδς, ἡ,
mens, qui ventosa mente
præditus, inconstans &
temerarius est, & proin-
de *stultus*. hinc αεισέφρο-
σύνησιν, dat. pl. Ionic. pro
αεισέφροσύνη. ab αεισέφρο-

σύνη, stultitia. 9. 502.

*Αζαλέοιο. α. 153. Genitivus
Ion. pro αζαλέα, ab αζα-
λέος, ε, δ, aridus, torri-
dus. Thema est ἄζω tor-
refacio, arefacio.

*Αζα. 3. perf. præs. verbi
ἄζω, sicco. ε. 585. α. 397.

*Αζηται, præs. sub. *tristetur*,
ab ἄζομαι, proprie exa-
resco: per metaph. cura
ἐς μακροτε conficior. α.
585. 9. 99.

*Αζώ, cum aspero spiritu,
veneror. σέβομαι. unde
αζόμενος. 9. 532.

*Αζώσος, pl. num. *discincti*,
scil. ut eo sint expedi-
tiores: ex α privat. &
ζωσός, *cinctus*, quod est
α ζωνύω vel ζώννυμι, *cin-*
go, in fut. ζώσω, in præ-
t. ἔζωκα. in passivo præ-
t. ἔζωμαι vel ἔζωσμαι. in 3.
sing. ἔζωσται. hinc est
ζωσός, *cinctus*, ζωστήρ,
ἥρος, δ, *cingulum*, bal-
theus. ε. 343.

*Αηδόνα, acc. sing. ab αηδών,
όνος, ἡ, *luscinia* ab αἰδω
cano, pro quo in prosa
ἄδω. ε. 201.

*Αη9' pro ἄητο, *spirabat*,
imperfect. abjecto ο μι-
πρῶ per apostrophum,
& τ mutato in 9, propter
seq. aspiratam. Them.
est ἄω flo. f. ἤσω. unde
for-

formatur ἄημι & pass.

ἄημι. α. 8.

* Ἀήρ, αἴρος, ὁ, aer, ab ἄω in f. g. significat caliginem.

ε. 547.

* Ἀήσι, 3. singul. ab ἄημι flo. hinc αἶσι, flant. 3. plur. ut ἴσημι, ἰσῶσι. Th. ἄω. flo. ε. 514. 9. 875.

* Ἀήτας, accus. plur. a sing. ἀήτη, ης, ἡ, flatus. in nom. pl. αἰῆται, flamina. Th. ἄω. flo. ε. 619. 643. 673.

* Ἀθάναται, pl. num. f. g. 9. 968. Græci non dicunt ἀθνητες, sed ἀθάνατος, ὁ καὶ ἡ, ex α negativo & θάνατος. Sic in Nov. Test. αἰώνιος, & ὁ, ἡ, & αἰώνιος in fig. αἰώνια. Regula. Adjectiva composita, nec non quandoq; derivata, sunt generis communis. Ἀθανάτη, pro ἀθανάταις, Ion. ε. 62. & ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτῃ, ut & ἀθανάτοισιν, dat. pl. Ion. pro ἀθανάτοις. ε. 307.

* Ἀθέσφατος, &, ineffabilis. compositum ex α privativo & θέσφατος pro θεόςφατος, a Deo pronunciatus: prout dicimus θεόδοτος, divinitus datus. ἀθέσφατος etiam idem quod nefandus: sed sæpius in bonam

partem accipitur, & tum α non est privativum, sed intensivum, ut ε. 660.

ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον αἰεῖσαν, docuerunt divinum carmen canere. ε. 660. ex φάτος dicendus, hoc α φάω, dico. idem quod φημί. 9. 830.

* Ἀθηναίη, ης, ἡ. Minerva. Dicitur etiam Ἀθήνη, quasi ἀθήλη, ex α priv. & θηλή, papilla, mammae apex, quod Minerva prognata ex cerebro Jovis, (uti fabulantur) non fuerit alita aliorum more. Ἀθήνας, ὧν, αἱ, Athenæ, acceperunt nomen a Minervæ fictitii hujus idoli æde & cultu. Ἀθήνας alio nomine Ἀκτὴ, ἧς, ἡ, litus, quod in litore maris fuerit condita, unde πολῆτις Ἀττικὴ (pro Ἀκτικὴ) civis Attica. α. 126. ε. 428.

* Ἀθλ', pl. num. pro ἀθλα, a singul. ἀθλον, &, τὸ, præmium certaminis, sed ἀθλος, &, ὁ, est ipsum certamen. Vide supra ἀεθλος, &, ὁ. ε. 754. 9. 800.

* Ἀθόλωτος, &, illimis, limpidus. ex α priv. θολός, &, ὁ, limus, fæx, sordes, unde est θολώω turbo: θολωτός turbatus. ε. 593.

* Ἀθρόος,

Ἀθρόος, *α, δ.* confertus, in unum collectus. *α.* 246.

Αἰ art. præposit. ab *ἡ*, hæc, *δ, το.* *ε.* 36. 767.

Αἶ, artic. postp. ab *ἡ, ὅς, ὅ*, quæ, qui, quod. *ῥ.* 268.

Αἶκᾱ, genit. ab **Αἶκας**, *ἔ, δ.* Æacus. ab **Αἶαξ**, **Αἶακος**, *δ*, vel **Αἶας**, **Αἶαντος**, *δ*, quæ idem significant, nomen Herois. **Αἶας**. *ῥ.* 1005.

Αἶαν, pro **γαῖαν**, terram, Poëtice, a **γαῖα**, seu **γαῖη**, *ἡ. ε.* 124. 253.

Αἶγα, acc. ab **Αἶξ**, **αἶγός**, *δ, ἡ*, caper, capra. *ε.* 514. *α.* 407.

Αἶγιδην, acc. a nominativo, **Αἶγίδης**, *α, δ*, ab **Αἶγεύς**, *δ*, nomen viri. **Αἶγίδης** ergo est patronymicum, sicut a **Πηλεὺς** dicitur **Πηλεΐδης**. *α.* 182.

Αἶγαιοι, pl. nom. a sing. **Αἶγαιος**, *α, ἡ*, populus nigra. Alii etiam vertunt **alnum**. *ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως.* *α.* 377.

Αἶγιδ, acc. sing. **αἶγίδα**. per apostrophum *α* abjicitur. ab **αἶγίς**, **ἰδός**, *ἡ*, pellis caprina, munimentum pectoris. Alii putant **scutum** fuisse pelle ista obductum. Th. **αἶξ**, **αἶγός**, *δ, ἡ*, caper vel capra. *α.* 344. 444.

Αἶγιδχοιο, gen. Ionic. pro **αἶγιδχος**, a nominativo **αἶγιδχος**, *α, δ*. epitheton Jovis, sic dictus, quod generatus, in Creta nutritus fuerit a capra, (*ὄχῃ* sonat alimentum) ut lateret patrem Saturnum, qui pueros mares devorabat. *ε.* 481. 659. *α.* 322. *ῥ.* 13. 1021.

Αἶγυπιοι, ab **αἶγυπιός**, *ἔ, ε*, vultur, avis prædatrix & rapax, a **γυψ**, **γυπός**, *ε*, vultur. *α.* 405.

Αἰ δ', sunt duæ voces, **αἰ**, est art. præpositus, **δ'** per apostroph. pro **δὲ** vero. *ε.* 821.

Αἶδαο, Genitivus Æolicus pro **αἶδᾱ**, a nominativo **αἶδης**, *α, δ*, orcus, inferni. q. d. **αἶδης**, *ἡ* **ἑός**, *ε*, obscurus. ex *α* non, & **εἶδω** video. *ε.* 152. *ῥ.* 455.

Αἶδε, a nominativo **ᾠσδε**, *ἡδε*, **ἴδε**. *α.* 280. 300.

Αἶδῆς, obscurum, adject. generis neutrius, ab **αἶδης**, *ἑός*. Th. **εἶδω**, video, f. **ᾠσομαι**, *α.* 2. **ἴδον**, & **ἴδω**. *α.* 477.

Αἶδεω, Genit. Ionicus pro **αἶδᾱ** ab **αἶδης**, *α, δ*, infernus. in prosa dicitur, **ᾠδης**, *α*, orcus, tartarus. *ῥ.* 311. 768. 850.

Ἀδῆλα,

Ἄιδηλα, acc. pl. arcana, ab
αἰδηλὸς tenebricosus. Th.
αἰδῆς, α, ὅ, infernus. α.

754.

Ἄιδιον, ab αἰδιος, perpetuus.
Th. αἰς semper. α. 310.

Ἄιδῆς, dat. pl. Ionic. pro
αἰδναῖς, ab αἰδνός, η, ὄν,
tenebricosus, ab αἰδω, vi-
deo. ὁ. 860.

Αἰδοῖ, dat. sing. reverentia,
ab αἰδώς, ὅς, η, pudor. ὁ.
92. hinc

Αἰδοῖα, τὰ. pudenda. α. 354.
α. 73L

Αἰδοῖα, ας, η. veneranda. α.
7L αἰδοῖαι. dat. pl. Ion.
Th. αἰδώς, ὅς, η. pudor.
α. 255. ὁ. 80.

Ἄιδος, gen. sing. ab αἰς, αἰδω
ὅ. orcus idem quod αἰδῆς,
α, ὅ, vide supra αἰδός de,
adorcum. Subintelligi-
tur δόμον. α. 151. 254.

Ἄιδραῖος, α. 683. dat. pl. Ion.
pro αἰδραῖαι, ab αἰδραῖα, η,
inscitia ab ἰδρις, εως, ὅ καὶ
η, sciens. Th. ἴσθμι, scio.
hinc

Ἄιδρις, ignarus. vide Th.
ἴσθμι scio. α. 410.

Αἰδῶ, pudorem. acc. sing.
αἰδῶα, αἰδῶ, ab αἰδώς, pu-
dor. α. 322.

Αἰδωνεύς, ἑός, ὅ. idem quod
αἰδῆς, α, ὅ. Pluto. ὁ. 913.

Αἰδώς, pudor. ex α priv. &

αἰδω video. quorum nos
pudet, ea non aspici-
mus. ε. 190. 198. 315.

Αἰαγενεάων. ὁ. 893. *sempiternarum*. gen. pl. Æol.
pro αἰαγενεῶν. ab αἰα-
γενέτης, α, ὅ, sempiter-
nus. ab αἰς, semper, &
γίνομαι, nascor. ὁ. 893.

Αἰά pro αἰς, *semper* Poëti-
ce, & αἰέν. ε. 114. & 296.
ὁ. 21. &c.

Αἰέ ναόντων, ex αἰς semper,
poët. pro αἰέ, & ναίω,
fluo. ε. 548.

Αἰετόν, *aquilam*, pro αἰετόν
metri causa, αἰετός, α, ὅ.
ὁ. 523.

Αἰζήσιος, *juvenilis*, ab αἰζήσιος,
α, ὅ. *juvenis*, q. d. αἰ-
ζέων, *semper fervens*. α.
408. ε. 493.

Αἰζήων, *juvenum*, gen. pl.
ab αἰζήσιος, α, ὅ. pro quo
& αἰζήσιος, *juvenis*. ὁ. 863.

Αἰήτα, Æolice pro Αἰήτα,
ab Αἰήτης, α, ὅ. nomen vi-
ri. ὁ. 992.

Αἰη dat. Ion. ab αἰα, pro
γαῖα, *terra*. α. 153.

Αἰήτης, Αἰήτα, Αἰήτην. Vi-
de Αἰήτας. ὁ. 958. 994.

Αἰῶ, *qua*, pro αἰτε *quaque*.
ab ὅ, η, ὅ. articuli postp.
ὁ. 2.

Αἰθήρ, ἔπος, αἰθέρι, ὅ. æther.
ε. 18. ὁ. 124.

Αἰθῆρ.

Αἰθίοπων, gen. pl. ab **Αἰθίοψ**, **οπος**, ὁ, Æthiops. q. d. **αἰθῶν** τὴν ὄψιν, ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video, & αἰθῶ, uro. imp. ἤθον, ardebant. §. 985.

Αἰδομένοις, ardentis, præf. part. gen. Ion. ab αἰθῶ, ardeo, αἰδομένοισι, αἰδομένων, num. pl. part. præf. ε. 753. α. 60. 275.

Αἰδοπα, acc. sing. ab αἰδοψ, **οπος**, ὁ, καὶ ἡ, niger ab αἰθῶ, uro, & ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, f. ὄφομαι, p. ὤμμαι. ε. 36.

Αἰθῶνι, dat. ab αἰθῶν, **ωνος**, ὁ, niger. Th. αἰθῶ, uro. ε. 741.

Αἶψ', pro αἶψε. Dorice pro αἰ μὲν αἶψε δύνῃσαι, si quidem possis. ε. 207. 348.

Αἷμα, αἷμ', pro αἷμα, **τος**, τὸ, sanguis. α. 174. 159. 252. 256.

Αἱματοέσσα, cruenta. pl. num. ab αἱματοέας, έσσα, έεν. Th. εἰσ αἷμα, ατος, τὸ, sanguis. §. 183. α. 384.

Αἰμυλίοισι, dat. pl. Ion. αἰμύλος, ὁ καὶ ἡ, blandus. αἰμύλιος idem. ε. 78.

Thema αἰμύλλω. ε. 372. §. 890.

Αἰνάς, pl. f. g. αἰνὸς gravis. differt ab αἶνος laus, accentu. ε. 800.

Αἰνᾷ, laudat, ab αἰνέω, laudo. f. ἦσω vel ἔσω. p. ἤνεκα. aor. i. ἤνεσα. aor. i. imperat. αἶνεσον. Th. αἶνος, ε, ὁ, laus. ε. 822.

Αἰνέας, ε, ο, Æneas. §. 1008.

Αἰνῆμ', pro αἰνῆμι, prolo, & hoc pro αἰνέω, laudo. f. ἔσω, vel ἦσω. p. εἰκα. Th. αἶνος, laus. ε. 681.

Αἶνον, acc. fabulam, ab αἶνος, ε, ὁ. ε. 200. α. 227.

Αἰνή, gravis, a masculino, αἰνὸς, ἡ, ὄν, gravis, horribilis. ε. 160. hinc αἰνατάτῳ, dat. sing. superl. α. 397. §. 852.

Αἶνυτο, 3. sing. imp. medii, a Th. αἶνυμαι, capio. α. 41.

Αἰολίδα, acc. singul. ab Αἰολίᾳ, ἰδος, nomen regionis, ab αἰόλος, ε, ὁ, varius. hinc, αἰόλλω, vario. ε. 634.

Αἰόλλοντα, mutant colorem. 3. pl. ind. præf. pass. ab αἰόλλω. vario. f. λαῶ. p. κα. αἰόλος, ε, ὁ, varius. α. 399.

Αἰπόλιον, ε, τὸ. grex caprarum, ab αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius. περὶ τὰς αἰγὰς πολῶν. Th. πολέω verso, proprie qui versatur circa capras. Nam αἰ prima syllaba est ex αἰξ, αἰγὸς, ἡ, capra. §. 446.

Αἰπύνη,

Αἰπὺν, acc. sing. ab αἰπύς,
τος, ὅ, *altus*. f. ἡ αἰπεῖα,
τὸ αἰπὺν. ε. 83. §. 589. 682.

Αἰρή, *ceperit*. 3. sing. præf.
act. subj. ab αἰρέω *cario*.
f. ἦσω. p. κα. α. 2. ἔλρον.
ε. 616.

Αἶς, *quibus*, dat. plur. ab ἡ,
quæ. §. 215.

Αἶσα, ἡ, *parca sors*, it. fa-
tum, *officium*, quasi
ἀὰ ἴση, *semper equalis*.
§. 422. ε. 576.

Αἰσηπὸς, *nomen fluvii*. §.
342.

Αἰσιμον, αἰσιμος, α, ὅ, *fatalis*,
ab αἶσα *fatum*: item
quod μόρσιμος, a μόρος,
α, ὅ. α. 336.

Αἰσωνίδης, *Filius Æsonis*,
cognomen viri. §. 993.
999.

Αἰσσοῦντο, 3. plur. imperf.
med. a verbo αἰσσω, *im-*
petu feror, *agitor*. f. ζω.
p. χα. §. 150. 671.

Αἰσχεῖν, dat. pl. ab αἰσχος,
τος, τὸ, *turpitude*. ex α
privat. & ἴσχω *contineo*.
Qui se non continent,
sunt turpes, ε. 209.

Αἶτ', ε. 92. αἶτε. §. 218. 220.

Αἶτῃς, 2. person. subj. ab
αἰτέω. *peto*. f. ἦσω. p.
ἦτηκα. ε. 406.

Αἶχμη, ἥς, ἡ, *cuspis*, die
Epije. αἶχμης, dat. pl.

Ion. pro αἶχμαῖς. α. 289.
193.

Αἶχμητάων, gen. pl. Æolice
pro αἶχμητῶν, ab αἶ-
χμητής, ᾧ, ὅ, *bellator*.
Th. αἶχμη, ἥ, *cuspis*. α.
178.

Αἶψ' pro αἶψα, *celeriter*. α.
370. ε. 45.

Αἶψηροκέλευθον, *epitheton*
Boreæ. αἶψηροκέλευθος, α,
ὅ, ἡ, *celeriter viam con-*
ficiens. ex αἶψης *velox*.
Th. αἶψα, cito & κέλευ-
θος, α, ἡ, *via*. §. 379.

Αἶων, præf. part. *verbum*
Poëticum. ab αἰώ, *audio*,
ε. 9.

Αἰῶνος, gen. sing. ab αἰών,
ῶνος, ὅ, *ævum*. item in
f. g. ἡ αἰὼν *vita*. α. 331.

Ἀκάνκντι, dat. sing. ab
ἀκάνκας, αντος, ὅ, *indefes-*
sus. compositum ex α
privativo, & κάνκω *de-*
fatigor. f. καμῶ, p. κέ-
κμηκα. α. 2. ἔκαμον. §.
956.

Ἀκάματος. §. 824. α, ὅ, ἡ,
indefessus. ἀκαμάτοιο pro
ἀκαμάτα, gen. Ion. ἀκα-
μάτῃσι, dat. pl. Ionice
f. g. Th. κέμνος. §. 566.
747.

Ἀκίστη, *nomen mulieris*, ab
ἀκίζω, *acuo*. Th. ἀκίς,
ἥς, ὅ, *cuspis*. §. 356.

Ἀκαχί-

* *Ἀναχήμενος*, ex *animo dolens*, præfens med. part. ab *ἀναχήμε* pro *ἀναχέω*, *tristitia afficio*. Th. *ἄχος*, *εὖς*, τὸ, *dolor*. §. 99.

* *Ἀναχαινον*, *acutum*, part. præt. pass. ab *ἀναχέω* *αἰνο*. *ἀναχήμενος* pro *ἡναχήμενος*, augmento abjecto & syncope facta *ἀναχήμενος*. Th. *ἀκὴ*, *ἦς*, *ῆς*, *cuspis*, vel *ἄχος*, *εὖς*, *dolor*. ε. 135.

* *Ἀνάχων*, *animo maestus*. ab *ἀνάχω*, *dolore afficio*, ex Th. *ἄχος*, *εὖς*, τὸ, *dolor*. §. 868.

* *Ἀνηδὺς*, *εὖς*, ὁ *καὶ* ἡ, *negligens*, ex α privat. & *κηδος*, *εὖς*, τὸ, *cura*. §. 489. *ἀνηδέα*, acc. sing. ε. 112. §. 61.

* *Ἀνηριος*, pl. sine sorte. ex α privat. & *κηρ*, *κηρὸς*, ἡ, *sort*, *fatum*. ε. 821.

* *Ἀκίνητοις*, dat. pl. Ion. ab *ἀκίνητος*, qui non movetur. Sepulcra non sunt movenda & refodienda, sed corporibus mortuorum concedenda quies. Th. *κινέω*, ᾧ, f. *ῆσω*, *moveo*. ε. 748.

* *Ἀκνῶτατοι*, firmissimæ, pl. num. & superl. grad. ab *ἄκνιος*, *incorruptus*, ex α privat. & *κίς*, *κίος*, ὁ,

vermis, qui in ligno oritur illudque rodit. Vide supra *ἀδνηκτοτάτη*. §. 433.

* *Ἀκμων*, *ovos*, ὁ, *incus*. Th. *κάμνω*, q. d. *ἀκάμνω*, quod nullis ictibus defatigetur. §. 722.

* *Ἀκοίτην*, accus. ab *ἀκοίτης*, *ε*, ὁ, *maritus*. α. 9. *ἄκοιτην*, ab *ἄκοιτις*, *εὖς*, ἡ, *marita*. ex α quod est non privat. sed conjunctiv. ab *ἅμα*, *simul*, *una*, & *κοίτη*, *ης*, ἡ, *lectus*, a *κάμω*, *jaceo*, *cubo*. ε. 798. §. 410. 911.

* *Ἀκόρητος*, apud Poëtas idem quod *ἀκόρετος*, *insatiabilis*, cum gen. ex privativa part. α, & *κορητός*. a *κορέω*, pro quo etiam dicitur *κορέννυμι*, ὡ, *satio*. α. 346. 433. 459.

* *Ἀκκε*, audi, præf. imperat. *ἀκέσαις*, 2. sing. aor. i. act. opt. audiveris. ε. 211. 719.

* *Ἀκασαντες*, pl. num. α. 1. part. verbi *ἀκῶ*, *audio*. f. *σω*. p. *κα*. p. m. *ῆκα* & Att. *ἀκήκα*. §. 665.

* *Ἀκρη*, Ion. pro *ἄκρα*, *summa*. neut. *ἄκρον*, *ἀκρότατον*, in superl. ε. 231. 679. α. 33. §. 7. 62.

* *Ἀκριτος*, *ε*, ὁ *καὶ* ἡ, *anceps*, *dubium*. Th. *κρίνω*, *se- cerno*, *judico*. α. 311.

- Ἀκρονίφαιος, *vespertinus*. comp. ex ἄκρος, α, ον, *summus*, & κνίφας, ατος, τὸ, *caligo*, item *crepusculum*. ε. 565.
- Ἀκταίη, nomen proprium mulieris. θ. 249.
- Ἀκτὴ, *litus*. ἀκταῖς dat. pl. *litoribus*, ab ἄγω, *frango*, quod ibi fluctus frangantur, & ἀκτὴν, *munus*, *donum*. ε. 32. 464. quod Junius & Constantinus derivant ab ἀκτῆς, ὅ, *cibus*.
- Ἀκτίνεςσι, dat. pl. Poëticus, ab ἀκτίν, ἴνος, ἦ, *radius solis*. ab ἄγνυμι *frango*, *radiorum solarium* est *refractio*. θ. 760.
- Ἄλα, accus. sing. *mare*, ἦ ἄλς, *mare*: ὁ ἄλς, *sal*. solo genere differunt. θ. 791.
- Ἄλαδ' pro ἄλαδε, *ad mare*. δε postpositum accusativo, valet *ad* ε. 629. 755.
- Ἀλάληται, *errant*, 3. sing. verbi passivi, a verbo ἀλάομαι, ὤμαι, *vagor*, *erro*, pro quo etiam dicitur ἄλημι, ἄλημαι, & per reduplicationem ἀλάλημι in pass. ἀλάλημαι, σαι, ται. ε. 100.
- Ἄλαλητῶ, dat. sing. ab ἀλαλητὸς, ῥ, ὅ, *clamor militum*, *dicentium ἀλα-*
- λη: Gallice *alarmie*. Th. ἀλαλή, ἦς, ἦ, ἀλαλή. α. 382. differt ab ἀλάλητος, *inenarrabilis*.
- Ἄλαλκεν, *profligabat*, *atcebat*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω. Th. ἀλκη, ἦς, ἦ, *robur*, *vires*. θ. 527.
- Ἀλασκηπτήν, *speculationem*, proprie *cæcam speculationem*. comp. ex ἀλαός, *cæcus*, & σκίπτομαι, f. φομαι, *circumspicio*, unde est σκοπή & σκοπία, ᾤς, ἦ, *specula*. θ. 466.
- Ἄλαπαδὸν, *imbecillum*. ab ἀλαπάζω, *diripio*, *vasto*. Th. λαπάζω, & λαπάσσω, *evacuo*. ε. 435.
- Ἄλατος, ε, ὅ, καὶ ἦ, *gravis*, *non oblivioni tradendus*. Dorice, pro ἄλητος, ἀλήθω, f. σω. *lateo*. θ. 467.
- Ἄλγε', pro ἄλγεα, ab ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, unde Latinorum *algeo*, *frigeo*. ε. 132. 198. 209.
- Ἀλγινόεντα, acc. sing. ab ἀλγινόεις, εντος, ὅ, *molestus*. Th. ἄλγος, εος, τὸ, *dolor*, ἀλγινόεσσαν, f. g. acc. θ. 214. 226.
- Ἄλέα, ας, ἦ, Ionice ἀλέη, ης, ἦ, *calor*, seu *tepor*, qui est ex Sole. ἐπ' ἀλέα λήσχη. ε. 491.

Ἄλεαθα,

- Ἀλέαδαι, vitare. a. i. med.
 infin. pro ἀλεύσαδαι,
 pro quo ἀλεύαδαι &
 ἀλέαδαι, per geminam
 syncop. (sic Rom. 3. v.
 15. ἐκχέαι pro ἐκχεῖσαι)
 ab ἀλέω molo, f. ἐσώ, p.
 πα. item vito, caveo. ε.
 732. 444. 778. pro ἀλέω
 dicitur etiam ἀλεύω,
 itemque ἀλεείνω, effugio.
 ε. 826. est versus ultimus.
- Ἀλεγίζω, f. σω. p. πα. curo,
 ab ἀλέγω. hinc ἀλέγοντες.
 ε. 249. §. 171.
- Ἀλεείνω, evito. Vid. in
 ἀλέαδαι.
- Ἀλέην. Vide paulo ante ἄλεις
- Ἀλεξιάρη, imprecationum
 expultrix, ex ἀλέξω vel
 ἀλεξέω, arceo, depello, &
 ἄρα, ἄς, ἡ, dira impre-
 catio. est vox media, quæ
 modo in bonam partem
 accipitur & vertitur pre-
 catio, modo in malam,
 ut hic. ε. 462.
- Ἀλαφαρ, ατος, τὸ, pinguedo.
 ἀλείφω. f. ψω. a. 2. ἡλι-
 φον. §. 553.
- Ἀλεύαδαι. Vide paulo ἀλέ-
 δαι. ε. 503. 796.
- Ἀλευόμενοι, vid. in ἀλέαδαι.
 ε. 533.
- Ἀλεωρῆ, Ionice pro ἄλεωρᾶ,
 ἄς, ἡ, evitatio. Th. ἀλέω,
 vito. ε. 402.
- Ἀληθεία, acc. sing. ab ἀλη-

- θῆς, verus. hinc ἀληθείην,
 Ion. pro ἀλήθειαν. §. 28.
 ε. 766. 816.
- Ἀλιέκμονα, acc. sing. ab
 ἀλιέκμων, ονος, ὁ, no-
 men fluvii, ex ἄλς, ἁλός,
 ἡ, mare, & ἀκμή, ἡς, ἡ,
 cuspis, vigor, incremen-
 tum. §. 343.
- Ἀλίαςος, ε, ὁ καὶ ἡ, non
 desinens. Th. λιάζω, f. σω.
 agito. §. 611.
- Ἀλιεύς, ε, ὁ, piscator.
 proprie qui in mari pi-
 scatur. per synecd. spec.
 piscator qui vis. Th. ἄλς,
 ἁλός, ἡ, mare. α. 214.
- Ἀλιμήδη, nom. mul. q. d.
 quæ curat mare. ex ἄλς,
 ἁλός, ἡ, mare, & μῆδος,
 εος, τὸ, cura. §. 255.
- Ἀλίοιο, Poëtice, pro ἁλίου,
 ex ἄλιος, marinus. The-
 ma ἁλς. §. 1003.
- Ἀλιτημένον, part. præter. pass.
 Ion. ab ἀλιτέω, pecco. α. 91.
- Ἀλιτραίνεται, 3. præter. pass.
 male agit. ab ἀλιτραίνω,
 pecco, quod est ab ἀλι-
 τρὸς, peccator. Th. est
 ἀλιτέω, pecco. f. ἡσώ.
 vel ἀλάτω, cujus aor. 2.
 ἡλιτον. ε. 239. & 328.
- Ἀλκαίοιο, Ion. pro Ἀλκαίᾳ,
 ab Ἀλκαίος, ε, ὁ, nomen
 viri. Th. est ἀλκή τοῦ βύρ.
 α. 26.

- Ἀλκείδης, pro Ἀλκείδης, Æo-
 lice, a nominativo Ἀλ-
 κείδης, α, ὁ, nomen viri
 ab ἀλκή, robur. α. 112.
 Ἀλκιμος, α, ὁ καὶ ἦ, robustus,
 fortis. Th. ἀλκή, ἦ, ἦ,
 robur. α. 320. §. 526.
 Ἀλκμήνη, nomen fœminæ.
 q. d. robur Lunæ. Luna
 singulares habet influxus
 in fœminam, nec non
 in Oceanum, qui est quasi
 mundi uterius. α. 3. 467. §.
 526. 950.
 Ἀλκτῆρα, acc. sing. ab ἀλ-
 κτῆρ, ἦρος, ὁ, defensor.
 propugnator. Th. ἄλκω,
 ab ἀλκή, unde ἀλάλκω
 profligo. α. 29. 128. §. 657.
 Ἀλλ', pro ἀλλά. ε. 11. 15. 35.
 §. 98. &c.
 Ἀλλά, nom. pl. ab ἄλλη,
 alia. ε. 821. §. 363. 872.
 Ἀλλάων, aliarum pro ἄλ-
 λων, Æolice. α. 260. ἄλ-
 λην. α. 28. ἄλλη. ε. 260.
 Ἀλλήλων, gen. pl. ε. 134.
 ἀλλήλοισιν dat. pl. Ion.
 pro ἐν ἀλλήλοις inter se.
 α. 347. 379. ἀλλήλας acc.
 pl. α. 375. 262. Flectitur
 tantum per Genitivum,
 Dativum & Acc. plura-
 lem, idque in tribus ge-
 neribus. ε. 134. 249. 276.
 Ἀλλο. ε. 142. 156. ἄλλοι. §.
 147. ἄλλον. ε. 406. 711.
 Ἀλλοίην, acc. ab ἄλλος. ε. 822.
 Ἀλλοῖς, α, ὁ, diversus. ab
 ἄλλος, alius. ε. 481.
 Ἀλλος, ἄλλη, ἄλλο, alius,
 α, id. ε. 339. 443.
 Ἀλλοτε, interdum, alias.
 adv. ε. 243. 723.
 Ἀλλότριος, α, ὁ. Th. est ἄλ-
 λος, alienus, non pro-
 prius. ε. 34. §. 599.
 Ἀλμυρὸς, α, ὁ, falsus. epi-
 theton Oceani. Th. ἄλς,
 ἄλός, ἦ, mare. §. 107. 964.
 Ἀλοχος, α, ἦ, uxor. ἀλόχῳ,
 dat. α. 87. ex α conjuncti-
 vo, quod est ex ἄμα, &
 λέχος, eos, τὸ, lectus, quod
 sit in eodem lecto cum
 marito. §. 886. ε. 327.
 Ἀλοος, eos, τὸ, lucus. ex
 ἄλλομα salio, quod ar-
 bores veluti e terra pro-
 filiant. α. 70. 99.
 Ἀλυκτοπέδησι, dat. pl. Ion.
 ab ἀλυκτοπέδη, vinculum
 indissolubile, q. d. ἄλυ-
 κτος πέδη, indissolubilis
 pedica. ἄλυκτος, metri
 causa, pro ἄλυτος, ex α
 privat. & λύω, dissolvo.
 §. 521.
 Ἀλύξεται, vitabit, fugiet.
 fut. i. med. ab ἀλύσκω,
 vito. f. ξω. Th. est ἀλέω,
 ποιο, item vito. ε. 361.
 Ἀλφειον, ab Ἀλφειος, α, ὁ,
 nomen fluvii. §. 338.
 Ἀλφειῶν.

Ἀλφειῶν, dat. pl. Poëtice
& Ionice pro Ἀλφειῶν,
ab Ἀλφειῶν, ε, ὁ, inventor.
ab Ἀλφείῳ, invenio. Th.
ἄλφᾱ primæ alphabeti
Græci literæ nomen. ε.
82. α. 29. §. 512.

Ἀλωή, ἥς, ἡ. Th. ἄλως, ω, ἡ,
area. Spiritus mutatur in
ortu. ε. 597. α. 291.

Ἀμ' pro ἄμα, una, cum.
Dat. ἄμα βροντῇ cum toni-
tru. §. 80. 268. 691. ε. 217.
α. 23. ἄμυδῖς Æolice pro
ἄμυδῖς, idem quod ἄμα,
simul. §. 689.

Ἀμαιμάκετοι, indomiti.
ἄμαιμάκετοι, ε, ὁ. ex α in-
tensivo, quod est ex ἄγαν,
valde, & μαιμάω, vehe-
menter cupio, impetu
feror. qui animo est in
prælia admodum pronus.
ἄμαιμάκετον πῦρ. Th.
μαίω, cupio. α. 207. §. 319.

Ἀμαξα, ἥς, ἡ, currus, plau-
strum, quasi dicas ἄμα
ἄζονι, cum axe. ε. 424.

Ἀμαξαν, pro ἄμαξαν, Æolic.
ε. 451. 690.

Ἀμάρτη, peccaverit. 3. sing.
a. 2. act. sub. ab ἁμαρτάν-
ω, pecco. f. ἁμαρτήσω. p.
ἡμάρτηκα. a. 2. ἡμαρτον.
ex α priv. & μάρπτω, af-
sequor. §. 222.

Ἀμαρτίνοος, cujus mens est

prava, ex ἁμαρτάνω pec-
co, & νόος, ἔς, mens. qui
mente peccat. §. 511.

Ἀμάρυσσε, imperf. pro ἡμάρ-
υσσε. splendebat, verbi
ἁμαρύσσω, f. ζῶ, fulgeo,
splendeo ex α ἐπιτατικῷ
& μαίρω, splendeo. §. 817.

Ἀμαῖδα, præf. infinitivi
medii, metere. Th. est
ἁμαίω, ῶ, f. ἡσώ, meto. Me-
tere instar formicæ, ni-
hil aliud est, quam col-
ligere, comportare. Est
assiduitatis magistra.
Prov. 6. ε. 776. 390. 773.

Ἀμαυροτέρη, Ionice pro
ἁμαυροτέρα. obscurior ab
ἁμαυρός, ἁ, ὄν, obscurus,
ex α priv. & μαίρω, splen-
deo. ε. 282.

Ἀμαυροδείη, intereant, a. 1.
opt. pass. verbi ἁμαυρόω,
ῶ. obfusco, obscuro. Th.
ἁμαυρός, ε, ὁ, obscurus.
ε. 691.

Ἀμβυτος pro ἀναβυτός, scan-
silis, pervius. sic ἁμβυίνω,
pro ἀναβυίνω. Th. est βυί-
νω, eo. f. βήσομαι. a. 2.
ἔβην. ε. 679.

Ἀμβολιεργός, ε, ὁ, dilator
operum. ex ἀναβάλλομαι,
differo, procrastino. μη-
δὲν ἀναβάλλόμενος, & ἔρ-
γον, ε, τὸ, opus. ε. 441.

**Ἀμβροσίη*, dat. sing. Ion. pro *ἄμβροσίᾳ*. *ἄμβρόσιος* immortalis, ex α priv. & *βροτός*, ἄ, ὁ, mortalis. κατ' ἐπὶνθεσιν τῇ μὴ καὶ τροπήν τῇ ταῦ αὖς σίγμα. §. 69. 796.

**Ἀμβροτός*, α, immortalis, pro ἄβροτός. Th. *βροτός*, mortalis. §. 43.

**Ἀμέγατος*, *ardua* invidia carens. Th. *μεγαίρω*, invideo. §. 666.

**Ἀμαβόμενος*, præf. part. *respondens*, *ἀμαβόμενῃ*, mutantes. ab ἀμαίω. f. ψω. commuto. In dialogis verba commutamus. construi solet cum Acc. α. 117. §. 654. 749.

**Ἀμαλίκτων*, gen. pl. ab ἀμαλίκτος, α, ὁ καὶ ἡ, asper, durus. Th. *μαλίσσω*, melitum reddo. §. 659.

**Ἀμανον*, melius, comparativus ab ἀγαθός, bonus. ε. 312. 700. Cæteroquin *ἀμείνων* ex α epitatico & μένος *robur*: sic ἀραίων est ex ἄρης. ἀμείνονα, ἀμείνω, acc. sing. m. g. α. 51. ε. 19. 292. 318. 283. Vide ἀγαθός.

**Ἀμελῶσιν*, 3. pl. sub. negligent. ab ἀμελέω, negligo. hinc ἀμελής, ex α priv. & μέλει, cura est. ε. 398.

**Ἀμέρῃς*, 2. sing. a. i. aet. subj. a verbo ἀμέρῳ, privo. f. σω. ἄμερδε pro ἡμερδε imperfect. Ionic. Th. μέρῳ, σε, privo. α. 331. §. 698.

**Ἀμηχανίη*, Ionice pro ἀμηχανία, *difficultas*, ab ἀμήχανος, *minime cautus*, *perplexus*. ex α priv. & μηχανή, *machina*. ἀμήχανον, *inexplicabile*. ε. 494. 83. §. 295. 310.

**Ἀμησας*, f. i. ind. ab ἀμαίω, meto. Vide paulo ante ἀμαΐδα. ε. 478.

**Ἀμητός*, ἄ, ὅ, *messis tempus*: sed ἄμητος, α, ὁ, *messis*, ab ἀμαίω meto. ε. 382. 573.

**Ἀμμες*, pro ἡμᾶ, Æolice, nos. ab ἐγώ, ego. α. 87.

**Ἀμμέσον*, pro ἀνὰ μέσον, *in medio*. α. 209.

**Ἀμοιβὴν*, *talionem*, proprie *mutationem*. ab ἀμαίω, *mutō*. f. ψω. præf. med. ἡμοιβα. ε. 331.

**Ἀμολγαίη*, *lactea*. ab ἀμέλω f. ζω. *mulgeo*, ich *mel* fe. ἀμολγός, ἄ, ὅ, *tempus*, quo *mulgentur vacca*. ε. 588.

**Ἀμοτον*, adv. *insatiabiliter*, *incessanter*, ex α priv. & μοτός, ἄ, ὅ, *lintheum carptum*, quod *vulneribus inditur*. α. 361.

**Ἀμ-*

**Ἀμπυμα*, *solatium*. pro *ἀνὰ πᾶν μα*, ατος, n. g. ab *ἀναπαύομαι*, quiesco. Th. παύω, finio, cesso. a. 2. ἔπαον. §. 55.

**Ἀμπέλαγος*, per *pelagium*, per syncop. pro ἀνὰ πέλαγος. θάλασσα, mare. sed πέλαγος, eos, τὸ, maris profunditas. §. 190.

**Ἀμπυκίδην*, acc. a nominativo ἀμπυκίδης, ε, ὁ, Ἀμπυρῆος filius.

**Ἀμπυκος*, ε, ὁ, nomen viri, ab ἀμπυξ, υκος, ὁ, idem quod τὸ κάλλυντρον, calicium, reticulum mulieb. ab ἀμπέχω, circumdo. α. 181.

**Ἀμυδῆς*, Æolic. Adverb. idem quod ἅμα, simul cum. α. 345.

**Ἀμύμονα*, acc. sing. ab ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, irreprehensibilis. idem quod ἀμώμητος, ab Ἀμύμων, ονος, ὁ, nom. viri. §. 654. & valet idem, quod ἄμωμος, qui nihil commisit τῆς μνησῆς, h. e. derisione dignum. a μύζω, f. ζω, derideo. Sic dicitur per syncopen τῇ γάμμα, pro ἀμύγμων. §. 264. α. 65. 112.

**Ἀμύοντες*, præf. part. ab ἀμύνω, jnyo. item arceo, propello. f. ω. a. L. ἡμυνα. p. γκα. α. 240.

**Ἀμφ* pro ἀμφὶ idem quod περί, circa. ε. 203. α. 128. 200.

**Ἀμφαγαπῶντες*, præf. part. pl. num. ab ἀμφαγαπῶ. ex ἀμφὶ & ἀγαπάω, valde diligo. ε. 58.

**Ἀμφαράδισον*, imp. Ion. circumstreperebant. ab ἀμφαράβισω, circumstrepo. compositum est ex ἀμφὶ & ἀράβισω, quod est a Th. ἄραβος, ε, ὁ, strepitus. α. 64. alii legunt ἀμφαβάρισον, ex ἀβάρισω, quod etiam ab ἄραβος. ibid.

**Ἀμφεπαλύψε*, a. i. act. ab ἀμφεπαλύπτω, circumtego. ex ἀμφὶ circa, & παλύπτω, tego, f. ψω, p. κα, a. 2. ἐπαλύειν. ε. 165.

**Ἀμφεπε*, imperf. act. Ion. verbis ἀμφείπω, persequor, foveo. Th. ἔπω, operor, sequor. §. 696.

**Ἀμφὶ*, præpositio circa, per τμήσιν separatim circum. ε. 73. 539. α. 172.

**Ἀμφίς*, Adverb. ε. 699. circum, seorsim. §. 851.

**Ἀμφιβόλη*, aor. 2. med. subj. ab ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo. f. λῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβηλον. p. m. βέβολα. Th. βάλλω, jacio. ε. 548. ἀμφιβάλλειν. ε. 785.

Ἀμφι. - βάλλω, α. 253. per
τμήσιν, βάλλω pro ἑβάλλω.
Imperf. Ion. Th. βάλλω.
α. 254.

Ἀμφιβληστρον, α, τό, rete
quod a duobus utrimque
projicitur in aquam, ex
ἀμφι, circum, & βάλλω,
jacio. α. 215.

Ἀμφιγυῖας, εντος, ὅ, utro-
que pede claudus. Vul-
cani epithetum, ex ἀμφι
utrimque, & γυῖν, α, τό,
membrum, qui claudicat
ex utroque pede. ἀμφο-
τέροις γυίοις ἢ ποσὶ χωλός.
ε. 70. α. 219. θ. 751. 945.

Ἀμφιδάμαντος, gen. ab Ἀμ-
φιδάμης, nomen viri. q.
d. qui utrinque domat.
ex ἀμφι & δαμάζω, do-
mo. ε. 652.

Ἀμφιδεδῆα, est 3. singul.
plusquamperfecti medii,
a δαίω, divido, convivor,
scio, comburo. in α. 2.
act. ἑδάον. Hinc est præ-
t. δέδῆα, Sicut a θάλλω
τέτῃλα, α καίω κέκηα.
α. 62.

Ἀμφικαλύψη, 3. sing. α. 1.
act. subj. ab ἀμφικαλύ-
πτω. Th. καλύπτω, tego. f.
ψω. p. φα. α. 2. ἐκάλυψον.
ε. 553.

Ἀμφιλογίας, acc. plur. disce-
ptationes, quæ sunt ver-

bis ab ἀμφιλογία, ubi ex
utraque parte contendi-
tur, ex ἀμφι & λέγω, di-
co. θ. 229.

Ἀμφιπολεύω, f. εὐσω, obam-
bulo, comitor. Th. πό-
λις, verso; pro quo Poë-
tica πολεύω, versor. ε. 801.

Ἀμφιρρύτης, dat. ab ἀμφιρρύ-
τος, circumfluis, ex ἀμ-
φι, & ῥύω, pro ῥέω, fluo. f.
εὐσω, p. ῥρέεινα. θ. 983.

Ἀμφιρῶ, nomen mulieris 4.
contractorum. ex ἀμφι
& ῥέω, fluo, &c. θ. 360.

Ἀμφιτρίτη, nomen mulie-
ris, ex ἀμφι & τρίτω, stri-
do, fut. τρίσω. a circum-
strepo. θ. 243. 254.
930.

Ἀμφιτρυών, ὕωνος, ὕωνα. No-
men viri. ex ἀμφι circum,
& τρύω, attero, macero,
veho. τρύμα proprie fo-
rāmen, item veterator.
α. 2. 37. 54. 80. hinc

Ἀμφιτρυωνιάδης, α, ὅ, filius
Amphitryonis, per epen-
thes. τῷ α. metri causa pro
Ἀμφιτρυωνίδης, α, ὅ. α. 165.
416. θ. 317.

Ἀμφιχέαι, α. 1. act. infinit.
ex ἀμφι & χέω, fundo. f.
χεύσω. Æol. aorist. 1. act.
ἔχευσα, & per syncopen
τῷ ε, ἔχενα & per novam
τῷ υ syncopen, ἔχεα. p.
κέχευ-

πέχυνται. perf. pass. πέ-
χυμαι. a. i. pass. ἐχύθη.
ε. 95.

Ἀμφοτέρος, α, ον, *ambo*. dat.
pl. ἀμφοτέροισιν, Ionic. α.
177. 382. 9. 771. hinc

Ἀμφοτέρωθεν, *utrimque*,
adv. Th. ἄμφω, *ambo*. 9.
733.

Ἀμφω. ε. 772. α. 371.

Ἀμώμητος, inculpatus. ἄμω-
μος, qui est absque omni
labe. ex α priv. & μῶμος,
ε, ὅ, *probrum*, *dedecus*,
item *derisor*. ab Hebr.

מִמְעָלָא macula. Hinc ver-
bum μωμέομαι, ἔμαι, *ca-
villor*, prov. paronoma-
siasticum, Ῥᾶον μωμεῖσθαι
ἢ μιμεῖσθαι. α. 102.

Ἀμῶνται, 3. pl. ind. pass. ver-
bi ἁμάω, ῶ, f. ἥσω, meto.
9. 599.

Ἄν, vocula seu particula
potentialis. Poëtae alio-
quin pro ea ponunt κε,
κεν. ε. 179.

Ἄν, præpositio, pro diver-
sa significatione varios
casus regens. ε. 226. 326.
9. 91.

Ἀναβάλλεσθαι, præf. inf. dif-
ferre, procrastinare. Th.
βάλλω, f. λῶ. jacio, ἀνα-
βάλλόμενος. ε. 408. 410.

Ἀνάγκη, ης, ἥ, necessitas, ὑπ'

ἀνάγκης, necessario. ε. 15.
9. 517. 615.

Ἀναγον, ducebant, 3. pl. imp.
poët. pro ἀνῆγον, ab ἄγω
duco. f. ἔω p. ἦχα. a. 2.
ἦγον. α. 280.

Ἀνάελπτα, plur. insperata,
ab ἄελπτος, insperatus.
Th. ἐλπεις, ἰδος, ἥ. 9. 660.

Ἀναιδέα, ex α priv. & αἰδώς,
ὅος, ἥ, pudor. 9. 312. 833.
ἀναιδή, ἑός, ὁ καὶ ἥ. ἀναι-
δείη, dat. sing. Ionice, ut
& ἀναιδείηφι. Φι enim per
paragogen additur. ab
ἀναΐδαια, *impudentia*. hoc
ab ἀναιδής, ἑός, ὁ, ἥ. im-
pudens. ex α priv. & αἰ-
δώς, ὅος, ἥ, pudor, αἰδώς
vero ex α. priv. & εἶδω vi-
deo, ab intuendi fuga. ε.
357. & 322.

Ἀναίτιος, inculpatus, ex α
priv. & αἰτία, ἥ, causa. ε. 825.

Ἀνακτα, acc. sing. ab ἄναξ,
rex, ἄνακτος. ε. 69. 9. 347.
α. 197. 226. 9. 493.

Ἀνάξειν, fut. i. act. infin. ab
ἀνάσσω, *regno*. f. ἀνάξω.
p. χα. a. i. ἥναξα. & Ionic.
ἄναξα, ἄναξεν. 9. 837.
Distinguitur ab ἀνάγω, f.
ἀνάξω ex sola contextus
serie. 9. 491.

Ἀνάπνευστος, non respirans,
ex α priv. & πνέω, spiro,
f. πνεύσω. 9. 797.

¹Ἀνάσσει, præf. ind. Vide ἀνάξεν. §. 506.

²Ἀνασσεισάσα, quatiens, est f. g. part. a. i. act. Poët. ab ἀνασείω, quatio. Th. est σείω, moveo. f. σείω. p. σίσσασα. α. 344.

³Ἀνασσον, Ionic. & Poëtice pro ἡνασσον. §. pl. imperf. act. ab ἀνάσσω, regna. vide ἀνάξεν. §. 1015. α. 328.

⁴Ἀναστροφῶν, converte. præf. inf. act. pro imperat. Hellenismus. ab ἀναστροφάω, verto. Th. est σρέφω, verto, f. φω. p. ἔσρεφα. a. 2. ἔσρεφον. hinc σροφῆ, ἦς, ἦ, versio, flexus. & hinc σροφάω, verso, circumago, Poët. σρωφάω, id. α. 121.

⁵Ἀναυδος, α, ε, ι, motus, idem quod ἀφωρος. Th. ἡ αὐδή, vox. §. 797.

⁶Ἀναυρος, nomen viri, sine aura, vento. Th. αὔρα, aura, ventus, item torrens, & tum est ex α valde & αἶω fluo. α. 477.

⁷Ἀναχάρταται, a. i. med. in fin. Poëtice, pro ἀναχάρσασθαι ab ἀναχάσσω, recedo. Th. χάσσω, f. άσω, recedo. α. 536.

⁸Ἀναφυσιώτες, præf. part. videtur criri a φυσίω, inflo, hinc φύσα; ns, ἦ, foliis, Blasbalg. Th. φυσάω,

sufflo. Sed esse ἀφυσιάω anhele, patet ex declinatione hujus part. Nam pro ἀναφυσιῶντες, dicunt Poëtæ ἀναφυσιόωντες, ab ἀναφυσιάω, ῶ. Poëtice ἀναφυσιόω: sicut pro ὀράω, ὀρῶ dicunt ὀρόω, ubi ο μι κρόν præponunt præcedente syllaba brevi, ω vero præcedente syllaba longa. ἀναφυσιόωντας vero ab ἀναφυσιόω, contracte ἀναφυσιῶντας, neque ω habet, neque ο ante se ferre potest. α. 211.

⁹Ἀναψύξαι, a. i. act. infinit. ab ἀναψύχω, refocillo, recreo. Sicut ventus æstuantem reficit, ita quies laboribus exhaustum. Th. ψύχω, f. ξω, refrigero. ε. 606.

¹⁰Ἀδιχα, pro ἀνάδιχα, divisim. Adverb. a διχα, dupliciter. Them. δι, bis. ε. 13.

¹¹Ἀδρα, acc. sing. ε. 269. ἀνδράσι, dat. pl. ut & ἀνδρεσσιν, sed hic est Poët. & Ion. ab ἀνὴρ, ὁ, vir. g. ἀνδρὸς. pl. ἀνδρες. ε. 269. 19. 482. 300.

¹²Ἀνεργήτος, viripara, quæ parit masculum. Sermo est de tempestate seu de die Lunæ. Componitur ex ἀνὴρ, ὁ, vir, & γείνομαι nascor,

nascor, quod in præt. med. habet γέγονα. inde γόνος, generatio. ε. 781.

Ἀνδροκτασίας, acc. pl. *strages*, seu *cædes virorum* ab ἀνδροκτασία, ας, ἥ, in dat. ἀνδροκτασίῃ, Ion. ab ἀνὴρ, vir, & πτείνω, occido. f. κτενῶ. pr. act. ἐκ/α-κα. præt. m. ἐκτονα. θ. 228.

Ἀνδρομέης, gen. ab ἀνδρό-μεος, *virilis*. per syn. speciei, *humianus*, idem quod βρότεος, ἀνθρώπινος. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir. α. 256.

Ἀνδροφόνου, genit. Ion. ab ἀνδροφόνος, qui virum occidit. ab ἀνὴρ, vir, & φένω, occido, quod in præt. med. πέφονα. α. 98. 420.

Ἀνέηκε, perfect. Act. pro ἀνῆκε, Attice. ab ἀνίημι, remitto, relaxo. f. ἀνήσω. a. 2. ἀνῆν. Th. ἵημι mitto. θ. 495.

Ἀνέθηκα, a. i. act. ab ἀνατί-θημι, impono, dico. Th. τίθημι, pono. ε. 656.

Ἀνελόντα, accus. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, aufero, tollo. in a. 2. act. ἀνᾶλον. in part. a. 2. act. ἀνελὼν, ὄντος, ὅ. ἀνείλετο, *sustulit*, a. 2. med. ab ἀναιρέομαι, ἔμα, aufero. Th. αἶρέω, ᾧ, capio, f. ἤσω, p. ἤρηκα.

a. 2. εἶλον. ε. 746. θ. 553.

Ἄνεμος, α, ὁ, ventus. ἀνέμοιο. gen. Ion. ἀνέμοιοι, dat. pl. Ion. ε. 549. 619. 643. 669.

Ἀνεπίξεσος, α, ὁ, ἥ, *impolitus*, *imperfectus*. ab ἐπαξέω, in superficie rado, seu scalpo; inde ἀνεπίξεσος, scalpendo aut dolando non perfectus. Th. ξέω, rado, πολίω, f. ξέσω. ε. 744.

Ἀνεπιρρέκτων, gen. pl. *non-dum confectis*, vel libatis, h. e. in mensa appositis. ab ἐπιρρέζω, sacrifico. Th. ρέζω, facio. f. ρέξω & ἔρξω, p. ἔρρεχα, præt. pass. ἔρρεγμα, &c. a. i. part. ρεχθεὶς. p. m. ἔρογα & ἔοργα. ε. 746.

Ἄνερ', acc. pro ἀνέρα. Vide in ἀνδρα. ε. 749. 752.

Ἀνεραιψαμένη, abripiens, a. i. med. part. a verbo ἀνερείπομαι, ex ἀνά & ερείπω, evertō, attraho. f. ψα. θ. 990.

Ἀναφαίνοτο. imperf. ab ἀναφαίνομαι, appareo, manifestus reddor. Th. φαίνω. f. ανῶ, in lucem profero, p. πέφαγκα. a. i. ἔφηνα, a. 2. ἔφανον, p. m. πέφηνα. θ. 710.

Ἀνήγαγον, 3. pl. a. 2. Att. subduxerunt pro ἀνῆγον, verbi ἀνάγω, subduco, f. ἀνάξω. p. ἀνήχα, a. i. pass. ἀνή-

- ἀνήχθην. Th. ἄγω, duco. §. 626.
- Ἀνήκετος, α, ὁ καὶ ἡ ab ἀκίεω sano vel ἀπέομαι, ἔμαι, f. ἔσομαι, & ἥσομαι. §. 612.
- Ἀνήνορα, acc. sing. ab ἀνήνωρ, iners, ex α priv. & ἀνὴρ, vir. ε. 749.
- Ἀνὴρ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, &c. ε. 263.
- Ἀνθᾶ, 3. person. præs. ab ἀνθέω, floreo, f. ἥσω, p. κα. ab ἄνθος, eos, τὸ, flos. ε. 500.
- Ἀνθα, ἡ, nomen proprium loci. α. 381.
- Ἀνθεμόσσαν, acc. sing. f. g. ab ἀνθεμάς, εσσα, εν, floridus. ab ἄνθεμον, α, τὸ, flos. Th. ἄνθος, eos, τὸ, flos. §. 887.
- Ἀνθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, eos, τὸ, flos. ε. 75. §. 279.
- Ἀνθεῦσι, 3. person. pl. ind. Dorice pro ἀνθῆσι, & hoc pro ἀνθέσι, florent. ab ἀνθέω, ὦ, f. ἥσω, floreo. Th. ἄνθος, eos, τὸ, flos. ε. 225. §. 688.
- Ἀνθη, ης, ἡ, nomen urbis. α. 474. quidam scribunt Ἀντη.
- Ἀνθρωπος, α, ὁ καὶ ἡ, homo. apud Platonem in Cratylō, ἐτυμολογεῖται, quasi ὡς ἀνθρώπων ἃ ὅπωπε, attente considerans, quæ vidit. vel ita dictus παρατὸ ἄνω ἀθρεῖν, a sursum aspiciendo. ε. 49. 470.
- Ἀνίσχε, Poëtice pro ἀνίσχ, 3. pers. imperf. ex ἀνᾶ & ἵημι: in imperf. ἀνίσχην, ης, η, & Poëtice, ἀνίσχον, ες, ε, ut ἐτόπλισκον pro ἐτυπλον. Sicuti pro ἦν erant Poëtæ dicunt, ἔσκον, ες, ε. Th. ἵημι, vel ἔω, mitto. f. ἥσω. p. ἔκα. aor. 2. ἦν. aor. 2. imperat. ες. §. 157.
- Ἀνίσχην, tristitiam. accus. ab ἀνία, Ionice ἀνίη, ἡ, maior. §. 611.
- Ἀνίκητος, α, ὁ καὶ ἡ, invictus. a νικάω, vinco, f. ἥσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα. §. 489.
- Ἀνιόντα, aor. 2. part. proprie sursum euntem, h. e. orientem, ab ἀνίσχμι: ex ἀνᾶ, ἄνω & ἔμι, eo seu ἵημι: idem quod ἔμι, hinc a. 2. act. ἴον, ες, ε, tanquam ab ἔω, sicut a λαίπω est ἔλιπον, &c. ε. 726.
- Ἀνίπτοιςιν, dativus pl. Ion. ab ἀνίπτος, α, ὁ καὶ ἡ, ex α priv. & νίπτω, f. ψω, lavo. ε. 723.
- Ἀνισάμενος, præs. part. ab ἀνίσταμαι, exsurgō. Th. ἵστημι, sto, f. ἵσσω. p. ἔστακα, a. 2. ἔστην. ε. 375.
- Ἀνολ-

Ἀνολβή, dat. Ion. pro ἀνολβία, miseria, ex α priv. & ὀλβιος, beatus. Th. ὀλβος, α, ὅ, felicitas. q. d. ὅλος βιος. ε. 317.

Ἀνόσεος, inoffis, ex α privat. & ὀσέον, ἄν, τὸ, ὅς, offis. ε. 522.

Ἀντρέφεσται, pro ἀνατρέφεσται, percurrit. ab ἀνά, & τρέφω, verto, f. ψω, p. φα. α. 2. ἐτραφον. θ. 763.

Ἄντ', pro ἀντί, e regione, & proinde accentus in prima non debet esse. ε. 724.

Ἄντα, contra. Adv. Poët. item coram. hinc ἀντάω, obviam venio. f. ἤσω. ἀντίον, idem quod ἄντα. α. 432. θ. 630.

Ἀντεβόλησεν, a. i. act. ab ἀντιβελέω, occurreo, item nanciscor. cum Genit. f. ἤσω. præt. ἀντιβεβόληκα. Th. βάλλω, jacio, percutio. α. 439.

Ἄντι, præpositio, pro, loco. ε. 57. θ. 893.

Ἀντίω, Adverb. e regione, idem quod ἀντίον. ab Adj. ἀντίος, α, ον, ex adverso stans. Th. ἀντί, pro. ε. 479.

Ἀντιβίην, obviam. Adv. ab ἀντίβιος, adversus. ex ἀντί & βία, ας, ἥ, vis. α. 150. 163.

Ἀντιβλήσας, a. i. act. infig. vide ἀντεβόλησεν. ε. 782.

Ἀντίη, Ionic. pro ἀντία, ex ἀντίος, adversus. Th. ἀντί. α. 444. ἀντίος. α. 361.

Ἀντιφρίζαν, præf. inf. proprie obvium se offerre, item contendere, f. ἰσω. p. κx. ex ἀντί, & φέρω, fero. f. οἶσω. α. i. ἤνεγκα. θ. 609.

Ἄντρω, dat. sing. ab ἄντρον, α, τὸ, antrum. θ. 483.

Ἄντυγας, pl. num. ab ἄντυξ, υγας, ἥ, proprie, ambitus rotæ in curris, it. orbita. α. 64.

Ἀνύσας, part. a. i. act. pro ἀνύσας, poët. ab ἀνύω vel ἀνύτω & ἀνύττω, perficio. α. i. ἤνυσα. Notetur τμησις διὰ - - ἀνύσας pro ἀνύσας metri causa, emendat. ε. 633. θ. 954. ἀνύσσης. ε. 393.

Ἄνωγα, i. sing. præt. med. ab ἀνάγω jubeo. f. ἀνώξω. α. i. ἤνωξα. præt. med. ἤνωγα seu ἄνωγα. ε. 365. 401. 685.

Ἄζαις, 2. sing. a. i. act. opt. ab ἄγνυμι. seu ἄγω, frango, f. ἄξω. α. i. ἤξα. ἄξαις, pro ἄξαιεν, 3. pl. a. i. act. opt. Æol. ἄξαι, ας, ε. in 3. pl. ἄξαις, pro ἄξαιμι, ας, ας. ε. 432. & 438.

Ἄζα-

Ἄξεινος, α, poëtice pro ἄξει-
νος, sine hospite. Th. ξένος,
α, ὁ, hospes, peregrinus.
ε. 713.

Ἄξονα, accus. sing. ab ἄξων,
ονος, ὁ, axis. circa axem
rota agitur & circumagi-
tur, axe immoto manen-
te. ε. 422. 691.

Ἀοιδῆ, ἥς, ἥ, cantus. ῥ. 60.
α. 282. a præter. med. ἥ-
οιδα. Th. αἰδῶ, cano. αἰ-
δοῖσι, dat. pl. Ion. ε. 1.

Ἀοιδὸς, ὅς, ὁ, cantor. Vide
supra αἰοιδῆ. ε. 26. αἰοιδῶι.
ῥ. 95.

Ἀοικος, α, ὁ καὶ ἡ, domo ca-
rens, ex α priv. & οἶκος,
α, ὁ, domus. ε. 600.

Ἀοικνος, α, ὁ καὶ ἡ, impiger.
ex α priv. & ὄικνος, α, ὁ,
pigritia. ex α & κινέω μο-
veo. quia pigri sunt vel-
uti trunci, & vix se mo-
vent. ε. 483.

Ἀορ, ἄορος, τὸ, ensis. ab αἰρῶ,
tullo, suspendo. α. 221. 457.

Ἄστος, α, ὁ, illæsus, ab ἄτῶ,
vulnero. ε. ἡσῶ. α. 157.

Ἄπ', pro ἀπὸ, ab. ε. 28. 313.
546. α. 39.

Ἀπαί, præposit. pro ἀπὸ
sicut παρὰ pro παρὰ &c.
poëtice. Alia exempla-
ria habent ἀπὸ. α. 409.

Ἀπαλά, mollia. h. e. juve-
nilia. ab ἀπαλὸς, ἔ, ὁ, τε-

nen, molli, quasi ἀφάλοος,
ab ἀφὴ tactus, quia mol-
lia facile tanguntur. hinc
ἀπάλοισιν, dat. pl. Ion.
pro ἀπάλοις. ῥ. 3. & 989.
α. 279.

Ἀπάλαμνος, iners. pro ἀ-
παλάμνος, ex α priv.
& παλάμη, ἡ. unde La-
tinorum palma, manus.
ε. 20.

Ἀπαλήσεται, vagabitur.
fut. I. med. ab ἄλημι,
vel ἄλχομαι, ὦμαι, va-
gor, erro. in fut. ἀλήσο-
μαι. & in compos. ἀπα-
λήσεται. α. 409.

Ἀπαλόχροος, genit. ab ἀπα-
λόχρεος, οος, ὁ καὶ ἡ, quæ
tenellum seu molle cor-
pus habet. ex ἀπαλὸς, ἔ,
ὁ, tener, mollis, & χροῖς,
οὖς, ὁ, cutis. Th. χροῖα,
color. ε. 517.

Ἀπᾶνευθε, adverb. idem
quod ἄνευ, sine, absque.
ῥ. 386.

Ἀπανήνασαι, recusare, a. I.
med. infin. ab ἀπαναίνο-
μαι, recuso. a. I. ἀπηνηνά-
μην. ex ἀπὸ & ἀναίνομαι
recuso, quod est ab αἰνέω,
laudo; item assentior.
ε. 452.

Ἀπαντα, acc. sing. ab ἅπας,
ἅπανα, ἅπαν, omnis; & in
genit.

- genit. ἅπαντος, ἀπάσης, ἅπαντος, &c. gen. pl. ἅπανσέων, Ion. pro ἀπασῶν. dat. pl. ἅπασιν. ex ἅμα, simul & πᾶς, omnis. ε. 687. 79. 361.
- Ἀπάντη, *ubique*. adverb. Th. πᾶς, ὅ, omnis. §. 524.
- Ἀπασέων, gen. pl. Ion. pro ἀπασῶν. Vide in ἅπαντα. §. 79.
- Ἀπάτη, ἡ, *fraus*. ex α priv. & πάτος, α, ὅ, *via*, quum a vera via abducimur. Th. ἀπατάω, *decipio*. hinc ἀπατεῶν, ὧνος, ὅ, *improstor*. §. 224.
- Ἀπατήσα, f. i. verbi ἀπατάω, *fallo*, f. ἦσω. p. ἡπάτηκα. ε. 46.
- Ἀπεδειροτόμησεν, *caput amputasset*, a. i. act. indicat. ex ἀπό, & δειροτομέω, *ceruicem abscindo*, ex δέρη, ἡς, seu δειρή, ἡς, ἡ, *cervix*, *collum*, & τέμνω, *feco*, in præt. med. τέτομα, *resecui*. §. 281.
- Ἀπείρητος, α, *ininitus*. ex α priv. & πέρης, ατος, τὸ, *finis*. α. 204. §. 878.
- Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπειρων, ονος, ὅ καὶ ἡ, *ininitus*. ex α priv. & πέρης, ατος, τὸ, *terminus*. ε. 159. α. 472. §. 187.

- Ἀπέκτανεν, 3. sing. a. 2. act. indic. ab ἀποκτείνω, *occido*. Th. κτείνω, *occido*. f. κτενῶ, p. ἐκταπα. a. i. ἐκτεῖνα. a. 2. ἐκτανον. p. m. ἐκτονα. α. II.
- Ἀπελάμπετο, imper. pass. Th. λάμπω, *splendo*. f. φω, p. φα. a. i. ἐλαμψα. α. 72.
- Ἀπελείβει, 3. sing. imper. med. ab ἀπολείβομαι, *destillo*. Th. λείβω, *libo*, *fundo*, f. φω. p. λέλειφα. α. 174. 268.
- Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. i. med. ab ἀπομνησσκω, *recordor*, seu ἀπομνάομαι. Th. μνᾶομαι, *memoro*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι, a. i. ἐμνήσθην. §. 593.
- Ἀπόοντος, gen. part. pro ἀπόντος, Ion. ab ἄπειμι, *absum*. part. ἀπών, ἔσα, ὄν. ε. 365.
- Ἀπίσαντος, ab Ἀπίσας, αντος, ὅ, *nomen viri*. q. d. *qui non cecidit*. §. 331.
- Ἀπίσσυθεν, 3. pl. a. i. pass. Æol. vel Bæot. pro ἀπεσείδησαν, *proruperunt*, sic ἔτυφθεν pro ἐτίφθησαν. Æol. Poëtice σ duplicatur & abjicitur. Th. σείω, *moveo*, *agito*. f. σω. p. κα. a. i. ἔσεινα. §. 183.

Ἀπίσσυ-

Ἀπείσυντο, 3. sing. plusqu. perf. pass. pro ἀπισέσεντο, a σένω, in præf. pass. σέσσυμαι, poëtice ἔσσυμαι, item ἔπαυμαι. §. 859.

Ἀπέχων, omittant, abstineant, 3. pl. præf. subj. ab ἀπέχω, abstineo. infin. ἀπέχειν. f. ἀφίξω. Ph. ἔχω, habeo. ε. 134. 643.

Ἀπήμαντος, ἰ καὶ ἦ, illæsus. Th. πῆμα, τος, τό, ποχα. unde πημαίνω, ανῶ, πορεο, hinc & ἀπήμων, ονος, ὁ ἔ, ἦ, illæsus. §. 955. ε. 668.

Ἀπό - ἡμῃσι, demessuit, a. i. ind. ab ἀμαίω. f. ἦσω. Vide in ἡμῃσι. §. 180.

Ἀρήνης, gen. ab ἀρήνη, ἦ, rheda, vehiculum mulare. α. 273.

Ἀπῆρα, abstulit, 3. sing. imp. act. ab ἀπαυράω eripio. Th. αὔρα, aura. ἀπαυράω ergo est quasi τῇ ἀνάπνευσιν ἀφαιρέμα, afferro respirationem, h. e. occido. α. 428.

Ἀπηρεῦντ', pro ἀπηρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. med. indic. Dorice pro ἀπηρεῖντο, ab ἀπαυρέω, ῶ, ex sublimi dependeo. Th. est αἰωρέω, ῶ, sursum tollo. f. ἦσω. α. 234.

Ἀπειρία, ἦ, diffidentia. a πείσῃ, fides. Th. πείθω, αω, persuadeo. ε. 370.

Ἀπλᾶτος, pro ἀπέλᾶτος, cui appropinquare tutum non est. a πέλας, adverb. prope *intractabilis*. Alii vertunt, *ineffigiatus*, *informis*. ex a priv. & πλάσος *fictus*. a πλάσσω, *fungo*. & Att. πλάττω. ε. 147. §. 151.

Ἀπλατος, Dorice pro ἀπλητος, & hoc pro ἀπλητος magnitudine immensus, inaccessible per syncopen τᾶ σ. Th. πλήθω, πλέος, plenus, vel quidam ἀπλατος, idem esse dicunt cum ἀπλᾶτος, cui appropinquare tutum non est. Th. πέλας (adverbium) prope. §. 153. & 708. α. 147. 230.

Ἀπό, a, ab, præpositio genit. regens, ἀπὸ διαιτός, a convivio h. e. *post convivium*. ἀπ' ἀρχῆς, ab initio. ε. 195. 740.

Ἀπογυμνωθεῖς, part. a. i. pass. ab ἀπογυμνόω, nudo. f. σω. Th. γυμνός, ῆ, ὁ, nudus. ε. 728.

Ἀποδῶναι, a. i. act. infinit. ab ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do, f. δάσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδωκ. ε. 347.

Ἀπό-

* **Ἀποδρέπε**, præf. imperat. *decere*. ab ἀποδρέπω, *decerpo*. f. ψω, hinc δρέξα-
νον, α, τὸ, *falx*. ε. 609.

* **Ἀπό** -- δύσαι, *exuere*, *spoliare*, a. i. act. infinit. ab ἀποδίω, *exuo*. Th. δύω. Linea hæc solet τμήσαν notare. Vide in δύσαι. α. 329.

* **Ἀπό** -- ἔλγεται, 3. sing. a. 2. med. subj. ab ἀφαιρῆμαι. Vide in ἔλγεται. ε. 603.

* **Ἀποτίθαι**, a. 2. med. infinit. ab ἀποτίθηναι, *depono*. Th. τίθηναι. ε. 760.

* **Ἀποδρώσκων**, *defiliant*, 3. plur. præf. subj. Them. δρώσκω, *salio*. α. 375.

* **Ἀποθύμιον**, *invisum*, *alienum ab animo*. ex ἀπό & θυμός, ε, ὁ, *animus*. α. 708.

* **Ἀπό** -- κέρσε, *incidit*, 3. sing. a. i. activ. ab ἀπεκίρω, *detondeo*, item *decutio*, *spolio*. Th. κίρω, f. κερῶ, & κέρσω. Vide in κέρσε. α. 419.

* **Ἀποκρύπτει**, vel ἀποκρύπτεισθε, Ion. pro ἀπέρυπτε, 3. sing. imperf. activi α, pro ε, ἀνώμαλον. ab ἀποκρύπτω, *occulto*, *abscondo*, f. ψω, p. κέκρυφα. α. 2. ἔκρυβον. Th. κρύπτω, *abscondo*. θ. 157.

* **Ἀπολείψαι**, part. a. i. act. ab ἀπολείπω, *relinquo*, f. ψω, p. Φα, α. 2. ἔλειπον, p. m. λέλοιπα. θ. 793.

* **Ἀπολήγαι**, 3. sing. præf. act. opt. ab ἀπολήγω, *desino*. Th. λήγω, *cessare facio*. ε. 486.

* **Ἀπόλλυται**, 3. pers. sing. ab ἀπόλλυμαι, *pereo*. aor. 2. med. ἀπώλομην, *perii*. Th. ὀλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. m. ὤλα & Att. ὤλλα, aor. 2. m. ὠλόμην. ε. 761.

* **Ἀπόλλων**, *wnos*, ὁ, *Sol*, eo nominatur, prout Latini dicunt: *Non semper ridet Apollo*. Plato in Cratylo derivat παρὰ τὸ ἀπολύειν, quod nos liberet a malis, nempe a frigore, & sterilitate, quæ Soli tribui queunt, ceu Dei organo. α. 68. ε. 769. θ. 14. 347.

* **Ἀπόλοιτ'**, 3. sing. a. 2. med. opt. Vide paulo ante ἀπόλλυται. ε. 46. 346.

* **Ἀπό** -- λύσαι, a. i. act. infin. verbi λύω *solvo*. vide λύσαι. α. 447.

* **Ἀπομείρεται**, *sortitur*, 3. præsent. Th. μέρω, *partior*, seu potius *μείρομαι*. præf. med. ἔμμορα, pro μέμορα, præf. pass. με-

T

μαρμαι,

- μαρμαί, & Att. εἰμαρμαί.
ε. 576. §. 801.
- Ἀπονοστήσαντα, accus. part.
a. i. act. ab ἀπονοστήω, ali-
cunde revertor. Th. νο-
στήω, redeo. ἡσω. ε. 733.
- Ἀποπέμπων, remittere, præf.
inf. Th. πέμπω, mitto,
f. ψω. p. φα. ε. 87.
- Ἀποπνεύων, part. præf. f.
g. ab ἀποπνέω, pro πνέω
poët. πνείω, f. πνεύσω, flo,
spiro. §. 324.
- Ἀπὸπροθι, adverb. procul.
Th. προθι, ante. ε. 388.
- Ἀποπλάμενος, a. 2. med. part.
ab ἀπὸπλάμαι, avolo, ex
ἀπὸ & ἵπταμαι, volo, as,
f. πλήσωμαι, a. 2. ἵπτην.
a. 2. m. ἐπλάμην, part.
πλάμενος. §. 285.
- Ἀποπλύουσι, respuunt. 3. pl.
ind. præf. Th. πλύω, spuo.
f. πλύσω, p. ἐπλύκα, a. i.
ἐπλύσα. ε. 724.
- Ἀπορνήμεναι, concitatur,
præf. pass. part. f. g. pl.
num. Th. ὀρνυμι, ὀρνυ-
μαι, pro ὀρω, exeo, f.
ῥῶ, vel ῥω. §. 9.
- Ἀπορροΐσαν, fut. i. act. inf.
ab ἀπορροΐω, destruo, it.
careo. Th. ῥαίω, proflig-
o, destruo. f. σω. p. ῥ-
ῥαικx. §. 393.
- Ἀπορροΐσονται, projecturo,
dat. sing. f. i. part. Th.
- ῥίπτω, projicio. f. ψω, p.
φα, p. m. ῥήπα. α. 215.
- Ἀπορροΐται, gen. sing. ab ἀ-
πορροΐτος, deorsum fluens,
ἀπορροΐω. Th. ῥύω, idem
cum ῥέω. fut. ῥεύσω, fluo.
ε. 593.
- Ἀπὸ -- τάμοιο. 2. sing. a. 2.
med. opt. ab ἀποτέμνω.
Vide in τάμοιο. ε. 423.
- Ἀποτίννυται, 3. perf. singul.
a τίννυμι & τίννυμαι, idem
quod Th. τίω, punio, bo-
noro. f. σω. ε. 245.
- Ἀποτίση, luat. a. i. sub. 3.
perf. Th. τίω, punio.
ε. 258.
- Ἀποτμήξας, part. a. i. act.
ab ἀποτμήγω, abscindo,
f. ξω, a. 2. pass. ἐτμήγην,
pro ἀποτέμνω. Th. τέμνω,
seco. ε. 188.
- Ἀπαράμενοι, privati, per
syncopen pro ἀπαρισά-
μενοι, part. a. i. med. a
verbo ἀπαρίζω, proprie
abduco in montem, Ion.
pro ἀφορίζω, extermino,
ab ὄρος, ε, terminus, vel
ab ὄρος, eos, τὸ, & Ion.
ἔρος, eos, τὸ, mons. α.
173.
- Ἀποφθιμέναι, gen. sing. part.
præf. ἀποφθιμένος, mor-
tuus, per syncop. pro
ἀποφθιόμενος, verbi ἀ-
ποφθίω, perdo, a φθίω,
ίω,

ἴσω, perdo. Th. φθίω, corrumpo. §. 606.

Ἀποφθινύθῃσι, 3. pl. præf. ind. a φθινύθω, perdo. Th. φθίω. §. 241.

Ἀποφθίσαι, perdiderit, 3. sing. a. i. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, a φθίω, perdo, pro quo etiam dicitur φθινύθω, φθείρω. Th. φθίω. §. 664.

Ἀπύρῳ, dat. sing. ἄπυρος οἶκος, frigida domus. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis. §. 523.

Ἀπώλεσεν, perdidit, a. i. act. indic. Th. ὄλωμι, perdo. f. ὄλεσω. p. ὤλεκα. Att. ὀλώλεκα. a. 2. m. ὠλόμην. p. m. ὤλα, Att. ὤλωλα. §. 244.

Ἀρ, per metathesin pro ῥα. particula expletiva, certe, utique. §. 838.

Ἀρ' pro ἄρα. Differunt ἄρα, utique, ἄρα, an, & ἄρ', ἄς, ἡ, precatio: item imprecatio. sæpe redundat, & est μόριον συμπληρωματικόν. Vide §. 49. α. 36. 46.

Ἀρά, execratio, noxa, damnum. Ionice ἀρή, ἥς. §. 657.

Ἀραδύσαι, pl. num. part. præf. f. g. concutientes

non sine stridore, Dorice pro ἀραδύσαι, ab ἀραδύω, ὦ, strepitum seu fragorem edo, f. ἦσω. p. κα. Th. ἀραβός, α, ὀ, strepitus, proprie armorum cadentium in terram. δᾶπος sonus corporum, aut fragor aquarum delabentium. φλοῖστος sonus fluctuum in mari. ἦχος sonus reciproci. φθόγγος sonus vocis humanæ. βρόμος sonus ignis crepitantis. τόνος sonus fidium. κτύπος sonus ex percussione ortus, &c. α. 249. 404.

Ἀραιάς, acc. pl. f. g. ab ἀραιός, ἄ, ὄν, rareus, α, ιμι, opp. πυκνός, densus. §. 807.

Ἀραξ, a. i. Ion. pro ἥραξ, & ἄραξεν pro ἥραξεν a. i. ind. Ion. ab ἀράσσω, f. ξω, amputo, abscindo. α. 364.

Ἀραρυῖαι, pl. n. f. g. part. præf. m. ab ἄρω, ἀριο, fut. Æol. est ἄρω (pro ἄρῳ). unde ἄρσας, ἀρσάμενος, in præf. med. ἥρα, & facta reduplicatione ἄρηρα, Poëtice ἄραρα, adaptatus fui. α. 271. 137. §. 608.

Ἀράς, acc. pl. ab ἀρὰ, ἄς, ἡ, precatio, diræ. §. 724.

Ἀράχνης, α, ὁ, *araneus*, & ἀράχνη, *tela aranea*. Th. 473. 775.

Ἀργαῖος, α, ὁ, *Argæus*, ab Ἀργός, εὐ, τὸ, nomen urbis in Peloponneso. Th. 484.

Ἀργαλέ, pro ἀργαλέα, ab ἀργαλέος, α, difficilis pro ἀλγαλέος, ab ἄλγος, εὐ, τὸ, *dolor*, priori λ mutato in ρ, ad vitandam παρομοσίαν. Th. ἔργον, opus. Th. 739. 880. ε. 482.

Ἀργεῖν. Vide paulo ante Ἀργαῖος. Th. 12.

Ἀργεφόντης, Argi occisor, epitheton Mercurii. ex Ἀργος, nomen canis, & φόντης per syncopen pro φονητής, occisor, a φονέω occido, ὅτι Ἀργον τὸν κύνα ἀνείλε, τατίς τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐν θυμῇ ματα. Est interpretatio Tzetzi, quia Argum canem sustulit, h. e. cogitationes furiosas. Th. φέω, occido. ε. 77.

Ἀργέτω, gen. Ion. pro ἀργέτῃ, ab ἀργέτης, α, ὁ, *piger*. ab ἀργός, ε, ὁ καὶ ἡ, otiosus, idem quod ἀργός, ex eoque factum per crasin. Th. ἔργον, opus. Th. 870. 379.

Ἀργέτι, pro ἀργῆτι. dat. sing. ab ἀργῆς, ἥτος, ἥτι, ἥτα, per μεταβολὴν & συστολήν, ὁ, *candidus*. Th. ἀργός, *albus*. Th. 541.

Ἀργην, a nominativo Ἀργης, α, ὁ. nomen propr. Cyclopi. Th. 140.

Ἀργυρέος, ἐν, εὐ, *argenteus*. ab ἄργυρος, *argentum*; ab ἀργός, est album metallum. ἀργυρέης, dativ. pl. Ionic. pro ἀργυρέαις. α. 295. 225. Th. 779. ε. 127.

Ἀργυροδίνην, acc. ἀδίνη, η, ἡ, *vortex, gurgies*, h. e. argenteos vortices habentem, & ἄργυρος, α, ὁ, *argentum*. Th. 340.

Ἀργυρόπεζα, η, ἡ, *argenteus pedes habens*. ex ἄργυρος, *argentum*, & πέζα, *Dorice pes, vel malleolus pedis*. Th. 1006.

Ἀργυρῷ, dat. singul. contracte pro ἀργυρέῳ, ab ἄργυρος, α, ὁ, *argentum*. ε. 143.

Ἀργυφεῖ, pro ἀργυφεῖν, dat. sing. ab ἀργυφέος, pro ἄργυφος, *alba textura constans*. ex ἀργός, *albus*, & ὑφή *textura*, ab ὑφαίω, vel ὑφαίω, ὠ, *texo*. Th. 574.

Ἀρδισκος, α, ὁ, nomen fluvii. Th. 345.

Ἀρσεν,

- "*Ἀρείων*, comparat. n. g. ab *ἀρείων*, masculino, *melior in praelio* ab "*Ἀρης*, eos, ὁ, *Mars*. Th. ἀγαθός, bonus, ἀρείων, ἄριστος. ε. 157. 191. 205. α. 120.
- "*Ἀρεος*, gen. sing. ab "*Ἀρης*, *Mars*. varie flectitur. in Gen. "*Ἀρεος* & "*Ἀρης*, it. "*Ἀρης*, "*Ἀρε*, Ionic. "*Ἀρεω*. "*Ἀρε*, vocativi casus, ubi η mutatur in ε in i. contractorum. α. 98. ε. 144.
- "*Ἀρέσαντο*, 3. pl. a. i. med. ab *ἀρέσκω*, placeo. f. *ἀρέσω*, aor. i. act. ἤρεσα. *placo*, item *placeo*. p. ἤρεκα. *ἀρέσκομαι* in aor. i. med. ἤρεσάμην, & poetice *ἀρεσάμην*, w. *placavi*. α. 255.
- "*Ἀρέδαι*, a. 2. med. infin. ab *αἶρω*, tollo, capio. f. *ἀρῶ*. p. ἤρκα, aor. i. ἤρα, aor. 2. ἤρον. a. i. pass. ἤρθην. f. i. pass. *ἀρθήσομαι*. §. 628.
- "*Ἀρετή*, ἡ, virtus, quasi ab *ἀρέσκω*, quia per virtutem placemus. ε. 311.
- "*Ἀρη*, pro "*Ἀρηα*, accus. ab "*Ἀρης*, eos, ὁ, *Mars*. α. 457. §. 922.
- "*Ἀρηαι*, ε. 630. α. 107. 2 pers. sing. aor. 2. med. Ionic pro ἄρη. ἄρομαι, ἄρη, ἄρηται. pro ἄρη secunda pers. ἄρηαι. Th. αἶρω. ε. 630. α. 107.
- "*Ἀρηγέμεν*, Ionice pro ἀρήγαν, praes. inf. ab ἀρήγω, *auxilior*. α. 121.
- "*Ἀρη*, dat. singul. ab "*Ἀρης*. "*Ἀρηίφιλος* bellicosus. ab "*Ἀρης*, *Mars*, & φίλος, amicus. §. 317.
- "*Ἀρηίε*, acc. pl. adject. *Mavortia*. ab "*Ἀρης*, nos, ὁ, *Mars*. α. 108.
- "*Ἀρην*, pro "*Ἀρηα*. Sic in Novo Test. legimus Σωθένην pro Σωθένεα. Vide Lexicon Nov. T. α. 59, 333. 425.
- "*Ἀρήως*, p. med. ab ἤρα. Vide supra *ἀραρυῖα*. §. 812.
- "*Ἀρης*, *Mars*, gen. "*Ἀρης* & c. παρὰ τὸ ἄραι, a tollendo. Teutonice *Krieg*, *von Kriegen*. Vide in "*Ἀρεος*. α. 192.
- "*Ἀρῆς*, gen. Ionic. pro ἀρῆς, ab ἀρά, ἄς, ἡ, *dira*, *damnum*. it. *preces*. α. 29. 128. §. 657.
- "*Ἀρητιάδην*, ab ἀρητιάδης, ε, ὁ, nomen patronymicum. α. 57.
- "*Ἀρθεῖς*, a. i. pass. part. ab αἶρω, tollo, f. ῥῶ. p. κα. a. i. ἤρα. ε. 549.
- "*Ἀριάδην*, acc. ab "*Ἀριάδη*, ης, ἡ, nomen mulieris. §. 947.

- Ἀριδείκετα, acc. pl. ex ἀρί, quod in compositione valet *valde*, & δεικταῖ pro δεικτὰ, ex δεικνυμι, ostendo. ἀριδείκετον, præclarum. ἀριδείκετ' vocat. pro ἀριδείκετε. §. 385. 543.
- Ἀρίζηλος, quem valde æmulamur, ex ἀρί, valde & ζῆλος, & ὅ, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ, clarus, præclarus. ε. 6.
- Ἀρίμοισιν, dat. pl. Ion. nomen loci, Ἀριμοί. §. 304.
- Ἀρισταῖος, nomen viri. §. 977.
- Ἄριστος, superl. proprie *bellicosissimus*, per syn. sp. vero *optimus* in re quavis. ab ἀγαθός bonus. in comp. ἀρείων melior. Th.
- Ἄρης, Mars. ε. 583. 692.
- Ἀρκεῖται, arcebit. f. i. ab ἀρπύω, f. ἔσω, propulso. p. ἤρκετα. α. 358.
- Ἄρμιος, & ὁ καὶ ἡ, promptus, utilis, sufficiens. ab ἀρπύω. ε. 368. 349. 499.
- Ἄρκτον, Nomen proprium, acc. ab ἄρκτος, & ὁ καὶ ἡ, *ursa*. per meton. adj. pars mundi borealis. α. 186.
- Ἀρκτῦρος, &, *ursa cauda*, ab ἄρξ, ἄς, ἡ, *cauda*, & ἄρπτος, & ἡ, *ursa*. ε. 608.
- Ἄρμα, τος, τὸ, curvus, ab ἄρω, adapto. α. 97. 324. 342.
- Ἀρμαλὴν, acc. sing. Ion. ab ἄρμαλιᾶ, ἄς, & Ion. ἄρμαλιῆς, ἡ, *cibus, demensum*. Th. ἄρω, adapto. ε. 558. 765.
- Ἀρμενα, ἀρτα, pro ἀρόμενα, sic & ἄρμενος, præf. part. pass. pro ἀρόμενος. α. 84. ab ἄρω, apto, fut. ἄρω & ἀρῶ. Sic ἔκμενος pro ἐκόμενος, ubi est syncope & spiritus mutatio Æolica. ε. 405.
- Ἀρμονίη, compages, ab ἀρμόζω, f. σω, *concinnum reddo*. Vide Th. ἄρω. §. 937. 975.
- Ἄρνας, acc. pl. ab ἄρς, ἀρνός, ὁ καὶ ἡ, *agnus*. §. 23.
- Ἄρνη, nomen urbis. Ἄρνην. α. 475.
- Ἀρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præf. med. sub. ab ἀρνέομαι, ἔμαι. f. ἡσομαι, *recuso, nego*. ε. 406.
- Ἀρξάδαι, a. i. med. infin. ab ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἤρχα. aor. i. ἤρξα. ε. 770.

Ἀρόης,

- Ἀρόης, οἷς, 2. sing. præf. act. subj. ab ἀρόω, ᾧ, ἀρο, in fut. ἀρόσω, p. ἤροκα, a. ἤροσα. ε. 477.
- Ἀρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, hoc Dorice, pro ἀρόειν, *arare*, præf. inf. ab ἀρόω, ἀρο. fut. ὄσω. ε. 22.
- Ἀρόσης, a. ἰ. act. subj. ab ἀρόω, ἀρο. f. ὄσω, a. ἰ. act. ἤροσα. ε. 483.
- Ἀροτήρ, ἤρος, ὅ, arator. Th. ἀρόω, ἀρο. ε. 403.
- Ἀρότειο, genit. Poët. pro ἀρότῃ, ab ἄροτος, α, ὅ, *aratio*. fed ἀροτὺς, ἔ, ὅ, *tempus arandi*. Th. ἀρόω, ἀρο. ε. 382. 448.
- Ἀροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, α, τὸ, *aratrum*. Th. ἀρόω, ἀρο. ε. 430.
- Ἀροῦν, præf. inf. pro ἀρόειν extra crasin. ἀρόων, præf. part. ab ἀρόω, ἀρο. ε. 427.
- Ἀραρα, ἡ, *arvum*, h. e. *terra arata, culta*. Th. ἀρόω, ἀρο. ε. 117. 171. 426.
- Ἀραΐζων, præf. part. ab ἀραΐζω, rapio, f. σω, & Dor. ζω. p. ἤρακα. a. ἰ. ἤρασα. hinc ἀρακτός, raptus, rapax. ε. 38. & 682. 318.
- Ἀραξ, αργς, ὅ, rapax. Th. ἀραΐζω. Hinc per meta-
- thesin est Latinorum *rapax*. ε. 354.
- Ἀρας, acc. pl. ab ἄραη, ης, ἡ, *falx*, idem quod δρέπανον. Th. ἀραΐζω, rapio. ε. 571.
- Ἀραΐας, accus. pl. rapaces quædam Dæ. ab ἀραΐα, ας, ἡ, *raptrix*. hoc ab ἀραΐζω, rapio. θ. 267.
- Ἀρήκτοιςι, infractis, dat. pl. Ion. ab ἀρήκτος, infractus. Them. ῥήσω vel ῥήγνυμι, *frango*, f. ζω. a. 2. ἔρραγον, p. m. ἔρρηγα. ε. 96.
- Ἀρήτοι, plur. num. *obscuri*, qui non sunt in ore hominum. ex α priv. particula, & ῥητός. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω, p. ἔρρηκα. ε. 4.
- Ἀραάμενος, Æol. pro ἀράμενος, part. a. ἰ. med. ab ἄρω, ἀρο. f. ῥω, a. ἰ. ἤρα. α. 320.
- Ἀραενη, masculos. dualis numeri, ab ἄραην, vel ἄρρην, *mas. ἀραενης*. ε. 435. θ. 667.
- Ἀρτεμις, ἰος, ἡ, Diana, ab Ἀρτεμις, ἰδος, ἡ, nomen Idoli, q. d. ἀρτεμῆς, *perfectus*, vel, ut alii volunt, *παρὰ τὸ τὸν αἶρα τέμναν*. θ. 14. 918.

- Ἀρτιέπειαι, ex ἄρτος, perfectus, integer, & ἔπος, sermo. Th. ἔπω, dico. ἀρτιεπής, εὐς, ὅ, ἡ, verborum concinnator. Sic & ἡ ἀρτιέπεια, veridica dicitur. §. 29.
- Ἄρτος, α, ὁ, panis. ε. 440.
- Ἀρυσάμενος, part. a. i. med. ab ἀρύομαι, haurio. Th. ἀρύω, vel ἀρύτω, f. σω. haurio. ε. 548.
- Ἀρχω, impero, f. ζω. p. ἤρχα. Ἀρχομαι, incipio. imperf. ἤρχομην. perf. ἤρχυμαι. a. i. ἤρχθην. a. i. m. ἤρξαμην. Ἀρχεῖδ', pro ἀρχεῖδαι, incipe. Hellenismus, ubi Infinitivus præf. ponitur pro imper. Ἀρχώμεθ', præf. sub. med. pro ἀρχώμεθα. Th. ἀρχῇ, ἡς, ἡ, principium. ε. 382. & 707. §. i. 36.
- Ἀς, acc. pl. ab ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, Art. subjunct. α. 6. §. 187.
- Ἀσβίσις, ὁ καὶ ἡ, qui extinguere nequit. ex α priv. & σβίσις, ex σβέννυμι. f. σβίσω. extinguo, p. ἔσβεσα, a. i. ἔσβεσα. §. 849. 852.
- Ἀσβολος, α, ὁ, nomen proprium auguris. α. 185.
- Ἀσίη, limosa, Ionice, pro ἀσία, ας, ἡ, ab ἄσις, εὐς, ἡ, limus. ab ἄζω exsiccō. §. 359.
- Ἀσκητός, ἡ, ὅν, nomen verbale, exercitatus, elaboratus, ab ἀσκέω, exerceo. ε. 544.
- Ἀσκη, dat. pro Ἀσκη, Ion. nomen proprium pagi montani, in quo Hesiodus fuit educatus. ἄσκη, ας, ἡ, quercus sterilis. ε. 638.
- Ἀσσον, Adverb. propius, pro ἔγγυς, prope, in comparativo ἔγγιων, & ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων. in neutro genere ἔσσον & ἄσσον. §. 796.
- Ἀσπασίως, Adv. libenter, cum amplexu: ab ἀσπάζομαι, f. ἀσσομαι. amplector. α. 45.
- Ἀσπασός, α, ὁ, amplectendus, optatus, ab ἀσπάζομαι, amplector. α. 42.
- Ἀσπετος, α, ὁ καὶ ἡ, quem assequi nequeas, immensus, ut ἄσπετον ὄλβον, ingentes opes. ex α priv. & ἔσπομαι, pro ἔπομαι, sequor, consequor, assequor. ε. 377. §. 694.
- Ἀσπίδος, gen. ac. ἀσπίς, ἰδος, ἡ, scutum, hinc ἀσπίζω, scuto defendo. α. 417.
- Ἀσιμ-

Ἀσεμνός, φέος, ὁ, ἡ, pro
ἀσεμνός, *immutus*: u-
trumque est usitatum.
Th. σέμνω, *assidue mo-*
ueo. item *contumelia af-*
ficio. hinc ἀσεμνέως, fir-
miter. §. 812. 748.

Ἀστρα, accusat. ab ἀστήρ, ἔρος,
ὁ, ein Stern. §. 381.

Ἀστέρην, η, ης, ἡ, nomen mu-
lieris proprium, q. d.
Stellatam. §. 409.

Ἀσπερίδι, pro ἀσπερίδινα,
stellis ornatum, ὁ pro
τ, ob sequentem spiri-
tum asperum, ab ἀσπερίδι,
ασπ, εν, *stellis plenus*, α,
um. §. 127. 470. ε. 546.

Ἀσπερονή, dat. sing. ab ἀσπερο-
νη, fulgur. Poëtis idem
quod ἀσραπή, ab ἀσραπίω,
fulguro. f. φω. in a. 2. ἡσρα-
πον. præf. med. ἡσραπα.
Hinc est ἀσραπή, & poë-
tice ἀσπερονή, & ἀσπερωνη-
τής, *fulgurator*. ab ἀσπε-
ρονή. α. 322. §. 390. 691.

Ἀστήρ, ἔρος, ὁ, Stella. ε. 415.

Ἀσρα, pl. ab ἄσρον, τὸ, a-
strum, fidus. Th. ἀστήρ,
ἔρος, ὁ, Stella. §. 110. 382.

Ἀσραῖος, α, ὁ, nomen propri-
um viri. §. 376. 378.

Ἀστυ, εος, τὸ, *urbs*: quintæ
simplicium. Hinc Lati-
norum *astutus*. hinc ἀστυ-

ος, *elegans, bellus, scirus*.
§. 91.

Ἀσύμφορος, *incommodus*,
noxius, ἀσύμφορος, com-
modus. Th. φέω, f. οἶσω,
fero. ε. 780.

Ἀσφαλέι, tutum. n. g. hinc
ἀσφαλέως, tuto. Adv.
Them. σφάλλω, *evertō*.
§. 128. 86.

Ἀσφοδέλη, dat. ab ἀσφύδελος,
α, ὁ, *genus plantæ*. ε. 41.

Ἀχρετον, acc. ab ἄχρετος, α, ὁ,
qui coërceri non potest,
ex α privat. & ἰχω seu
χέω, *contineo, coërceq.*
Th. ἔχω, habeo. §. 832.

Ἀταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις
ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*,
ab ἀτάω, *lædo*. ε. 41.

Ἀτάλλων, præf. part. ab
ἀτάλλω, *cresco, delicate*
more pueri alor. Th. ἀτα-
λὴς, ἡ, ὁ, *tener, juvenilis*.
ε. 130.

Ἀταίρ, conjunctio, vel αὐ-
ταίρ Poëtice, idem quod
in prosa ἀλλά, *sed*, vel
δι. α. 470. §. 198.

Ἀταίρβητος, *intrepidus*, α
ταρβέω, *perterrefacio*.
Th. τάρβος, εος, τὸ, ter-
ror. α. 110.

Ἀταρτηρός, noxius, pro ἀτη-
ρός, ἡ, ὁ, per pleonasmum
syllabæ ταρ, gen. Ion.
ἀταρτηροῖο. Th. ἄτη,

damnum, & hoc ab ἀτάω, ὦ, f. ἤσω, lædo. §. 610.

Ἀτάδαλος, α, ὁ καὶ ἡ, improbus, ὅπερ θάλλα ἡ ἄτη, ubi viget noxa. hinc ἀταδάλια, *peccatum*, protervia, *stultitia*. ἄνεκ' ἀταδάλιος, propter improbitatem. §. 996. ε. 259. 133. §. 269. 516.

Ἀτενᾶ, intento. ab ἀτενῆς, intentus, ex α intensivo, quod est ex ἄγαν, valde, & τείνω, tendo. f. τεῖω, p. τέτακα. §. 661.

Ἀτεκνος, ὁ καὶ ἡ, carens sobole. a τέκνον, α, proles. Th. τίκτω, f. τέζω, pario. a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα. ε. 600.

Ἀτερ, sine, absque, idem quod ἄνευ, χωρὶς, δίχα. ε. 91. α. 15.

Ἀτερπῆ, acc. sing. ab ἀτερπῆς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, injucundus. Th. τέρπω, *delecto*. ε. 645.

Ἀτη, ης, ἡ, non tantum *damnum* significat, ut est proverb. ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτη, sponte, præsto noxa est: sed etiam *peccatum*. Ἰλιάδ. ἰῶτα. v. 119. ἄτησιν, dat. pl. Ion. pro ἄταις. Th. ἀτάω, ἤσω, lædo. ε. 229. 214. 350. α. 93.

Ἀτιμήσκει, dehonorabunt, ab ἀτιμάω, f. ἤσω. hoc ab

ἄτιμος, inglorius, quod est ἀτίω, honoro, f. τίσω, præt. act. τέτικα. præt. pass. τέτιμαι, unde est τιμή. ε. 183. §. 395.

Ἀτιταλλέμεναι, Dorice pro ἀτιτάλλειν, per epentheseσιν τῷ τι, ἀτάλλειν, præf. inf. delicate nutrire. Vide paulo ante ἀτάλλων. §. 480.

Ἀτλαγενέων, gen. pl. ab Ἀτλαγενῆς, ἴος, ὁ, ἡ, Atlantepatus. ab Ἀτλας, αντος, ὁ, & γαίνομαι, nascor. §. 509. 517. ε. 381.

Ἀτλαντις, δος, ἡ, filia Atlantis. §. 938.

Ἀτμῆ, dat. sing. ab ἀτμή, ἡ, vapor. Th. ἀτμός, Ἔ, ὁ, flatus, ab ἄω, σπῖτο. epenthesis literæ τ. §. 862.

Ἄτον πολέμοιο, insatiabilem bello, ab ἄτος, ὁ, ἡ, ex α privat. & ἄω, fatio. α. 58.

Ἀτρεμέωσι, 3. pl. præf. subj. ab ἀτρεμέω, inmotus maneo. f. ἤσω. Th. τρέω. f. τρέω, tremo. ε. 537.

Ἀτροπος, Nomen proprium Paræ, quæ sic dicitur a minime parcendo, κατ' ἀντίφρασιν. ex α priv. & τρέπω, verto, quod non possit verti & averti. α. 159.

Ἀτρυγέτοιο, gen. Ion. pro ἀτρυ-

ἀτρύγετος, ἀτρύγετος, *sterilis, non fructuosus, ex*
a priv. & τρυγή, triticum,
vindemia, ubi nullus est
fructuum proventus. §.
 413. 808. 241. 132.

*Ατρύγωνη, idem quod ἀτα-
 ρής, ἢ ἀτρυτος, *indomita.*
q. d. nullis laboribus ex-
hausta: Epitheton Mi-
nervæ. Them. τρύω, tero.
 §. 925.

Ἀῦ, iterum, adverb. ε. 293.
 α. 51.

Ἀυαίλος, α, ὁ, *ficcus, idem*
quod αὔος. Th. αὔω, sicco.
 ε. 586.

Ἀυγάσις, respicies. Ionic.
 pro αὐγάση, 2. sing. fut. i.
 med. indic. ab αὐγάζομαι,
video, illustror. Them.
αὐγή, ἥς, ἡ, splendor, lux.
 ε. 476.

Ἀυδή, ἥς, ἡ, *vox, quasi ab αὔω,*
clamo. §. 39. ε. 61. α.
 278.

Ἀῦην, acc. ab αὔος, η, ον, *ficcus.*
Th. αὔω, sicco. ε.
 458.

Ἀῦθ, pro αὔθι, *rursus, ab*
αὔ, rursus. αὔθις, idem,
quod αὔθι, iterum. Atti-
ce scribitur per §. Ion.
vero per τ. α. 181. ε. 50. 35.
 §. 435.

Ἀῦλακ', acc. sing. pro αὔλα-

κα, ab αὔλαξ, ακος, ἡ, *ful-*
cus. Dorice ὠλαξ. ε. 441.

Ἀύλῃς, genit. sing. ab αὔλῃ,
 ἡ, *caula, domus, aula. ε.*
 730.

Ἀύλητῆρι, dat. sing. ab αὔλη-
 τῆρ, ἥρος, ὁ, *tibicen, ab*
αὐλός, ᾧ, ὁ, tibia. α. 283.

Ἀυλίδος, genit. ab Αὐλίδ. No-
 men loci: αὐλέω, *tibia*
cano. ε. 649.

Ἀύλῃ, genit. sing. ab αὐλός, ᾧ,
 ὁ, *tibia. α. 181.*

Ἀῦον, acc. sing. Vide αὔην. ε.
 741.

Ἀῦρα, nom. pl. ab αὔρα, ας,
 ἡ, *aura, ventus levior. ε.*
 668. §. 872.

Ἀῦριον, cras, adverb. μεταύ-
 ριον, *perendie. ε. 408.*

*Ἀῦσαλήν, sicca. idem quod
 αὔη. vide paulo ante. α. 265

Ἀῦτε, adverb. *rursus. αὔτ'*
pro αὔτε, iterum, ποῦτο.
αὔτις, rursus. Th. est αὔ,
rursus. §. 47. ε. 295. §.
 654.

Ἀῦται, pl. num. f. g. ab εἶτος,
 αὔτη, τᾶτο, *hic, hæc, hoc.*
 §. 263. 362.

Ἀῦταρ, sed. Vide supra
 ἀταίρ. ε. 63. 82. 89. 120. &c.

Ἀῦτε, pro αὔ, *rursum, adv.*
 ε. 126. 243.

*Ἀῦτιον, pro ἡῦταν, *resona-*
bant. Dorice. 3. pl. imperf.
act. ab αὔτέω, clamo, ab
 αὔτη,

αὐτῇ, ἤ, ἡ, *clamor*. Th.

αὖω, *clamo*. α. 309.

Αὐτίων, Ion. pro αὐτῶν, in f.

g. ab αὐτοῖς, ille, τῇ, τὸ. α.

237.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐταῖς. α.

237. §. 64. 470.

Αὐτῆς, gen. sing. ab αὐτῇ,

clamor. Th. αὖω. *clamo*.

α. 346. 433. 459.

Αὐτίκα, adverb. *statim*. Th.

αὐτός, ipse. ε. 70. 217.

Αὐτίς, adverb. *rursum*. Th.

αὖ, *rursus*. ε. 384. α. 257.

Αὐτόγυον, α, τὸ, est pars ara-

tri, quod vocatur *denta-*

le. est lignum, cui *vomer*

includitur. *Vomer* est

qui terram scindit, & li-

ras ducit. *Buris* est cur-

vamen aratri, quod vo-

merem excidit: *stiva* ve-

ro est aratri manica, cæ-

teroquin *dentale* est eti-

am veluti *cratis dentata*,

qua semina arvo in-

jecta obruuntur, liræque

æquantur. Th. γύα &

γῆα, ας, ἡ, arvom. ε. 431.

Αὐτόθι, *ibi*, adverb. ab αὐ-

τοῖς, ipse. ε. 96.

Αὐτομάτη, sc. ἄρρα, *spon-*

taneum arvum, h. e. ager

inaratus ferebat fruges,

αὐτόματος *spontaneus*, ex

αὐτός & μάτην, *frustra*,

temere, item *sine consi-*

lio, quod sponte sua pro-

venit. αὐτόματοι, non ac-

cerfisi, sponte venientes.

ε. 103. 118.

Αὐτονόμη, nomen mulieris.

Latine *libera*, *sui juris*.

§. 258.

Αὐτονόην, acc. ab Αὐτονόη, no-

men mul. q. d. *quæ ipsa*

intelligit. α νόος, ἔς, *mens*.

§. 977.

Αὐτός, ipse. ε. 268. 331. α. 69.

§. 72.

Αὐτοσχέδον, *prope*, idem

quod *σχεδόν*. Adv. α. 190.

Αὐτοφύης, *tos*, ἔς, ὁ, ἡ, *sua*

sponte enatus. ex αὐτός, &

φύω, *gigno*. §. 813.

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτός,

ipse.

Αὐτῷ pro ἐκινῷ. ε. 56. 291.

294.

Αὐτως, Adv. *frustra*, item

similiter. pro ὁσαύτως.

Th. αὐτός, ipse. §. 402.

600. -

Αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν,

ένος, ὁ, *cervix*. ε. 813.

ΑΦ' pro ἀπό, ab. α. 374.

392.

Αφατοι, pl. num. non clari,

qui non volant per ora

virorum. ex α priv. &

φατός, *dicendus*. φημί,

dico. ε. 3.

Αφαυρότατοι, *imbecillissi-*

mi. Th. ἀφαιρός, ἔ, ὁ,

imbe-

imbecillis. ε. 584. Φαῦρος
Dorice pro Φαῦλος, *vilis*,
nullius pretii. Attice
Φλαῦρος. α. est intensi-
vum, ἐπιτατικὸν ex ἄγαν.

Ἀφάλετο, abstulit. 3. sing.
a. 2. med. ab ἀφαιρέμας,
aufero. hinc Ἀφελῶσα, f.
g. part. a. 2. act. ab ἀφαι-
ρέω, aufero. Th. αἰρέω, ca-
pio, f. ἦσω. p. ἤρηκα, a. 2.
ἔλκω. 9. 443. ε. 94.

Ἀφενος, ὅ vel τὸ, *divitiæ ex*
uno anno collectæ, πλεῖτος
ex multis annis. ε. 24. 635.
9. 112.

Ἀφθιτος, incorruptibilis,
idem quod ἀφθαρτος.
Th. φθίω, f. ἦσω, vel
φθίω, *corrumpo*. hinc
ἀφθιτα μέδια, perpetua
consilia. 9. 545. 389. 397.

Ἀφθενος, α, invidia carens,
copiosus. Th. φθόνος, α, ὅ,
invidia. ε. 118.

Ἀφίκετο rediit, 3. sing. a. 2.
med. & ἀφίκεται, 2. pl. a. 2.
med. sic ἀφικνῶνται, 3. pl.
a. 2. med. subj. verb.
ἀφικνέομαι, pervenio Th.
ἐκνέομαι, venio. f. ἔξομαι.
præt. ἔγμαι, a. 2. med.
ἐπόμην. α. 38. 378. 9. 652.

Ἀφνός, dives, poëtice pro
ἀφνός. Th. ἀφενος, divi-
tiæ. ε. 453. 306. 9. 974.

Ἀφραδίας, stultitius. ab

Ἀφραδής, *inconsultus*.

Hinc regulariter ἀφρά-
δεια, pro quo Ionic. ἀφρα-
δία & ἀφραδῆν, *impruden-*
tia, inopia consilii. Th.
φράζω, dico. ε. 133. 328.

Ἀφρογενεῖαν, ex spuma pro-
gnatam; ab ἀφρός, spu-
ma, & γένος. hoc a γάνο-
μαι, nascor. Epitheton
Veneris. Sed omnino
metrum videtur postula-
re ut sit ἀφρογενῆ. 9. 196.
(& ita quoque edendum
curavimus. K.)

Ἀφροδίτη, ης, ἡ, Venus ita
dicta, quod e maris spu-
ma ortum habuerit. ε. 65.
9. 989.

Ἀφρός, ἄ, ὅ, spuma. α. 389.
9. 107.

Ἀφρων, ονος, ὅ, ἡ, *amens*. ex
α priv. & φρῆν, ενός, ἡ,
mens. ε. 208.

Ἀφύσσα, pro ἀφύσσα. a. 1.
act. infinit. ab ἀφύω, *hau-*
rio. f. ὄω. pro quo etiam
dicitur ἀφύσσω, ἔω. ε. 611.

Ἀχαιοί, Achivi, quasi ab
ἄχος, εος, τὸ, *maeror, soli-*
citudo. ε. 649.

Ἀχελώϊος, α, ὅ, *nomen flu-*
vii. 9. 340.

Ἀχέων, præf. part. *dolens*.
ab ἀχέω, idem quod
ἀχέω, f. ἦσω, *doleo*. Th.
ἄχος, εος, τὸ, *dolor*. ε. 397.

Ἀχέων,

- Ἀχίων, præf. part. ab ἀχέω & ἀχύνω, idem significant. α. 93.
- Ἀχθες, eos, τὸ, pondus. ε. 690.
- Ἀχιλλῆα pro Ἀχιλλεῖα poetice, ab Ἀχιλλεύς, Achilles. q. d. ἄχος τῆ λαῶ, sollicitudo pro populo. θ. 1007.
- Ἀχλὺς, υἱος, ἡ, caligo. α. 264.
- Ἀχνύμενος, part. præf. ab ἄχνυμαι, idem quod ἀχέω, doleo. Th. ἄχος, eos, τὸ, dolor, mæror. α. 435. ε. 623.
- Ἀχος, eos, τὸ, dolor. α. 457.
- Ἀχρεῖος, inutilis. Th. χρεῖα, ας, ἡ, necessitas, utilitas. ε. 401.
- Ἀχρηῖος pro ἀχρεῖος poetice, facta dialysi τῶν α in η. ε. 295.
- Ἀψ, retro: item statim. Adverb. ἄψ ἵεναι, retroire. α. 257. θ. 169.
- Ἀψευδέα, acc. sing. ab ἀψευδής, εὖος, ὅ, ἡ, mentiri nescius, verus. Th. ψεύδω, fallo, facio mentiri. f. σω. propter dimensionem metri hic legendum est ἀψευδῆ. θ. 233.
- Ἀψιν, acc. sing. ab ἀψίς, ἰδος, ἡ, curvatura in rota. Th. ἄπτω, necio. ε. 424.
- Ἀψορροῖς, reciproci, resfluen-

tis, ab ἀψορροῖς. Dicitur etiam ἀψορροῖς, ex ἀψ, adverbio, rursus, & ῥοῖς fluxus, a verbo ῥέω, fluo. in fut. ῥεύσω. in præterito medioῖρροα, unde est ῥοῖς, α, ὅ, & contracte, ῥεῖς, fluxus, ῥοή, ἡ, ἡ, idem, item fluentium. θ. 776.

B.

Βάζοντ', præf. part. alloquentes pro βάζοντε, & hoc pro βάζοντας, a βάζω, loquor. f. σω & ζω. p. χα. atque ita ponitur accusativus dualis pro accusativo plurali. Sed videri posset mendum, quia præcedit τὰς, non τῶ. Tum pro ἐπίεσσι esse potest ἐπίεσι, quod æque usitatum est. confer. Ὀδυσσ. δ. 597. Nulla est hic hujus anomaliz necessitas. ε. 184. 786.

Βαθὺς, ἄν, ὁ, profundus, a, um. Th. βάθος, eos, τὸ, profunditas. α. 288.

Βαθυδίην, acc. sing. Βαθυδίνης, α, ὅ, habens vortices profundos. Th. δίη, ης, ἡ, aquarum vortex, gurges, & βάθος, profundus. ε. 169. θ. 133. 338.

Βαθυρρέϊταιο, Æolice pro βάθυ-

Βαθυρρέατα, a **βαθυρρέατης**,
 α, ὁ, *profunde fluens*, ex
βαθύς, *profundus*, & **ρέω**,
fluo, σω. §. 265.

Βαθυχαίτης, α, ὁ, *qui den-
 sum habet casariam*. a
χαίτη, ης, ἡ, *proprie ju-
 ba in equo*. per metaph.
coma, casaries. & **βαθύς**,
 ᾱα, ὁ, *profundus, densus*.
 §. 977.

Βαίνοι, *ascenderit*, praes. opt.
βαίνη. 3. praes. sub. verbi
βαίνω, eo. f. **βήσομαι**, p. **βέ-
 σῃκα**, a. 2. ἔβην. ε. 326.
 569.

Βαινσίων, *euntibus*, Ionice
 pro **βαινσῶν**, gen. pl. part.
 praes. f. g. a **βαίνων**, σσα,
βαῖνον. Th. **βαίνω**, eo. α. 232.

Βαιόν, *paulisper*, a **βαιός**, ᾱ, ὁ,
parvus. prov. **χάρις βαιοῖ-
 σιν ὀκνᾷ**, *gratia com-
 pendiosa consequitur*.
 confer ε. 141. h. e. brevia
 sunt grata. ε. 416.

Βαλάνες, acc. pl. a **βάλανος**, α,
 ὅ, *glans*. ε. 231.

Βάλεν, *demisit*. 3. sing. a. 2.
 act. a **βάλλω**, *jacio*. f. **λῶ**.
 pl. **βέβληκα**, a. 2, ἔβαλον,
 & **βάλλοισ**, 3. sing. a. 2, med.
 opt. **βάλλεο**, praes. impe-
 rat. pass. pro **βάλλε**, Ion.
 p. m. **βέβολα**. **βάλλ'**. α.
 254. α. 384. ε. 432. 107. 295.

Βερεῖαν, accus. sing. **βαρύς**,

ᾱα, ὁ, *gravis*. Th. **βίρος**,
εὐς, τὸ, *pondus, onus*. ε. 16.

Βαρύθα, *gravatur*, a **βαρύ-
 θω**, idem quod **βαρύομαι**,
gravor, a **βαρύς**, *gravis*.
 Th. **βίρος**, *onus*. ε. 213.

Βαρύκτυπος, α, ὁ, *gravistre-
 pus, graviter fremens*. a
κτυπέω, *factum ex τυπέω*,
τῆσονο. Th. **τύπτω**, *verbe-
 ro*. ε. 79. §. 818.

Βασιλευμέν, praes. inf. Ion.
 pro **βασιλεύσαν**. a **βασιλεύω**,
impero. f. σω. Th. **βασι-
 λεύς**, εὐς, ὁ, *Rex*. §. 883.

Βασιλεύς, εὐς, ὁ, *Rex*, q. d.
βάσις τῆ λαῆ, *fundamen-
 tum populi*. **Βασίλῃος**,
Poëtice pro βασιλέος. §.
 886 **Βασιλεῦσ'**. dat. pl. ε. 200

Βασιλήϊον, *regale*, pro **βασί-
 λαον**, *Poëtica dialysi*, a
Βασιλεύς, *Rex*. ε. 125.

Βασιληῖδα, accus. sing. a **βα-
 σιληῖς**, ἰδος, ἡ, *regius*, a,
 um. *adjective capitur*. §.
 462. 892.

Βεβαῶτες, *stantes*. a **βάω** (pro
βαίνω, eo) praet. **βέβακα**.
 part. praet. **βεβαῶς**, per
 syncopen **τῆ κάππα**, vel
 crasin, pro **βεβηκῶς**. Vide
 in **βαίνοι**, α. 307.

Βεβριδυῖα, *ingravesceus*,
 praet. med. part. g. f. a **βρί-
 θω**, *sum gravis*. f. **βρίσω**,
 praet. med. **βέβριθα**. α. 160.

Βέλις,

Βέλια, *tela*, acc. pl. a. βέλος, eos, τὸ, telum. §. 684.

Βέλτερον, melius, a βέλτερος. poëtice pro βελτίων, comp. ab ἀγαθός, bonus. superl. βέλτιστος, optimus. ε. 363.

Βελλεροφόντης, fuit Glauci regis Ephyræ filius, in-
clyto decore conspicuus,
& virtute maxima. Vide
supra Ἀργαφόντης. §. 325.

Βένθεα, acc. pl. a βένθος, eos, τὸ, profunditas. Th. βά-
θος, eos, τὸ, idem. §. 365.

Βῆσαν, descenderunt, pro
ἔβησαν, 3. pl. a. 2. act. a
βαίνω, eo. Vide βαίνοι. ε.
152.

Βήσσης, vallibus, & βήσση-
σιν, dat. pl. Ion. Th. βῆσ-
σαι, αἱ, valles. hinc βησ-
σῆσι, εντος, ὁ, saltuosus. ε.
108. 387. §. 860. 865.

Βιβὰς, ingrediens, part. a. 2.
act. a βίβημι. Th. βαίνω,
eo. Vide βαίνοι. α. 323.

Βίβλιος οἶνος, *vinum Bibli-*
num, posset videri vinum
Phoenicium. Tzetzes
ait: ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλας
Θρακίας, a vite Thraciæ,
quæ dicta fuit βιβλία. ε.
587.

Βίη, Ion. pro βία, vis, forti-
tudo. Fortitudo Hercu-
lis, h. e. fortis Hercules.

βίηφι, φι est paragoge
poëtica & reddit vocem
ἀπλιν, quamvis in dati-
vo ἰῶτα subscriptum
maneat. ε. 147. α. 75. §.
496. 882.

Βίος, βία, ὁ, vita. ε. 31. 314.
599.

Βιότοιο, victus, gen. Ion. pro
βιότα, a βίωτος, α, ὁ, vita.
Th. βίος, vita. ε. 299. 474.
§. 605.

Βλαβερὸς, ᾧ, ὁ, noxius, a
βλάπτω, ψω, lædo. ε.
363.

Βλάπτῃ. 3. pers. præf. sub.
verbi βλάπτω, f. ψω, lædo,
noceo, p. φα. a. 2. ἔβλα-
βον. a. 1. ἔβλαψα, hinc a. 1.
part. βλάψας. ε. 256. 281.
191. §. 89.

Βλεφάρων, gen. pl. a βλέφα-
ρον, α, τὸ, palpebra. α. 7.
§. 910.

Βλοσυροῖο, terribilis, gen.
Ion. pro βλοσυρᾷ, a βλο-
συρὸς, ᾧ, ὁ, terribilis aspe-
ctu. ὁ τὸ βλέμμα ὑποσύ-
ρων. Th. σύρω, ρῶ, traho.
α. 147. 175.

Βοᾶ, reboat, nempe echo in
sylva. 3. sing. præf. a βοάω,
f. ἦσω, clamo. ε. 509.

Βοιωτοί, Boeotii, nomen gen-
tile. a βοιωτῶν pastu. α. 24.

Βολάων, ἰχθυον. a gen. pl.
Βολ. pro βολῶν, a βολή,

ᾗς, ἥ

ῆς, ἡ, ictus. Th. βάλλω, jacio. §. 683.

Βορέας, pro Βορέα. Æolice, a Βορέας, Latine, *Boreas*, Nordwind, & βορέω, Ion. pro Βορέα, acc. Βορέην, pro αν. ε. 504. §. 379. 870.

Βόσκει, pascunt, a βόσκω, f. ἥσω, p. βεβόσκηκα. §. 595.

Βότρυς, υος, ὁ, botrys, uva, acc. pl. βότρυνας. ε. 609. α. 294.

Βουκόλος, α, & Dorice βωκόλος, bubulcus, hinc βωκολίας, armenta boum. §. 445. ex βῆς, bos, & κόλον, τὸ, cibus. §. 293.

Βέδορα, bobus nocentes, a sing. βέδορος, ὁ καὶ ἡ, boves excorians. ex βῆς & δέρω, excorio. ε. 502.

Βελεύσαντι, dat. sing. a. i. part. a βελεύω, consilium do, f. εὐσω. Them. βελή, consilium. ε. 264.

Βέληαι, a. sing. præf. medii. Iones formant secundam singularem a tertia βέληται extrito τῇ τ. atque ita pro βέλη usurpant βέληαι, a βέλομαι, βέλει, volo. f. ἥσομαι, p. βεβέλημαι, a. i. pass. ἐβελήθην. ε. 645.

Βελήσιν, βελήσι, dat. pl. Ion. a βέλη, ἡς, ἡ, consilium. ε. 16. 79. §. 318.

Βῆς, Dorice, βῶς, ὁ, ἡ, bos, vacca, g. βούς, acc. βῆν, bouem. dat. pl. βῆσιν, & βῆσσι. gen. pl. βῶν, pro una syllaba, acc. pl. βῆς, & βῆας. ε. 346. 404.

Βῶν, clamabant. pro ἐβῶν, 3. pl. imperf. act. a βῶω, ὦ. clamo. f. ἥσω. α. 243.

Βοῶπις, ἰδος, ἡ, cui bovini sunt oculi & magni, ideoque venusti. ex βῆς, & ὠψ, ὠπός, ὁ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. p. m. ὠπα. §. 355.

Βωταῖν, præf. inf. a βωτεύω, bobus agitat. aro. a βῆς, βῶς, bos & ὠθέω, f. ἥσω, & ὠσσω, trudo, pello. ε. 389.

Βράδιον, tardius, a βραδύς, ἑος, ὁ, tardus. Comp. βραδύτερος & βράσσων pro βραδίων. Superl. βραδύτατος & βράδισος. ε. 526.

Βράχε, 3. sing. a. 2. act. βράχω, sonum & strepitum edo, verbum ὠνοματοποιημένον. α. 423.

Βριάει, 3. pers. ind. verb. βριάω, f. ἄσω, robustum reddo, potens sum. ε. 5. §. 447.

Βριάρεως, ω, ὁ, Attice pro Βριάρεος, α, ὁ, nomen viri, quartæ simplicium.

ex βρι particula intensi-
va valde, & Ἄρης, Mars.
q.d. valde martius. §. 714.
817.

Βρίθεν, implere. Vide supra
βεβριδυῖα. βριδόμενος, ab
eodem verbo derivatur.
ε. 464. α. 300.

Βρισάριμος, ε, ὁ, qui gra-
vat currum, ex βριδω,
gravo, & ἄρμα, τὸς, τὸ,
currus. α. 441.

Βροντή, ἡ, tonitru. Βροντής,
ἄ, ὁ, nomen viri, vel Cy-
clopis. hinc βρονταῖω, ἦσω,
tono. §. 72. 458. 140.
845.

Βρότειος, ε, humanus, hinc
& βροτήσιος, idem. Th.
βροτός, ἄ, ὁ, mortalis. ε.
15. 414.

Βροτόντα, acc. sing. a βρο-
τόσις, sanie respersus, a
βρότος, sanies, tabum,
cruor, quod est mutato
accentu ob mutatam si-
gnificationem a βροτός,
quod sæpius legitur in
plurali numero βροτοί,
mortales. α. 367.

Βροτοῖσι, dat. plur. a βροτός,
ἄ, mortalis. ε. 24. 212.
§. 218.

Βροτολογόν, hominum pe-
stem, a λογός, ἄ, ο, per-
niciēs, pestis, & βροτός,

ἄ, ὁ, mortalis. α. 333.
435.

Βρώσις, τος, ἡ, cibus, a βρώ-
σκω, βιβρώσκω, consumo,
comedo. f. βρώσω, p. βέ-
ρωκα. præter. pass. βίβρω-
μαι. unde est βρώμα αὐ-
λιδόν, Hof : Bislein. a
βέρωσκα est βρώσις, τος, ἡ,
esca. item tineæ βρώσιος.
§. 797. α. 395.

Βυσσοδομεύων, mentibus al-
tis meditans, a βυσσοδο-
μεύω proprie profunde
struo, fundamenta pro-
be jacio, quod inprimis
architecti faciunt in lo-
cis palustribus. Deinde
per metaph. profunde
cogito, machinor. com-
positum ex βυσσός, ἄ, ὁ,
Ionice pro βυθός, ἄ, ὁ, fun-
dum, pars ima; & δομεύω,
pro δομέω, ædifico. Th.
δέμω, struo. in præter. med.
δέδομαι, unde est δόμος,
ἄ, ὁ, domus, &c. α. 30.

Βωμός, ἄ, ὁ, ara. ab Hebr.
עֶזְרָא altare in excelsis
exstructum ab idolola-
tris. prov. φίλος μέχρι
βωμῶν, amicus usque ad
aras. α. 70. ε. 135. §. 4.

Γ.

Γαῖ, pro γαῖα, seu γαλή,
ἡ, terra, tellus. gen.
γαίης

γαίης Ion. pro γαίας. §. 117. ε. 19. 70. 161. §. 147. 427.

Γαίохος, ε, ό, terram continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιῶχος, & γαῶχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. §. 15.

Γάλα, γάλακτος, τό, lac. ε. 588.

Γαλαζούρη, nomen proprium mul. §. 353.

Γαλάτσα, nomen mul. §. 250.

Γαλήνη, nomen mul. §. 244.

Γαμέρον, acc. sing. a γαμέρος, ε, ό, gener. §. 818.

Γαμᾶν, præf. inf. verbi γαμέω. f. ἦσω, uxorem ducō. ε. 697.

Γαμετή, uxor, νύμφη; at γαμέτης, ε, ί, maritus. Th. γαμέω, ὦ, uxorem ducō. ε. 404.

Γαμοῖτο, γαμέοιτο, γαμοῖτο, νύμφη. præf. opt. pass. a γαμέω. ε. 696.

Γάμος, γάμος, ί, vel γάμοι, οί, nuptiæ. ε. 695. §. 603.

Γαμφώνυχες, nom. pl. a γαμφώνυξ, cui curvi sunt ungues. ex γαμφίς, idem quod παμφίς, incurvus, inflexus. Th. κάμπω. f. ψω, p. φα, flecto, incurvo, & ὄνυξ, ὄνυχος, ὄ, unguis. α. 405.

Γάρ, enim, nam, namque. conjunct. ε. 5. 14. 21. &c.

Γαστήρ, έρος, ή. γαστέρες, ventres fruges consumere nati. §. 26.

Γ', pro γε, quidem, certe. syllabica adjectio. ε. 736. 185. 144.

Γεγάσι, 3. pl. præf. med. a γάω, in præf. med. γέγαα. Th. γάνομαι, gignor. ε. 108.

Γέναι, pro γέναια, produxit. a. i. med. in prima persona, ἱγανέμην. & γέναια, a. i. med. infinit. γενόμεθ' & γένεθ' imperf. med. Th. γάνομαι, nascor. §. 185. & 82. ε. 769. α. 88. 49. &c.

Γέτων, ονος, ό καί ή, quasi ex γία, terra, & έτης, ε, ό, sodalis, amicus. q. d. γάτορες, sodales ejusdem teluris. accus. sing. γάιτονα, & γάιτοσι, dat. pl. ε. 23. 398. 699.

Γελαῖ, 3. pers. præf. a γελάω, video, f. άσω. γελῶντες, pl. num. præf. part. Poëtice pro γελῶντες. posito ο ante ω, & retracto accentu. §. 40. α. 283.

Γενεή, generatio, ή, Ion. pro γενεά. Th. γάνομαι, gignor. ε. 282. §. 871. α. 55.

Γετέλλη, ης, ή, idem, & ab
V 2 codem

codem Themate derivatur. §. 610.

Γέεο, Ion. pro γένε, & hoc pro ἐγένε, a. 2. med. *fuiſti*, ab ἐγενόμην, &, ετο. Th. γάινωμα, ſum, naſcor, f. 2. γενήſομαι. p. γεγένημα, a. 1. m. ἐγενάμην. §. 657.

Γένεια, acc. pl. a γένειον, &, τὸ, mentum, maxilla. Th. γένυς, οος, ῆς, mentum. α. 167. 418.

Γένητ', pro ἐγένετο, fuerit, a. 2. med. ἐγενόμην. Th. γάινωμα, ſum, naſcor. §. 115.

Γένοιτο, 3. ſing. a. 2. med. opt. γέντο, pro γένητο, a. 2. m. & hoc pro ἐγένετο, metri cauſa abjicitur augmentum. γένοιτο, 3. perſon. pl. a. 2. m. verb. γάινωμα. §. 199.

Γενετή, ῆς, ῆς, partus, generatio. Th. γάινωμα, naſcor. §. 271.

Γένηται, fieret, a. 2. med. ſub. γενέδαι, a. 2. m. inf. a γάινωμα, ſum. fut. 1. paſſ. γενηθήſομαι, p. m. γέγονα. ε. 88. 342.

Γένος, εος, τὸ, genus. a γάινωμα, naſcor. ε. 11. 109.

Γεράσσει, dat. pl. Ion. & Poët. a γέρας, γέρατος, αος, & ως, τὸ, minus. §. 449.

Γέρανος, &, ῆς, grus. §. 449.

Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, dimin. minus. gen. pl. γεράων. ε. 125. §. 393.

Γέροντος, gen. & acc. γέροντα, α γέρων, οντος, ῆς, ſenex. §. 1003.

Γῆ, gen. γῆς, ῆς, terra, ex γέα. circumſlectitur in omnibus caſibus, & in proſa uſurpatur pro terra. §. 679. ε. 561.

Γηθήσας, a. 1. part. a γηθίω, f. ῆω, gaudeo, lator. Dorice γαθίω, unde Latin. gaudeo. hinc γήθηſεν, a. 1. ind. aët. Ion. α. 116. §. 173. ε. 474.

Γῆμε, duxit. 3. ſing. a. 1. aët. indic. γῆμα, γῆμας, γῆμε, Ion. & Poët. ab ἔγημα, pro ἐγάμεſα. Th. γαμείω, ῆω, uxorem ducō, γῆμα, a. 1. aët. infin. γήμης, a. 1. ſub. §. 604. 960. ε. 699.

Γηραιός, ῶ, ὁ, ſenex, a γῆραι, ατος, αος, ως, τὸ, ſenectus. ε. 376.

Γηράντεſſι, dat. pl. Poëticus, a γήρας, γήρανος, ſeneſcens. vel γήρας, eſt a. 1. part. pro γηράſας a γηράω, ſeneſco, unde ἐγήραſα. eſt & hinc per ſyncopen ἔγηρα, ſicut pro ἐγάμηſα, ἔγημα. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus. ε. 186.

Γῆρας

Γῆρας, ατος, τὸ, senectus.
ἐπὶ γῆρας ἰκέδαι, ad senectutem pervenire. dat.
γῆραι. ε. 703. 92.

Γηράσκοντας, senescentes,
acc. pl. præf. part. a γη-
ράσκω, consenesco, f. αἶσω,
p. γεγήρακα. Γηράσκω δ'
αἰεὶ πολλά. ὁ δασκόμενος.
Th. γῆρας, ατος, τὸ, senec-
tus. ε. 183.

Γηροκόμοιο, gen. Ion. a γηρο-
κόμος, qui curat & alit ali-
quem in senectute. a γῆ-
ρας, ατος, τὸ, senectus, &
κομέω, ὦ, f. ἥσω, curam ge-
ro. ὁ. 605.

Γηρυονῆα, acc. sing. a Γηρυ-
ονεύς, έος, ὅ, nomen viri. ὁ.
287. 309.

Γηρύετ', conqueritur, pro
γῆρύεται, a γηρύομαι, con-
queror. Th. γῆρυς, υος, ἡ,
vox, guttur. ε. 258.

Γῆς. ὁ. 106. 807.

Γιγάντων, g. pl. a. γίγας, αν-
τος, ὅ, gigas. a γῆ & γάω.
Nam terræ filii dicun-
tur. ὁ. 50. 185.

Γίεδαι, præf. inf. active ca-
pitur, generare scil. de-
bet. Alii legunt γείναδαι.
a. i. m. inf. a γείνομαι, gi-
gnor. Vide γέιετ'. ε.
791.

Γίετ', imperf. pass. Ion. a
γίνομαι. Vide γέιετ'. α. 414.

Γινομένης, γινόμενον, præf.
part. a γίνομαι, nascor. ε.
819. 490.

Γινώσκω, cognosco, f. γνώσ-
μαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων,
ως, ω. a. 2. imperat. γνώθι.
præt. pass. ἔγνωσμαι. ε.
279.

Γλαύκη, nomen proprium
mul. ὁ. 144.

Γλαυκὴν, accus. singul. ab
Adj. γλαυκός, ἡ, ὄν, cæsius,
glaucus. ὁ. 440.

Γλαυκίῳ, Poëtice pro
γλαυκίῳ, præf. part. a
γλαυκίῳ, ὦ, & Poëtice
γλαυκίῳ, glaucis oculis
terribiliter intueor, sicut
pro ὀράῳ, ὀρῶ, Poëtice di-
citur ὀρόῳ. Th. γλαυκός,
ᾤ, ὅ, glaucus, cæsius. α.
430.

Γλαυκονίμη, nomen propri-
um mul. ὁ. 256.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsius ha-
bens oculos, epitheton
Minervæ, ex γλαυκός,
cæsius & ὦψ, ὠπός, ὅ, vul-
tus, acc. γλαυκῶπιν, &
γλαυκῶπιδα. Them. ὀπτο-
μαι, video. ε. 72. ὁ. 13.

Γλάφω, 3. præf. ind. verbi
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. α. 431.

Γλαφυρός, ᾤ, ὅ, cavus: a
γλάφω, f. ψω, cavo, exca-
vo. ὁ. 297.

Γλαφύ pro γλαφυρόν, an-
trum. Th. γλάφω. ε. 531.

Γλυκερός, ἡ, ὄν, dulcis, a γλυ-
κὺς, ἑός, ὅ, dulcis. §. 97. α.
331.

Γλώσση, & Att. Γλώττη, lin-
gua, ἡ. dat. pl. Ion. γλώσ-
σησι, pro γλώσσαις. §. 83.
& 826.

Γναμπτοῖσι, dat. plur. Ionic.
a γναμπτός, incurvus, hoc
a γνάμπτω, incurvo. Th.
κάμπτω, flecto. ε. 203.

Γνώ, pro ἔγνω, cognovit, 3.
perf. a. 2. ind. a γινώσκω,
cognosco, f. γινώσκειν, p.
ἔγνωκα, a. 2. ἔγνω. §. 551.

Γόμφοισιν, dat. pl. Ionic. a
γόμφος, α, ὅ, cuneus, cla-
vus. ε. 429.

Γονεῦσιν, dat. pl. a γονεύς, ἑός,
ὅ, parens. γονῇ dat. sing. a
γονή, ἡς, ἡ, genitura. Th.
γαίνομαι, gignor. ε. 233. &
731.

Γόνος, α, soboles, generatio.
Th. γαίνομαι, gignor. §.
495.

Γοργαίς, acc. pl. a γοργός, α, ὅ,
velox. §. 274. α. 237.

Γοργαίς, gen. sing. pro Γορ-
γός, a Γοργώ, ὅος, αἷς, ἡ,
nomen mul. α. 224.

Γοργόνες, dictæ sunt Phorcī
filix, Medusa, Sthenyo &
Euryale, a γοργών, ὄνος, ὅ,

nomen animalis noxii in
Africa. α. 230.

Γάνατα, acc. pl. & γάναθ',
pro γόνατα, a γένυ, τὸ, ge-
nu. in genit. τῷ γόνυος &
γόνατος, & γενός. ε. 585. §.
460.

Γανοῖσιν, dat. pl. a γανός, fer-
tilis, Ionica epenth. pro
γένος, hoc a γονή, ἡ, geni-
tura. Th. γάνομαι, gi-
gnor. §. 54.

Γανοπαχίς, ἑός, ὅ καὶ ἡ, genua
pinguis. ex γόνυ genu, &
παχὺς, ἑός, ὅ, crassus. α.
266.

Γραίας, nomen mul. a γραία,
α, ἡ, anus, vetula, idem
quod γραῦς, αὐός, ἡ. §. 270.

Γρηνίκον. Nom. propr. §. 342.

Γυάλαι, dat. pl. jugis. a γύα-
λον, α, τὸ, cavitas. §. 499.

Γύγης, ἡ γύγη, nomen mul.
§. 149. ε. 66.

Γύμη, dentale. a γύης, α, ὅ,
dentale in aratro. at γύα
seu γύη, Ionic. jugerum.
ε. 425.

Γυῖα, pl. num. membra, a
γυῖον, α, τὸ, membrum.
§. 592.

Γυιόκομος, α, ὅ, membra de-
pascens, ex γυῖον, α, τὸ,
membrum, & κορέω. item
κορέννυμι, satio, item de-
pascor. Qui depascitur,
ille satiatur. ε. 66.

Γυμ-

Γυιωθῆς, mutilatus, a. i. part. pass. a γυιώω, f. ὠσω, claudum reddo, membra frango. Them. γυῖον, α, τὸ, membrum. §. 838.

Γυμνὸν, acc. a γυμνός, ἄ, ὅ, nudus. ε. 389.

Γυμνωθέντα, acc. sing. a. i. part. pass. a γυμνώω, denudo. Th. γυμνός, ἄ, ὅ, nudus. α. 334. 460.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικῆος, α, ὅ, muliebris. hinc & γυναικῆον, α, τὸ, gynæceum, locus interior in ædibus, in quo solæ mulieres versabantur. Th. γυνή, ἡ, mulier. ε. 751.

Γυνή, ἡ, mulier adolescentula, genit. γυναικός, dat. γυναικί, accus. γυνᾱικα, voc. ὦ γύναι, dat. plur. γυναιξί. ε. 94. 700. §. 513.

Δ.

Δαῖ, dat. sing. pro δαίδι per apocopen, a δαῖς, ἰδος, ἡ, pugna. Th. ἐστὶ δαίω, uro. §. 650.

Δαιδαλέος, Gen. Poëticus pro δαιδαλέος, a δαιδάλεος, artificiosus; derivatur, a Δαίδαλος, α, ὅ, qui fuit ingeniosissimus & scientificus Cretensium artifex. Videtur nomen ac-

cepisse a δαίω. scio. α. 334. 460. 137.

Δαῖδων, gen. pl. a. δαῖς, ἰδος, ἡ, fax. Th. δαίω, proprie uro. α. 275.

Δαίετο, imperf. Ion. a δαίωμα, divido, partior. Th. δαίω, divido. α. 165.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Deus quasi δαήμων. α. 94. δαίμονα. §. 991. hinc δαιμόνιος, venerandus, unde δαιμόνι. pro δαιμόνι in vocat. §. 655. & δαιμονίη, pro δαιμονία, Ionice. §. 655.

Δαῖτα, acc. sing. a δαῖς, δαιτός, ἡ, cibus, epulum. δαιτὶ. in acc. plur. δαῖτας. a δαίω, epulum præbeo. ε. 340. 720. 940. §. 802.

Δαΐφρων, prudens, bellicosus, gen. δαΐφρονος, ex δαίω, discō, vel divido, & φρήν, εὐδς, ἡ, mens. α. 119. ε. 652.

Δάκνει, 3. sing. a. 2. Ion. pro ἔδακνει, momordit. a δάκνω, mordeo, f. δήξομαι. p. δέδηχα. a. 2. ἔδακνον. a. i. pass. ἐδήχθην. a. 2. pass. ἐδάκην. §. 567.

Δάκρυσι, dat. pl. a δάκρυ, υος, τὸ, lacryma: hinc δακρυόεις, εντος, lacrymosus. α. 132. 270. §. 227.

Δαλῆ, genit. a δαλός, ᾧ, ὅ, τι-
tio. Them. δαίω, uro. ε.
703.

Δαμαζόμενος, præf. part. a
δαμαίω, edomo, δαμάσσαι,
poëtice pro δαμάσαι,
part. a. i. act. Th. δαμαίω,
domo. §. 865. 490. α. ii.

Δάμασε, a. i. Ion. a δαμαίω,
domo, f. ἄσω. ε. 857.

Δαμέντες, part. a. 2. pass. do-
miti. a δέμω vel δάμνω,
pro δαμαίω. δαμῆναι, a. 2.
pass. infin δάμνεται, do-
mat. præf. a δάμναμαι.
Th. δαμαίω, domo. ε. 151.
§. 464. 122.

Δανάη, ἡ Δαναΐη, ης, nomen
mul. α. 216.

Δαναΐης, filius Danai. No-
men patronymicum Fi-
lii a patribus sua accepe-
runt nomina. a Δαναός,
Danaus. α. 229.

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Th.
δαπανάω, ὦ, f. ἥσω, consu-
mo. ε. 721.

Δάσαντο, 3. pl. a. i. med. in-
dic. poëtice pro ἐδάσαντο.
augmentum abjicitur &
σῆμα duplicatur. a δάζο-
μαι, divido. f. σομαι, a. i.
m. ἐδασάμην, hinc δασ-
σάμενος, & δάσσαται. hinc
δασμός distributio, item
tributum, quod pendi-
tur ab hostibus, Brande

Schöpfung. Th. δαίω, di-
vido. §. 112. 537. 425. ε.
444.

Δασυτέρων, gen. pl. a δασύ-
τερος, hirsutum pectus
habens, ex δασύς, densus,
& τέρον, & τὸ, pectus. ε.
512.

Δατίαδαι, præf. inf. pass.
dividi, pro δατέεσθαι,
exemplaria habent δατέ-
αδαι, α pro ε. a δατέομαι,
divido. Th. δαίω, divi-
do. ε. 765. §. 606.

Δάφνης, genit. a δάφνη, ης, ἡ,
laurus ε. 433. §. 30.

Δαφόινεος, vulde funestus,
ruber, seu δαφουῖος, ἡ, ὄν,
cædis avidus. ex δαφ, quæ
particula per se nihil si-
gnificat, sed in composi-
tione auget, & φένω, occi-
do. α. 159. & 250.

Δ', vel δὲ autem, vero. Sæpe
subjungitur particulæ
μέν, vim adversativam
habens. ε. 10. 13. 24 34-
37. &c.

Δάσαι, attributa est, perf.
pass. ind. a δάζομαι, divi-
do, partior. f. δάσομαι.
præf. pass. δέδασμαι. Th.
δαίω, divido. §. 789.

Δεδῆα, ardebat. 3. sing. plusq.
perf. med. pro ἐδεδῆα, a
δαίω, uro. præf. med. δέδῆα.
pl. perf. ἐδεδῆεν. α. 155.

Δεδμη-

Δεδυημένοι, præt. part. pass.
domiti, a δέμω, domo, f.
δεμῶ. p. δέδμηκα, præt.
pass. δέδμημαι. aor. 2. ἰ-
δάμην. hinc in infinit. δα-
μήναι, & δαμήμεναι. ε. 116.
Th. δαμάω, domo.

Δεδοκημένος, observans, a
δοκάω, observo. f. ἤσω. δο-
κάω, f. άσω, observo.
α. 214.

Δεδορκῶς, intuens, præt.
med. part. a δέρκω, vi-
deo, a. i. δρακῶ. aor. 2.
ἰδρακον. aor. i. pass. ἰδέρ-
χθην, p.m. δέδορκα. α. 145.

Δαδίξεται, perterrebit. 3.
sing. fut. med. Poët. a.
δεδίττομαι, terreo. f. ἰξο-
μαι. Th. δαίδω. fut. σω.
timeo. α. III.

Δαδίοτες, metuentes, part.
præt. med. a δαίδω, timeo,
præterit. med. δέδια &
δαΐδια, poëtice, unde part.
δαδῖως. α. 248.

Δακνύς, 3. indicat. δαίκνυ,
per apocopen pro δαίκνυ-
σι. 3. pers. sing. ind. a
δαίκνυμι, idem quod δα-
κνύω. f. δαίξω. p. χα. ε. 449.
524. 500.

Δαλός, ᾧ, ὁ, timidus. a δαίδω,
timeo. ε. 711. 183. 212.

Δαῖμος, ε, ὁ, nomen viri, a
δαίδω, timeo. α. 195. 463.
9. 934.

Δανός, ἡ, ὄν, terribilis, gra-
vis, δανοῖς poëtice pro
δανᾷ, δανῆς pro δειναῖς. 9.
829. δανοῖσι, dat. pl. Ion.
hinc δανότατος, acerrim-
us. superlat. ε. 367. α.
71. 129. 9. 138. 155.

Δανωποί, nom. pl. graves
aspectu. ex δανός, gravis,
& ὤψ, ὠπός, ὅ, facies.
Th. ὀπτομαι, video. At
ὄψ, ὀπός, ἡ, vox. α. 250.

Δαίξω, f. i. δαῖξαι. a. i. inf. a
δείκνυμι, ostendo. f. ξω.
p. χα. ε. 646. 610.

Δακνήσας, a. i. part. a δακνέω,
cæno. f. ἤσω. Th. δακνον,
ε, τὸ, cæna. ε. 440.

Δακνολόχης, comessatricis,
gen. sing. g. f. pro δακνο-
λόχῃ. Adjectiva enim
composita sunt g. c. δα-
κνολόχος, ε, ὁ, ἡ, proprie
qui conviviiis insidiatur,
h. e. qui convivium captat,
comessator, vel quia
accurate illa observat,
aut loco suo curat, ex
δακνον, cæna, convivium
& λόχος, ε, ὁ, insidiæ.
ε. 702.

Δαῖπνον, ε, τὸ, convivium.
ε. 207.

Δαρὴν, accus. sing. a δαρῆ, ἡς,
ἡ, collum, vel δέση. α. 391.
9. 727.

Δέκα, unde est δέκατις, decimus. f. g. δεκάτη, ε. 610. §. 726. 789. 803.

Δεκαδῶρος, dat. sing. a δεκάδωρος, qui decem palmarum est, ex δέκα, decem, & δῶρον, &, τὸ, palmitis, donum. ε. 424.

Δελφῖνες, nom. pl. a δελφίν, seu δελφίς, ἴνος, delphin. α. 210. & 212.

Δέμας, corpus, τὸ, ἄκλιτον & indeclinabile. §. 260.

Δέμνια, τὰ, cubilia maritorum, a δέμνιον, &, τὸ, stratum, lectus. a δέμω, edamo. ε. 326.

Δένδρεα, pl. num. a δένδρεον, &, τὸ, arbor, lignum, poet. pro δένδρον. Sic ἀδελφεὸς pro ἀδελφὸς, frater. §. 216. ε. 581.

Δέξατο, a. i. med. Ion. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, recipio. f. δέχομαι. p. δέδεγμα, a. i. med. ἐδέξιμην. §. 185. ε. 87. 711.

Δεξιτερὸς, ὁ, ὄν, Δεξιτερῇ, dat. sing. pro δεξιτερῇ Ionice a δεξιά, dextraminiis: παρὰ τὸ δέχεσθαι. fut. δέξομαι. §. 179.

Δέος, δέος, τὸ, timor. Th. δείδω, f. σω, timeo, p. δέδοικα, δέδωκα & δέδια. §. 167.

Δέον, 3. pl. imperf. act. pro ἴδεον, ligabant, a δέω, vincio, f. ἤσω. α. 291.

Δερκισιῶνται, pro δερκισιῶνται, aspiciunt, a δερκισιῶμαι, ὤμαι, & poetice δερκισιῶμαι. Th. δέρκω, video. α. 236. §. 911.

Δερκομένω, tuentes, præf. part. dualis numeri, a δερκόμενος, δερκομένοισι, gen. Ion. δερκομενάων, f. g. pl. num. Æolice pro δερκομένων, a δερκουμένη, præf. part. idem quod δέρκω, seu δέρκομαι, videor. §. 910. 828. α. 296. 167.

Δέρμα, ατος, τὸ, cutis, a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis, corium, ε. 511.

Δεσμεύων, manipulans, præf. part. a δεσμεύω, idem quod δεσμέω & δεσμίω, ligo. a δεσμός, ὅ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo. ε. 497.

Δεσμῶ, gen. sing. a δεσμός, ὅ, ὁ, vinculum, & in pl. δεσμοὶ vel δεσμῶ, hinc δεσμεύω, vincio. Th. δέω, ligo. α. 43. §. 501.

Δένυτη, 3. sing. a. i. act. subj. a δένω, humecto, rigo, f. ἔνσω. ε. 554.

Δεῦτε,

Διῦτε, huc, agite. adverb.
hortantis, a sing. **δεῦρο**,
huc, hunc in locum. ε. 2.

Δεύτερος, ε, δ, secundus. ε.
126. 141. §. 47.

Δέχεται, 3. sing. a **δέχομαι**,
capio, f. **δέξομαι**, p. **δέδε-**
γμαι. §. 800.

Δή, sane, jam. in carmine
modo postponitur, mo-
do præponitur. ε. 2. **δὴ**
τότε, jam tum. §. 643.

Διῖα, diu, adverb. a **διῖν**,
diu. §. 623.

Διονῆτος, genit. a **διονῆς**,
ῆτος, ἦ, pugna, a **δήϊος** ho-
stilis: & hoc a **δαίω**, uro.
§. 662. 852.

Δημήτηρ, ἦ, nomen idoli,
q. d. γῆ μήτηρ, Ceres, **δη-**
μήτερος, **δήμητρος**, **δημη-**
τερι, **δήμητρα**. §. 454. 912.
ε. 298.

Δημὸς, ε, δ, **adeps**, pingue-
do. Vide in **δῆμος**, ε, δ,
populus. §. 538. 541.

Δῆμος, ε, δ, **populus**. ε. 259.
§. 971.

Δήνεα, acc. pl. **consilia**, a
δῆνος, eos, τὸ, **consilium**,
vaframentum. Chaldaï-
ce **dena** meditari. alii ha-
bent **μήτεα**. §. 236.

Δῆρ'. §. 888.

Δῆ εἰ. Iam. §. 883.

Δῆσιν, acc. sing. a **δῆρις**, ιορ, ἦ,
lis, contentio, hinc **δη-**

ριάω, **pugno**. ε. 14. 33. α.
241. 251.

Διρὸν, diu, adverbialiter u-
surpatur pro **διῖν**. §. 629.

Δῆσε, a. 1. ind. Ion. pro **ἐδή-**
σε, **ligavit**. **δήσασθαι**, a. 1.
med. inf. a **δέω**, **ligo**. §.
618. ε. 540.

Δή τοι, sane. §. 1014.

Δηῶσαν, fut. 1. activ. infinit.
a **δηῶω** **populor**, **occido**,
pro quo Poëtæ etiam
δηῶω a **δήϊος** vel **δαίος**,
hostilis. Th. est **δαίω**, uro,
vastō. α. 67.

Δία, **Jovem**, accus. singul. a
Ζεὺς, **διὸς**, **διῖ**, **δία**, vocat.
Zeū, **Jupiter**. δι'. θ. 468. ε. 52.

Διὰ, præpositio, **διὰ** **Ἑλλάς**,
ex consiliis. **διὰ** **Θρήκης**,
per Thraciam. ε. 13. 505.
§. 398.

Δῖα, **divina**, h. e. præstan-
tissima. a **Ζεὺς**, **διὸς**, **Ju-**
piter. α. 338. §. 376.

Διαβῆς, part. a. 2. act. **emen-**
sus, a **διαβαίνω**, **transeo**,
fut. **βήσομαι**, p. **βέβηκα**,
a. 2. **ἔβην**, a. 2. part. **βᾶς**.
§. 292.

Διαβῆ, tranfierit. a. 2. act.
subj. **διαβῶ**. Th. **βαίνω**,
eo. ε. 738.

Διάσσι, 3. perf. ind. sing.
perflat. ex **διὰ** & **ἄσμι**, **flo**.
Th. **ἄω**, ἦσω, **flo**, **spiro**.
ε. 512. 517.

Διάπρο-

Διάκτορες, α, ὁ, *nuntius*. Dicitur etiam διάκτωρ, ὁρος, ὁ, α διάγω, traduco, transmittito. ε. 77. 68.

Διακρινώμεθα, 1. perf. pl. præf. sub. α διακρίνω, discerno. Th. κρίνω, f. νῶ, fecerno, judico, p. κέκρικα. α. 1. ἐκρίνα. ε. 35. §. 85.

Διαμπερὲς, adverb. perpetuo, ex διαί, ἀνὰ & πέρας, ατος, τὸ, *terminus*, q. d. penitus (διὰ intendit significationem) ad finem. ε. 234. §. 402.

Δῖαν, acc. α δῖος, α, ον, divinus, bonus. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter. α. 287. ε. 477.

Διασπιδνᾶσι, dissipant. 3. pl. præf. act. α διασπιδνῆμι, dissipo, ad formam ἵσημι. Th. est σπεδάω, σπεδάζω, & σπεδάννυμι, *dispergo*, f. αῖσω. §. 875.

Διδάξης, α. 1. sub. α διδάσκω, doceo, f. διδάζω, p. δεδίδαχα, α. 1. ἐδίδαξα, α. 1. pass. ἐδιδάχθην. ε. 697.

Διδασηῆσαι, α. 1. act. infin. verbi διδασκίω, idem quod διδάσκω, doceo. ε. 64.

Δίδωϊ, dat. pro δίδωμι, α δίδω. Th. δίδωμι, do, f. δάσω, p. δέδωκα, α. 2. ἔδων, ως, ω. α. 328. 279. 636. §. 219.

Διδυμάονε, geminos, dualis num. α διδυμαίων, ὄνος, pro δίδυμος, α, ὁ καὶ ἡ, geminus. α. 49.

Διεδάσσατο, *distribuit*, 3. sing. α. 1. med. α διεδάζω. σ poëtice duplicatur. sic διεδάσσαο, *divisisti*, 2. sing. α. 1. med. pro διεδάσω, Ionice ω mutatur in αο. Th. δαίω, divido. §. 544. 885.

Διέκαστο, constitutum erat. imperf. med. α διέκειμαι, constitutus sum. Th. κᾶμαι, fut. κείσομαι. jaceo. α. 20.

Διέλοντο, pro διείλοντο. 3. pl. α. 2. med. α διαίρεω, divido, f. ἤσω, p. διήρηκα, α. 2. λον. Th. αἰρέω, *eligo*. §. 112.

Διερὴν, *humidam*, acc. α διερὸς, humidus. Th. διαίνω, f. κινῶ, *humeo*. ε. 458.

Διέταξε, disposuit, α. 1. ind. verbi διατάσσω, vel ττω, ordino. Th. τάσσω, vel ττω, f. ξω. p. τέταχα. α. 1. ἔταξα. ε. 274. §. 74.

Διετεκμήραντο, destinarunt. 3. pl. α. 1. med. διατεκμαίρω, certis signis probo, f. αρῶ, α. 1. ἐτέκμηρα. Th. τέκμαρ, ατος, τὸ, *signum*. ε. 395.

Δίζεδαυ,

Δίξειδαι, *inquirere*, præf. med. infinit. a διζήμαι, *quæro*, fut. διζήσομαι. Th. διζώ, *quæro*. ε. 601. 426.

Δῖη, *divina*, α Ζεὺς, *Jupiter*. θ. 260. 866.

Διηνεκέςσιν, *longis*, dativ. pl. poëticus, a διηνεκής: ex διαὶ & ἡνεκής, *eos*, ὁ & ἡ, *perpetuus*. διηνεκής, *prolixè*. θ. 627. 812.

Διτ, dat. sing. a Ζεὺς, *vide suo loco*. ε. 69. 257. 463. &c.

Δίκαιος, *justus*. ε. 268. & Δικαί' per apostrophum. ε. 278.

Δικαιότερον, *justius*. comp. a δίκαιος, *justus*. Them. δίκη. ε. 157.

Δίκαις, acc. pl. a δίκη, ἡ, *jus, fas*. δίκησι, dat. pl. pro δίκαις. inde δίκαιος, & *justus*. & Δικαί' per apostrophum pro δίκαια. ε. 123. 217. 278.

Δικάσσαι, a. I. act. infin. pro δικάσαι, a δικάζω, *jus dico*. Them. δίκη, *jus*, ἡ. ε. 39.

Διέμεν, *vertere*, præf. inf. Ion. pro Æolico διέμεναι, *communitèr διέναι*, a διένω, *moveo*, f. ἤσω, a διήνη, ης, ἡ, *vortex*. ε. 596.

Διήεντας, accus. pl. a διήεις, εσσα, εν, *vorticofus*, a, um, a διήη, ης, ἡ, *vortex, gurges*. θ. 337.

Δίηης, dat. pl. Ionic. pro διήεις, a διήη, *vortex*. θ. 791.

Διόθεν, adv. e loco, a *Jove*. Th. Ζεὺς, Διός, *Jupiter*. ε. 763.

Διός, *Jovis*, gen. a Ζεὺς, *Jupiter*. Vocat. ᾧ Ζεῦ. ε. 4. 36. &c.

Διόν, δῖος, δῖα, *divinus*, a, um. Th. Ζεὺς. θ. 991.

Διόγνητος, a *Jove generatus*, *generofus*. ex Διός & γνητός pro γενητός. Th. γίνομαι, *nascor*, f. γενήσομαι, p. γεγέννημαι. α. 340.

Διοτρεφές, a *Jove nutriti*, a διοτρεφής, *eos*, ὁ καὶ ἡ, ex Διός, & τρέφω, αλο, f. φω, p. τέτρεφα. α. 2. ἔτραφον, p. m. τέτρεφα. θ. 962. 82. α. 118.

Δίς, bis, adverb. ε. 709. 299.

Δίφρα, gen. sing. a δίφρος, (q. δίφορος) &, ὁ, *locus in curru*, ubi auriga & parabates sedebant. per syn. memb. currus. α. 321. 324. 109. &c.

Διφῶσα, *inquirens*, pr. part. f. g. a διφάω, *quæro*, fut. αῖσω. ε. 377.

Δίχ',

Δίχ', pro δίχα, *seorsim*. Th. est δις, bis. ε. 166.

Διώνυσος, *Bacchus*, quia, quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, ut habet fabula gentilis. Propter metrum τὸ σ duplicatur & σ mutatur in ω. α. 400. ε. 612. θ. 941.

Διώνη, nomen Idoli Ethnici. η. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. θ. 17. 353.

Δμηθάσα, & per apostroph. δμηθαῖσ', a. i. part. f. g. *domita*, a δέμω, (pro δαμῶν, *domo*). fut. δεμῶ. præt. act. δέδηκα. præt. pass. ὀδμήμαι,σαι,ται. Hinc a. i. pass. ἐδμήθην, ης, τ. Vide supra δαμῆντες. α. 48. θ. 1000.

Δμῶας, acc. pl. a δμῶς, ωδς, ὅ, *servus domitus*, in dat. pl. δμῶσι & δμῶεσσι & δμῶς, ε, ὅ, idem quod δμῶς. Th. est δαμῶν, *domo*. ε. 428. 457. 595. 764. α. 39. 276.

Δνοφερὸς, ἢ, ὄν, *tenebrosus*, δνοφερῇσι, dat. pl. (Ion.) a δνίφος, ε, ὅ, *tenebræ*, caligo. θ. 107. 736. 807. 826.

Δοιῶ, δοιῶ, & δοιοῖ, pluralis & dual. numeri tantum. Poëtica pro δύο, vel δύο, αἰ. 430.

Δοῖν, 3. pl. aor. i. opt. pro δοῖνσαν a δίδωμι. f. δῶσω, do. ε. 189.

Δοιῶ, dual. num. Vide δοιῶ. α. 234.

Δοκεύων, *insidiatus*, part. præf. verbi δοκεύω, *ob-servo*. f. εἴσω. Th. δοκάζω, f. ἄσω, *ob-servo*. α. 333. 489.

Δολίην, acc. sing. a δόλος, *dolosus*. δολίη ἐπὶ τέχνῃ, *dolosa arte*. Th. δόλος, ε, ὅ, *dolus*, *fraus*. θ. 160. 540.

Δόλιχ', *longas*, per apost. pro δολιχά, acc. pl. n. g. a δολιχός, ἢ, ὄν. θ. 186.

Δολοφρονέω, f. ἥσω, *cogito fraudes*. a δόλος, & φρεν, *mens*. θ. 550.

Δόλω, dat. sing. a δόλος, ε, ὅ, *dolus*. ε. 83. θ. 889.

Δολωθεῖς, a. i. part. a δολόω, *dolos machinor*, *circum-venio*. θ. 494.

Δόμεν, *dare*. a. 2. act. infin. Hoc, ut & δόμεναι, *Doric* pro δῶναι. Th. δίδωμι, do, fut. δῶσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 352.

Δόμος, ε, ὅ, *domus*, a δέμομαι, *aedifico*. præt. med. δέδομα. θ. 386. hinc δόμενδε, *domum vertit*. ε. 96. α. 38.

Δορυς.

Δορυσσόφ, hastarum concussori, a δορυσσοός, ex δόρυ, lancea, & σοός, a σείω, quatio, moveo, qui lanceam vibrat. α. 54.

Δός, a. 2. imperat. ut & δότε date, a δίδωμι, do, f. δώσω. a. 2. ἔδων. ε. 451. hinc δόσις, δόσιν, munus. §. 93. 104.

Δότρα, datrix, a δοτήρ, ἥρως, dator, δ. Th. δίδωμι. ε. 354. α. 131.

Δῆπος, ε, ὅ, fragor, strepitus. §. 70. 703.

Δῆρα, ligna, acc. pl. pro δῆρατα per apocopen, & hoc pro δόρατα a δόρυ, δόξατος, & δαρός, lignum, dat. δέρατι, δαρι. ε. 454. 805.

Δοχμωθῆς, sese obliquans, a. 1. part. pass. a δοχμώω. Th. δοχμῶς, ἡ, ὄν, obliquus. α. 389.

Δράκοντες, gen. a δράκων, ὄντας, ὅ, draco. α. 144. §. 322.

Δράκον, aspiciabant, pro ἑδρακον, 3. pl. a. 2. act. a δέρπω, video, in a. 2. ἑδρακον, facta metathesi ἑδρακον, p. m. ἑδρακα. α. 262.

Δράκοντες, dracones, dual. num. a δράκων, ὄντας, ὅ, draco. α. 233.

Δράκων, ὄντας, ὅ, draco, dat. pl. δράκεσι. §. 323. α. 166.

Δρεπάνος, acc. falces, a δρεπάνη. idem δρέπανον, ε, τὸ, a δρέπω, carpo, f. δρέψω. hinc δρέψαθαι, a. 1. med. inf. α. 292. §. 31362.

Δρέψαθαι. Vide in Δρεπάνος.

Δριμύαν, acerbam, a δριμύς, αἶα, ὅ, proprie acris gustu seu sapore, per metaph. gravis, molestus. α. 261. 457.

Δρύαλον, acc. a δρύαλος, est nomen viri, qui quercuum satis habet. α. 187.

Δρύαντα, acc. sing. a δρύας, αντος, ὅ, nomen viri, a δρύς, υός, ἡ, quercus. tam durus ut quercus. α. 179.

Δρύς, υός, ἡ, quercus. in acc. δρύν. hinc δρύς, accus. a δρύον, ε, τὸ, nemus, quercetum. ε. 230. 528. §. 35. α. 376.

Δυναμένη, ης, ἡ, nomen proprium mul. §. 248.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia. dat. δυνάμει, a δύναμαι, possum. in 2. sing. δύνασαι, ad formam κρέμασαι. f. δυνήσομαι.

Δύνηαι, Ionice pro δύνη, 2. sing. præf. med. subj. usitate δύνη. aor. 1. pass. ἑδυνάσθην. §. 420. ε. 348. 212. α. 121.

Δύνεισ',

Δύνω, 3. pers. ind. præf. pro δύναι, ingrediuntur, a δύνω, δύω, & δύμι, subeo. f. δύσω, p. δέδωκα, aor. 2. ἔδυν, vs, v. α. 151. ε. 614.

Δύη, 3. pers. præf. sub.verb. δύω, subeo. ε. 726.

Δύο, communiter, duo. δύω Attice, gen. dual. δυῶν, f. δυῶν, dualium, dat. pl. δυσι. α. 112. ε. 12.

Δύσαι, a. i. inf. act. verbi δύω, subeo. f. σω. p. δέδωκα. a. i. ἔδυσαι. a. i. infin. act. δύσαι, pro ἀπεδύσαι, per τμήσιν. α. 329.

Δυσηλεγές, molestæ plur. num. a δυσηλεγής, εὐς, molestus. ex δυς, quæ particula in compositione tantum legitur, significatque *difficiliter*, & αἰλέγω, curo, f. ξω. ε. 504. θ. 652.

Δυσκέλαδος, ε, ὁ, ἡ, raptus. Th. κέλαδος, ε, ὁ, sonus, vox. ε. 194.

Δυσνομίην, acc. Ion. a δυσνομία, Ion. α mutatur in η, proprie mala legum institutio. item licentia, qua qui utuntur, difficulter se legibus subiiciunt, jugum legum excutiunt. ex δυς, & νόμος, lex. hoc a νέμα, tribuo. θ. 230.

Δυσπήμελος, gravis accessor. proprie *trajectu difficilis*. ex δυς & πέμεφα, verbi πέμνω. f. ψω, mitto. ε. 720. θ. 440.

Δύσσειο, induere, Poëtice pro δύσειο, Ionice, & hoc pro δύσει, ἔθω, præf. med. imperat. a δύω. fut. med. δύσομαι, unde formant novum verbum δύσομαι, *induo*. ἔδυσάμην, ε, ετο, *induebam*. Th. δύνω, vel δύω, subeo. α. 108.

Δυσσομενίων, gen. pl. Æol. g. f. pro δυσομένων, præf. part. a δύσομαι, mergor. idem quod δύνω & δύω, subeo. ε. 382.

Δυσφάμοιο, ominoso, genit. singul. Ion. a δύσφημος, mali ominis. ex δυς, & φάω, vel φημί, dico. ε. 733.

Δυσφρονέων, præf. part. a δυσφρονέω, animum abjicio, ægre fero, ex δυς, & φρήν, εὐς, mens. θ. 102.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. a δυσφροσύνη, animi ægritudo, ex δυς, & φρήν, εὐς, mens, animus. θ. 528.

Δυσωνύμος, gen. sing. a δυσώνυμος, inauspicatus. ex δυς, & ὄνομα, nomen, cui est

est infaustum nomen. §.

171.

Δωδεκάτη, duodecima. δω-
δεκαταῖος, duodecimus,
& *duodecim annorum*,
a δωδεκάτος *duodecimus*.
ex δύο, & δέκα, decem. ε.

749. 774. 789.

Δωδεκάμηνον, ex δωδέκα,
duodecim, & μῆν, μηνός,
ὁ, mensis. ε. 750.

Δῶ, (δῶ, δῶς, δῶ), 3. sing. a. 2.
act. subj. a δίδωαι, do. ε.
352. §. 933.

Δώδεκα, duodecim. Th. δέ-
κα, decem. α. 162.

Δῶν, dederit, Attice, pro
δοίη, a. 2. opt. act. a δίδω-
μι, do. Vide δόμεν. ε. 355.

Δῶκ', dedit, pro δῶκε, & hoc
pro ἔδωκε, apocope Poë-
tica, δῶκαν, pro ἔδωκαν,
3. pl. a. 1. act. indicat. ab
ἔδωκα. Them. δίδωμι, da.
α. 400. ε. 739. §. 504.

Δῶμα, αὐτός, τὸ, domus, pro
δόμημα, a δέμω, exstruo.
§. 410. ε. 8. 81. δώματ', pro
δόματα. §. 114.

Δῶρα, acc. pl. a δῶρον, α, τὸ,
donum, δώροισι, dat. plur.
ε. 612. α. 47.

Δωρίς, δωρίδος, ἡ, nomen mul.
§. 250. 241.

Δωροφάγος, acc. pl. a δωρο-
φάγος, donivorus. Duo

turpissima vitia in judi-
ce, ἡ δωροφαγία καὶ ἡ προ-
σωποληψία. dicitur δωρο-
φάγος, qui devorat do-
na, qui bovem habet in
lingua. Active capitur,
& proinde acutus est in
penultima. Tzetzes in-
telligit τὰς ἐκ τῆ λαμβά-
νειν δῶρα διαζῶντας, qui
ex illis largitionibus vi-
vunt. ad quam pestem
e medio tollendam sti-
pendia erant constituen-
da, illis iudicibus digna.
ex δῶρον, donum, & φά-
γω, edo, comedo. ε. 39.
219. 261.

Δῶς, donum, indeclinabile
Poët. idem quod δέσις.
Th. δίδωμι, do. ε. 354.

Δώσω, dabo, fut. 1. act. a δι-
δωμι. Vide in δόμεν. ε. 57.
176.

Δῶτη, datori, dat. cas. usi-
tatiore δότης, α, ὁ, dator.
Th. δίδωμι, do. ε. 353.

Δωτῆρες, nom. pl. a δωτῆρ,
donator, a δίδωμι, do.
δωτῆρες εἰών, *datores bo-
norum*. malo δωτῆρες εἰών,
scil. δωρεῶν. ubi εἰών est
gen. plur. g. f. pro εἰών.
Vide infra εἰών. §. 46.
III. 633.

Δωτῶ, ἑός, ἡ, nomen mul.
§. 248.

X

Δώωσι,

Δάωσι, a. 2. subj. pro δῶσι,
Poëtice, nova τῷ ω με-
γάλα ἐπενθέσα. verb. δι-
δωμι, do. §. 222.

E.

E, *ipsum*, acc. ab εἰ, οἱ,
ἐδὲ ἐ λήθα, neque ipsum
latet. ε. 266. α. 359. §. 332.

Ἐῶ, 3. pers. ind. ab εἰώ, si-
no, permitto, f. εἰώσω, p.
εἰάκα. ε. 340. §. 772.

Ἐάων, *honorum*. vitiose vi-
detur quibusdam scribi
εἰάων pro εἰών Æolice, ab
εἶς, ἦ, ὄν, *suus*. Magis ar-
ridet iis analysis, qua de-
ducitur ab εἶς, εἰά, εἶόν,
idem quod εἶς, vel ἦς, εἶς,
bonus, subintelligi po-
test δωρεών, a δωρεά, do-
num. Sed, pace illorum,
subintelligi etiam potest
in εἰάων (pro εἰών Æol.) τὸ
δωρεών. Nam omne do-
num per se intelligitur
esse bonum. *Deus* vero
dator & largitor dono-
rum *suorum*, h. e. quæ
ab ipso proveniunt &
non aliunde. Deinde
dubitamus etiam, utrum
εἶς, εἰ, ὄν, pro εἶς, sit vox
proba, nec ne. Deside-
ramus hic auctoritatem:
εἶς vero, εἶ, εἶόν, *suus*, α,
um, esse usitatissima, ne-

mo, qui Græcas Biblio-
thecas vel per transen-
nam inspexit, ignorare
potest. Verius ergo per
spiritum asperum scribi-
tur εἰάων, quam per spiri-
tum tenuem. §. 46.

Ἐαγε, 3. sing. præter. med. pro
ἦγε, *fractus fuit*, verbi
ἄγνυμι, vel ἄγω frango,
p. m. ἦγα & εἰαγα solutio-
ne η in εα. a. 1. ἦξα & εἰα-
ξα, a. 2. pass. ἦγην & εἰάγην.
Errant ergo Grammatici,
qui affirmant præter. med.
item a. 1. & 2. med. nec
non futurum med. acti-
ve tantum capi, non pas-
sive. ε. 532.

Ἐαρ, ἔαρος, τὸ, ver. con-
tracte ἦρ, unde Latino-
rum *ver.* ε. 475. 567.

Ἐᾶσαι, *relinque*, a. 1. infin.
act. ab εἰώ. ε. 340.

Ἐασιν, Ion. pro εἰσὶ, sunt,
ab εἰμί, sum. ε. 728. §. 95.

Ἐαυτῇ, dat. *sibi*, ab εἰαυτῇ,
εἰαυτῆς, *sui*. §. 126.

Ἐβδομη, ἑβδομη ἱερὸν ἡμαρ,
septima dies, sacra dies.
ab ἑπτά, *septem*. ε. 768.

Ἐβδομαίτη, poëtice pro ἑ-
βδομη. ε. 893.

Ἐβη, 3. sing. a. 2. act. a βαί-
ω, eo, incedo. f. βήσομαι,
p. βέθηκα, a. 1. med. ἔβη-
σάμην. ἐκ δ' ἔβη, pro
ἔβησεν

ἐξίβη δὲ, per tmesin.
α. 338. §. 194.

Ἐβήσατο, *per vim ademit*,
a. i. med. a βιάω. Them.
βία, ἡ. §. 423.

Ἐβόλευσε, aor. i. ind. a βε-
λεύω, consilium agito.
f. σω. Th. βελη, confi-
lium. §. 389.

Ἐβρόντησε, a. i. ind. a βρον-
τάω, tonno. Th. βροντή,
tonitru. §. 839.

Ἐγνυάλιζεν, 3. sing. a. i. aet.
indic. ab ἐγνυαλίζω, fut.
ίσω, vel ἰζω, in manus do,
a γύαλον, s, τὸ, *cavitas*
manus, seu *vola*, idem
quod ἐγχειρίζω. §. 485.

Ἐγγύς, & ἐγγύθι, poet.
comp. ἐγγύτερος, superl.
ἐγγύτατος, proximus. ε.
247. 286.

Ἐγείνonto, 3. pl. imperf. a
γείνομαι, gignor, nascor.
ἐγείνατο, 3. sing. a. i. med.
a. 2. med. ἐγενόμην, s, 3.
plur. ἐγένοντο. ε. 17. §. 46.
III. 240.

Ἐγείρει, *excitat*. 3. perf.
præf. ind. ab ἐγείρω, ex-
cito. ἐγειρέδην, 3. dual.
imperf. pass. poetice,
augmento abjecto pro
ἡγειρέδην, f. εἰω. p. ἡγε-
ρα, & Attice ἐγήγερα.
a. i. ἡγεира. ε. 20. α. 176.

Ἐγέλασσε, pro ἐγέλασε, a. i.
aet. a γελάω, *rideo*. ε. 59.

Ἐγκατα, τὰ, *intestina*. §.
538.

Ἐγκάτθετο, *condidit*, per
syncopen, pro ἐγκατέθε-
το. 3. perf. sing. aor. 2.
med. verbi ἐγκατατίθη-
μι, condo, depono in.
Th. τίθημι, pono, a. 2.
med. ἐθέμην, σο, το. §.
487. 899.

Ἐγκαταλείπων, *relinquens*,
præf. part. Th. λείπω,
linquo, f. φω, p. φα, p. m.
λέλοιπα, a. 2. m. ἐλπόμεν.
ε. 376.

Ἐγκύρσας, *illapsus*. aor. i.
part. ab ἐγκίρω, incido,
f. ἐγκύρσω, a. i. aet. ἐνέ-
κυρσα. Th. κύρω, f. Æol.
κύρσω, incido. ε. 214.

Ἐγνω, 3. perf. ind. aor. 2.
sapuit. tanquam a γινῶμι.
Th. γινώσκω, fut. i. γνώ-
σομαι. a. 2. ἔγνω, ως, ω,
p. ἔγνωα. ε. 216.

Ἐγχος, εος, τὸ, *lancea*, dat.
ἐγχεῖ, dat. pl. ἐγχεσιν.
α. 135. 190.

Ἐγχώριον, *domesticum*, in
eo loco ubi habitas, ex
ἐν, & χῶρος, s, ὅ, *locus*.
ε. 342.

Ἐγὼν, ego ἔγωγε, Attice, &
ἐγὼν, Dorice. ε. 10. 652.
680.

- Ἔδαν, *rodit*, pro ἔδανε, 3. sing. a. 2. act. a δάνω, *rodo*, *mordeo*, f. δήζομαι, p. δέδηχα. aor. 2. ἔδαπον. ε. 449.
- Ἔδ'μασσε, a. 1. act. Poëtice pro ἑδάμασε, a δαμάω, *domio*. α. 408. §. 332.
- Ἐδασσάμεθ', *divisimus*. 1. plur. aor. 1. m. pro ἑδασσάμεθα. Poëtæ duplicant σ, metro id postulante. a δάζομαι, *divido*. ἑδάσσοτο, *destinavit*. Them. δαίω, *divido*. ε. 37. §. 530.
- Ἔδα, *edic*, 3. pers. præsent. ab ἔδω. §. 535.
- Ἐδέξατο, *suscepit*, a. 1. med. a δέχομαι, *cipio*, f. δέζομαι, p. δέδεγμαι. §. 479.
- Ἐδήσαν, *alligarunt*, aor. 1. a δέω, *ligo*. f. δήσω, & δέσω, præt. pass. δέδεμαι. §. 718.
- Ἐδίδαξαν, *docuerunt*, 3. pers. pl. a. 1. act. verbi διδάσκω, *doceo*, f. ξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἑδίδαξα. ε. 660. §. 22.
- Ἐδίδαν, 3. pers. pl. imperf. pro ἑδίδοσαν, a δίδω, pro δίδωμι, *do*. Vide δόμεν. ε. 138.
- Ἐδον, pro ἑδοσαν, a. 2. 3. plur. a δίδωμι, *do*. §. 30.
- Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, imperf. pass. Th. δονέω, fut. ἥσω. α. 237.
- Ἔδος, *eos, τὸ, sedes*. Th. ἔζομαι, f. ἔδῃμαι, *sedeo*. α. 203. §. 117.
- Ἔδουσι, *edunt*, præf. ind. ἔδω, *edo*. p. ἑδήδοκα. cætera tempora non sunt in usu. §. 640.
- Ἔδρη, Ion. pro ἑδρα, *fella*, ἦ. Them. ἔζομαι, *sedeo*. §. 386.
- Ἐδριώνται, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. pro ἑδριώνται, ab ἑδριάω, ῶ, poëtice ἑδριώω. Th. ἔζομαι, f. ἔδῃμαι, *sedeo*. §. 388.
- Ἐδύναντο, 3. pl. imperf. a δύναμαι, *possum*. Vide supra δύναμις. ε. 133.
- Ἐδυε, imperf. *induit*, a δύνω. Vide in περι - ἔδυε. α. 124.
- Ἐδωδῆς, gen. sing. ab ἑδωδή, *cibus*. Them. ἔδω, *edo*. ε. 591.
- Ἐδωκε, *dedit*. a. 1. verbi δίδωμι, *do*. f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, *ws, w*. ε. 277. §. 92. α. 125.
- Ἐδώρησαν, a. 1. ind. a δωρέω, f. ἥσω, *doño*. Th. δῶρον, *s, τὸ, donum*. ε. 82.
- Ἐπει, a. 1. vel 2. pro ἔπει, *prosthesis poëtica*. ἔειπεν, 3. pl. a. 1. Th. ἔπω, *dico*. a. 1. ἔπα. a. 2. imperat. ἐπέ. ε. 86. §. 24.

Ἐπεί,

- "Εας, *unus*, pro εἷς, per πρόσ-
 θασιν poëticam, f. μία,
 n. ἓν. §. 145.
- "Εέλδεται, appetit. præf. ind.
 verb. ἔλδομαι, cupio. hinc
 ἔέλδωρ, τὸ, desiderium.
 ε. 379. α. 36.
- "Εεργ', præf. imperat. pro
 ἔεργε, *cobibe*, ab ἔεργω,
 pro ἄεργω, arceo, f. ζω.
 ε. 333. §. 751.
- "Εέρση, pro ἔρση, ros. α. 395.
- "Εξες, *fervebat*. 3. perf. im-
 perf. act. a ζέω, ferveo.
 §. 695. 847.
- "Εζόμενον, *sedentem*, part.
 præf. verbi ἕζομαι, sedeo,
 f. ἑδῶμαι. ε. 591. 724.
- "Εζων, *vivebant*, 3. pl. im-
 perf. act. a ζώω, poët. pro
 ζάω, ὦ, vivo, f. ζήσω. p.
 ἕζηκx. ε. 112.
- "Εην, *erat vel fuit*. poët.
 pro ἦν, imperf. verbi
 εἶμι, sum. ε. 11. 117.
- "Εήν, suam, acc. ab εὖς, ἡ, ὅν,
suus, α, *um*, ab εἶ, sui. §.
 487. 890.
- "Εηθα, poëtica prosthesi pro
 ἦθα, & hoc pro ἦς, & est
 a. 2. sub. ὦ, ἦς, & poët.
 ἔω, ἔης. θα, est Æolica
 paragoge. Th. εἶμι, sum.
 ε. 312. 515.
- "Εθ' pro ἔτι, ob seq. aspira-
 tam. Et est adverb. signi-
 ficans adhuc. α. 50.
- "Εθέλω, vel θέλω, volo, fut.
 θελήσω, p. τεθέληκα. ἰθέ-
 ληθα, 2. perf. præf. sub.
 pro ἰθέλης per parago-
 gen Æol. ἰθέλησι, vel ἰ-
 θέλησιν, 3. perf. sing. sub.
 præf. Ion. pro ἰθέλη.
 ε. 207. 266. 390. 666.
 §. 432.
- "Εθελήμους, voluntarius, ab
 ἰθέλω, volo. ε. 118.
- "Εθεντο, *ponunt*. 3. pl. a. 2.
 m. ἰθέμην, σο, το, a τίθη-
 μι, pono. ε. 510. α. 261.
 §. 805.
- "Εθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. ab
 ἔθην, posui, ἔθηκα, a. 1.
 ind. a τίθημι. ε. 74. 217.
 §. 400. 974.
- "Εθλασε, *comminuit*, aor. 1.
 ind. 3. perf. sing. a θλάω,
 άσω, *frango*. α. 140.
- "Εθοίνων, *depascebant*, 3. pl.
 imperf. a θοινάω, *epulor*.
 f. ήσω. Th. θοίνη, ης, ή,
epulum. α. 212.
- "Εθρέφθη, *innutrita est*. a. 1.
 pass. pro ἐτρέφθη, quia
 formatur a τρέφεται:
 alioqui τ scribitur, quo-
 ties sequitur litera aspi-
 rata, prout in voce ἐτρά-
 φην videre est. a τρέφω,
 alo, f. ψω. p. φα. aor. 2.
 ἔτραφον, p. m. τέτρεφα.
 §. 192.

Ἐθύνεον, furebat. imperf. a
θυνέω. idem quod Th.
θύω, impetu feror. f. ύσω.
α. 210. 256.

Εἰ, si. ε. 106. 270. α. 358.

Ἐἶαρ, vere. dat. sing. pro
ἔαρ, ab ἔαρ, ros, τὸ, ver.
ε. 460.

Ἐαρινός, vernus, a, um, dat.
pl. εἰαρινοῖσι, ab ἔαρ, ver.
ε. 680. 9. 279.

Ἐάσε, reliquit, a. i. act. ab
ἔάω, sino. f. ἐάσω. p. εἶακα.
α. 424.

Ἐάτα, pro ἦντα. Ion. se-
dent. 3. plur. ind. præf.
verbi ἦμαι, ἦσαι, sedeo.
imperf. ἦμην, ἦσο. 9. 622.

Ἐβεται, distillat. 3. præf.
ind. Poëtice pro λείβετα.
εἴβετο, Ion. pro λείβετο.
Th. λείβω. f. ψω. libo,
fundo. 9. 910.

Ἐἶδος, εἶος, τὸ, forma, dat. ἔ-
δει, εἶδει. Th. εἶδω, video.
f. εἶσομαι. α. 2. ἔδον & ἶδον.
ε. 63. α. 5. 9. 153.

Ἐἶδω, εἶδυα, pro εἶδηκως, υἷε,
perf. part. act. εἶδένω, vel
εἶδημι, scio, f. εἶδήσω, p.
εἶδηκα. ε. 54. 519. 9. 313. 887.

Ἐἷη, εἷης, εἷη, præf. opt. ab
εἶμι, sum. ε. 296. 346.
9. 128.

Ἐἷαρ, statim. adverb. Poë-
ticum. 9. 688.

Εἰκάδι, viginti, dat. sing.

Th. εἴκοσι, viginti, un-
de est εἰκάς, αἶδος, ἦ, nume-
rus complectens viginti,
acc. εἰκάδα. ε. 790. 818.

Εἷκ', siquidem. ε. 643.

Εἷκε, præf. imperat. cede, ab
εἷκω, similis sum. item,
cedo. f. ζω. α. 353.

Εἷκελος, ε, ὅ, similis. Them.
εἷκω, fut. ζω, similis sum.
εἷκτην pro εἰκέτην, 3. dual.
imperf. act. ab εἷκω, fut.
ζω, similis sum. α. 390.
322. 451.

Ἐἷκτην, similes sunt, Poëtice
pro εἰκέτην, ab εἷκω, simi-
lis sum. α. 390.

Ἐικνύω, similes. part. præf.
act. g. f. ab εἷκω. f. εἷζω,
p. εἷκα, (pro εἷχα) inde
εἰκώς, υἷα, ὅς. α. 206.

Ἐἵλε, cepit, a. 2. act. ab αἵ-
ρέω, capio, f. ἤσω, p. ἤρη-
κα, a. 2. εἵλον, a. 2. med.
εἵλόμην, ε, ετο. ε. 154. α.
139. 9. 325.

Ἐλεῖθυια, ας, ἦ, Lucina, Dea
quæ parientibus opitu-
letur, eadem etiam vo-
catur Ἐλευθώ ab ελεύθω,
venio. 9. 922.

Ἐλιγμένος, intortus, perf.
part. ab εἰλίττω, volvo.
Th. εἰλέω, f. ἤσω, verso.
9. 791.

Εἰλίποδες, curvipedes, ab
εἰλίπας, οδός, flexipes, ex
εἰλίω

εἰλέω, flecto, & πᾶς, ποδός,
res. dat. pl. εἰλιπόδεσσι,
Ion. ε. 793. §. 290. 983.

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, im-
perf. ab εἰλυφάζω, verso.
Dicitur etiam εἰλυφάω, ὦ,
circumvolvo, *involo*,
εἰλυφῶντες Poëtice pro
εἰλυφῶντες, & hoc pro
εἰλυφάοντες. Th. εἰλέω,
verso. α. 275. §. 692.

Εἰμαρσο, *fato decretum erat*.
3. perf. pl. perf. pass. Att.
α μείρω, *divido*, *partior*,
f. μερῶ. p. μέμαρκα. præf.
pass. μέμαρμαι, Att. εἰμαρ-
μαι cum spiritu aspero,
que suum cuique distri-
buit. in plusq. perf. εἰμαρ-
μην, σο, το. hinc εἰμαρμέ-
νη, ης, ῆ, *fatum*. §. 894.

Εἴμα, ατος, τὸ, *vestis*, ab ἔν-
υμι, vel ἔω, *induo*. ε. 554.
α. 159.

Εἰμὲν, *sumus*, pro ἔσμεν,
Poëtice, i. pl. ab εἰμί, *sum*.
α. 351.

Εἶν, in, pro ἔν, Poëtice. ε.
362. 405.

Εἶναι, præf. inf. *esse*, ab εἰμί,
sum. ε. 363. 614. §. 401.

Εἵναις, pro ἑναις, *ādos*, ῆ, *no-
narius numerus*. Hesio-
do est nona dies mensis.
Th. ἑνέα, *novem*. ε. 808.
909.

Εἵνεκα, pro ἕνεκα, *propter*,
causa, εἵνεκ' ἀταδάλης,

propter improbitatem.
§. 516.

Εἶο, pro ἔ Poëtice, μετὰ εἶο,
secum. §. 392.

Εἶπεν, *dixerat*, 3. perf. sing.
a. i. vel 2. ind. verbi ἔπω,
dico. α. 116. §. 163. 392.

Εἴπατε, a. i. imperat. ab ἔπω,
dico, εἴπαθ', pro εἴπατε.
§. 108. 115.

Εἴργον, *coërcens*, præf. part.
n. g. ab εἴργω, f. ἔω, *arceo*.
ε. 492.

Εἴρίας, aec. pl. *cætus*, *con-
eiones*, ab εἰρέη, ης, ῆ, *con-
cio*, *cætus*, ab εἴρω, *necto*,
vel potius *dico*. §. 804.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, pro
ἑρεῦσαι, Dorice εν pro ε,
præf. part. f. g. pl. num.
ab εἰρέω, *dico*, quod est ab
εἴρω, in fut. ἑρῶ, unde sup-
pulkulavit novum ver-
bum εἰρέω, poëtice εἰρέω,
dico. §. 38.

Εἰρημένος, *constituta*, perf.
part. α ῥέω. f. ῥήσω, *dico*,
præf. pass. ἑρρήμαι, & At-
tice, εἴρημαι. ε. 368.

Εἰρήνη, ης, ῆ, *pax*. ε. 226.

Εἰροπόπων, *lanigerarum*. α
πείκω, vel πέκω, *pecto*, f.
ἔω, p. m. πέποικα, hinc
πόκος, ε, ὅ, *velhis*, & εἶρος,
eos, τὸ, *lana*. ε. 232.

Εἰρύμεναι, præf. inf. Dorice
pro εἰρέαν, *trahere*, ab
εἰρύω, *traho*, pro quo e-

tiam dicitur εἶναι. Sic & εἶναι, 3. sing. plusquam-perf. pass. ε. 816. α. 138.

Εἰς, ad. ἦκετο δὲ εἰς Κρείοντα, venitque ad Creontem. ε. 21. θ. 71.

Εἰσαναβαίνων, conscendens, præf. part. m. g. εἰσαναβαῖσα, a. 2. part. act. f. g. verb. εἰσαναβαίνω. Them. βαίνω, incedo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην, a. 2. opt. βαίην. θ. 57. 508. 939.

Εἰσανιών, scandens, aor. 2. part. ex εἰς, ἀνά, & Th. εἶμι, eo. θ. 761.

Εἶσατο, videbatur, a. 1. med. ab εἶδω, video, f. εἶσομαι, a. 2. εἶδον, & ἴδον. θ. 700.

Εἰσαφίκανε, reversus est, ex εἰς, ἀπό, & ἐκείνω, venio. Th. ἐκνέομαι, venio, fut. ἵξομαι vel ἵκω, ἵξω, venio. α. 45.

Εἴσει, a. 1. ind. act. verbi εἴσω, colloco, induo, f. εἴσομαι, a. 1. m. εἰσάμην. p. εἶμαι. θ. 174.

Εἶσ', pro εἴσι, vadit, ab εἶμι, eo. θ. 972. εἴσι, eunt, (ut vertunt) ab εἶμι, eo, vado, quamvis hoc in loco commode εἴσι ab εἶμι esse possit. Nam εἶμι, eo, in 3. pl. non format εἴσι, sed in tertia singulari. α. 113.

Εἴσι, sunt, ab εἶμι sum. ε. 12. 36. 121. θ. 363.

Εἰσπεύρησα, transivi, a. 1. act. ab εἰσπεράω. Th. περάω, transeo, f. ἤσω, & ἄσω. ε. 753.

Εἰσπεν, assimilare, præf. inf. pro εἶκων, poëtice. Th. εἶκω, f. σω, similis sum. ε. 62.

Εἰσέκεν, donec, ex εἰς, vel ἐς, ad, & ἔκε. ε. 560. 628.

Εἰσήκα, stabat, 3. singul. plusq. perf. ab ἵστημι, sto. f. ἵστησθαι. p. ἔστηκα. ubi spiritus asper ex præsentī repetitur ceu initialis littera. a. 2. ἔστην. α. 264. 268.

Εἴσω, pro εἴσω, intra, poëtice cum gen. Th. εἰς vel ἐς, ad. α. 151.

Εἶχε, & per apostrophum εἶχ' habebat, imperf. verbi εἶχω, f. ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. ε. 89. α. 122. 214.

Εἴως, poët. pro εἰως, donec. Adverb. Th. ὥς, sicut. α. 378.

Ἐκ, ex, præposit. regit gen. ε. 70. 104. α. 222. θ. 46. &c.

Ἐκαίνυτο, superabat, imperf. a καίνυμι. Th. καίνω, proprie occido. it. vinco, per syn. speciei. α. 4.

Ἐκάλεσσε, vocavit, a. 1. pro ἐκάλεισε Poëtice, a καλέω. f. ἔσω. p. κέκληκα. θ. 391.

Ἐκαρ-

Ἐκάρτυναντο, confirmabant,
3. pl. a. 1. med. a καρτύνω,
confirmo. Th. κάρτος, &
per metathesin κάρτος,
eos, τὸ, robur. §. 676.

Ἐκᾶς, *procul, longe*, cum
Genit. α. 217.

Ἐκασος, singuli, ἑκάσος, ἐκά-
σῳ, ἑκάσῃ. α. 283. §. 151.
370.

Ἐκάτη, *Hecata*, dat. sing.
nomen mul. §. 411. 441.

Ἐκατηβόλος, α, ὁ, *qui procul
tela ejaculatur*. Epithe-
ton Apollinis, ab ἐκᾶς,
procul, & βάλλω, *jacio*.
α. 58.

Ἐκατηβελίτης, gen. Aëolic.
pro ἑκατηβελίτῃ, ab ἑκα-
τηβελίτης, α, ὁ, ex βέλος,
eos, τὸ, *telum*, & ἐκᾶς,
Adv. *procul*. α. 100.

Ἐκατόμβας, ἑκατόμβῃ, ης, ἡ,
sacrificium solenne, con-
stans centum bobus, h. e.
centum nummis argen-
teis, in quibus bos pictus
erat. ex ἑκατὸν, centum,
& ἑως, Dorice ἑως, bos,
ὁ, ἡ. α. 479.

Ἐκατὸν, centum. ε. 129. §.
150.

Ἐκγεγαυῖα *prognata*, præ-
med. part. f. g. ab ἐκγέγαα,
præ- med. verbi ἐκγάω,
pro ἐκγίγνομαι, *enascor*.
Th. γάινωμαι, *gignor*, f.

1. γενήσομαι. p. γεγένημαι.
a. 2. m. ἐγενόμην, a. 1. m.
ἐγενάμην. p. m. γέγονα. ε.
254. §. 76.

Ἐκγεγόμεθα, *plati sumus*, a. 2.
m. pl. num. Ion. pro ἐξε-
γεγόμεθα. Th. γάινωμαι. §.
648.

Ἐκ.. ἐγέλασσε, a. 1. Ionic. pro
ἐγέλασε, a γελάω, *rideo*. ε.
59.

Ἐκείνῳ, dativ. ab ἐκεῖνος, η, ο,
ille, a, ud. α. 72. §. 450.

Ἐκαστο, *jacebat*, imperf. a
κᾶμαι, *jaceo*, f. κᾶσομαι.
α. 172. 221.

Ἐκέκλετο, *acclamavit*, seu
acclamaverat, imperf. a
κέκλομαι, pro κέλομαι,
cum clamore jubeo. α. 341.

Ἐκέλευσε, a. 1. ind. a κελεύω,
jubeo, f. εύσω. Th. κέλω,
jubeo. ε. 60.

Ἐκηβόλος, α, ὁ, *eminus jacu-
lans*, ab ἐκᾶς, *procul*, ἐμι-
κνυς, & βολή, *jaculus*, mu-
tato α in η. Th. βάλλω, *ja-
cio*. §. 94.

Ἐκητι, *dativus*, qui Poëtice
ponitur adverbialiter.
Th. ἐκῶν, ὄντες, ὁ, *volun-
tarius*. ε. 4.

Ἐκιοι, imperf. a κίω, eo, ac-
cūrro, ex ἴκω, per meta-
thesin. α. 277. ε. 343.

Ἐκκορυφώσω, *summatim &
breviter perstringam*, f. 1.

verbi ἐκκορυφώω, f. ὤσω.
Th. κορυφή, ἥε, ἡ, vertex,
q. d. *summa capita indi-*
cabo. ε. 106.

Ἐκλεψ', pro ἔκλεψε, *surri-*
puit, a. i. ind. verbi κλέ-
πτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλε-
φα, p. med. κέκλοπα. ε. 51.

Ἐκλινθη, *inclinata est*, a. i.
ind. pass. verbi κλίνω,
inclino, f. νῶ. p. κέκλινα,
a. i. ἐκλιναι, p. m. κέκλινα.
θ. 711.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. a
κλονέω, *commoueo*, f. ἤσω.
Th. κλόνος, ε, ὅ, *motus*.
α. 317.

Ἐκλυε, imperf. a κλύω, *au-*
dio, f. ὤσω. α. 68.

Ἐκπάγλας, *stupendos*, pro
ἐκπλάγας, per metath. ab
ἐκπλήσσω, f. ξω, p. χα,
attonitum reddo, in a.
2. aet. ἐξέπλαγον. ε. 153.

Ἐκπλέα, *expleto*, gen. ab
ἐκπλεος pro ἐκπλεος.
Th. πλέος, *plenus*. ε. 776.

Ἐκρίνοντο, *litigabant*, im-
perf. pass. eodem sensu
accipitur hoc verbum
1 Cor. 6, 1. Th. κρίνω, ju-
dico, f. νῶ, p. κέκρινα. θ. 535.

Ἐκρυψε, *abscondit*, a. i. ind.
verbi κρύπτω, *occulto*, f.
ψω, p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυ-
τον. ε. 47.

Ἐκτελεία, *proventum*, acc ab

ἐκτελής, *ios, ὅ, ἡ, perfectus*.

Th. τέλος, *eos, τό, finis*. ε.
464.

Ἐκτελέσῃ, *perfeceris*, a. i.
sub. verbi ἐκτελέω, *perfici-*
o. a. i. inf. ἐκτελέσας.
Th. τέλος, *finis*. ε. 563. α.
22. 28.

Ἐκτανε, *occidit*, a. i. aet. a
κτάνω, *occido*. f. κτανῶ, p.
ἐκτακα. a. 2. ἐκτανον. θ. 527.

Ἐκτη, *sexta, ἕκτος, ε, ὅ, sex-*
tus. Th. ἐξ sex. ε. 611. 780.

Ἐκτολμήσας, a. i. part. a τολ-
μάω. Th. τόλμα, *ηε, ἡ, au-*
dacia. Alii legunt ἐκτο-
λυπέυσας, *cum exantlas-*
set: quæ lectio est meli-
or. Th. τολύπη, *ηε, ἡ, lana*
carpta, & pexa, & operi
parata. α. 44.

Ἐκτός, vel ἐκτοθεν, *extra*.
Th. ἐκ, vel ἐξ, *ex*. ε. 727.
115. θ. 813.

Ἐκτυπε, *intonuit*, a. 2. a
κτυπέω, *resono*. a κτύπος, ε,
ὅ, *fragor*. sicut a φιλέω,
ἐφίλον. Th. τύπτω, f. ψω.
verbero. α. 383. 61.

Ἐκφυγε, *elapsa sunt*, a. 2. ind.
pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω,
effugio, f. ἐκφεύζομαι, p.
m. ἐκπέφευγα. Them.
φεύγω. θ. 182.

Ἐκὼν, *όντος, ὅ, voluntarius*.
θ. 232.

Ἐλαίῳ, dat. sing. ἑλαία,
ας, ἡ,

ας, ἡ, *olea*, nomen arboris. ἔλαιον, &, τὸ, fructus, oleum. ε. 520.

Ἐλασαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. i. ab ἐλάω, *agito*, *incito*, pro quo usitatum ἐλαύνω, f. ἐλάσω. ἐλάσσαι, a. i. Æol. opt. ἐλάσσαι, *adigeus*, part. a. i. aēt. pro ἐλάσας metri causa. §. 522. α. 372. ε. 473.

Ἐλάτης pro ἐλάταις, dat. pl. Ion. ἡ ἐλάτη, *abies*, sic dicta a venarum agitatione ε. 507. α. 190. 188.

Ἐλάφοιο, gen. Ion. ab ἐλαφος, ὁ καὶ ἡ, cervus, quasi ἐλαφρός, cervus est levis. α. 402.

Ἐλαφρότερος, *levius*, comparat. ab ἐλαφρός, ἄ, ὅ, *levis*. ε. 415.

Ἐλαῖνοι, *ducat*. præf. opt. ab ἐλαύνω, f. ἐλάσω, *agito*. ε. 441.

Ἐλαχεν, *sortita est*, a λαγχάνω, *sortior*. in a. 2. aēt. ἔλαχον, f. λήξομαι, λάξομαι, perf. Att. ἔληχα. p. med. λέλογχα. §. 424. 422.

Ἐλεγχος, εος, τὸ, *probrum*, *dedecus*. Th. ἐλέγχω, ζω, *arguo*. §. 26.

Ἐλείν, *capere*. pro ἐλαῖν, dialys. Ion. a. 2. inf. ab αἰρέω, *capio*. α. 337.

Ἐλεκτο, 3. sing. plusq. perf. pro ἐλέλεκτο, *concupue-*

rat. verbi λέγομαι, *cubo*, f. ζομαι, p. λέλεγμαι. α. 46.

Ἐλεν, *inuasit*, a. 2. ind. pro εἰλεν, ab αἰρέω, *capio*. Vide ἐλέδαι. §. 167.

Ἐλένης, gen. ab Ἐλένη, ἡ, nomen speciosissimæ mulieris. ε. 164.

Ἐλεόν, pro ἐλεωνόν, per synopen, *misere*, ἐλεωνός, *miser*. ἐλεέω, *misereor*. Th. ἔλεος, &, ὅ, *misericordia*. ε. 203.

Ἐλέδαι, *capere*, a. 2. med. infinit. ab αἰρέομαι, f. i. αἰρέσθῃσομαι, p. ἤρημαι, a. 2. med. ἐλόμην. ε. 285. 364.

Ἐλεν, *elige*, Dorice pro ἐλεῖν ad formam τυπεῖν, ἰδω, a. 2. med. imp. ab αἰρέομαι. §. 549.

Ἐλευθῆρος, ἐλευθῆρ, ἥρος, ἡ, nomen proprium urbis in Bæotia. §. 57.

Ἐλεφαίρετο, imperf. *decipiebat*. Th. ἐλεφαίρω, *decipio*. §. 330.

Ἐλέφαντι, *ebore*, dat. sing. ab ἐλέφας, *avtos*, ὅ, *elephas*. α. 141.

Ἐλήλαται, *ductum est*, 3. sing. præf. pass. ab ἤλακα, in præf. pass. ἤλαμαι, & facta Attica reduplicatione ἐλήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. p. ἤλακα. §. 726.

Ἐληται, 3. sing. ab ἔλωμαι, ἡ, ἡται,

- η, ηται, a. i. med. sub. ab αἰρέομαι. p. ἤρημαι, a. 2. m. εἰλομένη, ponitur & ἤληται, per τμησιν pro ἀφῆληται. ε. 319. & 603. 357.
- Ἐλθοι, a. 2. opt. act. venerit, ἔλθης, sub. ἐλθᾶν, inf. ἐλθόντος, gen. part. ab ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, & per syncopen ἤλθον, ες, ε. p. m. ἤλυθα, Att. ἐλήλυθα. ε. 541. 337. 662. α. 432.
- Ἐλικας, acc. pl. ἐλίκεσσι, dat. pl. ἐλίκεσσιν, q. d. anfractuofas, ab ἔλιξ. Th. αἰλέω, verso. ε. 450. 793. α. 295.
- Ἐλίκη, nomen urbis. α. 475. 381.
- Ἐλικοβλέφαρες, ε, ὁ ἥρ' ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles aut nigræ, ab ἐλικός, ε, volubilis, hoc ab ἐλίσσω, volvo. Th. αἰλέω, verso & βλέφαρον, ε, τὸ, palpebræ. θ. 16.
- Ἐλικῶν, ὠνοί, ὁ, nomen montis, qui nomen habuit ab anfractuosis viis. ε. 637. θ. 2. 23. hinc
- Ἐλικωνιάδες, Musæ. Ἐλικωνιάδες, dat. pl. Ion. ε. 63. 656. θ. 1.
- Ἐλικώπιδι, dat. ab ἐλικῶπις, ἰδος, ἡ, limis oculis conueniens ex ἔλιξ, quæ vox etiam adjective capitur pro

- intorto, hoc ab αἰλέω, verso, & ὠψ, oculus. Th. ὀπτομαι, video. θ. 307. 998.
- Ἐλιπον, liquerunt. 3. pl. a. 2. act. a λέπω, linquo, f. ψω. p. φα. p. m. λέλοιπα. ε. 154.
- Ἐλκε, trahebat, imperf. Ion. pro ἔλκον, ες, ε, ab ἔλκω, traho, f. ἔλξω. α. 258. ἐλκέμεν, pro ἔλκεν, præf. inf. ε. 629.
- Ἐκκηδόν, Adverb. *luctando*, attrahendo, ut supplantetur, vel sublimis sternatur. Th. ἔλκω, ξω, traho. α. 302.
- Ἐλαβεν, a. 2. ind. Poët. pro ἔλαβεν, verb. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι, p. λήληθα, & Attice, ἔληθα. a. 2. ἔλαβον, ες, ε. θ. 179.
- Ἐλαδός, genit. ab Ἐλαῖς, ἁδός, ἡ, Græcia. ε. 651.
- Ἐλεθανοῖσι, dat. pl. Ion. *manipulis*. Th. αἰλέω, convolvo. α. 291.
- Ἐλεοπας, *mutos*, acc. pl. q. d. ες ἐλαίπαι ἢ ὀψ, quos deferit vox, ab ἔλεψ, οπος, qui vocem edere nequit, ab ὀψ, ὀπος, ἡ, vox, & λέπω, linquo. α. 212.
- Ἐλπίς, ἐλπίδος, ἡ, spes. ε. 96. ἐλπίδα. acc. ε. 496.
- Ἐλπόμενος, sperans, præf. part. ab ἔλπομαι, Poët. pro

- pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ἰδός, ἡ, spes. α'. 66.
- Ἑλυμα, τὸς, τὸ, *temo*, ab ἔλω, traho. Th. εἰλίσω, verso. ε. 428. 434.
- Ἑλύσατο, *liberavit*. a. i. med. a λύω, solvo, f. σω. p. λέλυκα. 9. 528.
- Ἑλών, *antriciens*, a. 2. part. ab αἰρέω. 9. 487.
- Ἐμ', pro ἐμε, acc. ab ἐγώ, ego. ε. 394.
- Ἐμαρνάθην, 3. dual. imperf. med. a μάρναμαι, *pugno*. α. 238.
- Ἐμας, acc. pl. f. g. ab ἐμός, ἡ, ὄν, meus, a, um. ε. 55.
- Ἐμάχοντο, *dimicabant*. imperf. verbi μάχομαι, *pugno*, f. μαχήσομαι, p. μαμάχημαι. α. 30. i.
- Ἐμβαλλε, *conjicit*, 3. imperf. pro ἐνέβαλλε. Th. βάλλω, λῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. α. 414. 453.
- Ἐμβασίλευον, ε, ε, imperf. pro ἐνεμβασίλευον, verbi ἐμβασιλεύω, *regno* in. Th. βασιλεύς, εὖς, ὁ, rex. ε. iii. 9. 71.
- Ἐμβεβαῶς, *insistens*, ἐμβεβαῶν, f. g. plusq. perf. part. act. per crasin, pro ἐμβεβηκώς, verb. ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, eo. α. 195. 324. 9. 12.
- Ἐμῶ, Ion. & Poët. pro ἐμὸ, & hoc pro ἐμῷ, ab ἐγώ. α. 361.
- Ἐμῶδε, imperf. a μέλλω, f. μελλήσω, *futurus sum*. α. 126. 9. 552.
- Ἐμελε, imperf. a μέλει, *imperson. cura est*, p. μεμέληκε. ε. 145.
- Ἐμεν, Ionice pro εἶναι, *præf. inf. ab εἰμι, sum*. 9. 500.
- Ἐμενοίνα, *cura bat*, imperf. a μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εὖς, τὸ, *animus*. α. 368.
- Ἐμήσατο, *paravit*, a. i. m. a μῆδομαι, f. ἤσομαι, *cogito, machinor*. a μῆδος, εὖς, τὸ, *cura*. ε. 49. 95.
- Ἐμινε, *mansit*, imperf. a μίμνω, *maneo*. Th. μένω, νῶ, *maneo*. ε. 97.
- Ἐμίσγετο, imperf. pass. verb. μίσγομαι, *idem quod μίγνυμαι, miscer*, f. i. μιχθήσομαι, *præf. pass. μέμιγμαι*, a. i. ἐμίχθην, a. 2. ἐμίγην. 9. 56.
- Ἐμμαπέως, *adverb. dicto citius*. q. d. ἅμα τῷ ἔπει, ab ἔπος, εὖς, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dicō*. α. 442.
- Ἐμμεμανῆς, f. g. p. m. part. a μάω, *cupio*. α. 439.
- Ἐμμεναι, *esse*, Æol. pro ἔμεναι, Dor. pro εἶναι. ab εἰμι, *sum*. ε. 270. 9. 400. 610.
- Ἐμμενέως, *fortiter, adverb. μένος*,

μένος, eos, τὸ, robur. α. 429.
 9. 712.

Ἐμμορε, *sortitus est*, per metathesin pro μέωρε, præt. med. a μέρω, *divido*, *sortior*, præt. pass. μέμαρμαι & Att. ἔμαρμαι. ε. 345.
 9. 414. 426.

Ἐμὸς, ἡ, ὄν, meus, a, um. ab ἐμῷ. Th. ἐγὼ, ego. ε. 266.
 9. 164.

Ἐμπαλιν, *retro*, adverb. Th. πάλιν, *versus*. ε. 145.

Ἐμπελαδὸν, *juxta*, adverb. Th. πέλας, *prope*. ε. 732.

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. i. part. pl. n. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 109.

Ἐμπεσε, *inciderat*, pro ἐπέπεσε, a. 2. ab ἐμπίπτω, *incido*. Th. πίπτω, *cado*, f. πεσῆμαι. p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. part. πεσών. α. 420. 509.

Ἐμπης, *tamen*, Ionice pro ἔμπας. ε. 141. α. 259.

Ἐμπλην, *prope*, adverb. ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. Th. πέλας, *prope*. α. 371.

Ἐμπνεύσας, *inspirans*, a. i. part. Th. πνέω, *fio, spiro*, f. πνεύσω. p. πέπνευκα. ε. 506.

Ἐμπορίην, acc. Ion. ab ἐμπορία, ἡ, *mercatura*. Th.

πέρω, *transseo*. p. m. πέπορα, unde est πόρος, α, ὁ, *via*. hinc ἔμπορος, *mercator*. ε. 644.

Ἐν, *in*. præposit. regit dat. pro ἐνθα, *ibi*. ε. 202. 379. α. 204.

Ἐναε, *habitabat*, imperf. α ναίω, *habito*. α. 14.

Ἐναλίγκιον, *similem*, ex ἐν & ἀλίκνιος, *similis*, q. ex α & λίγγω *resono*, non *absonus*, vel q. d. ἄλλας ἔγγιον. ε. 128. α. 88.

Ἐναντίοι, *hostes*, ab ἄντιος, *adversus*. Th. ἀντί, *contra*. α. 184.

Ἐνακοψύχαν, *alvum exonerare, excernere*, præf. inf. ex ἐν, ἀπὸ & ψύχω, f. ξω, *refrigero*. ε. 757.

Ἐναρα, τὰ, *spolia*, ab ἐναίρω, *occido*. α. 367.

Ἐναρίζω, f. ξω, *idem quod ἐναίρω, occido*. α. 194.

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος, *spolia ferens*, ab ἐναρα, τὰ, *spolia*, & φέρω, *fero*. α. 192.

Ἐνάτη, poët. pro ἐνάτῃ, *nona*, ab ἐνέξ, *novem*. ε. 770.

Ἐναυλος, α, ὁ, *stabulum*. Th. αὐλή, ἡ, *aula, atrium*. 9. 129.

Ἐνδεκάτη, *undecima*, ab ἐν, *unum*, & δέκα, *decem*. ε. 772. 774.

Ἐνδὴ-

Ἐνδήμωσι, popularibus, dat. pl. Ion. ab ἔνδημος, qui in populo est. hinc ἔνδημος νόσος est morbus cuidam populo peculiaris. Th. δῆμος, α, ἔ, populus. ε. 222.

Ἐνδόν, intus, adverb. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθεν, intus. ὁ. 964. ε. 31. 521.

Ἐνδυνέως, adverb. valde accurate. ab ἔνδυνης, ἔος, ὅ, ἡ, promptus, accuratus. κ. 427.

Ἐνδρουν, α, τὸ, cor & medulla arboris, καρδιά τῆ δένδρου καὶ τὸ μέσον, der Kern vom Holze. Th. δρῦς, υὸς, quercus. ε. 647.

Ἐνέθης, α. 1. ind. verbi ἐντίθημι, impono, f. θήσω, p. τέθαικα, α. 2. ἔθην. ὁ. 174.

Ἐνάη, ferat, α. 1. sub. ἐναῖ. καί, α. 1. act. infinit. ab ἐνάω, idem quod ἐνέκω, vel a φέρω, fero. f. ἔσω, α. κ. ἐνεγκα, Poëtice ἤνακα, & abjecto augmento, ἔνακα, ας. ε. 561. ὁ. 784.

Ἐναμην, distribuerunt, α. 1. ind. α. νέμω, f. μῶ, tribuo, præt. νενέμηκα, α. 1. ἔναμα, p. med. νένομα. ε. 222.

Ἐνεκα, propter, causa, adverb. ε. 162. ἔνεκ'. ὁ. 983.

Ἐνέκατο, inerat, 3. sing. im-

perf. ab ἐγκαμαί, f. καίσα. μαί. Th. καίμαι, jaceo. ὁ. 145.

Ἐνέπνευσαν, α. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro, aspiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, flo, spiro. α. 131.

Ἐνεποίησαντο, duxerunt, α. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Th. ποιέω, ῶ, facio. ὁ. 7.

Ἐνέπων, alloquens, præs. part. Th. ἔπω, dico, α. 1. ἔπα. ε. 192. 200.

Ἐνερθε, infra, adverb. Th. ἔρα, ας, ἡ, terra. ὁ. 720.

Ἐνέροι, inferis, dat. pl. Ion. idem quod καταχθονίους. Th. ἔρα, ας, terra. ὁ. 850.

Ἐν, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔος seu ἔιος, annus. ε. 768.

Ἐνέος, placida, gen. ab ἐννης, ἔος, ὅ, bonus, placidus. Th. est ἔως, ἔος, ὅ, bonus. ὁ. 65.

Ἐνέρατο, α. 1. m. ab ἐναίω, occido, f. αἰώ. α. 1. ἔνρηα. ὁ. 316.

Ἐνθ', pro ἐνθα, hic, ibi. ε. 165. 493. hinc ἐνθάπερ, idem quod ἐνθα. ὁ. 586.

Ἐνθαῖδε, hic, huc, adverb. Th. ἐνθα. ε. 652. ὁ. 775.

Ἐνθεν, hinc, adverb. de loco. Th. ἐνθα, hic, illic. α. 28. ὁ. 9.

Ἐνθ'.

Ἐνθρέψαθαι, *inferere*, a. i. inf. m. ab ἐνθρέψω, alo in. Th. θρέψω, alo, f. θρέψω. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτρεφον. p. m. τέτρεφα. ε. 779.

Ἐν, pro ἐνεί, *est*. ε. 747.

Ἐνί, in, Poët. pro ἐν. α. 276. β. 297.

Ἐνιαύσια, *quotannis*, ab ἐνιαύσιος, α, ὁ, καὶ ἡ, *annuus*. Th. ἐνιαυτός, *annus*, q. d. eis ἑαυτὸν ἐπανελθών. ε. 447. β. 58. α. 87.

Ἐνικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθετο, 2. sing. a. 2. med. imperat. ab ἐγκατατίθημι. Th. τίθημι, *pono*. ε. 27.

Ἐνίσταν, *proloqui*. præf. inf. pro ἐνέπαι. Th. ἔπω, *dico*, a. i. ἔπα. β. 369.

Ἐννιάτες, *novennio*. ἐνναετής, *novennis*. Th. ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *eos*, τὸ, *annus*. β. 801.

Ἐνναετήρῳ, *dual. num.* ab ἐνναέτηρος, α, ὁ, *novennis*, ab ἐννέα, *novem*, & ἔτος, *annus*. ε. 434.

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *novem*, ἄκλιτον. β. 56. 60. 76.

Ἐννέπετε, Poët. *dicite*, pro ἐνέπετε, præf. imperat. ab ἐνέπω. Th. ἔπω, *dico*. a. i. ἔπα. a. 2. ἔπον. ε. 2.

Ἐνεσίησι, *dat. pl. Ion.* & *poët.* pro ἐνεσίαις, ab ἐνε-

σία, *consilium*. sicut οὐνεσίαις, *intelligentia*, est ἀσυνήμι, ita ἐνεσία ab ἐνήμι, *immitto*. Th. ἔω, *mitto*. β. 494.

Ἐνηφῶν, *perendinum*, ab ἔνη, seu ἔωνη, vel ἔνη, seu ἔννη, *vetus* (sub. ἡμέρα) φη, *est* *paragoge Poëtica*. Th. ἔνος seu ἔνος, *annus*. ε. 408.

Ἐννοσίγαιος, *Neptunus*, ab ἐνόω, *moveo*, & γαῖα, *terra*. α. 104. β. 445.

Ἐννύχιος, α, ον, seu ἔνυχος, *nocturnus*, *adject.* Th. νύξ, *nox*, ἡ, *nox*. β. 10. α. 31.

Ἐνόησε, *sensit*, ut & ἐνόησαν, a. i. ind. a νοέω, *cogito*. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε. 89. α. 410. β. 488.

Ἐνοπήν, *clamorem*, ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω, *dico*. β. 780.

Ἐνοσις, *εως*, ἡ, *motus*, ab ἐνόω, *moveo*. Th. εἰς, ἐνόε, *unius*. β. 681. 849.

Ἐνοσίχθων, *terra quassator*, ex ἐνόω, *moveo*, inde ἔνοσις, *motus*, & χθών, *terra*, quod terram moveat. Neptuni epitheton. α. 665.

Ἐντός, *intus*, *adverb.* ε. 367. α. 312.

Ἐντόδι,

Ἔντοδι, & ἔντοδι, *intus* :
idem quod ἐντός, ε. 540.
518. 9. 598.

Ἐντύνωμαι, a. i. med. infinit.
ab ἐντύνομαι, *apparere*. Th.
ἐντια, ἐντη, τὰ, *arma*. ε.
630.

Ἐνυάλιος, gen. Ion. ab Ἐνυά-
λιος, υ, ὁ, Mars. Th. Ἐνυώ,
ῆ, Bellona. α. 371.

Ἐνυά, ὄος, ῆ, Bellona, ab ἐνύω,
perire. 9. 273.

Ἐξ, ex, *præposit.* reg. gen.
ε. 148. 306. α. 76.

Ἐξάδιος, υ, ὁ, nomen viri. α.
180.

Ἐξαλαπάζω, *diripiet*. f. i.
Th. λαπάζω, sive λαπάσ-
σω, f. ζω, *evacuo*. ε. 187.

Ἐξάλειαδαι, *evitare*, a. i. med.
infinit. Vide supra ἀλέα-
δαι. ε. 105. 756. 800.

Ἐξαμάζωτο, imperf. Ion. ab-
jecto augmento, verbi
ἐξαμαίδομαι, *immuto*. Th.
ἀμάζω, f. ψω, *commuto*.

Ἐξαπάτας, *blanditias*, acc.
pl. ab ἀπάτη, *dolus*. Th.
ἀπατάω, *decipio*. 9. 205.

Ἐξαπάτησε, pro ἐξηπάτησε.
a. i. ind. Th. ἀπατάω. f.
ῆσω, *decipio*, proprie πα-
τασάγω, a via aliquem
abduco in devia, hinc
ἐξαπατήση, a. i. sub. ε. 321.
371. 9. 889.

Ἐξαπατίσων, (alii legunt

ἐξαπατίσων, *fallens*,
quod ab ἀφάω, *palpo*)
Poët. idem quod ἐξαπα-
τάω. 9. 537.

Ἐξαῦτις, *denuo*, Adverb.
Th. εἰ. αῦ, *rursus*. 9. 915.

Ἐξεγένοντο, *procreati sunt*,
a. 2. m. cum Genit. verbi
ἐκγίνομαι, *enascor*. hoc a
γίνομαι, *nascor*. Vide in
γένετο. 9. 106. 126. 147. 263

Ἐξέθορε, a. 2. act. ἐκθόρεω,
profugio. Th. θόρω, vel θο-
ρέω, *salio*. 9. 281.

Ἐξω, *habebit*. f. i. Th. ἔχω,
habeo. a. 2. ἔχον. ε. 270.

Ἐξῆς, Poëtice, pro ἐξῆς, *de-*
inceps, ordine. 9. 738. 809.

Ἐξηκοντα, *sexaginta*. ε. 562.

Ἐξελαίαν, Poëtica τῶ α epen-
thesi, pro ἐξελαῖαν, ab ἐξέ-
λαίω. f. αῖσω, *expello*, p. ἐξή-
λακα. Th. ἐλαύνω. f. αῖσω,
agito. 9. 491.

Ἐξελαίαισι, *expellunt*, *præf.*
verbi ἐξελαίω. ἐξέλασε, a. i.
act. verbi ἐλαύνω. f. αῖσω,
p. κα. ε. 522. 9. 820.

Ἐξάλετο, *exemit*. a. 2. m. ab
ἐξαιρέω. Th. αἶρέω, *ca-*
pio, f. ῆσω, p. ῆρηκα, a. 2.
ἔλον. ε. 104. α. 89.

Ἐξελθῶν, *exire*. a. 2. inf. ἐξελ-
θῶσα, a. 2. part. f. g. Th. ἔρ-
χομαι, *venio*. f. ἐλεύσο-
μαι, a. 2. ἤλθον. p. med.
ἐλήλυθα. ε. 216. 9. 772.

Ἐξέμεν, f. 1. inf. pro ἔξεν,
Ion. Th. ἔχω, habeo, f.
ἔξω, p. ἔχονα. a. 2. ἔξον. 9.

394.

Ἐξενάριζε, a. 1. ind. verbi
ἔξεναρίζω, f. ζώ. Th. ἐναί-
ρω, occido. a. 329. 9. 289.

Ἐξέπτη, a. 2. indic. act. ab
ἔξιπτημι. f. ἐκπνήσω, a. 2.
act. ἔξέπτην. ε. 98.

Ἐξεραιπύοντες, a. 2. part. act.
Th. ἐραίπω, f. ψω, cado. in
a. 2. act. ἤραιπον. α. 174. 9.
704.

Ἐξερύσαι, a. 1. part. ab ἔξερύνω,
extraho. Th. ἐρύω, f. ὕσω,
traho. ε. 624.

Ἐξετέλεισεν, & ἔξετέλεισε
pro ἔξετέλεισσε, perfecit,
a. 1. ab ἐκτελέω, perficio.
ἔξετελαῖτο, imperf. pass.
Th. τέλος, finis. ε. 83. 9.
403. 881. 1002.

Ἐξεφαίνθη, emerfit. a. 1.
pass. ab ἐκφαίνω, emergere
facio, pro ἔξεφαίνθη, per
epentheseσιν τᾱ α. Th. φαί-
νω. f. νῶ. p. πέφαγκα, a. 1.
ἐφῆνα. ostendo. 9. 200.

Ἐξήμηση, a. 1. ind. evomuit,
ab ἔξεμιτω. f. ἔσω, vel ἵσω.
Th. ἐμίω, ᾠ, f. ἔσω, vomo.
9. 497.

Ἐξήρχον, incipiebant, duces
erant. 3. pl. imperf. act.
ab ἔξέρχω. Th. ἄρχομαι,
incipio. α. 205.

Ἐξίκεν, pervenit, a. 2. med.
ἔξικόμην, ε, ετο. verbi ἔξι-
κνέομαι, pervenio. Th.
ἐκνέομαι, venio, f. ἔξομαι,
p. ἔγμαι. a. 2. med. ἐκόμην.
α. 471.

Ἐξίτον, verbale, οἷς ἄν ἐξέτον
ἔσι, quibus non exire li-
cet. ab ἔξαιμι, exeo. Th.
ἔμι, εο. 9. 732.

Ἐξόπισθεν, poet. pro ἔξόπι-
θεν, adverb. a tergo. ἔξο-
πίσω. Th. ὀπίσω, retror-
sum, retro. α. 130.

Ἐξοχ', adverb. pro ἔξοχα,
excellenter, ab ἔξιχω, ex-
cello. Th. ἔχω, f. ἔξω &
οχήσω, habeo. ε. 771.

Ἐοικῶς, ὅτος, part. præt. m. ab
ἐῖκω, similis sum. hinc ἐι-
κα dicitur pro οἶκα, sicut
ἐώρακα pro ὤρακα. ε. 233.
α. 215.

Ἐολπα, præt. med. ab ἔλπο-
μαι, spero. Th. ἐλπῖς, ides,
ἦ, spes. ε. 271. 473.

Ἐόντας, ἔόντι, ἔόντα, gen. dat.
& acc. ab ἔων, poet. pro
ᾠν, ab εἰμι, sum. ε. 29. 361.
474. 9. 32.

Ἐός, suus. hinc gen. Ion. ἐοῦ,
pro ἐᾱ. 9. 472.

Ἐῶσα, præs. part. f. g. ab εἶμι,
sum. ε. 206. 290.

Ἐπ', pro ἐπί, ἐν, præposit. ε.
34. 43.

Ἐπαγω, adduco, f. ἄξω, p.
ἤχῃ,

- ἦχα, a. 2. ἦγον & Attice ἦγαγον. Th. ἦω, ducō. 9. 176.
- Ἐκινέσσαι, *probaaverit*, a. 1. act. opt. Æol. ab ἐκινέω. Them. αἶνος, α, ὁ, laus. ε. 12.
- Ἐπαινῆς, gen. ab ἐπαινῆ, *gravis*. Th. αἶνος, α, ὁ, laus. 9. 768. 774.
- Ἐπῆκε, *animum adjice*. præf. imperat. ab ἐπακέω, f. ἐσω. præf. ἐπήκεα, a. 1. ἐπήκεσα, hinc in sub. ἐπακέσω, η, η. p. m. ἐπήκοα. ε. 273. 446.
- Ἐπακκόν, *auditorem*. ε. 29.
- Ἐπάλμενος, *insiliens*, præf. part. ex ἐπὶ & ἀλλόμενος, poëtice ἄλμενος. sic ἱάμενος, ἄρμενος, pro ἰόμενος, αἰρόμενος. Th. ἄλλομαι, f. ἄμαι, salio. 9. 815.
- Ἐπάρμενον, *sufficientem*, præf. part. Vide ἄρμενον. ε. 599. 625.
- Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. med. comederunt, a πῶω, vel πῖομαι, possideo, vescor. præf. pass. πέπαμαι. 9. 642.
- Ἐπαυρᾷ, *fruitur*, ab ἐπαυρέω, qui fruitur aura, qui respirare potest. Them. αὔρα, ας, ἡ. ε. 238. 417.
- Ἐπάχνωσεν, a. 1. ind. vexavit, *constrinxit*. Th. πᾶ-
- χνη, ης, ἡ, *pruina*. unde παχνύω, ὦ. ε. 358.
- Ἐπε', pro ἔπεα, accus. pl. ab ἔπος, εος, *verbum*, ab ἔπω, dico. α. 117. 326. 9. 84.
- Ἐπέβησε, *ingredi fecit*. a. 1. act. active capitur. verbi ἐπιβαίνω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο, f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. ἔβην. ε. 578. 657.
- Ἐπέσσει, dat. pl. Ion. pro ἔπισσει, & forte ita legendum. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Them. ἔπω, dico. ε. 184. 9. 90.
- Ἐπέθηνεν, a. 1. verbi ἐπιτίθηναι, impono, f. θήσω, a. 2. ἔθην. α. 332.
- Ἐπὶ, *postquam, quoniam*. ε. 120. α. 110. 336.
- Ἐπάγετο, *festinabat*, imperf. Th. ἐπάγω, urgeo. f. ἔω. α. 21.
- Ἐπατα, ἔπατ', *deinde*. Th. ἄτα, *postea*. ε. 614. α. 332. 9. 193.
- Ἐπίκατο, imperf. verbi ἐπίπαμαι, jaceo, *superimpositus sum*. f. κάσομαι. Th. κᾶμαι, jaceo. 9. 143.
- Ἐπέμβαλε, *injecit*, a. 2. act. pro ἐπενέμβαλε, ab ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω, αλῶ, jacio, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 98.

- Ἐπεμδεδαῖς, *insistens*. perf. part. ab ἐπεμδαίνω. Th. βαίνω, eo. α. 324.
- Ἐπεμψε, *misit*, a. i. ind. verbi πέμπω, *mitto*, f. ψω, p. Φα. §. 784.
- Ἐπέπλων, *ωι, ω, navigavi*, i. sing. a. 2. act. vel imperf. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, ad formam ἔδων, *ωι, ω, vel ἔδιδων, ωι, α δίδωμι, do*. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*. e. 684.
- Ἐπερρώσαντο, 3. pl. med. ind. ab ἐπιρρώννυμι. Th. ρώννυμι, *confirmo, corroboro*. f. ρώσω. p. ῥρώκα. a. i. ῥρέωσα. §. 8.
- Ἐπισεναχίζε, *ingemiscebat*, imperf. a. σεναχίζω, f. σω. Them. σεός, ε, ο, *angustus*. §. 843.
- Ἐπίσενε, *ingemiscebat*, imperf. a. σένω, *geno*, f. νῶ. Th. σεός, ε, ο, *angustus, arctus*. §. 679.
- Ἐπέχετο, 3. sing. a. 2. med. ab ἐπέχω, *animum attendo*, f. ἐφίξω, a. 2. ἔπειχον. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἔξω, & χήσω, p. ἔχηκα. a. 2. ἔχον. §. 177.
- Ἐπειτα, *sequitur*, praef. ind. Them. ἔπομαι, vel ἔπω. e. 220.
- Ἐπέτεδε, *imperabat*. imperf. act. ut ἐπιτέδω, imperf. pass. th. τέλλω, *in-usitatum verbum*. §. 995.
- Ἐπετέρπετο, imperf. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, f. ψω, *delecto*. §. 158.
- Ἐπίφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. perf. poet. pro πεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι, *appareo*. f. 2. φανήσομαι, praet. pass. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι, a. 2. ἐφάνην. α. 166.
- Ἐπέφην, *occidit*, imperf. a. πέφνω, idem quod φένω, *occido*. p. m. πέφονα. e. 148. α. 57.
- Ἐπέφραδε, a. 2. ind. act. ἐπιφράζω, *induco, indico*, f. σω. p. κα. a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα. Th. φράζω, *dico, memoro*. §. 74. 162.
- Ἐπεφράσσατο, *excogitavit*, a. i. m. Poët. pro ἐπεφράσατο. Th. φράζω, *dico*. §. 160.
- Ἐπέφυκον, *enata erant*, imperf. verbi πεφύκα, idem quod φύω, *nascor*. f. σω. a. 2. ἔφυν. α. 76. §. 673.
- Ἐπέχον, *abstinere*, praef. inf. Them. ἔχω, f. ἔξω. e. 134.
- Ἐπέων, gen. pl. ab ἔπος, *τος, τὸ, verbum*. Th. ἔπω, *dico*. e. 401.

- Ἐπήγαγε, *adduxit*. Attice pro ἐπήγε, præt. m. vel a. 2. act. Th. ἄγω, *duco*, f. ζω. ε. 240.
- Ἐπηεταρός, ἔ, ὄ, *amivus*. Th. ἔτος, εος, τὸ, *amivus*. ε. 31. 515.
- Ἐπῆν, *aderat*, imperf. ab εἰμί, sum. ε. 114. 598. 9. 799.
- Ἐπῆν, *postquam*, ex ἐπὶ, & ἦν, pro ἄν, & hoc pro ἰάν. ε. 289.
- Ἐπήνησαν, *laudavunt*. aor. 1. poëtice pro ἐπήνεσαν, ab αἰνέω. Th. αἶνος, *laus*. 9. 664.
- Ἐπηνύθη, *completa erat*. a. 1. pass. ind. ab ἐπανύω, *expedio*. Th. ἀνύω, item, ἀνύττω, *perficio*. α. 311.
- Ἐπήρατος, *amabilis*. Th. ἐράω, ἄσω, *amo*. ε. 63. 9. 67.
- Ἐπηρεφέας, *coopertis*, ab ἐπηρεφής, *tectus*. & hoc ab ἐρέφω, ψω, *tego*. 9. 598.
- Ἐπὶ, *præposit*. regit gen. dat. & acc. ε. 250. α. 76. 306.
- Ἐπιβήμεναι, *conscendere*, a. 2. inf. Æol. pro ἐπιβῆναι.
- Ἐπιβησέμεν Ion. pro ἐπιβῆσαν, f. 1. inf. Ἐπιβάντες, ἐπιβᾶσα, aor. 2. part. ab ἐπιβαίνω, *conscendo*, f. βήσομαι. p. βέβηκα, aor. 2. ἔβην. α. 40. 9. 306.
- Ἐπιδάελα, *adv. post meridiem*, ἀδάλη, ης, ἥ, *tempus pomeridianum*, q. a δέω & ἔλη, quum solis splendor deficere incipit. Malo ἐπιδάελα, circa pomeridianum tempus. ε. 808. 819.
- Ἐπιδέρεται, *inspicit*, præf. ind. Th. δέρω, *video*, f. 2. δρακῶ, a. 2. ἔδρακον. ε. 266.
- Ἐπιδώσω, *dabo*, f. 1. verbi δίδωμι, a. 2. ἔδων, ως, ω. ε. 394.
- Ἐπιδάκελος, *similis*. Th. ἄκω, ζω, *similis sum*. α. 182. 9. 207.
- Ἐπιθεῖς, *imponens*, a. 2. part. act. Th. τίθημι, *pono*, a. 2. ἔθην. ε. 695.
- Ἐπιθήκη, ης, ἥ, *accessio, additio*. Th. τίθημι, *pono*. α. 378.
- Ἐπίθοντο, *obtemperavunt*, 3. pl. a. 2. med. a πάθομαι, *assentior*. a. 2. m. ἐπιθέμην. p. m. πέποιθα. præt. pass. πέπασμαι, f. 1. pass. παθήσομαι. ε. 69. 9. 474.
- Ἐπὶ - - θόρε, a. 2. act. a θορέω, *salio*. α. 311.
- Ἐπιθρώσκασα, *insiliens*, pr. part. f. g. Th. θρώσκω, *salio*. α. 438.
- Ἐπίκλησιν, *acc. ab ἐπὶ κλησι, cognominatio*, ab ἐπὶ & καλέω, f. ἦσω, *voco*. 9. 207.
- Ἐπὶ κλοπος, *furtax*. Th. κλέπτω,

πτω, ψω, furor, p. m. κί-
κλοπα. ε. 67. 68.

Ἐπίκροι, *auxilarii*, ab ἐπί-
κρος, κ, ὁ, *auxiliator*. θ.
815.

Ἐπικρατέοντα, pl. num. part.
præf. ab ἐπικρατέω, *præ-
valeo*. Th. κράτος, *robur*.
α. 308.

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπι-
κρατῶς, *adv. valide*. Th.
κράτος, εὐς, τὸ, *robur*. α. 104.

Ἐπικυρτώντε, *attollentes*,
Poëtice, dualis num.
part. præf. ab ἐπικυρτόω,
ῶ, *incurvo*. Th. κυρτός, ᾧ,
ὁ, *curvus*. α. 234.

Ἐπιλήθω, *obliviscere*, Io-
nic. pro ἐπιλήθῃ, præf.
imperat. verbi ἐπιλήθω-
μαι, *obliviscor*. Th. λή-
θω, f. σω, *lateo*, α. 2. ἔλα-
θον, p. m. λέληθα. ε. 273.
θ. 102.

Ἐπιμάρτυροι, *testes*. th. μάρ-
τυρ, ος, ὁ καὶ ἡ, *testis*. α. 20.

Ἐπιμαθήσας, *arridens*, α. 1.
part. act. Th. μαθήω, f.
ήσω, *video leniter*. θ. 547.

Ἐπιμετρέσω, *mutuo dabo*, f.
1. ab ἐπιμετρέω, in mensu-
ra addo. Th. μέτρον, τὸ,
mensura. ε. 395.

Ἐπιμηθεὺς, *nomen viri*. ε. 85.

Ἐπιμίσγεται, *commiscetur*,
præf. ind. α μίσγω, pro μί-
γνυμι, *miscuo*, f. ζω. θ. 802.

Ἐπιμωμητὴ, *vituperabilis*,
ἡ. Th. μῶμος, κ, ὁ, *dede-
cus*. ε. 13.

Ἐπιόντα, *accedentem*. α. 2.
act. part. ab ἔπαμι, *acce-
do*. Th. ἔμι, εὐ. ε. 673. α.
333. 425.

Ἐπίορκον, *perjurium*. Th. ὄρ-
κος, κ, ὁ, *iurjurandum*. ε.
280. 802. θ. 232.

Ἐπιπάγχυ, *prorsus*, *adverb.*
πάγχυ, pro πάνυ, *valde*.
ε. 262.

Ἐπιπαθόμενος, *obtemperans*,
præf. part. α παίθομαι.
Vide in ἐπίθοντο. α. 369.

Ἐπιπλομένοιο, gen. Ion. ὑψ-
vente, ἐπιπλόμενος, pro
ἐπιπελόμενος. Th. πέλο-
μαι, *sump.* α. 87. θ. 493.

Ἐπίπλον, *implebant*, 3. pl. α.
2. act. α πιπλάω, pro πιμ-
πλάω, vel πίμπλημι, *im-
pleo*, α 2. ἔπιπλον, sicut α
τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέας,
κ, ὁ, *plenus*. α. 291.

Ἐπιπνέαι, *inspirant*, præf.
ind. Th. πνέω, f. πνεύσω,
spiro. θ. 872.

Ἐπίρροθος, ex ἐπί, & ῥόθος, κ,
ὁ, *undarum fremitus*, ἐ-
πίρροθος, κ, ὁ, ἡ, *auxilia-
tor*, *utilis*. ε. 558.

Ἐπισμυγερὴ, *arumposæ*, ἡ.
Them. σμύχω, *vasto*, f.
ζω. α. 264.

Ἐπο-

Ἐπισπορίην, *iteratam sationem*. Th. σπείρω, f. εἶρω, fero. ε. 444.

Ἐπισμένως, *scienter*, adv. ab ἐπίσταμαι, *scio*, ex ἐπὶ & ἴσθμι, *scio*. α. 107. §. 87.

Ἐπισολαΐδην, Adv. *ornate, succincte*. Them. σέλλω, *mitto*, item *orno*, f. σελῶ, p. ἔσταλα, a. 1. ἔσταλα, p. m. ἔσολα. α. 287.

Ἐπιστρέφεται, *convertitur*, præf. ind. a. στρέφω, *verto*, f. φω, p. ἔστρεφα, a. 2. ἔστρεφον. §. 753.

Ἐπίχρε, præf. act. imperat. *cohibe, inhibe*, ab ἔχω, pro ἔχω, *inhibeo*. α. 446. hinc ἐπίχρετον, in dual. α. 350.

Ἐπιτέλασται, *exoritur*, præf. ind. hinc ἐπιτελλομενάων, Æol. pro ἐπιτελλομένων, part. præf. gen. plur. f. g. Th. τέλλω, *verbum inutitatum*. ε. 381. 565.

Ἐπίφρονα, accus. sing. ab ἐπίφρων, ὁ, ἡ, *prudens*. Th. φρῆν. §. 122. ἐπίφροσύνησι, dat. pl. Ion. pro ἐπιφροσύναι, ab ἐπιφροσύνη, *prudencia*. §. 122. 661. 896.

Ἐπιχθόνιοι, *in terris versantes*. idem quod ἐπίγαιοι, αἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες. ἐπιχθονίοισι, dat. pl. Ion.

ex ἐπὶ & χθών, οὐός, ἡ, *terra*. ε. 122. §. 372.

Ἐπιφαύων, præf. part. ab ἐπιφαύω, *contingo*. Them. φαύω, idem quod φαίω, *tango*. α. 217.

Ἐπλετο, per syncopen, pro ἐπέλετο, *facta est*, a πείλομαι, *sum*. item, ἔπλετο, imperf. pro ἔπλετο. §. 425. 836.

Ἐμπλην, Adv. *prope*, ab ἐμπελάζω, *appropinquo*. th. πέλαις, *prope*. α. 372.

Ἐποίησεν, a. 1. ind. ἔχιος ποιῶν, *vestigium facere*. a ποιέω, *facio*. ε. 678.

Ἐπομόσθη. 3. sing. a. 1. act. subj. poët. pro ἐπομάσθη, *juraverit*, ab ἐπόμνημι, f. ἐκαμάσω. Th. ὅμνημι, *juro*, f. ὁμόσω, p. ὁμακα. §. 793.

Ἐπονταυ, 3. pl. præf. ἔποντο, *sequebantur*, pro ἔποντο abjecto augmento, imperf. Ion. ab ἔπω, *sequor*. ε. 403. α. 277.

Ἐποπτεύειν, *inspicere*. Th. ὀπτομαι, *video*, p. m. ὀπα, a. 1. ὠφθην. ε. 765.

Ἐπόρυσεν, a. 1. ind. *irruit*, ex ἐπὶ & ὀρύω, f. σω, *impetu feror*. Them. ὄρω, *concito*, f. ῥῶ vel ῥω. α. 442. 452.

- Ἐπει, εἰς, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, dico. ε. 451. α. 330.
- Ἐποῦτο, *volabat*, 3. sing. imperf. med. ἀποτάομαι, *volo*, ἀποτή, ἦς, ἡ, *volutus*. Th. πέτομαι, vel πετάομαι, *volo*. α. 222.
- Ἐποτρύνειν, *instigare*, præf. inf. act. Th. ὀτρύνω, f. ὑνῶ, *incito*. p. γκα. ε. 595.
- Ἐπρισε, a. i. ind. pro ἔπρησε, ἀπρήθω, *incendo*. θ. 856.
- Ἐπτὰ, *septem*. α. 272.
- Ἐπταπόδην, *sempedalem*, acc. ab ἐπταπόδης, ex ἐπτὰ, & πᾶς, ποδὸς, *pes*. ε. 442.
- Ἐπτάπορον, acc. sing. nomen fluvii, q. d. *habens septem vias*. θ. 341.
- Ἐπτάπυλος, *septem portas habens*, ἀπύλη, ἡς, ἡ, πόρτα, & ἐπτὰ, *septem*. ε. 161. α. 49.
- Ἐπτοίηται, *evolat*. 3. sing. præf. pass. ἀπτοίω, Poëtice πτοίω, *terrefacio*, *attonitum reddo*. πτοίεομαι, *attonitus sum*, item, *animo specto attento*. quæ significatio huc quadrat. ε. 445.
- Ἐπώνυμον, ε, τὸ, nomen e re impositum, ex ἐπὶ, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. θ. 144. 282.
- Ἐπύρει, *concitavit*, 3. sing. a. i. act. ab ἐπύρω, *concito*.

- Th. ὄρω, ῥῶ, & ῥω, *conci- to*. α. 69.
- Ἐραζ', pro ἔραζε. Adv. ad locum, *in terram*, *humi*. Th. ἔρα, ρας, ἡ, *terra*. α. 174. 268.
- Ἐραζε, *humi*, in prosa χαμαί. adverb. ε. 419. 471.
- Ἐράσατο, a. i. m. *amavit*, pro ἔρασατο, Poëtice. ab ἔραω, ἀμο, f. ἄσω. hinc ἔρατος, *amabilis*, *jucundus*, & ἔρατινός, ἡ, ὄν, *amabilis*. θ. 70. 130. 915.
- Ἐρατῶ, ὅος, ᾤς, ἡ, *Erato*, nomen mulieris vel Musæ, ab ἔραω, ἀμο, ἔρατῇ, *amabilis*. θ. 78. 247.
- Ἐργάζονται, *operantur*, ἔργάζοντο, imperf. pro ἔργάζοντο, abj. augmento. ἔργάζεω, pro ἔργάζω, Dorice, præf. imperat. ἔργασω, a. i. med. opt. ἔργασμαι, p. pass. Th. ἔργον, *opus*. ε. 43. 150. 297. 312.
- Ἐργματι, *operi*, dat. sing. pro ῥέγματι, per metathesin, ἀῤέζω, ῥέζω & per metathesin ἔρζω, *facio*. ε. 799. θ. 823.
- Ἐργον, *opus*. ἔργοω, gen. Ion. pro ἔργω. ἔργ', pro ἔργω. ε. 20. 21. 389. θ. 146.
- Ἐρδεν, *facere*, præf. inf. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω. ε. 35. θ. 417.

Ἐρε-

Ἐρεβός, εὖς, τὸ, *Erebus*, est nomen gehennæ, *caligo*. ἐρέβουσφι, ex orco, ἐρέβους pro ἐρέβους, φιν est parage Poëtica. ἐρεβανῇ, *caliginosa*, ab ἔρεβος, εὖς, τὸ, *caligo*. ε. 17. §. 125.

Ἐρεπομένης, *diruta*, præf. part. pass. ab ἐρείπω, *diruo*. f. φω. §. 704.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. quasi ἐρεβανῆς, ab ἐρεμνῇ, *obscura*. Th. ἔρεβος, εὖς, τὸ, *orcus*. α. 444. §. 334.

Ἐρεύμενον, per syncopen, pro ἐρευγόμενον, vel potius pro ἐρευόμενον, a Themate ἐρέω, *investigo*. Vide Them. ἐρεύω, f. ξω, *ruētō*, a. 2. ἤρευον. Alii ἐρεύμενον Dorice pro ἐρέμενον, ab ἐρέω, seu ἐρέω, *dico*. ε. 474.

Ἐρέω, *dico*. Th. ἔρεω, *dico*. ε. 200. 284. α. 330.

Ἐρεβρύχεο, *valde mugientis*, Ion. pro ἐρεβρύχε, ab ἐρεβρύχης, ε, ὁ, *valde mugiens*, ex ἐρι, quod in compositione valet *valde*, & βρύχω, ξω, *strideo*, *frendeo*. §. 832.

Ἐργάπιος, gen. Ion. ab ἐργάπος, ε, ὁ, ἥ, Poët. pro ἐρίδης, *valde sonans*. Th. δῆπος, ε, ὁ, *sonitus*. §. 41.

Ἐρίζο, *certabat*, imperf. pro ἤριζο, ab ἐρίζω, *certo*. Th. ἔρις, lis. α. ε. §. 534.

Ἐριθλήης, εὖς, ὁ καὶ ἥ, Ion. pro ἐριθαλήης, *valde vestens*, ex ἐρι, intensiva particula, & θάλλω, *vi-veo*. §. 30.

Ἐριθός, ἥ, *ancilla*, *famula*, ab εἶρος, εὖς, τὸ, *lana*. hinc ἐριθός, ε, ἥ, *ancilla*, *quæ lanificium exercet*. ε. 600.

Ἐρίκτυπον, *valde sonantem*, ex ἐρι *valde* (quæ est particula in compositione tantum usitata, intendens significationem) & ex κτύπος, ε, ὁ, *sonus pulsus factus*, per prosthesin τῇ κῆπκ, a τύπος, ε, ὁ. Th. τύπτω, *pulso*, *verbe-ro*. §. 456. 930.

Ἐριπυδῆς, εὖς, *valde gloriosus*. Th. πῦδος, εὖς, τὸ, *gloria*. §. 988.

Ἐρίμυκον, *valde mugientem*, a μυκῶ, *mugio*. boum proprium. ε. 788.

Ἐρινύς, ὥς, ἥ, *Furia*, *peccatorum ultrix*. in acc. pl. ἐρινύας, ἐρινῦς. ε. 801. §. 185.

Ἐρίπ', *cecidit*, a. 2. Ionice. Th. ἐρείπω, *evertō*. f. φω, *item cado*. α. 423.

¹Ἐπει, ἰδος, ἦ, lis. accus. τῆν
ἔριδα, & ἔριν. ε. 28. α. 148.

¹Ἐπισαντες, antecedentes, a. i.
part. ab ἐπίσω, fut. ἰσα,
contendo, certo. Them.
ἔρις, ἰδος, ἦ, lis. ε. 437.

¹Ἐπιδενῆς, εἶς, ὁ καὶ ἦ, valde
potens, ab ἐρι, particula
in compositione tantum
usitata, intendens & au-
gens significationem eo-
rum, quibuscum com-
ponitur: & δίνος, εἰς, τὸ,
robur, vis. Them. δένω,
valeo, possum. ε. 414. §. 4.

¹Ἐπισμαράγγοιο, gen. Ion. val-
de tonantis. Th. σμαρα-
γῆω, ἦσω, magnos strepi-
tus edo. §. 815.

¹Ἐρίφων, gen. pl. ab ἔριφος, ε,
ὁ, hædus, q. ἔαρι φαινόμε-
νος, quod vere nasci so-
leat. ε. 541.

¹Ἐρμῇ, dat. sing. ab Ἐρμῆς,
ἦ, ὁ, Mercurius ab εἶρω,
dico, nuntio. Ἐρμείην,
acc. Ion. pro Ἐρμείην. ab
Ἐρμίας. Dicitur etiam
Ἐρμίας Poët. pro Ἐρμῆς.
ε. 68. §. 444.

¹Ἐρῆα, fut. i. ab ἔρδω. Them.
ῥέζω, fut. ῥέξω, & per me-
tathesin ἔρῃω. hinc ἔρῃας,
a. i. part. ε. 325. 708.

¹Ἐρόεσσα, f. g. masc. ἐρόεις,
ντος, amabilis. ἔρω, ντος,

ὁ, in malam partem acci-
pitur; ἔρος vero in bo-
nam. Th. ἐράω, amo. §.
120. 245.

¹Ἐρος, ε, ὁ, Amor. Th. ἐράω,
amo. §. 120. 201.

¹Ἐρρήξει, perripit, aor. i. act.
α ῥήσω, vel ῥήγνυμαι,
frango, f. ξω, a. 2. ἔρῃα-
γον, p. m. ἔρῃγα. α. 140.
415.

¹Ἐρρίγοντι, formidanti, præf.
part. act. ab ἔρῃγω, for-
mido, quod est ab ἔρῃγα,
præt. med. verbi ῥίγγω.
Th. ῥίγος, εἰς, τὸ, rigor,
frigus. α. 228.

¹Ἐρρίψω, a. i. ind. verb. ῥίπτω,
abjicio, f. ψω. p. ῥρίψα,
a. i. ἔρριψα, a. i. part. ῥί-
ψας, aor. 2. ἔρριπον, p. m.
ῥρίπα. §. 181.

¹Ἐρρώοντο, ruebant, 3. plur.
plusq. Poëtice pro ἔρρων-
το, α ῥώννυμι, roboror, fut.
ῥώσω, α ῥώω, hujus passi-
vum ῥώομαι, roboror, it.
fluo, ruo, in imperf. ἔρ-
ρώοντο, festinabant, rue-
bant. α. 230.

¹Ἐρυθείη, dat. singul. nomen
proprium loci, ab Ἐρυ-
θεία, ας, ἦ. §. 290. 983.

¹Ἐρύκοι, abducit. præf. act.
opt. ab ἐρύκω, inhabeo,
f. ἐρύξω. ε. 28.

¹Ἐρύσαι,

Ἐρίσαι, a. i. act. infin. ponitur pro imperativo, ἔρυτο pro ἔρύετο, & ἔρυτ', pro ἔρυτο, ab ἔρύομαι, quod idem est cum ῥύομαι, libero. hinc ἔρυμα, τος, τὸ, munimentum, ab ἔρύομαι, custodio. ε. 534. 622. §. 304.

Ἐρυσάρματας, currum trahentes, pro ἔρυσαρμάταις, per metaplasmum, ut ait Eustathius, in Ἰλιάδ. π. ex ἔρύω, ἔρύσω, traho, & ἄρμα, τος, τὸ, currus. α. 369.

Ἐρυσάμενος, extractus, poëtice, pro ἔρυσάμενος, a. i. part. med. ab ἔρύω, fut. ἔσω, traho. α. 457.

Ἐρχεται, præf. ind. ἔρχομαι, venio, f. ἔλυσσομαι, a. 2. ἤλθον, p. m. ἤλυθα. ε. 417. α. 430. §. 91.

Ἐς, poëtice, pro εἰς, in ἱς Φάος, in lucem. §. 626.

Ἔσαν, 3. perf. pl. imperf. per systolen poët. pro ἔσαν, ab εἰμί, sum. α. 161. 245. §. 586.

Ἔδαν, præf. infin. ab ἔδω, comedo, & hinc ἐδίω, idem. ε. 276. §. 773.

Ἐθλός, ἡ, ὄν, bonus, a, um, dat. pl. Ion. ἐθλοῖσιν. ε. 119. 212.

Ἔσιδῃ, inspexeris, poëtice pro εἰσίδῃ, 3. sing. aor. 2. act. subj. ab εἰσείδω, intueor. Th. εἶδω, video, f. εἴσομαι, aor. 2. εἶδον, & ἶδον. ε. 608. §. 82.

Ἐσκάτθeto, condidit, pro εἰσκατέθeto, aor. 2. m. 3. perf. sing. verbi εἰσκατατίθημι. Th. τίθημι, pono. a. 2. m. ἰθίμην, σο, το. §. 890.

Ἔσκε, poëtice, pro ἦ, erat, ab εἰμί, sum. ε. 150.

Ἐσκέδασ', disperfit, pro ἐσκέδασει, a. i. ind. a Them. σκεδάω, vel σκεδάννυμι, dissipō, f. σω. ε. 95.

Ἐσκομίσαι, importare, a. i. inf. act. a κομίζω, porto. Th. κομῖω, curo. ε. 604.

Ἐσμαράγησεν, striduit, a. i. act. a σμαραγίω, fragorem edo. & ἐσμαραγίζεν, imperfect. a σμαραγίζω. Th. σμαραγέω. §. 679. 693.

Ἐσπερίδες, Hesperides, ab ἑσπερος, α, ὄ, vesper. Hesperides, h. e. Tzetze interprete, vespertina hora, quibus curæ sunt poma, h. e. quo tempore stellas in cælo videmus, tanquam poma. §. 215. 275.

Ἔσπετο, Poët. pro εἴπετο, sequebatur. imperf. pass. ab

ab ἑπομαι, *sequor*. Poët.
pro ἑπομαι. ἑσπετε, pro
ἑπετε, præf. imperat. verb.
ἑπω, *sequor*. §. 114. 201.

Ἑσσαμένη, a. i. m. part. f. g.
ἡέρα ἑσσαμένη, *aëre in-*
voluta. pro ἑσαμένη. τὸ
σίγμα Poët. duplicatur.
ab ἑννυμι, f. ἑσω, *induo*.
Th. ἑω, *induo*. ε. 124.
221. 534.

Ἑσσεταί, *erit*, & ἑσσεῖται,
pro ἑσεται, f. i. ex εἰμί,
sum. ε. 182. 501. ἑσσαι, *eris*,
pro ἑση. ε. 308.

Ἑσόμενα, & ἑσομένοισι, f. i.
part. verb. εἰμί, sum. ε.
56. §. 32.

Ἑσσυμένως, *certatim*, cum
impetu, adverb. pro σε-
συμένως, per metathesin.
Th. σεῖω, σεύω. poët. σύω,
concutio. α. 340. §. 181.

Ἑσσυτ', perf. pass. pro ἑσσυ-
ται, *trruit*, pro σέονται,
per metathesin. a σεύω,
f. σεύσω, f. σέσευκα, præf.
pass. σέσευμαι, ubi ab-
jecto ε & facta metathesi
est ἑσσυμαι. Th. σεῖω, f.
σεῖσω, *concutio*. α. 458.

Ἑσαι, *erit*, per syncopen
pro ἑσεται, f. i. verb. εἰμί,
sum. ε. 34. 191. 476.

Ἑσάλατ', *succinctas habe-*
bant, pro ἑσάλαται, 3. pl.
præf. pass. Ion. pro ἑσάλ-

μένοι εἰσι. Them. ἑτάλω,
οἶνο. ἑτάλομαι, *vestibus*
ornor. f. 2. ἑτάλω. p. ἑσάλ-
μαι. aor. i. ἑταλα. præf.
pass. ἑσάλμαι, p. m. ἑσο-
λα. α. 288.

Ἑσάβτ', pro ἑσάβετε, *stantes*,
part. act. dualis num. ab
ἑστημι, στο, f. σήσω, præf.
ἑστακα, in part. præf. ἑστα-
κώς, & per syncopen τᾶ
κ, ἑσάως, ὅτες, pro quo
ἑσῆως. §. 519. item ἑσῶς
ῶτος. α. 61. 747.

Ἑσασαν, *stabant*, 3. pl. im-
perf. act. ab ἑστημι, στο.
α. 196.

Ἑσῶσι, *stant*. pl. præf. act.
ab ἑστημι, quod poëtis
idem est quod ἑστημι, στο.
§. 796.

Ἑσφάινωται, *cinctum est*,
præf. perf. pass. ἑσφάινω-
μαι, σαι, ται, hinc in pl.
perf. ἑσφάινωτο, a σεφα-
νόω. Th. σέφω, *corono*.
α. 204. §. 382.

Ἑση, *stetit*, aor. 2. ab ἑστημι.
f. σήσω, p. ἑσηκα. α. 361.
§. 745.

Ἑσῆρικται, *firmata sunt*, 3.
sing. præf. hinc ἑσῆρικτο,
in pl. perf. α. σῆρίζω, f. ἑω,
statuo. α. 218. §. 779.

Ἑσῆ, dat. Ion. pro ἑσῆς, ab
ἑσῆς, ας, ἡ, *focis*, item
Vesta, quæ vox hinc orta
est.

est. Dicitur & Ion. ἔστιν.

ε. 732. §. 454.

Ἔστι, ἐστὶ, ἐστω, est, licet. ab εἰμί, sum. ε. 36. ἐς. §. 720.

Ἐσφαράγιζον, somnum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, α, ῑ, sonus. §. 706.

Ἐσχατιῇ, extrema, dat. ab ἐσχασιά, extremitas rei alicujus. Th. ἔσχατος, α, ὁ, ultimus. §. 275.

Ἐσχον, obtinuerint, a. 2. ab ἔχω, habeo, f. ζω. §. 113.

Ἐσω, esto, 3. sing. praes. imperat. ab εἰμί, sum. ε. 368.

Ἐταῖρος, amicis, acc. ἑταῖρον, & ἑταρον, Poëtice. ε. 181. 705. 714.

Ἐτανύδῃ, extentum est, a. 1. pass. a τανύω. f. σω. p. κα. Th. τείνω, tendo. §. 127.

Ἐτα, acc. ἔτας, pro ἔταος, gen. sing. ab ἔτος, annus. ε. 129. 171. 694. §. 803.

Ἐτεκ', pro ἔτακε, peperit, a. 2. act. verb. τέκτω, pario, f. τίξομαι, a. 1. pass. ἐτίχθην. p. m. τέτοκα. §. 60. 211. 287. 295.

Ἐτελέδῃ, 3. pers. a. 1. pass. a τελίω, ad finem perduco. f. έσω. Th. τέλος, eos, finis. §. 59.

Ἐτεροζήλως, inique, adv. ab ἑτερόζηλος, qui alio

zelo ducitur, ab ἑτερος, alius, diversus, & ζήλος, α, ὁ, aemulatio. §. 544.

Ἐτερος, ἑτέρεα, alter, alius. ἐτέρηφι, pro ἑτέρῃ, nominativ. f. g. φι per paragonem additur. ε. 187. 214. ἐτέρηγε. §. 752.

Ἐτέρωθεν,θεν, ex altera parte, adverb. ab ἑτερος. α. 184. 281. §. 676.

Ἐτέτευκτο, factus erat, 3. sing. plusq. perf. Poëtice pro ἐτέτευκτο. a τεύχω. f. ζω, fabricor. α. 208.

Ἐτήκετο, liquecebat, imperf. verbi τέκω, & Dor. τάκω, fut. ζω, liquefacio, p. med. τέτηκα. §. 862.

Ἐτήτυμα, vera, pro ἔτυμα, per poëticam epenthesein syllabæ τη. Th. ἔτυμος, vernus. ε. 10.

Ἐτεκεν, genuit, imperfect. verb. τέκτω, pario. f. τίξομαι, a. 2. ἐτίχθην. a. 2. subj. τέκω. a. 1. pass. ἐτίχθην. p. m. τέτοκα. §. 45. &c.

Ἐτι, adhuc. ε. 156. α. 176. §. 428.

Ἐτινάσσετο, concutiebatur, imperf. a τινάσσω, quatit, f. ζω. §. 680.

Ἐτισε, coluit. a. 1. ind. a τίω, honoro. α. 10.

Ἐτι-

- Ἐτεταίνετο, *extendebatur*, imperf. a τεταίνω, quod a τείνω, *tendo*, fut. νῶ, p. τέτανα. α. 229.
- Ἐτλη, *sustinisset*, 3. sing. a. 2. a τλήμι, *tolero*, fut. τλήσω, p. τέτληκα, aor. 2. ἔτλην. Th. ταλαίω, *άσω*, *suffero*, hinc per syncopeν τλαίω & τλήμι. α. 73.
- Ἐτραπῆ, *evertit*, aor. 2. act. a τρέπω, *verto*. a. 2. ἔτραπον, fut. ψω, p. φε, p. m. τέτροπα. α. 456. §. 58.
- Ἐτράπεον, imperf. *novas calcabant*, a novo verbo τραπέω, *formatum* a fut. 2. τραπῶ, verb. τρέπω, *verto*. α. 301.
- Ἐτρεφε, *nutrivit*, imperf. act. ἐτρέφετο, imperf. pass. a τρέφω, f. τρέψω, *alo*. p. τέτρεφα. a. 2. ἔτραφαν, p. m. τέτροφα. ε. 130. §. 107.
- Ἐτρύγων, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. pro ἐτρύγαον, a τρυγáω. Th. τρύγη, *ης, ἥ, triticum, vindemia*. α. 292.
- Ἐτύμοισιν, *veris*, dat. pl. Ion. ab ἔτυμος, *α, ὁ, ἡ, ἔ, verus*. Vide paulo ante ἐτήτυμα. §. 27.
- Ἐτύχθη, *fuit*, aor. 1. pro ἐτύχθη, Poët. Th. τεύχω.
- f. ζω, *sum*, fio. p. pass. τέτυγμα. α. 366.
- Ἐτώσια, *inania*, accus. pl. ab ἐτώσιος, hoc ab ἐτός. Adv. *frustra*. Th. εἰμί. ε. 438.
- Ἐτωσιοεργός, *qui in cassum laborat*, ab ἐτώσιον, *inane*, & ἔργον, *opus*. ε. 409.
- Εὖ, *belle*, adverb. ab εὖς, *bonus*. ε. 107. α. 355. §. 73.
- Εὐαγόρη, *nomen mul.* §. 257.
- Εὐαί, dat. sing. ab εὐαίς, *εὐς, ὁ, ἡ, qui bene a ventis perflatur*. Them. αῶ, vel ἄημι, *spiro*. ε. 597.
- Εὐάρνη, *nomen mul.* §. 259.
- Εὐβοία, *est nomen loci, seu insulae maris Aegaei, ex εὖ, bene, & βόω, pascō*. ε. 649.
- Εὐδαίμων, *beatus*, hinc εὐδαιμονία, *felicitas*. Them. δαίμων, *ones, ὁ καὶ ἡ, Deus*. ε. 824.
- Εὐδμήτων, gen. pl. ab εὐδμητος, *bene aedificatus*. Th. δέμω, f. δέμῳ, praet. δέδμηκα. α. 242.
- Εὐδωρή, *nomen mul.* §. 244. 560.
- Εὕα, *torret*. praes. ind. idem quod φλογίζα, ab εὔω, vel εὔω, *πυρ*, f. σω. ε. 703.
- Εὐαδής, *εὐς, ὁ, ἡ, speciosus*, ex εὖ & εἶδς, *εὐς, τὸ, forma*. Them.

Them. εἶδω, video. §. 250.

334.

Εὐεργέτης, *fabrefactum*, n. g. ab εὐεργής, *bene fabricatus*. Th. ἔργον, opus. ε. 627.

Εὐεργεσιῶν, Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, as, ἡ, *beneficentia*. Th. ἔργον, opus. §. 503.

Εὐσεπής, ἰός, ὁ παρ' ἡ, *bene septus*, ab ἔσπος, *septum*.

Th. εἰργω, *includo*. ε. 730.

Εὐήνον, nomen fluvii. §. 345.

Εὐθετίσας, αὐτός, ὁ, aor. i. part. *qui rite disposuit*, ab εὐθετίζω, *concinne dispono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω. §. 541.

Εὐθιμοσύνη, *concinna rerum dispositio*, quæ cadit in industrios, ab εὐθιμίων, *onos*, *concinnius*. Th. τίθημι, *pono*. ε. 469.

Εὐκηλήταρα, *placatrix*, a κηλέω, ἡσω, *mulceo*. ε. 462.

Εὐκηλος, *tranquillus*, ex εὐ & ἡκηλος, *mitis*, *pacificus*. ε. 669.

Εὐκομίσαθαι, *bene recondere*, a. i. med. inf. Th. κομίζω, unde κομίζω. ε. 598.

Εὐκόσμως, adv. *concinne, recte*. Th. κόσμος, α, ὁ, *ordo*. ε. 626.

Εὐκρατός, gen. ab εὐκραής, ἰός, ὁ, ἡ, *temperatus*. Th. κραίνωμι, *misceo*, f. άσω.

vel εὐκραής, per synco-
pen pro εὐκρατής. ε. 592.

Εὐκράτης, nom. mul. §. 243.

Εὐκρινέες, plur. num. sunt
venti etesii, q. d. puri,
non confusi, ubi nullæ
sunt nebulæ, ab εὐκρινής,
purus, *liquidus*, κρίνω,
discerno. ε. 668.

Εὐκρίμενον, *bene extructum*,
perf. part. pro εὐ ἐκτι-
σμένον, α κτίζω, f. ἰσω, *con-*
do. α. 81.

Εὐλιμένη, nomen mul. *bo-*
nus portus. §. 246.

Εὐμελής, α, ὁ, Ion. pro
εὐμελίας, α, ὁ, *fraxini*
peritus. Th. μελία, as, ἡ,
fraxinus. α. 368.

Εὐνάζη, *cubitum ieris*, præf.
subj. pass. ab εὐνάζω, *jo-*
pio. f. άτω. Th. εὐνή, ἡς, ἡ,
cubile. ε. 337.

Εὐνείκη, nomen mul. *bene*
litigans. §. 247.

Εὐνή, ἡς, ἡ, *cubile*. α. 40.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens*, a. i.
part. pass. f. g. ab εὐνάω,
f ἡσω, *sopio*. Th. εὐνή, ἡς,
ἡ, *cubile*, εὐνή, εὐνήν. ε.
327. α. 6.

Εὐνομίην, nomen mul. *legi-*
timam. §. 902.

Εὐξή, *oraveris*, 2. sing. a. i.
med. subj. εὐξωμαι, η,
ηται, ab εὐχομαι, *precor*.
f. εὐξομαι, p. εὐξομαι, ε. 736.

Εὐξοον,

Ἐύζων, *bene rasam, politam, dolatam*, idem quod ἔυζετος. Th. ζέω, *polio*, fut. ἔσω. α. 352.

Ἐυρκος, qui iusjurandum religiose colit. Th. ὄρκος, α, ὁ, *juramentum*. ε. 188. 283.

Ἐυρμος, *tutus*. ab ὄρμος, α, ὁ, *statio navium*. α. 207.

Ἐυχίων, *convivans*, præf. part. ab εὐοχέω, ab ὀχέω, ᾧ, *porto*. Th. ὄχος, *civrus*. Alii legendum esse contendunt εὐοχθίων, *latus & victu abundans*, ut sit ab ὀχή, id est, τροφή, interposito θ. Vide in ὀχθέω, ᾧ, *indignor*. ε. 475.

Ἐυπεπλον. Th. πέπλος, α, ὁ, *peplum*, vestis muliebris. θ. 273.

Ἐυπλεκίων, gen. pl. ab εὐπλεκῆς, ἑας, ὁ, ἡ, *bene junctus*. Th. πλέκω, ξω, *plecto,necto*. α. 306. 370.

Ἐυποίητα, *fabrefacta*, nom. pl. n. g. ab εὖ & ποιέω, *facio*. α. 64.

Ἐυπέμκη, nomen mul, ἡ μετὰ μεγάλης Φαντασίας. θ. 261.

Ἐυπύργος, *bene turrita*, a πύργος, α, ὁ, *turris*, ein-Burg. α. 270.

Ἐύρε, *invenit*, 3. sing. a. 2. act. ab εὐρίσκω, *invenio*. f. εὐρήσω, p. εὐρήκα. a. 2. εὐρον, inde in subj. εὐρω, ης, η. ε. 349. 58.

Ἐυρρείτης, α, ex εὖ & ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. κα. θ. 343.

Εὐρυάλη, nomen proprium mul. θ. 276.

Εὐρυδής, Ionice pro εὐρυδίας, α, ὁ, *cujus vis se late extendit*. Hinc Εὐρυδῆ, nomen proprium mul. Εὐρυδῆν. Ex εὐρύς, ἑας, ὁ, *latus*, & βία, ας, ἡ, *vis*. θ. 239. 375. 931.

Εὐρυμέτωπος, α, ὁ, *latam frontem habens* a μέτωπον, α, τὸ, *frons*. Them. ὀπτομαί, *video*. α. 82. 291.

Εὐρυνόμη, nomen mul. θ. 358. 907.

Εὐρυοδής, gen. Ion. *spatiosa*. ex εὐρύς, εἶα, *latus*, & ὁδός, *via*. εὐρυόδεις, ὁ, ἡ, & in f. g. etiam εὐρυοδεία, Ion. vero εὐρυοδείη. ε. 195. α. 464. θ. 119.

Εὐρύπα, *late sonans*, vocat. cas. ab εὐρύνω, α, ὁ. Th. ὄψ, ὀπίς, ἡ, *vox*, & εὐρύ, *late*. Poëtica vocativus ponitur pro nominativo. Item accentus nominativi manet in vocativo. Alii scribunt εὐρύπα. ε. 227. 237. 279.

Εὐρύς

Εὐρύοπα, accusat. casus ab
εὐρύωψ, οπος, latum ha-
bens oculum, ab ὦψ. Th.
ὄπτομα, video. §. 514.
884.

Εὐρύς, *latus*, εὐρεῖν, Ionice
pro εὐρεῖα, εὐρύ. §. 45.
480.

Εὐρυδῆα, acc. pro Εὐρυδέα,
Poëtice, ab Εὐρυδέης,
έος, ὅ, nomen viri, cuius
robur longe lateque pa-
tet. α. 91.

Εὐρύστερος, qui habet latum
pectus, a σέρρον, ε, τὸ,
pectus, & εὐρύς, εἷα, ὃ, *la-
tus*, α, um. §. 117.

Εὐρυτίων, nomen viri. Εὐρυ-
τίωνα, acc. §. 293.

Εὐρώεντα, *amplam*, ab εὐ-
ρώεις, *squalidus*, ab εὐρώς,
ῶτος, ὅ, *caries*, *mucor*.
α. 152. §. 731. 739.

Εὐρώπη, nomen proprium.
§. 357.

Εὖς, έος, ὅ, *bonus*. α. 50.
α. 26.

Εὐσέφανος, *bene coronatus*,
ex εὔ & σέφω, *corono*, fut.
σω. ε. 298. α. 80. §. 978.

Εὐσφυρος, ὃς ἢ ἡ, cui est ele-
gans pedum forma, a
σφύρα, ας, ἡ, *malleus*,
hinc σφυρόν, α, τὰ, *mal-
leolus*, it. *pes*, qui habet
pulchros talos. α. 16. 254.

Εὐσώτρεα, *bene fabre facti*.

Epithet. ἀπήνης, *carrus*.
α. 273. ὃ καὶ ἡ εὐσώτρεος,
vel εὐσώτρεος, *bene instru-
ctus quātrois. σῶτρον, τὸ, est
lignum orbiculare rotæ
radios in se continens.*

Th. σείω, *quatio*, *agito*.

Εὖτ', pro εὖτε sequente ἂν,
εὖτ' ἂν, *postquam*, adv.
temporis. ε. 179. 428. 596.

Εὐτέρπη, nomen mul. &
Musæ ab εὔ, *bene*, & τέρ-
πω, *delecto*. §. 77.

Εὐτρητος, *bene perforatus*,
poët. εὐτρητος, accipitur
& pro εὐρύτρητος, *lato ore
hians*. Th. τιτράω, *per-
foro*, *terebro*, f. τρήσω.
§. 863.

Εὐτροχάλω, dat. ab εὐτρόχα-
λος, *bene currens*, *equa-
bilis*, *planus*, a τροχαλός,
citus, *velox*. Th. τρέχω,
curro, f. τρέξω. p. δέδρα-
μικα, α. 2. ἔδραμον, p. m.
δέδρομα. ε. 597. 804.

Εὐτροχος, *agilis*. ab εὔ & τρέ-
χω, *curro*. α. 463.

Εὐτυκτον, *bene fabricatam*.
Them. τεύχω, *fabricor*.
α. 136.

Εὐφρων, ανος, *hilaris*. Th.
φρῆν, ενός, *mens*. ε. 773.

Εὐφρόναι, *noctes*, a nomin. ἡ
εὐφρόνη, *nox*, παρὰ τὸ εὐ-
φραίνεσθαι, *oblectari*. Th.
φρῆν, *mens*. α. 558.

- Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia. Th. Φρὴν, mens. §. 909.
- Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχή, ἥς, ἡ, precatio. hinc & εὐχος, eos, τὸ, honor. Th. εὐχομαι, f. εὐξομαι, p. εὐγμαι. §. 419. 628.
- Εὐχομαι, precor, εὐχεσθαι, præf. inf. hinc εὐχολέων, Ion. pro εὐχολῶν, ab εὐχολῇ, idem quod εὐχή, precatio. Th. εὐχομαι, precor. α. 68. §. 463.
- Εὐώνυμος, α, clava, quæ bene audiebat. Th. ὄνομα, ατας, nomen. §. 409.
- Εὐωχέων, convivans, lætus, præf. part. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium. ε. 475.
- ΕΦ, pro ἐπὶ, præposit. in, super. ε. 161. α. 406. 458.
- Εφατ', pro ἔφατο, dixit, 3. sing. a. 2. med. ad formam ἑτάμην, ἑτασο, ἑτατο. ε. 59. 210. α. 368.
- Εφαινον, ostendebant, imperf. a φαίνω, f. Φανῶ, p. πίφαγκα, aor. 2. ἔφανον, a. 1. ἔφηνα, f. 2. pass. Φανήσομαι. §. 689.
- Εφασαν, dixerunt pro ἔφασαν, Dorice, 3. pl. aor. 2. verbi φημί. Vide ἔφατ'. §. 29.
- Εφεζόμενος, insidens, præf. part. ab ἔζομαι, sedeo, f. 2. ἑδῶμαι. ε. 581.
- Εφέπασσι, incolunt, 3. perf. plur. ab ἔπω, ἔπομαι, sequor. hinc ἑφέπασσα, præf. part. §. 366.
- Εφερον, es, ε, ferebam. Th. Φέρω, f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκα. ε. 117. α. 342.
- Εφέτασαν, instabant, 3. pl. imperf. aët. ab ἐφέτημι pro ἐφίστημι, insto, urgeo. fut. ἐπιστήσω, p. ἐφέσθηκα, a. 2. ἐπέτην. α. 258.
- Εφετμῆς, genit. ab ἐφετμή, præceptum, ab ἐφίημι, immitto. Th. ἔω, mitto. ε. 299.
- Εφήρμοσε, adaptavit, a. 1. ind. ab ἐφαρμόζω. Them. ἄρω, apto. ε. 76.
- Εφίσαν, immittebant, 3. pl. imperf. ab ἔημι. Th. ἔω, mitto. α. 307.
- Εφίμερος, α, ε, amabilis, ab ἔμερος, desiderium. Th. ἐμείρω, desidero. α. 15. §. 152.
- Εφόρας, ferebas, imperf. a Φορέω, fero. Th. Φέρω. Differunt proprie, Φέρω, fero, & Φορέω, gesto. ε. 38.
- Εφόρουν, ferebant, imperf. Dorice pro ἐφόρην, a Φορέω. Th. Φέρω. α. 293.
- Εφορμήσασθαι, aggredi. a. 2. m. inf. ab ὀρμῶ, impetu feror. hinc ἐφορμηθῆναι, a. 1.

a. i. inf. Th. ὄρμη, impetus. α. 127.

Ἐφράσαθ', cogitavit. a. i. m. ind. ἐφράσα' την, 3. dual. a. i. act. a φράζω, eloquor, cogito, consulto, fut. σω. ε. 85. 9. 892.

Ἐχ', contine, pro ἔχει, præf. imperat. ab ἔχω, teneo, habeo. f. ἔξω. α. 95. 159.

Ἐχάρασσον, infrendebant. 3. pl. impetr. a χαράσσω, ξω, sculpo. α. 2. 5.

Ἐχεσκε, pro ἔχει, imperf. Poëticum ab ἔχω. 9. 533.

Ἐχ' ἔλῃ, ης, ἥ, stiva, παρὰ τὸ ἔχειδαι, quia manu tenetur. ε. 465.

Ἐχέφρονες, pl. ab ἔχέφρων, vos, ὅ, cordatus. Th. φρήν, mens, & ἔχω, habeo. 9. 88.

Ἐχθαίρη, oderit, præf. subj. ab ἔχθαίρω. Th. ἔχθος, eos, τὸ, odium. ε. 298.

Ἐχθρός, hostis, ab ἔχθος, eos, τὸ, odium. ε. 340. 9. 766.

Ἐχιδνα, viperā, in mascul. ἔχης, ως, & Ἐχιδνα, nomen mul. 9. 297. 304.

Ἐχόλας, ad iram commovit, a. i. ind. act. a χολάω. Th. χολή, bilis. ε. 568.

Ἐχω, habeo, possum, habito. imperf. ἔχων, & Ion. vel Poëtica ἔχον, fut. ἔξω & σχήσω, p. ἔχηναι, a. 2.

ἔχον, a. 2. subj. ἔω. præf. inf. ἔχων, & Ion. ἐχέμεν. ε. 146. 205. 455. 9. 75.

Ἐω, suu. dat. ab ἑός, ἥ, ὄν, suus, a, um. α. 385. θ. 464.

Ἐω pro ὦ, ens. Ionica prothesis, ab εἰμι, sum. ε. 512. α. 73.

Ἐωσφόρον, luciferum, ab ἑως, ω, ἥ, 4. simpl. auro-ra, & φέρω, affero. phosphorus hinc dicitur. Th. est, ἡώς, ὅος, ἥ, aurora, q. d. aurea aura. 9. 381.

Z.

Ζαθέου, gen. Poëtica pro ζαθέα, a ζάθεος, valde divinus, admirandus. ζα particula in compositione intendit significationem. Th. Θεός, Deus. 9. 6. 23. 192. 253.

Ζαμύνει, aor. i. Ion. vires intendit. a ζαμυνέω, quod est a ζαμυνής, eos, vehemens. & hoc ex ζα, & μένος, eos, τὸ, robur. 9. 928.

Ζείδωρος, fertilis, pro ζήδωρος, ubertim proferens ad vitam sustentandam, ex ζή, quod ex ζῆν, & δῶρον, munus. ε. 117. 171.

Ζευξώ, ὅος, ἥ, nomen proprium mul. q. d. conjungans, a ζεύγνυμι, iungo. 9. 352.

Ζεύς, Jupiter, gen. Διός, Διτ, Δία, vocat. Ζεῦ. Dicitur & Ζήν, Ζηνός, Ζηνί, Ζήνα, & Dor. Ζάν, Ζανός, &c. ε. 8. 47. θ. 47.

Ζεφύριος, Gen. Poët. pro Ζεφύρος, Ζεφυρός, ex ζέω, caleo, & φέρω, fero. Est ventus humidus & calidus, qui facit ut plantæ germinent. θ. 379. 870.

Ζηλοῖ, 3. sing. præf. a ζηλόω, amulor. Th. ζήλος, livor, invidia. ε. 23.

Ζηνός, genit. a Ζήν. Vide Ζεύς, Jupiter. ε. 86. 243. 251.

Ζητεύης, quæras, præf. sub. Poëtice pro ζητέω dicitur ζητεύω. ε. 398.

Ζόφος, ε, ο, caligo, inde Ζοφεροῖο, gen. Ion. a Ζοφερός, ε, ο, caliginosus. α. 227. θ. 814.

Ζυγός, jugum, in plurali numero, ζυγά. Th. ζευγνύω, f. ζεύζω, jungo. ε. 579. 813.

Ζῶι, vivebat, 3. sing. imperf. a ζῶω, Poëtice pro ζάω, ζῷ. ζώεσκον, imperf. Poët. pro ἔζων. ε. 90. θ. 606.

Ζῶη, vivat. (differt a ζῶῃ vitæ). 3. sing. præf. subj. Vide in Ζῶι. ε. 302.

Ζώνησι, dat. pl. pro ζώναις, Ionic. ζῶτα in fine est paragoge Ionica. a ζώνη, ἡ, zona. Th. ζωννύω, fut. ζώσω, cingo. α. 233.

Ζωός, ζωή, ζῶν, vivus, α, ιιιι. ζῶῃσιν pro ζῶαῖς, Ion. dat. pl. Th. ζάω, vivo. α. 157. 194. 244.

Ζῶσε, a. i. Ion. cinxit, pro ἔζωσε, a ζώννυμι, cingo. ζῶσαντο, cinxerunt se, 3. pl. a. i. med. pro ἔζωσαντο. ε. 72. 343. θ. 573.

H.

H Art. præpos. ut ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. ε. 13. 14. 210. &c.

H, art. postp. ut ὅς, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod. ε. 277. α. 4. θ. 262.

H, cui, quatenus. ε. 136. α. 85. θ. 430.

H, sequente μὲν, profecto, tamen, adverb. α. 103.

H, erat, 3. imperf. ab εἰμι, sum. α. 11. 201.

Hκ', dixit, & ἦ pro φῆ, φῆ pro ἔφη, duplex aphæresis. aor. 2. ind. a φημί, dico.

H, ant. ε. 173. θ. 6. 35.

Hεῖη, ἡ, pubes. ab Hebr. Ebb, viror. quod flos est in arbore revirescente, id

id pubes in hominē est,
& Ἡ6η, Dea pubertatis.
ε. 131. §. 17. 930.

Ἡβήσας, annos pubertatis
attigisset, 3. sing. aor. 1.
Æol. opt. ab ἡβᾶω, ῶ, &
Poëtice, ἡβῶω. Th. ἡβη,
ης, ἡ, pubes. ε. 131.

Ἡβῶη, 3. sing. præf. act.
opt. Attice, communiter,
ἡβᾶοιμι, ῶμι, Attice, ἡβῶ-
ην, ης, η, ab ἡβᾶω, f. ἡσω,
pubesco. ε. 696.

Ἡγάγετο, duxit, 3. sing.
a. 2. med. (pro ἡγετο, est
ἡγάγετο per Atticam re-
duplicationem) ἡγάγετ',
pro ἡγάγετο, duxit. verb.
ἄγω, ducō, f. ἄζω, p. ἡχα.
aor. 1. ἡξα. aor. 2. ἡγον, &
Att. ἡγαγον. §. 266. 901.

Ἡγαθήη, divina, ἡγάδιος,
q. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεός,
Deus. §. 499.

Ἡγε, a. 2. act. ind. abduxit.
Attice ἡγαγε, ab ἄγω, f.
ἄζω. §. 994.

Ἡγεμονεύω, præf. ind. præeo,
sum dux. Th. ἡγέομαι,
f. ἡγήσομαι, ducō. §. 387.

Ἡγέρεθοντο, congregaban-
tur, 3. pl. imperf. pass.
indicat. ab ἡγέρεθομαι,
Poëtice pro ἡγείρομαι,
congregor, hinc imper.
ἡγείρετο. α. 475. Them.
ἡγείρω, congrego, f. ἐρῶ,
p. ἡγερεα. α. 184. 473. 475.

Ἡγῆτ', 3. sing. præf. med.
subj. pro ἡγῆται, præ-
veniat (pro προηγῆτο) si
precibus te antevertat.
præt. pass. ἡγημαί. ε. 710.

Ἡγνοίησε, ignoravit, aor. 1.
act. ab ἄγνοέω, Poëtice
ἄγνοιέω, ex α, & νόος, νᾶς,
mens. §. 551.

Ἡγόντ', pro ἡγοντο, dice-
bunt, 3. sing. imperf.
med. ab ἄγω. Vide ἡγᾶ-
γετο. α. 274.

Ἡδέ, ὧ. ε. 22. tum ἡδ', pro
ἡδέ. ε. 316. 381.

Ἡδέτα, f. g. ab ἡδύς, suavis,
neut. ἡδύ. Comp. ἡδίω,
Superl. ἡδιστός. §. 40.

Ἡδῆ, adverb. nuper, tum.
ε. 37. α. 172. At ἡδῆ, novit,
pro ἡδες.

Ἡδύεπαι, suaviloquia, ab
ἡδύ, suave, & ἔπω, dico.
§. 965.

Ἡε, απτ, pro ἡ. ε. 207.
α. 345.

Ἡέλιος, sol, Poëtice, pro
ἥλιος, Hebr. El, splendor.
Græc. ἔλη, German. hell.
ἡελίοιο, Ion. pro ἡελίε.
ε. 154. 524.

Ἡεν, erat, scil. licitum, pro
ἦν, ἦς, ἦ. Poëtice, ἦα, ἦας,
ἦε, ab εἶμι, sum. α. 15. 22.

Ἡέρι, dat. pro αἴρι, aëre, ca-
ligine, in mascul. genere
aër, sed in f. g. caligo.

- Th. αἴρ, αἴρος, ὁ, aēr.
ε. 124. §. 9.
- Ἡεροσδέϊ, obscuro, ab ἡεροσ-
δῆς, εὖρος, ὁ καὶ ἡ, obscurus,
ab ἡῆρ, ἡέρος, pro αἴρ, αἴρος,
apud Poëtas, pro caligine
& tenebris, & εἶδος, for-
ma. Th. εἶδω, video. θ. 352.
- Ἡέροας, tenebrosus, ἡερόεν-
τος, ab ἡῆρ, pro αἴρ, αἴρος,
ὁ, aēr. §. 119. 294. 807.
- Ἡθεα, mores, acc. pl. ut &
ἡθε', domicilia, ἡθεσι, ha-
bitaculis. ε. 166. 523. θ. 66.
- Ἡθεῖς, patruus. ἡθεῖ, vocat.
pro ἡθεῖς, α θεῖος, patruus.
Th. Θεός, Deus. α. 103.
- Ἡθος, eos, τὸ, mores, ἐπίκλο-
πον ἡθος, furaces mores.
ε. 67.
- Ἡθελον, volebant, imperf.
ab ἡθέλω, volo, θέλω,
idem, f. θελήσω. p. τεθέ-
ληκα. ε. 135.
- Ἡόνη, nomen mul. §. 255.
- Ἡσαν, incedebant, 3. pl.
plusq. ab ἦσαν. Alii vo-
lunt esse 3. pl. imperf.
pro ἴσαν, quia ἡ initio ali-
quando abundat. Sunt
qui volunt esse 3. pers.
pl. aor. i. inusitat. εἶσαν,
& Poëtice, ἡῖσαν. Them.
εἶμι, eo. α. 170.
- Ἡκε, immisit, 3. sing. a. i.
aēt. ab ἵημι, mitto. α. 343.
§. 669.
- Ἡλασκα, percussit, aor. i. aēt.
ab ἡλαύνω, f. ἡλάσω, a. i.
ἡλασ', pro ἡλασε, vulne-
rauit, p. ἡλακα, α. 363.
419. §. 291.
- Ἡλέκτρη, nomen mul. §. 266.
- Ἡλεκτρύωνη, nomen mul.
α. 86.
- Ἡλεκτρύων, nomen viri. α. 3. 82.
- Ἡλεκτρος, ε, ἡ, & ἡλεκτρον, ε,
τὸ, electrum, a λέκτρον,
lectus. Th. λέγομαι, cu-
bo. α. 142.
- Ἡηλαντο, 3. pl. imperf.
pass. ab ἄλημι, erro, va-
gor. Attica reduplica-
tione, pro ἡλαντο. Th.
αἰλίστομαι, ὤμαι, vagor.
Alii volunt esse pl. perf.
pass. per Atticam redup-
licationem ab ἡλαύνω,
f. ἡλάσω, in pl. perf. ἡηλά-
μην, σο, το, & cum au-
gmento temporali in pl.
ἡηῆλαντο, discurrebant;
α. 143.
- Ἡλθε, venit, a. 2. Vide ἡλ-
θεν. ε. 633. α. 81. §. 404.
- Ἡλιβάτοιο, gen. Ion. ab ἡ-
λίβατος, τα, ὁ, ἡ, tam al-
tus locus, ut Soli uni sit
pervius, ab ἥλιος, sol.
Æol. ἡλιος, & βαίνω, eo.
θ. 422. 483.
- Ἡλινεν, peccavit, a. 2. aēt.
ab ἡλίστιω, vel ἡλείτω,
ἡλινεν, ες, ε, α. 80.
- Ἡλυ

Ἡλυθάμην, *venimus*, præt. med. ab ἔρχομαι. Vide ἥλυθεν. §. 660.

Ἡλυθεν, *venit*, a. 2. & per syncopen ἥλυθεν, ab ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἥλυθα, a. 2. m. ἐλθόμεν. α. 2. 435.

Ἡμαθίων, *ωνος*, nomen regis. §. 985.

Ἡμαθόεντος, *arenosi*, genit. ab ἡμαθός, Ion. pro ἡμαθός, εντος. Idem quod ψαμαθώδης, *arenosus*. Th. ψάμμος, & ἡ, *arena*. α. 360.

Ἡμαρ, *dies*. gen. ἡματος, ἡματι. hinc ἡμάτιος, *diurnus*. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*. ε. 174. 417. 776. §. 597.

Ἡμεῖς, imperf. augmentum Atticum, sic ἡβλήθη, pro ἡβλήθη, α μέλλω, *futurus sum*, f. μελήσομαι. §. 478. 888.

Ἡμεῖς, sequente plerumque, ἡδὲ, ε. 337.

Ἡμενον, part. præf. ab ἡμαι, *sedeo*. ε. 478. 499.

Ἡμέρη, Ionice pro ἡμέρα, *dies*. ε. 102. 820. 823.

Ἡμερόκοιτος, & qui tota die dormit, epitheton furis, ab ἡμέρα, *dies*, & κοίτη, & ἡ, *lectus*. ε. 603.

Ἡμέτερον, *nostrum*, ἡμετέ

ρον, ἡμετέροισι, dat. plur. Ionic. Them. ἐγὼ, *ego*. ε. 296. α. 367.

Ἡμῆσε, aor. i. ind. act. ab αἰμάω, *meto*, fut. ἥσω, p. ἡμηκα. hic per timesin, pro ἀπῆμῆσε. §. 181.

Ἡμῖθες, *semidei*, ab ἡμισυς, εος, *dimidius*, & θεός, *Deus*. ε. 159.

Ἡμίωνων, genit. pl. ἡμιόνοισι, dat. pl. ab ἡμίονος, & ὁ, καὶ ἡ, *mulus*, q. d. semiasinus, ab ἡμισυς, *dimidius*, & ὄνος, & αἶψινος. ε. 46. 605.

Ἡμισυ, *dimidiūm*, in masc. ἡμισυς, in f. ἡμισυα. ε. 40. §. 299.

Ἡμος, *quando*. adv. ε. 418.

Ἡμων, *metebant*, 3. pl. imperf. act. ab αἰμάω, *meto*, f. ἥσω. α. 288.

Ἡν, *erat*, 3. pers. imperf. ab εἶμι, *sum*. ε. 149. α. 178.

Ἡν, *quam*, acc. ab ὅς, ἡ, ὅ. α. 93. 408. §. 409.

Ἡν, *si*, pro ἂν: ἂν vero per aphæresin, pro ἰάν. ε. 399.

Ἡνία, ας, ἡ, *habena*, item τὸ ἡνίον. α. 95.

Ἡνίοχη, nomen mul. *agitatrix*. α. 83. ἡνίοχος. α. 323.

Ἡνίοχος, & auriga, q. d. τὴν ἡνίαν ἔχων, qui manu habenas tenet, equosque quolibet inflectit. α. 323.

- Ἡγορέης, fortitudinis, gen. ab ἡγορέα, idem quod ἀνδροειά. Them. ἀνὴρ, vir. §. 516.
- Ἡγνῶα, quam, acc. ab ἡγνῶις, ὅσις, ὅτι, gen. ἡγνῶος, ἡγνῶος. ε. 761.
- Ἡγνώγε, iussit, imperf. vel præt. med. ab ἡγνώγω, ἡγνώγεο. ἡγνώγε, pro ἡγνώγε, iussit, a. i. act. fut. ἀγνώξω. ε. 68. α. 479.
- Ἡῆς, gen. ab ἡῆς, αὐρορά. Vide in ἡῆς. ε. 722. 819.
- Ἡπῶρ, αἶψα, τὸ, jecit. §. 523.
- Ἡπείρος, ἡπείροιο, pro ε, ἡ, Epirus, terra continens. ε. 622. §. 189.
- Ἡπῆτα. Poëtica, pro ἑπῆτα, deinde, ex ἐπὶ, & εἴτα, postea. ε. 290. §. 405.
- Ἡπεροπεύσας, part. a. i. act. qui decipit. ab ἡπεροπεύω, decipio, q. d. ἀπείρω ὅπῃ, infinitis vocibus impostores sunt verbosi. Th. ὅψ, ὅπῃς, ἡ, vox. ε. 55.
- Ἡπιος, ε, placidus. ε. 785. §. 235.
- Ἡπυ, profecto. α. 92.
- Ἡπυον, imperf. clamabant, ἀπύω, f. ὑπώ, sono. α. 3. 6.
- Ἡρακλῆς, ἦος, ἡῖ, Hercules, propter carminis dimensionem legendum est hic, τὸ ἡρακλῆϊ, tanquam ἡρακλεῖ, hinc ἡρακληεῖν, Herculeā. Th. κλεῖω, ce-
- lebro. α. 74. 115. 448. §. 318. 332.
- Ἡρακον, imperf. proscindebant, ab ἡραίνω, scindo, f. ζω. α. 287.
- Ἡραίστατο, sustinuit se, a. i. med. ab ἡραῖδω, fut. εἰσω, fulcio. α. 362.
- Ἡρευν, pro θῆρευν, Dorice, venabantur, a θηρεῖω, venor. Them. θῆρ. Alii scribunt ἡρευν, imperf. Doric. esse, pro ἡραν, ab αἰρέω, capio. f. ἡσω, p. ἡρηκα, imperf. ἡρεον, ἡρεν, a. 2. εἴλω. α. 302.
- Ἡρη, Jūno, pro ἡρα, Ionice. ἡρα vero videtur per metathesin dici pro ἀῆρ. §. 314.
- Ἡριγένεια, mane genita, proprie, vere nata. Metaph. ver ad annum se habet, sicut matutinum tempus ad diem. θ. 381.
- Ἡριδανός, nom. fluvii. θ. 338.
- Ἡρίσεν, contendit, a. i. act. ab ἡρίζω, vixor. fut. ἰσα. Th. ἔρις, ἰδός, ἡ, contentio. θ. 928.
- Ἡριπε. aor. 2. ind. cecidit. Th. ἡρείπω, f. ὑω, everto. α. 421.
- Ἡρπασεν, rapuit, a. i. ind. ab ἡρπάζω, rapio, f. σω, & Dor. ζω, p. ἡρπακα. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἡρπαγα. θ. 914.
- Ἡρυν,

¹Ηρου, *haurebant*, imperf. ab αρουω, f. υρω. α. 301.

²Ηρχε, *ducebat*, imperf. ab αρχω, f. ξω. α. 26.

³Ηως, *uos, o*, heros. α. 37.

⁴Η, *sua*, gen. ab ος, η, ον, *suis*, α, ιιη, ης παρὰ μητρός, *a sua matre*. α. 18. 40.

⁵Ηαν, *erant* 3. pl. imperf. ab αιμι, *sum*. ε. ιιι. α. 20.

⁶Ησν, pro ητην, per pleonasmum τσν. est 2. dual. imperf. ab αιμι, *sum*. α. 50.

⁷Ηδα, *fuiſti*, 2. sing. imperf. ab αιμι, *est* paragoge Aolica. α. 119.

⁸Ηδιον, imperf. *edebant*. ηδιον, *comedebat*, ab ιδιω, *edo*, f. ιω, p. ηδικα. Th. ιδω, *edo*. ε. 146.

⁹Ηιόδον, *nomen auctoris ex ησι, uos, η, delectatio, & οδός, via*. q. d. *via delectationis*. Facetus comes est in via pro vehiculo. 9. 22.

¹⁰Ης, pro ας, *quibus*, Ionice, ab η, *quæ*. 9. 904.

¹¹Ηαν, *suis*, pro ας, ab ος, η, ον, *suis*. ε. 47.

¹²Ηων, *sint*. 3. sing. præf. subj. pro η. σν est paragoge Poëtica, ab αιμι *sum*; sic Homerus ιθελησιν, pro ιθελη, *ιλιάδ*. α. 408.

¹³Ηπαζοντο, 3. plur. imperf. ab ασπαζομαι, f. σομαι, *amplector*. α. 84.

¹⁴Ησσον, Attice, ητρον, *minus*, ab ησων, *ovos, minor*. a positivo μικρός, *parvus*, caret superl. 9. 426.

¹⁵Ησο, Poëtice pro ητο, *sedebat*, 3. sing. imperf. ab ημαι, *sedeo*. α. 214.

¹⁶Ησυχοι, *quieti*, ab ησυχος, *quietus*. ε. ιι9. 9. 763.

¹⁷Ητε, *hæcque, η*, est articul. præpos. accentum habet ob seq. dict. encliticam τε. sic & ητ. ε. 20. 316.

¹⁸Ητι, *vere, certe*, adv. α. 79.

¹⁹Ητις, *quæ, ός, ο, τι*. Vide ητις. ε. 404. 698.

²⁰Ητοι, *sive, seu*. Th. η, aut. ε. 165. α. 413. 9. 1004.

²¹Ητορ, το, cor. ε. 358. α. 429.

²²Ηυκομος, *pulchricoma*, genit. ηυκόμης, & ευκόμης. Poëtice ηυκόμοιο, ex ευ & κόμη, *ης, η, coma*. ε. 164. 9. 625.

²³Ηυν, accus. ab ηνς, *bonus*. Th. ευν, εος, ο, *bonus*. 9. 817.

²⁴Ηυζετο, 3. sing. imperf. pass. ab αυζομαι, pro αυζάομαι, *augeo*, perf. ηυζομαι, a. i. pass. ηυξηθη. f. i. med. αυξησομαι. Th. αέζω, *augeo*. 9. 493.

²⁵Ηφαισος, ο, ο, *Vulcanus*, sic dicitur, ab ηπτω, *accendo*, & αίσω, *destruo*, fa-

brorum metallicorum
Deus. α. 319. 244.

Ἦχᾱ, 3. person. præf. act.
verb. ἠχέω, f. ἠσω, *sono*.

Th. ἦχος, α, *sonus*. β. 426

Ἦχ'τα, pro ἠχῆτα, vocati-
vus, ab ἠχῆτης, α, ὁ, ca-
porus. Th. ἦχος, α, ὁ, *so-*
nus, unde ἠχή, *fragor*. ε.
580. α. 438.

Ἦχῆας, εντος, ὁ, *sonorus*, ab
ἦχος, *sonus*. β. 767.

Ἦχθρες, α. 1. act. ab ἔχθα-
ρω, odio prosequor. f. ρω.
p. ἤχθαρχα. Th. ἔχθρος,
εος, τὸ, *odium*. β. 138.

Ἦχθοντο, 3. pl. imperf. ab
ἔχθομαι, succenseo, f.
έσθμαι, vel ἥσομαι. Th.
ἔχθρος, εος, τὸ, *pondus*.
β. 155.

Ἦχῶ, ὅος, ᾤς, ἦ, *sonus reci-*
procus, *Echo*, ab ἦχος,
sonus. α. 279. 348.

Ἠῆς, ὅος, ᾤς, ἦ, *αυτοῖα*, acc.
Ἠῆα, Ἠῆ, ἐπ' Ἠῆ, circa au-
roram, & Ἠῆθ', *αυτο-*
ramque, pro Ἠῆτι, vel
Ἠῆτι. ε. 548. β. 18. 372.
Ἠοῖος, *matutinus*. ε. 546.

Θ.

Θ', pro τε, Ε'. ε. 554. α. 109.

Θαλαμήϊα δᾶρυ, ligna
thalamo vel ædibus stru-
endis apta. Them. θάλα-
μος, α, ὁ, *thalamus*. ε. 805.

Θαλίη, nomen mul. (pro
Θαλία, ας, ἦ, Ion.) α θάλ-
λω, *vireo*. β. 245.

Θαλῖαι, convivia, θαλίησι,
dat. pl. Ion. Th. θάλλω,
vireo. ε. 115. 229. β. 65.

Θάλασσα, ης, ἦ, *mare*. ε. 163.

Θάλαα, nomen Musæ, ut
Poëtæ finxerunt. ε. 740.
β. 77.

Θαλερός, ἦ, ὄν, in flore exi-
stens, α θάλλω, f. λῶ, *flo-*
reo, *vireo*. β. 138. 946.
999.

Θάλλασιν, *florent*, præf. ind.
α θάλλω, f. αλῶ, *vireo*, *flo-*
reo. ε. 234. θάλλοντα, *flo-*
rentem. ε. 171.

Θαλφθῆς, *calefactus*, α. 1.
part. pass. α θάλπω, f. ψω.
β. 864.

Θαμά, *frequenter*, *crebro*,
adv. ε. 360.

Θάνατος, α, & θανάτοιο, Ion.
μοις. Th. θνήσκω, f. θανῆ-
μαι, *morior*. ε. 153. 354.

Θανῶν, μοι, α. 2. inf. θάνοιο,
α 2. opt. med. α θνήσκω,
morior. f. 2. θανῆμαι, f. 1.
med. θνήξομαι. p. τέθνηκα.
α. 2. ἔθανον. p. m. τέθνηκα. ε.
173. 376.

Θάπτειν, *sepelivit*, imperf.
Ion. verbi θάπτω, *sepelio*,
f. ψω, p. τέταφα, aor. 2.
ἔταφον, præf. med. τέθη-
κα. α. 472.

Θάρ-

Θάρσος, εος, τὸ, animi præsentia (*fiducia*) θράσος, *audacia*. Hinc θαρσήςας, a. l. part. verb. θαρσέω, *fiduciam habeo*. ε. 317. θ. 168.

Θαρσύνω, f. υνῶ, *fiduciam affero*. θαρσύνεσ' pro θαρσύνεσα, præf. part. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 26. θ. 163.

Θάσσον, *celerius*, comparat. pro τάχιον, ex ταχύς, *celer*. α. 95.

Θαῦμα, τὸ, *res mira*. θῦμα ιδέσθαι, *mirum visu*. Th. θαυμάζω, f. σω, *miror*. α. 140. 224. θ. 834.

Θαύμαντος, genit. a θύμας, αντος, ὅ, *nomen viri*. θ. 237. 265.

Θεά, ας, *Dea*. θεῶν, gen. Dor. pl. num. & θεᾶων, *Æolice*. α. 338. θ. 41. 103.

Θέε, imperf. pro ἴθρε, *ferrebatur*, a θέω, κυρτο, f. θεύσομαι. α. 224.

Θεῆς, Ionice pro θεᾶς, *Deabus*. Vide Θεά. ε. 62.

Θητός, ᾧ, ὁ, cum admiratione spectandus. a θέω, cum admiratione specto. Th. θεάομαι, *specto*, contemplor. f. ᾰσομαι, Ionice, ἥσομαι.

Θᾶ', *patruæ*, voc. a θᾶος. α. 103.

Θᾶ, *nomen mul. & θείην*, divinam, Ionice pro θείαν, a θᾶος, α, ον, adj. Th. Θεός, *Deus*. θ. 32. 135. 371.

Θᾶη, 3. pers. præf. sub. ponat, h. e. *faciat*, more Hebræorum, a θέω, pono, pro quo Poëtæ θείω, sicut pro πνέω πνείω, vel est aor. 2. Poët. pro θῆ, a τί. θημι, pono, a. 2. ἔθην. ε. 554.

Θᾶναι, a. 2. act. infin. a τί. θημι, pono. f. θήσω, a. 2. ἔθην. ε. 813.

Θᾶος, *divinus*, gen. α, vel Ion. θείοιο. α. 138.

Θέλεια, *volens*, præf. part. f. g. a θέλω, f. ἥσω, θ. 446.

Θεμέθλοισ, dat. pl. a θέμεθλον, idem quod θέμηλον, *fundamentum*. θ. 816.

Θέμεν, *ponere*, Ion. pro θᾶναι, a. 2. inf. a τί. θημι, pono. ε. 61.

Θέμις, ιςος, vel ιδος, ἡ, *jus*, acc. θέμιν. Θεμισέων gen. pl. pro Θεμισίων. Ionismis enim ille non habet locum in Genitiv. declin. 5. simplicium, nisi dicamus, Θεμισέων esse a Θεμισῇ, ἡς. Θεμισός, ἡ, ὄν, *legibus consentaneus*. ε. 136. θ. 235. Est & θέμις, *nomen Dex.* θ. 16.

Θεμισονόην, *nomen mul. quæ sapit ex legibus*. α. 356.

Θεμι-

Θεμιστώ, ὄος, ἡ, nomen mul.
§. 261.

Θεοδῆς, forma Deum refe-
rens. ex Θεός, & εἶδος, for-
ma. Th. εἶδω, video. §.
350.

Θεόδοτος, divinitus data, a
δίδωμι, do. ε. 318.

Θεός, Deus, gen. Θεῶ & Θεοῦ.
Ion. α. 415. dat. pl. Ion.
Θεοῖσι, Θεοῖσιν. ε. 334. α. 28.
Θεοφιν, adverb. ex Deo.
§. 871.

Θεραπεύαν, præf. inf. act. a
Θεραπεύω, famulor, ser-
vio. f. εὔσω. Th. Θεράπων,
ὄντος, ὁ, minister. ε. 134.

Θεράπων, ὄντος, ὁ, minister,
famulus. §. 100.

Θέρσις, Θέρσις, τό, astas. ε. 500.
501.

Θερμός, ἄ, ὁ καὶ ἡ, calidus.
Th. Θέρω, f. Θερῶ, & Æol.
Θέρσω, calefacio. §. 696.

Θέδαι, a. 2. med. infin. a τί-
θημι, pono. ε. 23. 430.

Θεσκελα, divina, per synco-
pen pro θεοσκελα, Deo si-
milis, ex Θεός, & ἴκω, si-
milis sum. α. 34.

Θεσπεσία, ἡ, divina, a Θεσπέ-
σιος, ὁ καὶ ἡ, divinus. Th.
Θέσπις, ιος, ὁ, ἡ, vaticinus.
α. 383.

Θέτις, nomen mul. §. 244.

Θέτο, fecit, & Θερ' pro ἔθε-
το. ab ἐθέμην. α. 2. med.

verbi τίθημι, pono. θ. 886.
953.

Θεώντων, gen. pl. part. Alii
θεόντων, a θέω, curro. At
illi a Θεάω, exhibeo me vi-
dendum. α. 146.

Θήκη, ἡ, nomen urbis Θήβης,
&c. α. 49. 105. θ. 978.

Θηβαγενής, ἴος, ὁ, ex urbe
Thebarum oriundus, a
γείνομαι, nascor. θ. 530.

Θήγα, acuit. 3. pers. præf.
ind. a θήγω, f. ξω, acuo. α.
388.

Θητόν, mirandum. a θηέ-
μαι. Th. Θεάομαι, ὤμαι,
specto. Θηήσονται, suspici-
ent, f. I. a θηέομαι. ε. 480.
§. 31.

Θῆκαν, a. I. ind. Θήκατο. a. I.
med, verbi τίθημι, pono. f.
θήσω, a. I. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.
α. 465.

Θῆλυς, ἴος, ὁ vel ἡ, fœmine-
us. Θῆλαια, fœmina. §.
667. Θηλυτέρα. gen. Æol.
a θηλυτέρη, comparat. a
Th. Θῆλυς, αα, fœmineus.
α. 4. 395.

Θησαυρός, ἄ, ὁ, thesaurus.
ε. 717.

Θῆρ, ῥός, ὁ, fera, in pl. Θῆρες,
dat. Θηροί. ε. 275. 510.

Θηρευτής, pro Θηρευταῖς, dat.
pl. Poët. a θηρευτής, venā-
tor. θηρευταί, in pl. a θη-
ρεύω,

ρεύω, *venor*. Th. θήρ, *fera*. α. 303. 388.

Θησία, acc. a θησεύς, nomen viri. α. 182.

Θῆτ', pro θῆτα, accus. sing. *servum*, a θῆς, θητός, ὁ, *servus*, θῆσσα, ης, ἡ, *ancilla*. ε. 600.

Θηῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. verbi θνήσκω, *morior*. Vide in θανῶν. ε. 116.

Θητός, ἄ, ὁ, *mortalis*, θνητή, θνητοῖσι, a θνήσκω, *morior*. ε. 88. 103. α. 73.

Θόη, nomen propr. θ. 354.

Θοίνη, ης, ἡ, *epulum*. hinc θοινάω, *epulor*. α. 114.

Θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 97.

Θόρε, *defiliit*, a. 2. act. a θορεύω, vel θόρω, *salio*. α. 392.

Θόρον, *defiliervunt*, imperf. pro ἔθορον, a θόρω, *salio*. α. 370.

Θοός, adverb. *celeriter*. Th. θοός, ἄ, ὁ, *celer*. α. 418.

Θρασία, f. gen. a θρασύς, *audax*. Them. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 263.

Θρασυκάρδιος, *audaci præditus corde*. a θρασύς, *audax*, hoc a θάρσος, εος, *fiducia*, & καρδία, ας, ἡ, *cor*. α. 448.

Θρεπτήρια, *educationis præmia*. Th. τρέφω, f. θρέψω, αλο. ε. 186.

Θρέβθη, a. i. pass. Ion. a τρέφω, αλο. f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα, hinc & θρέψασα, a. i. part. θρέψε, pro ἔθρεψε, a. i. θ. 298. 314. 328.

Θρηίκις, gen. a θρηίκιοι, *Thracius*, a θρηξ, ηκός, *Thrax*, nom gentile. ε. 551.

Θρήκη, ης, ἡ, *Thracia*, nomen regionis. ε. 505.

Θυγάτηρ, ἡ, *filia*, acc. θυγατέρα, & θύγατρα *Poëtice*. vocat. ὦ θύγατερ. a. 3. θ. 265. 346.

Θύε, *astuabat*, imperf. Ion. a θύω, *maçto*, & impetu feror. θ. 848.

Θύλλα, ης, ἡ, *procella*. ε. 549. α. 345. θ. 742.

Θύσσει, *victimis*, dat. pl. Ion. a θύος, εος, τὸ, *victimæ*, a θύω, *immolo*. ε. 336.

Θύσας, εντος, *redolens*, ὁ, a Them. θύω, f. ύσω, *maçto*. θ. 558.

Θυμαλγέα, & θυμαλγέ', accus. a θυμαλγής, *afferens dolorem in animo*, ex θυμός, *animus*, & ἄλγος, εος, *dolor*. θ. 629.

Θυμήνασαι, a. i. part. f. g. pl. *succensentes*. a θυμαίνω, *iraſcor*, f. θυμανῶ, a. i. act. ἐθύμηναι, hinc part. a. i. act. θυμήναι, ασα, αν. Them.

Them. θυμός, *ira*. α. 267.

Θυμοβορέων, *præf. inf. a θυμοβορέω*, *animum exedo tristitia, ex θυμός, animus, & βρεῖν, pabulum, esca*. ε. 797.

Θυμολέοντα, *acc. sing. a θυμολέων*, *leonino animo præditus, ex θυμός, animus, & λέων, oncos, leo*. θ. 1007.

Θυμοφθόρον, *acc. a θυμοφθόρος*, *animum lubefactans, ex θυμός animus, & φθέρω, corrumpo*. Th. φθέω, *corrumpo*. ε. 715.

Θυμός, ε, ό, *animus, ira*. ε. 379.

Θύον, *furens, part. præf. act. g. n. a θύω*, *niactō*, *cum impetu feror*. ε. 618. θ. 131.

Θύραζε, *adv. foras, θύρηφι, foris, adv. aut dativus adverbialiter positus a θύρα, janua*. ε. 97. 363.

Θύσανοι, οί, *villi seu nodi, quales dependent a crumenis, fimbriæ* α. 225.

Θύων, *præf. part. a θύω*, *sacrificio, sumitur & θύω, pro όρμῳ, impetu quodam feror: it. furo. hinc μεθύω, q. d. μετὰ τὸ θύαν. a sacrificiis enim solebant epulari*. θ. 199.

Θῶκον, *acc. a θῶκος, z, sedile, pro θάκος, ses, τὸ, a θαάσσω, sedeo*. Th. θοός, ε, ό, *celer*. ε. 491. 572.

Θῶμισυ pro τὸ ἥμισυ, *metrum*. ε. 557.

Θώρηκα, *thoraceni, acc. pro θώρακα, Ion. a θώραξ, akos, ό, Ionice mutatur α in η, θώρηξ, pectus: unde θωρήσω, ζω, pectus armis seu lorica munio, per syn. speciei armō, θωρήσσοντα, armantur, præf. ind.* α. 24. θ. 431.

Θῶτα, *nom. pl. θῶτα ἔργα, admiranda opera, θῶμα, Ionice, idem est quod θαῦμα, & hinc θαῦτα, pro θαυμαστά, Ion. Th. θαυμάζω, f. αἶσω, mitor*. α. 165.

I.

Ἰάλλον, *volitabant, 3. pl. imperf. pro præf. enallage temporis, ab ἰάλλω. mitto, volo, f. αἰῶ. θ.* 269.

Ἰάνισσα, ας, ἡ, *nomen mul. ex ἴα, sola, & ἄνηρ, quæ sola animo virum imitatur*. θ. 356.

Ἰά, θη, *nomen mul. ab ἰαίνω, calefacio. item, exhalare, latitia perfundō*. θ. 349.

Ἰαπερόο, *gen. Ionic. ab Ἰαπε-*

Ἰαπετός, nomen viri, ab ἰάπτω, mitto, it. *maledictis laceſſo*. Ἰαπετιονίδης, voc. casus ab Ἰαπετιονίδης, *filius Japeti*. ε. 54. §. 528.

Ἰασίω, dat. nomen viri ab ἰάω, f. ἰάσω. §. 970.

Ἰαχε, & ἰάχεσκε, 3. sing. imperf. activ. verb. ἰάχω, vociferor, clamo, hinc in part. ἰάχων, οντος, hinc ἰαχή, *clamor*. α. 232. 441. §. 69.

Ἰδαυλκός, ἔ, ἦ, nomen urbis. α. 380. 474.

Ἰδάλιμος, *sudorificus*. ab ἰδός ἰδός, τὸ, *sudor*, idem quod ἰδρῶς, ῶτος, ὁ. ε. 413.

Ἰδῆ, a. 2. act. imperat. ab ἰδῶ, *video*, f. ἰδσομαι, a. 2. ἰδόν, & ἰδόν, in part. ἰδῶν, ὄντος, & ἰδῆσ' pro ἰδῆσα. α. 445.

Ἰδῆ, idem quod ἠδῆ, ἔ, atque. α. 19. θ. 19.

Ἰδῆ, αἴτῃ, dat. sing. ab ἰδός, εος, τὸ, *sudor*. α. 397.

Ἰδῆν, a. 2. act. infin. ἰδέσθαι, a. 2. med. infinit. ab ἰδῶ, *video*. Vide ἰδῆ. α. 176. 224.

Ἰδῆς, gen. ἦ Ἰδῆ, *mons Creta, sic dictus*, quod ex eo longe lateque licuerit circumſpicere. θ. 1010.

Ἰδῆς, *videris*, 2. sing. a. 2. act. subj. ab. ἰδῶ, *video*. α. 335.

Ἰδμεν, pro ἴσμεν, & hoc per syncopen pro ἴσμεν, *scimus*, ind. præf. 1. pl. Th. ἴσῃμι, *scio*. imperat. ἴσθε, & ἴδι. §. 27. 656. Hinc ἰδυῶν, *peritus* & ἰδυοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδυοσύνησιν. θ. 377.

Ἰδοντο, 3. pl. a. 2. med. ind. *aspexerint*, ab ἰδῶ, *video*. α. 445. §. 451.

Ἰδρις, *periti*, ab ἰδρις, quod est ab ἴσῃμι, *scio*. α. 351.

Ἰδρις, εος, ὁ, ἦ, *provida*, sic κατ' ἐξοχήν, dicitur *formica*. Th. ἴσῃμι, *scio*. ε. 776.

Ἰδρῶτα, acc. ab ἰδρῶς, ῶτος, ὁ, *sudor*, per metonym. effecti, *labor molestus*. Th. est ἰδός, εος, τὸ, *sudor*. ε. 287.

Ἰδυῖα, ας, ἦ, nomen mul. quasi ἰδυῖα, *gnara*. §. 352.

Ἰδύν, *videns*, a. 2. part. ab ἰδῶ, *video*. Vide ἰδῆ. §. 21. 699.

Ἰᾶσαι, *emittentes*, part. præf. g. f. pl. num. ab ἴῃμι, *mitto*. alii scribunt ἰᾶσαι, idque Æolic. imperf. ἴην, ης, η, 3. pl. ἴεσαν. f. ἴσω. p. ἴκα, a. 1. ἴκν, a. 2. ἴν, ἴς, ἦ. præf. pass. ἴμαι, a. 1. pass. ἴθην. θ. 10. 43. 65. 838.

Ἰίμεν,

Ἰέμεν, Ion. pro ἰέμεναι; Att. præf. inf. ab ἰέναι, ubi Iones αι in fine abjiciunt, accentu in sua sede relicto, ab ἵημι, mitto. ε. 594.

Ἰέμενοι, cupientes, part. præf. m. ab ἰέναι, cupio. Verba desiderii regunt Genitivum. Ἰέντο, cupiebant, imperfect. med. 3. pl. α. 23. 251.

Ἰέναι, ire, ab ἔμι, eo, pro quo etiam dicitur ἵημι, ὥστ' ἰέναι, perrexit ire. α. 40. 353.

Ἰερός, ε, ο, sacer, item magnus, immensus, ἱερή, Ionic. pro ἱερά. ἱερά, gen. plur. intelliguntur sacrificia. ἱέρ', pro ἱερά, ἑοδαν ἱέρ', facere sacra, h. e. sacrificare, ἱεράων (pro ἱερώων, in f. g.) Dorice. ε. 334. α. 201. 9. 417. 1014.

Ἰησι, tranat ab ἵημι, mitto, spiritu differt ab ἵημι, eo, de quo paulo ante. 9. 806.

Ἰήσονι, dat. sing. nomen viri, ab ἵη των. 9. 1000.

Ἰθάει, ab ἰθὺς, ἄα, ὦ, idem quod ἰθυς, rectus. ἰθάησι, dat. plur. Ionic. ε. 36. 222. 9. 86.

Ἰθι, præf. imperat. accede, ab ἔμι, vel ἵημι, eo. ε. 491.

Ἰυδικαῖσι, justis, dat. plur.

Ion. paragoge, ab Ἰουδίκης, ε, ο, cujus judicia sunt recta, ab ἰθὺς, ἰθαῖα, ἰθὺς, rectus, α, um, & δίκη, jus. ε. 228.

Ἰθύνει, dirigit, 3. sing. præf. ab ἰθύνω, dirigo. Them. ἰθὺς, ἰος, ο, rectus. ε. 7. 9. 261.

Ἰκαθεν, pervenit, ab ἰκάνω. Th. ἴκω, f. ἴζω, a. 1. ἴζα, venio. 9. 681. 697.

Ἰκελος, similis, & ἄκελος, ab ἔκω, similis sum. ε. 302. α. 198.

Ἰκετ', pro ἵκετο, pervenit, a. 2. m. ab ἰκνέομαι, venio, f. ἴζομαι. 9. 285.

Ἰκέτευσε, a. l. ind. ab ἵκετεύω, supplico. Them. ἰκέτης, ε, ο, supplex. α. 13.

Ἰκέτησι, supplicibus, dat. plur. ab ἰκέτης, ε, ο, supplex. ε. 325. α. 85.

Ἰκηαι, attigeris, 2. sing. a. 2. med. sub. Ionice pro ἵκη ab ἰκνέομαι, venio, f. ἴζομαι, p. ἴγμαι, a. 2. m. ἰκόμην, ε, ετο, & in 3. plur. ἴκοντα, in aor. sub. ἴκωμαι, ηται. ε. 466.

Ἰκταρ, Adverb. celerrime, ἀπὸ τοῦ ἰκέδαι. Th. ἰκνέομαι. 9. 691.

Ἰκτα, per syncopen pro ἵκετο, pervenit, a. 2. m. ἰκνέομαι. Vide in Ἰκηαι. 9. 481.

Ἰλα

Ἰλαδιν, *cateruatim*. ε. 285.

Ἰλαον, ab Ἰλαος, *propitius*, Attice Ἰλεως. ε. 338.

Ἰλάσκεσθαι, *præf. inf.* ab ἰλάσσομαι, *placo*. Th. ἰλάω. ε. 336.

Ἰμάσσαι, Poëtice pro ἰμάσας, *part. a. i. act.* a verbo ἰμάσσω, *loris cado*. f. ἰμάσω. Th. ἰμάς, ἄντρος, ὅ, *lorium*. §. 857.

Ἰμείρω, *desidero*, *cupio*. f. ἰμῶ, hinc Ἰμερος, *desiderium*, & ἰμερόεντας, *acc. plur. desiderabiles*, ab ἰμερός, εσσα, εν. Th. ἰμείρω. ε. 616. α. 31. θ. 359.

Ἰ, pro ἵνα, *ut*. ε. 544. ἵνα. ε. 459.

Ἰνῶ, ὅος, ἡ, *valida*, nomen mul. ab ἵ, ἰνός, ἡ, *robur*, *fibra*. §. 976.

Ἰξ, 3. sing. a. i. act. ind. Th. ἵκω, *venio*. f. ἵξω. a. i. ἵξαν. α. 32.

Ἰξαι, *pervenies*, 2. sing. fut. i. med. Ionice pro ἵξη, ab ἰκνέομαι, ἔμαι, f. ἵξομαι, *præt. pass.* ἵγμαι, a. 2. med. ἰκόμην, ε, ετο. ε. 475.

Ἰοιδέα, *acc. sing. in nom.* ἰοιδής, εος, *niger*, ab ἵον, ε, το, *viola purpurea*, *nigricans*, & ἰδός, εος, *forma*, & hoc ab ἰδῶ, *video*. §. 3. 844.

Ἰόλαος, ε, nomen peritiss-

mi aurigæ. *Iolaus*, q. d. ἰὸς τῷ λαῷ, *jaculum seu telum populi*. α. 74. 102. θ. 317.

Ἰόντα, *eiuntem*, a. 2. act. part. ab ἔμι, eo. part. a. 2. act. ἰών, ἔσσα, ἰόν. ε. 718. α. 257. §. 773.

Ἰχέαιρα, ες, ἡ, *sagittis gaudens*. ex ἰός, ε, ὅ, *telum*, & χαίρω, *gaudeo*. §. 14. 918.

Ἰππόδαμος, *equorum domitor*, ex ἵππος, & δαμῖω, *domo*. α. 346.

Ἰππιθή, nomen mul. *celer instar equi*, vel *valde celer*. Nam ἵππος in compositione quandoque auget, sic & βα, quod est ex βῆς, ut βέλιμος. §. 251.

Ἰππονόη, nomen mul. *valde intelligens*. §. 251.

Ἴππος, *equus*. dat. pl. Ion. ἵπποισιν. ε. 814. α. 341.

Ἰππότα, *vocativus casus* ab ἰππότης, ε, ἱ, *eques*. *vocativus pro nominativo* ponitur Poëtice, & Attice. α. 216.

Ἰπποτρόφος, *gen. sing. equorum altricis*, Thraciæ epitheton. ε. 505.

Ἰππεκρήνη, *equifons*. Nomen fontis in Bœotia, non procul ab Helicone monte. θ. 6.

"Ιρηξ, ηνος, ὁ, Ionice, pro ἱε-
ραξ, ακος, ὁ, accipiter. ε.
201.

"Ιρις, ιδος, ἱριος, & ἱρεως, ἡ, iris.
in acc. ἱριν. θ. 780.

"Ις, ἰνός, ἡ, vis. ἱς αἰνέας, vis
venti. ε. 516. θ. 332.

"Ισ', pro ἱσα ab ἱσος, par. ε.
350.

"Ισαν, ibant, 3. pl. imperf.
act. ab ἔμι, eo. imperfect.
ἔν. α. 2. ἱόν. pl. perf. med.
ἡν. θ. 68.

"Ισασι, & ἱσασιν. 3. pl. ab ἴση-
μι, scio. ε. 40.

"Ισον, parem, æqualem, ab
ἱσος, par. ε. 325. θ. 126.

"Ισον, æquale, scilicet prima
in ἱσος est anceps, & pro-
inde scribitur etiam ἱσος,
quum prima corripitur.
ε. 750.

"Ισῶδαι, pro ἰσῶεδαι, præf.
med. infin. æquare, ab
ισῶω, ὦ, æquo. Th. ἱσος, ε,
ὁ, par. ε. 560.

"Ισοφαιζα, æquiparat. q. d.
ἱσόν φέει. ε. 428.

"Ισαμέναι, part. præf. pass.
ἱσάμενος, stans, genit. Ion.
ἱσάμενοιο, ab ἱσαμην. ε. 567.

"Ισας', pro ἱσασο, 2. sing.
præf. pass. imperat. ab
ἴσημι, στο. f. σῆσω, α. 2.
ἴσην. α. 449.

"Ισῆν, Ion. pro ἱσῆαν, ab ἱσῆα,
ας, ἡ, Vesta, focus. θ. 454.

"Ισοβοῆι, στινα, dat. sing. ab
ἱσοβοεύς, temo, στινα. ab
ἱσός, tela, quod ab ἴσημι,
στο, & βῆς, bos. ε. 433.

"Ισόν, telam, acc. ab ἱσός, ᾧ, ὁ,
tela, & malus navis. Th.
ἴσημι, στο. ε. 64. 777.

"Ισορα, ab ἴσωρ, ορος, ὁ, ἡ, gna-
rus, sciens. ε. 790.

"Ισρον, acc. ab ἴσρος, nomen
fluv. Germanici, Danu-
bii. θ. 339.

"Ιχάνα, detinet, ab ἰχάνω,
idem quod ἴχω, habeo.
Th. ἔχω, habeo. ε. 493.

"Ιχω, ας, α, idem quod ἔχω,
habeo. ἴχωσ', 3. pl. præf.
sub. act. ε. 623. θ. 687.

"Ιχὺς, ὑος, ἡ, robur. dat. ἰχὺϊ,
accus. ἰχὺν, frenitum.
Hinc ἰχὺώ, robustus sum.
θ. 146. 823.

"Ισῶσαντο, exæquabant. α. 1.
m. ab ἱσῶω, ὦ, æquo. Th.
ἱσος, ε, ὁ, par. α. 263.

"Ιτρον, abierunt, 3. dual. præf.
activi, ab ἔμι, eo, ponitur
vero præfens pro α. 2.
ἱόν, qui 3. dual. format
ἱετην. enallage temporis.
ε. 197.

"Ιτρον, extremam oram. ab
ἴτρος, υος, ἡ, extremus ambi-
tus, circumferentia. α. 314

"Ιφθίμω, genit. fortis, ab
ἰφθίμος, & hoc ab ἰφί, for-
titer, quod est ex ἱς, ἰνός,
ἡ, vis,

ἡ, *vis, robur. ἰφθίμω. α.*

136. θ. 768.

Ἰφ, adverb. fortiter, ab ἰς,
ἰνός, ἡ, *vis, fibra. ε. 539.*

Ἰφικλάδην, nomen viri. α.
III.

Ἰφικλῆα, nomen viri, ad
formam ἥρακλῆα. a no-
minativo ἰφικλέης, con-
tracte ἰφικλῆς, q. d. *val-
de honoratus, gloriosus.*
α. 54.

Ἰχθυῖοντες, piscibus inhi-
antes, præf. part. ab ἰ-
χθυῖω, ῶ, piscor. Them.
ἰχθύς, ὅς, piscis. α. 210.

Ἰχθύς, ὅς, piscis, ἰχθύς,
pro ἰχθύς, acc. pl. sicuti
δρύς pro δρύας, &c. α. 212.

Ἰχνοί, εἰς, τὸ, *vestigium. ε. 678*

Ἰφ, dat. sing. ab ἰός, ῥ, ὅ, *sa-
gitta*, quod est ab ἰημι
mitto. item *arugo*, quæ
in metallo ferpit, *vene-
num* quod transmittitur
in venas. At ἰός, ἰα, ἰόν,
idem quod οἶος, α, ον, *so-
lus, a, um. α. 409.*

Ἰωή, ἡς, ἡ, clamor, vocife-
ratio. θ. 682.

Ἰωλκόν, acc. ἰωλκός, ῥ, ἡ, *urbs*
Thessaliae. θ. 997.

Ἰωχομοῖο, *tuimilis*, genit.
Ion. ab ἰωχός, ῥ, ὅ, *perse-
quutio hostilis*, idem
quod ἰωκη. Th. διώκω. f. ζω,
persequor. θ. 683.

K.

K' pro καὶ εἴ ἢ κ' *dixit εἴ.*
ε. 44. θ. 547.

Κάββαλε, & κάββαλ', pro-
stravit. a. 2. ind. pro κατ-
έβαλε, a καταβάλλω, *de-
jicio*, κατέβαλετ', a. 2. m.
3. pers. sing. Th. βάλλω,
f. βάλλω, p. βέβληκα. a. 2.
έβαλον, p. m. βέβολα. α.
130. 462. θ. 189.

Καδδύναμιν pro κατὰ δύναμιν,
pro virili, a δύναμις, εως,
ἡ, *potentia*. Th. δύναμαι,
f. ἤσομαι, *possum. ε. 334.*

Καδδ', καδ' δ' βάλε pro κατέ-
βαλε δέ, *dejicit vero.*
α. 384.

Καίδμος, ε, nomen viri. hinc
καδμείος, καδμείοισι, dat.
pl. & in f. g. καδμείη, & κα-
δμητή, ἰδός, *cadmea. ε. 161.*
θ. 927.

Καθαπτόμενος, præf. part. a
καθάπτω, *invado*. Them.
ἄπτομαι, *tango*, f. φομαι.
ε. 330.

Καθαρῶς, πῃτε, adverb. a κα-
θαρός, ῥ, ὅ, *purus*. Them.
καθαίρω, *purgo. ε. 335.*

Καθεζόμενος, præf. part. *res-
dens*, a καθέζομαι, *sedeo*.
Th. ἐζομαι, f. ἐδῆμαι, *se-
deo. ε. 257. α. 34.*

Καθίσα, 3. pers. præf. ind.
A a 2 *sedet.*

sedet. καθίζαν, præf. inf. collocare. a καθίζω. Th. ἰζώ, f. ἵσω, *sedere facio.* ε. 748. §. 434.

Καί, *sed etiam*, τε καί, quæ duo simul juncta sunt distributiva, ὁμῶς καί, *simul etiam.* ε. 43. 241.

Καίαν, præf. infinit. Vide καίαν.

Καίκον, *Caicum*, Nomen propr. §. 343.

Καίκοσ', *adolent*, pro καίκοι, *πυριμένη, ardens*, præf. part. a καίω, *pro, accendo*, f. καύσω, p. κέκαυκα, a. i. pass. ἐκαίνην, f. i. pass. καυθήσομαι. ε. 335. §. 557.

Καινέα, a Καίνεος, ἑός, ὁ, nomen proprium regis. α. 179.

Καιρός, ᾧ, ὁ, *tempus opportunum, occasio.* ε. 692.

Καί, pro καί ἐκ, ἔξ ex. §. 447.

Καίκοσ', ille: ex καί & ἐκαίνοσ. ε. 293.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, *abscondens*, præf. part. a κρύπτω, *abscondo*, f. ψω. p. φα, a. 2. ἐκρυβον. ε. 469.

Κακοθυμοσύνη, *ignavia*, ex κακόν, *malum*, & θήμων, *onus, ὁ, acervus rerum simul congestarum.* Th. τίθημι, *pono.* ε. 470.

Κακός, *malus*, proprie piger, a χάζω, *cedo*, κακή, ἡ, neut. κακόν. κακ' pro κακᾶ. dat. pl. κακοῖσιν. ε. 177. κακόν, pro κακῶς, *adv.* ε. 325. comp. κακίων, κάκιστος. ε. 264. 344. 501.

Κακότητι, dat. sing. a κακότης, *ητος, ἡ, improbitas.* α. 42. 93.

Κακόχαρτος, *alienis malis gaudens*, ex κακόν, *malum*, & χαίρω, *gaudeo.* ε. 28. 194.

Κακτάμενα, *occidere*, Doric. pro κατακτάμενα, & hoc pro κατακτάνω, a. i. inf. activ. a κατάνημι, pro κατακτείνω. Th. πτείνω, f. πτενῶ, *occido*, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον. α. 453.

Κᾶλα, *ligna*, a κᾶλον, ε, τὸ, *lignum.* ε. 125.

Καλεῖν, *vocare, invitare*, a καλέω, *voco*, f. ἐσω, p. κέκληκα. καλέσκειν. §. perf. imperf. Ion. pro ἐκάλεε, σ. καλέεσ', pro καλέεσαι, *vocant.* ε. 340. §. 187. 207. 234.

Καλιαί, *horrea*, καλιαί, ᾧς, ἡ, *nidus ex virgultis*; καλιήν Ion. pro καλιάν. Th. κᾶλον, ε, τὸ, *lignum.* ε. 305.

Καλιγύναικα, acc. a καλιγύνω.

ἀγύναιζ, αἰκας, ὁ, ἡ, *pulchris mulieribus abundans*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & γυνή, *mulier*. ε. 651.

Καλλικόμοιο, genit. Ion. καλλικόμος, *pulchricoma*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & κόμη, ης, ἡ, *coma*. ε. 35. 9.

915.

Καλλιπάρης, Aol. seu Boeotice pro καλλιπάρης, *pulchras habens genas*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & παρὰ & Aol. παρηγ, ἄς, ἡ, *mala, gena*. 9. 238. 270. 970.

Καλλιρέθρον, *pulchrisium*, a καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ευπα. θ. 339.

Καλλιόπη, ης, ἡ, nomen *Muse*, cuius est *elegans eloquium, facunda*, ex κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*, & ὄψ, ὀπός, ἡ, *vox*. 9. 79.

Καλλιρόη, nomen mul. 9. 288.

Καλλιτριχας, *pulchricomos*, καλλιτριξ, ὁ, ἡ, *pulchros crines habens*, ex καλός, ἡ, ὄν, *pulcher*, & θρίξ, τριχός, ἡ, *pilus*. α. 372.

Καλλιῤῥεον, *limpidam*, ex καλός, *pulcher*, & ῥόος, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, fluo. ε. 735.

Καλλίσφυρος, *pulchros talos habens*. ex καλός, & σφύριον, *malleolus*. Th. σφύρα, ρας, ἡ, *malleus*. θ. 384. 526.

Καλός, ἡ, ὄν, *pulcher, bonus*. Comp. καλλίων, ονος, ὁ, ἡ, & κάλλιον, τὸ. Superl. κάλλιστος, *optimus, pulcherrimus*. 9. 384.

Καλυπτόμενοι, *contectæ*, praes. part. pass. a καλύπτω, tego. f. ψω, p. φα, a. i. ἐκάλυψα, ας, ε, a. 2. ἐκάλυτον. ε. 139. 196. α. 134. θ. 541.

Καλύπτρην, acc. Ionic. a καλύπτρα, *tegmen capitis muliebri*. Th. καλύπτω, tego. θ. 574.

Καλύψω, nomen mul. 9. 359.

Κάμαξι, dat. pl. *palis, pedamentis*, a κάμαξ, ακος, ἡ, *palus*. α. 298.

Κάματος, α, ὁ, *labor*, hinc καματώδης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *laboriosus*. Th. κάμνω, μῶ, p. κέμνηκα, *lassescō*. ε. 175. 582.

Κάμμεν, pro κατὰ μὲν. ε. 437.

Κάμπυλοι κῶλα, *cynva ligna*. a καμπύλος, α, ὁ. Th. κάμπτω, f. ψω, p. φα, *flecto*. α. 324.

Κᾶν, *quamvis, etsi*, ex καὶ & ἄν, si. ε. 335. 355.

Καναχή, *crepitatio, sonitus*.

A a 3

hinc

hinc *καταχρησά*, adverb.
cum strepitu. Th. ἦχος, α,
ὁ, sonus. α. 160. 164. β. 267.

Καταχίξε, imperf. *substrepe-*
bat, a *καταχίω* & *κατα-*
χέω, *resono*, hinc *καταχῆ*,
crepitatio, *καταχῆσι*, dat.
plur. Ion. Th. ἦχος, α, ὁ,
sonus. α. 373.

Καπνός, α, ὁ, fumus. ε. 45. 627.

Κάπρος, α, ὁ, *asper*, item *ver-*
res, quo sensu accipitur.
ε. 788.

Κάρη, τὸ, indeclinabile, *ca-*
put, per apocopen pro
κάρηνον, α. ε. 532. α. 223.
θ. 42.

Καρπαλίμως, *cito*, *raptim*.
adv. q. d. *ἀρπαλίμως*, ab
ἀρπάζω, f. *σω*, ex *ζω*, *ταρπιο*.
α. 432. β. 492.

Καρπός, ᾧ, ὁ, *fructus*. ε. 170.
235.

Κάρτι, *robore*, pro *ἐνκράτει*.
h. e. *κρατερῶς*, more He-
bræorum, *κάρτος*, pro
κράτος, *eos*, τὸ, *robur*. β.
83. 710.

Καρτερόθυμος, dat. *καρτερό-*
θυμον, a *καρτερόθυμος*, α,
ὁ, *pertinax*, qui toleran-
ti animo est, ex *κάρτος*,
per metathesin litera-
rum pro *κράτος*, *eos*, τὸ, *ro-*
bur, & *θυμός*, ᾧ, ὁ, *ani-*
mus. θ. 378. 476.

Καρτερόφρονα, acc. a *καρτερό-*

φρων, ὄνος, ὁ, ἡ, *præfatus*,
item *magnanimus*, a *κρά-*
τος, *eos*, τὸ, *robur*, & *φρὴν*,
animus.

Κάρτισον, *præstantissimum*,
pro *κράτισον*, ab *ἀγαθός*,
bonus, *κρείσσων*, *κράτιστος*.
β. 981.

Κάρφα, *siccatur*. Th. *καίρω*,
sicco, *arefacio*. f. *ψω*. ε.
7. 573.

Καρχαρόδοντα, acc. sing. den-
tibus *asperum*, a *κάρχα-*
ρος, *asper*. Th. *χαράσσω*,
f. *ζω*, *sculpo*, & *ὀδὸς*, ὄντος,
ὁ, *dens*. ε. 692. 694. α.
303.

Κασίγνητος, α, ὁ, ex *κάσις*, *eos*,
ὁ, ἡ, *frater*, *soror*, & *γένο-*
μαι, *nascor*. ε. 182. β.
756.

Κασσίτερος, *κασσιτέροιο*, gen.
Ion. ὁ, *stannum*. θ. 862.

Κατὰ, cum Genitiv. per. cum
Accus. ad. secundum. κατ'
ὄρος, in monte, κατὰ οἶκον,
domi. κατ' ὥρην, ad tem-
pus, idem quod πρὸς και-
ρὸν. ε. 100. 615.

Καταβιβρίθασι, *omissa sunt*,
3. pl. præter. medii, a *βρίθω*,
oneor, sum *gravis*, f. *σω*,
p. κα. ε. 232.

Καταβήσεται, *intrat*, f. i. κα-
ταβαίνω, f. *βήσομαι*, *descen-*
do. Them. *βαίνω*, eo, α. 2.
ἐβην. β. 750.

Κατα-

Καταγηράσκει, præf. ind. a
καταγηράσκω, *senesco*. th.
γηρας, ατος, τὸ, *senectus*.
ε. 93.

Καταδύη, 3. præf. sub. *humie-*
fuit. a δύνω, *rigo*. f. δύνω.
ε. 544.

Καταδύμεναι, Att. & Dor. *in-*
gredi, pro καταδύναι, a. 2.
aët. infinit. a καταδύνω. a.
2. aët. κατέδον, υς, &. Th.
δύνω, & δύνω, *subeo*. α. 196.

Καταδύντα, *occidentem*,
part. a. 2. aët. Th. δύνω,
subeo, vel δύνω. θ. 596.

Καταθήω, *poneres*. 2. sing. a.
2. med. opt. κατὰθῃαι, *de-*
poneris, 2. sing. a. 2. med.
subj. κατὰθῶμαι, κατὰθῃ,
& pro hoc κατὰθῃαι, Ion.
a τίθῃμι, *pono*. ε. 45. 599.

Κατθεο, Poëtic. pro κατὰθῃ,
& κατὰθῃου, *reconde*, a. 2.
imperat. med. a κατατί-
θῃμι, *repono*. Th. τίθῃμι,
f. θήσω. a. 2. ἔθην. ε. 625.

Κατακάμεινον, præf. part. a
κατάκαμαι, *jacere*, *decum-*
bo. ε. 362.

Καταλείβεται, *destillat*,
præf. ind. a καταλείβῃμαι,
destillo. Th. λείβω, f. ψω,
libo. θ. 786.

Καταλείπεν, præf. infin. a
λείπω, *linquo*, f. ψω, p.
φα. a. 2. ἔλιπον. p. πη. λέ-
λοιπα. ε. 744.

Καταλέζεται, *cubat*. fut. ind.
a λέχομαι, *cubare facio*.
ε. 521.

Καταμάρψη, *opprimat*. a. 1.
sub. a καταμαίρπτω, *com-*
prehendo. Th. μαίρπτω, f.
ψω, *capio*. ε. 494.

Καταπεπτηνῖα, *exterrita*,
perf. part. aëtivi, per syn-
copen τῷ χ, pro καταπε-
πτηχυῖα. a verbo κατα-
πήσσω, f. ζω, *perterrefio*,
præt. aët. καταπέπητηχα.
Th. πτοέω, ὦ, f. ἦσω, *ex-*
terreo. α. 265.

Κατάπινε, *deglutiebat*, Im-
perf. Ion. Th. πίνω, *bibo*,
f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2.
ἔπιον, inde in imperat. πῖ-
θι & πίε. θ. 459. 497.

Κατάσκιος, *opacius*, a σκιά,
ᾤς, ἥ, *umbra*. ε. 511.

Κατ'σύνφελος, &, a σύνφελος,
durus, *asper*. Th. σύνφω,
astriango, f. ψω. θ. 806.

Καταφθιμένοιαι, *mortuis*,
dat. pl. perf. part. Ionic.
a φθίω, idem quod φθίω,
f. ἦσω, *corrumpo*. θ.
850.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3.
sing. a. 1. aët. opt. a φλέ-
γω, ππο, f. ξω, p. χα.
α. 18.

Καταφράζειδε, præf. imperat.
pass. a καταφράζομαι, *con-*
fidero. Th. φράζω, *dico*,
Αα 4 f. σω.

f. σω. p. κα. a. 2. ἐφραδον.
p. m. πῑφραδα. ε. 246.

Καταχεύει, effundit, 3. im-
perf. a. καταχεύομαι. Th.
χέω, f. χεύσω, fundo. ε.
581.

Καταῖν, descendebat, ex κα-
τὰ & αἶμι, eo, est 3. sing.
præt. med. αῖα, & Attice,
ῖα, ας, ε. κατιών, part. a. 2.
ακάταμι. α. 254. ὁ. 723.

Κατελεγχέτω, redarguat.
præs. imperativ. a κατε-
λέγχω. Th. ἐλέγχω, f.
ζω, arguo. ε. 712.

Κατέλεξε, recensuit, a. i. ind.
a καταλέγω. Th. λέγω,
ζω, dico. ὁ. 627.

Κατεναντίον, adverb. ex ad-
verso, coram. Th. ἀντί,
pro. α. 73.

Κατένασσε, a. i. ind. pro κα-
τένασε, ab inusitato ver-
bo, κατανάω, habitandum
do. Th. ναίω, habito. ε.
157. ὁ. 538.

Κατενήνοθεν, constraverat.
præt. med. a κατενθίω.
ἐνθίω ex ἐν, & θίω, pono
per metathesin ἐνέθω, in
præt. med. ἥνοθα, & per
reduplicationem ἐνήνοθα:
præposita præpositione
κατὰ, fit hinc κατενήνοθα
constravi. Errant qui a
κατανθίω derivant. Sic
enim reduplicatio foret

κατανήνοθα, &c. Malo
ita resolvere, ut dicam,
κατενήνοθα, esse duntaxat
præt. medii, & carere
præsenti. Præsens, si usi-
tatum foret, esset κατενέ-
θω. α. 269.

Κατέπαυσε, diremit, seda-
vit, a. i. act. ind. verb.
καταπαύω, desisto. Them.
πύω, finio, cesso. ὁ. 87.

Κατέπεμψε, detrusit, a. i. a
πέμπω, mitto. f. ψω. ὁ. 515.

Κατέπινε, imperf. devorabat,
a πίνω. ὁ. 467.

Κατέταθεν, oppositi sunt,
pro κατέταθησαν, Æolice,
a. i. ind. pass. a καθίσταμαι,
constitutor. Th. ἵστημι, f.
στήσω, statuo. ὁ. 674.

Κάτεχεν, imperf. ut & κατέ-
χευε, detinebat, pro ἔχω,
dicitur χέθω. ὁ. 575. 700.

Κατηρεφέ, pro κατηρεφέα, a
κατηρεφής, ἑός, ὁ καὶ ἡ, te-
ctus, dat. pl. Ion. κατηρε-
φέεσι. Th. ἐρέφω, f. ψω,
tego. ὁ. 594. 778.

Κατηωρέυντο, suspensi erant,
a. pl. imperf. pass. Dor.
pro κατηωρέντο, a verbo
καταιωρέομαι, dependo, ex
κατὰ & αἰωρέω, f. ἥσω, in
sublime tollo. α. 225.

Κατοπάσῃ, expulerit, præs.
sub. ab. ὁπάσῃ, f. σω, perse-
quor. ε. 322.

Κάτω,

Κάτω, *infra*, deorsum. §. 301.

Καυάζας, *fregeris*. a. i. opt. act. a καυάζω, *contero*, *frango*. sic Æoles pro αἰὲρ dicunt αὐήρ, vel pro κατάζας, Poët. sublato τ, & inserto υ, Æol. ab ἄγω, *frango*. ε. 664. 691.

Καῦμα, ατος, τὸ, *incendium*, a καίω, *uro*, fut. καύσω. ε. 413. §. 844.

Κε, & κεν, particula potentialis, sicut in prosa ἄν, vel expletiva. ε. 10. 12. 33.

Κέατο, *jacebant*, pro ἔκαντο, Ion. & κέκτο pro κείατο. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 241.

Κέγχροισι, dat. pl. Ion. a κέγχρος, *milium*, genus leguminis. α. 393.

Κεδνῇ, *castæ*, dat. sing. a κεδνός, ἡ, ὄν, *castus*, probus. Th. κῆδοι, εος, τὸ, *cura*. ε. 69. 129.

Κεῖν, *illo*, pro ἐκείνῳ, per aphæresin, κείνοις, κείνοισι, dat. pl. Ion. ab ἐκείνος, η, ὄν. §. 628. 836.

Κεῖται, *jacet*, κεῖτ', pro ἔκειτο, imperf. Ion. a κεῖμαι, *jaceo*. α. 227. §. 795.

Κεκαλυμμένη, perfect. part. pass. a καλύπτω, *operio*, *tego* f. φω. p. φα. aor. 2. ἐκάλυβον. §. 9. 745. 757.

Κεκασμένον, perf. pass. a κάζω, *orino*, f. σω. §. 929.

Κεκούθα, *occultabat*, Ion. plusq. perf. med. a κεύθω, fut. κεύσω, p. κx, in præter. med. κέκευθα. sicut πλήθω, πέπληθα, γηθέω, γέγηθα, &c. §. 505.

Κεκλήγοντες, præter. med. Æolice pro κεκληγότες a κλάζω. Verior analysis hæc est: ex præterito κέπληγα, novum verbum κεπλήγω, quod Græcis est usitatissimum, unde in part. præf. κεκληγών, ὄντος, in pl. οἱ κεκληγόντες. α. 379. 412.

Κεκληγώς, *vociferans*, præter. med. a κλάζω, *clamo*, in fut. κλάγξω, a. 2. ἐκλαγον, p. m. κέπληγα, hinc part. f. g. κεκληγυῖν. ε. 447. α. 99.

Κεκλήθαι, *vocari*. perf. inf. pass. a καλέω, f. έσω, p. κέκληκα. §. 410.

Κέκλυτε, *audite*, a κλύμι, (Th. κλύω, *audio*). Hinc κλύθι, & Poëtica redupl. κέκλυθι, in 2. pl. κλύτε, & κέκλυτε, *audite*, correpta penultima. §. 644.

Κεκονιμένος, *pulverulentus*, Attice pro κεκονισμένος, ακονίζω, *pulvere impleo*, quod est a κόνις, εος, ἡ, *pulvis*. ε. 471.

Κεκόρημένον, *satiatum*, a κό-
ρίω, *satio*. f. έσω, & είσω,
p. κεκόρηκα. ε. 591.

Κεκριμένην, *diversam*. Th.
κρίνω, f. νῶ, *secerno*, p.
κέκρικα. α. 55.

Κεκρύφεται, *latent*. 3. plur.
præf. pass. Ionice, pro
κεκρυμμένοι είσι. a κρύ-
πτω, *abscondo*, f. ψω, p.
φα, a. 2. έκρυβον. ε. 384.

Κεκτηῖσθαι, *comparare*, præf.
pass. infin. a κτάομαι, ac-
quiro, f. κτήσομαι, p. κέ-
κτημαι. ε. 435.

Κελάδοιο, gen. Poëticus, pro
κελάδα. a κέλαδος, α, ὅ,
strepitus. 9. 851. 926.

Κελαινεφέϊ, *nubium offusca-
tori*, dat. sing. a κελαινε-
φῆς, ex κελαινός, *niger*.
idem quod μέλας, & νέ-
φος, εος, τὸ, *nubes*. α. 53.

Κελαινῇ, *nigra*, dat. Th. est
μέλας, μέλαινα, μέλαν,
niger, pro μ ponitur κ,
κελαινόν. α. 173. 429.

Κελεύθω, gen. κέλευθος, α, ἡ,
via. ε. 578. α. 352.

Κελεύω, *jubeo*, præf. indic.
a κέλομαι, Poëtice, κέ-
κλομαι. κέκλονθ', pro έκέ-
λοντο, 3. pl. imperf. ε. 34.
9. 33. 686.

Κενήν, Poëtice, pro κενήν,
a κενός, α, ὅ, *vacuus*. ε.
496.

Κένταυροι, *Centauri*, ex κεν-
τέω, *stimulo*, pungo, &
ταῦρος, Latine, *taurus*.
α. 184.

Κεραυνός, εος, ὅ, *fulgur*, a
κέραμος, α, ὅ, *utceus*, vel
terra singularis. ε. 25.

Κεραοί, *cornuta*, a κεράς, α,
ὅ, hoc a κέρας, *cornu*.
ε. 527.

Κεραυνῷ, gen. sing. a κεραυ-
νός, ὅ, *fulmen*, q. a κείρω,
scindo. & αὖω, *pro*. hinc
κεραυνῶω, *fulmino*, *fulmi-
ne percutio*. κεραυνωθέν-
τος, a. 1. part. pass. genit.
θ. 846. 859.

Κέρας, ατος, τὸ, *cornu*. 9.
789.

Κέρβερος, *Cerberus*. 9. 311.

Κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*. hinc
κερδαίναν, *luctari*, a κερ-
δαίνω. ε. 321. 350.

Κερκῆϊ, nom. mul. 9. 355.

Κέρσε, 3. pers. a. 1. ind. Io-
nice. verbi κείρω, *tondeo*,
f. ρῶ, & Æol. κέρσω, a. 1.
έκερρα, & έκερσα. hinc
κέρσε, per τμήσιν, pro
απέκερσε. α. 419.

Κέρτομα, *convicia*, quasi di-
cas convocia, a κέρτομος,
tor dax, *cavillatorius*.
hinc κερτομέω, *conviciot*,
ex κείρω, *tondeo*, & τομή,
sectio, quod est a τέμνω,
seco,

feco, p. m. *τέτομα*. ε. 786.
 §. 545.

κεύθεσι, dat. pl. a *κεῦθος*, eos,
τὸ, *caverna profunda*.
 a *κεύθω*, *occulto*. unde
 etiam est *κευθμῶν*, ὠνος, ὅ,
locus qui occultat. Re-
 gula: Nomina appella-
 tiva in ὠν, & εῶν, signifi-
 cant locum, ut ἄμπελῶν,
 ὠνος, ὅ, *vinetum*. §. 300.
 334.

κεφαλή, ἥς, ἡ, *caput*, genit.
 pl. *κεφαλέων*, Ionic. pro
κεφαλῶν, dativ. *κεφαλῇσι*.
 ε. 416. 543. §. 827.

κεφαίῳ, dat. sing. in nom.
κέφαλος, x, nomen viri.
 §. 986.

κεχάρητο, *latatus est*. 3 sing.
 a 2. med. ut *ἐχαρόμην*, x,
ετο, & per reduplicatio-
 nem Poëticam, *κεχαρό-
 μην*. Dicitur vero *κεχά-
 ρητο*, per *συσολήν*, ut vo-
 cant. Mallem a plusqu.
 perf. formare, *ἐκεχαρή-
 μην*, ησο, ητο, a *χαίρομαι*,
lætor. perf. *κέχαρμαι*, &
κεχάρημαι, quasi a *χα-
 ρέω*. α. 65.

κεχαρισμένος, *grata est*,
 perf. part. a *χαρίζομαι*,
rem gratam facio. Th.
χάρις, ιτος, ἡ, *gratia*.
 ε. 681.

κεχρημένος, *indigus*, præt.

perf. part. a *χρῶμαι*, ιτορ,
 f. *χρήσομαι*, p. *κέχρημαι*,
 a. i. m. *ἐχρησάμην*. ε. 476.
 491.

κέχυται, *fusa est*, 3. perf.
 perf. pass. a *χύνω*, f. *ύσω*,
 p. pass. *κέχυμαι*. Th. *χέω*,
χεύσω, *fundo*. §. 727.

κῆδα, *lædit*, 3. perf. præf.
 a *κῆδω*, *ango*. Th. *κῆδος*,
 eos, τὸ, *cura*. ε. 362. θ. 102.

κῆδα, acc. pl. a *κῆδος*, eos,
 τὸ, *cura*, *damnum*. ε. 49.

κῆλα, *tela*, n. g. pl. num.
 a *κῆλον*, Ion. pro *κᾶλον*,
lignum. §. 708.

κηλέω, dat. a *κῆλος*, *cali-
 dus*. Th. *καίω*, f. *καύσω*,
uro. §. 865.

κῆρ, κηρός, ἡ, *Parca* men-
 dose scribitur *κῆρ*. α. 156.

κῆρ, pro *κίαρ*, ατος, τὸ, *cor*.
 (sic, uti pro *ἔαρ*, ἥρ, dici-
 tur). *κῆρα*, *κῆρες*. α. 249. 435.

κηρόδι, *ex corde*, adverb.
 a *κῆρ*, τὸ, *cor*. α. 85.

κηρίον, x, τὸ, *fatuus*, a *κηρός*,
 ἔ, ὅ, *cera*. §. 579.

κηριτρεφίων, gen. pl. a *κηρι-
 τρεφῆς*, εος, ὅ, ἡ, *morti*
obnoxius. q. d. *fato nu-
 tritus*. a *κῆρ*, *fatum* & *τρέ-
 φω*, αλο. ε. 416.

κῆρυξ, υκος, ὅ, *præco*. ε. 80.
 §. 939.

κητώ, ὅος, ἡ, nomen mul.
 forte sic dicta a *prodi-
 giosa*

giosa crassitie, qualis est in balæna seu ceto, monstro illo marino, Κητῆς, genit. contract. θ. 270. 336.

Κηϋῆς, accus. sing. a Κηϋῆ, ὕκος, ὅ, nomen regis. α. 354. 476.

Κηφῆνεςσι, dat. pl. Poëticus, pro κηφῆσαι, a κηφῆν, ἦνος, ὅ, *fucus*, ex arum genere. ε. 302. θ. 595.

Κίβισις, ἡ, *pera*, *sacculus*, ubi κεῖται βόσις, ubi vitus reconditur. α. 224.

Κιθάριζω, *personabat*, imperf. abjecto augmento. a κιθαρίζω, f. ἴσω, *cithara cano*. Th. κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. est organon musicum. α. 202.

Κιθαριστῆς, ὅ, ὁ, *citharista*. pl. οἱ κιθαρισταί. a κιθάρα, ας, ἡ, *cithara*. θ. 95.

Κεκλήσκει, *vocat*. 3. person. ind. a καλῶ, *voco*. Poët. κεκλήσκω. ε. 816. θ. 418.

Κίον, *columnis*. dat. pl. a κίων, ονος, ὅ, ἡ, *columna*. κίων', accus. pro κίονα. θ. 522. 779.

Κίρκη, *Circe*, nomen sagæ. θ. 957. 1011.

Κλάζοντε, præf. part. dual. num. κλάζω, *clamo*. Vide supra κεκληγώς. α. 406.

Κλαίει, *fleus*, præf. part. a κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, p. κέκλαινα. ε. 220.

Κλαῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέα, *res præclare gestæ*, a κλέος, εὐς, τὸ, *gloria*.

Th. κλείω, *celebro*. θ. 100.

Κλείετε, præf. imper. *celebrate*, κλείεσθαι, *celebres*, præf. part. f. g. pl. num. a κλείω *celebro*. hinc κλατός, ὅ, *inclytus*. ε. 1. θ. 105.

Κλειώ, ὅος, ἡ, nomen mul. & Musæ. θ. 77.

Κλέος, εὐς, τὸ, *gloria*, pro quo etiam dicitur κλειῶς, εὐς, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*. α. 107. θ. 530.

Κλέψαι, *furatus*, a. i. part. a κλέπω, *clepo*, *furo*. fut. κλέψω, p. κέκλεφα. p. pass. κέκλημαι, p. med. κέκλοπα. ε. 55. θ. 613.

Κληῖρον, acc. a κληῖρος, ἄ, ὁ, *sorts*, *patrimonium*. ε. 37.

Κλόνον, acc. a κλόνος, ἄ, ὁ, *turbatio*, *tumultus*. hinc κλονέω, ὦ, *commoueo*. fut. ἥσω. ε. 551. θ. 931.

Κλυζομένη, *inundanti*, dat. præf. part. a κλύζω, *eluo*, f. σω, p. κέκλυκα. α. 209.

Κλυμένη, nomen mul. & pro κλυομένη. θ. 351. 508.

Κλύοιμι, præf. opt. *audire*, a κλύω, *audio*, κλῦθι, præf. imperativi est a κλῦμι. at κέκλυθι, & κέκλυτε, per reduplicationem, pro κλῦθι, & κλῦτε,

in

in præf. imperat. hinc
κλυτός, κλυτῶ, *inclytus*.
ε. 9. 70. 9. 32. 644.

Κλυτή, nom. propr. 9. 352.

Κλωθῶ, nomen Parcæ. Vide
Calepin. α. 258. 9. 218.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro
κνήμασι, Ionice, α κνήμη,
tibia, sura, crus. α. 123.

Κνημῖδας, accus. pl. α κνημῖς,
ἴδος, ἥ, *ocrea*. Th. κνήμη,
ης, ἥ, *tibia*. α. 122.

Κοθάρους, α κόθαρως, epithe-
ton fuci, παρὰ τὸ κεύθαν
τὴν ἄραν, quod aculeum
non exerat more apum,
α κεύθω, *occulo*, & ἄρα,
cauda. ε. 303.

Κοῖλος, *cavus*. κοίλῃ, dat. pl.
κοίλῃσι. ε. 52. 687.

Κοιμηθεῖσα, α. 1. part. pass. α
κοιμάω, *sopio, facio dor-
mire*. κοιμάομαι, ὦμαι,
dormio. f. 1. pass. κοιμη-
θήσομαι, α. 1. m. ἐκοιμη-
σάμεν. 9. 214.

Κοινῶ, genit. α κοινῶς, ᾧ, ὅ,
communis. ε. 721.

Κοῖος, Κοῖα, nomen viri. 9.
134. 404.

Κοιρανέων, præf. part. impe-
rans, α κοίρανος, ᾧ, ὅ, *rex*.
hinc κοιρανέω, ὦ, *dominor*.
9. 331.

Κοῖτον, accus. α κοῖτος, ε, ὅ,
idem quod κοίτη, ης, ἥ,
cubile. ε. 57.

Κοκκύζα, *canit*. 3. pers. præf.
α κοκκύζω, *coccyzo*, α κόκ-
κυξ, υγος, ὅ, *cuculus*. ε.
484.

Κοκκήντα, *ferruminati*, n.
pl. α κοκκήεις, εσσα, εν,
glutinated. Th. κόκκα,
ης, ἥ, *gluten*. α. 306.

Κολοσυρτῶ, *palearium stre-
pitu*, α κολοσυρτός, ᾧ, ὅ,
Schol. ἦχος φονγάνων συ-
ρομένων, h. e. strepitus sar-
mentorum, quum tra-
huntur. ex σύρω, *traho*,
& κῆλον, *lignum*, seu κό-
λος, *mutilus*. Est enim
sarmentum lignum de-
fractum. 9. 880.

Κομέϊν, *nutrito*, præf. inf. α
κομέω, ἥσω, *nutrio* & ci-
ram gero. hinc κομίζω, &
κομίσασθαι, aor. 1. m. inf.
ε. 315. 602.

Κονάθησι, *edidit fragorem*,
α. 1. ind. Ion. α κοναῖω, ὦ,
resono. Th. κόναθος, ε, ὅ,
sonitus. 9. 840.

Κονήσι, dat. pl. Ion. pro κο-
νίαις, α κονία, αις, ἥ, idem
quod κόμης, εος, ἥ, *pulvis*,
acc. κόνιν. α. 365. 9. 706.

Κονίοντες, *pulverem exci-
tantes*, præf. part. α κο-
νίω, vel κονίζω. Th. κόνις,
εως, ἥ, *pulvis*. α. 342.

Κοπτομένη, *excitatus*, præf.
part. α κόπτομαι, *pulsor*,
scindor.

scindor. Th. κόπτω, fut. φω, scindo. α. 63.

Κορεσάμενος, *satiatus*, a. i. m. part. Poët. pro κορεσάμενος. Vide κορέσασθαι. ε. 33.

Κορέσασθαι, *saturato*, aor. i. infin. m. pro imperativo, Hellenismus, a κορέννυμι, vel κορέω, *saturō*. §. 366.

Κόρθυνεν, *collegit*, imperf. act. pro ἐκόρθυνεν, verbi κορθύνω, vel κορθύνω, coacervō. Th. κόρθυσ, υος, ἡ, *acervus*: §. 853.

Κόρος, κ, & Ion. κόροιο, *satietas*. Th. κορέω, *satio*. §. 593.

Κόρυθος, genit. a κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 417.

Κορύσσαν, præf. inf. a κορύσσω, *armo*, q. d. *galea munio*. κορύσσεσθαι, præf. part. f. gen. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. α. 148. 198.

Κορυφῆς, genit. §. 62. κορυφῆσι, dat. pl. Ion. a κορυφή, ἡς, ἡ, *vertex*. θ. 1010.

Κορώνη, ἡς, ἡ, *cornix*. hinc κορωνιόωντα, acc. *rostrata*, Poëtice, pro κορωνιάοντα, a κορωνιάνω, ω, *incurvus & lunatus sum*. a κορώνη, *sinuinitas*, *curvatura*. ε. 677. α. 289.

Κοσμεῖν, præf. inf. sic κόσμη-

σε, *ornavit*, a. i. pro ἐκόσμησε, a κοσμέω, fut. ἥσω. Th. κόσμος, κ, ὁ, *ornatus*, *ordo*. ε. 72. 76. §. 573.

Κοτέα, 3. præf. ind. *est infestus*. κοτέεσθαι, præf. part. f. g. κοτέοντε, dual. num. part. a κοτέω, έσω, & ἥσω, *irascor*. Th. κύτος, κ, ὁ, *ira vetus*. ε. 25. §. 315.

Κύττος, κ, ὁ, *nomen viri*, seu *gigantis*. §. 714. 817.

Κῆρη, ἡς, ἡ, *puella*, idem quod κόρη, ex eoque factum Poëtica epenthesi τῇ υ. pl. κῆραι. Th. κερέω, *verro*. α. 126.

Κερίζειν, a teneris educant, 3. pl. præf. verbi κερίζω, a puerili ætate educo. a κῆρος, idem quod κόρος, *puer*. Th. κερέω, *verro*. §. 347.

Κερότερος, *junior*. Etiam substantiva apud Græcos per sæpe comparantur. a κῆρος, idem quod κόρος, *juvenculus*. Th. κερέω, έσω, & ἥσω, *verro*. ε. 445.

Κροστρόφος, *juvencularum nutritor*. a κῆρυ, hoc a κόρη, *juvencula*. κορέω, *orno*, quæ dum se commit, *annus it*. ε. 226. §. 450.

Κεφίζεσθαι, præf. part. f. g. α κῆ-

- a καφίζω, f. ίσω. *levo*. a καφός, *levis*. ε. 461.
- Καφοί, α, ό, *levis*, ut κάφη έλπις, *levis spes*. ε. 759.
- Καφα, *leviter*. α. 323.
- Κράδη, ης, ή, pro ficu sylvestri. ε. 679.
- Κράδην, accus. sing. Ion. a κραδία, per metathesin, pro καρδία, ας, ή, cor. ε. 338. 448.
- Κράτει, dat. sing. imperio, a κράτος, εος, τό, *robur*. hinc κρατερός, *validus*. κρατεράων, gen. pl. Æolice. κρατερώτατος. superl. *validissimus*. α. 101. 9. 403. 683. 684.
- Κρατει, *præpotens est*, 3. pers. præf. ind. a κρατέω, ώ, imperium obtineo. fut. ήσω, p. κεκρίτηκα. Th. κράτος, εος, τό, *robur*. 9. 403.
- Κρατερόφρονι, dat. singul. a κρατερόφρων, *infracto animo sum*. ex κράτος, *robur*, & φρήν, *animus*. α. 458. κρατερόφρονα. ε. 146. 9. 509. κρατερόφρον'. 9. 297. 308.
- Κρατί, *capiti*, dat. singul. a κράς, κρατός, ό, vel τό. Th. κάρηνον, α, τό, *caput*, unde per apocopen, κάρην, τό άπλιτον. Pro κάρην dicitur κάρα, Dorice & per novam apocopen κάρ

- pro κάρην. item pro κάρ, per metathesin κράς, αλος, & κράς, κρατός. unde etiam descendunt, κράνον, α, τό, & diminutivum κρανίον, α, τό, *calvaria*. α. 136. 328.
- Κράτος, εος, τό, *robur*. α. 328.
- Κρέας, ατος, & Attice, κρέως, τό, *caro*. ε. 589.
- Κρεῖον, acc. a κρεῖος, α, ό, nomen viri. 9. 134.
- Κρεῖοντα, acc. sing. nomen viri. a κρείων, οντος, ό. α. 83.
- Κρείσων, vel κρείττων, ονος, ό, καί ή, *præstantior*, vel *melior*. a positivo αγαθός, *bonus*. Th. κράτος, εος, τό, *robur*. ε. 208. 211.
- Κρεμύσασθαι, a. i. med. infin. a κρέμαμαι, *suspendor*. conjugatur, ut ίσαμαι. Th. κρεμάω, & κρεμάννυμι, fut. άσω, *suspendo*. ε. 627.
- Κρηδεμνον, τό, proprie capitis ligamentum, ex κράς, & θέω, *ligo*. per metaph. pinna murorum, & ponitur pro mœnibus. α. 105.
- Κρήθεν, adverb. a capite, ex κράς, ατός. Th. est κάρηνον, α, τό, *caput*. α. 7. 9. 574.

Κρήνης,

Κρήνης, gen. a κρήνη, ης, ἡ, fons. a fundendo, quia fundit aquas. κρηναίων, Æolice, pro κρηναῖον, gen. pl. ε. 756. §. 6.

Κρήτη, Κρήτης, nomen Insulæ. §. 477. 480.

Κρητήρος, gen. Ion. κρητήρ, Ionice, pro κρατήρ, ἥρος, ὁ. Latine, crater. a κραάνυμι, f. άσω, misceo, tempero; quia in eo merum diluitur, ne noceat. ε. 742. =

Κρίναντο, pugnarunt, 3. pl. a. i. med. a κρίνω, discerno, f. νῶ. Κρίνωσι, 3. pl. a. i. act. subj. κρίνεις, part. a. i. act. ε. 799. §. 882.

Κρισίη, nomen mul. §. 359.

Κρίω, nomen mul. §. 375.

Κρόνα, τραμάνι, per syncope, pro κροκίδα, a κροκίς, ἰδος, ἡ, vel tanquam a κρόξ. Th. κρόκη, ης, ἡ, τραμα. ε. 536.

Κροκόπεπλος, croceo peplo. a κρόκος, α, ὁ, crocus, & πέπλον, α, τὸ, pepulum, vestis muliebris. §. 273. 358.

Κρονίδης, α, ὁ, filius τῷ Κρόνα, h. e. Saturni. Sic vocatur ὁ Ζεύς. Κρονίδεω, Ion. pro Κρονίδα. ε. 18. 53. §. 450.

Κρονίων, ωνος, idem quod

Κρονίδης. a Κρόνος, α, ὁ, Saturnus. qui sic videtur dictus a splendore. Hebr. kavan, splendere. Fr. Jun. Aliis quasi χρόνος tempus: plurimum enim temporis conficit in emetiendo suo orbe. ε. 274. §. 949.

Κροτάφοισι, dat. pl. Ion. a κρόταφος, α, ὁ, tempus, pars capitis. παρὰ τὸ κροτεῖν τὴν ἀφὴν, quod ibi evidens sit venarum pulsus. α. 226.

Κρύος, εος, τὸ, frigus. hinc κρυερός, ᾧ, & Ionic. κρυερεῖο, frigidus. hinc κρύβας, εντος, ὁ. Poëtis idem quod κρυερός. ε. 492. §. 657. 936.

Κρυπλίδης, secreti, genit. a κρυπλίδιος, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, occultus. hinc & κρύφιος, abditus. Th. κρύπλω, ψω, occulto, abscondo. α. 2. ἔκρυβον. ε. 327. 787.

Κρύψει, a. i. Ion. a κρύπλω, occulto. hinc κρύψας. a. i. part. κρύψασα, f. g. ε. 50. 402. §. 174.

Κρώζει, præf. subj. a κραιζω, crocito, quod est cornicis. ε. 745.

Κταμένης, occisa, part. a. 2. med. ab indic. ἐκταμένη, ad

ad formam *ἰσάμεν*, ab
a. 2. act. *ἔκταν*. pro quo
Dores *ἔκταν*. a *κτῆμι*, *occido*. f. *κτήσω*. Th. *κτείνω*.
ε. 539. α. 402.

Κτεάων, gen. pl. a *κτέανον*, ε,
τὸ, *possessio*. Poëtis idem
quod *κτῆμα*, & *κτέαρ*,
ατος, τὸ, idem. Th. *κτάο-*
μαι, fut. *ἥσομαι*, *acquirō*.
ε. 313.

Κτείναντα, acc. a *κτείνας*, αν-
τος, part. a. i. a *κτείνω*, *occido*, f. *κτενῶ*, p. *ἔκτακα*.
a. 2. *ἔκτανον*. a. i. *ἔκτανα*.
κτανέμεναι, Dorice pro
κτείναν, præf. infin. act.
α. 414. 448.

Κτῆμας, dat. pl. pro *κτῆ-*
μασι, per apocopen a *κτῆ-*
μα, *possessio*. Th. *κτάο-*
μαι, ὦμαι, *acquirō*. ε. 34.

Κτητὴν, *famulam*, accus. a
κτητὸς, *acquisibilis*. Th.
κτάομαι, f. *ἥσομαι*, *acqui-*
ro. ε. 404.

Κτύπος, *sonitus*, a *τύπτω*,
pulso. α. 98.

Κυανόπεπλον, *cæruleo peplo*,
a *κύανος*, *cæruleus*, & *πέ-*
πλον, *peplum*. θ. 406.

Κυανόπτερος, *nigras alas ha-*
bens. ex *κύανος*, *cæruleus*,
& *πτερόν*, ε, τὸ, *ala*. α.
393.

Κυάνη, genit. a *κύανος*, *cæ-*
ruleus, hinc *κυάνηα*, *ni-*

gra. dat. pl. *κυανέησι* pro
κυανέαις, & *κυανέαιων*, *æo-*
lice, pro *κυανέων*. α. 7.
143. 249.

Κυανοχαίτης, ε, nom. ex
κύανος, ε, ὁ, *cæruleus*, *co-*
lor niger, & *χαίτη*, ἡ, *ju-*
ba, *coma*. α. 120. θ. 278.

Κυανῶπιν, *nigroculam*, acc.
a *κυανῶπις*, ἡ, *cærulea*
aspectu, a *κύανος*, *cæru-*
leus, & ὦψ, ὠπὺς, ὁ, *ocu-*
lus. Th. ὀπτομαι, *video*.
p. m. ὦπα. α. 356.

Κυδάλιμος, idem quod *κύδι-*
μος, *gloriosus*. a *κύδος*, εος,
τὸ, *gloria*. α. 74. 467.

Κῦδος, εος, τὸ, *gloria*, in
comparat. *κυδίων*, *glorio-*
sior, superl. *κύδιστος*, ε, ὁ,
gloriosissimus. ε. 311. θ. 548.

Κυδαίνων, *illustrans*, præf.
part. a *κυδαίνω*, *glorio-*
sum reddo, fut. *νῶ*, p. *κα*.
Th. *κῦδος*, εος, τὸ, *gloria*.
ε. 38.

Κυδιών, *exultans*, *jaesta-*
bundus, præf. part. pro
κυδίων, a *κυδιάω*, *gloriosior*,
jaestito. Th. *κῦδος*, εος, τὸ,
gloria. α. 27.

Κυδνός, ἡ, ὄν, *inclytus*, *cele-*
bris. Th. *κῦδος*, εος, τὸ,
gloria. ε. 255.

Κυδνμός, ε, ὁ, *tumultus*, q.
a *κύω*, *pario*, & *δῆμι*,
timor. α. 156.

Κυθήρακ, ας, ἡ, *Venus*. ὅτι
κεῖθα τὰς ἔρωτας, occul-
tat amorem venereum.
Tenebras amat, propter
opera tenebrarum. θ. 934.
1008.

Κυθήροις, κυθήροισι, dativ.
pl. a κύθηρος, ς, ὁ. Th.
Κυθήρα, ἡ, urbs Cypri.
θ. 192.

Κυκλοτερής, ἕος, ὁ καὶ ἡ, tor-
nando rotundus factus,
ex κύκλος, ς, ὁ, *circulus*,
& τερέω, *terebro*. α. 208.
θ. 145.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ. οἱ κύκλω-
πες, *Cyclopes*. ex κύκλος,
ς, ὁ, *orbis*, *circulus*, &
ὤψ, *oculus*. Th. ὀπτομαί,
video. θ. 139. 144.

Κύκνοι. α. 65. 346. 368. 413.
κύκνον. α. 57. 329. 331. 466.
472. κύκνε. α. 550. κύκνοι.
α. 316.

Κυλίνδεταί, præf. ind. pass.
à κυλίνδω, *volvo*. hinc
κυλινδόμενος. Th. κυλίω,
ίσω, *volvo*. α. 378. 438.

Κυμαίνοντες, gen. præf. part.
a κυμαίνω, *fluctuo*. Th.
κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus*.
ε. 388.

Κύματα, nom. pl. a κῦμα,
ατος, τὸ, *fluctus*. q. a κυ-
κάω, *misceo*, unde est κύ-
πημα, pro quo κῦμα.
κύματ'. ε. 685. θ. 252.

Κυματολήγη, nomen mul.
θ. 253.

Κύμην, acc. casus, a Κύμη,
ης, ἡ, nomen urbis. ε. 634.

Κυμοπόλαιαν, nomen mul.
θ. 819.

Κυμοδόκη, ἡς, ἡ, nom. pro-
prium mul. θ. 252.

Κυμοδόη, nomen proprium
mul. θ. 245.

Κυνέη, ἡς, ἡ, (sub δορά,) pel-
lis canis, *galea*. Them.
κύων, κυνός, canis. α. 227.

Κυμῶ, nomen mul. θ. 255.

Κυπρογένεια, epitheton Ve-
neris, quæ nata dicitur
in insula Cypri. Cu-
prum quoque ceu scor-
tum, metallis omnibus
misceri dicitur. θ. 199.

Κύπρος, ς, nomen insulæ
Veneri sacræ: unde &
Κύπρις, *Venus*. θ. 193.

Κυρήσας, a. i. part. a κυρέω,
incido. Them. κύρω. fut.
Æol. σω, *incido*. ε. 753.

Κύρσαι, aor. i. inf. *incidere*.
a κύρω, fut. κύρω. κύρσας,
a. i. part. ε. 689. α. 426.

Κυσαμένη, a. i. part. med.
f. g. pro κυσαμένη, quæ
concepit, verbi κύομαι,
in utero gestor. Them.
κύω, *osculor*. θ. 125. 405.

Κίων, κυνός, ὁ vel ἡ, canis.
κύναι, acc. κύνε, nom. &
acc.

acc. dual. κνσὶ dat. plur.

α. 303. §. 769.

Κῶμα, τος, τὸ, *veternis*, *sonnus profundus*. θ. 798.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro
ἐκώμαζον, verbi κωμάζω,
come//or. Th. κῶμος, ε, ε,
comeffatio. α. 181.

Κώμη, πς, ἡ, *vicius*. ε. 637.
α. 18.

Κωτίλασσα, præf. part. f. g. a
κωτίλω, *garrus*. ε. 372.

Λ.

Λάβησι, *prehenderit*, a. 2.
act. subj. σι est paragoge
Ion. a λαμβάνω, *accipio*,
fut. λήψομαι, p. λέληθα,
Att. εἴληθα, aor. 2. ἔλαβον,
inde in part. λαβὼν, ἔσα,
όν. ε. 466. §. 765.

Λαγῆς, acc. pl. Dor. pro λα-
γῆς, *leporis*, a λαγῶς, ε, ἡ,
lepus. Att. λαγῶς, ὦ, ex
λα, particula quæ inten-
dit significationem, &
ἔς, ὥτός, τὸ, *auris*, quia
habet longas aures. Alii
a λάω, τὸ βλέπω, *video*,
quia dormit apertis ocu-
lis. α. 302.

Λάδωνα, nomen fluv. accus.
sing. §. 344.

Λάθεται, *obliviscimini*. 2. pl.
a. 2. med. imperat. a λαν-
θάνομαι, f. λήσομαι, præf.
pass. λέλησμαι, a. 2. act.

ἐλαθόν, præf. m. λέληθα.
ε. 262.

Λαθιφθόγγος, *facientis o-
blivisci vocem*. gen. Ion.
a λαθιφθόγγος, *vocis obli-
vionem inducens*. a λά-
θος, εος, τὸ, *oblivio*. Th.
λήθω, *lateo*, & φθόγγος,
sonus. hoc a φθέγγομαι,
f. γέρομαι, *loquor*. α. 131.

Λαῖτμα, *magnus maris flu-
ctus* ex λα, *valde*, & ἔλαια,
ire. Vel dictum quasi λαί-
τμημα. Nam quum uni-
versum distributum esset
in partes duas, terram &
mare, λαῖον τμήμα voca-
batur ἡ θάλασσα. Vide
in τέμνω, *seco*. ε. 163.

Λαιψηροκέλευθος, *rapidum*,
acc. ex λαίλαψ, *apros*, ἡ,
tempestas, & κέλευθος, ε,
ἡ, *via*. §. 379.

Λάικε, *crepitabat*, pro ἔλα-
κε, a. 2. act. a ληκίω, *cre-
pitum cieo*; a. 2. ἔλακον,
præf. m. λέλακα. θ. 694.

Λακέρυζα, ης, ἡ, *loquax, stri-
dula*. ε. 745.

Λάμπεν, *collucebat*. imperf.
Ion. pro ἔλαμπεν, a λάμ-
πω, *luceo*. f. ψω. p. φα. κ. 71.

Λαμπετόντα, *fulgentia*.
Poëtice pro λαμπετώντα,
a λαμπεταίω, *luceo*. dat.
λαμπετόντι. a Th. λάμ-
πω, f. ψω, *luceo*. §. 110.

Λαμπόμενον, *splendens*. λαμπόμενοισι, dat. plur. Ion. part. præf. Th. λάμπω. α. 145. §. 186.

Λαμπρὸς, ἢ, ὄν, *splendidus*, *clarus*, a λάμπω, *luceo*. §. 18.

Λαομέδεια, *nomen propr.* mul. §. 257.

Λαὸς, *populus*, λαοῖσι, dat. plur. Ion. Attice λαῖς, ὦ, ὅ, *populus*. ε. 225. 241. §. 430.

Λαοσόος, *populorum defensor vel agitator*. ex λαὸς, ἢ, ὅ, *populus*, & σῶω, *servo*. Th. σῶος, *salvus*. Vel ex λαὸς, & σείω, *moveo*. α. 37.

Λαπιθάων, pro Λαπιθῶν, genit. plur. Dorice, a nominativo Λαπίθης, ε, ὅ, *Lapitha*. Vide in Calpino, *Lapithæ*. α. 178.

Λατῖνος, *nomen viri*. §. 1013.

Λάχσις, in gen. Attice λαχέσις, ἢ, *Lachesis*, *nomen Paræ*. a λαγχάνω, *sortior*. α. 258. §. 218.

Λάχνη, ης, ἢ, *lanugo*, *vellus*. ε. 511.

Λέγων, *dicere*, præf. infin. verbi λέγω, *dico*, f. λέξω, p. λέλεχα, præf. m. λέλογα. §. 27.

Λαυγόρη, *nom. propr. mul.* *suaviloqua*. ex λαῖος, ε, ὅ,

lævis. & ἀγοράομαι, *concionor*. Them. ἀγορὰ, ἡ, *forum*. §. 257.

Λαίετα, *stillat*. a λαίω, f. ψω. ε. 725. α. 390.

Λαμῶνι, dat. a λαμῶν, ὤνορ, ὅ, Latine, *pratum*, q. d. *paratum*, ubi non opus est satione. *Namque injussa virescunt gramina*. §. 279.

Λείπεθ', pro λείπετο, imperf. pass. Ion. verbi λείπω, *linquo*, *relinquo*. f. ψω, p. φα, p. m. λέλοιπα, a. 2. m. ἐλιπόμην. ε. 198. §. 490.

Λειριόεσση, dat. sing. *florida*. Th. λείριον, ε, τὸ, *lilium*. Hinc est λαιρίεσς, εντος, ὅ, in f. g. λαιριόεσσα, *liliceus*, α. & per synecd. sp. *floridus*, *suavis*. §. 41.

Λελάθειτο, poet. *lateret*, pro λάθειτο, aor. 2. med. opt. a λανθάνομαι, *lateo*. Mutuatur sua tempora a λήθω, fut. λήσω. aor. 2. med. ἐλαθόμην, hinc in opt. λαθόμην, οιο, οίτο. p. m. λέληθα. §. 471.

Λέλακας, *strepis*, p. m. α ληκέω, *resono*, *crepo*. in aor. 2. ἔλακον, unde est præf. med. λέλακα, *strepui*. accipitur hic in significatione præsentis, *cujus*

cujus generis apud Græcos sunt plurima. ε. 205.

Λέλαπται, *relicta est*, præter. pass. λέλαμμαι, ψα, πια, a λείπω, *linquo*. ε. 282.

Λελαχότες, *lambentes*, part. præter. act. per syncopen, & epenthesein τῷ ε, pro λελιχμακότες, a λιχμαίνω. Them. est λείχω, *lingo*, f. ζω. §. 826.

Δέλογχε, *consecuta est*. 3. sing. præter. med. indicat. (tanquam a λείγω.) Th. est λαγχάνω, *sortior*, fut. κληρώσομαι, a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα, §. 203.

Λέοντες, pl. num. a λέων, *on-tos*, ὁ, *leo*, in dual. λέοντε. λέεσι, dat. plur. α. 175. 402.

Λεπτῇ, *macilenta*, dat. a λεπτός, ἡ, *tenuis, exilis*, *viribus destitutus*. ε. 495.

Λερναίην, acc. nomen hydræ. a Λέρνη, ἡ, *palus Argivorum*, *ubi erant fontium confluges*. proverb. Λέρνη κακῶν, *Lerna majorum*. Dicitur hydra seu serpens Λερναίην, quod in illa versata fuerit palude, a loco. §. 314.

Λέσχῃ, dat. sing. a λέσχη, ἡ, *fermocinatio*: & pro loco publico sumitur, *ubi confabulantur*. ε. 499.

Λευγαλίσαιον, dat. pl. Ion. *tristibus*, h. e. in casulis pauperculorum, a λαιγαλῖος, ε, ὁ, *perniciosis*. Them. λαιγός, *perniciēs*. ε. 523.

Λευκός, ἄ, ὁ, *candidus, albus*. affine τῷ λεύσσω, *video*. alba sunt lucida. λευκοῖσιν, Ion. dat. pl. pro λευκοῖς. ε. 196.

Λευκώλενος, *pulchris ulnis*, ex λευκῇ, *alba*, & ὠλένη, *ulna*, quæ habet candida brachia. §. 314. 914.

Λεύσσειν, *vident*, 3. pers. pl. præf. ind. a λεύσσω, *video*. Poëticum est. ε. 248.

Λέχος, εος, τό, *lectus*, dat. pl. λεχέσσι: Poëtica pro λέχεσι. Them. λέγω, vel λέγομαι, *tubo, dormio*. §. 57. 798.

Λέων, *leo*. Vide paulo ante Λέοντες. §. 323.

Λήγει, *cessat*, 3. pers. præf. a λήγω, *cesso, desino*. fut. λήξω. ε. 412. §. 48. 221.

Λήθαι, *latet*. præf. ind. a λήθω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα. ε. 266. 489.

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. a ληΐς, ἴδος, ἡ, *pecus*, α λεία, ας, ἡ, *præda*. ληΐν, *proprie præda*. item *pecus*, B b 3 quia

quia pecudes a prædonibus rapi & abigi solent. §. 444.

Ληΐετ', *sortitur*. imperf. Ion. verbi ληΐσμαι, *napciscor*, fut. ἰσμαι. hinc ληΐσσεται, f. i. pro ληΐσεται. Th. λεία, ας, ἡ, præda. ε. 320. 700.

Ληΐον, ε, τὸ, *seges*. α. 228.

Ληναῖονα, accus. a ληναίων, ὦνος, ὁ, *Fannarius*. quo Ethnici vina libabant idolo Baccho. Th. ληρὸς, ᾧ, ὁ, *lacus preli torcularii*. hinc ληναῖος, *Bacchus*. ε. 502.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*. a λήθω seu λανθάνω, *lato*. §. 55.

Λητοῦρης, ε, ὁ, *Latona filius*. α. 479.

Λητώ, ὅος, ᾧ, ἡ, *Latona*, acc. λητέα, λητώ. ε. 368. δ. 19.

Ληγέως, *stridule*. adverb. a λεγύς, εἶα, λεγύ. α. 206. a λέγω, *strideo*. Hinc λεγυρὸς, *sonorus*. λεγυρήν. ε. 581.

Ληγύφωνοι, *arguta*, nom. pl. quibus vox erat gracilis, & acuta, αἱ ἡ φωνή λεγεία. Th. λέγω. f. ξω, *strideo*, & φωνή, ἡς, ἡ, *vox*. §. 275. 518.

Λίθον, accus. a λίθος, ε, ὁ,

lapis. §. 485. hinc λίθοι-σι, dat. pl. Ion. ε. 622.

Λιλασόμενοι, *cupientes*, præf. part. a λιλαιόμαι, apud Poëtas idem quod γλιχομαι, *cupio*, *desidero*. Verba desiderii regunt Genitivum. α. 113.

Λιμὴν, ἑνος, ὁ, *portus*, q. ex λίαν μέαν, quod ibi naves tutæ a fluctuum agitatione conquiescunt. α. 207.

Λίμνη, ης, ἡ, *stagnum*, *palus*, *lacus*. παρὰ τὸ λίαν μέαν. §. 365.

Λιμὸς, ᾧ, ὁ, *fames*. ε. 228. 300.

Λιπαρήν, Ionice pro λιπαράν, *splendidam*, accus. sing. λιπαρὸς, αἱ ἂν, *proprie pinguis*, a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. §. 63.

Λίπ', pro λίπα, (ut vult Tzetzes,) *dativus sing.* a λίπος, εος, τὸ, *pinguedo*. Per apostrophum etiam diphthongum abjici, patet ex Ἰλιάδ. α. 117. βέλομ' ἐγὼ pro βέλομαι ἐγὼ. Esset ergo appositio, *pinguedine*, nempe oleo, sicut dicimus, *urbs Roma*. At alii λίπ' pro λιπαρῷ. ε. 520.

Λιπέαν, dialysi Poëtica pro λιπεῖν, a. 2. act. infin. Λί-
πων,

ποιεῖν, 3. plur. aor. 2. aet.
opt. a λείπω, linquo. fut.
ψω, p. φω, aor. 2. ἔλιπον,
hinc in opt. λίσσομαι, &
in 3. plur. λίσσουσιν. aor. 2.
part. λίσπων, ἔσα, ὄν. ε. 435.
α. 332.

Λίς, leo, acc. λῖν, Poëticum
est pro λέων, οὐτος, ὅ.
α. 172.

Λίχμαζον, 3. pl. imperfect.
aet. lingebant. a λιχμαῖζω,
lingo, lambo. quod est a
Th. λείχω, f. ζω. α. 235.

Λόγον, sermonem, accus. a
λόγος, α, ἰ, dat. pl. Ion.
λόγουσιν. Th. λέγω, dico,
f. ζω, præf. med. λέλογα.
ε. 106. θ. 890.

Λοσσαμένη, lota. Poëtice
pro λασαμένη, part. a. i.
med. ubi α resolvitur in
εα, & τὸ σῆγμα duplica-
tur, lota. λόσσαι, lavari.
Poët. pro λίσσαι. præf.
infin. pass. Poëtæ abji-
ciunt τὸ υ, metri causa.
Th. λάω, fut. σω, lavo.
ε. 520. 748.

Λοιγός, ὅ, δ, perniciosus. α. 240.

Λοιμὸν, acc. a λοιμός, ἔ, δ,
pestis. ε. 241.

Λοιδότατην, postremam, a
λοῖδος, pro quo etiam
λοιδίος, α, ὅ, postremus,
ultimus. θ. 921.

Λοκροί, nomen nationis,
Locri. α. 25.

Λετρῶ, balneo, dat. a λα-
τρὸν, ἔ, το, lavacrum.
Λῆτρων vero, aqua sor-
dida, qua nos lavimus.
Accentu differunt. Th.
λάω, f. σω, lavo. ε. 751.

Λοφίῃ, dorso, Ionice pro
λοφιδῶ, dat. sing. a λοφιδῶ,
ῆ, cervix. Th. λόφος, α, ὅ,
cervix, collum. α. 391.

Λόχῳ, dat. pro ἐν λόχῳ, in
insidiis. ellipsis præposi-
tionis ἐν a λόχος, α, ὅ,
insidii a λέγομαι τὸ κεί-
μαι, jaceo, quod sole-
ant καθῆδαι οἱ λοχῶντες,
federe insidiantes. hinc
λοχάω, ὦ, insidior. θ. 174.

Λοχεῖο, gen. sing. Ion. ex
insidiis. ibi additur præ-
positio a λοχεός, ἔ, idem
quod λόχος, α, ὅ, insidia.
θ. 178.

Λυγγῆος, gen. a Λυγγεὺς, ἴος,
ὅ, nomen gentis. α. 327.

Λυγρῇ, pro Λυγρᾷ, Ionic.
gravis, λύγρ' εἰδυῖαν, pro
λυγρᾷ, perniciosam. θ. 313.

Λύκτων, acc. a Λύκτοι, ἔ, ῆ,
nomen urbis in Creta.
θ. 477. 482.

Λυπῆς, molestus sis, 2. pers.
præf. subj. a λυπέω, ὦ, f.
ἥσω, dolore afficio, con-
tristo. Th. λύπη, ης, ῆ,
dolor. ε. 399.

Λύσαι, a. i. act. infin. & λύ-
σε, pro ἔλυσε, aor. i. ind.
solvit. h. e. liberavit, a
λύω, λύω, f. λύσω, p. λέ-
λυκα. a. i. ἔλυσα. ε. 606.

Λυσιδάσσα, nomen mul.
§. 258.

Λυσιμελής, solvens membra.
somnia epitheton est. a
λύω, λύω, & μέλος, εος,
τὸ, membrum. Alii ta-
men dictum putant, ἀπὸ
τῆς λύαι τὰ μελετήματα,
id est, curas. §. 911.

Λύσις, solutionem, a λύσις,
εως, ἡ. Th. λύω, λύω,
ε. 402.

Λώβη, ης, ἡ, contumelia,
τίσασθαι λώβην, ulcisci
contumeliam illatam. §.
165.

Λωβητός, ὅ, ὁ, infamia no-
tatus. a λωβάομαι, ὤμαι,
contumelia afficio. Th.
λώβη, ης, ἡ, injuria. α. 366.

Λώϊον, melius, comparat. a
positivo ἀγαθός, comp.
λῶϊον, superl. λῶϊος. Th.
λῶ, λῆς, volo. ε. 348. 431.

Μ.

Μάζα, ης, ἡ, libum. Hinc
Latinum massa. ε. 588.

Μαίανδρος, α, ὁ, nom. fluvii.
§. 339.

Μαίη, proprie obstetrix.
Hic vero nomen mul.

quæ fuit soror Atlantis.
θ. 938.

Μαίόμενοι, inquirentes,
præf. part. a μαίομαι,
cupio, item pro ζητῶ,
quæro. Th. μαίω, ὤ, ve-
hementer cupio. ε. 530.

Μάκαρες, beati. nom. plur.
a μάκαρ, αρος, ὁ καὶ ἡ, καὶ
τὸ, beatus, felix, in dat.
pl. μάκαρσι, & Ionice μα-
κάρεσσι. Μάκαρ, sic vi-
detur dici, quasi μή καὶ
(Dorice μὰ καὶ) ὑπὸ καί-
μενος, morti non sub-
jectus: hinc μακαρίτης,
α, ὁ, dicitur ὁ ἐν ταῖς ἀ-
γlais. ε. 138. 140.

Μακέλην, acc. ligonem, a
μάκῃ, ἡ, ligo, a μίω,
& κέλω, moveo. Poëta
propter metrum hic λ
abjicit. ε. 468.

Μακρός, ὅ, ὁ, longus, κύμα-
τα μακρὰ, fluctus decu-
mani. h. e. magni. in
accus. μακρὴν, Ion. pro
μακρὰν. μακρῇσι, dat. pl.
pro μακράϊς. Ionice. Th.
μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Dor. μᾶκος. ε. 288. 778.
§. 180.

Μαλακὴν, acc. f. g. & μα-
λακοῖσι. dat. pl. Ion. μα-
λακός, ὅ, ὁ, mollis. Th.
μαλάσσω, mollio, fut. ξω.
ε. 534. §. 90. 279.

Μαλά-

Μαλάχη, η, ἡ, μάλα, sic dicta, quia alvum natura sua μαλάσσει, *mollit*. Th. μαλάσσω, vel ττω, f. ζω, *mollio*. ε. 41.

Μάλα, valde, adv. & μάλ', pro μάλα. in comparat. μάλλον, sup. μάλιστα, maxime. ε. 202. 308. 341. α. 176. β. 666.

Μαλερώ, flagranti, dat. sing. a μαλερός, ὁ, ὁ, *pestivus, perniciosus*. Th. μαλός, pro ἀμαλός, ὁ, ὁ, *tener*. α. 18.

Μάλιστα. Vide in μάλα, *valde*. ε. 341.

Μαλλοῖς, velleribus. dat. pl. a. μαλλός, ὁ, ὁ, *vellus, lana promissa*. ε. 232.

Μαπέαν, apprehendere, per syncopen τᾱρ, pro μαρπέαν, a μαρπτω, *apprehendo*, in a.2 infinit. μαρπεῖν, & poëtice μαπεῖν, Ionicaque diæresi μαπέαν, & poëtica reduplicatione μεμαρπέαν, præt. med. μέμαρπα. α. 231. 252. & 304.

Μαρμαίρει, splendida, pl. f. g. a μαρμαίρειος, *splendidus*. Th. μαρμαίρω, *splendo*, f. αρω. hinc in part. f. g. μαρμαίρῃσα. β. 699. 811.

Μαρναμένει. Vide in μαρνώμεθ'. ε. 162.

Μαρνώμεθ', pro μαρνώμεθα, Ion. pro μαρνώμεθα, *pinguius*, 1. pl. sub. medii. μαρναντο, & μαρνανθ', 3. plur. imperf. pro ἐμαρναντο Ion. Th. μαρναμαι, *pingno*. ε. 162. 110. 401.

Μάρτυρα, accus. sing. a μάρτυρ, υρος, ὁ, testis. hinc μαρτυρίῃσιν, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, ας, ἡ, *testimonium*. ε. 280. 369.

Μασίετην, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. a μασίω, Poëtice pro μασιγῶω, *flagello*, duo illa tempora hinc coincidunt. μασιῶων, *flagellans*, per syncopen pro μασιγῶων. Th. μασιξ, *ιγος, ἡ, flagellum*. α. 431. 466.

Μασιχῶντι, mandenti, dat. sing. part. a μασιχῶω, ὦ, & Poëtice μασιχῶω, μασιχῶντι, ὦντι, & Poëtice μασιχῶντι. Sed de hac voce altum est silentium in omnibus lexicis, quæ quidem videre licuit. α. 389.

Μάψ, sine usu, frustra, Adv. ε. 872.

Μαυρῶσι, obscurant, 3. pl. præf. ind. per aphæresin pro ἀμαυρῶσι, ab ἀμαυρόω, *obscura; effusco*. Th.

ἄμαυρος, ὄ, *obscurus*. ε. 323.

Μάχη, ης, ἡ, *pugna*, α μάχομαι, f. μαχῶμαι, & μαχήσομαι, p. μεμαχῆσθαι, *pugno, prælior*. μαχέσθην, 3. dual. imperfect. med. Ion. μαχέσασθαι, a. i. inf. m. α. 176. 361. 387. 406.

Μαχλόταται, *salacissima*. α μάχλος, *libidinosus*. ε. 584.

Με, & μ' pro ἐμε, accus. ab ἐγώ, ego. ε. 660. ὁ. 24.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, η, *multus*, α, η, *μεγά, valde*. ε. 58. μέγα νήπιε, *valde stulte*, h. e. *stultissime*, μέγ' pro μέγα, μέγ' αἰμάνω, *multo melior*. ε. 774. item pro μεγάλως, *ibid Compar. μέζων, ονος, superl. μέγιστος, η, ον, maximum*. ε. 41. 147. α. 237.

Μεγαθάρσει, dat. sing. α μεγαθάρσης, *magna fiducia præditus*. ex μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*, α, η, & θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*. α. 385.

Μεγάθυμον, *magnanimum*, acc. α. *μεγάθυμος, μεγαθύμων*, ex μέγας, & θυμός, ὄ, *animus*. α. 17. 57.

Μεγαλήτορα, accus. sing. α

μεγαλήτωρ, *magnanimitus*. α μέγα, *magnus*, & ἥτορ, εος, *animus*. α. 450. Th. ἥτορ. *μεγαλήτορες*. ε. 654.

Μεγάρουσι, dat. pl. Ion. α μέγαρον, α, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. ε. 375. ὁ. 49.

Μεγέθα, dat. α μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας. α. 5.

Μεγέρετα τέκνα, *perquam amabiles liberi*, ex μέγα, *valde*, & ἐρόω, *amo*. alii legunt *μεγέριτα*. ὁ. 240.

Μέγιστος, superlat. *maximus*, α μέγας, *μέζων, major*. ὁ. 49

Μέδισσα, *nomen mul.* α μέδω, *curo*. Μεδέσσα, *præf. part.* f. g. α μεδέω, *idem quod μέδω, impero*. ὁ. 276.

Μέζ', pro μέζη, ex μέζεα, τὰ, *pudenda*. Thema μέσος, α, ὄ, *medius*. ε. 510.

Μεθ', pro μετά, *præposit.* cum gen. *cum*, cum acc. *post.* ε. 442. 445. ὁ. 137.

Μεθήσω, *dimittam*, f. i. Them. ἔημι, f. ἔσω, p. ἔπα, α. 2. ἦν. unde μεθήμι, *dimitto*. ε. 207.

Μεδήσεν, a. i. α *μαδάω, subrideo*. μεδήματα, acc. plur. α *μαδήμα*. α. 115.

Μέζων, *major*, comparat. α μέγας, *magnus*. in superl. μέγιστος, *maximus*. in acc.

acc. sing. *μάζω*, ex *μάζο*-
να, *μάζοα*, ω. ε. 270. 378.

Μάλιχος, κ, δ, ή, *blandus*.
hinc *μαλίχιος*, η, ον, idem.

Th. *μαλίσσω*, f. *ζω*. p. *χα*,
delinio, *denulceo*. §. 92.
206. 406.

Μάναντες, part. a. ι. Th. *μέ*-
νω, *maneo*, *exspecto*, f. *με*-
νῶ. p. *μεμίνηκα*, a. ι. *ἔμα*-
να. hinc in aor. ι. part.
μάναι, αυτοι, δ. ε. 650.

Μείονα, acc. ex *μαίων*, *minor*,
in gen. *μείονος*, δ ηα) ή, &
τὸ μᾶλλον, est comparativus
irregularis, nominis *μι*-
κρός. ε. 688. θ. 447.

Μῆς, *mensis*, Æolice pro
μήν, *μηνός*, δ, *mensis*. ε. 555.

Μελαγχαίτην, acc. sing. a *με*-
λαγχαίτης, κ, *nigram ca-*
sariem habens. ex *μέλας*,
μέλαινα, *μέλαν*, *niger*, *γα*,
τυμ, & *χαίτη*, ης, ή, *juba*,
caesaries. α. 186.

Μελαίνδετον, nigro illigatus
capulo. ex *μέλας*, & *δέω*,
ligo. α. 221.

Μελάνθησαν, 3. pl. a. ι. pass.
ind. Ion. *nigrescebant*. a
μελαίνω, *denigro*, f. *ανῶ*.
Th. *μέλας*, *ανες*, *niger*. α.
167. 300.

Μέλας, *μέλαινα*, *μέλαν*, *ni-*
ger, *γα*, *τυμ*. ε. 150. 634.
θ. 69.

Μελισσῶναι, acc. pl. *ειπας*,

α' *μελεδών*, ὄνοι, ή, *ειπα*. a
μελεδαίνω, *ειπο*. ε. 66.

Μελίσσιν, & *μέλισσιν*, *mem-*
bris, dat. pl. Ion. & *Poë-*
tice. a *μέλος*, *εοι*, τὸ, *mem-*
brum. ε. 148.

Μελέουσι, dat. pl. *miseric.*
Th. *μέλεος*, κ, δ, *vanus*,
infelix. §. 563.

Μελετᾷς, 2. pers. ind. *præs.*
act. a *μελετάω*, ὦ, *ειπαμ*
gero. f. *ήσω*. Them. *μέλα*,
ειπα est. ε. 414. 441.

Μελέτη, *meditatio*. Th. *μέ*-
λα. ε. 78. 410.

Μελία, ας, ή, *fraxinus arbor*.
hinc *Μέλαι*, pro *Nym-*
phis, ita dictis. α. 420.

Μελίας. *Nymphæ creditæ*
sunt dictæ *Μέλαι*, διὰ τὸ
ἐν ὄρεσι δενδροφόροις ἀνατρέ-
φεσθαι. Epitheton hoc er-
go est a *μελία*, ας, ή, *fra-*
xinus. Ion. *μελήη*, *μελιᾶν*,
Dorice pro *μελιῶν*, gen.
pl. ε. 144. §. 187.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. a *με*-
λιηδής, *dulcis instar mel-*
lis. ex *μέλι*, & *ήδύς*, *suaavis*.
ε. 170.

Μελισσάων, gen. pl. Æol. pro
μελισσῶν, a *μέλισσα*, vel
ττα, ή, *apis*. ε. 303.

Μελίτη, ης, ή, nomen pro-
prium mul. §. 246.

Μελίφρονα, *dulcem*, ac. sing. a
μελίφρων, qui mellea dul-
cedi-

cedine animum perfundit. a μέλι, *mel*, ac Φῆν, *enōs*, *animus*. α. 428.

Μέλαισι, *cura sunt*. a μέλα, impersonali, *cura est*. ὁ. 216.

Μελπομένη, nomen Musæ. a μέλπειν, *cano*. ὁ. 77.

Μεμαίπειν. Vide paulo ante μαπέειν. α. 252.

Μεμαρπῶ, præt. med. a μαρπτω, *corripio*. Vide supra μαπέειν. Μέμαρπον, a. 2. act. initialis litera repetitur, prout in præterito fieri solet, pro ἡμαρπον. præt. med. μέμαρπα. ε. 202. α. 245.

Μεμαῶς, *μεμαῶτες, studentes*. perf. part. act. pro μεμακῶς. a μαίω, ὤ, *vehementer cupio*. α. 240. 414.

Μέμβλομαι, η, εται, *curo*, pro μεμέλημαι, per synopen & pleonasmum τᾶ β, ad euphoniā: & denique η Attico more in o mutato. a μέλα, impersonali, *cura est*. ὁ. 61.

Μέμηλε, *cura est*, per synopen pro μεμέληκε, præt. act. Th. μέλα. Μεμηλότα, acc. pl. part. præt. ε. 229. 529.

Μεμίεσθαι, *admiscebantur*. 3. sing. futuri paulo post. a μίγνυμι, f. μίξω, p. μί-

μιχῶ, præt. pass. μέμηνυμαι, *μέμιξα*. ε. 177.

Μέμνηται, *meminit*. præt. perf. pass. a. μνησθαι, ὤμαι, *recordor*, f. μνήσομαι, præt. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην. ε. 296. 420. ὁ. 103.

Μέμνονα, nomen viri. accus. sing. a. μέμνων. ὁ. 984.

Μέμνυκε, *remugit*. præt. med. a μνύκω, *tingio*, in a. 2. act. ἔμνυκον, sicut a τιμαίω est ἔτιμον. Hinc præt. med. μέμνυκα. 506.

Μέμψονται, f. 1. m. a μέμφομαι, *accuso*. ε. 184.

Μέν, *quidem*. ε. 5. 12. 17. &c.

Μενάινων, *furens*. præf. part. a μενεαίνω, *cupio*, ira percitus sum. Th. μένος, *ira*, τὸ, *animus*. α. 361.

Μέναν, pro περιμέναν, *expectare*, præf. inf. a μένω, *maneo*, *expecto*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμηνα. ε. 672.

Μενεσθῶ, ὄος, ᾶς, ῆς, nomen mul. ὁ. 357.

Μενίππη, nomen mul. q. d. *valde robusta*. ὁ. 260.

Μενόιτων, Nom. proprium. ὁ. 514.

Μένος, *ira*, τὸ, *animus*, *ira*. ε. 412. α. 235.

Μερίμνα, ης, ῆς, *cura*. ε. 176.

Μερόπων, gen. pl. a μέρω, *divisam*

visam vocem habens. ex
μέρος, pars, & ὅψ, vox. ε.

109. 142.

Μέρμερα, sollicita, acc. pl.
a μέρμερος, & ὅ, anxius.

Th. μερμαίρω, anxie co-
gito. ὁ. 603.

Μερμηράων, gen. pl. Æol.
pro μερμηρών, a μέρμηρα,
ἤ, circa. Them. μερμαίρω,
vel μερμέρω, curo. ὁ. 5.

Μεσαίβη, loro, dat. sing. a
μέσαβον, & τὸ, medium
lignum inter boves, ex
μέσος, & ὅ, medius, & βῆς.
ε. 467.

Μέσος, & ὅ, medius, μέσση,
media. μέσος, pro μέσας,
Poët. μεσόθι, adv. in me-
dio, μεσόθεν, e medio,
μεσσηγὺς, pro μεσηγὺς,
adv. inter. ε. 231. 500. α.
367. 417.

Μεσσηγὺς, a μέσος, medius. α.
417.

Μετὰ, & μετ', præposit. re-
git gen. & acc. ὁ. 137. 449.

Μετώδεποι, intermedia, in-
certa. a ὕψος, & ὅ, sonus
aquarum ex alto ruen-
tium. κατώδεπος, & ὅ, ca-
taraëta, quod est ab
ἀράσσω. ε. 821.

Μεταναίητες, cohabitatores,
acc. pl. a μεταναίητης, & ὅ.
Th. ναίω, habito, ultima
per naturam longa hic li-

centia Poëtica corripitur. ὁ. 401.

Μεταξὺ, idem quod μεσση-
γὺς, inter. Th. μετὰ. ε.
392.

Μεταπρέπια, eminet, 3. pers.
ind. a μεταπρέπων, deco-
rus sum inter. μετέπρεπεν,
præcellerat, imperf. Th.
πρέπω, decorus sum. ὁ.
430.

Μετασυναχίζετ', ingemisce-
bat, 3. sing. imperfect.
med. Th. συνὸς, & ὅ, an-
gustus. α. 92.

Μετάρηπος, qui potest con-
verti, mutabilis. Hinc

Μετάρηποια ἔργα τελεῖσι, res
in integrum restituiunt.
ex μετὰ & τρέπω, verto.
ὁ. 89.

Μετάρηρον, & τὸ, tergum,
q. d. post pectus. Them.
ῥῆν, ενὸς, ἤ, piens. α. 223.

Μεταχρόνιοι, in cælo degen-
tes, a μεταχρόνιος. Sed
sunt qui hic legant με-
ταχρόνιοι, ut sit relicta
terra, a χθὼν, terra. Est
& χρόνος, cælum. vel με-
τὰ, trans. q. d. quæ sunt
trans tempus, a χρόνος, &
ὅ, tempus. ὁ. 269.

Μετέπει, interlocutus est,
pro μετᾶπει, a. i. indic.
Them. ἐπεὶ, dico. a. i. im-
perat.

- perat. ἀπὸν, ἀτῶ. aor. 2. ind. ἀπον, es, ε. θ. 643.
- Μετᾶναι, præs. inf. cum dat. *interesse*, ex μετα, *inter*, & αὐτὶ sum. ε. 172.
- Μετανοαχίζετ', Vide in μετανοαχίζετ'. α. 92.
- Μετίπιδεν, & μετίπιδε, pone, post. adv. Th. ὀπίσω, *retrosum*. ε. 283. θ. 210.
- Μεταπωρινὸν, in autumnino. Adv. a μεταπωρινός, autumnalis. Th. ὀπώρα, as, ἡ, autumnus. ε. 413.
- Μετρέειναι, præs. inf. pass. a μετρέωμαι, ἔμαι, *mensuram admitto*. Th. μέτρον, ε, τὸ, *mensura*. ε. 347.
- Μέτρον, ε, τὸ, *mensura*. hinc μέτριος, ε, ὁ, *modum non excedens*. ε. 131. 304.
- Μετώπῃ, genit. a μέτωπον, ε, τὸ, *frontis*. ab ὀπτομαι, *video*. α. 147. θ. 145.
- Μεῦ, pro με, *me*, Dorice, gen. ab ἐγώ. θ. 644.
- Μῆ, Adverbium prohibendi, *ne*. ε. 350. 405.
- Μῆ, Adverbium negandi, *non*. ε. 21. 31. 352.
- Μηδὲ, *neque*. & μηδ'. ε. 486.
- Μήδεα, *consilia, genitalia*, a μῆδος, εος, τὸ, *cura, consilium*, & significat etiam τὰ αἰδοῦα, *prudenda*. θ. 180. 398.
- Μῆθ', pro μήτε, idem quod μηδ'. ε. 294. ut & μήτ'. ε. 268.
- Μήδαιον, θ. 1001. μῆδαιος, *nomen viri*, & μῆδαια, *nomen mul.* θ. 961.
- Μηδέν, *nihil*, q. d. μηδὲ τί. ε. 98. 393.
- Μηδέποτε, & μηδέποτε, *numquam*, ex μηδὲ, *neque*, & ποτέ, *aliquando*. Th. ὅτι, *quando*. ε. 715. 742.
- Μηδέτα, pro ἐμῆδετα. Vide μῆτατο, *versabat*, imperfecti. verbi μῆδομαι, f. μῆσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*. α. 34.
- Μηδέων, gen. pl. Vide in μῆδεα, *genitalia*. θ. 200.
- Μῆδος, εος, τὸ, *cura, consilium*: & significat etiam τὰ αἰδοῦα, *prudenda*. θ. 180.
- Μηκέτι, idem quod ἐκ ἔτι, *non amplius*. Them. ἔτι, *adhuc*. ε. 172. α. 21.
- Μῆλα, *oves*, a μῆλον, κ, τὸ. ε. 293. Sic & Μῆλον, & Dorice, μᾶλον, ε, τὸ, *potum*. Th. μῆλες, as, ἡ, *matris, arbor*. θ. 784. 335.
- Μηλόβοσις. *nomen mul. q. d. ovium custos*. θ. 354.
- Μῆν, ἡ, μῆν. *quantquam*. α. 11. 101.
- Μῆναν, a μῆνις, εος, ἡ, *ira in veterata*. α. 21.
- Μηνός, gen. a μῆν, *mensis*, μῆνα, acc. μηνῶν φθινόγοντων, *mensi-*

mensibus decrefcenti-
bus. ε. 764. θ. 59.

Μήποτε, nequando, ex μή,
ne, & ποτέ, aliquando. Th.
ὅτε, quando. ε. 86. 379.

Μήπως, ne quando. Th. πῶς,
(adv. interrog.) quomo-
do? ε. 392.

Μηρίον, Vld. in Μηρόν.

Μηρόν, femur, crus, a nom.
ὄ, μηρός, ᾧ. Dicitur & μη-
ρίον, & τὸ, idem quod μη-
ρός, femur. α. 335. 363.

Μηρύσασθαι, a. i. med. inf.
a μηρύω, revolveo, intexo,
agglomerō, f. ὕσω. ε. 536.

Μήσατο, pro ἐμήσατο, a i. m.
a μῆδομαι, curam gero.
Th. μῆδος, ιοι, τὸ, cura.
θ. 166.

Μήτηρ, ἡ, mater, μητρός, μη-
τέρι, & μητρί, acc. μητέρα,
tantum. hinc μητριᾷ, &
Ionic. μητριῇ, noverca.
ε. 561. 823. θ. 170.

Μητίστα, consultor, vocati-
vus pro nominativo, μη-
τιέτης, & ὁ, μήτις, ιοι, ἡ,
consilium, ἀμῆδομαι. item.
θ. 358. Nomen mul. μή-
τιν. ε. 104. α. 33. θ. 886.

Μητιόεντος, genit. παρὰ μη-
τιόεντος, a consulto, con-
silio pollente, a μητιόας,
εντος, ὁ Th. μήτις, ιοι, ἡ,
consilium ε. 51. θ. 457.

Μηχανιάται, machinatur,

3. præf. ind. m. pro μηχανᾶται, per Poëticam
novi τῷ ἄλφ. epenthe-
sin. Sic pro ἀποτροπαῖ-
σαι, averfuri, dicunt me-
tri causa ἀποτροπαῖσαι. a
μηχανάω, machinor. Th.
μηχανή, ἥς, ἡ, artificium.
ε. 239.

Μηχανή, ἥς, ἡ, artificium,
machina. pl. αἱ μηχαναί.
θ. 146.

Μία, ας, una, in dat. μιᾷ, &
Ionice μιῇ, in masc. εἷς,
unus. θ. 321. 792.

Μιγᾶσα, a. 2. part. pass. f. g.
a μίγνυμι, misceo, f. μίζω,
p. μέμιχα, a. 2. pass. ἐμί-
γην, a. 2. part. μιγείς, præf.
pass. μέμιγμα, ξαι, πται,
a. i. pass. ἐμίχθην, &c. μι-
γήμεναι, Dorice, pro μι-
γῆναι, a. 2. pass. infin. pau-
lo post fut. μεμιζομαι. θ.
53. 305. 970.

Μίμαντα, acc. μίμας, αντος,
ὁ, nomen viri. α. 186.

Μίμνα, manet 3. perf. præf.
ind. a μίμνω, verbum
Poët. pro μένω, f. μῶ, ma-
neo. ε. 518.

Μιν, ipsam, Poët. pro αὐτήν,
αὐτήν. ε. 18. 48. θ. 127.

Μινύθω, minuit, 3. præf. ind.
ut μινύθῃ, sub. minuatut,
a μινύθω, minuo. Th. μι-
νύς, ᾧ, ὁ, parvus. ε. 6. 407.

Μίνωες,

Μίνως, genit. α μίνως, ὧς, ὁ, nomen viri. §. 948.

Μισγόμενος, præf. part. α μίσγω, idem quod μίγνυμι, misceo, f. μίζω, p. χα, α. 2. ἔμιγον. §. 238.

Μισθός, ἄ, ὁ, merces. μισθός δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημέτος ἄρκιος ἔστω, ein Wort ein Wort, ein Mann ein Mann. α. 368.

Μιχθαί, & μιχθαῖσ', α. I. part. pass. Vide paulo ante μιγεῖσα. §. 288. 923.

Μνημοσύνη, nomen Deæ, & idem quod μνήμη, ἡ, memoria. Th. μνῄομαι, f. ἡσσομαι, memoro, commemoro. §. 54. 915. hinc α. I. med. μνησάμενοι, memores. §. 651.

Μογήσας, perpeffus, α. I. part. α μογέω, ὦ, arduus patior. Th. μόγος, α, ὁ, labor. §. 997.

Μόθον, acc. pugnam, α μόθος, α, ἑ, q. παρὰ τὸ ὁμῶ θᾶν, α concurrendo. α. 158.

Μοί, pro ἐμοί, mihi, per aphæresin, ab ἐγώ, ego. §. 30.

Μοῖρα, ras, fatum, α μείρω, divido, in præf. med. μέμορα, unde est μέρος, α, ὁ, fatum, mors, & μοῖρα, ας, ἡ, proprie, portio. item, fatum, idem quod ὁμαρ-

μένη, quæ omnia ejusdem sunt etymologiæ. Sic enim dicitur *fatum* quasi *effatum*, quod Deus prout decrevit & in se ipso q. effatus est, distribuat sua, & cuique suam assignet sortem, in qua acquiescere debet. Secus qui agunt, dicuntur μεμψίμοιροι. ε. 743. §. 204. 607.

Μολπή, dat. sing. α μολπῇ, cantilena. hoc α μέλομαι, cano. in præf. med. μεμολπα. §. 69.

Μόρος, α. Vide in μοῖραι.

Μορφοῖο, νίγτα, gen. Ionic. α μορφρός, obscurus, ab ὀρφή, caligo. α. 134.

Μονογενής, unicus, α μᾶνος, pro μόνος, solus, & γένομαι, nascor. ε. 374. §. 426.

Μᾶνος, pro μόνος, solus, Poët. ε. 96. §. 143.

Μῆσαι, nom. pl. & in gen. pl. μεσάων, Æol. pro μεσῶν, α μῆσα, ης, ἡ, Musa, dat. pl. μέσησ', pro μέσαισι. ε. I. 656. §. 100.

Μόχθος, α, ὁ, labor. α. 306.

Μόψον, nomen viri. α. 181.

Μυδαλέον χρῶτα, *madidum corpus*. Th. μυδαίω, destil-
lo, f. ἡσω. ε. 554. α. 270.

Μυθησαίμην, dixero, α. I. med. opt. Vide in μῦθος. ε. 110. §. 28.

Μῦθος,

Μῆδης, ε, ὁ, *verbum, sermo*.
 dat. plur. *μήθοισι*. Ionic.
 Hinc est *verbum* *μεθεύ-*
μαι, *dico*, *μεθευαίμην*,
dixero, a. l. m. opt. *με-*
θεύσασθαι, a. l. inf. m. e. 10.
 9. 24.

Μολιῶντες, *præf. part. pro*
μολιῶντες, ex *μολιᾶω*, ὦ,
dentibus frendeo, *epen-*
thesis Poët. τᾶ ο μικρᾶ.
 Scilicet *præcedenti sylla-*
ba brevi interponitur o
μικρὸν, ut *ὄραω*, ὄρῶ, ὄρώ,
 ac *præcedenti syllaba*
longa, *interponitur ω*
μέγα, ut *ἡβᾶω*, ῶ, *Poëtice*
ἡβῶω, ζᾶω, ζῶ, ζῶω. Th.
μύλη, ης, ἡ, *mola*, *mola-*
ris dens. e. 528.

Μύζαι, *nom. pl. a* *μύζα*, αι,
 ἡ, *muco*, *muco*, τῆς ἐκ
μὲν μύων μύζαι ῥέον, *cujus*
quidem ex naribus muco-
res fluebant. α. 267.

Μύρτο, *imperf. Ion. med.*
lugebat, a *μύρω*, *proprie*
fluo. at *μύρομαι lugeo*, ubi
lacrymæ per genas de-
fluunt. e. 204.

Μύριοι, *mille*, οἱ *μύριοι*, *infi-*
niti, *innumeri*, a *μύριοι*,
 ε, ὁ, *infinitus*, e. 100. 250.

Μυρμιδόνων, *gen. pl. Græco-*
rum, a *μυρμιδῶν*, ὄνος,
Græcus. Vide *μῦρμος*, ε, ὁ,
formica. α. 380. 474.

Μύρον, *prima longa*, ε. pl.
imperf. act. pro *ἐμύρον*, a
μύρω, *maдео*, *fluo*, *un-*
guentis imbuo, *μύρον*, ε,
 τὸ, *unguentum*. α. 132.

Μυχῶ, *dat. sing. in recessu*,
in penetrati, a *μυχᾷ*, ῥ,
penetræ, a *μύω*, *claudio*,
 f. σω. 9. 116. 1014.

Μῶλον, *bellum*, *stragem*, a
nom. *μῶλος*, *pro quo eti-*
am μόλος. α. 257.

Μῶμος, ὁ, *Momus*. *Deus qui-*
dam reliquorum omni-
um Deorum irrifor &
reprehensor. *sumitur &*
pro dedecore. 9. 214.

N.

Ναία, *incolit*, *ναίω*, *habito*,
incolo, e. 8. *ναῖον*, *pro*
δῖον, *imperfect.* Hinc
ναιστάω, *idem quod ναίω*,
ναιστάσθ', 3. pl. ind. *præf.*
 Hinc *νάσσατο*, *habitavit*,
 a. l. med. *pro* *ἐνάσσατο*,
 & hoc *pro* *ἐνάσσατο*, a *ναίω*,
habito, in *Themate*, *ναίω*.
 α. 637. 9. 387. 775.

Ναόντων, *fluentium*, *genit.*
pl. part. præf. a *ναίω*, *fluo*.
 Th. *ναίω*. e. 548.

Νάβδηκε, *dat. sing. a* *νάβδηξ*,
ηκε, ὁ, *ferula*, *bacillus*.
 e. 52.

Ναυσίδωρ, *nomen viri*, *qui*
 Cc *ναυί*

· *navi tiariv*. Navem
· Plautus vocat ligneum
· equum. §. 1016.

Navóivov, nomen viri, cuius
· animus est in navibus.
· §. 1017.

· *Ναύται*, acc. pl. a *ναύτης*, ε, ό,
· nauta, a *ναῦς*, ναός, ή, na-
· vis. §. 876.

Ναυτιλίας, gen. Ion. a *ναυ-*
· *τιλία*, ας, ή, *navigatio*.
· Th. *ναῦς*, *navis*. ε. 616.
· 640.

Νεῖς, *naves*, acc. pl. pro *νη-*
· *ες*, & simpl. *ναῦς*, a *ναῦς*,
· *navis*, gen. *ναός*, & Att.
· *ναῖς*, & Poëtice *νηός*, dat.
· *νηί*, accusf. *ναῦν*. ε. 245.

Νέεσθαι, præf. inf. *redire*, a
· *νέομαι*, vel ex *νέω*, εο, *re-*
· *deo*. ε. 552. 671.

Νῆ, *net*, spinnet. a *νέω*, f. *ήσω*,
· *no*, *neo*. ε. 775.

Νάικα, acc. pl. a *ναῖκος*, εος,
· τὸ, *contentio*, *νάικε*, pro
· *νάικα*, *lites*. *ναικήη*, pro-
· *bris affecerit*, pro *νακήη*.
· 3. sing. præf. act. subj. a
· *ναίτω*, ὦ. Them. *ναῖκος*,
· εος, τὸ, *jurgium*, *lis*. Qui-
· dam componunt ex *νε*,
· *non*, & *ἄνω*, *cerdo*. hinc *να-*
· *κισήρα*, *conviciatorem*,
· acc. a *νακισήρα*. Th. *ναῖκος*.
· ε. 53. 35. 714. §. 87. 208.

Νῆλος, ε, ό, nomen fluvii
· *maximi*. θ. 938.

Ναίθι, adv. loci, pro *ναυ-*
· *τόθι*, *in imo fundo*, *ναί-*
· *θιν*, *ex ima parte*, a *ναός*,
· *novellus*. Th. *ναός*, ε, ό,
· *nouns*. §. 567.

Ναός, ὦ, ή, Ion. pro *ναός*, ὦ,
· ή, *novalis*. ε. 461. θ. 971.

Νάσσονται, *navigant*, 3. pl.
· præf. a *νέσσομαι*, εο, *na-*
· *vigo*. Th. *νέω*, εο, *redeo*.
· ε. 235.

Νέκταρος, gen. a *νέκταρ*,
· *αρος*, τὸ, *potius generosus*.
· θ. 640. 796.

Νεμαίης, nomen regionis,
· sic dictæ a *nemoribus*, *νε-*
· *μος*, εος, τὸ, *nemus*, a *νέμω*,
· *pasco*, hinc *νεμεσάος*, *Ne-*
· *meæus*. §. 327. 329. 331.

Νέμεσις, εως, ή, *indignatio*,
· a *νεμεσάω*, *indignor*. Est
· & nomen certæ Dez,
· quæ præ cæteris insolent-
· tiam hominum reprime-
· re, & de injuriis pœnas
· sumere solet. ε. 198. §.
· 223.

Νεμεσῶ, *indigne fert*, Poë-
· tice, pro *νεμεσῶ*, 3. præf.
· ind. a *νεμεσάω*, ὦ, *irascor*,
· *succenseo*. ε. 739. 754.

Νέωνται, *fruiuntur*, 3. præf.
· pass. *νέμομαι*. Th. *νέμω*, f.
· *μῦ*, *possideo*, *tribuo*. p. *νε-*
· *νέμηκα*, a. i. *ἐνέμηκα*. ε. 119.
· 229.

Νεοθλαῖς, εος, ό, ή, *super vi-*
· *vens*

rens, εκ νέος, α, ὁ, novus,
& θάλλω, vireo. θ. 576.

Νεοκηδής, eos, recentem dolo-
rem habens, νεοκηδής, dat.
Th. κηδος, eos, τὸ, cura,
& νέος, α, ὁ, novus, recens.
θ. 98.

Νέον, recens, nuper. Th. νέ-
ος, novus. ε. 567. 672.

Νεάτατος, recens vulnere-
tus, a νέος, novus, & αἰτώ,
ᾧ, ἦσα, vulnere. α. 137.

Νέσσειν, nomen fluvii. θ. 341.

Νένοειν, nutabunt, vergent,
præf. ind. opt. a νέω, in-
πιό, πιό, f. εύω. ε. 471.

Νεύρω, dat. a νεῦρον, nervus.
hinc νευρής, gen. Ionic. a
νευρά, ρᾶι, ἡ, nervus, arcus.
α. 542. α. 409.

Νεφέλη, nubes, in dat. pl.
νεφέλησ'. θ. 745.

Νεφεληγερέταια, gen. Æol. a
νεφεληγερέτης, α, ὁ, nubes
excitans, ex νεφέλη, πῆ-
bes, & ἰγάρω, excito. ε. 99.
θ. 944.

Νέφος, eos, τὸ, nubes, dat. pl.
Ion. νεφέεσσα. ε. 202.

Νεωμένη, iterata, præf. part.
f. g. scil. γῆ, a νεάω, reno-
vo. Th. νέος, novus. ε. 460.

Νεώτερος, junior, comp. in
superl. νεώτατος, a νέος,
novus. ε. 443.

Νῆ, pro νῆα, accus. Poët. pro
ναῦν, navem, a ναῦς, νηός,

dat. pl. νήεσσιν. ε. 163. 641.
θ. 641.

Νηδύν, accus. a νηδύς, ὕος, ἡ,
uter. θ. 460. 487. 800.

Νηῖα, navalia, νήϊς, α, ὁ, na-
valis, Them. ναῦς, navis.
ε. 806.

Νήμαροι, sine cornibus, a νή-
ματος, α, ὁ καὶ ἡ, ex νῆ, &
μέρας, ατος, τὸ, cornu.
ε. 527.

Νήκετον, insanabiliter, ex
νῆ, negandi particula &
αἰτώ, scio. ε. 281.

Νηλεΐς, εὖος, ὁ καὶ ἡ, crudelis.
νηλεΐς, per sync. pro νηλεΐς
dat. singul. ex νῆ, & ἔλεος,
εὖος, τὸ, misericordia. Sic
& νηλεΐς, σῶν, pro νη-
λεΐς. θ. 765. 770.

Νηλεόποινοι, inimicis, cru-
deli supplicio puniens,
a ποιῆ, ποιῆα & νηλεΐς,
inimicis. θ. 217.

Νῆμαρ', pro νήματα, fila, a
νῆμα, τὸ, filum. Th. νέω,
neo. ε. 775.

Νημερτής, verus. Th. ἀμαρ-
τάνω, aberro, f. ἦσω, α. 2.
ἡμαρτον, & νημερτής, no-
men proprium mul. θ.
234. 262.

Νηοῖς, templis, pro ναοῖς, a
ναός, ᾧ, ὁ, templum. θ. 990.

Νηοπόλον, a ditium, a νηοπό-
λος, α, ὁ, a ditus, qui circa
templum versatur, ex νηός

pro ναός, & πολέω, verso,
item versor. §. 991.

Νηός, *navis*, gen. Poët. dat.
pl. νηοί. Vide in νέος. ε.
626. 632.

Νήπιος, ε, ό, infans, vocat.
νήπιε. ε. 130. 284.

Νηρῆος, pro νηρέως, a νηρῆς,
νηρέα, nomen viri. §. 233.
240.

Νήριτος, ex νη negativo, &
ῆρις, ιδος, ῆ, lis, tanta, ut
adversus eam non inte-
grum sit sese opponere.
Epitheton sylvæ. ε. 509.

Νησαίη, nomen mul. a νῆσος,
ἡνσία, q.d. in salo. θ. 249.
964.

Νῆσσι, *insulis*, dat. pl. Ion.
a νῆσος, ε, ῆ, ἡνσία. ε. 169.

Νησώ, nomen mul. §. 261.
1014.

Νηοί, dat. plur. a ναῦς, να-
vis. Vide in νέος. ε. 632.

Νήυτμος, *animæ expers*, ex
νῆ, negativo, & αὐτμή, ῆς,
ῆ, *spiritus*. Alii legunt,
νήποτμος, *infaustus*. §.
795.

Νῆχον, pro ἔνηχον, *nata-*
bant, a νήχω, ζῶ, idem
cum νέω, nato. α. 211. 317.

Νίκη, νίκης, *victoria*, a νικάω,
f. ἡσώ, *vinco*. ε. 209. α.
311.

Νικηθεῖς, *victus*, part. a. i.
pass. νικῆσθαι, part. a. i. aët.

a νικάω, ὦ, *vinco*, f. ἡσώ,
p. νενίκηκα. §. 73. 466.

Νίσσονται, imperf. pro νίσσον-
το, *revertebantur*. Vide
νέσμαι, *redeo*, pro quo
νίσσομαι, seu νέσσομαι. α.
469.

Νίφα, accus. per apocopen
pro νιφάδα, a νιφαίς, ἁδος,
ῆ, νix. a νίφω, *ningo*, f.
ψω, p. Φα. ε. 533.

Νιφόντες, gen. sing. a νιφάας,
νιφός, a νίφω, f. ψω, p.
Φα, *ningo*. θ. 42. 62. 118.

Νιψάμενος, *lotus*, a. i. part m.
a νίπτω, *lavo*, f. ψω. ε. 737.

Νόη, *sapir.* 3. præf. sub. a
νόω, ὦ. νοῶντες, Dorice
pro νοῶντες, *cogitantes*,
præf. part. Th. νόος, νῆς,
mens. ε. 259. 294.

Νόημι, pro νόημα, τό, *intel-*
lectus, *cogitatio*. Them.
νόος, νῆς. α. 222.

Νόησας, a. i. part. νοῆσαι, inf.
νόησε, pro ἐνόησε, Ion. a. i.
ind. Th. νόος, νῆς, *mens*. ε.
12. 482. θ. 838.

Νομόν, *pabulum*, acc. a νομός,
ᾧ, ό, *pabulum*. Th. νέμω,
pasco. ε. 401. 524.

Νόμος, *lex*, νόμας, *leges*, a νέ-
μω, *tribuo*. ε. 274. θ. 66.

Νόος, νῆς, ό, *mens*, νόοιο, gen.
Ion. ε. 481. 683. §. 661.

Νόσφι, *absque*, ut & νόσφιν,
seorsum. ε. 91. νόσφω ἄντε
τε κα-

σε κακῶν, hoc est plane
absque malis. Adverbia
quæcunque ingeminata,
sunt. ἰμφοτικά. ε. 91.

Νέτος, α, ὅ, νότοις, genit. Ion.
notus, auster. ε. 673. 9.
380.

Νῆσος, ε, ἡ, Ionic. pro νόσος,
ε, ἡ, morbus. ε. 102. θ. 527.

Νυ, apud Poëtas est particu-
la expletiva. ε. 205. 262.

Νύκτα, noctem, accus. α νύξ,
nox, νύκτ', pro νύκτα. ε.
102. θ. 166.

Νύκτωρ, adv. nocte, α νύξ, νο-
κτός, ἡ, nox. ε. 175.

Νύμφη, ης, ἡ, Nympha, νυμ-
φέων, nympharum, Ionic.
pro νυμφῶν, α νύμφη, spon-
sa h. e. promissa; nempe
fœdere promissa, fœde-
rata. 9. 298. 305.

Νῦν, nunc, adverb. tempo-
ris. ε. 174. 200. α. 99.

Νύξ, νυκτός, ἡ, nox, νύκτ',
pro νύκτα, accus. sing.
ε. 17.

Νυχίη, nocturna. Th. νύξ.
νυχίη, nocturna, pro νο-
κτῆ. Sic Virgil. Georg. 3.
lupus nocturnus obambu-
lat. ε. 51.

Νύσσοντας, præf. part. α νύσ-
σω, pungo. f. ξω. α. 62.

Νῶϊ' pro νῶτα, α νῶτος, ε, ὅ,
dorsum. in pl. τὰ νῶτα.
α. 286.

Νῶϊ, & νῶϊν, in genit. & dat.
dual. Th. ἐγὼ, ego. α. 358.

Νωμῆσας, vibrans, a. i. part.
α νωμάω, agito, moveo, α
νέμω, sicut σρωφάω, α σρέ-
φω. α. 462.

Νότυμος, ignobilis, ex νῆ &
ἄνυμα Æol. pro ὄνομα,
nomen. ε. 153.

Νῶτα, pl. num. α νῶτος, ε, ὅ,
dorsum. & in plur. τὰ νῶ-
τα. ε. 532. α. 176. 9. 762.

Z.

Ζαῖνη, nomen mul. θ. 356.
& ζανθή, ἡς, ἡ, flava. θ.
947.

Ζᾶνος, Poëtice pro ξένος, ε,
peregrinus. ε. 181. dat. plur.
ξένοισι. ε. 223.

Ξανδοῶκω, hospiti, dat. α ξερ-
νοδόκος, Ion. pro ξανδοῶκος,
ε, ὅ, qui recipit peregri-
nos, hospes publicus, ex
ξένος, & δέχομαι, f. δέχο-
μαι, capio. ε. 181.

Ξενοί, rasiles, α ξενοί, ε, ὅ. Th.
ξίω, f. ξω, rado. α. 133.

Ξύλα, ligna, α ξύλον, ε, τὸ, li-
gnum. ε. 806.

Ξύμπασα, universa, in m. g.
ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα,
πᾶν, omnis. ε. 238.

Ξύν, Attice pro σύν, cum,
præposit. dativum solum
regens. 9. 347.

Συνήνορας, participes, acc. plur. a *συνήων*, *ονος*, ὁ καὶ ἡ, a *συνός*, pro *κοινός*, communis, unde *συνήων*, *ονος*, ὁ καὶ ἡ. θ. 595.

Συνιόντων, confligentibus. part. a. 2. act. genit. a *σύνιμι*, *congregior*, *confligo*, vel *σύνεμι*. Th. *ἐνιμι*, & *ἔμι*, eo. illud in a. 2. *ἐν*, *ε*, θ. 705.

Ο.

Ο, Ille. ε. 89. α. 135. & ὁ ponitur pro ὅτι. α. 22.

Ὀάρες, confabulationes, acc. pl. nam pro ὀάρες dicimus & ὀάροι. Th. ὄαρ, *αρος*, ἡ, uxor. θ. 205.

Ὀβριμον, terribilem, fortiter, ponitur adverbialiter, ab ὀβριμος, validus, hoc a *βριάω*, fortis sum. α. 135. θ. 839.

Ὀβριμοεργός, fortium facinorum patrator. composita cum voce *εργον* sunt ὀβριμονα. θ. 996.

Ὀβριμόθυμος, α, ὁ, ab ὀβριμος, robustus; & hoc a *βριάω*, robustum reddo, & *θυμός*, animus. θ. 140.

Ὀβριμονάτρης, forti patre nate, genit. sing. ab ὀβριμονάτη. Epith. Palladis, ab ὀβριμος, fortis, & πατήρ, pater. θ. 587.

Ὀγδοάτη, dat. ab ὀγδοάτος, Poët. pro ὀγδοος, octavus.

Th. ὀκτώ, ὀκτώ. ε. 770. 788.

Ὀγι, g. m. ε. 355. ὄγα. g. n. ε. 244 & ὄδ' pro ὄδε. ε. 361.

Ὀδόντω, dentem, acc. ab ὀδῶν, ὄντος, ὁ, dens. α. 146. 135.

Ὀδός, ὁδός, ἡ, via. ε. 577. 727.

Ὀδυσῆι, dat. & Ὀδυσσεὺς, pro Ὀδυσσεύς, gen. Ion. ab Ὀδυσσεύς, Ulysses. θ. 1012. 1016.

Ὀδυσσατο, 3. sing. a. i. med. iratus fuit, ab ὀδύσσομαι, f. ὀδύσομαι, a. i. med. ὀδυσαμένη. Th. ὀδύσσω, irascor. θ. 1012.

Ὀξος, α, ὁ, proprie significat ramusculum, stolonem. Metaphorice, homo bellicosus. "Ὀξος" Ἀγνος dicitur, quasi ramus e Martis stirpe prognatus. α. 181.

Ὀδρῦος, genit. ab ὀδρῦς, ὄδρῦς, ἡ, nomen montis. θ. 632.

Οἱ, illi. ε. 69. 77. 86. 518.

Οἱ, qui. ε. 39. 123. α. 84.

Οἷδ', hi. ε. 118.

Οἷ, an ὅ, legend. illi. θ. 503. h. e. αὐτῶ, illi, ab ὅ, οἱ, ε. ε. 69. 73. 79. 77. 263. α. 20.

Οἷε. α. 288. 301.

Οἷα, qualia, ab οἷος, α, ὁ, qualis. α. 400. θ. 93.

Οἷε, *aperi*, præf. imperat. act. ab οἷω, *aperio*. f. οἷζω, p. ὀχα, & ἔφαχα, præf. med. ἔφαγα. ε. 817.

Οἷδι.

Οιδιπώδης, genit. Æol. pro οιδιπώδης, ab οιδιπώδης, α, ὅ, nomen viri. ε. 162.

Οἶδ' pro οἶδε, novit, præf. med. οἶδα, pro οἶδαδα, nosti. 9α, Æolica parago- ge. præf. med. οἶδα, ας, ε. ab οἶδω, vel οἶδηναι, scio, f. οἶδω, p. οἶδυνα. ε. 454. α. 355.

Οἶδματι, dat. sing. ab οἶδματι, per syncopen pro οἶδηναι, ας, n. g. tumor. Th. οἶδω, vel οἶδλω, f. ἦνω, tu- meo, inflatus sum. θ. 109. 131.

Οἶζυς, genit. ab. οἶζυς, ὕς, ἡ, ærumna, in accusf. οἶζυν, hinc οἶζυρος, calamitosus, οἶζυρῃ, Ionic. pro ᾧ. ε. 113. 193. 937. θ. 214.

Οἶκίον, Poëtice pro οἶκίον, præf. part. habitans, com- morans, f. ἦτω, p. οἶκηναι, ab οἶκω. Th. οἶκος, α, ὅ, domus. 9. 330.

Οἶκῆια, τὰ, res domesticæ, ab οἶκῆιος, Ion. pro οἶκίος, domesticus. Them. οἶκος, α, ὅ, domus. ε. 455.

Οἶκον, accusf. ab οἶκος, α, δακί' pro οἶκίον, a singul. οἶκίον, α, τὶ, domuncula, οἶκόνδε & οἶκόνδε, domum. ε. 521. 574. θ. 64. 758.

Οἶμος, α, ὅ, ἡ, semita, idem

quod οἶμος, ης, ἡ, via, semita. ε. 228.

Οἶνον, gen. pl. Ion. pro οἶ- νων, ab οἶνη, ης, ἡ, vitis. Th. οἶνος, α, ὅ, vinum. ε. 570.

Οἶνον, dat. sing. nigro, οἶνο- πα, acc. ab οἶνον, οἶνονα, qui vinei coloris est, q. οἶνος τὰ οἶνα, niger instar vini. Vina illa Græcorum calidissima subni- grum imitantur colo- rem. Th. οἶνος, vinum, & οἶψ, oculus. Th. οἶπτομα, video. ε. 620. 815.

Οἶνος, οἶνα, vinum. ε. 594.

Οἶνον, ἡ, patina libatorica, trulla, ex qua vinum fundebatur, ex οἶνος & χέω, fundo. ε. 742.

Οἶος, pro οἶμοιος, similis. ε. 312. α. 386.

Οἶος, pro οἶμοιος, similis, ὅος, qualis, idem, similis, sed οἶος, α, ὅ, solus. Neut. οἶον, solum. ε. 311.

Οἶον, tantummodo, adv. ab οἶος, οἶη, οἶον, solus, α, Am. 9. 386. "Οἶς, contracte pro οἶας, oves, acc. plur. Them. est. οἶς, οἶος, vel οἶη, οἶος, ἡ, οἶος. ε. 232. 773.

Οἶς, & οἶον, dat. pl. Ion. ab οἶς, qui. ε. 144. 9. 432.

Οἶδα, pro οἶδαδα, nosti. Vb. de in οἶδ'. α. 355.

Όσας, feras, f. i. α φέρω, f.
οἶσω. ε. 480.

Όισοί, sagittæ, ab οἶσος, ᾧ,
ὅ, sagitta. ab οἶω, fero, f.
οἶσω. α. 130.

Όιτε, οἷτ', nom. plur. ab ὄσσε.
ε. 303. α. 351. ὅ. 46.

Ότινες, nom. pl. ab ὄσσε, ᾧτις,
ὅ, τι, quicumque. α. 150.
163.

Οἰωνοῖς, dat. pl. ab οἰωνός, ᾧ,
ὅ, aves. hinc οἰωνιστής, ᾧ, ὅ,
augur. ε. 799. α. 185.

Όω, sive οἶω, puto, item fero.
α. III.

Όων, ovium, gen. plur. Vi-
de supra ὄϊς. θ. 446.

Όκτάβλωμον, οἶτο morfu-
um, α βλωμός, ᾧ, ὅ, pro
panis portione, buccella,
& ὀκτώ, οἶτο. ε. 440.

Όκταπόδη, οἶτο pedalem.
acc. ab ὀκταπόδης, α πᾶς,
ποδός, pes. ε. 423.

Όλβος, α, ὅ, beatitudo, feli-
citas. q. d. ὅλος βίος, hinc
ὄλβιος, beatus. ε. 324. 824.

Όλεθρον, perniciem, ab ὄλ-
λυμι, perdo, f. ὀλέσω, α. i.
inf. act. ὀλέσσαι, præt. m.
ἔλα, & Att. ὄλωλα. ε. 178.
666. θ. 326.

Όλιγον, pauxillum, adv. ab
ὀλίγος, α, ὅ, paucus. ε. 478.
hinc

Όλίγιστος, superl. paucissi-
mus. ε. 721.

Όλυσός, ᾧ, ὅ, fluvius in He-
licone Bæotix, sic dictus
ab Holmeio Sisyphi fi-
lio. ὅ. 6.

Όλμος, α, ὅ, mortarium. ε.
421. ὅ. 96.

Όλοή, pernicioſa. ab ὀλοός,
ᾧ, ὄν, hinc & ὀλώϊς, idem.
Them. ὄλλυμι, f. ὀλέσω,
perdo. ε. 743.

Όλυμπος, quasi ὀλόλαμπος,
α, ὅ, totus lucens. Theſ-
ſaliæ mons altissimus, &
pro ipso cælo ponitur.
Hinc ὀλύμπιος, cælestis,
& ὀλυμπιάδες, Musæ di-
ctæ, tanquam Olympias
domus inhabitantes. α.
203. θ. 25. 52. 390.

Όμά, similia, ab ὁμός, simi-
lis. α. 50.

Όμαδος, α, ὅ, tumultus, mul-
titude. Th. ὁμός, ᾧ, ὅ, ſi-
milis. α. 255.

Όμαρτήσαι, secutus, α. i.
part. ab ὁμαρτέω, ᾧ, sequor,
f. ἦσα. Th. ὁμαρτή, idem
quod ὁμᾶ, simul. ε. 194.
674.

Όμβρονη, pluviōſa. Alii
ὀμβρονη. est adject. g. n.
ab ὀμβρος, imber, hinc ὀμ-
βρονός, pluviōſus. ε. 449.

Όμβριμος, robustus. Vide
supra ὀβριμον. ε. 144.

Όμβρος, α, ὅ, imber. παρὰ τὸ
ὁμᾶ ῥᾶν simul fluere, ubi
aqua

aqua copiose fluit, quod in imbre (quæ ipsa vox hinc orta est) fieri solet, hinc ὀμβρέω, ὦ, pluo, ὀμβρήσαντος, pluyente. a. i. part. ε. 413. 490.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. sing. fut. 2. med. verbi ὀμνυμι, juro, f. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμῶμαι, ἦ, εἴται. p. ὤμοκα, a. i. ὤμοσα. ε. 192.

Ὀμήλικος, coætaneus, acc. pl. ab ὀμήλιζ, ικος, coætaneus. Th. ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura. ε. 441.

Ὀμηρεῖσαι, pro ὀμηρεῖσαι, præf. part. f. g. pl. num. ab ὀμηρεῖω, in unum convenio. Th. ὄμηρος, ε, ὁ, obfes, quasi ex ὀμῆ, simul, & εἶρω, loquor, §. 39.

Ὀμιληδὸν, turmatim, Adv. Th. ὄμιλος, ε, ὁ, turba. α. 170.

Ὀμιχεῖν, meiere, præf. inf. ab ὀμιχέω, q. d. ὀμῆ χεῖν. ε. 725.

Ὀμμασι, oculis, dat. pl. ab ὀπτομαι, video. f. ὄφτομαι, p. ὤμμα. hinc est ὄμμα, ατος, τὸ, oculus. α. 262.

Ὀμόθεν, simul, ab ὀμῆ. Them. ὁμοί, ε, ὁ, similis. ε. 108.

Ὀμοῖος, five ὁμοῖος, ε, ὁ, similis, Poët. ὁμοῖος, Th. ὁμός, ε, ὁ, similis. ε. 143. 180.

Ὀμοκλής, gen. ab ὀμοκλή, ἡ, hortamentum, comminatio, q. ἀπὸ τῆς ὀμῆς κέκληται. Eustath. Th. κέλομαι, hortor, jubeo. α. 341.

Ὀμὸν, eundem, ab ὁμός, inde est ὁμοῖος. §. 508.

Ὀμόσση, juraverit. aor. i. subj. ὀμύσσης. a. i. part. pro ὀμόσας. ab ὀμνυμι, fut. ὀμόσω. a. i. act. ὤμοσα. ε. 280. §. 232.

Ὀμῆ, simul, ab ὁμός, similis. ε. 241.

Ὀμφακες, nom. pl. q. ὤμοι ἐς τὸ φαγεῖν, crudi ad vescendum, ab ὀμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba. α. 399.

Ὀμόφρων, onos, ὁ καὶ ἡ, concors, acc. pl. ὀμόφρονες, ab ὁμός, similis, & φρήν, ενός, ἡ, mens, animus. §. 60.

Ὀμως, tamen, sed ὀμῶς, simul. Th. ὁμός, ε, ὁ, similis. ε. 3. 30.

Ὀν δέ: ἀφίκετο ὃν δὲ δάμον δέ, rediit domum suam. δέ postpositum accusativo, valet ad. α. 38.

Ὀντε, quemque. ε. 3.

- *Οικιαρ, ατος, τὸ, *utilitas*,
emolumentum, ab ὀνῆμι,
profui, f. ὤσω. s. 41. 344.
- *Ονειδας, εος, τὸ, *probrum*
 hinc ονειδίζαν, *exprobrā-*
re. ε. 309. 716.
- *Ονειρων, *somniorum*. genit.
 pl. ab ὄναρος, ε, ὅ, *somni-*
um. Th. ὄναρ, *somnium*,
 nomen indeclinabile. 9.
 212.
- *Οἰνῶσι, *juciat*, 3. præs. ind.
 sing. ab οἰνῆμι seu
 ὀνῆμι, fut. 1. οἰνήσω, aor. 1.
 ὤνησα. ε. 316. 9. 429. 436.
- *Ονομα, ατος, τὸ, *nomen*,
 Æol. ὄνυμα. ὄνομ' pro
 ὄνόμα. hinc ὀνομαστοί, *ce-*
lebres, nominandi. θ. 148.
 369.
- *Ονόμηνε, *appellavit*. aor. 1.
 act. ab ὀνομνῆναι, *nomino*,
 f. ἄνω, a. 1. ὠνόμηναι. Th.
 ὄνομα, *nomen*. ε. 80.
- *Ονοτάζων, præs. part. *con-*
vicians, ab ὀνόω, *vitu-*
pero, fut. ὀσω. Th. ὀνῆμι,
vitupero, fut. ὀσω.
- *Οντινα, *quemcunque*, ab
 ὄσις, ἔτινος, ὤτινι, ab ὄς,
 & τίς, *quis*. 9. 82. 96.
- *Ονυχες, *ungues*, ab ὄνυξ,
 ὄνυχος, ὅ, *unguis*. prov.
 ἐξ ὄνυχος λέοντα, *ex un-*
gue leonem. ὄνυχισσι,
 dat. pl. Ion. s. 202. α.
 266.
- *Οξεία, *acutum*. In plur.
 pro ὀξεία capitur, & me-
 tri gratia pro ὀξείως, ab
 ὀξύς, εος, ὅ, *acutus*. ὀξέτη-
 σι, dat. pl. Ion. ut ὀξέτη-
 σιν αἰχμηῆς, *micronibus*
acutis. α. 289. 335. 348.
- *Οπ', ὄπα, *vocem, sonum*,
 acc. ab ὀψ, ὀπός, ἡ, *vox*.
 q. ab ἔπω, *dico*.
- *Οπάζα, 3. perf. præs. ind.
 ὀπάσαι, a. 1. act. inf. ab
 ὀπάζω, *persequor, sequi*
jubeo, prabeo. ὀπίσσαι,
 pro ὀπάσαι, part. aor. 1.
 act. ε. 166. 9. 433.
- *Οπερ, *quod*. 9. 864.
- *Οπηδεῖ, *comitatur*, 3. perf.
 præs. ind. ab ὀπηδέω, *co-*
mitor. Th. ὀπάζω, fut.
 ἄσω, *persequor, comitem*
do. ε. 141. 9. 80.
- *Οπί, *voce*, dat. ab ὀψ, ὀπός,
 ἡ, *vox*. Vide ἔπα. 9. 41.
 68.
- *Οπίζετο, *curabat*, imperf.
 ab ὀπιζομαι, *curo*, ab
 ὀπίς, ἰδος, ἡ, *ultio, cura*.
 α. 21.
- *Οπίθεν, *metri causa, pro*
 ὀπίθεν. Them. ὀπίσω, *re-*
trorsum. 9. 323.
- *Οπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύον-
 τα, *spectantem*, præs.
 part. accus. casus, ab ὀπι-
 πτεύω, ab inusitato ὀπιτεύω.
 Th.

Th. est ὀπτομαι, *video*.
ε. 29. 804.

Ὅπιν, acc. sing. ab ὅπις, ἰδοίς,
ἡ, ultio, *vindicta*, cura.
ε. 349.

Ὅπιθεν, adv. pone, a tergo.
ab ὀπίσσω, Poët. pro ὀπί-
σω, *retrosum*, *retro*. ε.
467.

Ὅπλα, *instrumenta*, ab ὄ-
πλον, α, τὸ, *arma*. ε. 625.

Ὅπλεια, acc. ab ὀπλεὺς, ἑός,
ὅ, *nomen vini*. α. 180.

Ὅπλῆν, *ungulam*, *ungulâ*
pecus est armata, ab ὄ-
πλῆ, ἡς, ἡ. Th. ὄπλον, α,
τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, *ar-*
ma: ε. 487.

Ὅπλότετος, *minimus natu*,
superlat. grad. in comp.
ὀπλότερος, α, ὅ, *junior*,
ab ὄπλον, α, τὸ, *arma*.
ῥ. 137. 333.

Ὅποτε, *quando cum*, ex ὅτε,
ὅπ' ἀρκτικόν τι, ut liquet
ex ὀπόσος, ὀποῖος, &c. sic
ut & ληκτικά sunt com-
plura, quorum alia ra-
tio reddi nequit, ut πεν-
τήκοντα, &c. ὀπότε, i-
dem quod ὀποτε. π du-
plicatur metri causa. ὀ-
πόταν, ex ὀπότε & ἄν,
ubi. ε. 541. α. 397.

Ὅπη, Poët. pro ὅπη, *ubi*.
ῥ. 387.

Ὅπποσέσθην, *utram*, accus.
f. g. Poët. ab ὀπότερος,
uter. Th. πότερος, α, ὅ,
uter. ῥ. 549.

Ὅπωρινός, ἢ ὅ, *autumnalis*.
ex ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*,
q. d. ὥρα ὀπῶ, *tempus*
succi. α. 672. 675.

Ὅπως, ut, quo pacto. ῥ. 156.
471.

Ὅρᾶται, *spectat*, 3. person.
præf. indic. verb. med.
κάρη δ' εἰς ἕδας ὀρᾶται,
caput pavimentum spe-
ctat, est senis descriptio.
ab ὀράω, *video*. imperf.
ὀρώων, perf. ἔώρακα. ε. 532.

Ὅρειχάλκος, gen. Ionic. ab
ὀρείχαλκος, *orichalcum*,
æs montanum, ab ὄρος,
εός, τὸ, *mons*, & χάλκος,
α, ὅ, ας. α. 122.

Ὅρέξαι, *porrigere*, a. i. inf.
ἑρεξάμενη, part. f. g. a. i.
med. ab ὀρέγομαι, *por-*
rectis manibus prendo.
Them. ὀρέγω, fut. ξω,
porrigo, *extendo*. ῥ. 433.
456.

Ὅρος, *montis*, gen. sing.
α τὸ ὄρος, *mons*. α. 374.
ῥ. 484.

Ὅρεσσινόμεν, *in montibus*
pascentis. gen. ex ὄρος,
εός, ἢ τὸ, *mons*, & νέμω,
pasco, in part. m. νένομεν.
α. 407.

Ὅρηται,

- "Ορηται, *ortā fuerit*. 3. sing. a. 2. med. subj. ab ὄρω, in med. ὀρομαι, η, ηται, praesens & aor. 2. coincidunt in subj. Hinc est Latinorum *orior*. §. 782.
- "Ορθός, *rectus, erectus*. ε. 725. hinc
- "Ορθαί τρίχες, *erecti pilae*. α. 395.
- "Ορθίος, gen. com. *architis*, ex ὀρθός, ε, ὁ, *rectus*. ε. 388.
- "Ορθρογόν, ης, ἡ, *mane luges*, ab ὀρθρός, ε, ὁ, *tempus matutinum*, & γένω, f. ἦσω, *gemo*. ε. 566.
- "Ορθρα, gen. ab ὀρθρον, τό, *diluculum*. ὀρθρα ἀνιστάμενοι, ἵνα τοι βίης ἀγνός εἴη. *Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit*. ε. 275.
- "Ορθρ, dativ. singul. nomen proprium viri, ὀρθρ, ε, ὁ. §. 293. 399.
- "Ορκος, ε, ὁ, *juramentum*. ε. 217.
- "Ορμήσῃσι, *impetum faciunt*, 3. pl. a. i. act. subj. ab ὀρμῶ, ῶ, *impetu feror*, f. ἦσω. ὀρμηθῆναι, a. i. pass. infin. Them. ὀρμή, ης, ἡ, *impetus*. ε. 524. α. 73. 403.
- "Ορμης, *monilia*, acc. pl. ab ὀρμος, ε, ὁ, *monile*, *colli ornamentum*. ε. 74.
- "Ορνα, ἰδός, ὁ, ἡ, *avis*, dat. plur. ὀρνέσσαι, *Ionice & Poët.* ε. 210. 468.
- "Ορος, εός, τό, *mons*. At ὄρος, ε, ὁ, *terminus*. ε. 316. §. 2.
- "Ορσαν, *irruerant*, pro ὀρσαν, 3. plur. aor. i. act. indic. ab ὀρᾶω, ab ὄρω formatum est, sicut & ὀρέω, & ὀρουμι. item ὀρώρω, a praet. med. ὤρορα per metathes. ὀρωρη. ὀρέω, pro ὀρέτω, *precipitans*, part. a. i. act. f. g. ab ὀρᾶω. α. 412. 434.
- "Ορπηκα, *stimulum*. accus. ab ὀρπηξ, ηκος, ὁ, *virga aculeata e ramo*. ε. 446.
- "Ορφνα, *orphanos*, ab ὀρφανός, ε, ὁ, *orphanus*, *pupillus*, q. ab ὀρφνός, *obscurus*, q. d. ἐν σκότειν, *negligitur enim & veluti in tenebris versatur*. Flectitur more adjectivorum. ε. 328. Vide Manuale N. T.
- "Ορχόμεναι, εἰμαι, *salto*. 3. pers. pl. num. ὀρχεῖνται, *tripudiant, saltant*, *Dorice* pro ὀρχεῖνται, f. ἦσομαι, a. i. med. ὀρχησάμεν. Hinc ὀρχηθμός, ε, ὁ, *chorea*. α. 282. §. 4.
- "Ορχος, ε, ὁ, *pulvinus*, *ordines virium*. α. 296.
- "Ορώρε,

Ἐγείρω, *excitabatur*, 3. plusq. perf. med. verbi ἔγρω, *excito*, fut. ἔω, & ἔσω, præt. m. ἔγρωρα, & ἔγρωρα, quod active & passive usurpatur. α. 274. & 307.

Ὠρῶν, videns, præs. part.
ab Ὠράω, ὦ, f. ὠσα, ὠρανα.
Att. ὠρανα. α. 426. θ. 5.

^u *Os, qui.* i. 8. 22. 208. &c.

*Ὁς, *suus*, πατὴρ αὐτοῦ, *ad*
patrem suum. α. 38. θ. 71.

Ὅσα, quanta, & ὅσα, ab
ὅσος, & Poët. ὅσους, & ὅ,
quantus. J. 575. 651.

¹ "Οσση, ης, ῆς, VOX. 9. 10. 43.

"Ossay, pro'ossay, quotquot,
pl. n. f. g. oss', pro'ossa,
quacunque, ab'ossos, &
Poëtice ossos, u, ô, quan-
tus. J. 183.

"Ὀσσεο, προϋδεbat, im-
perf. verbi ὄσσεσθαι, vi-
deo, Æolic. pro ὄπτομαι.
ἑ. ὄψομαι, p. ὤμμαι. θ. 551.

ὅσσοι, οὐ, ὁ, & σοι, τὰ, οὐκίς,
 ὅσσοις, οὐκίς; ὅσσοι dualis
 numeri pro ὅσσοι per
 apocopen τὰ ἰ-ψιλᾶ. κ.
 426.

"Osser, *quantum*, Poëtica,
pro Osser. 3. 41. 49.

"Omnis, quicumque, Poëtice
pro ôs, ãv. ôsei, quotquot.
ôsei, pro ôsei. s. 301.
S. 154.

*Orta, offa, pl. num. ab

0540, 5x, 6x, 7, 05, 0512.
9.540.

"Or, pro ^{or}te, ut & ^{or}g".
c. III. 337.

"Ὅτε, quando, quum. Note-
tur discrimen ὅτε, quan-
do, extra interrogatio-
nem. πότε, quando?, in
interrogatione. s. 89. §.
54. 291.

"Οτοδός, α, ὁ, sonus. 2. 709.

Ὀτραλῆως, *celeriter, occisi-*
me, adverb. Th. ὀτρύνω,
f. unō, incito, instigo.
u, 410.

“Ὅτι, quia, quoniam, ὅτι
ταχιστα, quam celerrime.
Poëtice, pro ὅτι, quod
i. 48. 60. a. 428.

Οὐ, non, ἀδίκη, pro ἀδικία,
more Hebræorum. c. 242.

Ověř, non, Poëtice, pro 2.
9. 182.

Οὐατα, accus. plur. *aures*,
ab ἑας, ατος, τό, Poëtice,
pro ἑς, ὠτός, dativ. plur.
ἑασιν. ε. 544. θ. 702.

Oude, neque, &d', pro &de,
per apostrophum. ε. 40.

Οὐδαμῇ, *nisquam*, adv. ab
ἐδαμὸς, ex ἔ, & ἀμὸς, ἤ, ὅ,
semis. α. 218.

Q̄das, τὸ, pavimentum,
idem quod ἄδας, τος, τὸ,
hoc in nomin. inusitat.
Illud in nom. & accus.
tantum usitatum. c. 532.

Order,

Οὐδέν, nullum, ab ἰδέν, ἰδέ-
μία, ἰδέν, nullus, a, um.
ε. 309. §. 295.

Οὐδέποτε, nunquam, ex πό-
τε, quando. Them. ὅτε,
idem. ε. 174. §. 759.

Οὐδέτερος, neuter, ex ἰδέ,
& ἕτερος, alter. α. 171.
§. 638.

Οὐδέτι, neque ullum, ex ἰ,
& τι, quid. ε. 145.

Οὐδός, ἔ, ὅ, limen, ab ἔδος,
τος, τό, solum. α. 329.
§. 794.

Οὐκ, sequente tenui, non:
ἐχ sequente vocali aspi-
rata. α. II. 318.

Οὐκέτι, non amplius, ex ἐκ,
& ἔτι, adhuc. ε. 34. α. 118.

Οὐλῖος, idem quod ὀλοός, ἔ,
ὅ, sic ἄλιος ἄρης, perniciō-
sis Mars. Them. ὄλυμι,
f. ὀλίω, perdo α. 192.
441.

Οὐλομένην, Poët. pro ὀλο-
μένην, miseram, accus. a
ἐλόμενος, factum ex α. 2.
ὀλόμενος, interposito υ,
metri causa. Th. ὄλυμι,
fut. ὀλίω, aor. 2. med.
ἐλόμην. ε. 715.

Οὐλύμπος, olympus, quasi
ὀλόλαμπος, totus lucens,
ἐλύμπιος, genit. Ionic.
ὀλυμπούδε, ad olympum,
hinc ἐλύμπιος, olympius,
vel cælestis, omutatur in
• Poëtice. §. 855.

Οὐνεκα, pro ἔνεκα, cuius
vei gratia, ἕνεκ', per
apocopen τῆ α. α. 137.
515.

Οὐν, igitur, τοιγαρὲν. α. 299.

Οὐποτε, nunquam, ex ἰ, &
πότε & hoc ab ὅτε, quan-
do. α. 811.

Οὐπω, nondum, ex ἰ, & πω,
(enclitic.) quodammodo,
hoc ab ὅς, ε. 271. α. 10.

Οὐρανίδη, dat. sing. ab ἔρα-
νίδης, ε, ἰ, cælestis. Th.
ἔρανός, ἔ, ὅ, cælum. §. 486.

Οὐρανός, ὅ, cælum. Hinc
ἔρανίη, Ion. pro ἔρανία.
Urania, una ex Musis.
ἔρανόθεν, e cælo, cælitus.
α. 240. ἔρανίωνων, cælico-
larum, gen. pl. ab ἔρανίων,
ωνος, ὅ. §. 45. 78. 939.

Οὐρεῖν, mejere, præf. infin.
pro imperativo, more
Hebræorum. Vide in ἰ-
ρήσῃς. α. 756.

Οὐρεος, pro ὄρεος, montis,
ἔρεα, pro ὄρεα, Poëtice,
montes. dat. pl. ἔρεσι, ab
ὄρος, τος, τό, mons. ε. 230.
508.

Οὐρεῖ, Ion. pro ἔρεῖ. dativ.
sing. ab ἔρεῖ, ἄς, ἦ, cauda.
α. 431.

Οὐρεῖς, mulos, acc. pl. ab
ἔρεῖς, Ion. pro ὄρεῖς, τος,
& Ion. ἦος, ὅ, mulus, ab
ὄρος, τος, τό, mons, quod
huius

huius jumenti magnus sit usus circa montana opera. ε. 789. 794.

Οὐρήσης, mejas. 2. sing. a. i. act. subj. ab ὕρω, mejo, f. ἡσω. Th. ὕρον, ε, urina. ε. 727.

Οὐριον, seu potius, ὕριον, nomen viri. α. 186.

Οὐς, quos, ab οἷ, ἡ, ὅ. At suos ες, ab οἷ, ἡ, ὅ. θ. 45. 473.

Οὐτάμεν, Ion. pro ἑτάνας, præf. inf. ab ἑτημι, seu ἑτάω, vulnero. hinc part. ἑτάμενος, vulneratus. nisi velis in præf. pass. per syncopen dici, pro ἑτασμέμος, ab ἑτάζω, ἄσω. idem quod ἑτάω, ὦ, fut. ἑσω. α. 335. 363.

Οὔτασ', pro ἑτασι, vulnervavit, ab ἑτάω. α. 461.

Οὔτε, neque, & ἑτ', pro ἑτε, ut & ἑτ'. ε. 128. 782. α. 217.

Οὔτ', cujusque, genit. ab οἷ, qui. ε. 532.

Οὔτις, ὅ, & ἡ, nullus, non aliquis, h. e. nullus. ε. 15. ἑτι, misquam. ε. 105.

Οὔτος, αὐτή, τῆτο, ex ὅ αὐτὸς, hic. ε. 291. 386.

Οὔτως, sequente vocali, sic, ἑτω, sequente consona. ε. 422.

Οφείδω, auget, 3. præf. ind. verbi ὀφείδω, adaugeo. in præf. imperat.

ὀφείδε, fove. ε. 14. 211.

Ὀφθαλμός, ε, ὅ, oculus, ὀφθαλμοῖσιν, dat. pl. Ion. Th. ὀπτομαί, video. ε. 265. θ. 451.

Ὀφιος, serpentis, gen. ab ὄφιν, ios, acc. ὄφιν. α. 161. θ. 334.

Ὀφρα, adverb. Poët. pro ὄν, ut. ε. 258. ὄφρ' ἄπω, ut dicam. ε. 339.

Ὀφρύσι, dat. pl. ab ὄφρως, ὄς, ἡ, supercilium. θ. 827.

Ὀχθίσαις, a. i. part. act. contristatus, ab ὀχθέω, ὦ, gravate fero. θ. 558.

Ὀφαρότης, ε, ὅ, qui sero arat, ex ἄρόω, αρο, & ὀψέ, fero, adverb. ε. 588.

Π.

Παγασαίς, gen. pro πηγασαίς, Dorice, a πηγασος, ε, ὅ, Pegasus, alatus Persei equus. Them. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. α. 70.

Πάγκακος, omnino malus, ut, πάγκακον ἡμᾶς, infamissimus dies. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ε, & κακός, ε, ὅ, malus. ε. 911.

Πάγος, ε, ὅ, collis, ubi multi lapides sunt quasi compacti, & in unam coaluerunt caudem. Th. πηγύνω, vel πηγύναι, compingo. f. ἴω. α. 439.

Παγ-

Παγχεύσας, *prorsus anteā*, quasi dicas, πάντως χεύσας, a χροῦς, εἰ, ὅ, αἰνυμι. §. 335.

Παθών, *passus*, in f. g. παθῶσα, a. 2. part. act. a πάσχω, patiōr, f. πείσσω, a. 2. ἑπαθόν. præt. med. πέπονθα. ε. 216. §. 276. 660.

Παῖς, *puer*, & Ionica dixeret, παῖς, παῖδες, in acc. παῖδ', pro παῖδα, in dat. plur. & Ion. παῖσι, παῖδες. ε. 50. 129. 376. 397.

Παίζοντες, *ludentes*, præf. part. a παίζω, f. παίζω, & σω, ludo. α. 277.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ionicus, *asperis*, a παιπαλόες, εσσα, εν, asper, præruptus. Th. παῖπαλα, τὰ, loca prærupta. α. 860.

Παλαίει, *luetatur*, a πάλῃ, ης, ἥ, lueta, hinc παλαίω, luetor. ε. 411.

Παλάμαις, *manibus*, dativ. plur. a παλάμη, palma, παλάμησι, dat. pl. Ionic. pro παλάμαις. α. 320. §. 860.

Πάλιν, *adv. iterum*, rursum. ε. 671. §. 181.

Παλαγγρετος, *revocabilis*, ex πάλιν, & ἀγείρωμαι, colligor. Th. ἀγείρω, fut. ῥῶ, congreco. α. 93.

Παλιώξις, pro παλιδιώξις, q. d. post infecutio. Th. διώκω, persequor, infector, fut. ξω, p. ωξω. α. 15.

Παλαῖς, αἶδος, ἥ, Pallas, Sapientiae Dea, quæ & Minerva dicitur. ε. 76. α. 126.

Πάλλαντι, dat. a πάλλας, nomen viri. πάλλαντα, acc. §. 576.

Πάλλεν, *jaſtabat*, imperf. pro ἑπαλλεν, a παῖλω, vibro, agito, fut. αλλῶ. α. 323.

Πάμπαν, *adverb. prorsus*, q. d. πάντας πάντας. ε. 273. 300.

Παμφαίνων, præf. part. a παμφαίω, totus appareo. μ est ante φ, quæ literæ sunt cognatæ, & ut ita dicam, consanguineæ. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, & φαίω, appareo, fut. ανῶ, p. πέφαγα. α. 1. ἑφανα, α. 2. ἑφανον. ε. 565.

Παναίολος, *omnino varius*, ex πᾶς, & αἰόλος, ε, ὅ, varius. α. 139.

Παναπήμων, *prorsus innoxia*, ex ἀπήμων, onos, ὁ καὶ ἥ, illæsus. Them. πῆμα, ατος, τὸ, damnum. α. 809.

Πανή-

Πανῆριστος, longe præstantissimus, ex πᾶν & ἄριστος, præstantissimus. Th. ἄρης, εὖ, ὁ, Mars. ε. 291.

Πανδίων, Fabula de filia Pandionis. ε. 566.

Πανδώρα, nomen mul. videtur epitheton telluris, quæ omnis generis fruges profert, ex πᾶν & δῶρον. ε. 81.

Πανιδήνευσι, dat. pl. Ionic. omnibus ad unum Græcis, a πανιδήνης, ex πᾶν, & ἰδῆναι, εὖ, ὁ, Hellen, Græcus. ε. 526.

Πανέσθης, gen. a πάνεσθος, omni ex parte coctus. Th. ἔψω, coquo, elixo, f. ἐψῆσθαι. α. 208.

Πανήμεριος, toto die. ex πᾶν, & ἡμέρα, seu ἡμέρα, dies. α. 396.

Παννύχτος, tota nocte, elegantia Poëtica, ubi nomen ponitur pro adv. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox. α. 46.

Πανόπη, nomen mul. q. d. pro omnibus loquens. ε. 250.

Παντοθεν, undique, adv. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. ε. 613.

Παντοθεν, acc. f. g. παντοθεν, gen. pl. a παντοῖος, ε, ὁ, omnigenus, varius. Th.

πᾶς, omnis. ε. 618. ε. 830.

Παντός, πάντα, πάντοσι, &c. Vide in πᾶσα.

Παντοθεν, præt. part. a πανταίω, circumspicio. ε. 442.

Παρα, cum gen. α, ab ε. 51.

Παρ, pro παρ. ε. 17. Cum dat. ἀπὸ ε. 129. Cum acc. trans, præter, &c. ε. 169. παρὰ, pro παρῆς, urgent. ε. 452.

Παραγέτα, 3. pers. præf. adest. Th. γίνομαι, seu γένομαι, sum. fut. i. pass. γυνθῆσθαι, p. γυνθῆται, α. 2. m. ἐγυνθῆται. ε. 432. 436.

Παρακαίρι, importuna, a παρακαίριος, seu παρακαίρος, intempestivus. Th. καίριος, ε, ὁ, occasio, tempus. ε. 327.

Παραμείβω, prætereat, 3. pers. subj. a παραμείβω, prætereo. Th. ἀμείβω, f. ψω, commuto. ε. 407.

Παραβασία, delictum, transgressio, idem quod παραβασία, ex παρὰ, & βάσις, eo, incedo. ε. 220.

Παραφῆμνοι, appellantes, metri gratia inserto, vel per epenthesein Poët. est aor. i. part. med. a παραφῆμι, hortor. Th. φημι, seu φάω, dico. ε. 90.

Παρακοίτη, dativ. a παρα-
κοίτης, α, ὁ, maritus, πα-
ράκοιτις, ἡ, marita, ἡχορ,
σὺν αὐτοῖσι παρακοίτι, ex
παρά, juxta, & κοίτη,
ης, ἡ, cubile, lectus. θ. 328.
928.

Παραφαίνεμεν, Ion. pro πα-
ραφαίνειν, revelare, præf.
inf. pro imper. Th. φαί-
νω, f. νῶ. ε. 732.

Παρασχεῖν, est a. 2. aet. inf.
a παρίχω, efficio, praesto,
παρεῖχον, 3. pl. imperf.
aet. Th. ἔχω, habeo, fut.
ἔξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα,
a. 2. ἔσχω. ε. 710. α. 84.

Παραῶν, gen. pl. παραῶ,
ῶς, ἡ, gena, maxilla.
α. 267.

Παρεκβαίνεσι, exorbitant,
3. pl. ind. præf. ex παρά,
ἐκ, & βαίνω, eo, f. βήσο-
μαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.
ε. 224.

Παρελαύνω, aveho, præter-
veho. Th. ἐλαύνω, agito.
f. ἐλάσω, p. κα. α. 353.

Παρελέξατο, concubuit, cum
dat. a. i. m. ind. a λέγο-
μαι, cubo, fut. λέξομαι.
θ. 278.

Παρελθεῖν, pervenire, aor. 2.
inf. Th. ἔρχομαι, venio,
f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον
& ἦλθον, p. m. ἤλυθα.
ε. 214.

Παρεξ, extra, dicitur &
παρέκ. Th. ἐκ vel ἐξ, ex,
ε. α. 352.

Παρόντος, praesentis, Ion.
pro παρόντος, gen. præf.
part. a παρά & εἰμι, sum.
ε. 364.

Παρεσάμεν, adesse, adstare,
Ion. pro παρεσάμεν, præf.
aet. inf. a παρίστημι, pro
παρίστημι. Non solum
ἔστημι, sed etiam ἔστημι
usitatum est, fut. σήσω,
a. 2. ἔστην. θ. 439.

Πάρεσιν, a πάραμι, adsum.
Th. εἰμι, sum. θ. 420.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3.
perf. præf. imperf. a πα-
ρασχέδω, idem quod παρ-
έχω, praesto. Th. ἔχω,
habeo. θ. 639.

Παρέτραπε, deflexerunt, a. 2.
aet. a παρατρέπω, diver-
to, deflecto, fut. φω, p. φα.
a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτρο-
πα. θ. 103.

Παρθένος, α, ἡ, virgo, hinc
παρθένος, & παρθοναῖος,
ἡ, ὁν, virgineus, virgi-
nalis. ε. 63. 254. θ. 344.

Παρεκλίνασι, defleunt, pro
παρακλίνεσι, 3. perf. pl.
ind. præf. a κλίνω, f. κῶ,
veclino, p. κέκλινα. ε.
260.

Παρηήσσειο, gen. Ion. a παρ-
ήσσειοι,

νησος, α, ε, nomen montis in Delphis. §. 499.

Πάροιθεν, seu πάροιθε, idem quod πάρος, ante. §. 53.

Πάρος, ante. Adverbium vel temporis vel loci. α. 119.

Πᾶσα, f. g. a πᾶς, omnis, g. παντός, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. πασῶν, Ion. pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & πᾶσιν, & Ion. πάντεσσι, πᾶσιν, pro πᾶσι, πάντ', pro πάντα. πάντη, adverb. passim. ε. 76. 124. 509. §. 372. 828.

Παιδίη, nom. mul. §. 247.

Παιδίον, nomen mul. quia ad omnes currit. §. 352.

Πάσχα, patitur. a πάσχω. fut. πείσομαι, præt. med. πέπονθα, aor. 2. ἔπαθον. ε. 209.

Πατήρ, pater, gen. πατήρ, πατρός, dat. πατρί, accus. πατέρα, tantum, vocat. ὦ πάτερ. hinc πατρίς, ἰδος, ἡ, patria. ε. 5. α. 1. §. 73.

Πατρικισιγνήτας, patruos, ex πατήρ, pater, & κισιγνήτας, frater. Th. κῆσις, frater, & γείνομαι, nascor. §. 502.

Πατριός, α, ε, ἡ, πατήρ, pater. Th. πατήρ, pater. ε. 374.

Παῦε, desiste, præf. imperat. act. παύθη, 3. sing. aor. 1. pass. f. παύσω, p. πίπαυμα, aor. 2. ἔπαυον. α. 499. §. 533.

Παῦρον, exiguum, παῦρον δ' ἐπὶ χρόνον, ad exiguum tempus, a παῦρος, α, ε, præf. paucus. Hinc παῦρα, neutr. pl. adv. raro; hinc & παυρίδιον, pauxillum. Them. παύω, fut. παύσω, cessio. ε. 132. 324. §. 780.

Παχίαι, densas, accus. pl. a παχύς, εἶα, υ, densus, crassius, in gen. παχίος, in acc. παχύν. ε. 495. 507.

Πέδιλον, α, τὸ, calcens, talare. §. 22.

Πεδίον, α, τὸ, campus. πεδίω, gen. Ionic. πεδόθεν, adv. ex fundo. Th. πέδον, α, τὸ, solum. α. 342. 378. §. 680.

Πείθ', pro ἔπειθε, persuasit. imperf. a πείθω, persuadeo. πείθω, Suada, Dea eloquentiæ præses. Th. πείθω, fut. πείσομαι, α. 2. m. ἐπιθόμην, præt. med. πέπειθα. ε. 73. α. 450.

Πείκω, tondere, præf. inf. a πείκω, vel πείνω, pectō. ε. ζω, α. 1. pass. ἐπέχθη. α. 773.

Πείρατα, pro πέρατα, *termini*. dat. pl. πέρασιν, a πέρας, ατος, τό, finis. ε. 167.

Περηθῆναι, *periculum fecisse*, a. i. inf. pass. a παράω, ᾧ, conor, nitor, fut. αῶω, vel ἥωω, p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἥ, conatus. α. 359.

Περὶθου, nomen viri, *ardelio*. α. 179.

Πέλαιος, εος, τό, *profunditas maris, pelagus*, πέλας τῆς ἀπῆς, κατ' ἀνταφρασίαν, vel quia πέλας ἄγος. α. 131.

Πελάσας, *accedens*, a. i. part. a πελάζω, f. σω, *appropinquo*. Th. πέλας, adverb. prope. ε. 370.

Πελεμίζετ', pro πελεμίζετο, imperf. pass. *contremuit, quassatus fuit*, πελεμίζεται, *concutitur*. 3. praes. ind. pass. a πελεμίζω, fut. ζω, *moveo, quasso*. 9. 458. 842.

Πέλας, 3. praes. ind. a πέλω, *sum*, πέλει pro ἔπειεν, 3. imperfect. act. πέλομαι, idem quod πέλω. ε. 806. α. 164.

Πελίης, α, ὅ, nomen viri. 9. 996.

Πελώρη γαῖα, *terra vasta*, πέλωρος, α, ὅ, *ingens*, πε-

λώριος, idem quod πέλωρος, a πέλωρ, ωρος, τό, *monstrum*. 9. 159. 295.

Πέμπει, pro ἔπεμπε, *misit*, imperf. πέμψαν, pro ἔπεμψαν, a. i. ind. act. a πέμπω, f. ψω, *mitto*. ε. 84.

Πέμπτη, *quinta*, dat. cas. πέμπτας, acc. pl. πέμπτοις, dat. pl. Ion. a πέμπτοις, α, ὅ, *quintus*. Th. πέντε, *quinque*. ε. 800. 808.

Πένουδα, praes. inf. a πένωμαι, ago, *efficio*. unde est ἡ πέντα, *paupertas*, Ion. πέντη. ε. 495. 771.

Πένθος, εος, τό, *luctus, moeror*. προδὴν μέγα πένθος ἔχοντες, *prementes altum corde dolorem*. 9. 98.

Πέντε, *quinque*. ε. 611.

Πεντήκοντα, *quingenta*. ε. 661.

Πεντηκοντακάρηνον, ex πενήκοντα, *quingenta*, & κάρηνον, α, τό, *caput*. 9. 312.

Πεντόζωο, gen. Ion. a πέντοζος, α, ἥ, *manus*. ex πέντε, *quinque*, & ὄζος, *ramus*. Digiti sunt veluti quinque ramusculi, & homo est quasi arbor inversa. ε. 740.

Πεπλάγμενος, *pollutus*, perf. part. pass. a πωλάσσω, *inquino, fædo*, f. ζω. p. πεπλάσ-

πάλαια, aor. i. ἐπάλαξα.
Th. πάλλω, αλλῶ, vibro.
alii a πηλός, ἔ, ὅ, lutum.
ε. 731.

Πεπαρμένη, confixa, perf.
part. pass. a πείρω, trans-
adigo, f. περῶ, perf. pass.
πέπερμαι, p. m. πέπορα.
ε. 203.

Πεπείραμαι, expertus sum,
perf. pass. Dorice pro
πεπείρημαι, a παράω, ᾧ,
tento, f. άσω & ήσω. Th.
πείρα, ας, ή, conatus.
ε. 658.

Πεπνυμένα, sapientia. perf.
part. Th. πνέω, flo, spiro,
unde πνύμι, seu πνύω,
fut. σω, præt. pass. πέπνυ-
μαι, sapiens sum. ε. 729.

Πέποιθ', pro πέποιθε, præt.
m. confidit. a πείθω, per-
suadeo, f. πείσω, p. πέπα-
κα, a. 2. ἐπιθον. ε. 373.

Πέπον, mollis, vocativi ca-
sus, a πέπων, onos, ὅ, ή,
maturus, mitis. Th. πέ-
πω, coquo, fut. ψω, præt.
pass. πέπεμμαι. α. 350.

Πεπότητο, volabat. 3. sing.
plusqu. perf. pass. a πα-
τάομαι, ᾧμαι, volo. Th.
πέταμαι, unde est ποτη
volatus, & hinc πατάο-
μαι. α. 148.

Πέπρωτο, fatis constitutum
esset, 3. sing. pl. perfect.
pass. per syncopen pro
πεπεράτωτο, a περατόω,
determino, f. ὠσω, perf.
pass. πεπεράτωμαι, & per
syncopen πέπρωμαι. Th.
πέρας, ατος, τὸ, terminus.
§. 464. 475.

Πεπυσμένος, præt. perf.
part. pass. hinc πεπυκά-
σμενος νόον, prudens,
callidus, a πυκάζω, den-
so. Them. πύκα, dense.
§. 791. §. 484.

Περάν, præf. inf. Them. πε-
ράω, ᾧ, fut. ήσῶ, & άσω,
transco. ε. 736.

Περ, in fine quamvis. Θεοί
περ, quamvis sint Dii.
§. 739.

Πέρην, ultra, Ion. pro πέραν,
idem quod πέρα, ultra.
§. 215.

Περί - ἔδυνε, induit, im-
perf. a περιδύνω, induo.
Th. δύνω, & δύω, f. δύσω,
a. 2. ἔδυν. α. 124.

Περί - ἔθηκε. Vide in ἔθε-
σαν. α. 123.

Περιγλώχες, cuspidulosa fo-
lia. per syncopen pro
περιγλώχινες. Th. γλω-
χίν, vel γλωχίς, ἴνες, ή,
cuspis, acies. α. 398.

Περί, cum Genitivo *præ*,
circa, περί χροῦ. περί πάν-
των, super omnes. Cum
Dativo, *circa*, περί σή-
θεις, propter. Cum Ac-
cusativo, *circa*, περί εἶ-
μα. ε. 817. α. 129. 247.
279. §. 3.

Περί, valde. ε. 54.

Περί -- ἔστι, excellit. θ. 656.

Περίτ', ἀμφότε, circumqua-
que. §. 848.

Περί, particula est, quæ an-
necti aliis orationis par-
tibus solet, & plerumque
significat *quamquam*,
quavis. Sæpe etiam
vacat. ε. 20. 153. 206.

Περίαχε, insonuit, a. 2. act.
a περιηχέω, Dorice περι-
χέω, ὦ, circumsono, fut.
ἤσω. Th. ἤχος, ε, ὅ, so-
nus. §. 678.

Περίεσσαυα, circumindui-
to, a. 2. med. infin. a πε-
ρίεννυμαι. Th. ἔω, induo.
pro quo ἔννυμι, fut. ἔσω,
p. εἶμαι, a. 1. m. ἐσσαύην,
ε. 537.

Περικαλέα, accus. sing. f. g.
a περικαλέης, perpulcher.
περί enim auget signifi-
cationem. Th. καλός, λή,
λόν, pulcher. §. 10.

Περίκατα, circumdatur, 3.
præs. a κεῖμαι, jaceo, f.
κείσομαι. §. 733.

Περικλυτόν, celebrem, acc.
a περικλυτός. Th. κλύω,
audeo. ε. 60.

Περιμαίνεται, circumqua-
que furit, 3. pers. præs.
ind. περί intendit signi-
ficationem, a μαίνομαι,
furo, f. μαῖνῃμαι. α. 99.

Περιμαρνάμεθ', propugna-
vimus, pro περιμαρνάμε-
θα, 1. pl. præs. ind. verbi
μαρναμαι, pugno. §. 647.

Περιμήδεια, nom. viri. α. 187.

Περιμήκεις, prælonge, pl.
n. a περιμήκης, εος, ὅ, ἡ.
Th. μήκος, εος, τὸ, lon-
gitudō. περί in compo-
sitione auget signifi-
cationem. α. 133.

Περινομετάωσι, circumhabi-
tant, 3. pl. præs. subj. a
περινομετάω, circumhabi-
to. Them. ναίω, habito.
§. 370.

Περιπλομένη, circumvoluto,
pro περιπελομένη. Them.
πέλω, moueo, sum. ε. 348.
§. 184.

Περίρρυτος, ε, ὅ, circum-
fluus. Th. ῥύω, pro ῥέω,
fluo. §. 193.

Περισσά, eximia, plur. num.
a περισσός, ῥ, ὅ, excellens.
a περί, præpositione, va-
riam habente constru-
ctionem & significatio-
nem. §. 399.

Περί-

Περιτονάχιζε, *circumquaque ingemiscebat*, 3. persona imperf. a περιτοναχίζω, idem quod περιτένω, *circumcirca gemo*. Them. τερός, ἄ, ὁ, angustus. α. 344.

Περιταμνέμεν, *incidito*. Ion. praesentis act. inf. pro περιτάμνεν, a περιτάμνω pro περιτέμνω, *circumcido*. Th. τέμνω, seco. fut. τεμῶ, p. τέτμηκα, aor. 2. ἔταμον, praet. med. τέτομα. ε. 568.

Περίφρονος, *prudentis*, gen. a περίφρων, ονος. Them. φρῆν, mens. α. 279.

Περμησσοῦς, ἄ, & Ion. οῖο, ὁ, fluvius Boeotiae ex Helicone, Phœbo & Musis sacer.

Περσεύς, ἑός, ὁ, nomen viri.

Περσεφόνη, & περσεφόνα, ας, ἡ, Proserpina, filia Jovis & Cereris. Them. φένω, occido. θ. 768. 913.

Περσηῖς, ἰδος, ἡ, nom. mul. θ. 356. 857.

Πέρσης, nomen viri. Frater Hesiodi etiam ita appellatus fuit. ὦ πέρση, vocativi casus. ε. 27. 211.

Πέσεν, cecidit, pro ἔπεσεν, 3. sing. aor. 2. act. a πίπτω, cado, f. πέσῃμας. p. πέπλωκα, a. 2. act. ἔπεσον, inde

in part. πεσών, ἄσω, ὄν. α. 365. 375.

Πέναλ', folia, a πέπλον, folium, in dat. pl. πετάλοισι, a πετάννυμι, seu πετάω, *expando*, f. ἄσω, part. pass. πέπταμαι. ε. 678.

Πετανοῖς, volucribus, dat. pl. pro πετανοῖς, per epenthesein Poëticam, a πετανόν, ἄ, τὸ, volatile, avis, & Poëtice πετεσπόν, a πέτομαι, volo, in imperf. ἱπετόμην, & in 3. plurali, ἱπέποντο. ε. 276. α. 308.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα. Vide πέταλ'. α. 89.

Πετρώη, nomen proprium. θ. 357.

Πέτρη, Ion. pro πέτρα, petra, rupes, cautes. Differunt πέτρα, & πέτρος, quod πέτρα sit grande saxum, rupes, πέτρος vero, lapis, manu trahebilis. πέτρησι, dat. pl. Ion. θ. 728. πέτρας. θ. 7.

Hinc πετρώη, saxatilis. ε. 587. & πετρήεν, saxosum, a mascul. πετρήας, εντος, ὁ. ε. 531.

Πεύθετο, imper. a πύθωμαι, idem quod πυνθύνωμαι, *interrogo*, sciscitor, fut. πύσομαι, praet. pass. πέπυσμαι, a. i. m. ἱπυνθόμην.

- Πεύκαι, *abietes*, a πεύκη, ης, ἡ, abies. α. 376.
- Πευκίδας, acc. a πευκεῖδος, ε, ὅ, nomen gentile. α. 187.
- Πεφραδέτην, *commemorant*, 3. dual. aor. 2. act. pro ἐφραδέτην. π initialis litera præponitur a Poëtis, prout in præterito fieri solet. Th. φράζω, dico, memoro, fut. φράσω, a. 2. act. ἐφραδον, es, ε. & Poët. πῆφραδον, es, ε. πεφραδέμεν, Ion. pro φραδέιν, aor. 2. act. infin. p. m. πῆφραδα. ε. 764. θ. 475.
- Πεφρηδῶ, ὄος, ἡ, nomen mul. a πῆφραδα. Them. φράζω, dico. θ. 275.
- Πεφύασι, *nati seu producti sunt*, 3. plur. perf. act. Poët. pro πεφύκασι, a φύω, fut. ύσω, gigno, p. πῆφύκα, aor. 2. ἔφυν, & ἔφυν. θ. 728.
- Πεφυλαγμένος, *observans, perfect. part. πεφύλαξο, esto cautus*, 2. sing. præter. pass. imperativi modi, a φυλάσσω, f. ξω, custodio, p. χα. ε. 704. 795.
- Πηγίδας, acc. pl. a πηγῆς, ἰδος, ἡ, *glacies*. Th. πηγνύω, seu πηγνυμι, f. ξω, compingo. ε. 503.
- Πήγασος, ε, ὅ, Pegasus, alatus Persei equus, ita dictus, quod circum Oceani fontes natus esset. Th. πηγῆ, ἡς, ἡ, fons. θ. 281.
- Πηγαί, plur. a πηγῆ, ἡς, ἡ, fons, παρὰ τὸ πηγνυσθαι, quia circa fontes domicilia struxerunt, unde Latine pagi acceperunt nomen. Etymol. quasi πηδῆ, a πηδαίω, *salio*, quod scaturiat e terræ visceribus. πηγῆς, acc. pl. θ. 809.
- Πηδαλίον, ε, τὸ, *temo, gubernaculum*. Th. πῆδος, ε, ὅ, ligni species. ε. 45.
- Πηκτὸν, *compactum*, a πηκτός, ε, ὅ, compactus. Th. πηγνύω, vel πῆσσω, f. ξω, compingo. ε. 431.
- Πηλεῖ, dat. sing. a πηλεὺς, ἰος, ὅ, *Peleus*, nom. viri. θ. 1006.
- Πῆμα, ατος, τὸ, *damnum, malum*. ε. 56.
- Πηρεὺς, nomen viri. θ. 343.
- Πήξας, *infigens*, part. aor. 1. act. a πῆττω, πῆσσω, pro quo etiam dicitur πηγνύω, πηγνυμι, *raugo, compingo*, f. πῆξω. a. 1. ἔπηξα. ε. 428.
- Πήξασθαι, *fabricare*, aor. 1. med. inf. a Th. πῆσσω, vel πῆττω, vel πηγνυμι, compingo, f. ξω, a. 1. m. ἐπηξάμεν. ε. 453.

Πηοί,

Πῆοι, Ion. pro παῖ, cognati, affines, a παῖς, ἔ, ὁ. Th. πᾶω, ᾠ, vel potius πάομαι, possideo, præf. pass. πέπαμαι. ε. 343.

Πῆαν, bibere, pro πῆαν, (a. 2. act. infin.) dialysi Ionica, a πίνω, bibo, f. πῶσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πῖθι. α. 252.

Πῆζοις, premas, præf. opt. Th. πῆζω, f. ἴσω, premo. ε. 495.

Περίη, ης, ἥ, nomen regionis in finibus Macedoniae, quæ ob summam amœnitatem credita fuit Musarum sedes. Hinc est περιήθω, Adv. e loco, ad formam Θήκηθεν, κλισίηθεν, ex tentorio, ἱλιάδ. λ. 603. a κλισία, Ionic. pro κλισία. περιίδες, Pierides, pl. num. a περις, ἴδος, ἥ. ε. 1. α. 206. θ. 53.

Πῆσαι, fretus, a. 1. part. act. a πῆσω. Th. πᾶσω, persuadeo, f. πᾶσω, p. πέπεικα, a. 2. ἔπιθον. ε. 357.

Πῆσται, paruerit, 3. sing. a. 2. med. subjunct. Th. πᾶσω, f. πᾶσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα, ε. 293.

Πῆς, vasis, gen. a πῆος, ε, ὁ, dolium. πῆοιο, poëtice pro πῆος. ε. 98.

Πᾶν, dejicit, 3. præf. ind.

a πᾶν, idem quod πᾶν, appropinquo, πᾶν, imperf. pro ἐπᾶν, a πᾶμαι, ab act. πᾶν, quod est a πᾶν, appropinquo. Th. πᾶς, prope. ε. 508. θ. 703.

Πῆλον, πῆλοις, a πῆλος, ε, ὁ, pileus. ε. 540.

Πῆπλῆσαι, replentes, præf. part. f. g. pl. num. pro πῆπλῆσαι, Æolice, a πῆπλημι, ης, ησι, idem quod πᾶν, impleo. hinc in pass. πῆπλημαι, σαι, ται, expletur. Them. πῆλος, ε, ὁ, plenis. ε. 299. α. 429. θ. 880.

Πῆμεν, Ionic. pro Dorico πῆμεναι, abjectio αι, & retento accentu in loco suo, pro πῆμεν, bibere, præf. inf. a πῆνω, f. πῶσω, p. πῆπωκα, a. 2. ἔπιον. ε. 590.

Πῆνος, gen. Th. πῆων, ονος, ὁ, ἥ, pinguis. θ. 538. Hinc in comp. πῆτερος, superl. πῆτατος. ε. 583.

Πῆπται, incidentes, pl. η. f. g. præf. part. a πῆπτω, cado, f. πεσῆμαι, p. πῆπτωκα, a. 2. ἔπεσον. subj. πῆπτωσιν, in præf. ε. 618. θ. 873.

Πῆς, nom. pl. a πῆς, εως, ἥ, fides. Th. πᾶσω, f. σαι, persuadeo. ε. 370.

Πίσυνος, *fretus*. Th. πείθω, f. σω, p. κα, persuadeo, a. 2. ἐπειθον, p. m. πέποιθα. θ. 506.

Πιφάσκω, Ion. pro πιφάσκη, *loqueris*, 2. perf. praef. sub. a πιφάσκομαι, pro φάσκω, *jaſtito*, dico, a φημί, dico, & hoc a φάω, dico. θ. 655.

Πλάσσει, *finxit*, a. i. ind. pro πλάσει, Poëtice, & rursus πλάσει, pro ἐπλασει, Poëtice duplicant literam, ut syllaba possit produci, & abjiciunt augmentum, ne syllaba redundet. Th. πλάσσω, *fingo*, f. άσω, p. πέπλακα, a. i. pass. ἐπλάσθην, hinc πλαστός, ἡ, ὄν, *fiſtus*, a, um. ε. 70. θ. 512.

Πλασῆν. Vide in πλάσσει. θ. 513.

Πλατέ', *lata*, pro πλατέα, pl. num. g. n. a πλατύς, αῖα, ὶ, *latus*. θ. 445.

Πλάη, Ion. pro πλάα, hoc pro πλέα, *plena*: a mascul. πλέος, *plenus*, Poëtice πλάος. Attice, πλέως. ε. 101.

Πλάση, *plurima*, & πλάσων, *plurimum*, superl. a πολὺς, *multus*. Vide in πλέων. ε. 718.

Πλάων, *major*, & pro πλείων, Poëtice πλέων; unde

est πλέωνες, & dat. pl. Poëtice πλεόνεσσι, & pro πλείονα, *plura*, Poëtice πλέονα, nec non per synopen & crasin, πλέω. ε. 377. 378. 686.

Πλαῶν, αῶνος, ὁ, *annus*, sic dictus, quod eo compleantur tempora. Them. παλὺς, *multus*. ε. 615.

Πλεκτοῖσιν, *placatis*, dat. pl. Ion. a πλεκτός, ἔ, ὁ, *plexus*. Th. πλέκω, *necto*, f. ξω, praet. aēt. πέπλεχα, a. 2. ἐπλακον, p. m. πέπλοκα. α. 63.

Πλέον, *plus*, dicitur & πλάων, n. g. Neutra, ut hic, saepe adverbiascunt, a πλάων, & πλέων, *onus*, ὁ, *propter* ἡ, *amplior*. in superl. πλάσος, *plurimus*. Th. πολὺς, *πολλὸν*, *multus*, a, um. ε. 42.

Πλευραῖς, acc. pl. a πλευρά, αῖς, ἡ, *latus*, *costa*. α. 430.

Πλέψ, *pleno*, in dativ. a πλέος, *plenus*. ε. 790. & πλέω, *plura*. Vide in πλείων.

Πληγέντος, *percussus*, gen. part. a. 2. pass. pro πλαγέντος, *plagasma*, ejusdem temporis & modi. f. g. a πλήσσω, vel πλήττω, *percussio*, f. ξω. a. 2. ἐπληγον, & ἐπλαγον, p. m. πέπληγα. θ. 961. Hinc πληγὴ, ἡς, ἡ, *pla-*

ἡ, plaga, Dorice, πλαγά.
πληγῆσιν, dat. plur. Ion.
ῥ. 857.

Πληθῶσι, *impleantur*, præf.
subj. a πλήθω, *impleo*, f.
ήσω, sed quum de mari
aut fluviiis dicitur, *inun-*
do. Th. πλέος, α, ὁ, plenus.
ε. 306. 459.

Πληιάδες, poëtice, pro πλα-
αίδες, *vergilia*, *sidus in*
dorso tauri, a πλαῖαί, αἶδος,
hoc a πλαῖονες, quod ibi
sint stellæ complures.
Th. πολὺς, multus. ε. 613.

Πλημναι, nom. pl. f. g. a πλή-
μνη, *rota modiolus*. Sunt
fistulæ, quæ axi inserun-
tur. Eustath. παρὰ τὸ πλή-
θεδαι ἤτοι πληρῆδαι ὑπὸ
τῷ ἄζονος. Th. πλέος, α, ὁ,
plenus. α. 309.

Πλην, cum Genit. *præter*,
Adverb. α. 74.

Πληζούρη, nomen mul. *quæ*
multiloquio aërem ver-
berat. ῥ. 353.

Πληξεν, *percussit*, a. i. ind.
Th. πλήσσω, *percutio*, f.
ξω, p. m. πέπληγα. ῥ.
855.

Πληξίπποι, nom. pl. a πλή-
ξιππος, *agitator equo-*
rum. ex πλήσσω, f. ξω,
percutio, & ἵππος, α, ὁ,
equus. α. 24.

Πλητο, *implebatur*, 3. sing.

plusquamperf. pass. Poë-
tice pro ἐπέπλητο, a πλή-
θω. Sic & πλῆντο, in pl.
Verum malim derivari
ab imperfect. verbi πλῆ-
μι, a πλήθω. Th. πλέος,
plenus. α. 146. θ. 688.

Πλόος, & contracte πλῆς,
navigatio, a πλέω, f.
πλεύσω, *navigo*. ε. 663.

Πλέσιος, *dives*, a πλέτος, α, ὁ,
divitia. ε. 22.

Πλατεῦντα, Dorice, pro
πλατῆντα, præf. part.
acc. a πλατέω, *ditesco*. Th.
πλέτος, α, ὁ, *divitia*. ε. 311.

Πλατώ, ὅος, ἡ, nomen mul.
q. d. *opulenta*. ῥ. 355.

Πλατοδοται, *orum datores*,
nom. pl. a πλατοδότης, α,
ex πλέτος, *divitia*, & δι-
δομαι, do. ε. 125.

Πλέτος, α, ὁ, q. ex πολὺ, &
ἔτος, *divitia*, *ex multis*
annis collecta, at ἄφενος,
εος, τὸ, *divitia*, (ἂν ἐνός
ἔτος) *ex uno anno supersti-*
tes. ε. 375.

Πλωίσεις, *navigabat*, 3.
perf. sing. imperf. act.
Poëtic. a πλωίξω. Th.
πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.
ε. 632.

Πνέοντες, *anhelantes*, præf.
part. Poët. pro πνέοντες,
πνέσων, acc. f. g. præf. part.
πνέουσιν, p. a. i. act.
Th.

Th. πνέω, f. πνεύσω, flo. e.
504. α. 24.

Πνοῖς, *flatus*, acc. pl. a. πνοή,
quod est a πνέω, flo, *spiro*,
f. πνεύσω, in præt. med.
πέπνοα, unde est πνοή, ἥ, *flatus*, Poët. πνοή, πνοή-
σι, dat. pl. Ion. pro πνοαῖς.
§. 253. 268.

Πόδα, acc. sing. a πᾶς, *pes*, in
dat. duali, ποδαῖν, & Poët.
παδοῖν. e. 495. α. 158. πα-
δῶν, gen. pl. §. 70.

Ποδώκεα, accus. sing. q. ὠνὺς
τοῖς ποσὶ, *pedibus celer*, a
ποδώκης, εας, ὁ καὶ ἡ, *pedi-*
bus celer, a πᾶς, ποδός, *pes*,
& ὠνὺς, *celer*. θ. 320.

Πάθος, α, ὁ, *desiderium*.
α. 41.

Παῖ, *facit*, 3. præs. a ποιέω,
ᾧ, *facio*. ποιήσει, & ποιήσ',
a. i. pro ἐποιήσε. e. 100.

Ποίη, Ionic. pro ποία, ας, ἡ,
herba. hinc ποιήεσσα, *her-*
bosa. α. 381.

Ποικιλόδελος, *versutus*, qui
animo suo agitatur varia
consilia, a ποικίλος, α, ὁ,
varius & δελή, ἥ, ἡ, *con-*
silium. θ. 521.

Ποικιλόδαρον, *canorant*, *va-*
riantem vocem, a δαρή, ἥ, *h,*
seu δαρή, *collum*, & per
metonym. causæ, *vox*, &
ποικίλος, ὁ, *varius*. e.
201.

Ποικίλος, α, ὁ, *varius*. §. 300.
Ποιμαῖνονθ', *pascentem*, acc.
singul. præs. part. verbi
ποιμαίνω, f. ανῶ, *pasco*, aor.
1. ἐποίμανα. Th. ποιμήν,
ένος, ὁ, *pastor*. §. 23.

Ποιμένι, dat. sing. a ποιμήν,
ένος, ὁ, *pastor*. Hinc ποί-
μνη, ης, ἡ, *grex ovium*.
e. 785. §. 100. 446. hinc
& ποιμνήτης, ὁ, *ad ovium*
gregem pertinens.

Ποινῇ, ἥ, ἡ, *poena*. e. 753.

Πολεμήιος, Ionica dialysi,
pro πολέματος, *bellicus*.
Th. πόλεμος, α, ὁ, *bellum*.
α. 238.

Πολέας, *multos*, acc. pl. Poët.
pro πολλὰς, (differt a πό-
λεας, *urbes*, solo accentu)
Th. πολὺς, in genit. usi-
tate πολλᾶς a πολλός, sed
Poëtice etiam πολέας. e.
578.

Πολᾶν, *verte*, præs. inf. a πα-
λέω, ᾧ, *verto*, ἄαρι πολᾶν,
vere verte. Hic in di-
mensione legendum ἦρι
πολᾶν. e. 460.

Πόλεμος, α, & Ionic. πολέ-
μοιο, acc. πόλεμον, *bellum*.
e. 14.

Πόλις, ἡ, *urbs* in gen. πόλιος,
πόλιως, & Poëtice πόληος.
in acc. πόλιν, πόληα, Poët.
dat. plur. πολέσσιν, Ionic.
& Poët.

& Poët. ε. 119. 238. α. 105.
285.

Πολιοκρόταφοι, *cani circa tempora*, κρόταφος, α, ὁ, pars capitis dicta *tempus*.
Homo proprie canescit.
Vide κρόταφος. ε. 179.

Πολιάκι, Poët. pro πολιάνις, sæpe. Th. πολίς. ε. 238.

Πολή, πολὺς, & πολῶς, & πολὺ, *multus*, α, um, dat. pl. πολέοισι. πολὺ, adverbialiter accipitur pro *multo*, πολὺ καὶ πλεον, *multo magis*. πολὺν, pro πολὺν ᾧ ponitur & accipitur adverbialiter. ε. 19. πολὺν ἀμείνω, *multo meliora*. πολῶ, adverb. *valde, multum*. Comp. πλείων, ονος, superl. πλεῖστοι, η, ον, plurimus, α, um. ε. 9. 19. 126. α. 92. 274. 3. 9.

Πολυγηθίος, gen. a πολυγηθίης, *multum letitiæ afferens*. Them. πολὺ, *multum*, & γηθίω, f. ἦσω, *lætor*. ε. 612.

Πολυγόμεφων, *multos clavos habentium*, ex πολὺς, *multus*, & γόμεφος, α, ὁ, *clavis*. ε. 358.

Πολυδαίδαλος, *multo artificio elaboratus*, ex πολὺς, *multus*, & Δαίδαλος, α, ὁ, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex Cretensis. ι. 64.

Πολυδερκίος, genit. a πολυδερκίης, *multos intuens*, ex πολὺς, *multus*, & δερκίω, video. 9. 451.

Πολυδῶρη, nomen mul. θ. 354.

Πολυδῶρος, nomen viri. θ. 978.

Πολυήρατος, peroptabilis. Th. ἐράω, ὦ, f. ἄσω, amo. 9. 404.

Πολύιδου, *multiscium*, idem quod πολυῖσθρα, a πολὺς, *multus*, & ἴδοις, εως, ὁ καὶ ἡ, *sciens*. Th. ἴσθμι, *scio*, 9. 616.

Πολυκλήδα, accus. sing. a πολυκλήης, *multis transversis instructa*, vel *multa compage juncta*, a κληί, *sedes nautica*, vel a κληί, pro κλαίς, δός, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, f. σω, *claudio*. α. 815.

Πολυκλύτῳ, in dat. a πολὺκλυτοι, α, ὁ, *undis agitur*. a κλύζω, *abluo*, f. σω. 9. 189.

Πολύμηλοι, *pecorofi*, ex μῆλον, α, τὸ, *ovis*. Th. μηλία, ας, ἡ, *makis arbor*. ε. 306.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Muse, a πολὺς, *multus*, & ὕμνος, ὁ, *hymnus*, *carmen*, & hoc ab ὕδω, *celebro*, cano. θ. 78.

Πολύξανος, *multorum hospes*, α ζένος,

αἱνοί, α, & Poët. ξῆνοι,
hospes. ε. 713.

Πολύπτυχος, α, *multiplex*,
implicatus sphaeris. α
πτύσσω, f. ξω, *complico*,
θ. 113.

Πολύς. Vide in ποῦλη.

Πολυπερές, *dispersa* α πο-
λυπερή, έος, ό καί ή, *mul-*
tum sparsus. Them. σπά-
ρα, *dissemino*, f. ρῶ. θ. 365.

Πολυφλοίσβοιο, *multisoni*,
gen. Ion. φλοῖστος, α, *fre-*
mitus undarum. ε. 646.

Πολυφόρος, gen. casus, *mul-*
tos pascens. Th. φέρω,
ψα, *pasco*. θ. 912.

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat.
pl. α πολυφραδής, *valde*
consultus. Th. φράζω, f.
σω, *dico*, α. 2. εφραδον. θ.
494.

Πολύχρυσος, *affluens auro*.
Th. χρυσοί, ε, ό, *aurum*.
α. 8.

Πολυώνυμος, *multa habens*
nomina, *celebris*, ab ένο-
μα, ατα, τό, *nomen*. θ. 715.

Πορησάμενος, *laborans*, part.
α. 1. med. verbi ποτέω, ω,
f. ήσω, *laboro*. Them.
πείνομαι, *facio*, p. m. πεί-
παα. α. 430.

Πόνος, α, *labor*, πόνος. gen.
Ion. th. πείνομαι, *facio*. ε. 91.

Πόντος, α, ό, *mare*. ε. 668.

Ποντοπόρος, *nomen mul-*

portivaga. Sic ποντοπό-
ροιο, α πόντος, α, ό, *mare &*
πορεία, αε, ή, *iter*. Th. πεί-
ρω, *transeo*. ε. 626. θ. 256.
Πόρον, acc. α πόρος, α, ό, *iter*.
Th. πείρω, f. ερω, *transeo*.
θ. 292.

Πόρι, *dedit*, α. 2. act. α πόρω,
Poët. pro πορίζω. πόρεν,
pro έπαρεν, α. 2. act. πόροι.
præbuerit, α. 2. opt. act.
Th. πάρεν, f. περῶ, *trans-*
adigo, *pertranseo*, præ-
t. m. πέπορα. ε. 377. θ. 412. 904.

Ποσαδάων, & *contracte*, πο-
σαδῶν, gen. ὠνας, ό, *Neptu-*
nus. ε. 665.

Πόσις, εος, ή, f. g. ποτις, *idem*
quod πόμα, τό. Th. πίνω,
f. πώσω, *bibo*. α. 395.

Ποσ' pro ποσι, *pedibus*, &
ποσσ', pro ποσι, & hoc
pro ποσι, dat. pl. Poët. α
πῆς, ποδός, ό, *pes*. vocat.
ω πῆς. ε. 539.

Ποταμοῖο, gen. Ion. α ποτα-
μός, ε, ό, *fluvius*. θ. 242.

Ποτί, ποτ', & ποθ', *quando*.
ε. 86. 228. θ. 22.

Ποτίοντο, *volabant*, imperf.
Ion. α ποτίομαι, f. ήσομαι,
idem quod πείτομαι, *volo*,
as. θ. 671.

Ποτί, Dorice pro πρὸς, *ad*.
ε. 550.

Πόντις, *veneranda*, α πόντις,
α, ό, *venerandus*. ε. 73.

Πῆ,

Πῆ, *ubi*, adv. ab ἱ. Th. ἱ, qui. ε. 88.

Παλῦδοτ' αρα, *multorum alimna*, epitheton terræ, ex παλῦς, Poët. pro πολῦς, *multus*, & βόσκω, f. ἥσω, *pasco*. a Th. inusitat. βόω, ὦ, f. ὅσω, *pasco*. ε. 156. θ. 531.

Παλύν, acc. sing. m. g. pro πολύν. Vide in πολῦς. θ. 190. 258.

Πραθαῖαν, *vastare*, Ion. pro πραθαῖαν, a. 2. inf. verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, & per metathesin παρθῶ. hinc a. 2. ἔπραθεν. α. 240.

Πραπίδεςσι, dat. pl. a πραπίδες, αἱ, *præcordia*. θ. 908.

Πρέπας, 3. præf. a πρέπω, *decorus sum*. μεταπρέπω, *decorus sum inter*. θ. 92.

Πρεσβῆες, *seniores*, Ion. a πρεσβεύς, ἔως, ὅ, idem quod πρεσβύς, *vos, ὁ, senex*. α. 245.

Πρεσβύτατον, *maximum natu*, superl. grad. a πρεσβύς, *senex*. θ. 363.

Πρηγῆς, ἔος, ὅ, ἡ, *pronus*. α. 365.

Πράξας, *facies*, f. ind. Ion. pro πράξας, a πρᾶττω, *facio*, f. ἔω, p. χα. ε. 400.

Πρηγῆρων, *valde spiranti-*

um. gen. pl. a πρηγῆρ, ἦρος, ὅ. Th. πρηθω, *incendo*. 846

Πρηῖνα, *mitigat*, 3. sing. præf. Ion. pro πρηῖνα. Them. πρηῖς, vel πρηῖς, α, ὅ, lenis. θ. 254.

Πρηῖνος, *præcipitio*, gen. a πρηῖν, ὦνος, ὅ, *eminentia montis*. α. 4. 7.

Πρὶν, *prius*, adv. ε. 90.

Πρίκνον, *ilignum*, a πρίκνος, α, ἡ, *ilex*, arbor. ε. 427.

Πρίκνος, genit. πρίκνος, α, ἡ, *ilex*. ε. 434.

Πρὸ, *juxta*, una. πρὸ τ' ἑόντα, *præterita*. α. 303. θ. 32.

Προβᾶδην, adv. *in progrediendo*, a προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην. ε. 727.

Προβάλειτο, *proponat*. a. 2. med. opt. a προβάλλω, *profero*. propono. Th. βάλλω, i. αλλῶ, *jacio*, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα. ε. 777.

προβάτοις, dat. pl. a πρόβατον, α, τὸ, *ovis*, *pecus*. ε. 556.

Προβέβηκε, *antistat*, perf. ind. act. Them. προβαίνω, *anteo*, *supero*. Vide in προβύδην. α. 355.

Προγέγοντ', *procedebant*, pro προγέγοντο, & hoc pro προέγενοντο, 3. pl. a. 2. med. indic. Th. γίνομαι, *sum*, *nascor*,

πασcor, f. γενῆσ.μας, p. γεγένηται, a. 2. m. ἔγε.ό.μην. p. m. γέγονα, a. 1. m. ἔγενάμην. α. 345.

Προβύλλα, *improbusa*, a θύελλα, ης, ἡ, *procella*, videtur hæc vox dividenda, & τὸ πρό per τμήσιν referendum ad τὸ φέρεται. §. 742.

Πραΐδαι, a. 2. med. infinit. a προᾶω, *prævideo*. Th. ᾶω, video, f. ᾶσμαι, a. 2. ᾶδον, & ἰδον. α. 386.

Προδιώξις, εως, ἡ, *persecutio*, pro προδιώξις, per syncopeν a προδιώκω. Th. διώκω, f. ξω, p. χα, *persequor*, abigo. α. 154.

Προλιπών, *relinquens*, a. 2. part. act. & in f. g. προλιπῶσα. προλιπόντ', pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. Th. λείπω, *linquo*, f. λείψω, p. φα, a. 2. ἔλειπον, p. m. λέλοιπα. ε. 197. 564. α. 1.

Πρόλογος, nomen viri. q. d. *primus insidiator*. α. 180.

Προμηθεύς, *Prometheus*, nomen viri. Th. μεῖδος, τοῦ, τὸ, *cura*, sed in composito προμηθεύς, εὖος, ὁ, ἡ, *providus*, mutatur δ in θ, quæ sunt literæ cognatæ. ε. 48.

Προπόη, nomen mul. §. 261.

Πρόπαν, *universum*. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, ε. §. 525.

Προπάροιθε, pro πρόι, *ante*, cum. Gen. vide πρός, *ante*, προπαρ, per apocopen, pro προπάροιθε, e regione. α. 285. §. 518.

Προπεφραδμένα, *prædeliberata*. Dorice pro προπεφρασμένα, perf. part. a φράζω, dico, f. σω in a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα, perfect. pass. πέφρασμαι. ε. 653.

Προρέα, præf. ind. *profluit*, προρέοντων, *influentium*, præf. part. gen. pl. Th. ῥέω, fluo, f. ῥεύσω, p. ῥήσω. α. §. 792.

Πρός, cum Dativo, ad, cum Accus. ad. πρὸς ἑρᾶν, *ad cælum usque*, præter, adversus. ε. 308. 317.

Προσαρῆσται, *adaptaverit*, est 3. sing. præf. pass. ind. a προσαρῆσμαι. A præterito enim medio formatur Præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, congruo, f. ῥῶ, part. m. ἦρα & Attice ἄρησα, unde præsens hoc ἀρῆσμαι. ε. 429.

Προσεβῆσται, *accessit*, a. 1. med.

med. a προσβαίνω, accedo.
Th. βαίνω, eo. α. 33.

Προσέειπε, *alloquebatur*, im-
perfect. vel a. 1. vel 2. a
προσέπω. Vide Th. ἔπω,
dico. a. 1. ἔπα, a. 2. ἔπον.
α. 349. §. 546.

Προσῆναι, *adesse*, *juvare*,
præf. inf. ex πρὸς, & ἔμι,
sum. ε. 351.

Προσέκυρσε, *appulit*, a. 1. act.
a προσκύρω, *appropinquo*.
Th. κύρω, f. Æol. κύρω,
incido. ε. 198.

Προσελέξατο, *versat*, a. 1. m.
Th. λέγω, dico, f. ξω. p.
χα. ε. 497.

Προσέφη, a. 2. act. ind. a πρὸς-
φημι, *alloquor*. Th. φη-
μι, dico, vel φάω. ε. 53.

Προσπύδα, *alloquebatur*, im-
perf. act. a προσανδῶ, f. ἦ-
σω. Th. ἀνδῆ, voc. α. 117.
326.

Πρόδεν, *præius*, ante, & πρόδ',
pro. πρόδε. Th. πρὸ, ante.
ε. 98. 377.

Πρόσωνε, dat. sing. part. a. 2.
act. a πρόσσμι, *accido*, in
aor. 2. πρόσσιν, ες, adivi,
ex πρὸς, ad, & ἔμι, eo, a. 2.
ῥον. ε. 351.

Πρόσωπον, τὸ, *vultus*, ex ὤφ,
oculus. Th. ὀπτομαι, vi-
deo. ε. 592.

Προτέροιαι, dat. pl. Homer.

ἀνδράσι δὲ προτέροιαι ἐριζέ-
μεν ἀκ ἐτελήσω, *cum vi-
ris me majoribus conten-
dere noluerō*. Hic locum
habet illud, *cede majori*.
& Rom. 13, 7. *honorem*,
cui honor. πρότερος, prior.
Th. πρὸ, ante. §. 424.

Προὔθηκε, *proposuit*, pro
προέθηκε, a. 1. med. a προ-
τίθημι, *propono*, f. θήσω.
p. τέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2.
ἔθην. §. 537.

Προὔκατο, *propositus erat*,
pro προέκατο, imperfect.
verbi κᾶμαι, f. κείσομαι.
α. 312.

Προφέρει, *promovet*, 3. sing.
præf. Th. φέρω, *fero*. f.
οἶσω. ε. 577.

Προφερῆς, ἔος, ὃ καὶ ἦ, *præ-
stans*, in comp. προφερέ-
τερος, superl. προφερέτατος,
a προφέρω, *præsto*. Th.
φέρω. α. 260.

Πρόφρων, ὅνος, *pruidens*, προ-
φρονέως, adverb. ε. 665. §.
433.

Προφυγῆν, a. 2. infinit. a
προφεύγω, *effugio*. Th.
φένγω, *fugio*, f. φενξομαι.
a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφενγα.
ε. 645.

Προχέαν, *infunde*, præf.
inf. Them. χέω, f. εἴσω,
fundo. ε. 594.

Εε

Προχοῆ,

Προχοή, *alveo, gutturinio*,
ex πρὸ & χέω, f. εύσω, fun-
do. ε. 755.

Προχόω, *gutturinio*, dat. a
πρόχοος, κ, ὁ, *aqualis*,
vas aquarium. Th. χέω,
fundo. θ. 785.

Πρυλίσσι, *pedestribus*, dat.
pl. a πρυλῆς, εὖς, ὁ. Legi-
tur tantum in pl. πρυλῆες,
οἱ, pedites conferti, Iliad.
λ. 49. ε. 744. α. 193.

Πρυμνώ, ὅος, ἡ, nomen mul.
q. d. *ultima*. θ. 350.

Πρωῖ, *mane*, cui opponitur
ὄψις, *vesperi*. ε. 459.

Πρώτη, *prima*, a πρῶτος, κ,
ὁ. Them. πρὸ, ante. θ.
379.

Πρωτηρότη, illi qui tempesti-
ve aravit, dat. sing. a πρω-
τηρότης, ex πρῶτος & ἀρόω,
αρο, f. ὅσω. ε. 488.

Πρωτογόνων, *primogenito-
rum*, gen. pl. a πρωτόγ-
νος, ex πρῶτος, primus, &
γάνεμα, nascor, inde γο-
νῆ, genus. ε. 542.

Πρωτομέδσα, nomen mul.
quæ prior curat. θ.
249.

Πρῶτον, τὸ πρῶτον, *Adverb.*
primum, πρωτί, ut & su-
perl. πρώτιστα & πρώτισ'.
Th. πρὸ, ante. ε. 289. 456.
809.

Πρωτὴ, ὅος, ἡ, nomen mul.
ἡ πρωτεύουσα, *geringroß*.
θ. 24.

Πτελέης, *ulmi*, gen. Ion. a
πτελέα, ας, ἡ, *ulmus*. ε. 433.

Πτερὰ, acc. pl. a πτερὸν, ἀλᾶ,
hinc πτερόσσι, εντος, ὁ, ἀλᾶ-
tus, acc. pl. πτερόεντα.

Πτερύγων, gen. pl. a πτέρυξ,
υγος, ἡ, ἀλᾶ, πτερύγεσσι,
dat. pl. Ion. Th. πτερὸν,
ᾧ, τὸ, ἀλᾶ. ε. 626. 682. α.
117. 134.

Πτολεμίζαν, *Poëtice* pro πο-
λεμίζαν, *præf. inf.* a πολε-
μίζω, f. ίσω, bello. Th. πό-
λεμος, κ, ὁ, bellum. α. 318.

Πτολίεθρον, *orpidulum*. pro
πόλις, dicunt Poët. πτόλις,
εως, ἡ, unde est πτολίεθρον,
κ, τὸ, idem. α. 81.

Πτολιπόρθω, dat. sing. a πτο-
λίπορθος, *urbium everfor*,
ex πτόλις, pro πόλις, *urbs*,
Poët. & πέρθω, *vasto*, in
præt. med. πέπορθα. θ.
936.

Πτόρθω, gen. Ion. a πτόρθω,
κ, ὁ, *rampus*. Th. ὀρθός, ᾧ,
ὁ, *rectus*. ε. 419.

Πτύχες, *plicæ*, pl. num. a
πτύξ, *πτυχός*, ἡ, *plica*. Th.
πτύσσω, f. ξω, *plico*. α.
143.

Πτώσσης, 2. pers. sub. *præf.*
α πτώσσω, *mendico*. hinc
πτωχός, ᾧ, ὁ, *mendicus*.
Th.

Th. *πτοῖω*, *ω*, f. *ήσω*, per-
terrefacio. ε. 26. & 393.

Πυγοςόλος, *ς*, *ή*, quæ nates
vestibus ornat. ex *πυγή*,
ής, *ή*, nates, clunes, & *τέλ-*
λω, orno. f. *ελῶ*. ε. 371.

Πύθεται, 3. præf. ind. *όσεία*
πύθεται, ossa computre-
scunt. a *πύθω*, fut. *ύσω*,
putrefacio, unde est La-
tinorum *putreo*, es, ere.
πύθομαι, putrefio. α. 153.

Πύθῃ, 3. pers. præf. subj. act.
a *πύθω*, fut. *ύσω*, putrefa-
cio. ε. 624.

Πυθμένη, dat. sing. a *πυθμήν*,
ένος, *ό*, fundum, ima pars.
Th. *πύθω*, putrefacio. θ.
952.

Πυθού, dat. sing. a *πυθώ*, *όος*, *ή*,
nomen urbis. θ. 499.

Πυθοῖδε, *Pythium versus*.
Hic *δε* postponitur Dati-
vo, alioquin postponi so-
let Accusativo, ut *οἶκόν*
δε. *ίλειάδ*. β. 158. Unicum
hoc exemplum, ubi *δε* da-
tivo postponitur, non
evertit regulam. *δε* post
accusativum casum post-
positum significat *adver-*
sus; & est dictio encliti-
ca. Sic legimus *αἰγυπτόν*
δε. *όδυσσ*. ρ. 426. α. 480.

Πυκνάσκει, a. i. inf. a *πυκνάζω*,
f. *ύσω*, minuo, fulcio, pro-
prie condenseo. Nam Th.

est *πύκα*, Adverb. & ver-
titur *dense*, it. *accurate*.
ε. 622.

Πυκνός, idem cum *πυκνός*, *ς*,
creber: a *πυκνός*, *dense*. ε.
530. 55L

Πύλαι, nom. plur. a *πύλη*, *ης*,
ή, porta, & *πυλέων*, gen.
pl. Ionic. pro *πυλών*. α.
246. 272.

Πύλας, acc. pl. a *πύλη*, porta.
θ. 732.

Πύλας, genit. a *πύλος*, *ς*, *ή*,
nomen regionis. α. 360.

Πύματος, Poëtice *ultimus*, a
πυθμήν, *ένος*, *ό*, fundum.
Th. *πύθω*, putrefacio. θ.
497.

Πύξ, Adverb. *pugno*, mit der
Faust. α. 302.

Πῦρ, *πυρός*, *τό*, ignis. ε. 57.

Πύργων, *turrium*, gen. pl. a
πύργος, *ς*, *ό*, turris. α.
242.

Πυροφόρος, *frugifer*. Epithe-
tum aëris a *πυρός*, *ς*, *ό*,
triticium, & *φέρω*. ε. 547.

Πώεα, acc. pl. a *πῶϊ*, *εος*, *τό*,
grex. Th. *πῶω* vel *πῶο-*
μαι, possideo. ε. 514.

Πωλάται, *vertitur*, præf. a
πωλέω, *verto*, ut *πολέω*. θ.
781.

Πῶμ', pro *πῶμα*, *ατος*, *τό*,
operculum. ε. 94. 98.

Πῶποτε, *unquam*. Th. *ότε*,
quando. ε. 648.

Εε α

Ραδ.

P.

Ῥαδινόσι, *mollibus*, a ῥαδινός, ῥ, ὁ, *gracilis*, *mollis*. q. d. ῥεῖα δινάμενος, *qui facile movetur*. Th. δίνη, ης, ῆ, *vortex*. §. 195.

Ῥα per *metathesin*, pro ἄρ, ex ἄρα, *dictio encl.* ε. 323. α. 4.

Ῥ, pro ῥα, *dictio enclitica*, hic *expletiva*. Græce μόνριον συμπληρωματικόν, *vocula expletiva*, quæ nihil significat, sed *carmen explet.* α. 125.

Ῥαδάμυγγες, pl. num. *gutta*, a ῥαδάμυγξ, ιγγος, ῆ, *gutta*, Poët. q. a ῥαίνασθαμα, *perfundere semper*. §. 183.

Ῥία, *constituit unam syllabam*, vulgo mendose ῥῆα. Vide in ῥῆα. ε. 5.

Ῥεῖρα, *fluenta*, a ῥεῖρον, ρ, τῶ, *fluentum*. Th. ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*. §. 695.

Ῥήη, acc. *Rheam*, a ῥήη, *Rhea*, est *nomen mul.* §. 625.

Ῥῆα, Poëtice pro ῥεῖα, *facile*, idem quod ῥηϊδίως. Th. ῥῆδιος, ρ, ὁ, *facilis*, comp. ῥῆων, superl. ῥῆσος. ε. 6. 7.

Ῥῆα, *nomen mul. Rhea*. §. 135. 453.

Ῥέξαι, *faciunt*, 3. perf. præf. pl. num. a ῥέξω, *facio*, f. ῥέξω, p. ῥα, *præf.*

m. ῥέρογα, & per *metathesin* ῥοργα, *fecit*. ῥέξαι, a. i. *infin.* act. ε. 783. θ. 209.

Ῥέω, *fluo*, ῥέεν, pro ῥέρεν, 3. sing. imperf. ut ῥέον, pro ῥέρεον, 3. pl. imperf. act. f. ῥεύσω, p. ῥέρευκα. α. 267. 314. §. 84.

Ῥεκτῆρ, ῆρος, ὁ, *factor*. a ῥέζω, ζω, *facio*. α. 189.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*, 3. pl. ind. præf. a ῥήγνυμαι, *frangor*. Th. ῥήσσω, f. ζω, *frango*, unde ῥηγνύω, ῥηγνυμι. α. 377.

Ῥηϊδίη, *facilis*, a ῥῆδιος, Ionice ῥηϊδίος, *facilis*, hinc ῥηϊδίως, *facile*. ε. 43. 290.

Ῥηζήναρα, acc. sing. a ῥηζήναρ, ὁρος, ὁ, *qui virum frangere potest*, *strenuus*, *bellicosus*, *martius*, a ῥήσσω, ζω, *frango*, & ἀνῆρ, *vir*. θ. 1007.

Ῥῆσος, *nomen fluvii*. §. 340.

Ῥητοί, *clari*, ἀῤῥηται, *ignobiles*, a ῥέω, ῆσω, *dico*. ε. 4.

Ῥιγέλος, ῥ, *rigidus*, *horrendus*, hinc ῥίγιον, *durius*, *comparativi* *significatione*, a ῥίγας, εος, τῶ, *rigor*, *frigus*. ε. 701. α. 131.

Ῥίζαι, pro ῥίζαις, Ionice, a ῥίζα, ης, ῆ, *radix*. ε. 19.

Ῥιμφα,

Πιμφ, facile, celeriter, a
ρίπτω, f. ψω, projicio.

Πινός, ἄ, ὁ, ἡ, pellis, per quam
ιδρώτες ῥέουσι. ῥινόιο, gen.
Ion. pro ῥινῆ. ε. 513.

Πινότηρ, dat. sing. clypeos,
diffecanti, a ῥινότορος,
proprie pellem tere-
brans, pertundens, trans-
verberans: est Martis
epitheton, ex ῥινός, ἄ, ὁ, ἡ,
pellis, & τορός, penetrans,
ex τερέω, f. έσω, terebro,
item vulnero. θ. 934.

Πιπῆ, impetu. ὑπὸ ῥιπῆ, pro
ῥιπῆς, dativus pro geniti-
vo: ἀντίπτωσις, a ῥιπῆ, ἡς,
ἡ, impetus rei, quæ proji-
citur, a ῥέπτω, f. ψω, pro-
jicio. θ. 681.

Πιπτασκον, abjiciebant, 3.
pl. imperf. act. Ion. pro
ῥέριπτασκον, a ῥιπτάζω, ja-
cto. Th. ῥίπτω, jacio, f.
ψω. α. 256.

Πίψε, 3. plur. a. i. pro ῥέριψε,
a ῥίπτω, abjicio, projicio,
f. ψω, p. ῥέριφα. θ. 868.

Ροδία, nomen mul. q. d. ro-
sea, quæ colore rosam
fuit imitata. θ. 351.

Ρόδιος, nomen fluvii, a ῥό-
δον, & τὸ, rosa.

Ροδδάκτυλος, habens roseos
digitos, ex ῥόδον, & δάκτυ-
λος, digitus. ε. 608.

Ροδῖνηχς, quæ habet roseos

cubitos, ex ῥόδον, & τὸ, ro-
sa, & πῆχς, εως, ὁ, cubi-
tus. θ. 247.

Ρόθος, & ὁ, impetus, unda-
rum strepitus, fragor.
ε. 218.

Ροῖσασχ, stridebat, 3. perf.
imperf. pro ῥοῖσασκε pro-
pter sequentem spiritum
asperum, a ῥοῖσέω, strido,
in imperf. act. ῥέριζεσκον,
& poetice ῥέροῖζεσκον. Sed
Hesiodus magis gaudet
litera α. confer. θ. v. 157.
ubi est ἀποκρύπτασκε, pro
ἀποκρύπτεσκε. Th. ῥοῖζος,
& ὁ, stridor. θ. 835.

Ρόον, acc. sing. a ῥόος, ἄς, ὁ,
fluxus. a præf. med. ῥέροα,
verbi ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.
ε. 564.

Ρύεται, tuetur, 3. præf. ind.
verbi ῥύω, vel ῥύομαι, ser-
vo, hinc fut. med. ῥύσο-
μαι, & in pl. ῥύσόμεθα,
vindicaremus. α. 105. θ.
662.

Ρυτῶ, τὰ, fræna, a ῥύω, tra-
ho. α. 308.

Σ.

Σαγγάριον, σαγγάριος, no-
men viri. θ. 344.

Σαίνα, adulatur, 3. præf.
sing. ind. a σαίνω, idem
quod σαίω, moveo, pro quo
dicitur etiam σαίω: quod

tribuitur proprie canibus caudam moventibus.

θ. 771.

Σάκος, ιος, τὸ, *scutum*, σάκευς Dorice pro σάκκε, ex σάκεος, gen. Dores mutant & in ευ. Th. σάκτω, f. ζω. p. χα, onero. α. 139. 460.

Σαπίσσης, *putrefacta*, part. a. 2. pass. g. f. ex σήπω, f. φω. a. 2. ἴσαπεν, *putrefacio*. α. 152.

Σὰς, tuas, accus. pl. a σὸς, σή, σὸν, tuus, α, um. Them. εὐ, tu. α. 107.

Σαῶ, ὅος, ᾧ, nomen mul. *salva*. θ. 243.

Σβεννυμέναων, non amplius *lactantium*. Æol. pro σβεννυμένων, quæ dialectus in illo casu genus distincte exprimit. gen. pl. part. præf. a σβέννυμι, f. σβίσω, p. ἴσβεκα, a. i. pass. ἴσβέδην. ε. 588.

Σέ, & σέθεν, pro στέθεν, per syncopen τῷ ο μεταρᾶ, ex σέο, pro σῆ, tui. Th. εὐ, tu. θ. 541.

Σαίμενος, præf. part. Th. σάω, *moveo*. f. σάσω, p. σέσκα. α. 298.

Σείριος, *Sirius*, nomen stellæ, quæ etiam *canicula* dicitur, a σείρω, *verro*, item *bio*. ε. 415.

Σέλα, *jubare*: dativus contractus pro σέλαϊ, a σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. α. 60. θ. 867.

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*, a σέλας, αος, τὸ, *fulgor*. θ. 18.

Σεμέλην, a nom. σεμέλη, ης, ἡ, nomen mul. θ. 940.

Σίο, pro σῆ, ex σὺ. ε. 476.

Σισαρυῖα, *ridens, dentes stridens*. præf. med. in m. g. σισαρυῖς, proprie *scopis purgatus*, a σαίρω item, *sum ore hianti seu diducto*, prout illi faciunt, quia *cachinnantur*, unde pro *vidente* accipitur, f. αρῶ, p. σέσαρκα, p. m. σέσηρα & σέσαρα. α. 268.

Σισοφισμένος, *peritus, cum Genitivo, a σοφίζω, reddo sapientem*, f. ἰσω, p. κα. Th. σοφὸς, ᾧ, ὁ, *sapiens*. ε. 647.

Σηκὸν, acc. *stabulum*, a σηκός, ᾧ, ὁ, *stabulum ovium, caprarum, affine Hebræo such, sepire vel τῷ Sech, regere*. ε. 785.

Σῆμα, ατος, τὸ, *signum*, & σῆμ', pro σῆμα. Hinc σημαίνω, *signum do, jubeo*, unde σημαίντωρ, ὁρος, ὁ, *præfectus, dux*. ε. 448. α. 56.

Σῆν, acc. sing. a σῆ, tua. σῆσι, & σῆσω, pro σαῖς, Ion. tuis,

tuus, a σός, ἡ, ὄν, *tuus*, α,
ιιη. ε. 272. α. 104.

Σθενώ, ὄος, ἡ, nomen mul.
robusta, a θένος, robur. θ.
276.

Σθένος, robur. ε. 62. 613. 617.
α. 97. 420.

Σιγῇ, *tacite*, dativus, adver-
bialiter sumitur, a σιγή,
silentium. Th. σιγάω, si-
leo. ε. 104.

Σίδηρος, α, ὁ, ferrum; hinc
σιδήρεος, *ferreus*, & con-
tracte σιδηρῆς. ε. 150. θ.
764.

Σίμβλας, acc. pl. a σίμβλοι,
α, ὁ, vel σίμβλον, & σίμ-
βλη, *alveare*, capsula ubi
mellificant apes. θ. 598.

Σιμῆντα, pro σιμόντα, no-
men viri. θ. 342.

Σίνετα, 3. præf. ind. a σίνο-
μαι, *lædo*, *noceo*. ε. 316.

Σίτος, α, ὁ, *frumentum*, σῖτον,
α, τὸ, panis ex frumento.
ε. 145. 602.

Σκιῇ, dat. sing. unde Lati-
norum *scæva*, a σκιός, ἡ,
ὄν, sinister. Th. Σκάζω,
f. σω, *claudico*. θ. 179.

Σκῆμανδρος, fluvii nomen. θ.
345.

Σκαίφος, *fossio*, a σκάπτω, f.
ψω, *fodio*. p. ἔσκαφα. ε.
570.

Στέπα, *tecta*, acc. pl. per apo-

copen pro σκιπάσματα.

Th. σκέπω, *tego*. ε. 530.

Σκῆπτρον, α, τὸ, a σκήπτω,
πίτορ, *imitor*. Est ergo
σκήπτρον, *baculus*, cui
quis inniti potest. θ. 30.

Σκιδναμένη, *dispersa*, præf.
part. Th. εἰσὶ σκεδάω, f.
άσω, unde σκεδαίννυμι, &
σκιδνῆμι, *dissipo*, *disper-*
go, in passivo, σκιδνάμαι,
unde est part. præf. pass.
σκιδνάμενος, θ. 42.

Σκιά, ὑμβρα, σκιῇ, Ionice
pro σκιά, hinc σκιερὸς, ε,
ὁ, *umbrosus*. ε. 572. 587.

Σκληρόν, acc. a σκληρός, δι-
τῆς. Th. σκέλλω, *exsicco*.
θ. 839.

Σκολιόν, accus. sing. a σκολιός, *tortuosus*, *obliquus*,
metaph. *parvus*, dat. pl.
σκολιῆσι pro σκολαῖς,
Ion. hinc σκολιῶς, *tortuo-*
se, adv. ε. 217. 256.

Σκόλυμος, α, ὁ, *carapax*. ε.
580.

Σκοτόεν, in mascul. σκοτόεις,
εντος, *caliginosus*. Them.
σκότος, α, seu εως, τὸ, *te-*
nebra. ε. 553.

Σκυλάπισσιν, dat. pl. Ionice a
σκύλαξ, αἰς, ὁ, *catulus*.
Th. ὑλάω, ὤ, f. άσω, *latro*,
as. θ. 834.

Σκυλεύσαντες, a. i. part. pl.
num. a σκυλεύσας, αντος,
Ec 4 ver-

verbi σκυλεύω, idem cum
συλεύω, vel συλάω, ὦ, spro-
lio. Th. σύλη, ης, ἡ, spoli-
um. α. 468.

Σμήνησσι, dat. pl. Ionic. a
σμήνος, eos, τὸ, arum exa-
men. θ. 594.

Σμικρὸν, pro μικρὸν, par-
vum, metri causa. ε. 338.

Σμερδαλέον, *terribiliter*,
proprie *visu*, a σμερδα-
λέος, idem quod σμερδνός,
aspectu terribilis. Th.
μέρδω, intueor. α. 341. 840.

Σοί, tibi, σοὶδ' αὐτῷ pro σεαυ-
τῷ, a σὺ, tu, ε. 34. 56.

Σός, ἡ, ὄν, tius, a, int. ε. 631. α 98

Σπαργανίσασα, fasciis invol-
vens, part. a. i. act. a σπαρ-
γανίζω, f. ἴσω, fasciis in-
volvo, idem quod σπαρ-
γανόω. Th. σπάργανον, fa-
scia. θ. 485.

Σπαίραν, *serito*, praef. inf.
pro imperat. Ion. a σπαί-
ρω, f. ἐρῶ, sero, semino, f.
2. σπαρῶ, p. ἔσπαρκα, a. i.
ἔσπαρκα, a. i. inf. σπαῖρα, a.
2. ἔσπαρον, praet. m.
ἔσπορα. ε. 389.

Σπῶ, ὅος, ἡ, Speo, nomen
mul. q. d. in specu lati-
tans. θ. 245.

Σπέος, eos, τὸ, spelunca, spe-
cus, antrum. θ. 301.

Σπερμαίναν γενεήν, *serere*
prosapiam, h. e. procreare

liberos, redolet Hebrai-
smum, posteri enim He-
braeis dicuntur *semen*, a
σπερμαίνω, idem quod
σπαίρω, f. ἐρῶ, *semino*. ε.
734.

Σπέρματος ἄρξασθαι, *semen-*
tem incipere, σπέρματα, a
σπέρμα, ατος, τὸ, semen.
Th. σπαίρω, sero. α. 444.
460.

Σπερχνόν, *celerem*. accus. a
σπερχνός, ὁ, *festinus*: hoc
a σπέρχινω, idem quod
σπέρχω, urgeo. σπέρχω,
festinare cogo. α. 454.

Σπένδα, *festinat*, a σπένδω.
σπένδοντ', accus. part. pro
σπένδοντα, f. σπένσω, p. κα,
praet. m. ἔσπενδα. ε. 22.

Σπῆς, alii legunt σπᾶς, id-
que melius. Dativus sing.
a σπέος, τοι, τὸ, antrum,
pro quo poëtae per eperi-
thesin τῇ ἰῶτα, dicunt
etiam σπᾶος, & in dativo
pro σπέι per syncopen τῇ
ἰῶτα, pro σπέα, dicunt
σπεῖ, per novam τῇ ἰῶτα
ἐπέλυσαν. θ. 297.

Σπονδήσι, *libaminibus*, dat.
pl. Ionice pro σπονδαῖς, a
σπένδω, *libo*, promitto, f.
σπαίρω, praet. m. ἔσπενδα.
ε. 336.

Σταθμῷ, dat. sing. σταθμῷ ἐν
ἡρώεντι, in stabulo ob-
scuro.

scuro. σταθμοῖσι, dat. pl. stabulis, a σταθμός, ἄ, ὅ, stabulum. Th. ἵσημι, sto. §. 294.

Σταφυλῆσι, uvis, dat. plur. a σταφυλή, ῆς, ἡ. Them. σταφίς, ίδίς, ἡ, πνα. α. 300.

Στάχυες, spicae, nom. pl. σταχύων, gen. pl. a στάχυς, υός, ἡ, spica. ε. 471. α. 290.

Στανομένη, arctata, Ion. pro στενομένη, praef. part. f. g. a σένω, gemo, & hoc a στενός, ἄ, ὅ, Ion. στενός, angustus, arctus. §. 160.

τείχον, pro ἔσταχον, 3. pl. imperf. act. incedebant. Th. σείχω, eo, vado. fut. ξω, p. χα, aor. 2. ἔσυχον. §. 10. 690.

Στενάχῃ, ingemiscebat, 3. perf. imperf. Ion. a στεναχίζω, idem quod σένω, gemo. Them. στενός, ἄ, ὅ, angustus. §. 858.

Στενοεντα, acc. pl. a στενός, εντος, ὅ, gemebundus. Them. στενός, ἄ, ὅ, arctus. ε. 145.

Στέρεται, privatur, pro στερεῖται. Th. σερῶ, privo, f. ἴσω, & ἵσω, pro σερῶμαι, ἔμαι, dicitur Poët. σέρομαι. ε. 209.

Στεροπήν, per aphæresin, pro ἄστεροπήν, fulgur, ab

ἀστράπη, fulgure, & στεροπή, nomen proprium Cyclopi. §. 140. 845.

Στέφον pro ἑστέφον, coronarunt, imperf. a σέφω, coronō, f. φω, p. φα, praet. pass. ἑστεμμαι. ε. 75.

Στήθεσι, Poëtice, pro σήθεσι, dat. pl. Ion. a σήθος, eos, τὸ, pectus. ε. 77.

Στήμονι, stamine, dat. sing. a σήμων, ὄνος, ὅ, stamen. Th. ἵσημι, sto. ε. 536.

Στήριξε, pro ἐστήριξε, firmiter fixit. a. 2. ind. a στήριζω, fut. ξω, a. 1. ἐστήριξα. §. 498.

Στήσεται, ordiatur, faciat stare, a. 1. med. opt. σήσαν, statuere. fut. 1. act. infin. ab ἵσημι, sto. ε. 777. α. 114.

Στεβαροῖς, & στεβαροῖσι, validis, dat. pl. a στεβαρός, densus, item robustus. Th. σείβω, caleo. Quæ calcantur, condensantur: quæ vero condensantur, evadunt densiora, spissiora, & proinde firmiora. hinc & σείβας, culcitra. α. 76.

Στιγματα, puncta, nom. pl. a σίγμα, τὸ, punctum, a σίζω, pungo, fut. σίξω, p. ἔσυχω, p. pass. ἔσιγμαι. α. 166.

Ec 5

Στίχῃς,

Στίχαι, αἱ, ordines, a σίζ, σιχὸς, ἡ, ordo. Th. σείχω, ordine incedo, more militum, f. ζω, a. 2. ἔσιχον. α. 170.

Στολίαι, ornatè præparans. a. i. part. a σολίζω, amicio, apparo. Them. σέλω, f. λω, apparo, orno. ε. 626.

Στόμα, στόματος, τὸ, os. α. 146. §. 40.

Στοναχίζετο, imperf. pass. verbi σοναχίζομαι, f. ίσo-μαι. idem quod σένω, fut. νῶ, gemo, ingemisco. Th. σενός, ἄ, ὅ, angustus. §. 159.

Στοιόεντας, suspiriosa. acc. pl. a σονόαις, εντος, ὅ, gemebundus. Th. σενός, ἄ, ὅ, arctus. §. 684.

Στρατός, ἄ, ὅ, exercitus. ε. 244.

Στρυμόνα, accus. a στρυμῶν, ὄνος, ὅ, nomen fluvii. §. 339.

Στρωτοῖς, dat. pl. a στρωτός, stratus, hoc a στρώννυμι, sterno, fut. στρώσω. Th. στρέω, ᾧ, fut. ίσω, sterno. §. 798.

Στρωθᾶται, vertitur, 3. præf. indic. pass. a στρωθόμαι. Th. στρέφω, fut. ψω, ver- to, p. φα, aor. 2. ἔστραφον. ε. 526.

Στυγρὴ, Ion. pro συγερὰ, horribilis, a συγίω, ᾧ, f. σύζω, odio prosequor. §. 226.

Στυγρώπης, invisus, ex σύ- γερὸς, horribilis, & ᾧψ, ᾧπὸς, ὅ, vitius. ε. 194.

Στύξ, ῥὸς, ἡ, Στγχ, nomen fluvii. Th. συγίω, ᾧ, fut. σύζω, ab inusit. σύγω, odio prosequor, exhorresco. ε. 308. §. 361. 805.

Σὺ, tu. ε. 27.

Σύες, sues, a σὺς, υὸς, ὅ, ἡ, sus, pro quo usitatus, ἔς, υὸς, ἡ. α. 177.

Σύλασκε, vi spoliabat, imperf. Ionic. vel Poëtice pro ἔσυλα, a συλάω, ᾧ, spolio. Th. σύλη, ης, ἡ, præda. α. 480.

Σύμμικτος, omniogenus, a συμμίγνυμι, commisceo. Th. μίγνυμι, misceo, f. μίζω, p. μέμιχα. ε. 561.

Σύμπλασσε, pro συνέπλασε, conformavit, aor. i. ind. Ion. a πλάισσω, & Att. πλάττω, f. άσω, p. πέπλα- κα, aor. i. pass. ἐπλάσθην. §. 571.

Σύμφορας, ε, comes, a σὺν, & φέρω, fero, fut. οἶσω. ε. 300.

Συμφράσσειν, suggere- rent, a. i. med. infinit. a συμφράζομαι, simul de- libero.

libero. Th. φράζω, f. σω, dico. p. κα. α. 2. ἔφραδον, p. m. πῑφραδκ. §. 471.

Σὺν, cum. σὺν κελουσι, cum illis. §. 628.

Συναίκτην, 3. dual. plusqu. perfecti, pro συνήκτην, irruebant, a συναίσσω, una impetu feror. fut. συναίξομαι, præf. pass. συνήγμαι, plusqu. perf. συνήγμην, ξο, κτο. Th. αἰίσσω, f. ξω, cum impetu feror. α. 189.

Συναυτῶσιν, occurrerint, 3. pl. præf. subj. a συναυτάω, & hoc ab αὐτάω, ῶ, f. ἦσω, occuro. Th. αὐτί, præp. pro. §. 877.

Συνεῖχε, continebat, imperf. a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἔξω, & ὀχῶ, p. ἔσχηκα, imperf. εἶχον, α. 2. ἔχον. α. 315.

Συνεχῶς, continue. adv. a συνεχῆς, ἑος, ὅ, ἡ, continuus. Them. ἔχω, habeo. §. 636.

Συνερίκεται, confertur, 3. præf. ind. ab ἐνείκω, Poëtica, pro ἐνέγκω. Them. φέρω, f. οἶσω, α. 1. ἤνεγκα. α. 440.

Συνήθεας, acc. pl. a συνήθης, eos, ὅ, ἡ, consuetus. Th. ἡθός, eos, τό, mos. §. 230.

Συνίεν, Ion. pro συνίεναι, præf. inf. a συνίημι, committo, intelligo.

Συνίσαν, concurrerunt, una iverunt, 3. plur. imperf. act. ex σὺν, & εἰμι, eo, in imperf. εἶν, εἶς, εἴ, ἔτον, ἔτην, ἔμεν, ἔτε, ἔσαν, α. 2. ἴον. α. 383.

Συνοισόμιν, congregiamur, 1. plur. fut. 1. med. verbi συμφίρω, f. οἶσομαι. Th. φέρω, fero. α. 358.

Συνωχάδον, adv. confertim, a συνέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo. §. 690.

Συρίγγων, gen. pl. a σύριγξ, ἰγγος, ἡ, tibia. Th. συρίσσω, sibilo. α. 278.

Συρρέπιαν, consuevere, a ῥάπτω, fut. ψω, p. ἔρραφα. ε. 542.

Συσκιάσαι, adumbrato, α. 1. inf. act. a συσκιάζω. Th. σκιά, ἄς, ἡ, umbra. ε. 611.

Συρφετόν, paleas, sordes corrasas, tanquam a σέρω, f. ρῶ, traho.

Συῶν, aprorum, gen. pl. a σῦς, Dorice, pro quo ὕς, sus. α. 168.

Σφέων, ipsorum, vel ipsarum, σφι, illos duos, pro σφε, accusat. dual. σφι, pro σφίσι, σφιν, pro σφίσιν, σφέας, σφῶς, ipsos. α. 62. §. 144. 624.

Σφίτε

Σφέτερον, *finim*, a σφέτερος, & ὁ, *suus*. σφετέροισι, & σφετέρησι, *dat. pl.* Th. ἦ, *se*, *pronomen*. ε. 2. α. 247.

Σφίγγ', pro σφίγγα, *accus.* a σφίγξ, σφγγός, ἦ. Th. σφίγγω, *constringo*. Vide in *Calepino*, *Sphinx*. θ. 326.

Σφύρο, ας, ἦ, *malleus*. ε. 423.

Σχεδόν, *propè*. α. 426. 432.

Σχέτλιος, & ὁ, *miser*, σχέτλια ἔργα, *prava opera*. ε. 185.

Σχίσσας, *conscindens*, pro σχίσας, *part. aor. i. act.* a σχίζω, *finde*, f. *ίσω*, p. ἔσχικα, p. *pass.* ἔσχισμαι, *aor. i. pass.* ἐσχίσθην. α. 428.

Σώζοι, *servarit*, *præf. opt.* a σώζω, *fut.* σω, p. σέσωκα, p. *pass.* σέσωσμαι, *aor. i. pass.* ἐσώθην. ε. 374.

Σῶμα, άτοι, τὸ, *corpus*, σώματι. α. 426.

Σωρόν, *accus.* a σωρός, ἦ, ὁ, *aceruus*. hinc σωρεύω, *coaceruo*. ε. 776.

Τ.

Τά, τάγε, τάδε, τὰδ'. ε. 266. τὰτ'. ε. 286. τὰ, *Poëti- ce pro αἱ*. α. 162.

Ταλαεργῶν, *genit. pl. laboriosorum*, a ταλαεργός,

qui patienter opus facit, a τάλαις, ανος, ὁ, *miser*. Th. ταλαίω, *suffero*, vel τλήμι, *fero*. ε. 46. 789.

Ταλακάρδιος, *magnanimus*, qui animo res arduas perferre & superare potest, ex ταλαίω, *suffero*, & καρδία, ας, ἦ, *cor*. α. 424.

Ταλαίρες, *cistas*, *accus. pl.* a τάλαιρος, & ὁ, *qualis*, in quo lana & fusi. Th. ταλαίω, *suffero*, f. *άσω*. α. 293.

Ταλασίφρωνος, *arumposi*, *gen. sing.* a ταλασίφρων, *cujus pectus omnia tolerat*, ex ταλαίω, *suffero*, & φρήν, ενός, ἦ, *mens*. θ. 1012.

Ταμεῖν, *aor. 2. inf. act.* τέμνειν, & ταμνέμεναι, *Dorice pro τέμναν*, *præf. activ. infin.* τέμοιο, α. 2. *opt. med. verb.* τέμνω, *feco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, α. 2. ἔταμιον, p. m. τέτομα. Sic & τέμοιο, *per τμήσιν*, pro ἀπονάμοιο, *aor. 2. opt. m.* ε. 421. 423. 789. 805.

Τανύπεπλος, *longa vestis*, a τανύω, *idem quod τείνω*, *extendo*, & πέπλος. α. 83.

Τανύρριζος, *expandens radices*. Epitheton arboris, ut

ut hoc in loco populi,
quæ radices in visceri-
bus terræ diffundit, in
aëre vero ramos, a τα-
νύω, pro τείνω, tendo, &
ρίζα, ης, ἡ, radix. α. 377.

Τανυσίπτερος, expandens a-
las, ex τανύω, pro τείνω,
extendo, & στέρον, τὸ,
ala. ε. 210.

Τανυσφυρᾶ, procera, a τα-
νύσφυρος, ex τανύω, pro
τείνω, extendo, & σφυρά,
malleolus pedis, qui fe-
stinat, & extensis passi-
bus incedit. ὁ. 364.

Τανύτριχα, hirsutam, acc.
singuli a τανύτριξ, qui
laxo capillo est, ex τα-
νύω, seu τείνω, extendo,
& τριξ, τριχὸς, ἡ, capil-
lus. ε. 514.

Ταπρῶτα, ταπρῶτ', ut pri-
mum. Th. πρὸ. ε. 465.

Ταρτάρε, Tartari, gen. α
τάρταρος, ε, ὁ, in pl. τάρ-
ταρα, quam anomaliam
Scapula præterit. ὁ. 807.

Ταρφεῖς, crebra, nom. pl.
α παρφεῖς, seu παρφῖς,
εος, ὁ, ἡ, densus, creber.
Th. τάρφος, εος, τὸ, den-
sitas. ὁ. 693.

Ταῦτα & ταῦτ', acc. pl. ab
ἴστος, αὐτή, ταῦτο, hic,
hæc, hoc. ε. 27. ὁ. 75.

Ταύρος, ε, ὁ, idem quod
ταύραος, taurinus. Th.
ὁ ταῦρος, ε, ὁ, taurus. α.
104. ὁ. 832.

Ταφίων, populi quidam di-
cuntur ταφιοί. α. 19.

Τάφος, ε, ὁ, sepulcrum, a
τάφω, ἑ. φω, sepelio. in
α. 2. ἑταφον. α. 477.

Τάχα, mox, adv. a ταχὺς,
celer, in accus. ταχύν, &
τάχ' pro τάχα, ταχέως,
superl. τάχιστα, ὡς τάχι-
στα, quam ocissime. ε. 85.
310. ὁ. 490.

Τάων, Æol. pro τῶν, in f. g.
ab articulo, ἡ. ε. 824. α. 6.

Τ', vide, καί. ε. 4. 7.

Τε respondet Latino que &
hinc est ε. ε. 3. 4. τε id',
atque. ὁ. 624.

Τέθλη, floruit, præter. med.
a θάλλω, pro τέθαλε, me-
tri causa, hinc in præter.
part. med. τεθαλνῖα. ε. 225.
ὁ. 902.

Τέθναωτος, mortuum, part.
præter. act. pro τεθνακόςτος,
a τέθνημι, pro θνήσκω,
μωριον. f. 2. m. θανέμαι,
α. 2. ἑθانون, præter. τέθνη-
κα, & τέθνακα, ad for-
mam τῆ τέθνακα, pro
τεθνακός, mortuus, Pla-
to in Epist. τεθνεώς, Poë-
tica etiam τεθνηώς, p. m.
τέθναα. α. 454.

Τέχος

Τείχος, εος, τὸ, murus. ε. 244.

Τέκε, & τέκ', a. 2. act. pro
ἔτεκε, a τίκτω, pario, πε-
κίδαμ, a. 2. med. infinit.
Vide ἔτικτεν. §. 53.

Τέκεσι, dat. pl. Ion. pro
τέκεσι, a τέκος, εος, τὸ,
fœtus. Th. τίκτω, pario.
§. 478.

Τέκετο, peperit, 3. sing. a. 2.
med. indic. pro ἔτέκετο,
metri causa abjicitur au-
gmentum. Them. τίκτω,
fut. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.
§. 308.

Τεκμαίρεται, destinat, 3.
perf. præf. a τεκμαίρομαι,
ad finem perduco, striuo.
Them. τέκμαρ, τὸ, finis.
ε. 227.

Τέκνα, liberi, a τέκνον, ε, τὸ,
filius. Th. τίκτω, pario.
ε. 233.

Τέκον, pepererunt, 3. pl.
aor. 2. indic. pro ἔτεκον,
a τίκτω, pario. α. 6.

Τέκισ, εος, τὸ, fœtus, proles,
a τίκτω. α. 216.

Τεκῶσα, pariens, part. a. 2.
act. ut & τεκῶν, a τίκτω,
pario, a. 2. ἔτεκον, p. m.
τέτοκα. §. 471.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, pro
τεύκτων, a τεύχω, fabri-
cor, f. ζω, p. pass. τέτυγα-
μαι. ε. 23.

Τελαμῶν, ὄνος, ὁ, lorium,
ensis. Th. τελάω, ὦ, fut.
άσω, suffero. α. 222.

Τελέεσθαι, præf. infin. pass.
τελέεσθαι ἔμελλεν, perf.
cienda erant. a τελίω, ῶ,
fut. έσω, p. m., ad finem
perduco, præf. pass. τετέ-
λεσμαι. ε. 271. §. 352.

Τελέθωσι, præf. subj. a τε-
λέθω, (Poët.) sum. Th.
τέθω. ε. 179.

Τελεθῶ, ὄος, ᾤς, ἡ, nomen
mul. §. 358.

Τελέσαιμι, peragami, aor. l.
opt. act. a τελίω, fut. έσω,
perficio, τέλεσεν, pro ἔτε-
λεσεν, aor. l. act. τέλεσθαι,
aor. l. subj. τετελεσμένος,
perf. part. α. 559. α. 30.
§. 170.

Τελεῦσι, pro τελεῶσι, Dori-
ce, a τελίω. Th. τέλος,
εος, τὸ, finis. §. 89.

Τελεσφόρος, ad finem per-
ducens vel perductus, ex
τέλος, εος, τὸ, finis, & φέ-
ρω, fero. §. 740.

Τελευτήν, accus. a τελευτή,
ῆς, ἡ, idem quod τελευτή,
finis, exitus. Th. τέλος,
εος, τὸ, finis. ε. 331.

Τεληέντος, gen. a τελέης,
perfectus. Th. τέλος, εος,
finis. §. 242.

Τέλος, εος, τὸ, finis, exitus.
ε. 165. 216.

Τεμῖνα,

Τεμένα, *luco*, a τέμνω, εὐς, τὸ, *lucus*. Th. τέμνω, μῶ, *seco*. α. 78.

Τένδα, *arrodit*, 3. præf. ind. a τένω, ροδο, *arrodo*. ε. 622.

Τένοντε, accus. dual. a τέων, οντος, ὁ, *tendo*. Thema est τείνω, *tendo*, f. νῶ, p. τέτακα. α. 419.

Τέξεται, *paritura*, fut. 1. med. inf. a τίκτω, fut. 1. med. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 1. pass. ἐτέχθην, præf. m. τέτοκα. 9. 469.

Τεὸν, *tuum*, a τεός, ἡ, ὄν, *tuus*, α, um. Dorice, pro σός, σῇ, σὸν. Th. σὺ, tu. ε. 339.

Τέρας, ατος, τὸ, *prodigium*. 9. 744.

Τέρενα, accus. sing. a τέρην, ενος, ὁ, *tener*, *mollis*. Th. τείρω, *vexo*, *affligo*. 9. 5.

Τερμιόντα, *talarem*, accus. singul. a τερμιόσις, εντος, *ad pedes usque demissus*. Th. τέρμα, ατος, τὸ, *terminus*, *meta*. ε. 335.

Τέρπεται, 3. præf. ind. τέρποντ', pro τέρποντο, *delectabantur*; imperfect. abjecto augmento. Th. τέρπω, ψω, *delecto*. ε. 115.

Τέρπεα, *delectat*, a τέρπω, f. ψω. α. 47. 9. 37.

Τερπινέραννον, *fulminibus*

gaudentem, a τέρπω, *delecto*, & κεραυνός, ἔ, ὁ. ε. 52. 271.

Τερψιχόρη, π, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans, a τέρπω, *delecto*, & χορός, ἔ, ὁ, *chorus*, *tripudium*. 9. 78.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. Th. τέρπω, *delecto*, fut. ψω. 9. 917.

Τεσσαράκοντα, *quadraginta*. Th. τέσσαρες, *quatuor*. ε. 383.

Τεσσαρακονταετής, *quadragenarius*, ex τεσσαράκοντα, *quadraginta*, & hoc a τέσσαρες, *quatuor*, & ἔτος, τὸ, *annus*. ε. 439.

Τέταται, *extensus est*, præf. pass. & τέτατο, pro ἐτέτατο, plusqu. perf. verbi τείνω, fut. νῶ, p. τέτακα, præf. pass. τέταμαι. 9. 638.

Τετάρτη, *quarta*, dat. a τέταρτος, ε, ὁ, *quartus*. Th. τέσσαρες. ε. 798.

Τετελεσμένον, perfect. paar. Vide in τελέσαιμι. ε. 559.

Τετιμένη, *honorata est*, per epenthesein Poëtic. τετιημένη; perf. part. pass. a τίω, *punio*, *honoro*, fut. ισω, p. κα. 9. 415.

Τετιμηται, *honorata est*, a τιμῶ, *honoro*. Th. τίω, *idem*. 9. 449.

Τέτραθ',

Τάλαθ', *sustineas*, pro τέ-
ταθι, per reduplicatio-
nem pro τλήθι, a. 2. im-
perat. ab aor. 2. ἔτλην,
verbi τλήμι vel τλάω.
per syncopen pro τάλαι-
νω, f. τλήσω. ε. 716.

Τέτμη, 3. sing. præf. subj.
a τέτμω, *sortior, invenio*.
Vide τέμνω, *seco*. unde
τμάω, τμῶ, & per red-
plicationem (uti placet
Eustathio) τέτμω. 9. 610.

Τετοκυῖης, *enixa*, præf. m.
part. a τίκτω, *pario*, fut.
τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. m.
τέτοκα. ε. 589.

Τέτορ', pro τέτορε, in dual.
num. τέτορες, *quatuor*,
sic accipitur a Poëtis pro
τέσσαρες. Videmus hic
aptari numerum dual.
etiam non dualibus. ε.
696.

Τετραμύενος, *versus*, perf.
part. pass. a τρέπω, *verto*,
fut. ψω, p. m. τέτροπα.
ε. 725.

Τετραῖς, *ades, ἥ, quaternaria*,
πεντάδι, τετράδι,
acc. pro τετράδα. Them.
τέσσαρες, *quatuor*. ε. 792.
796.

Τετρατρέφον, qui in qua-
tuor partes finditur, ex
τετραῖς, *ades, ἥ, quatuor*,
& hoc a τέσσαρες, qua-

tuor, & θρύπτω, *frango*,
f. ψω, perf. pass. τέθρυμ-
μαι. ε. 440.

Τέτρατος, per metathesin
τέταρτος, α, ὁ, *quartus*.

Th. τέσσαρες. ε. 594.

Τέττιξ, *iges, ὁ, cicada*. α.
393.

Τέτυκται, 3. perf. pass. a
τέτυγμα, verbi τεύχω-
μαι, *sum*. Th. τεύχω, ξω,
fabricor. ε. 743. 750.

Τέτυκτο, pl. perf. pro ἐτέ-
τυκτο, a τεύχω, *fabricor*.

Vide in τέτυκται. α. 154.

Τεῦ, Dorice pro τεῖ, & hoc
pro τεῖ. Them. σὺ, tu.
ε. 328.

Τεῦξε, a. i. ind. pro ἔτευξε,
ut & τεῦξαν, pro ἔτευξαν,
aor. i. act. 3. pl. τεύξαι.
Ion. pro τεύξη, 2. sing.
fut. i. med. ε. 79. 399.
9. 141.

Τεύχεια, τὰ, *arma*, τεύχι,
pro τεύχεια, τεύχεσι. α.
60. 9. 186.

Τεύχων, *machinans*, a ver-
bo τεύχω, ας, α, *fabri-*
cor, f. ξω. ε. 263.

Τέχνη, ης, ἥ, *ars*. τέχνησι,
Ion. pro τέχναις. 9. 496.
863.

Τεῶ, dat. a τεός, *tuius*. ε. 23.

Τῇ, hac, τῇδ', ε. 206. 633.

Τηθύς, ὅς, ἥ, *nomen mul-*
in acc. τηθύν. 9. 136.

Τήκεται,

Τήνται, liquefcit, a τήνω.
§. 866.

Τῆλε, procul, adverb. τῆ-
λε, procul, idem quod
τῆλε, τηλόθεν. §. 785.

Τηλεβοίων, gen. pl. nomen
gentis. α. 19.

Τηλεκλαστοῖο, gen. Ion. pro
τηλεκλαστῷ, inclyti, a τη-
λεκλαστός, ἔ, ὅ, est nomen
viri. q. d. longe lateque
celeberrimus, ex τῆλε
procul & κλαστός, incly-
tus. Th. κλαίω, celebroy.
α. 327.

Τηλεσκοπον, eminus appa-
rentem, ex τῆλε, procul,
& σκοπέω, fut. σκομαι,
video. §. 566.

Τῆμοι, τῆμε, τῆμετοι, pro
τῆμοι. Th. ἥμοι, quum.
α. 574.

Τῆν, τῆνδε, τῆνγε, τῆσιν pro
ταῖσιν. Ion. ab ἡ. α. 12. 39.
§. 917.

Τῆν, acc. Dorice, pro σῆν,
a σός, σῆ, σόν. Th. est σὺ.
Dorice τὺ. α. 299.

Τητῆ, careas, 2. pers. præf.
a τητάωμαι, ἤμαι. Th.
τητάω, ᾤ, f. ἤσω, pñvo.
α. 406.

Τί, interrogativum, quare.
α. 205. α. 380. τί indefin.
aliquid. α. 88.

Τίσκον, honorabat, im-
perfect. Poëtice pro ἔσκον,

a τίω, honoro, fut. τίσω.
α. 9. hinc & τίεται.

Τίη, Poëtice pro τί, quid.
§. 35.

Τίθεισι, τιθεῖσι, faciunt. τι-
θεῖν, præf. opt. α. 516.

Τίθεις, præf. part. τιθίμεν,
Ionice pro τιθέμεν, præf.
inf. a τίθημι, pono, α. 2.
ἔθην. α. 74. §. 597.

Τίθωνῷ, dat. casus, nomen
viri. §. 984.

Τίκτη, Poëtice pro ἔτικτε,
imperf. verbi τίκτω, pa-
rio, f. τέξομαι, α. 2. ἔτε-
κον, p. m. τέτοκα. θ. 223.

Τίμα, honorat. τίμα, im-
perfect. pro ἱτίμας, ho-
norabat. Th. τίω, hono-
ro. τίμησι, α. 1. ind. pro
ἱτίμησι. §. 532.

Τίμη, ἦς, honor. τιμήν, α
τίω, honoro. §. 203.

Τίνυδα, puniri, præf. inf.
idem quod τίεδα, τινυ-
μένας, vindicantes, præf.
part. Them. τίω, punio.
α. 802.

Τίον, honorarunt, 3. pl. α. 2.
act. pro ἔτιον, prima in
α. 2. brevis est, cætero-
quin longa a τίω, hono-
ro. α. 85.

Τίρωνος, nomen oppidi, τή-
ρωνος, per apostrophum
insolentem, pro τίρων-
ος. α. 81. §. 292.

Ff

Th,

Tis, quis? interrogativum,
genit. *τίος*. α. 72.

Tis, indefinitum in g. masc.
quispiam, *τίς*, *si quis*.
in fœm. g. *τίς*, *τίλη*, & in
neutro *τι*, quod. ε. 21.
188.

Τισίμεθα, *ultī fuerimus*,
i. pl. a i. med. opt. a *τίω*,
ulciscor, punio, f. *τίω*,
a. i. *τίεσθαι*. §. 165.

Τίω, *ultionem*, acc. a. *τίως*,
ultio. Th. *Τίω*, punio.
§. 210.

Τιταλόντες, *noctūtes*, acc.
pl. præf. part. a *τιτάλω*,
idem quod *τίω*, *punio*,
lædo, *τίω*, habet primam
longam. Alii vertunt
festinantes, a *τίω*, sed
sic prima foret brevis.
§. 209.

Τίταρον, *calci*, *gypso*, dat.
sing. a *τίταρος*, ε, η, *calx*.
α. 141.

Τιταρήσιον, nom. proprium.
α. 181.

Τιτῆες, *Titanes*; posteri
Saturni, *τιτῆσι*, dativ.
plur. & *τιτῆεςσι*, Poëti-
ce a *τιτάλω*, ulciscor,
pœnas huc. Them. *τίω*,
punio. §. 630.

Τιμθεῖσθαι, *cassa*, a. i. part.
pass. a *τίμνω*, *seco*, *seco*,
do, f. i. *τιμῶ*, p. *τίμνηται*.
aor. 2. *τίμασθαι*, aor. 1. pass.

τιμῶσθαι, præf. med. *τίμα*.
α. 418.

Τὸ, *τόν*, & *τόδε*, articulus
præposit. ε. 50. 362. 483.

Τότε, pro *τότε*, *tunc* & *τότε*,
idem. α. 32. 76.

Τοι, particula est enclitica,
quæ adverbis vel con-
junctionibus adnectitur
interdum ornatus tan-
tum gratia. ε. 106.

Τοίς, *illi*. ε. 724.

Τοῖς, Poët. pro *τίς*, ab *ὅ*,
art. præpos. pro *ὅτις*.
§. 210. 493.

Τοῖς, *calis*. Th. *οἷος*, *qua-*
lis. α. 41.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. *τοῖς*,
paragoge Ion. *τοῖσιν*, ab
ὅ, *ἡ*, *τό*, art. præposit.
ε. 57. 170.

Τοῖχον, *parietem*, acc. sing.
ε. 730.

Τονῆς, dat. Ionice, pro *το-*
νῆτι, a *τονεύς*, *parens*, acc.
τονῆα, dat. pl. *τονέων*, a
τίκνω, f. *τέξωμαι*, *pario*.
ε. 186. §. 155.

Τόν, quem, acc. ab *ὅ*, art.
præp. ε. 32.

Τόσος, & Poëtice *τόσος*,
tantus. Th. *ὅσος*, & Poë-
tice, *ὅσος*, ε, *ὅ*, quantus.
ε. 658. α. 441.

Τότε, *τόν*, pro *τότε*, *tunc*.
Them. *ὅτε*, *quando*. ε.
563. 614.

Τί,

Τὸ, τ', *hocque*, art. præp. ab
ὁ, ἡ, τὸ. ε. 358.

Τοπῆρος, idem quod πῆρος,
Poëtice pro πρὸ, ante, α-
παροσπερ. ε. 182. θ. 394.

Τοπρῶτον, *primum*. Sic τὸ-
πρῶτ', *mane*, τὸ καθήμε-
ραν, *quotidie*, eleganter
præponitur τὸ. ε. 485.

Τῷ, & τῷδε, *quo*, art. præp.
ab ὁ, ἡ, τὸ. ε. 33. 228.

Τῷτο, & τῷτ', τῷθ', pro τῷ-
το, ab ἵτος, αὐτή, τῷτα,
hic, hæc, hoc. ε. 120. 360.

Τῷνα, *quo circa* pro τῷ
ἔνεκα, *cujus gratia*. ε. 49.
θ. 88.

Τῷς, *hos*, ab ὁ, art. præp.
ε. 136.

Τρεῖτην, *timebant*, 3. dual.
imperf. act. pro ἐτρεῖτην,
ad formam, ἐτυπτεῖτην,
a τρέω, *tremo*, f. τρέω.
α. 171.

Τρεῖον, imperf. pro ἔτρεον,
tremebant, a τρέω, *tre-
mo*. α. 213.

Τρεῖς, αἱ, & αἱ, *tres*. θ. 148.
321.

Τρέψας, *convertens*, & in
acc. τρέψαντα, a. l. part.
act. τρέπω, *verto*, p. m.
πέτρεπα. ε. 314. 414.

Τραβέμεν, Ion. pro τρα-
φῆν, aor. 2. act. infin. a
τρέφω, *qlo. fut. θρέψω*,

p. τρέφεσθε, aor. 2. ἔτρα-
φον. p. m. τρέφαμε. θ.
480.

Τραχεῖα, *aspera*, f. g. a τρα-
χὺς, ἑρς, ἑ. α. 119.

Τρέσσει, Poëtæ pro ἔτρεσι,
expavit, a τρέω, *expa-
vesco*. θ. 850.

Τρέχα, *abit*, 3. præf. ind. a
τρέχω, *curro*, f. θρέζομαι,
perf. δεδράμηκα, aor. 2.
ἔδραμον, p. m. δέδρομα.
ε. 217.

Τρητοῖο, *cavernosa*, Poët.
pro τρητῷ, in f. g. a τρη-
τὸς, ῥ, ὁ, *perforatus*. Th.
τράω, pro quo usitatum
τετράω, *perforo*, f. τρήσω,
dicitur & τετραίνω, pro
τετραίνω, unde aor. 1. ἔτε-
τρηναι. θ. 331.

Τρηχῖνος, genit. a τρηχίς,
ἴνος, ἡ, *nomen mul.* α.
355.

Τρηχὺς, Ion. pro τραχὺς,
asper. ε. 289.

Τρίβασι, *atterunt*, 3. pl.
præf. ind. a τρίβω, f. ψω,
tero, attero, p. φω, præf.
pass. τίτρεμαι, præf. m.
τίτριβα. ε. 249.

Τριπάρηνον, *triceps*, τρεῖς
κάρηνα, *tria capita*, ex
τρεῖς, αἱ, & αἱ, *tres*,
& κάρηνον, τὸ, *caput*.
θ. 288.

Τριπύκων, *triginta*, pro
 τριάκοντα: sunt enim ἄ-
 κλατα. Th. τρεῖς, tres.
 s. 694.

Τριπύδα, accus. a τριηκῆς,
 ἄδος, ἡ, *tricesima pars*,
 τριηκοντίς, *trecentas*, a
 τριακόνσιοι, *trecenti*. Th.
 τρεῖς, tres. s. 764. §. 715.

Τρίπηχυν, *tricubitalem*,
 acc. a τρίπηχυς, ex τρεῖς,
 & πῆχυς, *eos, ὁ, cubitus*.

Τρίποδ', pro τρίποδα, tri-
 podein, a τρίπας, ὁδος, ὁ,
 tripes. τριπόδην, accus.
tripedale, a nominat.
 τριπόδης, α, ὁ, τρίπος, α, ὁ,
 Æol. pro τρίπας, ὁδος, ὁ,
 ex τρεῖς, tres, & πᾶς, πα-
 δὸς, *pes*. s. 421. 655. α.
 312.

Τριπύλῳ, dativ. singul. *ter*
arato, hinc τριπόλος γῆ,
terra, quæ ter aratro
versa fuit, a τρεῖς, &
 πόλις, *verto, arō*. θ. 971.

Τρεῖς, *ter*, a τρεῖς, tres. s. 171.
 250.

Τρισπυάδα, aceus. a τρισπα-
 γῆς, ἄδος, ἡ, *tertius. nonus*
dies mensis, h. e. vigesi-
 mus septimus, ex τρεῖς,
ter, & ἐννέα, novem. ἐν-
 νῆς, ἄδος, ἡ, & ἐνάς, ἄδος,
 ἡ, *nonus dies*. s. 812.

Τρισημδέκην, h. e. trice-
 simum. ex τρεῖς, tres, &
 δέκα, decem. s. 778.

Τρισπίδαμον, a σπιθαμῇ, ἡς,
 ἡ, *spithama*, cine Επαν-
 ne, quantum longissimo
 digitorum porrectu com-
 plecti licet. s. 424.

Τρισοίχει, *triplici serie*,
 adverb. ex τρεῖς, seu τρεῖς,
 tres, & οἰχω, ἑ. ξω, ordi-
 ne eo. §. 727.

Τρίτον, *tertium*. pro τρίτω
 dicitur etiam τρίτατον.
 Th. τρεῖς, tres. s. 142.

Τριτογένεια, nomen Miner-
 væ. α. 197. est etiam no-
 men mul. §. 924.

Τρίχες, *pili*, a nominat.
 τριχῆς, τριχῶς, ἡ. α. 391. in
 dat. pl. τριχῶν. s. 537.

Τροίαν, *Trojan*, a τρεῖς,
 τρωὸς, ὁ, *Trojanus*. s.
 164.

Τροπή, *conversio*, τροπῆς,
 accus. pl. ubi as corri-
 pitur per licentiam Poë-
 ticam, quam vocant συ-
 σολῆν. s. 477. 562.

Τροχάδος, *incurvus*, meta-
 phora desumpta a rota.
 Them. τρέχω, *curro*. s.
 516.

Τρυγητήρων, gen. pl. a τρυ-
 γητήρ, ἡρὸς, ὁ, *vinetarius*
 ὅς,

τορ, h. e. qui vina demit,
a τρυάω, *fruges carpo*,
item per synecd. gener.
vindemio. Them. τρύγη,
ης, ἡ, *triticum*. α. 293.

Τρυφάλαν, *galeam*, q.
τρίφαλον, a triplici co-
no. Th. Φαλές, ἑ, ὁ, co-
nus galeæ. α. 199.

Τρύχαι, *absument*, a τρύ-
χω, idem quod τρύω,
attero. α. 303.

Τύνη, *tu*, pro Dorico, τὺ,
& hoc pro σὺ, *tu*. α. 10.

Τυπὶς, *percussus*, a. 2. pass.
a τύπτω. α. 362.

Τυρσηνοῖσι, dat. pl. *Tyrrhe-
nis*, nomen populi. ϑ,
1015.

Τυτθός, ἑ, ὁ, *patrus*, &
τυτθόν, *paullulum*. Adv.
Neutra ponuntur pro
Adverbliis. Th. τυτθός,
ἑ, ὁ, *materna*. α. 467.

Τυφάσις, accus. a τυφάω,
σις, ὁ, nomen proprium
viri, τυφάσιον, nomen
proprium loci. α. 32.
ϑ. 306.

Τυφάσις, gen. τυφάσις, no-
men est gigantis. θ. 869.

Τύχη, nomen propr. mul.
ϑ. 360.

Τυχόντι, ei qui obviam
fuerit, part. aor. 2. act. a
τυγχάνω, *sumi*, *eveniō*,
incido, f. *πέντομαι*, a. 2.

Τυχον, p. *τάπυχα*. ϑ. 973.
Τῶγ, *bi*, dual. num. ab ὁ,
hic. α. 473. sed τῷ, dat.
sing. α. 279.

Τῶν, & τῶν, gen. pl. ab
ὁ, ἡ, τοῦ, *hic*, *hæc*, *hoc*.
α. 244. 333.

Τῶς, *sic*, pro ἕτως, per a-
phæresin. Th. ἕως, ε, ὁ,
hic. α. 219.

Τ.

Τ' ἰδες, *stellæ septem in cor-
nibus tauri, quæ quædam
oriuntur aut occidunt,
pluvias excitant*, ab ὕω,
pluo. α. 613.

Τβρι, ὕβρις, ὕβρις, ὕβρις,
injuria. Hinc est ὕβρι-
σις, *contumelia afflicto*,
unde est ὕβρις, ἑ, ὁ,
insolens, *protervus*, in
accusat. ὕβρις, α. 212.
ϑ. 307.

Τγρός, ἑ, ὁ, *humidus*: hinc
ὑγραίνω, *humecto*. α. 623.

Τδαι, *aqua*, dat. cas. ab
ἕδαι, *eos*, τοῦ, Poët. pro
ἕδωρ, *aqua*. α. 61.

Τδην, Ion. pro ἕδαν, Hy-
dram ab ἕδωρ, *aqua*, τοῦ,
aqua. ϑ. 313.

Τδωρ, *aqua*, genit. ἕδατος.
α. 194.

Τε, *pluit*, 3. præf. ind. ab ὕω,
pluo, fut. ὕσω, hinc ὕετος,
ἑ, ὁ, *pluvia*. α. 543. 550.

Τῖ, a nominativo, υἱός, fili-
lius, in gen. υἱός, & con-
tracte υἱός, in dat. υἱῷ, &
contracte υἱί. α. 150. υἱεῖ,
υἱέας, ad formam βασιλέας,
ab υἱός, filius. vox hæc
varie declinatur, in 3.
simpl. itemque in 2. &
3. contractorum. §. 368.

Τῖος, ἔ, ὅ, filius, §. 526. 332.

Τλη, ης, ὅ, sylva, hinc ὑλη-
ος, εντος, sylvosus, ὑληέ-
ος. §. 1010.

Τληκοίτης, qui in sylvis dor-
miunt, nom. pl. ab ὑλη-
κοίτης, ex ὑλη, ης, ὅ, sylva,
& κοίτη, lectus. confer
supra ἡμερόκοιτος, qui to-
to die dormit. α. 527.

Τλοτόμιος, α, casor ligno-
τυκ. hinc & ὑλοτομέω,
lignu in sylvis caedo, ab
ὑλη, sylva, & τέμνω, seco.
f. μῶ, p.m. τέτομα. α. 420.
805.

Τλοφάγειο, gen. Ion. ab ὑλο-
φάγος, qui sylvas depasci-
tur, ab ὑλη, sylva, & φα-
γω, edo, α. 2 ἑφάγον. α. 589.

Τμείς, vos, α σὺ τῷ, hinc
ὑμείτερος, vester. §. 963.

Τμείναιος, hymenæus, ab ὑ-
μήν, ἔνος, ὅ, pellicula, qua
fætus involvitur. α. 274.

Τμυι, vobis, Æolice, pro
ὑμῶν. ὑμὸν, pro ὑμῶν.
α. 328. §. 662.

Τμνέω, celebro, laudo, fut.
ήσω, ὑμνέωσας, Poët. pro
ὑμνέωσας, pl. part. præf.
f. g. ὑμνήσῃ, α. 1. act. subj.
ὑμνεῖσσι, Dorice, pro ὑμνῶ-
σι. ὑμνεῖσας, part. præf.
f. g. pl. num. pro ὑμνῶσας,
Dorice, ab ὕμνος, hymnus,
carmen. Th. ὕδω, cele-
bro, cano. α. 2. §. H. 33.

Τμνος, α, ὅ, carmen, ab ὕλη,
celebro, ὕμνος, carmine.
α. 655.

Τοι, pluat, præf. opt. Vide
in ἔα. α. 486.

Τποι, præp. pro ὑπὸ, Poët.
ubi redundat. α. 71. 278.

Τπαλεύωμαι, subterfugere,
sc. debes, (α. 1. med. inf.
Them. ἀλέω, molo, vito,
Poët. ἀλέω.) α. 555. ὑπα-
λέυω, evita. α. 758.

Τπαλίζω, effugare, aor. 1.
αἶ. inf. ab ὑπαλίσσω, ἔ.
ὑπαλίζω. Th. ἀλέω, vito.
α. 304.

Τπιδέκτο, suscepit, pro ὑπε-
δέκτο, 3. sing. plusqu.
perf. pass. habet signifi-
cationem mediam, ab ὑ-
ποδέχομαι, f. ἔομαι, præf.
ὑποδέδεγμαι, suscepit. Th.
δέχομαι, f. ἔομαι, capio.
§. 513.

Τπιθήκτο, instruxit, 3.
sing. aor. 1. med. ind. ab
ὑποτί-

- ὑποθέτω, suppono. Th. τίθωμι, pono. §. 175.
- Ἰκεκροφύγει, effugiat, a. 2. opt. ab ὑκεκροφύγω, clam effugio, ab ὑπό, ex, πρό & φεύγω, fugia. §. 22.
- Ἰπεναντίος, adversarius, ab ἑναντίος, oppositus. Th. ἀντί, propositio pro. α. 347.
- Ἰπέρθε, ab ἑνέρθε, infra. Them. ἔρα, ας, ἡ, terra. α. 410.
- Ἰπεξήλυθε, evitavit, aor. 1. ind. Them. ἀλύω, unde ἀλύσσω, f. ἔλω, a. 1. ἔλυθα, ας, ε. §. 615.
- Ἰπέρ, præposit. pro, supra. α. 45.
- Ἰπερβαίνων, superans, præf. part. Th. βαίνω, jacio, f. αλώ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. ε. 487.
- Ἰπερβασία, ας, ἡ, transgressio, Poëtice, pro ὑπέρβασις, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην. ε. 825.
- Ἰπέρβιος, violentus, omnem vim excedens, ex ὑπέρ, supra, & βία, ας, ἡ, vis, robur; unde est Latinarum, superbus. §. 139.
- Ἰπερήφανός, & ὑπερήφανος, α, ὁ, καὶ ἡ, superbus, conspicuus super alios, ut ὑπερήφανα τέκνα, superba proles, ex ὑπέρ, & φαίνω,

- f. αἶψα, p. πύφαγμα, ostendo in lucem edo. θ. 149.
- Ἰπερήνωρ, αρος, ὁ, superbus. Th. ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, vir. §. 995.
- Ἰπερθεν, seu ὑπερθε, supra. Th. ὑπέρ, super. ε. 543.
- Ἰπέρθυμος, ὁ, magnanimus. Th. θυμὸς, ὅ, ὁ, animus. §. 719. 937.
- Ἰπερθύριον, superliminare. Th. θύρα, ας, ἡ, janua. α. 271.
- Ἰπεριονίδαο, gen. Eol. pro ὑπεριονίδα, ab ὑπεριονίδης, α, ὁ, nom. gentil. θ. 1010.
- Ἰπερίονος, gen. ab ὑπερίων, nom. viri. §. 134. 374.
- Ἰπερικύδαντα, acc. ab ὑπερικύδω, αὐτός, ὁ, gloria supereminens. Th. κῦδος, εας, τὸ, gloria.
- Ἰπερμενέος, præpo. entis, ab ὑπερμενής. Th. μένος, εος, τὸ, animus. α. 413.
- Ἰπερος, α, ὁ, pistillum, veteres mortario usi fuerunt pro molis. ε. 421.
- Ἰπερόπλος, gen. ab ὑπερόπλος, insolens, cujus robur arma superat. Th. ὄπλον, α, τὸ, & in pl. τὰ ὄπλα, arma. §. 516.
- Ἰπίστη, pollicitus erat, a. 2. act. ab ὑφίστημι, suppono. Th. ἵστημι, statuo, f. ἕσταω, a. 2. ἕστην. §. 402.
- ff. 4 Ἰπέρ-

Ἑπίσταται, *superstas*, superl. ab ἐπέρ, *super*, comp. ἐπέρτερος, *superior*. ab ἐπίστατος, dicitur etiam ὑπατος, per syncopen, *Consul.* ε. 8.

Ἑπυνηθεῖσ', *congressa*, a. i. part. pass. pro ὑπυνηθεῖσα, ab ὑπυνάω. Th. εὐνή, ἦ, ἡ, *lectus*. §. 374.

Ἑπῆσαν, *prominebant*, imperf. ab ὑπάμ, *subsum*. α. 266.

Ἑπνος, ε, ὁ, *somnus*, ὑπνφ. ε. 116.

Ἑπ', & ὑφ', *a* vel *sub*, præposit. α. 63. 367.

Ἑποδείσας, *subveritus*, part. a. i. act. δ ingeminatur metri causa, ab ἐποδεῖν. Th. δεῖν, *timeo*, f. δεῖσ-
μα, p. δέδοικα. α. 98.

Ἑπεκπροφύγη, a. 2. act. subj. alii ὑπεκπροφύγοι, aor. 2. act. opt. effugerit, a φεύ-
γω, *fugio*, fut. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον. α. 42.

Ἑποδμηθεῖσα, *subjugata*, participium aor. i. pass. ab ὑποδμῖομαι. f. ἥσομαι, p. δέδμημαι, pro ὑποδα-
μῖομαι. Th. δαμῖν, ὦ, *domo*. α. 53.

Ἑπκυσεμένη, σ duplicatur metri causa, part. a. i. m. ab ὑποκύομαι, *gigno* *gravi-
da*. Them. κύω, f. αω, in
utero fero. §. 368.

Ἑπόδου, *terre*, adv. poni-
tur ἐπιρρήματωσ, ἐπό-
δου, pro ὑπόδου, per epen-
thesin τῷ δ. Th. ὄδω, f.
αῖω. p. ὄρακα, & Att. ὀ-
ρακα. α. 445.

Ἑπολαμπής, neutr. ab ὑπο-
λαμπής, *sublucidus*. Th.
λάμπω, fut. φω, *luceo*.
α. 142.

Ἑπαλείω, *fuge*, pro ὑπα-
λείω, præf. imper. ex ὑπὲρ
& αἰλεύομαι. Th. εἰσ αἰώ, *πο-
λο*, item *vitro*. ε. 758.

Ἑπναι, ε, ὁ, *somnus*. §. 212.

Ἑπόπορτι, *qua liberos ha-
bet*, a πόρτι, ιος, ἡ, *vitu-
la*. ε. 601.

Ἑπταπτάρισι, *sub tarta-
rum detrusi*. Th. τάρτα-
ρος, ε, ὁ, *tartarus*. §. 851.

Ἑπσευομένων, *irruentibus*,
præf. part. verbi σεῖω,
agito, idem quod εἰμ.
α. 373.

Ἑποσχόμενος, part. a. i. m.
ab ἐπισχέμαι, *promitto*,
fut. ἐποσχέσομαι, p. ἐπί-
σχημαι, a. i. m. ἐπισχί-
μην, ab ἐπέχω. Th. ἔχω,
habeo. §. 170.

Ἑποχθόνιοι, *subterranei*,
nom. pl. ab ἐπὶ, *sub*, &
χθὼν, *terra*. ε. 140. θ. 304.

Ἑποδέξεται, *suscipit*, f. i. m.
ab ὑποδέχομαι, f. ξομαι. a
δέχομαι, *capio*. §. 419.

Ἑρμῖν,

Ἰσμήν, ἡ, pugna. Them.
μήν, manco. α. 178.

Ἰσπερ, α, ὁ, posterior, sequens.
ε. 349.

Ἰφαίρε, texebat, imperf.
act. ab ἰφαίω, idem quod
ἰφαίω, texo. α. 28.

Ἰφίσσων, aliquando minor
ἔ, junior, q. d. subminor,
ab ἰπὸ, & ἡττων, vel ἡσ-
σων, ον, ὁ, ἡ, minor. α.
258.

Ἰψήλεις, ἡ, ὄν, altus, α, ἡμ,
ab ἰψος, εος, τὸ, altitudo.
α. 440.

Ἰψιβρεμέτης, α, ὁ, altito-
nans, ex Adverbio, ἰψι,
alte. Th. ἰψος, εος, τὸ, al-
titudo, & βρέμω, fremo,
resono. ε. 8.

Ἰψίζυγος, altijugus, ex ἰψι,
alte. Th. ἰψος, εος, τὸ, al-
titudo, & ζυγὸς, jugum.
Them. ζευγνύω, jungo.
ε. 18.

Ἰψικόμος, alte comatus. E-
pith. quercus, ex ἰψι, alte,
& κόμη, ης, ἡ, coma. α.
376.

Ἰψιμέδοντος, genit. ab ἰψι-
μέδων, in alto regnans.
ex ἰψι, alte, hoc ab ἰψος,
εος, altitudo, & μέδω, im-
pero. θ. 529.

Ἰψόθεν, & ἰψῆ, alte, adver-

bia. Th. ἰψος, εος, τὸ, al-
titudo. ε. 549. 847.

Φ.

Φαίδοντα, Phaëtonτα, no-
men viri. Φαίδων, εγρος,
ὁ, lucidus, præf. part. q.
d. lumen currens, a Φαί-
δω, idem quod Φάω, lu-
ceo. θ. 760.

Φαίνα, lucet, 3. præf. ind.
act. a Φαίνω. Th. Φάω, lu-
ceo. ε. 526. θ. 372.

Φαανὸς, ᾧ, ὁ, splendidus, a
Φαίνω, idem quod Φάω,
splendo. α. 225.

Φασιμβρότα, gen. a Φασίμ-
βροτος, lucem hominibus
præbens, a Φάω, luceo,
& βροτὸς, mortalis. θ.
958.

Φαίδιμος, α, ὁ καὶ ἡ, illustris.
Them. Φαίδρος, ᾧ, ὁ, bi-
laris. θ. 940.

Φαίδρύνεσθαι, abluī, præf.
inf. pass. a Φαίδρύνω, ni-
tidum reddo. Them. Φαι-
δρὸς, ᾧ, ὁ, alacer. ε. 751.

Φαινόμενην, apparentem,
præf. part. pass. a Φαίνω,
ostendo, facio apparere.
Φαίνετε, ostendite. Φαῖνε
pro ἰφαίρε, exferebat,
imperfect. Ionic. Vide
Φαναι. θ. 443. 689.

Φάλαγγες, acc. pl. Φάλαγγες,
γῆος; ἢ, *acies quadrata*.
§. 935.

Φάληρον, nomen viri. α.
180.

Φανείη, apparuerit, 3. sing.
a. 2. pass. ut & Φανῆ, 3.
sing. a. 2. pass. sub. Φανῆ-
σα, part. a. 2. pass. verbi
Φαίνω, in lucem profero,
f. Φανῶ, a. 1. ἐφῆνα, p. πεί-
φαγκη, p. pass. πείφαμαι,
a. 2. pass. ἐφάνην. ε. 456.
596.

Φάος, eos, τὸ, *lumen*, a Φαίω,
luceo. ε. 154.

Φαρέσσι, dat. pl. Poët. a
Φᾶρος, eos, τὸ, *vestis ex-*
terior, palla. ε. 196.

Φαρέτρην, accus. Ion. παρὰ
τῇ Φέρεδαι, *quia sagittæ*
in ea feruntur. α. 129.

Φάρμακον, ε, τὸ, *remedium*,
accipitur etiam pro vene-
no. ε. 483.

Φασὶ & Φασὶν, *ajunt*, 3. plu-
ralis indicativi præsen-
tis, a Φημί, dico. ε. 801.

Φάσις, nomen fluvii. §. 340.

Φάσκε, *deditabat*, imperf.
pro ἔφῃ, Poëtice, ab infi-
nit. Φάσκω. Sic εἶσκε
(*Ilad.* 6. v. 60.) pro ἔσῃ.
θ. 209.

Φατός, *celebris*, φατός,
enarrabilis, & in genit.

pl. φατῶν. Them. Φημί
vel Φάω, dico. ε. 3. α. 144.
161.

Φάτο, a. 2. med. pro ἔφατο,
ad formam ἐτάμην, ασε,
ἔτατο. Them. Φημί, vel
Φάω, dico. α. 115.

Φάδο, *parcas*, præf. imper.
m. Ion. pro Φάδε, ver-
bi Φείδομαι, *parco*, f. Φεί-
σμαι, p. πείσασμαι. ε.
602.

Φαδὼ, ὅος, ἢ, *parsimonia*, 4.
contract. hinc Φαδωλή,
parca. ε. 367. 718.

Φερβέμεν, Ion. pro Φέρεβαν,
pascere, præf. inf. a Φέρε-
βω, f. φω, *pasco*. ε. 375.

Φερέσκος, epitheton co-
chlex, *domiporta* a Φέρω,
fero, & οἶκος, *domus*.
ε. 569.

Φερέσβιος, ε, ὅ, ἢ, *alumnus*. a
Φέρω, *fero*, & βίος, ε, ὅ,
vita. §. 693.

Φερεσκαίεις, *ferentes scuta*,
scutiferos, a Φερεσκαίης,
hoc a Φέρω, *fero*, & σάκος,
eos, τὸ, *scutum*. Th. σάτ-
τω, *oneiro*. α. 13.

Φέρουεν, *gererent*, 3. præf.
ind. opt. Φέρουσα, præf.
part. Φέρετ', pro ἔφεροτο,
3. perf. imperf. Φερέμεν
Ion. pro Φέραν, a Φέρω,
fero. f. οἶσω, a. 1. ἤνεγκα, p.
m. ἤροχα. ε. 213. α. 150.

Φέρε-

Φέρουσα, ης, ἡ, nomen Nym-
phæ. §. 248.

Φέρωνας, superl. præstantis-
simus. a Φέρω, Φέρτερος.
i. 49.

Φέρων, Φέρουσα, ferens, præf.
part. Vide in Φέρουεν. §.
202.

Φεύγουσαι, fugientes, præf.
part. f. g. pl. num. a Φεύ-
γω, fugio, Φεύξιδου, f. i.
inf. a. 2. ἔφυγον. p. m. πεί-
φυγα. i. 618. u. 112.

Φῆ, dixit, pro ἔφη, a. 2. vel
imperf. a Φημί, dico. θ.
550.

Φηλήτησι, (alii Φιλήτησι)
furibus. dat. pl. Ion. a Φι-
λήτης, ε, ὁ, fur. hoc a Φί-
λος, ε, ὁ, amicus, sed Φη-
λήτης, ε, ὁ, impostor, a
Φῆλος, ε, ὁ, impostor, hinc
Φηλέω, decipio. i. 373.

Φήμη, ης, ἡ, fama. a Φημί,
vel Φάω, dico. i. 759.

Φημί, dico, præf. ind. ἔφη,
a. 2. hinc Φημίζω, divul-
go, dico. i. 654. 762.

Φθάμενος, anteverrens, part.
a. 2. med. a Φθάω, præve-
nio, f. Φθάσω, a. i. ἔφθα-
σα, a. 2. aci. ἔφθεν. a. 2.
med. ἰφθάμεν, ad for-
mam τῆς ἐσάμεν. i. 552.

Φθίγγονθ', pro ἰφθίγγοντο,
jocabant, imperf. a Φθίγ-

γαναι, loquer. Φθίγγοντο,
a. i. med. Ion. præf. pass.
ἰφθίγγαι, præf. m. ἰφθίγ-
γα. §. 831.

Φθαίρασι, perdunt, 3. pers.
pl. ind. præf. a Φθαίρω, f.
ερῶ, p. ἔφθαρχα, a. i. ἔφθα-
ρα. a. 2. ἔφθαρον, p. m.
ἔφθαρα. Them. primum,
Φθίω. §. 876.

Φθίω, pereō, deficio, præf.
ind. hinc in genit. part.
Φθίνοντας, Φθιόντων, i.
796. §. 49.

Φθιόνοντα, acc. sing. a Φθιόν-
οντα, perdens viros, epithe-
ton bello congruentissi-
mum, a Φθίω, corrumpo,
ἔσθινοντα, vir. A. 431.

Φθονέω, invidet, 3. pers.
præf. ind. a Φθονέω, invi-
deo. f. ἤσω, p. ἰφθόνηκα.
Them. Φθόνος, ε, ὁ, invi-
dia. i. 26.

Φίνιον, accus. a Φίνιος, no-
men montis. ex ἴφι, for-
titer, & νίω, incedo, quia
ardui montes summis vi-
ribus sunt superandi.
α. 33.

Φιλήτησι, furibus, dat. pl.
pro Φιλήταις a Φιλήτης, ε,
ὁ, fur. Them. Φίλος, ami-
cus. i. 373.

Φίλος, ε, ὁ, amicus. Φίλα, &
Φίλ' in pl. i. 182. 304.
Φιλῶ,

Φιλᾶ, ἀπᾶτ, 3. præf. ind. a
 φίλω, f. ἡσῶ, p. πεφίλη-
 κα, part. m. πέφιλαι. 2. 15.
 298. 340.

Φιλεῦνται, Dorice pro φι-
 λῶνται, 3. pl. præf. a φίλω,
 amo. Them. φίλος. 9.
 97.

Φιλλυρίδης, nomen gentile.
 9. 1002.

Φιλομυαδής, εὖος, ὅ, καὶ ἡ,
 amans rēsus, die gern la-
 chet. Poët. geminant μ.
 ex φίλος, amicus, & μυ-
 αδῶ, rideo. 9. 989.

Φιλομμηδῆα, acc. sing. a Φι-
 λομμηδῆς, εὖος, quæ amat
 genitalia, a φίλος, & μῆ-
 δος, εὖος, cura, & μῆδεα τᾶ,
 καὶ αἰδοῖα, prudenda. In
 carminis dimensione hic
 legendum Φιλομμηδῆ.
 9. 200.

Φιλότης, ητος, ἡ, amicitia.
 Them. φίλος, ὅ, amicus.
 θ. 651.

Φίλῃ, carī, genit. a φίλος, 2,
 ὅ, amicus. θ. 180.

Φίλῳ, amico, dat. sing. ut &
 φίλῃ in f. g. φίλοιςιν, &
 φίλῃσι, dat. pl. Ion. 2. 368.
 9. 162. 283.

Φίλτερος, carior, comparat.
 pro φιλέτεροκ, in superl.
 φίλτατος, a φίλοι, 2, ὅ,
 amicus. 2. 307. α. 78.

Φλεγίσσωνος, ardentis, gen.
 part. present. a φλεγιέθω,
 ex φλέγω, uro, & δῶς, car-
 ro. 4. 846.

Φλεγύας, aquila, genit. Ἄε-
 τicus a φλεγύας, 2, ὅ, aquila,
 ἀπὸ τῆ φλέγων καὶ
 λαμπρὸς εἶναι. α. 134.

Φλῶξ, γῶς, ἡ, flamma, a φλέ-
 γω, ξω, uro. θ. 697. 859.

Φόβος, timor, a φέβομαι, in
 præf. med. πέφοβα. α.
 144. 155.

Φοβέσκον, 3. pl. imperf. Poë-
 tice pro φοβέαν, a φοβέω,
 ὦ, timorem injicio, ter-
 reo. φοβέομαι, ἔμαι, ti-
 meo. Th. φέβομαι, ti-
 meo. α. 162.

Φοῖβος, φοῖβη, purus, lucidus.
 estque Apollinis epithe-
 ton: & φοῖβη, nomen
 Dex. 9. 404.

Φοινικός, εντος, ρυπiceus, a
 φοῖνιξ, ενος, ὅ, palma ar-
 bor, color ruber. α. 194.

Φοιτῶσι, φοιτῶ, ventito,
 frequento. f. ἡσῶ, p. ηκα.
 2. 103.

Φόνον, eadem, a φόνος, 2, ὅ,
 cædes, a φένω, occido, un-
 de præf. med. πέφονα.
 α. 17. 9. 228.

Φόρκυι, Phorceo, dat. sing.
 nom. propr. θ. 270.

Φόρμνος, gen. a nomin. Φόρ-
 κυν,

κιν, uas, ὁ, & Φόρηνος, no-
men monstri marini. in
acc. Φόρην, in dat. Φόρ-
κιν, pro Φόρηνι. §.
237.

Φόρμιγγι, dat. ἡ Φόρμιγξ,
cithara, testudo.
α. 280.

Φορμίδι, ἡ, ὁ, sporta. ε. 480.

Φορτίζεσθαι, impromito, præf.
inf. pass. verbi Φορτίζω,
opero, f. σω. p. πεΦόρτικα.
Th. Φόρτος, α, ὁ, opus. ε.
688.

Φόρτος, α, ὁ, opus, hinc Φορ-
τίον, α, τὸ, opus, Φορτί-
ον pro Φορτία, opera. ε. 642.

Φάως δέ, in lucem, a Φάως,
idem quod Φῶς, ὅς, τὸ,
In x. Th. Φάω, luceo. §.
669.

Φραδμοσύνησιν, dat. pl. Ion.
pro Φραδμοσύναις, a Φραδ-
μοσύνη, ἡ, consiliium. Th.
Φράζω, f. σω, dico. ε. 243.

Φράζεσθαι, cogitare, præf.
inf. Φρασάτην, 3. dual. a.
1. act. Ion. Φράσσαδ', pro
Φράσαδαι. Φράσσαιτο, pro
Φράσαιτο, 3. sing. a. 1. med.
opt. Φρασάμενος, part. a.
1. med. pro Φρασάμενος,
metri causa. Φράζομαι,
considero. Them. Φράζω,
dico, f. σω, p. κα. α. 2. Φρα-
δον. ε. 365. α. 218. §.
892.

Φρεσί, & Φρεσί, praecordiiis.
mente, dat. pl. a Φρήν,
mens. ε. 47. 389.

Φρίσσει, horret, 3. præf. ind.
Φρίσσω, contremisco, f.
ζω, p. χα. Φρίσσα', pro
Φρίσσασι. Φρίσσει, pro
Φρίσσει, imperf. ε. 510.
α. 171.

Φροίω, sapio, cogito, f. ἤσω.
p. πεΦροίηκα. Th. Φρήν,
ενός, ἡ, mens. ε. 200. §.
461.

Φύγαις, effugeris, a. 2. opt.
act. a Φεύγω, fugio, f. Φυ-
ζομαι, a. 2. Ξφύγει, p. m.
πέφυγα. ε. 682.

Φυήν, nativam, indolemi, a
Φυή, ἡς, ἡ. Th. Φύω, na-
scor. α. 88.

Φύλακες, nom. pl. a Φύλαξ,
ακρῆς, ὁ, καὶ ἡ, custos. Th.
Φυλάσσω, custodio. ε. 122.

Φύλλα, folia, nom. pl. a
Φύλλον, α, τὸ, folium,
dat. pl. Φύλλοισι. ε. 419.

Φυλάσσει, custodit, 3. præf.
Φυλάσσει, pro Φυλάσσει,
præf. imperat. pass. a Φυ-
λάσσω, custodio, f. ζω, p.
χα. ε. 489. §. 769.

Φῦλον, α, τὸ, idem quod Φυ-
λή, ἡς, ἡ, tribus, genus,
Φῦλ', pro Φῦλα, nom. pl.
ε. 90. 197.

Φύλοπις, dos, ἡ, pignus, in acc.
Φύλοπιν, & Φυλόπιδα, pro-
prie

præ clamor bellicus, a
 Φῦλον seu Φύλη, ἡ, ἡ, na-
 tio, gens, & ὄψ, ἀπὸς, ἡ,
 vox. q. d. ὁφ τῶν Φύλων,
 clamor nationum. Sic
 βῆν ponitur pro bello,
 ἐλινδ. β. 408. per meto-
 nymiam adjuncti, vel
 quasi, ἡ τῶν Φύλων ἄνις,
 quod bellis puniat Deus
 homines, ab ὅπου, ἡ, ἡ,
 natio. α. 13. 114. 200.

Φύραν, miscere, præf. inf. a
 Φύρω, f. ὑρῶ, & Æolic.

Φύρα, p. κα. α. 61.

Φυτόν, ἔ, τὸ, planta, in dat.

pl. Φυτοῖς, hinc Φυτεύω,
 planto, Φυτεύειν planta-
 ret, 3. pers. a. 1. sub. Φυ-
 τεύσατο, a. 1. m. ind. Ionic.

Them. Φύω, nascor. α.
 567. 580. 810. α. 29. 4. 986.

Φωκῆς, nomen gentis. α.
 25.

Φῶκος, nom. viri. phoca est
 bellua marina, Φώκαινα.

Φώκη, vitulus maximus,
 pessime olet. ὀδυσα. δ. 443.
 β. 1004.

Φωῆ, dat. sing. a Φωνῇ, ἡ, ἡ,
 vox. α. 382.

Φωτός, viri, genit. sing. Φω-
 τα, virum, accus. sing. a
 Φῶς, vir, Φωτῶν, virorum.
 per synec. spec. homi-
 num, Φῶτες, viri. Sed
 Φῶς, πᾶς, τὸ, lumen, dif-

ferentiz causa facit Ge-
 nitivum pluralem Φῶτων.
 Them. Φῶς, luceo. α. 191.
 α. 149. 420.

XI

X', propter sequentem
 Vocalemaspiratam, pro
 α' pro πρῶ, sæpe pro π,
 πρῶ, quæ sunt dictiuncu-
 læ potentiales. α. 390. 432.

Χαίροι, genit. sing. a χαίρει, mi,
 τὸ, rudis indigestaque
 materia, qualem finge-
 bant. Vide in χαίρει. β.
 123.

Χαίρει, gaudes, 2. pers. præf.
 verbi χαίρω, gaudeo, f.
 χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 2.
 ἔχαρον, f. 2. pass. χαρήσο-
 μαι, p. πῆ. κέχαρκα. α. 55.
 356. α. 327.

Χαλαίνοντες, laxantes, præf.
 part. a χαλαίνω, idem
 quod χαλαίω, f. αἶσα, laxo.
 α. 308.

Χαλέπτω, damno afficio,
 ευεργο, hinc χαλεπός, gra-
 vis, χαλεπή. χαλεποῖς,
 gen. Ion. χαλεποῖσι, dat.
 pl. Ion. χαλεπώτατοι,
 difficillimus, superl. &
 χαλεπῶς, adverb. α. 5. 91.
 290. 330. 555. 672.

Χαλεπώνωνες, α, ὁ, areæ voce,
 ex χαλκός, ἄ, ὁ, ας, & Φω-
 νή, ἡ, ἡ, vox. β. 311.

Χαλ.

Χαλκπορεύς, *creta galea*
mittunt, acc. sing. a χαλ-
 κπορεύς, ex χαλκός, ἄ, ὁ,
 es, & πόρος, υῖος, ἦ, *galea*.

§. 984.

Χαλκῶ, *ere*, dat. sing. χαλ-
 κός, ἄ, ὁ, *es*. i. 150. α. 415.
 hinc χαλκεός, ἔς, *terrens*,
 & χαλκῆς, *metri gratia*.
 χαλκίδα, accus. a χαλκίς,
nomen urbis. i. 143. 149.
 653.

Χαμαί, *humi*, adv. hinc χα-
 μαιγενίων, *humi prognat-
 orum*; a χαμαιγενής, ex
 χαμαί & γένεσθαι. θ.
 879.

Χῆος, *hiatus, tenebrae*, a
 χαίω, *hisco*: hinc χῆος,
in chaos verto. §. 116.

Χαρυσσόμενος, *præf. part.*
χαρυσσέμενος, Dor. &
 Æol. pro χαράσσαν, a
 χαράσσω, f. ξω, *sculpo, in-
 cido, acuo*. ε. 571.

Χαρίεντις, acc. pl. a χαρίεις,
χαρίεσσα, εν, *elegans*, a
 χάρις, *eros, ἦ, gratia*. §.
 129.

Χάρις, *eros, ἦ, gratia*, in acc.
 χάριν. ε. 707. 718.

Χήριες, *Deæ*, in gen. pl.
 χηρίων. ε. 73. θ. 907.

Χάρμα, *αἶος, τὸ, gaudium*.
 Them. χαίρω, *gaudeo*. α.
 400.

Χερροπόϊο, gen. Ion. a χερρο-

πόϊο, *truces, fulvi atio-
 quin*, χερροπόϊς, ἄ, ὁ, *latus*,
*vultu ferens, cæsius, ca-
 rulus*, ab ὤψ, *oculus*.

Them. ὀπτομαι, *video*,
 & χαίρω, *gaudeo*. θ. 921.

Χάσμα, *αἶος, τὸ, hiatus*. Th.
 χαίω, *hisco*. §. 740.

Χαίρων, *egens, præf. part.*
 a χαίρω, *egeo*. α. 21.

Χαυλιόδων, *οντας, ὁ, cingulos
 dentes habens*, dicitur &
 χαυλιόδης, ab ὀδῶν, ὄντις,
 ὁ, *dens*. α. 387.

Χέω, *fundit, præf. ind. verb.*
 χέω, Ion. χῶω, *fundo*, f.
 χέσω, χήσω, & χεύσω, α.
 1. ἔχευσα, ἔχευα, & ἔχεα,
 α. 1. pass. ἐχύθη. ε. 419.

Χάλεισι, dat. pl. a χεῖλος, *eros*,
 τὸ, *labium, labrum*. α. 97.

Χάμαρος, *clavus ligneus sub
 carina*. χῆμαρος, *hye-
 me fluens*, a χῆμα, *αἶος*,
 τὸ, *hyems*, & ῥέω, *fluo*.
 ε. 624.

Χῆμα, *χείματος, hyems*, hinc
 χαμῶν, ὥς, *idem*. hinc
 χαμέριος, & χῆμαρις, *hye-
 malis*. ε. 492. 563. 738.
 673.

Χέουσιν, 3. pl. præf. ind. Poët.
 pro χέειν, a χέω, *fundo*, f.
 χέύσω, α. 1. ἔχευα, & ἔχεα,
 pro ἔχευσα, f. 2. χέω, α. 1.
 pass. ἐχύθη, *quasi a χύω*.
 §. 83.

Χερρο-

Χαροδύται, nom. pl. a χαρο-
δύτης, cui jus est in mani-
bus. ex χαρ, manus, & δι-
νη, ἡ, jus. ε. 187.

Χαροί, gen. a χαρ, manus,
χαρὶ, χαῖρα, χαῖρε, dat. pl.
χαρσι, χαρεῖν, & χαίρουσι,
Ion. & Poët. ut & χείρε-
σιν. ε. 478. 795. α. 188.
§. 747.

Χάριον, Chironi, nomen viri.
§. 1001.

Χαλιδών, όνος, ἡ, hirundo.
ε. 566.

Χεραίω, deterior, & χειρότε-
ρον, deterius, novus com-
parativus, a κακός, malus,
in comp. κακίω, χείρων,
& Poët. χειράων, in superl.
κάκιστος, & χείριστος. ε. 819.
α. 51.

Χερσι, dat. plur. Vide in χα-
ρὸς, ε. 319.

Χηλήσι, dat. pl. Ionic. a χη-
λή, ἡς, ἡ, ungula, forfex.
α. 62.

Χηραι, remoti cognati.
Them. χῆραι, ε, ὅ, viduus.
§. 607.

Χήρα, dativus sing. a χῆρος,
ος, τὸ, penuria. Th. χα-
τήω, ὦ, egeo. §. 605.

Χθονίς, gen. a χθώνιος, ter-
restris, a χθών, όνος, ἡ, ter-
ρα. α. 373.

Χίλια, in f. g. & χίλιαι, mil-
le, in n. g. χίλια. θ. 364.

Χίμαιρα, in gen. χιμαίρας,
Ion. capra hyeme nata, a
χᾱμα, τος, τὸ, hyems, per
syncopen τᾱ ε ψιλᾱ, me-
tri causa. §. 322. 323.

Χιτῶνα, acc. sing. a χιτῶν,
ῶνος, ὅ, tunica, Ionice, α-
θῶν. ε. 534. α. 287.

Χλαῖναν, accus. a χλαῖνα, ἡ,
lana, vestis species. α. 535.

Χλοερῶ, dat. a χλοερὸς, vi-
ridis, unde per crasin
χλωρὸς, χλωρᾶ. ε. 741. α.
393.

Χλῆναι, agrestes, a χλῆνης,
per crasin pro χλοένης,
ut sit, qui in virenti gra-
mine cubat, epitheton a-
pri, ex χλόα, herba vi-
rens, & εὐνή, ἡ, cubile.
α. 177.

Χοάνοιο, gen. Ion. χόανος, ca-
tinus, a χίω, fundo. θ. 863.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλε,
a χόλος, ε, ὅ, bilis, item
ira. Th. χολῆ, ἡς, ἡ, bilis.
§. 221.

Χολέμενος, iratus, præf. part.
a χολέσμαι, ἔμαι, irascor.
Th. χολῆ, ἡ, bilis. ε. 137.

Χολωσάμενος, iratus, part. a
i. med. pro quo Poëtæ
quoque dicunt, χωσάμε-
νος, a χολών, irascor. Th.
χολῆ, bilis. ε. 53.

Χορός, ε, ὅ, chorus, chorea,
tripudium. α. 201.

Χόρ-

Χόρτος, ε, ὁ, *fœnum*. hinc
χαρτάζαν, proprie herbis
seu fœno pascere, per
synecd. saturare. ε. 604.

Χρέα, debita, in dimensio-
ne Poëtica legendum
χρᾶ vel τε abesse debet,
quod mihi fit verisimili-
us, χρέα vero derivatur
a χρεόν, ε, τὸ, *debitum*,
χρέος, εος, *idem*. ε. 645.

Χρεῶν, gen. pl. a χρεῖα, ες, ἡ,
egeſtas, *utilitas*, &c.
ε. 402.

Χρεῖμισαν, *hinnivere*, a. i. Io-
nic. a χρεμίζω, per synco-
pen pro χρεματίζω, ἔ. ἴσω,
hinnio. α. 348.

Χρηίζαν, præf. inf. a χρηίζω,
idem quod χρηίζω, *egeo*.
Th. χρεῖα, *indigentia*.
ε. 365.

Χρηῖμα, ατος, τὸ, *res*. χρηῖμ'
pro χρηῖμα, & χρηῖματ'
pro χρηῖματα. ε. 242.
603.

Χρισμῖνη, part. a. i. med.
unēta. Errant ergo qui
ajunt, aor. i. med. non ha-
bere passivam significa-
tionem. a χρίω, ἔ. ἴσω, *in-*
go, perf. pass. κέχρισμαι.
α. 52L

Χρόνοι, ε, ὁ, *tempus*. ε. 132.

Χροός, genit. a χρῶς, *cuius*.
Them. χρῶα, ες, ἡ, *color*.
Dicitur χρῶος, ε, ὁ, & χρῶς,

χρῶος, ὁ, χρῶς, χρέα. ε. 74.
196. 534.

Χρυσάμπυς, *aurea mitra*
revincta, ex χρυσός, ε, ὁ,
aurum, & ἄμπεξ, *vinc*, ὁ,
ἡ, proprie *funiculus au-*
ratus, quo juba equorum
in fronte sparse colligantur,
ab ἀμείχω, *cir-*
cundo. Deinde per me-
taph. tribuitur mulieri-
bus. θ. 916.

Χρυσάωρ, *accinctus aureo*
gladio, nomen viri, in
acc. χρυσάωρα. ε. 769. ex
χρυσός, *aurum*, & ἄωρ,
ρας, τὸ, *ensis*. θ. 282.

Χρύσαι, pl. a χρύσα, χρυ-
σῆς, pro χρυσέης. θ. 975.
χρυσῆν. α. 65.

Χρύσαι, *idem* quod χρύσε-
ος. α. 313.

Χρύσεος, & contracte, χρυ-
σῆς, *aureus*, a χρυσός, ε, ὁ,
aurum. α. 297. θ. 215.

Χρυσοκρήμη, ε, ὁ, *aureo cri-*
ne conspicuus, ex χρυσός,
& κρήμη, ἡ, *coma*. θ. 947.

Χρυσοπείδιλον, *aureis calcea-*
mentis gaudentem, ex
χρυσός, ε, ὁ, *aurum*, & πεί-
διλον, ε, τὸ, *calceus*. θ.
454.

Χρυσοτέφανος, *aurea redimi-*
tus corona. a χρυσός, ε,
aurum, & τέφανος, *corona*.
Th. τέφω, *corono*. θ. 17.

Χρῆς, χρῆς, ὁ, corpius, idem
quod χρῆς, χρῆς. Th.
χρῆς, ἡ, color. ε. 596.

Χυτροπόδων, gen. pl. a χυ-
τρόπος, olla pedes ha-
bens, ex χύτρος, ὁ, olla,
& πῆς. ε. 746.

Χωόμενος, succensens; part.
pres. med. pro χολοόμε-
νος. χωαίμενος, part. a. i.
med. verbi χάομαι, idem
quod χολᾶμαι, irascor.
Th. χολῆ, ἡ, ἡ, bilis. a.
2. 9. 533.

Χῶρος, genit. a χῶρος, α, ὁ, lo-
cus, sedes, item, spatium,
item, ager, pradium,
fundus. α. 410. 9. 731.

Χώσατο, pro ἰχολῶσατο, ira-
tus fuit, a. i. m. Ionic. a
χῶομαι, irascor. Them.
χολῆ, ἡ, ἡ, bilis, α. 554.

Ψ.

Ψαμάθη, nom. mul. a ψάμ-
μος, α, ὁ, arena, sabu-
lum. α. 260.

Ψεύδεια, mendacia, accus.
plur. a ψεύδης, ψευδέας,
ubi in dimensione le-
gendum, ψευδῆς, accus.
pl. a ψεύδης, ἑός, ὁ, καὶ ἡ,
falsus, mendax. Them.
ψεύδω, fallo, f. ψεύσω, p.
ἔψευκα, p. pass. ἔψευσμαι,
a. i. m. ἰψευσάμεν, ε. 78.
707. 4. 229. 783.

Ψιᾶδης, guttas, accus. plur.
a ψιᾶς, ἄδω, ἡ, toris gutta.
α. 384.

Ψολόεντι, ardentī, dativ.
sing. a ψολόας. Th. ψόλος,
α, ὁ, fuligo, α. 492.

Ψυχῆ, vita, anima. ψυχᾶς,
vitas. per metonym.
causā. α. 173.

Ψυχρός, frigidus, a ψύχω,
f. ζῶ, refrigero. ψυχρῆ,
pro ψυχρῷ, Ion. ε. 545.

Ω.

Ω, O, vocativus. ε. 27.
Ω, cui. ε. 57.

Ωγύγιοι, antiqui, ab ὠγύ-
γιοι, antiquissimi The-
banorum regis nomen.
inde pro antiquus. 9.
806.

Ωδε, sic. ε. 35.

Ωδύσσατο, iratus est, a. i.
m. Poët. ὠδυσαίμεν, ab
ὀδύζομαι. fuit. ὀδύσομαι.
9. 617.

Ωκεανίη, Oceanis, nomen
puerperæ. ὠκεανίαν, filia
Oceanī. 9. 364. 507. 956.

Ωκεανός, Oceanus, ex ὠκέως,
cito, & νᾶω, fluo. κ. 169.
ὠκεανεύς, pro ὠκεανός. ε.
564. θ. 133.

Ωκίαι, pl. veloces, ὠκίαι, gen.
sing. f. g. ὠκίαι, ab ὠκίαι,
celer, m. g. & in n. g. ὠκίαι.
α. 61. 9. 998.

Ωκίαι,

Ὠκείης, pro ὠκείας, dat. pl.
Ion. §. 269.

Ὠκεῖαν, acc. f. g. ab ὠκὺς, ἑος,
ὅ, celer, ὠκείης pro ὠκείας.
Ion. dat. pl. ὠκεία, Poët.
pro ὠκεῖα. §. 286. 780.

Ὠκυπέτης, celeriter volans,
ex ὠκὺς, ἑος, ὅ, celer, &
πέτομαι, volo. est & ὠκυ-
πέτη, nomen mul. ε. 210.
267.

Ὠκυπόδων, alipedum, ab ὠ-
κύπες, οδός, ὅ, idem quod
ποδώνης. ὠκυπόδεσσι, dat.
pl. Ion. α. 302. 470.

Ὠκυρόη, nomen mul. §. 360.

Ὠλεσε, a. i. ind. ab ὀλλυμι,
perdo, in fut. ὀλέσω, a. i.
ὤλεσα. 3. pl. ὤλεσαν. ε.
370.

Ὠμαρτήσε, a. i. ind. act. ab
ὀμαρτέω, sequor, f. ἦσα.
Th. ὀμαρτή, simul, idem
quod ὀμῆ. §. 20f.

Ὠμισυ, §. ὦμισυ, pro ὃ ἥμι-
συ, quod dimidium. Th.
ἥμισυς, εἰς, ὅ, dimidius.
ε. 557.

Ὠμητῆν, crudis vespertem,
acc. ab ὠμητῆς, ἤ, ὅ, cra-
divorus, παρὰ τὸ τὰ ὠμὰ
ἔδαν, ab ἔδω, edo, & ὠμός,
ἤ, ὅ, crudus. §. 300.

Ὠμῶ, truda, dat. ab ὠμός,
ἤ, ὅ, crudus, item, cru-
delis. ε. 703.

Ὠμός, α, ὅ, humerus, ὦμων,
gen. pl. ὦμοις, & ὦμοισι.
dat. plur. α. 159. 468.

Ὠνῆ, 3. sing. præf. subj. med.
ab ὠνέμαι, enio, fut. ἦσο-
μαι. ε. 539.

Ὠπα, accus. ab ὤψ, ὠπός, ὅ,
vultus. Them. ὀπτομαι,
viden. ε. 62.

Ὠπασε, dedit, & ὤπασεν, a. i.
act. ind. ab ὀπάζω, f. σω,
præbeo, item insequor.
§. 442.

Ὠραῖος, tempestivus, specio-
sus, ab ὠρα, α, ἡ, pulchri-
tudo, tempus. ε. 32.

Ὠραῖαι, matura reddunt,
pro ὠραῖαι, Aeolic. ab
ὠραίζω. Th. ὠρα, tempus.
§. 903.

Ὠρέξατο, petiit, a. i. med. a
Th. ὀρέγω, porrigo, fut.
ξω, præf. χα, aor. i. pass.
ὠρέχθην. §. 178.

Ὠρη, Ion. pro ὠρα, hora, &
per syn. membri, tem-
pus, ὠρης, ὠρη, ὠρην, ὠρας.
ε. 30. §. 50f.

Ὠριγνῶντο, certabant, porri-
gebantur, 3. pl. imperf.
pass. ab ὀριγνάομαι, ὠμαι,
idem quod ὀρέγω vel ὀρί-
γνυμι, fut. ξω, p. χα, por-
rigo. α. 190.

Ὠρινε, concitat. a. i. act. ab
ὀρίνω. Th. est ὄρω, exci-
to. ε. 674.

Ὠριοι,

Ὀδοί, tempestivus, ab ὄρα,
horu, ὄρα, ὄρι. c. 392.
490.

Novus, avos, o, Oriqz, signum
ecceste. z. 607.

"*Operato, excitabatur, im-*
perf. pass. ab operari. Th.
oper, excito. 3. 191.

Ἰμπερε, immisit, a. l. act. ab
ἑμῷ, fut. ἑρῶ, & Aolic.
ἑρῶν ἱπερο, 3. sing. pret.
plusq. pass. in ἱπερ'. a. 40.
3. 523. 990.

“Ως, particulā varios habens
usus. ε. 86. 108. ὡς,
ὡςπερ. ε. 697. 3. 402.

"Ως, pro ὥτως, sic. c. 44.

'Noci', perinde. a. 189.

"Ωστ, adeo ut, ὡς, ut quae,
pro ὡς τε α. 405. J. 831.

¶ *Quem, cui, dat, ab his, qui.*
 31.

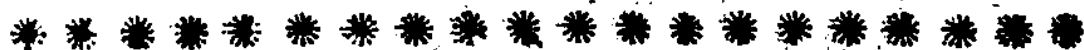
"Ὁτρυνον, iubebant, imperf.
ab ὀτρυνω, incito, f. υνῶ,
p. γκα. 9. 883.

ὤνιον, auritum, h. e. an-
satum, ab ἑ, ὠτός, τὸ,
auris, unde est ὠτόεις,
σοα, ev, auritus, a, um.
E. 654

ὀφειλον, imperf. ab ὀφείλω,
debeo, fut. ὀφελήσω, præt.
ὠφείληκα, aor. 2. ὠφελον.
ε 172.

ὄχρω, gradiebarur, sing.
imperf. med. ab οἴχομαι,
ab eo, unde ἀποίχομαι,
ab eo, morior, fut. οἴχῃ-
σομαι, perfect. ὄχνησας
α. 200.

FINIS.

LIPSÆ,

LITERIS EISELDIANIS.

